MACCABI WORLD UNION

מוזיאון מכבי ע"ש פייר גילדסגיים

PIERRE GILDESGAME MACCABI SPORTS MUSEUM

יוסף יקותיאלי

מאמרים והצטיינות

סימול	5.001-08
שם חטיבה	אישים וכו'
תאריך	1922-79
מס. מיכל	169

27.10.05

רשות ירוקה.

קיבלנו את המכתב מעקיבה ונתואשה
ובטוחים שתוך שלושים יום את ועדת שרה
ישלימו אותנו. מאחלים בהצלחה, עם שלום

רונ'
קתי' יקותיאלי
6.11.05

עדנה יקותיאלי כהן

יוסף יקותיאלי – אבי המכביות

המכביה הראשונה נפתחה במועדה כמתוכנן ב- כ"ח באדר ב' (29.3.1932) באצטדיון החדש שהוקם על החולות שעל חוף הים של תל אביב. חמשת אלפים מכבים שבאו מעשרים ושתים ארצות עלו על המגרש לקול תרועות השמחה של עשרים אלף הצופים. זה היה יומו הגדול של יוסף יקותיאלי מי שהגה והגשים את חלומו - חלום המכביות.

וכך תאר יקותיאלי את טקס הפתיחה בספרו "יובל ומעלה":

"היום הגדול של המאורע, שאנחנו חגותיו, עלינו עמלנו ונלחמנו ללא הפוגה בעשר השנים האחרונות, הגיע. לאחר הטקס, חמקתי לאחת הפינות החבויות שבאצטדיון ודמעות אושר זלגו מעיני שזכיתי לראות את חלום חיי מתחיל להתגשם. עתה הייתי בטוח שהשתתפות ספורטאינו במשחקים האולימפיים המודרניים והנפת דגלנו הלאומי בין כל דגלי אומות העולם, יתגשמו אף הם בקרוב."

איך הגיע יוסף יקותיאלי לרעיון המכביה? מה הניע אותו, מה הכשיר אותו ליזום, להעיז, ולבסוף להגשים מפעל לאומי כה חשוב - אולימפיאדה יהודית. והיו שכינו אותו בשל כך קוברטין היהודי. פייר קוברטין חידש את המשחקים האולימפיים המודרניים בזמן החדש.

חינוך ציוני וחיבה להיסטוריה היהודית – אותם ספג בילדותו בבית הוריו וסבו, הסתגלות למצבים קשים ויכולת הישרדות – פרי התנסותו בקצין בצבא התורכי בימי מלחמת העולם הראשונה, ותכונותיו - עקשנות ודבקות במטרה, כל אלה סייעו לו בהגיית הרעיון ובהגשמת החלום הגדול.

רקע משפחתי:

יוסף יקותיאלי נולד בי' בניסן תרנ"ז (1897) בקורטוז-ברזה ברוסיה. אביו, ברוך יקותיאל יקותיאלי (זגסמנובץ) הגה מורה וסופר, כתב ספרי דקדוק, פירושים לתנ"ך וסיפורים בעברית, חינך את בניו ברוח ההשכלה וחיבת ציון. אימו, יופה מרים קליצקי, ניהלה את ספריית ההשאלה המשפחתית. ראשית חוכמה למד בחדר של סבו ר' אליעזר יהודה ולימודים כלליים בבית הספר העממי הרוסי בוולקוביסק.

עליה לא"י

יוסף עלה לארץ עם אימו ואחיו חביב ב- 1909 שנה אחר כך הגיעו גם אביו ברוך אחיו ישראל וסבו אליעזר. בתחילה גר עם אמו בירושלים ולמד בגימנסיה בירושלים, אולם אחרי עליית אביו עברה המשפחה ליפו מקום שם קבל האב משרת הוראה. יוסף למד בית'חכמוני וביעזרה ביפו. הוא הסתגל במהירות לתנאי הארץ, לשמש הלוהטת, למאכלים, למנהגים, לחבריו החדשים, ביניהם, דוד תדהר, ישראל דנציגר, חצרוני, יעקב חורגין השופר, בנימין ליברמן והיה ליצרי.

הצטרפות למכבי

זה היה בסוף 1911 ביפו נפוצו שמועות על המתעמלים האגדיים שמתאמנים בבית הספר לבנות בנוה-צדק. יוסף וחבריו התקנאו בעושי הנפלאות, בצבי נשרי וחבריו. בתחילה, נדחתה בקשתם להצטרף לאגודה מפני שהחוק התורכי התיר לקבל לאגודה רק בני עשרים ומעלה. לבסוף, נמצאה פשרה והם התקבלו כחניכים. באגודה התעמלו, שחו בים ושיחקו בכדורגל על החולות.

איך הגיע יוסף לרעיון המכביה? – טיול למוריעין ואולימפיאדת שטוקהולם

תלמידי גימנסיה הרצליה נהגו לצאת לטיולים ברחבי הארץ. בחנוכה 1911 יוסף וכמה מחבריו הצטרפו לטיול הגימנזיסטים למודיעין. המפגש עם המקום וסיפור גבורתם של המכבים, הלהיב את דמיונו של הנער יוסף. זמן קצר אחר כך מתגלגלה לידו חוברת על אולימפיאדת שטוקהולם שהתקיימה ב- 1912, ושני אלה הטעול למודיעין והחוברת השפיעו עליו ועוררו במוחו שאלות למה, שאל את עצמו, ספורטאים יהודים משתתפים באולימפיאדה, זוכים בהישגים מרשימים ואף במדליות בשם מדינות זרות...? ולמה לא יקום

גם בארץ דוד של ספורטאים גיבורים כמותם שניצבו באולימפיאדה את העם היהודי החי במולדתו! מאותו יום דבק יוסף בעקשנות במטרה אחת שלא הרפתה ממנו: השתתפות משלחת רשמית ארצישראלית באולימפיאדה.

מות האב ומלחמת העולם הראשונה קטעו את חלום יוסף

שנת 1914 הביאה בכנפיה בשורות מרות ליוסף, גם במישור המשפחתי – מותו הפתאומי של האב ברוך יקותיאל וגם במישור הלאומי - מלחמת העולם הראשונה.

בשל מותו הפתאומי של אביו, יוסף נאלץ להפסיק את לימודיו בגימנסיה בירושלים, לחזור ליפו ולסייע בפרנסת אמו. אבל, למעבר הזה ליפו, כפי שיתברר בהמשך, היו גם צדדים חיוביים. בתי"א הכיר יוסף את יהודית, אהבתו הגדולה, ולימים בעירתו.

למזלו, הצליח לקבל עבודה במשרד הארצישראלי ששכן בתל אביב, בבית פולק, ברחוב הרצל 1 בתל-אביב. בהפסקת הצהריים, נהג לשבת על המרפסת עם חבריו רוממתי עזר, שגר בקומה הראשונה ושאמו ניהלה בביתה פנסיון לתלמידי הגימנסיה הרצליה שהגיעו ארצה ללא משפחותיהם. שם על המרפסת סעד את הכריך שהביא מביתו ביפו ונפגש בקנאה יחד עם חבריו בתלמידי הגימנסיה הרצליה שנהרו עם תום לימודיהם לבתיהם. חברו, שהכיר היטב את כל תושבי אחוזת בית באותם ימים, סיפר לו על התלמידים ועל משפחותיהם. נערה אחת יפה, שגרה בבית הפינתי ממול בהרצל 2, הרשימה את יוסף במיוחד. יהודית, בתו של עקיבא אריה ויס, מייסד אחוזת-בית, היא תל-אביב. לצערו, תצליח לראותה רק רגעים ספורים, מפני שהדרך מהגימנסיה לביתה, הייתה קצרה בינתיים, יפגוש אותה יוסף בקורס המעמלים של המכבי, וגלייג בעומר של שנת 1924 יינשאו יהודית ויוסף בבית ויס ויחנכו בחופתם את המרפסת של הקומה השניה, שזה עתה נוספה לבית.

מלחמת העולם הראשונה

ב 1914 פרצה מלחמת העולם הראשונה. הנהגת היישוב עודדת את הצעירים היהודים להצטרף לשורות הצבא התורכי. יוסף נענה לקריאה. בן 18 היה כשיצא לשרת בצבא התורכי ובן 21 חזר הביתה שבע עלילות והרפתקאות. במשך שלוש שנים עבר את האימפריה העותומנית לאורכה, ברכבות, במכוניות משא, בעגלות רתומות לסוסים, רכב על דבשות גמלים וסוסים אף צעד מרחקים גדולים ברגל. במהלך המלחמה שימש כמורה להתעמלות בשכם, כמתורגמן בירושלים, כצנזור צבאי וכמתורגמן וקצין קשר בירושלים, בדמשק, בבירות, חומס, חמה, טריפולי וחלב. כשנוצחו התורכים במלחמה הוגלה יחד עם חבריו היהודים ונאלץ להיות חוטב עצים בערוץ אנטולית נרועה עזים בחוף הנהר השחור. ורק אחרי שניצל בנס ממוות כששודדים התנפלו עליו, הפשיטוהו מכל בגדיו ואיימו לרוצחו, הצליח לבסוף להפליג באניית פחם צרפתית ולהגיע שדוף ומפויח לחוף יפו. במלחמה התנסה יוסף בהרפתקאות ובמסעות מפרכים שחישלו את גופו ואת רוחו והכשירוהו לדבוק בעבודתו וחרף המכשולים שעמדו בדרכו להצליח בהגשמת חלומותיו.

בירושלים

בתום המלחמה, המשרד האי"י, עבר מתל אביב לירושלים יחד עם עובדיו וביניהם יוסף שחזר למקום עבודתו בטרם פרצה המלחמה. הצהרת בלפור ושלטון המנדט בארץ עוררו בקרב היישוב היהודי תקוות חדשות גם יוסף חזר עתה להגות בחלומו – משלחת יהודים מאי"י עם דגל הלאום באולימפיאדה. אבל קודם לכן לקח על עצמו משימה קרובה יותר – לחזק את סניף המכבי בירושלים שנחלש מאד בעקבות המלחמה. יוסף נרתם כל כולו למשימה זו ואף הצליח לגייס לשורות המכבי את אדוין סמואל בנו של הנציב העליון. האימונים באגודה התחדשו ואף נערכו קינוסים ותחרויות שזכו להצלחה.

ומה על חלום האולימפיאדה?

תקוותיו של יוסף, שעתה תחת השלטון המנדטורי, חלום האולימפיאדה, קרוב מאי-פעם, נתבדו. פנייתו לועד האולימפי הבינלאומי, לאפשר השתתפות משלחת ארצישראלית, נדחתה. החוקה האולימפית קבעה, שבאין מדינה, אין משלחת. יקותיאלי לא ויתר. אם כך אמר, אם הועד האולימפי הבינלאומי מסרב לאפשר לנו להשתתף באולימפיאדה, אנחנו נארגן אולימפיאדה יהודית משלנו, בה ישתתפו יהודים מכל העולם, וקרא לה בשם מכביאדה. אמר ומיד פתח בהכנות. וראשית לכל – קבע תאריך. יקותיאלי שהיה בקי בהיסטוריה היהודית ניהם תשוב לו לקשור את תאריכים של ההווה עם האירועים ההיסטוריים של עמנו בעבר, החליט בינו לבין עצמו, שהמפעל החשוב הזה ייערך בשנת תרצ"ב (1932) במלאת 1800 שנה למרד בר כוכבא.

הרעיון יפה, אפילו מלהיב את הדמיון, אמרו לו ידידיו, אבל איך, יוסף, איך תבצע אותו באי"י שלנו דלת האמצעים? ואכן מהרעיון ועד להגשמה תעבורנה עוד שנים אחדות של מאבקים ועבודה קשה. על יקותיאלי, הנער החולם מ 1912 שהתבגר בינתיים והיה לבעל משפחה, לעבור עוד כמה וכמה משוכות, גם מבית וגם מחוץ. אבל איש כמוהו, לעולם לא ייכנע, עד שיצליח להגשים את מטרתו. איך ישכנע את השלטונות הבריטים לאשר מפעל כזה? איך ישכנע את המוסדות הלאומיים בארץ? איך ישכנע את אגודות הספורט בארץ, כולל אגודתו שלו שבכוחות של ארץ להפוך אולימפיאדה יהודית?

כהוכחה ראשונית, כצעד ראשון, הוא מארגן כינוסי ספורט ארציים של המכבי באי"י, הגדול בינהם ב 1929 בירושלים בחסות הנציב העליון הבריטי. הכינוסים עוברים בהצלחה. יקותיאלי מוכיח שבארץ יש כוחות שיכולים לארגן תחרויות בקנה מידה גדול. עכשיו הוא יכול להמשיך בצעד הבא לקראת המפעל הגדול.

<u>חסות לאומית למפעל - ראיון עם מנחם אוסישקין</u>

יקותיאלי שאף לקבל חסות לאומית למפעלו. לכן, ביקש ראיון עם מנחם אוסישקין, נשיא הקק"ל. אוסישקין שפונה אליו הברזל הסכים לקבלו וקצב לו עשרים דקות. הזמן עבר מהר, ולמרות שיקותיאלי חרג מהזמן שהוקצב לו, אוסישקין לא קטע אותו והאזין לו בקשב רב. יקותיאלי התריע על סכנת ההתבוללות שאורבת לנוער היהודי בגולה ונהצע שהקק"ל תכריז על שנת תרצ"ב 1932 כעל שנת בר כוכבא, לציון 1800 שנה למרד ושבשנה זו תערוך בארץ כינוס עולמי של הנוער היהודי, במסגרתו ייערכו גם תחרויות ספורט. אוסישקין נענה בחיוב להצעתו אך התנה את הסכמתו בהשתתפות כל תנועות הנוער בכינוס. נעשתה פנייה לתנועות הנוער, אך בהיעדר הסכמה כללית, הקק"ל משכה ידה מהכינוס. יקותיאלי לא התייאש. המפעל יקום ויתבצע גם ללא תמיכה לאומית, החליט, אלא שבהיעדר תמיכה כזו נאלץ לצמצם את תכניתו. עתה החליט להציע למכבי אי"י לקחת על עצמו לבצע את החלק של תחרויות הספורט בלבד – כלומר לארגן אולימפיאדה יהודית, ואף שם הציע לה, מכביאדה. בהמשך הדרך הוחלט לקבל את הצעת המשורר קדיש טולמן ולשנות את השם למכביה.

יוסף בעל החלומות, כינו אותו מתנגדיו. הם לא האמינו ביכולת המכבים בארץ להרים מפעל גדול כזה, אך גם בפעם הזו הוא דבק יוסף במטרה והמשיך לעבוד בכוחות עצמו. הוא פרסם חוברות תעמולה במימון עצמי, מכיסו, כתב ושלח מכתבי שכנוע לחברים בארץ ובחו"ל, שוחח עם חברים, שידל והמריץ אותם לתמוך בתכנותו. בחנוכה תרפ"ח – 1928 העלה לדיון את הצעתו במרכז מכבי ארץ-ישראל. הפעם הצליח. המרכז אישר את הצעתו – מכבי אי"י נשים את רעיון המכביה.

הצעד הבא בדרך להגשמת הרעיון – השגת אישור לביצוע המכביה בכינוס המכבי העולמי ביולי 1929 במהאריש אוסטראו שבצ'יכוסלובקיה. יקותיאלי אורז את מזוודתו ונוסע בראש משלחת מאי"י לכינוס. מן הראוי להזכיר שבאותם ימים לנסוע בשלוחות לחו"ל, פירושו שיקותיאלי צריך לקחת חופש על חשבונו ממקום עבודתו, שעל רעיתו יהודית, לשאת לבדה בעול המשפחה, להישאר בבית עם שלושה ילדים קטנים. אבל אין דבר בעולם שיסיט אותו כעת מדרכו. הוא חייב להגשים את רעיון המכביה.

ויהודית...? בעצם היא כבר מכירה היטב את האנשים האלה מסוגו של יוסף, בעלי החלומות, שחייבים להגשים את חלומותיהם. הרי אביה, עקיבא אריה ויס, חולם גדול כשלעצמו, חלם לא פחות מאשר על בניין

עיר עברית חדשה בא"י כבר ב 1906, וגם הוא לא נח ולא שקט, עד שהצליח להגשים את חלומו- בניין העיר תל-אביב. ועתה הוא חוגג גורל זהה לגורל שחוותה בזמנו, אימה, חוה-שרה.

הנאום במהאריש אוסטראו יוני 1929

במהריש אוסטראו שבצ'כוסלובקיה מתקיים כינוס של המכבי העולמי. על סדר היום הצעתו של יוסף יקותיאלי, נציג מכבי א"י, לקיים מכביאדה בא"י.

הגיע תורו של יקותיאלי לשאת את נאומו על המכביאדה. לפניו עומדת משימה בלתי אפשרית כמעט, עליו לשכנע את הנציגים שבאו לכאן מכל קצות העולם לתמוך בו. מיום שהגיע כבר הספיק לעשות נפשות בעד הצעתו, ביניהן דר' אלכסנדר רוזנפלד ממכבי ברלין שהושפע ונעשה לתומך נלהב ביקותיאלי וברעיון המכביה. תמיכתו תתורגם בעתיד לעזרה מעשית רבת חשיבות.

תורו של יקותיאלי הגיע. הוא נרגש. האם יצליח לשכנע את הנוכחים? הרי בכך תלוי גורל המכביאדה שלנו?

להלן קטע קצר מהנאום:

"הספורט משמש בית ספר נחוץ לאיש המעשה ולפי כמוני העברים הזקוקים למעשיות! בכינוסנו זה נבחן את כוחותינו הספורטיביים, נוכח לדעת מהי דרגת חינוכנו בספורט ועפ"י תוצאות מבחן זה נכוון את צעדנו בעתיד. נוסף למבחן הספורטיבי יבוא גם המבחן הלאומי. מאות ואלפי הצעירים העברים שיבואו לא"י לקחת חלק במכביאדה, ישאפו את אוויר המולדת האהובה, ישמעו עברית חיה ורוננת, ישובו לבתיהם מלאי עוז ומרץ להמשיך בגולה את עבודת עמם עד בוא זמנם לעלות ארצה." גלא רק בנופניות נטפל בכינוסנו זה, גם הרוחניות צריכה לתפוס בו מקום נכבד. במכביאדה יש לערוך תחרויות באמנות, ספרות ולארגן תערוכות בכל ענפי היצירה של העם היהודי, בל אלם ינוסיפו תפארות ותועלת לכינוסנו.

יקותיאלי סיים את דבריו והתיישב במקומו. נשתרר שקט מתוח. הוא חושש להרים את ראשו, לראות כמה מהנציגים צביעים מעד. לבסוף הוא שומע את קולו של יו"ר האספה מכריז: ההצעה של יוסף יקותיאלי נתקבלה, המכביה תתקיים בא"י ב 29 למרץ 1932.

בח"ל התחילו מיד בהכנות, אך בארץ, לאכזבתו, קול דממה דקה.

בארץ שררה אווירה קשה בעקבות מאורעות הדמים של 1929 והדעת לא היתה נתונה בימים כאלה למכביה. הספקנים בשורות המכבי מתרבים, הם מפקפקים ביכולתה של האגודה לארגן את המכביה, וכרגיל טוענים שאין תקציב, ואחרים טוענים שממילא הבריטים לא יתירו את קיומה מסיבות פוליטיות ולא נתנו אשורי בכיסה לספורטאים שבאו לתחרות. למרות הכל יקותיאלי מתעקש, וממשיך בעבודתו ההתנדבותית. דווקא בח"ל הוא זוכה לתמיכה ועידוד, במיוחד לתמיכת הידיד שהכיר בצכוסלובקיה, דיר אלכסנדר רוזנפלד מברלין, חבר הנשיאות העולמית של מכבי, שנענה להזמנתו של יקותיאלי להתארח בביתו. הוא הגיע ארצה לחזק את יוסף ולתמוך בו. **בהמשך יהייה רוזנפלד אחד הפעילים החשובים בארגון המכביה ובאיסוף כספים. ע"י ארגון תחרויות ספורט בארה"ב.**

יקותיאלי ממשיך לעבוד ולהשפיע. עכשיו נולד במוחו רעיון רעיון חדש לקידום המכביה. מסע של אופנוענים לאירופה. המסע הראשון יוצא לכללית ונוחל הצלחה רבה. ומיד יקותיאלי מתכנן את המסע השני – הגדול – ר"א לונדון. והוא עצמו עומד בראשו.

מבשרי המכביה על גלגלים – כך קורא יוסף לאופנוענים היוצאים למסע.

הוא ארגן קבוצת מכבים רוכבי אופנועים שכללה את : זולו ומתתיהו ברומברג, שלום ברדשסקי, אפרם טונרונים, נוסף כהן, יואל סימקין, מרדכי שפירא, ועזרא אכיכלוב ונפטעי המכונית: אליהו סויסלוצקי, אבשלום קרמלי, זאב מרכוס, מנדי סגל ויוסף יקותיאלי. אליהו סביבלוצקי, מרכוס, סגל וכרמלי רכשו אוטו שברולט חדש מהאחים טנוס בירושלים.

המכונית לוותה את קבוצת האופנוענים ובה נסעו אנשי המילואים לרוכבים. יקותיאלי עמד בראש המסע הזה, דאג להשיג את הרישיונות המתאימים במעברי הגבול, מפות, ציוד וכל הדרוש. בייחוד היה קשה

לקבל אישור לעשות את הדרך מירושלים דרך מדבר סיני לאלכסנדריה. לבסוף קיבל אישור בתנאי שייקח על עצמו את האחריות לכל הסיכונים שעלולים להתרחש בדרך המדברית. לא במעט שעות של נדודי שינה והרהורי עבודה על יעדי המשלחת נפרדה מראש עירית תא-מר מאיר דיזנגוף שצייד אותם באלבומי העיר, מתנה לראשי הערים, אותם יפגשו בדרכם. מנהיג נסיעת ירושלימה ומשם דרך מדבר סיני לאלכסנדריה, משם באניה, ליוון, ואחייכ בדרך היבשה לבולגריה, יוגוסלביה, אוסטריה, גרמניה, צרפת, ואנגליה . הנוער ההחדי במדלה התלהב המכבים האמיצים על אופנועיהם שהביאו את בשורת המכביה הלהיבו את דמיונם. העתונים הילללו את הרוכבים האמיצים שעברו 9375 ק"מ.

יקותיאלי כתב יומן מעניין מאד במשך המסע. (פורסם בספרו "יובל ומעלה)

סיכום המסע ביומן

9 ארצות, עשרות ערים, ביבשה דרך של 9375 ק"מ, ביקור אצל 20 ראשי ערים, 19 קהילות יהודיות, עשרות אגודות מכבי ומועדוני ספורט יהודיים, 5 בתי כנסת בהם נערכו תפילות חגיגיות, פגישות עם חברים של 5 ועדים אולימפיים, עשרות ראיונות עם עתונאים שפרסמו כתבות על מסענו ועל המכביה ועם צלמים שצלמו אותנו ופרסמו את התמונות בעשרות עתונים, שרבבות בני אדם בכל אחת מ 9 הארצות קראו בהם.

1931 מועד המכביה התקריב הקופה של מזכירות המכביה, ברגיל הייתה ריקה. יקותיאלי המשיך לעבוד, ופתח את משרד המכביה הראשון בדירת מגורי משפחתו ברחוב יבנה 19 בתל אביב. הוא המזכיר. הוא הכתבנית. והוא גם השליח. ואת ההוצאות הראשוניות הוא מוציא מכיסו הפרטי. שלושת בניו הקטנים מתרוצצים בין המתנדבים שבאים לדירה, מכבוזת ומכבים צעירים שמתנדבים לעזור לו. ויהודית משתתפת בעזרה הדואגת לאורחים ולמתנדבים שממלאים את הבית ושלפעמים נשארים ללון על מזרנים שנפרשים על הרצפה.

בשלב מאוחר יותר מתמקם משרד המכביה ברחוב אלנבי ובהמשך ובעזרת: מזכירות, ועדה כספית, ועדה טכנית, ועדת המגרש, ועדת הארחה, ועדת תעמולה. ההכנות נכנסות להילוך גבוה. מחו"ל מגיעים הדים חיוביים על הספורטאים ותיירים רבים שמתכוננים להגיע למכביה. תושבי ת"א מתנדבים לארח בבתיהם את הספורטאים שיבואו מכל העולם. הבריטים מאשרים את קיום המכביה, נותנים אישורי כניסה, אבל על המארגנים להתחייב שכולם יחזרו לחו"ל בתום המכביה. דבר אחד חשוב מאד שבלעדיו אי אפשר יהיה לקיים את טקס הפתיחה עדיין חסר – **איצטדיון.**

איצטדיון

בהמשך תדשנם לפני מועד הפתיחה של המכביה עדיין לא היה אצטדיון. בועדת המכביה התנוכחו היכן להכשיר מגרש לפתיחה. הוצעו חמישה מגרשים ועל החברים דוד אלמגור שלמה ארזי ויוסף יקותיאלי הוטל לבחון את ההצעות. בינואר 32 הובאו הדוחות לעיון הועדה. שניים דרשו שהפתיחה תיערך על מגרש מכבי ברחוב העליה, יקותיאלי התנגד. הוא דרש להכשיר את האיצטדיון על חולות חוף הים ליד שפך הירקון והעריך את ההוצאות באלף ל"י. שטח זה הוקצה ע"י הבריטים להקמת איצטדיון בעתיד ומר דיזנגוף הסכים להעמידו לרשות המכבי בתנאי שישיגו מימון. כספי היה בעד הכשרת המגרש ברחוב העליה. פינקוסל, נציג מכבי עולמי, שנתם קודם לכן סייר עם יקותיאלי על חולות חוף הים, נבהל ממראה עיניו והכריע את הכף לטובת המגרש של המכבי ברחוב העליה. בראשית פברואר התרחש הנס. מר דיזנגוף הזעיק את יקותיאלי ללשכתו ובישר לו כי דר' וויזנפלד העביר טלגרמה מגיו ערק בנ אלפיים דולר על שם שניהם. יקותיאלי שמח ומיד פעל לביטול ההחלטה הקודמת. הוא הצליח. החברים שלמה ארזי, יעקב שיפמן – בן סיעתה, מהנדס העיר, והאדריכל גולדשטיין פעלו להכשרת המגרש לאיצטדיון. מיד התחילה עבודה קדחתנית על החולות השוממים. שיירות של גמלים עם חומרי בניין עשו את דרכם בחולות, עשרות פועלים התרוצצו בשטח והכשירו את האיצטדיון. סימנו את המסלולים, בנו טריבונות עם מקומות ישיבה.

שמונה ימים לפני פתיחת המכביה, הודיע שלמה ארזי בשם ועדת האיצטדיון, שהאיצטדיון יהיה מוכן במועדו.

טקס הפתיחה (קטע מהספר)

יום פתיחת המכביה הגיע. העיר תל אביב התעוררה לקראת האירוע הלאומי החשוב. אלפים נהרו העירה מכל קצוות הארץ. במלונות שמלאים עד אפס מקום ובבתי המארחים התל אביביים מתכוננים משתתפי המכביה להתהלוכה ברחובות העיר ולטקס הפתיחה. העיר מקושטת בדגלי הלאום. אווירה חגיגית שוררת בעיר העברית הראשונה.

בשעות הבוקר נערכה ישיבת הנהלה אחרונה. הכל ערוך ומוכן, אבל השמיים מעוננים ונשם מתחיל לרדת. חגששים מקפל פחמה רטוב. דואגים שמא לא יימכרו מספיק כרטיסים בשל הגשם ומתנחמים בכך שבפוליסות הביטוח נרשם גם פיצוי על הפסד עקב גשמים.

יקותיאלי מאמין עד הרגע האחרון. הגם אכן מתרחש. בשעות הצהריים מתבהרים השמים ותהלוכת משתתפי המכביה יוצאת לדרך מגימנסיה הרצליה דרך רחובות אלנבי גן יהודה, חולות הים, לאיצטדיון החדש.

בדיוק במועד שנקבע, ב 29 במרץ 1932, 1800 שנה למרד בר כוכבא, הריעו עשרים אלף צופים לחמשת אלפים המכבים שבאו מעשרים ושתים ארצות, בטקס הפתיחה של המכביה הראשונה.

חלום יוסף הונגשם.

המכביה השניה, שנערכה ב 1935 נודעה בשם מכביה העליה. שלטונות המנדט שחששו שהספורטאים רבים יבצלו את השתתפותם במכבי ויישאר בארץ התנו את האישור לקיומה בערבות אישית של לורד מלצט נשיא מכבי העולמי לפיה כל הספורטאים יחזרו לארצם בתום התחרויות. אך למרות זאת ספורטאים רבים נשארו בארץ. הגדילה לעשות נבחרת בולגריה שכל חבריה התליטו להישאר בארץ. וכך נצלו רבים מהשואה הנוראה. הצילה מהשואה משתתפים רבים שנצלו את בואם ונשארו בארץ ולא חזרו לאירופה. בשל מלחמת העולם השניה והשואה הנוראה ומלחמת העצמאות המכביה השלישית התקיימה רק ב 1950 . המכביה השלישית התקיימה רק ב 1950 עתרי הקמת המדינה ברמת גן. המכביה נערכה ברגשות מעורבים, גאווה על הקמת המדינה ואבל כבד על הנספים בשואה.

דגל המכביה

דגל המכביה שהונף לראשונה במכביה השלישית נתרם ע"י יהודית ויוסף יקותיאלי לזכר בנם אמנון מ"כ בפלמ"ח שנפל בקרב לדגלי מבצר נבי יושע בגליל ביו"א במרס תש"ח. 1948

יקותיאלי זכה להשתתף ב 11 מכביות. במכביה ה -11 ב 1981 בערוב ימיו, נתכבד בכבוד מיוחד והוא הוביל את מצעד המשלחות בטקס הפתיחה כשהגוא נושב בגיפ באותה תקופה בשל מחלה היה משותק בחצי גופו הימני ולכן לא היה יכול לצעוד.

מוסדות הספורט

בדרך למכביה יקותיאלי מייסד את מוסדות הספורט באי"י יש מאין. כדי לקיים תחרויות רשמיות בארץ וכדי לאפשר לספורטאים היהודים שהיו חברים באגודות מוכרות בארצותיהם להשתתף בתחרויות בארץ, צריך להקים מוסדות ספורט מוכרים באזרץ. התהליך היה קשה. המוסדות הבינ"ל דרשו את השתתפותם של הערבים במוסדות. יקותיאלי שידע היטב ערבים והיו לו קשרים טובים עקב עבודתו, עם ערבי הארץ, נכך בעזרת קשרים שבנה עם מוסדות הספורט במצרים, הצליח להתגבר גם על המכשולים האלה וכך ייסד את המוסדות הבאים שזכו בהכרה בינלאומית, בטרם מדינה. ההתאחדות הארצישראלית לכדורגל נוסדה ב 1928 , ההתאחדות של אגודות הספורט לחובבים ב 1932, הועד האולימפי ב 1934. מוסדות אלה אפשרו ארגון תחרויות בינלאומיות בארץ, כמו המכביה, והשתתפות ספורטאים מהארץ בתחרויות בחו"ל. תלים הנער יוסף, נתגשם באצטדיון בהלסינקי ב 1952 כשזכה לצעוד עם משלחת ישראל שהשתתפה, לראשונה בתולדות המדינה, באולימפיאדה.

והוא זכה לצעוד עם משלחת ישראל באוליפיאדת הלסינקי וגם השתתף באולימפיאדה ברומא ב 1960.

יקותיאלי המשיך בפעילותו ההתנדבותית למען המכבי והספורט עד סוף ימיו ולזכותו יזמות רבות נוספות:

השתתפות ספורטאים מהארץ במשחקי אסיה, משלחת מכביות במשחקי לונדון לנשים ב 1934, ערך את בסאוך המכבי, יזם וערך את אספקלריה של הספורט 1946-1948, עתון הספורט הראשון בארץ, וחינך דור של כתבי ספורט, ייסוד מוזיאון וגנזך המכבי, הקים את מסדר המכבים לותיקי המכבי, **יזם הקמת יישוב מכבים ומרכז חינוכי במודיעין** (הוגשם ביישוב בימכבים אחרי פטירתו), מרוץ איש בנימין, טוטו הספורט, העברת הלפיד ממודיעין לאצטדיון מכבי בתל"א.

יקותיאלי זכה בפרס דב הוז ב 1954, בפרס ישראל בתשל"ט(1979), בתואר יקיר תל אביב בתשמ"א(1981).

שמו הונצח ב: ארכיון ע"ש יוסף יקותיאלי בבית המכביה, ב ידרך יקותיאלי בימכבים, ב יהיכל התהילה במכון ויינגייט.

יוסף יקותיאלי נפטר בחי בתשרי תשמ"ג(1982)

צאצאיו: ברוך, גדעון, אמנון, עודד, עדנה, דליה.

בגל המכביה, נתרם במכביה השלישית, (1950) על ידי הוועדה ויוסף יקותיאלי, לזכר בנם אמנון, מ"כ בפלמ"ח, נפל בי"א בניסן תש"ח בנבי יושע.

ספרו: יובל ומעלה - זיכרונות א-ד, הוצאה עצמית.

יד"ע את משחק הכדורגל - תרגום מאנגלית, בהוצאת ציציק, תשי"ז

יורמן בשם "בעל החלומות" מאת עדנה יקותיאלי כהן – סיפורו של יוסף וסיפורה של המכביה על רקע העיר תל אביב.

נגב ומערב

50+

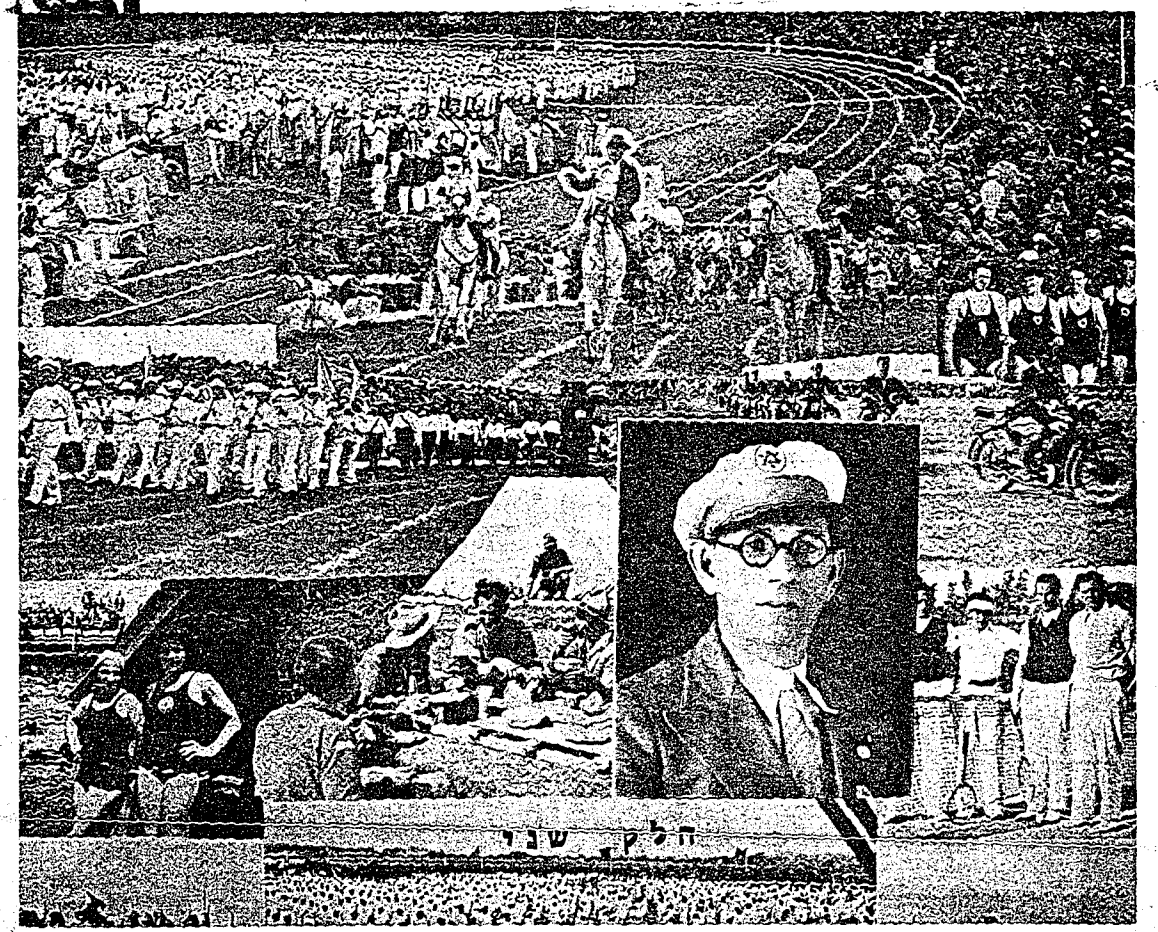
המכביה הראשונה

זכרונות מ„המכבי", מהצבא התורכי במלחמת העולם הראשונה
ומתנועת־הספורט־העברית בארץ־ישראל

תרצ"ו אביב

את

יקותיאלי

חלק שני

תוכן הענינים

חלק ראשון

א. ממלה לגאולה.

- בחיק המשפחה.
- משפחתנו עולה לארץ-ישראל
- נסיוני להכנס לבי"ס צבאי תורכי
- האוירון התורכי הראשון נופל לים
- עלה המות בחלוננו
- ראשית מלחמת העולם הראשונה
- פנים אל פנים עם חסן ביי

ב. עם התורכים במלחמת העולם

- אצל לוחמי מלחמת הקורש
- השומרונים מספרים על עצמם
- הנסיון לנצרני לא הצליח
- א"י "עבדה" בני-ישראל ו"עתידה" בני-ישראל
- שכני מחדר מס' 6
- עם הגרמנים מעוג'ה חפיר - חלב בדמשק - כיוסף הצדיק בשעתו
- מול עמודי החליה של אנשי "נילי"
- ההצהרה האנגלית בדבר "הבית - הלאומי".
- התגובה התורכית
- חוסב עצים מול המות
- צפונה אל חזף ים השחור
- חזרה ליפו דרך איסטנבול, סלוניקי ובירות
- קץ לחלומות - המציאות האפורה

חלק שני

- בחזרה לחיים האזרחיים
- בני ישראל ובני ישמעאל - בני דוד
- כנוס "המכבי" א"י הראשון - תר"ף
- מאורעות הדמים בירושלים
- נציב עליון יהודי - נחמו נחמו עמי...
- הרפתקאה עם נובומייסקי - ים המלח
- קונגרס המכבי העולמי בקרלסבד 1921
- יום הספורט הכללי בירושלים.
- *החניגות הלאומיות בפסח תרפ"ד*
- ללא מוסדות ספורט בא"י
- קונגרס המכבי העולמי בוינה 1925
- *פרשת "הפועל" בא"י*
- עת דודים הגיעה...
- קשרי ספורט עם מצרים - יסוד ההתאחדות הא"י לכדורגל
- המאבק על "המכביה" הראשונה
- *ההתרפקות על הקהק"ל לא הכיאה פרי*
- קונגרס המכבי העולמי במהריש-אוסטרו מקבל החלטה חיובית על "המכביה"
- 2 מסעות העמולה "על גלגלים" לקראת "המכביה":
  - א. תל-אביב - אנטורפן - 1930
  - ב. תל-אביב - לונדון, דרך מדבר סיני
- ברכות ואחולים בדרך
- התכונה לקראת "המכביה" בא"י
- יסוד ההתאחדות של אגודות הספורט לחובבים בא"י
- המכביה" הראשונה נפתחה במועדה
- הדים לאחר "המכביה".

ד"ר ברוך בן-יהודה - מר יקותיאלי הנכבד, הנני מורה לך מקרב לב על ששלחת לי את ספרך המעניין "ממלה לגאולה", חלק ראשון. קראתי את כולו ער תם ונהניתי מאוד. אף מצאתי בו חמר חשוב להרצאתי. בכמה פרקים נחגלה בך כאן גם כשרון ספרותי, והספר יבול לשמש כיצירה ספרותית מודרנית ומחקדמת. אתמול בהרצאתי הכרזתי על הספר זהמלצתי לפני הקהל הרב שמלא את האולם, לקרא בו.
תורה רבה לך. - י"ד בטבת, חשל"ד.

אל הקוראים:

בשנה הבאה תמלאנה 70 שנה ליסוד אגודת המכבי ח"א.
(נוסדה בשנת 1906 בשם אגודת המתעמלים "ראשון-לציון" ביפו).
אגודה זו הינה החלוצה של תנועת ההתעמלות והספורט העבריה בארצנו.
כשנציין את הדבר הזה ניתן את חשומת לבנו ומחשבותינו לתנועת ה"מכבי"
בכלל ולגלילה הא"י בפרט.

לתנועת ה"מכבי" העולמית זכויות גדולות בתחייתנו הלאומית. אגודותיה הרבות המפוזרות בכל הפזורה היהודית, שמשרתות "בית היוצר" של "הכח העברי" ותריס נגד ההתבוללות. אגרות ההתעמלות והספורט של ה"מכבי" תוללו את המהפכה הגדולה, כדברי מנהיגנו הגדול ד"ר תיאודור הרצל ז"ל, "הפרחחים היהודים" הפכו להיות "יהודים צעירים לבני המכבים"! להם ולחניכיהם חלק גדול בבנוכחותינו במדינת ישראל העצמאית.

רצה הגורל ונתגלגלה לי, לאחר מחברי ה"מכבי", הזכות להרשם כחניך בשנת 1911 באגודת המתעמלים "ראשון-לציון" ביפו, ולהמשיך להיות פעיל ב"מכבי" כחניך, כחבר מהשורה, כמעמל, כחבר ועד האגודה, כחבר מרכז ה"מכבי" א"י, כחבר בנשיאות ההסתדרות העולמית "מכבי", בהתאחדות הא"י לכדורגל, התאחדות אגודות הספורט לחובבים בא"י ובוער האולמפי בא"י, וזאת למשך 65 שנים.

בין נפל בחלקי להיות החולם והלוחם לביצוע רעיון "המכביה" והשתתפות ספורטאים עבריים א"י, במשחקים האולמפיים.

עתה בערוב ימי, בעודי ממשיך לפעול בתנועת ה"מכבי", הנני מוסר לדפוס את זכרונותי האישיים למשך תקופה 1975 - 1911. לדאבוני מתוטר אמצעים כספיים נאלצתי להדפיסם ב"מולטליט", אני מקוה שהקוראים ימצאו עניין בדברים שהבאתי לדפוס, כי בהם אני מגולל לפניהם את הפרשה המזהירה שרשמה תנועת ה"מכבי" בהסטוריה היהודית.

נס-ציונה, אדר חשל"ה

יוסף יקותיאלי

לכבוד
יוסף יקותיאלי
רח' המניין הראשון
נס - ציונה

א.נ.,

הנני לבקשך להמציא לי בחוזר:

עותק: ..... מספרך "יובל ומעלה" - חלק א'
עותק:.....מספרך "יובל ומעלה" - חלק ב'

רצ"ב שיק מס'..... על בנק:.....
בסך:..... ל"י חמורת הנ"ל.

כתובת:.....
.....

תתימה:.....

הערה:- מחיר חלק א' - (81 עמודים) -.10 ל"י.
מחיר חלק ב' - (150 עמודים) -.15 ל"י.
חלק ג' - נמצא בעריכה ויודפס בקרוב.

על המכביה הראשונה

פרופ' אלברט איינשטיין – יפה עושה המכבי בעבודתו המתכוננת להשפיע נגד הרוחניות היתרה החד-צדדית של עם ישראל. ביחוד ראוי הוא לשבח, בשעה שהננו עדיין כה רחוקים מאותו צד שכנגד...

מאיר דיזנגוף – ימי "המכביה" הראשונה בתל-אביב השפיעו השפעה עצומה על כל הנוער שלנו ועל כל אלה העתידים להיות הלוחמים בער עמנו וערי אלוהינו!

לורד מלצ'ט – בעקבות "המכביה" הראשונה ב- 1932 באה ברכה והצלחה על הבית הלאומי היהודי בא"י, ברכה ושפע, שבו שרוי עתה הישוב. כל מי שראה את המכביה הראשונה בהדרה, ידע ויבין את גודל ערכה. מחזה התהלוכה הגדולה והנהדרת של קבוצות המכבי מכל פנות העולם, הצועדים קוממיות בכבוד ובמשמעת, אי-אפשר שלא ישאיר רושם בל ימחה על כל רואיו וישמש לקח לכל קטני-מוח ומחרחרי ריב בקרב תנועה נשגבה כתנועת המכבי בתקופתנו זו.

ד"ר אלכס רוזנפלד – דבר "המכביה" נודע לי מפי יוסף יקותיאלי שנפגשתי אתו בפעם הראשונה בקונגרס המכבי במהריש-אוסטראו בשנת 1929. רעיון "המכביה" שלקח את לבי מאוד, קרב אותי להונגה הרעיון, החבר יוסף יקותיאלי ומני אז נתתי ידי לסייע בכל יכולתי להגשמת הרעיון הגדול הזה.

ד"ר הנס פרידנטל – מי יתן ותהא "המכביה" הזאת מאורע חיים מזהיר בחיי כל המכבים שהשתתפו בה, אשר יוסף להם כח ועוז להמשיך את דרכם במחכשבי הגולה, לקראת הפקידים הגדול בבנין העם והארץ, עד בואם להשתקע בארץ-ישראל.

ליפא לויתן – יוסף יקותיאלי התחיל בפעולה נמרצת להכנת "המכביה". המפעל נעשה לתוכן חייו. הוא מרצה, כותב מאמרים, מבאר, מעורר ומלהיב ואומר: שהספורט משמש בית חנוך לאדם המעשה – ומי כמונו העברים הזקוקים למעשיות?! אלפי הצעירים העברים שיעלו לא"י לקחת חלק ב"מכביה" ישאפו את אויר המולדת האהובה, ישמעו עברית חיה, ישובו לבתיהם מלאי עוז ומרץ להמשיך בגלות את עבודת עמם עד עלותם ארצה לחיות בה!

ולסלי פנחס אהרון – תחת צלילי "התקוה" המנוגנת ע"י תזמורות גדולות נפתחה "המכיבה" בגובחות קהל בן 30,000 איש. מעל לאצטדיון מניפים את דגל-המכביה ו- 120 יונים – עשר לכל שבט משבטי ישראל – מתרוממות במשק כנפיים לעבר הישובים היהודים ובפיהן בשורת החג ההיסטורי ודרישת שלום לכל העוברים בשעה זו בשדה ובחרושת. 5000 – צעירים וצעירות עברים לבושי תכלת-לבן צועדים קוממיות לתוך האיצטדיון. הרי זה מחזה נהדר מרהיב לבבות. דור עברי חדש של צעירים חסונים-גו, שפניהם הבריאים שזופים כעין אדמת יהודה האדמדמת. החלום היה למציאות, לסמל חדש של גאולה.

מישל הרמן – (מזכיר הכבוד של התאחדות הספורט המצרית ונציג ההתאחדות הבין-לאומית לאתלטיקה-הקלה במכביה).
מכביה – את סמל רצונו ומרצו הכביר של הנוער העברי בארץ-ישראל! את חגיגת העלומים, היופי ואומץ הרוח כאולימפיאדה בשגים קדמוניות והפגנה וכיבוש הספורט העברי העוטר בתפארה את תחית הלאום העברי! כבוד ויקר למפעל זה, הנוצר בתל-אביב הצעירה, העיר המודרנית של מולדתנו העתיקה, היוצרת חיי ספורט רעננים לעם העברי המתחדש בארצו.

HEROD THE KING OF JERUSALEM PREVENTS THE DECLINE OF THE ANCIENT OLYMPIC GAMES

(A historic episode in the games of the 193rd. Olympiad)

by

YOSEF YEKUTIELI

Israel or Palestine, as our country was called by other nations, is a small country which lies on the East of the Mediterranean Sea. This country was not a classical country of Physical Education, like Ancient Greece, in which the Ancient Olympic Games started, but Physical Education itself was not strange to its people at all times. Our country is hilly, the temperature is high, its air is fresh, clear and healthy and the people born there are healthy and handsome.

Our people did not consider the worship of the physical strength and was even against it under the influence of its prophets and men of high spirit, who taught the people, that success must be gained by spirit and not by force.

While reading the Holy Scripture (The Bible) we find interesting facts about the strength and the courage of our ancestors. Jacob the son of Isaac, the son of Abraham the Hebrew, was a very strong wrestler, he wrestled with someone (who according to tradition was an angel of God) all through the night and won, and so he was called "Israel" ("For as a prince hast thou power with God and with men and hast prevailed.") After him the honoured name Israel was given to our people and our country to this day. Judah, the son of Jacob excelled in his courage and was therefore called "Young Lion Judah". Naftali, his brother, was a light footed runner and was known by the name "Gazelle". Joseph the son of Jacob, who was a governor in Egypt was an excellent archer.

Even the Marathon runner, who ran - in the year 490 B.C. from the battle-field at Marathon to Athens to tell his people of the Greek victory over the Persians - even he had a double in Israel. He was the Hebrew runner of

Benjamin who in the year 1080 B.C. ran from the battlefield at Even-Haezer to the town of Shiloh, as was written in the book of Samuel I chapter 4,12, "And there ran a man of Benjamin out of the army and came to Shilch the same day". He ran a distance of more than 40 kilometers through a difficult way coming up from the coastal plain to Shiloh which dwells on the mountains. Thus Samson the son of Manoah, became famous in the Bible as a great hero who could rent a lion as he would rent a kid.

All these facts which I have mentioned and many others like them which tell of our ancestors' physical strength are mentioned in the Bible only by the way and we cannot get a full picture, but nevertheless, a definite one of the physical culture in Israel in early times.

The people in Israel were engaged in cultivating the soil. They worked hard deforesting and turning the rocky land into fertile land. The young man in Israel is called in Hebrew "BAHUR" which means chosen one, for from the age of twenty he was chosen to join those liable for Army service, who were trained with weapons used in those days; sword, spear and bow. On the days of peace and especially on holidays the youth danced in the vineyards, played games and competed by hitting the target.

The first contact the people of Israel had with the Greek culture, (the Hellenistic culture) was in the days of Alexander the Great of Macedonia (in the years 356 - 323 B.C.). Alexander the Great with his Army rushed through all the ancient countries and arrived also at Jerusalem. The citizens of Israel welcomed him with due respect and made a covenant of peace with him. The young men of Israel were fine warriors and many of them joined the Army of Alexander who posted thousands of them in a new town, which he had built in Egypt on the coast of the Mediterranean Sea, which was called after him "Alexandria". He handed them (and so did the Egyptian kings after him) the supervision and the protection of the Egyptian borders and its fortresses.

The Hellenistic influence which increased in the third century B.C. in Asia Minor penetrated also into Israel and during the rule of the Seleucid Greek kings in Syria, the Greek culture threated the Jewish religious culture and rose to its peak in the days of King Antiocuhs-Epiphanes, who decided to force the Jews to take upon themselves not only the Greek culture, but also the worship to Zeus.

The Jewish arsitocracy, headed by Joshua the great priest, who changed his Hebrew name to Yasoon in Greek, built a gymnasium and a stadium in Jerusalem and brought teachers and trainers for Physical Education, from Greece, to train the youth in wrestling, running, jumping, discus and javeline throwing. This Yasoon saw to it that the Israeli athlets should join the Olympic Games, and the first attempt was at the Game which took place in the year 172 B.C. in the town of Tyre on the coast of the Mediterranean Sea.

At a later period, after the victory of the Maccabies, who aroused the people in Israel against the Syrians who tried to force the Jews to worship Zeus, and with the expulsion of the Syrians from the country the Jewish people gained their national and religious freedom. After the period of the Maccabies, in the days of King Herod (who was called "The Great" by the other nations and "The Tyrant" by the Jewish people) the buds of the Greek culture (the Physical Education without the idol worship) took root amongst the higher and civilized classes of the people.

In the year 25 B.C. King Herod built a stadium near Jerusalem and even held Games there. And in the year 12 B.C. the building of the town of Caesarea which Herod built in honour of the Roman Caesar-Augustus, was completed on the coast of the Mediterranean Sea. In this beautiful town, which was called in those days "Little Rome" Herod inaugurated a magnificent stadium in which he held games according to the programme of the Olympic Games in Greece.

Most interesting facts about Herod and about his deeds in the field of Physical Education we may find in the book "The Jewish War", written by Joseph ben Matityahu Hacohen the priest, (in 65 A.D.) who was one of the commanders of the revolt of the Jewish people against the Romans, surrendered to Vespasian and was later known by the name Josephus Flavius.

Herewith I shall quote his words from the book mentioned:

"Herod's bodily strength was as great as his power of mind. He had always excelled in hunting, owing his success mainly to his horsemanship. On a single day he once brought down forty beasts: the country breeds boars, and stags and wild asses are still commner. He was also an incomparable fighter; on the training ground many were amazed to see his accuracy in throwing the javeline, and the regularity with which his arrows found the target. Beside his bodily and mental advantages he enjoyed the best of luck he met with few military defeats and for these he was not to blame - they were due either to his soldiers' rashness or to someone's treachery. "

About the games which were arranged by Herod at Caesarea it is said in this book:

"The king also instituted four-yearly games and called them too after the Caesar, gracing the first contest - held in the 192nd. Olympiad with personal gift of very valuable prizes, the royal bounty extending not only to the winners but also to those who came second and third."

Herod saw to the progression of Physical Education also outside his country. He built gymnasiums in the town of Tripoly, Damaskus, Ptolemy, Tyre and Beirut. To many of these towns he mad contributions of money and established funds in order to finance the expenses of Physical Education. For the island of Kos, for example, he provided regular annual incomes for the maintenance of the gymnasium.

About the most interesting episode of Herod's deeds, when he prevented the decline of ancient Olympic Games in the 193rd. Olympiad tells Josephus Phlavius:

"It may be suggested that all these benefits were enjoyed only by the particular community favoured; but his endowment of Elis was a gift not only to Greece in general but to every corner of the civilized world reached by the fame of the Olympic Games. Seeing that games were declining for lack of funds and that the sole relic of ancient Greece was slipping away, he not only acted as president of the four-yearly meeting held when he happened to be on his way to Rome, but endowed them for all time with an income big enough to ensure that his presidency should never be forgotten."

This interesting episode from the time of the 193rd. Olympiad, which was known to very few, shows us that history tends to repeat itself at times. In the year 12 B.C. when there was apprehension as to whether the ancient Olympic Games could take place because of the lack of funds, came Herod, King of Jerusalem, and assured their survival and provided much money for the continuation of these games in the future. And indeed the ancient Olympic Games continued till the 293rd. Olympiad, when came their definite end by order of the Caesar Theodosius in the year 385 A.D.

1511 years after the termination of the ancient Olympic Games came the French Baron Pierre de Coubertain and lay the foundation for the modern Olympic Games, which took place for the first time in Athems, in the year 1896. These modern games developed in these days and sportsmen from all over the world took part in them. Even we, the people of Jerusalem, had gained privilege, after 1964 years since Herod the King of Jerusalem appeared in the ancient Olympic Games in Elis, for the sportsmen of Israel to participate in the modern Olympic Games at the 15th Olympiad in the year 1952 in Helsinki.

אגרת

14 בפברואר 1978

חג החנוכה בכפלי התש"ם הבא עליכם לטובה,בו ירוצו נערות ונערי "המכבי-הצעיר" בפעם ה-35 עם "לפיד החנוכה" שהודלק במודיעים,עיר מולדת מתתיהו החשמונאי,הכהן מביא יהודיים וחמשת בניו הגבורים ומקום קבורתם. הם דצי "המכבי הצעיר" יעבירו את "הלפיד" לכל ערי מדינת ישראל וישוביה ובמורד מדגימה ומשמחת בפיהם: "הקונגרס האחרון של ההסתדרות העולמית "המכבי" התליט כי הגיעה העת להסיר את הרפש השמטה הרובצת על מודיעים ולבנותה מחדש ולהחזיר לה את תפארתה וקדושתה.

מודיעים,עיר מולדת משפחת הכהנים החשמונאים,היתה בימים הקדמונים,בטרם עם ישראל על אדמתו,אתר לאומי היסטורי נכבד מאד. מאז בהרשה העיר הנודעת הזו ו"מצבת הזכרון" לזכר משפחת הגבורים החשמונאים-המכבים,שהקים שמעון התרסי החשמונאי ,נשיא ישראל,בהרשה אף היא במאה השביעית לספירה,הפר המקום הזה למקום שמח. ככה היה המצב בקופת שלטון התורכים בא"י,ככה בשארה השטמה בימי שלטון המנדט הבריטי וככה הוא המצב!לדאבונכו הגדול! בימי השלטון הזמודי במדינת ישראל, תגדעת "המכבי",הנושאת בגאון את "שכבי"(לזכרו של המצביא המפואר "יהודה המכבי",זה יותר משבעים שנה. המילה על עצמה ועל כל גליליה סגיפיה ואגודותיה,את המשימה הגדולה והנועזת,לבנות את מודיעים מחדש ראת מצבת הזכרון למשפחת הכהנים החשמונאים בקרבה. להפוך את המקום השמם הזה למקום פורח,למקום מרכזי לחיבור רוחני וגופני לבנותיכו ולבניכו שיתחברו נרות יהודה המכבי ולהמכו למקום היסטורי לארצי לכל בני ישראל.

- להסיר את מרשת הבלות ולעקרה מהשורש. מכמיכו הגדולים זכרונם לברכה, הזהירו את אבותיכו הקדמונים ,באמרם: "ישראל בגאולו ממצרים,מלא מיכר את שמם,ראובן ושמעון ירדו,ראובן ושמעון עלו. לא היו קוראים לראובן רופם ולא ליהודה לוליאנוס ולא ליוסף לוסטוס ושלא שיכו את לשונם." אבל אנו מזכירו לתפקר מן הכלות הטרה,לא המיכו אוזן לאזהרת חכמיכו ז"ל. זה 31 שנה לקיומת של מדינת ישראל,ראש ממשלתו הלועזי בשאר "ביבימין", סגנו שטר הלועזי "אהרליך",שר האוצר "הורביץ",שר הבריאות "פרסטק",שר הפנים הוא גרמני "נורג". חברי הכנסת שלנו גם הם לא המירו את שתותם הלועזים,הרב פרוקמן,הר"ר זארהאפטיג,הפרפיסור אשבון "דרבינשטין",שמיר ווערשהיימר, מרדכי "וישוטקי", ועוד רבים כאלה,פוליטיקורים ידועי שם: שם דומנשטריך, פרנץ-אוראנד, מתימרים בשמותיהם הלועזים ומפלאים תפקידים חשובים בציבור היהודי,ומצדיקים את עצמם,כי אחרי "השואה" מצוה עלינו שלא ימחה הזכר לשמות: רובינשטין,איזקסון,יעקבסון,אברמסון וכו'

עם קרם מודיעים החדשה,ע"י האשכונים,הארמים,בניסיונם,הנעמיות,בילות, ודליות ודומהם מהדור הצעיר(בני מודיעים)יחזירו לרגליה קרק(שם משפחתו הכהני נעלה)שמיגדלו,שמעיד על עצמו שם לועזי זה זה לו,ימירו בשם בני אבי המנחם. וכן יבינו הפרופסורים הנכבדים את טעמם המרה.

"לפיד החנוכה" יודלק במודיעים(החשבה)מאם המדורה שמצמה מקדמי המשם,זו השם מודיעים שהיתה שם" העדה הנאספת היחידה לכל שהארחם במודיעים הקדושה וסביבתה,היא מהיה גם העדה הנאספת ביותר לכל אשר יתרחש בימים הקרובים האלה(בימינו אנו!) במודיעים החדשה וסביבתה.

בהשכמתה הנבונה של הנהלת אבק העתיקות של מדינת ישראל,ובהשכמתם של מינהל מקרקעי ישראל והסוכנות היהודית שהואילו להקצות משחי קרקע נרחבים להסתדרות העולמית "המכבי",תאושר בקרוב החכנית הספורטת של מודיעים שהוגשה לועדה המקומית "לודים"(גזר/146),יכשירו חברי "המכבי" את הקרקעות המיועדות למודיעים החדשה,להקמת"מצבת הזכרון" למתתיהו הכהן החשמונאי,לרעיתו (אם חמשת הגבורים הגבורים)ולחמשת בניו גבורי התתילה.קריאי "המקד" משבני המקדש להדלקת לפידי החנוכה ו"המכבידה",על עמדה גבוהה מוצב מגורת חנוכה בת 8 קנים שמפיץ את אורה בלילות חנוכה לשרחקים. כן תוקם בטה מרכזית להופעות,תזמרות,מקהלות וכדומה,טוקפת מקומות ישיבה עבור אלפי הצופים."היכל יהודה המכבי" יוקם ובו אולם "צבי נשדי" - אולם התפטלות,אולם "המכביות",סוזיאון ובנזך של תולדות תנועת "המכבי",בריכת שחיה ומיכלול מיתקנים לספורט והתעטלות יוקם בית כנסת (כל עדתי!)לתפילה,לחגיגות בר-מצוות לבנים ולבנות,לנשואים ולשמחות. במודיעים העיר יוקמו בתים לפגורים למשפחות המכבי,משקי עזר ומשפלי תעשיה,בית ספר שדה לחינוך מדריכים,מאהל לשיכן החניכים ואכסניית נוער למבקרים מחו"ל.

בחג החנוכה בכפלו התש"ם הבא עלינו לטובה, ירוצו רצי "המכבי הצעיר" בפעם ה-35 עם "לפיד החנוכה" המסורתי, שהוצת בקרבי השמש של מודיעים, עיר מולדתם של מתתיהו בן יוחנן, בן שמערן הכהן החשמונאי מבית יהוריב, ובניו יהודה המכבי, יוחנן הקדם שמערן התרסי, אלעזר החודבי וידבתן הרפסי (רשקדם קבורתם). רצי "המכבי הצעיר" יעבירו את "הלפיד" לערי וכפרי מדינת ישראל ובשורה מרגיזה בפיהם לכל בני ישרא ורוצאי החלטת ההסתדרות העולמית "המכבי", כי הגיעה העת להסיר את הרפת השממה מאת העיר מודיעים (החורבה), לבנותה מחדש ולהקים בה את "מצבת הזכרון" המפוארת שבבה שמערן התרסי בשיאה הראשון של החשמונאים על ישראל. להשיב לעיר הקדומה-החדשה את תפארתה ואת קדושתה.

הנושת "המכבי", שקמה לפני שבעים שנה, פטילה של עצמה ועל גליליה ואבודותיה בערל כדלה ועל רבבות חברותיה וחבריה מם שבתי של "השקל המכבי להקמת מודיעים", לפני שער קבוץ השבועם על הדולר האמריקאי.

ראשית העבודה תעשה על חלקת הקברות המירחת ל"חשמונאים", שנמצאים בגוש 5596 במודיעים בחלק מהחלקה 6 (בשטח של 30 דונם) לפי החכמת הנהלת אגף העתיקות של מדינת ישראל, חלקת הקברות תוקף גדר שבעים ותבע שיחי פרחים בלי שיצוקר מערת הקברות. במקום המתאים בירתר תוקם "מצבת הזכרון" (כמתואר בספרי "המכבים" הגבורים על ידה, על עמדה מרצקה גבוהה תוצב מגורת הנורקבה בת 8 קבים שתודלק באור חשמלי בכל לילות תג החנוכה. במקום מתאים ירצב מיתקן לשידור תוכנית "אור קולית" את הבבורות, התשועות והנסים שקרו בימים הקדומים ההם ליהודים השמים והחלשים בגד אנטיוכם אפיפנס הרוע-הטורי, שפלש לארמת ישראל, כבש את ירושלים וטימא את בית המקדש בפיטלי אליליו ורגזר על היהודים להמיר את תורת אדוני ולעבוד את אלילי האבן והעץ של היוונים. ומיתקן מיוחד להדלקת הלפידים של "תורבה" וה-"המכבייה" תוקם נמה ורחבת ידיים שתוקף אלפי מקות ישיבה עבור הצופים בהצגות, במזמרות, בפקהלות המערכנה שם לעתים מתאימים. והישיגיה של הנושת "המכבי" בעולם כולו, בחלקה הגדולה בגוש 5596 מס. 5 (בת 159 דונם) שהוקצתה ל"מכבי" מודיעים על ידי מינהל מקרקעי ישראל (לפי תוכנית מפורטת גד/146 שהוגשה לאישור הועדה המקומית להיכנון ובניה "לרדים" ברמלה) תוקם מצודת יהודה המכבי, המציגה המפואר של מרד החשמונאים. בה יוצאו אולמות: "אולם "צבי בטרי" - אולם ראשוני" אולם התעמלות, אולם "המכניה" רבו יצוינו היסיגיהן של כל אחת מהן, בתצלומים ובלוחות בשמפרים. בם אולם לתולדות הנושת "המכבי" שהכיל ארכיון, גבדו והצלושים מכל האירועים שלה. "אולם גבורי ישראל" מימים קדמוניים עד ימינו אנו. בית ספר שדה למודיעים ומאמנים. בחלקה בת 800 דונם שהשוכנות היהודית הקצתה עברו מתישבים מכבים מכל הגליליים דקשו בתי מגודים, משקי עזר ומפעלי תעשיה, מכלול מיתקני ספורט ותיירות גופני, בריכת שחיה, שטות לקליעה ולירי, אכסניית בוער, בית עם כנסת לתפילה (לכל העדות), לעריכת חגיגות בר-מצוות לבנים ולבנות, לנוערים ולכל השמחות והחגיגות העלולים להערך במקום.

הלפיד של "החורבה" המסורתי יודלק בקרבי השטח של מודיעים, זמת השמש שתיבה העדה הבאמנה היחידה לכל אשר התרחש במודיעים וישיבתם בימים ההם, היא גם תהיה העדה הבאמנה לכל אשר יתרחש בהקמת מודיעים החדשה, השמחותה וכמחותה לתפארת ולבאוך לכלי חבריה של הנושת המכבי ולכל עם ישראל.

ולפיכך דברי הג'ל הבני פונה בקריאה לכל חברי היקרים במכבי וכל לכל הנוער היהודי בעולם כולו ליטול חלק פעיל בספעל מודיעים, הוכיחו לעולם כולו - ליהודים ולשונאים שלבו, כי עם חנכש בני עם ישראל עתיק הימים ורב המעלים הדתיים שרוב העמים מאמיניים בתורתו ובנביאיו שהטיפו שלום, אחוה ויהדות לכל עמי תבל. 584 ארצנו - ארץ ישראל, היא בחלתנו היחידה, שממנה הוגלינו בכח, בשארה ארץ שממה רשוממה בשוך שנות גלותנו הארוכה, עתה בעזרת האלוהים - שלוחי ישראל, בפעקה גלות בנו. חזרנו לארצנו, הפיירנו את חדפת השממה ממנה, יישבנו את בימותיה, הפרחנו את השממה, הכשחנו את יבשותיה ובנינו ומחזרנו לה את תפארתה. קומי כולנו היהודים לשוותנו ולהגשמת הכניתנו. האמצים שנכם מתבקשים להמציא לנו הכניות בימוי והתש-בדת לתפארתכם הפרטית ולתפארת עם ישראל כולו. כל הנוער היהודי הלומד והעובד מדוען לנוא לעזרתנו שהיא לעזרת עם ישראל כולו. חרמו את הרמוניתיכם הכבפירה למרכז ההסתדרות העולמית "המכבי", בכפר המכביה, רשת-חן בארץ ישראל.

נברכת המכבי, חיזקו ואמצו!

חודש כסלו, התש"ם (1979) ובכבוד רב (-) יוסף קרתיאלי

קברי ב"מכבי" בישראל, פלוגות "המכבי הצעיר", הכדורגלנים לקבוצתיהם,
-ורחלביהם לאגודתיהם ולכל המתעמלים והספורטאים, לכולכם חברי והנערות
הבבי שלח את ברכתי לשלום ולהרבות השמחה כדברי הנביא ירמיה (פרק ל"א)
"עוד אבנך ונבנית בתולת ישראל עוד תעדי תפיך וייצאת במחול משחקים. עוד
תטעי כרמים בהרי שומרון נטעו נטעים והללו."
ראלה הדברים ששלחתי באגרתי לצירי הקונגרס ה-18 של ההסתדרות העולמית "מכבי"
לאשורי.

תנועת "המכבי" - הנהשאת זה למעלה משבעים שנה את השם "מכבי" כאות הערכה
והערצה לגבור האומה יהודה המכבי ואחיו, שגבורתם, עוז רוחם ובאמונתם לעמם
ולארצם, משמשים ל"מכבי" ולעם העברי בישיבו סמל, מופת ואודת חיבוך לחייהם
לאומיים - חיבת להסיר את הדפת השמצה מ"מודיעים" עיר מולדת מתתיהו הכהן
הכהן, יהודה המכבי וארבעת אחיו הגבורים ולהחזיר לשקדם ההיסטורי הלאומי
הזה (ששמש גם למקום קבורתם) את כבודו ותפארתו. מאז בחרבה העיר מודיעים
ומצבת הזכרון, שהקים שמעון שנשיא על קברות אביו, אמו ואחיו, בראשית המאה
// השביעית לספירה (הב), שם המקום. ככה היה המצב בימי שלטון התורכים,
בימי שלטון ממשלת המנדט הבריטי וככה הוא המצב לדאבוננו, במדינת ישראל.
מודיעים תהיה לאות היסטורי-לאומי לכל עם ישראל! - כיוזמת הסתדרות "המכבי"
בישראל, התלה הקרן הקימת לישראל בגטיית "יער המכבים" בקרבת הקברות המיוחסים
ל"חשמונאים-המכבים הקדמונים" ומשא ומתן החל עם מינהל מקרקעי ישראל ועם
אגף העתיקות של מדינת ישראל, לשם הסרת הדפת השמצה מהעיר מודיעים והקברות
המיוחסים-המכבים.
קברות המכבים - בהלקה 6 מגרש 5596 - הקברות המיוחסים למכבים - (ששה עד
30 דונם) יזקף גדר ברושים ובמרכזו יוכשר מגרש למיפקדים ולטכסים ושליד יוקם
"שמקד" (כעין מזבח) מאבני המקום ויותקן מיתקן להדלקת הלפידים (לפיד "חנוכה"
ולפיד "המכבים") בקרבי השמש. במקום מתאים לפי התכנית יקבע להצבת "מצבת הזכרון"
למתתיהו הכהן החשמונאי, לפיתוי ולחשת בניו הגבורים, כשתואר בספרי "המכבים"
הגבורים. כן תוקם במקום במה להופעות, מקהלה, תזמורת וסקרטטת ישיבה ועשיבה
לצופים. כמו כן יוקם במקום מתאים (לפי התכנית) כן גבוה ליליו תוצב תחנונית
משטלית שאורה יופץ למרחקים בכל ימי-החנוכה. כן יקבע במצב קנוף מיתקן לסרט
אור-קולי שיספר לקהל הצופים והתיירים שיבקרו המקום את פרשת מתתיהו הכהן
ויאת מלחמות הגבורה של יהודה המכבי ואחיו אשר הבחילו לעם ישראל את הנצחון.
כן יספר הסרט 8888888 האור-קולי של תחיתנו הלאומית-הציונית, שיבת-ציון,
תנועת המכבי ומתקי המכבירות והקמת מדינת ישראל.

בית יהודה המכבי - בהלקה 5 בגוש הג'ל יוקם בית גדול שישא את השם יהודה
המכבי - בו יוקמו אולמות: אולם הגבורי ישראל להנצחת זכרם של גבורי ישראל
מכל הזמנים, אולם צבי נשרי - אולם הראשונים - (אולם להופעות) להנצחת ראשונב
תנועת המכבי בישיבו ו"אולם המכבירות" להנצחת כל המצחים ב"מכבידות" והישיבים
בעבודי הספורט. כן יוקמו בבית "אכסניה-נוער" לאכסון חברי וחברות המכבי
שיבואו ללמוד בבית-הספר לשליחים ולפעסקים שלמתנועת המכבי. מחנה אהלים עבור
"המכבי הצעיר", מיטות לילדי וילקליפה למשרה, בריכת שחיה אולימפית ומקלחות;
מגרשי משחקים וכל המיתקנים לתיבון גופני. בהלקה מיוחדת יוקם בית-כנסת על
שם שתתיהו הכהן החשמונאי, ששמש מקום-תפילה לבוער המכבי שיתחבר במקום, למקום
עריכת חגיגות "בני וגבורת מצדה" וכן למקום כלולות וצשואים לזוגות במכבי.

בארת קדומים - המסדה הלאומית שלטבע הארץ במקדות ישראל - היא מתאימה מאד
להיות בעלת בית שלבו בגדיעים. הפרויקט המרכזי של "בארת קדומים" הוא על
שטח 1500 דונם במודיעים, בקרבת הקברות המיוחסים ל"מכבים הקדמונים". שטח של
בבעות וגבעות, אשר עתיד לכלול בשטח הזמן צמחיה וגבעי חיים הבזמנים במקדות
שלבר לפי ברושים (שבעת המינים, המבורה, שיר השירים וכו') בעבודת האדמה מחלר
לפני שנים אחדות והיא בשטח של-כי בהלהתה ובהתקשר הבארת המכבי תוכל ההתהגה
של "המכבי הצעיר" להפעיל מאות מחברותיה וחוגריה במפעל המכורה הזה.
קרן מודיעים - קרן זו תשמש למימון מפעל מודיעים וכל חבר מכבי (קשן או גדול)
"תבקש לתרום את תרומתו הצנועה לה, כי בזה בגדיל לעשות ולהצליח כיאות לבני
המכבים.

"יוסף יקותיאלי"

בזה "קיים" "צחק כספי הבבי ממלא את בקשתך לכתוב
מאמר מסויים עבור גליון "המכבים" למלוא 30 שנה
למדינת ישראל. אבקש לסלוח לי על שגיאות הכתיב
והקבץ באם תגלה אותן.

לצירי הקונגרס ה-18 של "מכבי" עולמי

לצירי הקונגרס ה-18 של "מכבי" עולמי

הסרת חרפת השממה ממודיעים וקברות המכבים והפיכת המקום לאתר היסטורי-לאומי, אשר ישמש מרכז רוחני וחינוכי לחברי תנועת המכבי והנוער העברי בישראל ובתפוצות.

תנועת המכבי - הנושאת זה למעלה משבעים שנה את השם "מכבי" כאות הערכה והערצה ליהודה המכבי ואחיו, שגבורתם, עוז רוחם ונאמנותם לעמם ולארצם, משמשים ל"מכבי", ולעם העברי בימינו סמל, מופת ואורח חיינך לחיים לאומיים - חייבת להסיר את חרפת השממה ממודיעים ולהחזיר למקום ההיסטורי הלאומי את כבודו ותפארתו.

מודיעים - עיר מולדתם וקבורתם של מתתיהו הכהן החשמונאי, בנו יהודה המכבי וארבעת אחיו, היה בימים הקדומים אתר יהודי לאומי יקר. מאז נחרבה העיר מודיעים ומצבת-הזכרון, שהקים שמעון הנשיא על קברות אביו ואחיו, בראשית המאה ה-7 - לס"נ - שמם המקום. ככה היה המצב, לדאבוננו, בימי שלטון התורכים, בימי שלטון הבריטים (המנדט) וככה הוא המצב גם בימינו אנו - במדינת ישראל.

מודיעים - תהיה לאתר היסטורי - לאומי לכל עם ישראל - ביוזמת ההסתדרות המכבי בישראל, החלה הקרן הקימת לישראל בנטיעת "יער המכבים" בקרבת הקברות המיוחסים ל"מכבים". ומשא ומתן החל עם מינהל מקרקעי ישראל (המוסד הממשלתי שקרקע מודיעים וסביבתה הן בבעלותו ובפקוחו) ועם אגף העתיקות של מדינת ישראל, משא ומתן בדבר הקצאת הקרקע בה מצויים הקברות המיוחסים ל"מכבים" הקדמונים ולעיר מודיעים לשם ביצוע התכנית הבאה:

קברות המכבים - חלקת הקברות המיוחסים לחשמונאים - חלק מהחלקה 6 בגוש 5596 בשטח 30 דונם, אשר הנה בפיקוח אגף העתיקות של מדינת ישראל, הגובלת עם "יער המכבים", תרכש בלי שיפגעו הקברות והשרידים ההיסטוריים. במרכז יוכשר מגרש למיפקדים ולטכסים ועליו יוקם "ממקד" (כעין מזבח) מאבני המקום וירותקן מיתקן להדלקת הלפידים (של חנוכה ושל "המכביות") בקרני השמש. מקום מתאים לפי התכנית יקבע להקמת "מצבת הזכרון" למתתיהו הכהן החשמונאי ולרעייתו וחמשת בניו, כמתואר בספרי המכבים הגנוזים. כל החלקה בת ה- 30 דונם תוקף גדר ברושים נטועים ושער כניסה מיגומנטלי. כן תוקם במקום במה להופעות, מקהלה, לתזמורת ומקומות ישיבה ועמידה לקהל הצופים. כמו-כן יוקם במקום מתאים כן גבוה ועליו תוצב חנוכיה חשמלית שאורה יופץ למרחקים ובצדה של מנורת החנוכה הגבוהה יוצב מיתקן לסרט אור-קולי שיספר לקהל הצופים והמבקרים במקום את פרשת מתתיהו הכהן החשמונאי ואת מלחמות יהודה המכבי ואחיו נגד היוונים. כן יספר בסרט האור-קולי על פעולות המכבי במשחקי "המכביה" בימינו אנו. הקברות המיוחסים לחשמונאים יוקפו גינת פרחים וגדר ברזל לבל יפגעו.

בית יהודה המכבי - בחלקה הגדולה מס. 5 בגוש 5596 יוקם בית גדול שישא את השם יהודה המכבי ובו האולם "אולם גבורי ישראל" להנצחת זכרם של גבורי ישראל מכל הזמנים. "אולם צבי נשרי - אולם הראשונים" (אולם להתעמלות ולהופעות) להנצחת ראשוני תנועת "המכבי", מנצחי "המכביות" בכל הזמנים. כן יוקמו בניינים ומחנה אהלים, מטוח לצירי ולקליעה למטרה, בריכת שחיה, מגרשי משחק וכל המתקנים לחינוך גופני וכל הקשור אליהם. חלקה מיוחדת תוקצה לבניין בית כנסת על-שם מתתיהו הכהן החשמונאי, שישמש מקום תפילה לנוער המכבי שיתחנך במקום, למקום עריכת חגיגות "בני מצווה" לבנים ולבנות.

50 נעל ומעלה

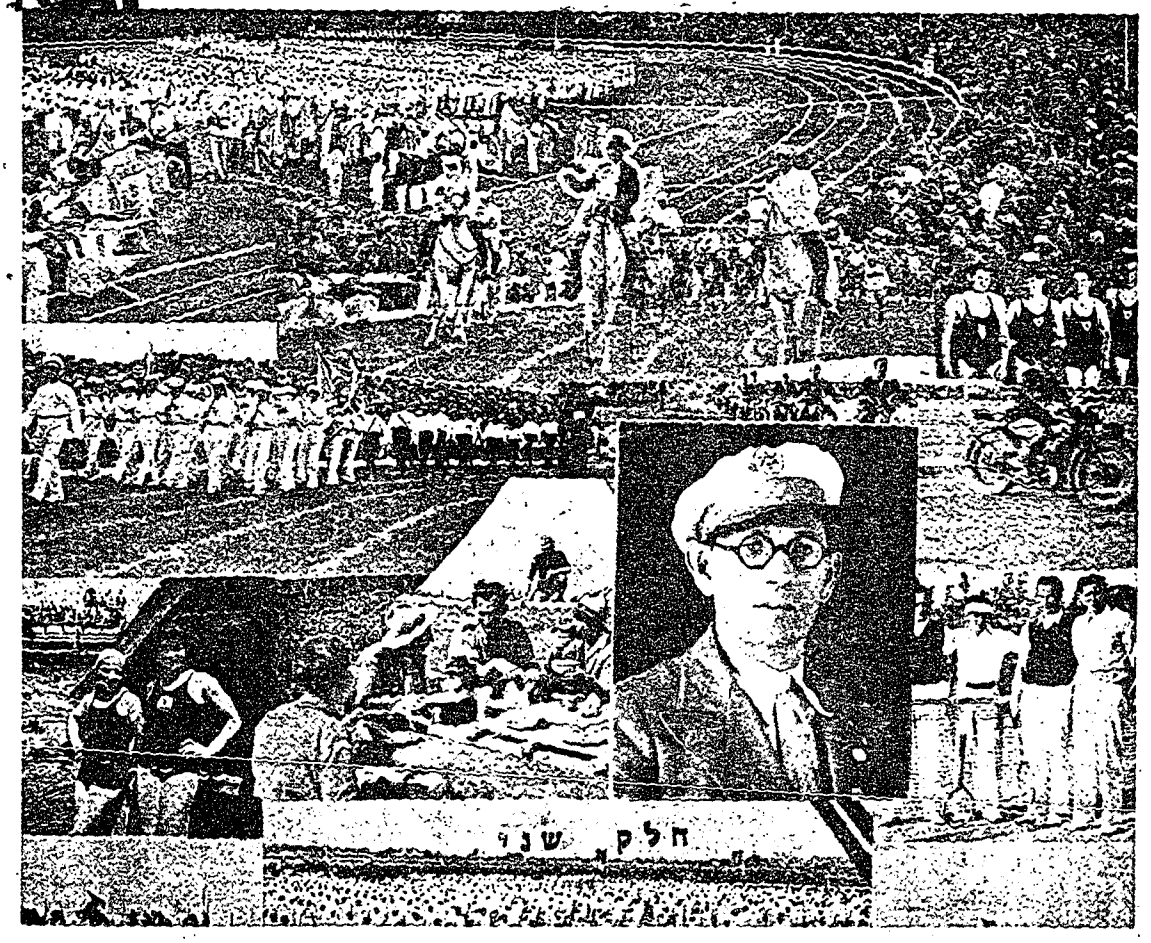
המכביה הראשונה

זכרונות מ„המכבי", מהצבא התורכי במלחמת העולם הראשונה
ומפעולת הספורט הראשונית בארץ־ישראל

תרפ"ט – תל אביב

את

יוסף יקותיאלי

נעל ומענה

50+

המכבי הראשונה

זכרונות מ„המכבי", מהצבא התורכי במלחמת העולם הראשונה

ומפעולת הספורט הראשונות בארץ־ישראל

א ב י ב תרכ"ג

אל הקוראים:

בשנה הבאה המלאנה 70 שנה ליסוד אגודת המכבי ח"א.
(נוסדה בשנת 1906 בשם אגודה המתעמלים "ראשון-לציון" ביפו).
אגודה זו הינה החלוצה של תנועת ההתעמלות והספורט העברית בארצנו.
בשנציין את הדבר הזה ניתן את תשומת לבנו ומחשבותינו לתנועת ה"מכבי"
ככלל ולגלילה הא"י בפרט.

לתנועת ה"מכבי" העולמית זכויות גדולות בתוולדתנו העולמית. אגודותיה
הרבות המפוזרות בכל הפזורה היהודית, שמשו ומשמשות "בית היוצר" של
"הכח העברי" ותריס נגד ההתבוללות. אגודות ההתעמלות והספורט של ה"מכבי"
תוללו את המהפכה הגדולה, כדברי מנהיגנו הגדול ד"ר תיאודור הרצל ז"ל,
"הפרחחים היהודים" הפכו להיות "יהודים צעירים לבני המכבים"! להם
ולתניכיהם חלק גדול בנוכחותינו במדינת ישראל העצמאית.

רצה הגורל ונתגלגלה לי, לאחד מחברי ה"מכבי", הזכות להרשם כחניך
כשנת 1911 באגודת המתעמלים "ראשון-לציון" ביפו, ולהמשיך להיות פעיל
ב"מכבי" כחניך, כחבר מהשורה, כמעמל, כחבר ועד האגודה, כחבר מרכז
ה"מכבי" א"י, כחבר בנשיאות ההסתדרות העולמית "מכבי", בהתאחדות הא"י
לכדורגל, התאחדות אגודות הספורט לתובבים בא"י ובועד האולמפי בא"י,
וזאת למשך 65 שנים.

כן נפל בחלקי להיות החולם והלותם לכיצוע רעיון "המכביה" והשתתפות
ספורטאים עבריים א"י, במשחקים האולמפיים.

עתה בערוב ימי, בעודי ממשיך לפעול בתנועה ה"מכבי", הנני מוסר לדפוס
את זכרונותי האישיים למשך תקופה 1975 - 1911. לראונני מתוסר אמצעים
כספיים נאלצתי להדפיסם ב"מולטליט". אני מקוה שהקוראים ימצאו עניין
בדברים שהבאתי לדפוס, כי בהם אני מגולל לפניהם את הפרשיה המזהירה
שרשמה תנועת ה"מכבי" בהסטוריה היהודית.

נס-ציונה, אדר תשל"ה — יוסף יקותיאלי

לכבוד
יוסף יקותיאלי
רח' המניין הראשון
נס - ציונה

א.נ.,

הנני לבקשך להמציא לי בחוזר:

עותק: ..... מספרך "יובל ומעלה" - חלק א'
עותק: ..... מספרך "יובל ומעלה" - חלק ב'

רצ"ב שיק מס' ..... על בנק: .....
בסך: ..... ל"י תמורת הנ"ל.

כתובת: ..... חתימה: .....
.....

הערה:- מחיר חלק א' - (81 עמודים) -.10 ל"י.
מחיר חלק ב' - (150 עמודים) -.15 ל"י.
חלק ג' - נמצא בעריכה ויודפס בקרוב.

תוכן העניינים

חלק ראשון

א. מגלה לגאולה.

- בחיק המשפחה.
- משפחתנו עולה לארץ-ישראל
- נסיוני להכנס לבי"ס צבאי תורכי
- האוירון התורכי הראשון נופל לים
- עלה המות בחלוננו
- ראשית מלחמת העולם הראשונה
- פנים אל פנים עם חסן ביי

ב. עם התורכים במלחמת העולם

- אצל לוחמי מלחמת הקודש
- השומרונים מספרים על עצמם
- הנסיון לנצרני לא הצליח
- א"י "עברה" בני-ישראל ו"עתידה" בני-ישראל
- שבוי מחדר מס' 6
- עם הגרמנים מעונ'ה תפיר - חלב בדמשק - כיוסף הצדיק בשעתו
- מול עמודי התליה של אנשי "נילי"
- ההצהרה האנגלית בדבר "הבית - הלאומי".
- התגובה התורכית
- חנטב עצים מול המות
- צפונה אל חוף ים השחור
- חזרה ליפו דרך איסטנבול, סלוניקי ובירות
- קץ לתלונות - המציאות האמורה

חלק שני

- בחזרה לחיים האזרחיים
- בני ישראל ובני ישמעאל - בני דור
- כנוס "המכבי" א"י הראשון - תר"ף
- מאורעות הדמים בירושלים
- נציב עליון יהודי - נחמו נחמו עמי...
- הרפתקאה עם נובומייסקי - ים המלח
- קונגרס המכבי העולמי בקרלסבד 1921
- יום הספורט הכללי בירושלים.
- התגיסות הלאומיות בפסח תרפ"ד
- ללא מוסדות ספורט בא"י
- קונגרס המכבי העולמי בוינה 1925
- פרשת "הפועל" בא"י
- עת דודים הגיעה...
- קשרי ספורט עם מצרים - יסור ההתאחדות הא"י לכדורגל
- המאבק על "המכביה" הראשונה
- ההתרפקות על הקהק"ל לא הביאה פרי
- קונגרס המכבי העולמי במהריש-אוסטרו מקבל החלטה חיובית על "המכביה"
- 2 מסעות תעמולה "על גלגלים" לקראת "המכביה":
  - א. תל-אביב - אנטורפן - 1930
  - ב. תל-אביב - לונדון, דרך מדבר סיני
- ברכות ואחולים בדרך
- התכונה לקראת "המכביה" בא"י
- יסוד ההתאחדות של אגודות הספורט לחובבים בא"י
- המכביה" הראשונה נפתחה במועדה
- הדים לאחר "המכביה".

ד"ר ברוך בן-יהודה - מר יקותיאלי הנכבד, הנני מודה לך מקרב לב על ששלחת לי את ספרך המעניין "מגולה לגאולה", חלק ראשון. קראתי את כולו ער תם ונהניתי מאוד. אף מצאתי בו חמר חשוב להרצאתי. בכמה פרקים נחגלה בך באן גם כשרון ספרותי, והספר יכול לשמש ביצירה ספרותית מודרנית ומתקדמת. אתמול כהרצאתי הכרזתי על הספר והמלצתי לפני הקהל הרב שמלא את האולם, לקרא בו.
תודה רבה לך. - י"ד בטבת, תשל"ד.

על המכביה הראשונה

פרופ' אלברט איינשטיין – יפה עושה המכבי בעבודתו המתכוננת להשפיע נגד הרוחניות היתרה החד-צדדית של עם ישראל. ביחוד ראוי הוא לשבח, בשעה שהגנו עדיין כה רחוקים מאותו צד שכנגד...

מאיר דיזנגוף – ימי "המכביה" הראשונה בתל-אביב השפיעו השפעה עצומה על כל הנוער שלנו ועל כל אלה העתידים להיות הלוחמים בעד עמנו וערי אלוהינו!

לורד מלצ'ט – בעקבות "המכביה" הראשונה ב- 1932 באה ברכה והצלחה על הבית הלאומי היהודי בא"י, ברכה ושפע, שבו שרוי עתה הישוב. כל מי שראה את המכביה הראשונה בהדרה, ידע ויבין את גודל ערכה. מחזה התהלוכה הגדולה והנהדרת של קבוצות המכבי מכל פנות העולם, הצועדים קוממיות בכבוד ובמשמעת, אי-אפשר שלא ישאיר רושם בל ימחה על כל רואיו וישמש לקח לכל קטני-מוח ומחרחרי ריב בקרב תנועה נשגבה כתנועת המכבי בתקופתנו זו.

ד"ר אלכס רוזנפלד – דבר "המכביה" נודע לי מפי יוסף יקותיאלי שנפגשתי אתו בפעם הראשונה בקונגרס המכבי במהריש-אוסטראו בשנת 1929. רעיון "המכביה" שלקח את לבי מאוד, קרב אותי להוגה הרעיון, החבר יוסף יקותיאלי ומני אז נתתי ידי לסייע בכל יכולתי להגשמת הרעיון הגדול הזה.

ד"ר הנס פרידנטל – מי יתן ותהא "המכביה" הזאת מאורע חיים מזהיר בחיי כל המכבים שהשתתפו בה, אשר יוסף להם כח ועוז להמשיך את דרכם במחכשכי הגולה, לקראת תפקידם הגדול בבנין העם והארץ, עד בואם להשתקע בארץ-ישראל.

ליפא לויתן – יוסף יקותיאלי התחיל בפעולה נמרצת להכנת "המכביה". המפעל נעשה לתוכן חייו. הוא מרצה, כותב מאמרים, מבאר, מעורר ומלהיב ואומר: שהספורט משמש בית חנוך לאדם המעשה – ומי כמונו העברים הזקוקים למעשיות?! אלפי הצעירים העברים שיעלו לא"י לקחת חלק ב"מכביה" ישאפו את אויר המולדת האהובה, ישמעו עברית חיה, ישובו לבתיהם מלאי עוז ומרץ להמשיך בגלות את עבודת עמם על עלותם ארצה לחיות בה!

ולסלי פנחס אהרון – תחת צלילי "התקוה" המנוגנת ע"י תזמורות גדולות נפתחה "המכיבה" בגוכחות קהל בן 30,000 איש. מעל לאצטדיון מניפים את דגל-המכביה ו- 120 יונים – עשר לכל שבט משבטי ישראל – מתרוממות במשק כנפיים לעבר הישובים היהודים ובפיהן בשורת החג ההיסטורי ודרישת שלום לכל העובדים בשעה זו בשדה ובחרושת. 5000 – צעירים וצעירות עברים לבושי תכלת-לבן צועדים קוממיות לתוך האיצטדיון. הרי זה מחזה נהדר מרהיב לבבות. דור עברי חדש של צעירים חסוני-גו, שפניהם הבריאים שזופים בעין אדמת יהודה האדמדמת. החלום היה למציאות, לסמל חדש של גאולה.

מישל הרמן – (מזכיר הכבוד של האחדות הספורט המצרית ונציג ההתאחדות הבין-לאומית לאתלטיקה-הקלה במכביה).
מכביה – את סמל רצונו ומרצו הכביר של הנוער העברי בארץ-ישראל! את חגיגת העלומים, היופי ואומץ הרוח כאולימפיאדה בשנים קרמוניות והפגנה וכיבוש הספורט העברי העוטר בתפארה את תחית הלאום העברי! כבוד ויקר למפעל זה, הנוצר בתל-אביב הצעירה, העיר המודרנית של מולדתנו העתיקה, היוצרת חיי ספורט רעננים לעם העברי המתחדש בארצו.

על המכביה הראשונה

פרופ' אלברט איינשטיין – יפה עושה המכבי בעבודתו המתכוננת להשפיע נגד הרוחניות היתרה החד-צדדית של עם ישראל. ביחוד ראוי הוא לשבח, בשעה שהננו עדיין כה רחוקים מאותו צד שבנגד...

מאיר דיזנגוף – ימי "המכביה" הראשונה בתל-אביב השפיעו השפעה עצומה על כל הנוער שלנו ועל כל אלה העתידים להיות הלוחמים בעד עמנו וערי אלוהיגו!

לורד מלצ'ט – בעקבות "המכביה" הראשונה ב- 1932 באה ברכה והצלחה על הבית הלאומי היהודי בא"י, ברכה ושפע, שבו שרוי עתה הישוב. כל מי שראה את המכביה הראשונה בהדרה, ידע ויבין את גודל ערכה. מחזה ההתלוכה הגדולה והנהדרת של קבוצות המכבי מכל פנות העולם, הצועדים קוממיות בכבוד ובמשמעת, אי-אפשר שלא ישאיר רושם בל ימחה על כל רואיו וישמש לקח לכל קטני-מוח ומחרחרי ריב בקרב תנועה נשגבה כתנועת המכבי בתקופתנו זו.

ד"ר אלכס רוזנפלד – דבר "המכביה" נודע לי מפי יוסף יקותיאלי שנפגשתי אתו בפעם הראשונה בקונגרס המכבי במהריש-אוסטראו בשנת 1929. רעיון "המכביה" שלקח את לבי מאוד, קרב אותי להוגה הרעיון, החבר יוסף יקותיאלי ומני אז נתתי ידי לסייע בכל יכולתי להגשמת הרעיון הגדול הזה.

ד"ר הנס פרידנטל – מי יתן ותהא "המכביה" הזאת מאורע חיים מזהיר בחיי כל המכבים שהשתתפו בה, אשר יוסף להם כח ועוז להמשיך את דרכם במחבשבי הגולה, לקראת תפקידם הגדול בבנין העם והארץ, עד בואם להשתקע בארץ-ישראל.

ליפא לויתן – יוסף יקותיאלי התחיל בפעולה נמרצת להכנת "המכביה". המפעל נעשה לתוכן חייו. הוא מרצה, כותב מאמרים, מבאר, מעורר ומלהיב ואומר: שהספורט משמש בית חנוך לארם המעשה – ומי כמונו העברים הזקוקים למעשיות?! אלפי הצעירים העברים שיעלו לא"י לקחת חלק ב"מכביה" ישאפו את אויר המולדת האהובה, ישמעו עברית חיה, ישובו לבתיהם מלאי עוז ומרץ להמשיך בגלות את עבודת עמם עד עלותם ארצה לחיות בה!

ולסלי פנחס אהרון – תחת צלילי "התקוה" המנוגנת ע"י תזמורות גדולות נפתחה "המכיבה" בגוכחות קהל בן 30,000 איש. מעל לאצטדיון מניפים את דגל-המכביה ו- 120 יונים – עשר לכל שבט משבטי ישראל – מתרוממות במשק כנפיים לעבר הישובים היהודים ובפיהן בשורת החג ההיסטורי ודרישת שלום לכל העובדים בשעה זו בשדה ובחרושת. 5000 – צעירים וצעירות עברים לבושי תכלת-לבן צועדים קוממיות לתוך האיצטדיון. הרי זה מחזה נהדר מרהיב לבבות. דור עברי חדש של צעירים חסוני-גו, שפניהם הבריאים שזופים כעין אדמת יהודה האדמדמת. החלום היה למציאות, לסמל חדש של גאולה.

מישל הרמן – (מזכיר הכבוד של התאחדות הספורט המצרית ונציג ההתאחדות הבין-לאומית לאתלטיקה-הקלה במכביה).
מכביה – את סמל רצונו ומרצו הכביר של הנוער העברי בארץ-ישראל! את חגיגת העלומים, היופי ואומץ הרוח כאולימפיאדה בשנים קדמוניות והפגנה וכיבוש הספורט העברי העוטר בתפארה את תחית הלאום העברי! כבוד ויקר למפעל זה, הגוצר בתל-אביב הצעירה, העיר המודרנית של מולדתנו העתיקה, היוצרת חיי ספורט רעננים לעם העברי המתחדש בארצו.

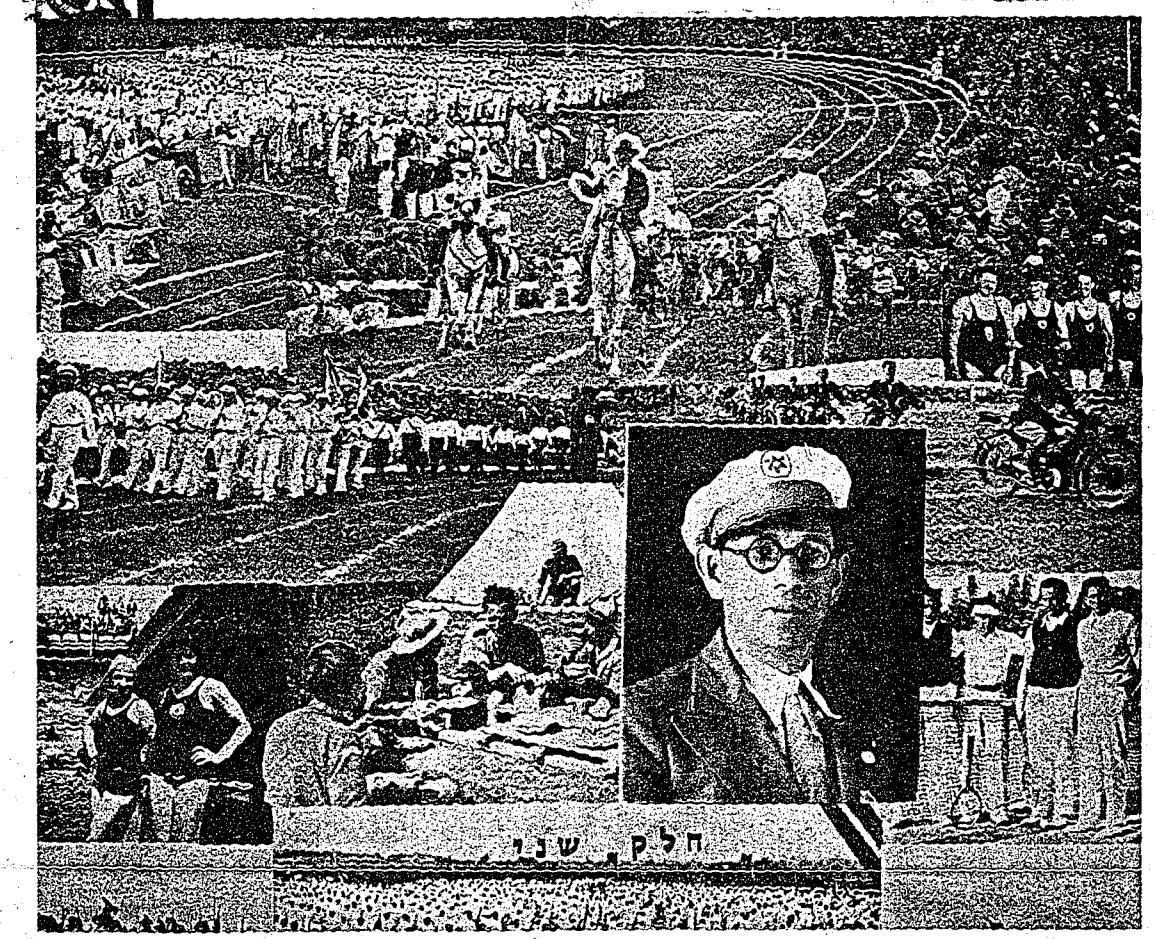
50+ נגב ומעלה

המכביה הראשונה

זכרונות מ„המכבי", מהצבא התורכי במלחמת העולם הראשונה
ומתנועת־הספורט העברית בארץ־ישראל

תרפ"ט – אביב

את
יקותיאלי

על המכביה הראשונה

פרופ' אלברט איינשטיין – יפה עושה המכבי בעבודתו המתכוננת להשפיע נגד הרוחניות היתרה החד-צדדית של עם ישראל. ביחוד ראוי הוא לשבח, בשעה שהננו עדיין כה רחוקים מאותו צד שבנגד...

מאיר דיזנגוף – ימי "המכביה" הראשונה בתל-אביב השפיעו השפעה עצומה על כל הנוער שלנו ועל כל אלה העתידים להיות הלוחמים בעד עמנו וערי אלוהינו!

לורד מלצ'ט – בעקבות "המכביה" הראשונה ב- 1932 באה ברכה והצלחה על הבית הלאומי היהודי בא"י, ברכה ושפע, שבו שרוי עתה הישוב. כל מי שראה את המכביה הראשונה בהדרה, ידע ויבין את גודל ערכה. מחזה התהלוכה הגדולה והנהדרת של קבוצות המכבי מכל פנות העולם, הצועדים קוממיות בכבוד ובמשמעת, אי-אפשר שלא ישאיר רושם בל ימחה על כל רואיו וישמש לקח לכל קטני-מוח ומחרחרי ריב בקרב תנועה נשגבה כתנועת המכבי בתקופתנו זו.

ד"ר אלכס רותפלד – דבר "המכביה" נודע לי מפי יוסף יקותיאלי שנפגשתי אתו בפעם הראשונה בקונגרס המכבי במהריש-אוסטראו בשנת 1929. רעיון "המכביה" שלקח את לבי מאוד, קרב אותי להוגה הרעיון, החבר יוסף יקותיאלי ומני אז נתתי ידי לסייע בכל יכולתי להגשמת הרעיון הגדול הזה.

ד"ר הנס פרידנטל – מי יתן ותהא "המכביה" הזאת מאורע חיים מזהיר בחיי כל המכבים שהשתתפו בה, אשר יוסף להם כח ועוז להמשיך את דרכם במחשכי הגולה, לקראת תפקידם הגדול בבנין העם והארץ, עד בואם להשתקע בארץ-ישראל.

ליפא לויתן – יוסף יקותיאלי התחיל בפעולה נמרצת להכנת "המכביה". המפעל נעשה לתוכן חייו. הוא מרצה, כותב מאמרים, מבאר, מעורר ומלהיב ואומר: שהספורט משמש בית חנוך לאדם המעשה – ומי כמונו העברים הזקוקים למעשיות?! אלפי הצעירים העברים שיעלו לא"י לקחת חלק ב"מכביה" ישאפו את אויר המולדת האהובה, ישמעו עברית חיה, ישובו לבתיהם מלאי עוז ומרץ להמשיך בגלות את עבודת עמם עד עלותם ארצה לחיות בה!

ולסלי פנחס אהרון – תחת צלילי "התקוה" המנוגנת ע"י תזמורות גדולות נפתחה "המכיבה" בנוכחות קהל בן 30,000 איש. מעל לאצטדיון מניפים את דגל-המכביה ו- 120 יונים – עשר לכל שבט משבטי ישראל – מתרוממות במשק כנפיים לעבר הישובים היהודים ובפיהן בשורת החג ההיסטורי ודרישת שלום לכל העובדים בשעה זו בשדה ובחרושת. 5000 – צעירים וצעירות עברים לבושי תכלת-לבן צועדים קוממיות לתוך האיצטדיון. הרי זה מחזה נהדר מרהיב לבבות. דור עברי חדש של צעירים חסוני-גו, שפניהם הבריאים שזופים בעין אדמת יהודה האדמדמת. החלום היה למציאות, לסמל חדש של גאולה.

מישל הרמן – (מזכיר הכבוד של התאחדות הספורט המצרית ונציג ההתאחדות הבין-לאומית לאתלטיקה-הקלה במכביה).
מכביה – את סמל רצונו ומרצו הכביר של הנוער העברי בארץ-ישראל! את חגיגת העלומים, היופי ואומץ הרוח כאולימפיאדה בשנים קדמוניות והפגנה וכיבוש הספורט העברי העוטר בתפארה את תחית הלאום העברי! כבוד ויקר למפעל זה, הנוצר בתל-אביב הצעירה, העיר המודרנית של מולדתנו העתיקה, היוצרת חיי ספורט רעננים לעם העברי המתחדש בארצו.

זכרונות מ„המכבי", מהצבא התורכי במלחמת העולם הראשונה ומתנועת־הספורט העברית בארץ־ישראל

מאת

יוסף יקותיאלי

מוקדש ליהודית שלי, חברתי ב"מכבי" ורעיתי הנאמנה למלאות 50 שנה לבשוראיבר. ל"ג בעומר, התשל"ה

חלק ראשון

תזכך העבירים

א. מגולה לגאולה

בחיק המשפחה
משפחתנו עולה לארץ ישראל
נסיונו להכנס לבי"ס צבאי תורכי
האוירון התורכי הראשון בופל לים
עלה המות בחלובבו
ראשית מלחמת העולם הראשונה
פניים אל פנים עם חשך בירי

ב. עם התורכים במלחמת העולם

אצל לוחמי מלחמת הקודש
השומרונים מספרים על עצמם
הגסיון לבצרבי לא הצליח
א"י "עברה" בבי־ישראל
ו"עפידה" בבי־ישראל
שכבי מחדר מס.6
עם הגרמנים מעוג'ה חפיר – חלב
בדמשק – כיוסף הצדיק בשעתו
מול עמודי התליה של אנשי "בילי"
ההצהרה האנגלית בדבר "הבית הלאומי"
התגובה התורכית
חוטב עצים מול המות
צפונה אל חוף ים השחור
חזרה ליפו דרך איסטנבול, סלוניקי וביירות
קץ לחלומות – המציאות האפורה

כיתוב לתמונות:

חלק שני

תרכן העבירים

בחזרה למחנים האזרחיים
בבי ישראל ובבי ישמעאל – נבי דוד
כנוס "המכבי" א"י הראשון – תר'ף
מאורעות הדמים בירושלים
נציב עליון יהודי – נחמו נחמו עמי ...
הרפתקאה עם בובומילסקי – ים המלח
קונגרס המכבי העולמי בקרלסבד 1921
יום הספורט הכללי בירושלים
החגיגות הלאומיות בפסח תרפ"ד
ללא מוסדות ספורט בא"י
קונגרס המכבי העולמי בוינה 1925
פרשת "הפועל" בא"י
עת דודים הגיעה ...
קשרי ספורט עם מצרים – יסוד ההתאחדות הא"י לכדורגל
המאבק על "המכביה" הראשונה
ההתרפקות על הקה"קל לא הביאה פרי
קונגרס המכבי העולמי במהריש־אוסטרו
מקבל החלטה חיובית של "המכביה"
2 מסעות תעמולה "על גלגלים" לקראת "המכביה":

א. תל־אביב – אנטורפן – 1930
ב. תל־אביב – לונדון, דרך מדבר סיבית ברכות ואחולים בדרך
התכונה לקראת "המכביה" בא"י
יסוד ההתאחדות של אגודות הספורט לחובבים בא"י
"המכביה" הראשונה בפתחה במועדה הדים לאחר "המכביה"

כל הזכויות שמורות למחבר

זכרונות מ„המכבי", מהצבא התורכי במלחמת העולם הראשונה
ומתנועת־הספורט העברית בארץ־ישראל

מאת

יוסף יקותיאלי

„קרן הידידים" להוצאה לאור של הספר „יובל ומעלה" מאת יוסף יקותיאלי — חשבון בבנק דיסקונט לישראל בע"מ, רח' שינקין 66, תל־אביב, מס. 20885 ; המען למכתבים: ת"א. ת.ד. 1526

אגרת

עם ישראל ומדינת ישראל זקוקים ל"מכבים" נאמנים ולא ל"שמשונים"

הצעות לועידה הארצית ה- 30 של "המכבי" ישראל

מאת: יוסף יקותיאלי.

חברים! כולנו יודעים את המצב הקשה בו נתונים עמנו ומדינתנו לאחר מלחמת יום-הכפורים. כן יודעים כולנו את אשר זוממים עמי ערב נגדנו. עמנו בישראל ובכל התפוצות נחלץ למאבק על קיום עם ישראל ומדינת ישראל ואנו המכבים בישראל ובתפוצות ממשיכים בשיגרה, כאילו לא נפל דבר בישראל.

חברים! אל נישא את שם "המכבי" לשוא! עמנו זקוק ל"מכבים" נאמנים ולא לשמשונים מקצועניים. תנועת "המכבי" הינה תנועה חינוכית לאומית-ציונית. ההתעמלות והספורט הינם רק חלק מהמצעים החינוכיים של הנוער היהודי. סיסמתנו החדשה צריכה להיות "נפש יהודית בריאה בגוף יהודי בריא" עליהם לחנך את הנוער היהודי לאהבת עם ישראל ומדינת ישראל. עליהם להיות חזקים ואמיצים, נאמנים לעמם, שפתם וארצם, אוהבי עבודה ויצירה. את כל הערכים האלה חייב "המכבי" לטפח בקרב חבריו. מחברינו בחו"ל נדרוש לעלות ארצה הם ומשפחותיהם ועד עלות משפחותיהם, נחייב אותם בשנות שרות בישראל. את חברינו בישראל נחנך לאזרחות נאמנה וטובה, לשמירת החוק, הסדר, הדיקנות והמשמעת, לאחוה יהודית, לעזרה הדדית, לסייע לקליטת עולים, למיזוג גלויות ועדוד השכבות הנחשלות שבתוכנו.

ההתעמלות והספורט חשובים מאוד להכשרת הגוף ועל "המכבי" לתת לחבריו את האפשרות לפעולות אלה באגודותיו, לארגן באולמות ההתעמלות של בתי-הספר שעורי-ערב התעמלות להמונים ומשחקי-ספורט במגרשים, המטרה העיקרית להפעיל "אלפים". אולם לא להזניח את הספורטאים הכישרוניים, את אלה יש לגלות ולהעביר לקבוצות נבחרות "לאומיות" לשם ייצוג ותעמולה. על "המכבי" להערך איפוא, מחדש ועלינו לקבל החלטות ברוח ההצעות הבאות:

1. הסתדרות "המכבי" ישראל (המסונפת להסתדרות "המכבי" העולמית), היגה תנועה חינוכית לאומית-ציונית, בלתי מפלגתית. סיסמתה: "נפש יהודית בריאה בגוף יהודי בריא". מארגנת באגודותיה נוער יהודי מכל הגילים ומשני המינים מכל שדרות העם. מטפחת ומחנכת את חבריה ברוח "המכבי" לאהבת עם ישראל ומדינת ישראל. מעניקה להם ידיעה על תולדות עם ישראל וארץ-ישראל, מחייבת אותם בבנין הארץ ובהגנתה בנאמנות ומסירת נפש. מטפחת את כושרם הגופני ואומץ רוחם ע"י תרגילי התעמלות וספורט לחובבים.

2. הסתדרות "המכבי" ישראל מורכבת משלושה גופים אירגוניים:

   א. אגודות "המכבי" בכל ערי ישראל וישוביו, בהן יתארגנו כחברים פעילים (משני המינים) כל הרוצים להתעמל ולהתאמן בהתעמלות ובענפי ספורט שונים. המצטיינים בענפי הספורט התחרותיים, יעברו ל"נבחרות" מקומיות, ארציות ולאומיות. כן יערכו התעמלות כללית, טיולים וסיורים להכרת המולדת, הופעות, הרצאות וכנסים ומפעלים לחיזוק התנועה המכבית.

   ב. אגודות "המכבי הצעיר" המיועדות לנוער הלומד והעובד בני הגילים 8-17 (נערות ונערים) המעניקות לחבריהן חינוך לאומי-ציוני מעולה והכשרה גופנית. לאגודות "המכבי-הצעיר" שבראשן הנהגה ארצית, צריכה להינתן תשומת לב יתרה של הסתדרות המכבי, כי תפקידן לגדל ולחנך את הדור הצעיר שהוא עתיד עמנו.

   ג. "מיסדר המכבים" - אירגון נאמני המכבי, משתתפי "המכביות" והאוהדים של תנועת המכבי. מסגרת אירגונית חשובה זו נועדה לקליטת חברים וחברות מכל הגילים שחדלו להיות פעילים באגודות המכבי ו"המכבי-הצעיר", את כל אלה שהשתתפו "במכביות", שהיו חברי מכבי בחו"ל וכן את כל אלה האוהדים והרוצים לתמוך בתנועת המכבי. מטרת "מיסדר-המכבים" לסייע להסתדרות המכבי ישראל בחומר וכרוח. לתרום ולהתרים, לערוך מפעלים, מסיבות וכנוסים, תעמולה והסברה לתנועת המכבי. יסייעו להוצאת בטאון "המכבי", הרצאות, טיולים וסיורים ואף התעמלות ומשחקים עבור חברים שירצו בכך. יסייעו במיוחד בביצוע פרויקט "מודיעים" ובהקמתה מחדש של מודיעים הקדומה כבפר-גנים ויישובה ע"י מכבים מישראל ומחו"ל.

3. כל שלושת הגופים הארגוניים הנ"ל יהיו מיוצגים במרכז הסתדרות "המכבי" ישראל וכהנהלת המרכז ויפעלו במשותף להתפתחותה הטובה ולנידלה של תנועת המכבי בישראל.

4. פרויקט "מודיעים" - יש להקים ועדה מיוחדת "ועדת מודיעים" שתטפל בביצוע הפרויקט, בה ישתתפו נציגים של המכבי העולמי, המכבי ישראל, המכבי הצעיר" ו"מיסדר המכבים". הועדה הזו תקים את "קרן מודיעים" ותפעל ותחייב את כל חברי "המכבי" להרום ולהתרים כספים ל"קרן" הזאת למען ביצוע הפרויקט.

5. 70 שנה לאגודת "המכבי" תל-אביב ולתנועת המכבי והספורט העברי בא"י - יצויין הדבר בחול-המועד סבות תשל"ז. יש לחייב את מרכז "המכבי" ישראל על כל חלקיו להקים ועדה מיוחדת שתטפל בהכנת תכנית לציון המאורע וביצועו.

הצעות למרוץ לפיד תנועת תשל"ו ממודיעים

שבמטרו בועדה ב-1 ביולי 1975 - על-ידי י.קרת-אלי

1. הכנת מכתב-הוזר לכל גלילי המכבי ע"ד המרוץ של הלפיד שיערך ע"י "המכבי הצעיר" ישראל בחג החנוכה מס.2140(למבינין חגי החנוכה). בחוזר זה יש לפרט ולהסביר את "פרוייקט מודיעים" יש להדגיש את השם "מודיעים" ולא כבעבר - מודיעין!)לפרטים - פרטים בתפרסם בחוברת הזר"ח של מרכז המכבי ישראל בועידה הארצית של המכבי ישראל בכ"ג אדר תשל"ה עמודים 79 - 80;

2. בחוזר הנ"ל יודגש,כי השלטונות המוסמכים(אבל הקרקעות ומיבחל מקרקעי ישראל)של מדינת ישראל היקצו למכבי כמאתיים דונמים לפרוייקט הנ"ל וכי יש להביש את התכבירת המפורטת של הפרוייקט הנ"ל לאישור השלטונות המוסמכים בהקדם למען נוכל לנצע את הפרוייקט בשלבים מוסכמים;

3. הנחת אבן הפנה למצבת-הזכרון למתיהו החסמונאי,יהודה המכבי וארבעת אחיו במודיעים תנוצע בחנוכה תשל"ו - חג החנוכה ה-2140 למבינין חגי-החנוכה. שנת 1975.

4. על כל גליל מכבי לארגן בשני חג-החנוכה הנ"ל מסיבות חגיגיות 8888 בכל אגודות המכבי בתחומו עבור הגרעין המכבי והצבור לפני מיטב הכוחות שלו ולדאוג לכך שההכנסות שלהן - 50% (מההכנסה נטו)תוקדשנה ל"קרן מודיעים";

5. הגלילים שאליהם ישלח "לפיד חג החנוכה ה-2140" יקבלו אותו בטקס גדול ורב משתתפים וידליקו בו את מכורת החנוכה באחת המסיבות המרכזיות שיערכו. יש לשלם את הטכס ולהמציא התעקיף התצלומים למרכז של המכבי העולמי בישראל אחת מרכזית לכל אגודת המכבי שבגליל ההוא,למען הקל עליהם.

6. בגלילים החלשים יש לשתף בופים צירופים ולאומיים אחרים ולארגן מסיבה מבחל המחלקה להיבון ולנוער של הקה"קל הציע את עזרת מחלקתו לביצוע מטלות הלפידים וקבלתם בחו"ל,ים לארגן בגישה עם הנ"ל ולדון בדבר.

7. יש להמציא לכל גליל הצעת תכנית-פעולה כללית ותם יתאימו אותה 8888 למצב הביצוע שלהם.

8. יש להכין חומר תעמולה של תנועת המכבי,פרוייקט מודיעים ו"המכביה ה-10" שתערך ב-1977,למען יוכל כל גליל וכל אגודה מכבית לפעול,לבתל תעמולה ולהתכונן ל"מכביה" שתתקיים בירושלים. במבינין,לציון חג-השבעים של אגודת המכבי תל-אביב(גרסדה ביפו ב-1906), 10/

9. השבעים שנה לתנועת המכבי והספורט בארץ-ישראל.

10. יש להודיע לגלילים על דבר כיבוס עולמי של "המכבי הצעיר"("מכבינון") שיערך במסגרת המכביה ה-10 ב-1977 - למען יתחילו להתכונן ולהכין את חבריהם לקחת חלק פעיל בו.

11. בתכנית הכבוס של הנוער הנ"ל יש להכביס את טכס הבר-מצוה לבעורת(בנות 12 ולבעורים(בני 13)שיערך במודיעים ולעודד את הבעורים והבעורות בגיל הזה בשנת 1977 ליחוגד את חג הבר-מצוה(יחד עם חבריהם)בארץ - על ההצעה הזו יש לדון גם עם משרד החיירות וחדתות דלקבל מהם סיוע ממשי.

12. תשומת לב יתרה יש להקדיש למשלוח הלפיד לניו-יורק. אגודת המכבי חלשה שמה ולכן דרושה פעולה משותפת עם ארגון "מצדה",עם "בני-ברית" ואגודי בופר עברים 888 אחרים למען לאפשר כיבוס של דבבות בני-בופר לאולם הכי גדול בניו-יורק,לארגן בו תכנית מעניבת,להביא את הלפיד בטכס רב לאולם ולהדליק מ"המבי" ולהפעיל אותה ואת להקתה. יש לבוא בדבריים עם חגב' הרבנית אסתר יונגרייז ברגשטיין בדבר מקהלה ותזמורת שיגבר אולי את "הגה הם באים" של האורטוריה "יהודה המכבי" וכו'. חשוב לעניין בדבר את מר דני קיי ואחרים. בעיקר יש הנוכחה" למפעל מודיעים של כל בפר יהודי בניו-יורק.

13. יש להכין את ספר "חנוכיה" עם המכבים ומודיעים,כל תודם ירשם בספר שמו ותצלומו ותמסר לו תעודה(העתק)לאישור קבלת תמורתו והידתו חבר בתנועתנו. כך אפשר להמריץ 888 קרובים וידידים של מגחיבי מכבי שבפטרד,להקים להם יד וזכר במודיעים.

14. יש להתייעץ עם יודעי דבר ולהכין מטבע או מדליון כ"שקל-ישראל" המטבע העתיק של שמעון בשיא ישראל להפצה ולמכירה.

15. יש לדרוש מהשלטונות המוסמכים להוציא לאור לקראת "המכביה ה-10" סידרת בולים לציון "המכביה",למלאות 70 שנה למכבי ת"א ולתנועת המכבי באי"י ולהוסיף למחיר כל בול "תוספת" מחיר לטובת "קרן מודיעים".

16. יש לדרום לדשיון לארגן "הגדלה" חד-פעמית ל"קרן מודיעים"(כמו ל"מגן-דוד אדום" ו"למען החיילי").

17. לכנס מסיבת פתוגאים בישראל למען הגדל את התפמולת בקרב הצבור וכן להכריז על פרס עבור חבור-תעמולה רכתובות בקרב תלמידי בתי-הספר.

18. יש לבוא בדבריים עם עיריית תל-אביב(עם ראש העיר וסגניו)שידרו לופדת הבופר והספורט של העיריה למתן עזרה באירגון מפעלים לציון 70 שנה לאגודת המכבי ת"א,להעמיד לבשותם את מועדוני הנוער ו"היכל התרבות" ללא תשלום.

19. לקבוע את התקופה בין חנוכה תשל"ו(נוב.1975)עד לפתיחת "המכביה ה-10" בתקופת התרמה ועריכת מפעלי הכנה לציון 70 שנים לתנועת המכבי בא"י.
20. לבוא לידי הסכם בין "מיסדר המכבים" לבין "המכבי הצעיר" בישראל לפעולה משותפת; ארגון התרמה ארצית והפצת כרטיס-המיסדר בסך -.10 ל"י המקנה לבושאר הנחות של בתי מסחר שונים עד כדי קבלת התמורה במלואה בחזרה(לפי דוגמא של הענר);50% מהנטו יקבל המכבי-הצעיר על כל כרטיס כזה שיופץ ע"י חוגריו;
21. יש להוציא יחד עם מחלקת החינוך והנוער של הקה"ל חוברת "מודיעים" לתעמולה עבור פרוייקט-מודיעים(לכסות את הוצאת הדפוס במודעות).
22. לפנות מייד אל הארכיאולוג המחוזי(מר פורת)שיצא לקברות המכבים יחד עם האדריכל-לנדי שמטפל בתכנית הקברות ולקבוע את המקום בו אפשר יהיה אפשר להקים את מצבת הזכרון לחשמונאים,כן לברר אתו אם אפשר לארגן קבוצה מכבית(תלמידים)שתוכל לחפור במקום(עפ"י הוראותיו ובהשגחתו)? אולי גם בשטח "אלראס"?
23. פגית בקריאה לכל תלמידי בת"הס להשתתף עם "המכבי הצעיר" בהטרת הרפת הטמונה ממודיעים ? שיתוף בני נוער,תלמידים וסטודנטים במרוץ הלפיד בחנוכה תשל"ו
24. יש להעביר את לפיד-חנוכה לרכזי תלמידים בתל-אביב,בירושלים ובחיפה (באוניברסיטאות ירושלים,תל-אביב והטכניון בחיפה);
25. לסיים מרוץ הלפיד בתל-אביב - יש לארגן בהיכל התרבות מסיבה חגיגית להדליק את גרות התנוכה באש הלפיד - ולהכריז על פתיחת עונת ההתרמה לפרוייקט מודיעים [illegible] וציון 70 השנה ליסוד "מכבי"תל-אביב;
26. בזרים בכל סניפי "המכבי הצעיר",אוספים עד לחנוכה חפצים שונים ועורכים מכירה ההכנסה [illegible] נטו (לאחר נכוי 25% לקרן מודיעים)ל"מכבי הצעיר;
27. לארגן בתל-אביב וסביבתה בבחרת נוער(בערות ובערים)להופעות בהתעמלות, ג'ודו,קראטה,סיוף,מוסיקה,שירה ולהכיבה להופעות צבוריות עד כדי לבסיעה לחו"ל;
28. להכין מגילת יסוד להנחה באבן הפיבה של מצבת-הזכרון,להחתים אישים, תורמים וארגונים שונים,לקבוע תמדרה לכל חתימה - להכין תצלומים מהמגילה החתומה לשם הפצה ולזכרון עבור החותמים;
29. לבוא לידי הסכם עם "באות קדומים" ע"ד שיתוף פעולה;
30. להכין תכנית פרוט של בי"הס המכבי,חבר מורים ומרצים ולהתחיל בפעולה במקום עוד הקיץ הזה;
31. להפעיל את "ועדת מודיעים" שתקים את "קרן מודיעים" ותבש לפעולה מתוכננת;
32. לתקן את החוברת - כפר הנוער של המכבי הצעיר ולהתאימה לפרוייקט "מש"; לפנות אל הטכניון העברי בחיפה בבקשה מהמחלקה לאדריכלות להכין הצעות למצבת הזכרון של החשמונאים(כמתואר בספרי המכבים הגנוזים)וכן לכפר המכבים;
לפנות אל הגברת בת-שבע דת-רוטשילד ולעניבה ב"מכביה" ונפרוייקט מודיעים, ואולי בית רוטשילד ירצה להקים את "היכל יהודה המכבי".
33. לחדש את המו"מ עם ירושי חיים ליבוביץ ז"ל לזכר אביהם במודיעים;
34. להתקשר עם מרכז נופש לנוער "הרי יהודה" ת.ד.3353 ירושלים טל.02-527065 ומרכז אכסניות נוער בדבר הקמת אכסניה במודיעים?

רשימת "מודיעים" של המכבי

גבע אדר ב' 5596 חלוקת ארציות 6.5

חלקה 5 מרשים השטח 159 דונמים
" 6 עתיקה " 77.4 "

המטרה: הסדת חדמת השממה מכפר מודיעים וקברות המכבים והפיכת המקום לאתר היסטורי לאומי, אשר ישמש מרכז רוחני וחינוכי לחברי תנועת המכבי העולמית והנוער העברי.

קברות שמכבים - נמצאים בחלקה מס.6 בולה עתיקות, תוכה יוקצה שטח בן 25 דונמים (כולל שטח הקברות) ובמרכזו יוכשר מגרש למכסים ולמיפקדים משטחו כ-10 דונמים. בשטח זה יוקם "ממקד" (כעין מזבח) מאבני המקום ועליו יותקן מיתקן להדלקת הלפידים (על חגורה ועל "המכביה") בקרבי השטח. כמו כן תוקם על החלקה הזאת במה מתאימה להופעות, לתזמורת, מקהלה וכדומה, ושרותים מתאימים לישיבה עבור הצופים. שטח הקברות (כ-9 דונמים) יוקף גדר וגיבה. במקום הגבוה ביותר יוקצה שטח 5 דונמים עבור מצבת-הזכרון למתנדבי המשמרות, יהודה המכבי וארבעת אחיו, כך תוקם במקום מגורת חגורה על פני כן גבוה מאד, למען תודלק בכל חגורה ו"מכביה" ואורה יראה למרחקים. כל החלקה תוקף בגדר סבכית ובכניסות אליה יוקשר מערים מובדמנטלים - הכל לפי עצת מומחים והחלטת שופטים. המקום יהיה פתוח לצבור ולתיירים ומרם אדר-קול טיספר על פעולות המכבים יוקרן בשעות הנקוב.

בית יהודה המכבי:- בית-ספר להכנת מדריכים ושליחים עבודה תנועת המכבי והברעד היהודי, לחיזוק לאומי ברוח המכבים.

שטח להקמת בית-הספר יוקצה 20 דונמים. בנין זה יוקם "אולם הראשונים - אולם בני בתי י"ל" (אולם להתעמלות), "אולם גבורי ישראל" להנצחת זכרם של גבורי ישראל מכל הזמנים, אולם להרצאות והופעות, חדרי הוראה, מזרדים ושרותים. בית כנסת ומרכז דתי על שטח 3 דונמים. פנימיה למורים ולתלמידים בשטח 2 דונמים. שטחי חניה אחדים על שטח 10 דונמים.

מגרשים ומיתקנים: מאחל ושחנה למפגשי נוער עם כל הנוחיות ההכרחיות -

יוקם על שטח 10 דונמים
מגרש אטרנים ומיפקדים - מוקף מסלול ריצה 400 מטר (ישמש גם למיפקדים) על שטח 24 דונמים
מגרשי טניס - 10 דונמים
מגרשים לירידה ולקליעה על שטח 20 דונמים
בריכת שחיה אולימפית - שטח 10 דונמים
גבזך ומדזיאון - שטח 5 דונמים
כועדון וגן - שטח 5 דונמים

כל הפרויקט לפרטיו יוכן ע"י אדריכלים מומחים ויבוצע חלקים, שלבים. הכשרת השטחים והקמת בית-ספר שדה, מחנה אוהלים וצריפים מתחיל מיד לאחר סימון הגבולות ומסירת הקרקע ל"מכבי". יחד עם זה יתחיל בארגון קורסים בכיבוש מקצוע לסגירי "המכבי הצעיר" ומפעלת החניכים בהכשרת השטחים, בהנחת ציבורות מים וכד".

בקרבת מקום יוקם מחדש הכפר מודיעים - כפר גניס של המכבי - המו"מ על כך נמצא בהתקדמות עם השלטונות המוסמכים.

י"ח בכסלו, תשל"ה
3 בדצמבר 1974

YEKUTIELI, Joseph; Financial Agent; initiator of Maccabia scheme and active in carrying it out; one of pioneer-members and leaders of Maccabi Organization in Palestine and for some years member of World Executive; b. Jaffa, 1894.
m..... ch.....
On staff of Zionist Organisation Headquarters and of Palestine Development Co., 1914-27; in World War I served in Turkish Army; on staff of Pal.Electric Corp., 1928-31; founder of Palestine Football League and Palestine Fencing Assn.
Tel Aviv: 19, Yavne St.
T..... T.A.....
(telephone) (teleg.address).

זכרונות מ„המכבי", מהצבא התורכי במלחמת העולם הראשונה
ומתנועת־הספורט העברית בארץ־ישראל

מאת

יוסף יקותיאלי

שאלון עבור הלקסיקון

1. גולדתי כ'ניסן, תרנ'ז (אפריל 1897) בעיירה קורסוז־ברזה (רוסיה);
2. יוסף יקותיאלי, בן גדוד יקותיאלי יקותיאלי (זוסמבוביץ);
3. עליתי לא"י בסיוון תרס"ט (1909) ליפו, עקב שמירת אבי ז"ל באלצתי להפסיק את לימודי בבית המדרש העברי למורים בירושלים בשנת 1914 וההתחלתי לעבוד כפקיד במשרד הא"י (של ההסתדרות הציונית) עד שנת 1916 ואז גוייסתי לצבא התורכי ולאחר שחרורי מהצבא בפברואר 1919 חזרתי לעבודתי במשרד הא"י בתל־אביב, בשנת 1920 עברתי לירושלים לעבוד בועד הצירים וחברת הכשרת הישוב בא"י עד שנת 1927. בשנת 1929 חזרתי לתל־אביב ועבדתי שבתיים בחברת החשמל וארבע שנים (1934־1938) בחברת "הנושע".
עם קום מדינת ישראל בכנסתי לשרות המדינה ב־7 אפריל 1948 כפקיד בכיר בוועדה הממשלתית לרכוש הנטוש, המשכתי אצל האפוטרופוס לנכסי נפקדים, ברשות הפתוח ולבסוף במינהל מקרקעי ישראל. בדצמבר 1966 פרשתי לגימלאות בשנת 1911 נרשמתי כחבר באגודת המכבי יפו 888888 ומאז הנני חבר של חבורת המכבי עד ימינו אלה. מחבר בשורה (כחבר) נבחרתי ל"מעמל", מלאתי תפקידים כחבר ועד אגודת המכבי תל־אביב, כחבר ההנהלה של מרכז המכבי ישראל וכבחר בשיעות של ההסתדרות העולמית "מכבי", כחבר ועדת ההתאחדות הא"י למשחק הכדורגל, ההתאחדות אגודות הספורט לחובבים בא"י, הועד האולימפי בא"י ועם קום מדינת ישראל הייתי שנים רבות (עד שהגעתי לגיל 70) חבר במוסדות הארציים – כל פעולתי בתנועת המכבי והספורט הא"י היתה בהתנדבות מלאה.
4. במשך השנים 1921 עד ימינו אלה כתבתי מאמרים על נושאים בתחבות הגוף ודברי תעמולה בעתונים העבריים בא"י. בשנים 1921־1927 ערכתי את "המכבי" במארן הסתדרות המכבי בא"י. בשנת 1928 תרגמתי לעברית את החוקה של משחק הכדורגל (בהוצאה ובדפוס של עזריאל בירושלים) – היתה זו החוקה המלאה של ה־פיפ"א (ההתאחדות הבין לאומית למשחק הכדורגל) הראשונה בשפה העברית (קדמה לה חוברת קטנה של מר צבי בסרי ז"ל בשנת 1913). בשנת 1936 ערכתי וכתבתי את השנתון הראשון (החלק העברי) של ההתאחדות הא"י למשחק הכדורגל. בשנת 1946 תרגמתי ופרסמתי לראשונה בשפה העברית את חוקת האתלטיקה הקלה. בשנים 1946־1947 ערכתי (וכתבתי את רובו) של השבועון "אספקלריה של הספורט" (בהוצאת 888888 ובדפוס של אלכסנדר מוזס), היה זה שבועון הספורט הראשון בא"י. ב־1963 תרגמתי לעברית אתהחוברת "דע את המשחק – הכדורגל" מאנגלית (בדפוס נדפוס מל"ן בהוצאה של צ'צ'יק).
כתבתי הרבה מאמרים (בכל התקופה הנ"ל) בעתוני ספורט בחו"ל (בגרמניה, אוסטריה, צ'כוסלובקיה) ובשנתון 1966 של האקדמיה האולימפית הבין־לאומית פרסמתי מאמר בשם "הורדוס מלך ירושלים מעכב את דציכתם של המשחקים האולימפיים הקדומים" – היתה זו הרצאה הראשונה הישראלית באקדמיה הנ"ל.

בס־ציונה, 13 בנובמבר 1974

יוסף יקותיאלי

„קרן הידידים" להוצאה לאור של הספר „יובל ומעלה" מאת יוסף יקותיאלי — חשבון בבנק דיסקונט לישראל בע"מ, רח' שינקין 66, תל־אביב, מס. 20885; המען למכתבים: ת"א, ת.ד. 1526

מודיעים - קברות המכבים

גוש(זמני)לצרכי הסדר הקרקעות:5596

חלקה זמנית 6 בשטח 77 דונמים "עתיקות"

חלקה "א" בשטח 25 דונמים,בקרבה קברות המכבים(נכללת בחלקה 6 הנ'ל)
(מסומנת בצבע אדום)בתכנית הרצופה;

החלקה 6 כולה (ה"עתיקות") תרשם בספרי האחוזה ע"ש מדינת ישראל
החלקה "א"(בשטח 25 דונמים) תמסר בחכירה ל"מכבי" וזאת בתנאי ולאחר
שתוגש למינהל תכנית פיתוח השטח שצריכה לענות לדרישת אגף העתיקות
לבל יגזקו השרידים והקברות שבחלקה. ארכיאולוג המחוז מר רם גופנא
הוסמך לסייע למתכננים ולמנוע עיכובים מיותרים באישור התכנית.
יו"ר המועצה האזורית מודיעים,מר יצחק טייסלבוים,הבטיח שהמועצה
תעשה את הכל שהתכנית תאושר ע"י ועדת בנין ערים "לודים"(מושבה במושב
בני עטרות)וגם תועבר לאישורנהועדה המחוזית.

עבודות הפיתוח [illegible] של החלקה הנ'ל תבוצענה בשלבים,לפי היכולת
הכספית של המכבי.
ראשית כול תוקף החלקה גדר,במרכזה יבשר מגרש ארחב-ידיים [illegible] למכסים
ולמיפקדים ועליו יוקם "ממקד"(כעין מזבח)להדלקת הלפידים(של חנוכה ושל
"המכביות")בקרני השמש.
כן תוכשר חלקה להקמת "מאהל"(מחנה זמני עבור "המכבי הצעיר",עד אשר
יקבע מקום קבוע לבית-ספר-שדה בחלקה "ב").
התקנת צנור למים לשתיה והשקייה ותכנית בינוי.

יש להקים בהקדם את "ועדת מודיעים" ולהרכיבה בחברים פעילים המאמינים
בחשיבות המפעל ולתת להם סמכות לפעול,[illegible] להקים את "קרן מודיעים"
לארגן התרמה לטובת הקרן,לעשות תעמולה ולארגן מפעלים בחנוכה וכו',
על נשיאות המכבי [illegible] העולמי לזמן בהקדם [illegible] נציגים של מוסדות המכבי
(מכבי ישראל,מכבי צעיר,מיסדר המכבים)לישיבה מסכמת וקובעת,למען נוכל
לקבל את הקרקע בהקדם.-

כ"ח בסיון,תשל"ד
18 ביוני 1974

יוסף יקותיאלי

החג החבוכה ה-2140 – יבשרו גושאי "לפיד החבוכה" על מפעל מודיעים

השבה במרג את חג החנכה בפעם ה-2140. בבתי ישראל יודלקו את שוב נרות ושוב יצאו בערות ובערי "המכבי הצעיר" למודיעים, ידליקו את "לפיד-החבוכה" המסורתי בפעם ה-31 ויעבירו אותו בערי ארץ-ישראל וכפריה.

חג החנכה היה ידוע לאבותינו כחג הנצחון של היהודים המעטים נגד היונים החזקים והרבים. אנטיוכוס היוני הרשע הגיע לירושלים הדג הדג-רב ביהודים, בזז את בית-המקדש ו טמא את המזבח. גזר על היהודים גזרות קשות, מנע מהם לקיים את מצוות התורה ויאלץ אותם לעבודה אלילים.

בדורות האחרונים, כשהתבועה הלאומית הציונית גברה בקרב היהודים בגולה והחלה העליה לארץ המולדת הקדומה, ביתבה משומת לב יתדה לבורמים שהעביקו את הנצחון ליהודים בימים ההם ואת חג החבוכה עד הירם הזה. בנשט את דברי ההיסטוריון היהודי ד"ר צבי גרץ: "בעת אשר גברו הצרות והרדיפות והגיעו למרום קצן ובדמה, כי אין דרך לעם ישראל בלתי-אם להכחד מגוי או להכבש תחת השבט הברגש, באה שעת ההתקוממות. את השעה הזאת קרבו בני משפחה אחת, אשר תם ועבות-צדק נזדוגו בהם יחד עם אמץ-לב ורוח גבורה, מסירת-נפש על קדושת תורת ה' עם חכמת וזהירות; זאת היתה משפחת החשמונאים או המכבים. אב דקן עם חמשת בניו גבורי-הרוח הביאו לידי תמורה נמרצה והתקוממות, אשר נתגו עד ונעצמדת לאמה הישראלית לעולמי-עולמים."

תבועת המכבי, אשר היתה בתה האמיצה של התבועה הציונית, הדריכה את הנוער היהודי בדרכי משפחת הכהגים הקטנה ממודיעים. היא נושאת בגאון זה למעלה מיובל שנים, את השם "מכבי", כאות הערכה והערצה ליהודה המכבי ואחיו, שגבורתם, עוז רוחם ונאמנותם לעמם ולארצם – משמשים לתבועת המכבי בימינו – סמל, מופת ואורח חיים לאומיים.

מודיעים – כפר מולדתם וקבורתם של מתתיהו החשמונאי, 8888888888 בניו יהודה המכבי וארבעת אחיו, היה בימים הקדומים אתר יהודי לאומי יקר. מאז בחרב (במאה השביעית לס"הנ) הכפר ומצבת הזכרון הנהדרת, שהקים שמעון הנשיא על קבר אביו ואחיו – שמם המקום. ככה היה המצב בימי שלטון התורכים, בימי שלטון ממשלת המנדט הברלטית וכזה הוא המצב, לדאבוננו, גם בימינו אלה במדינת ישראל.

תבועת המכבי, חייבת להסיר את חרפת השממה ממודיעים ולהחזיר למקום ההיסטורי הלאומי הזה את כבודו ותפארתו. מודיעים תהיה לאתר היסטורי לאומי יקר. מאז להשראה, לחיזוק ולהדרכה לבועד היהודי שיתחבך ברוח המכבים. הצעד הראשון לכך כבר בעשה. בירושלים "המכבי" החלה הקרן הקימת לישראל בנטיעת "יער המכבים" סמוך לקברות המיוחסים למכבים. המד"מ עם מיבחל מקרקעי ישראל התקדם וכבר הוקצה שטח קרקע (כולל קברות המכבים) כ-200 דונמים ועתה מתבצעת הכנת תכנית הפיתוח להגשה לועדה המחוזית לבניין ערים.

בהסכמת אגף העתיקות של מדינת ישראל, מוכשר חלקת הקברות, בלי לפגוע בקברות, ובמרכזה יוכשר מגרש למכסים ולמיפקדים. יוקם מיתקן לממקד מאבני המקום 88888 ויותקן מיתקן להדלקת הלפידים של חנוכה ושל "המכבירות" בקרבי השמש. כן תוקם בחלקה הזאת מצבת זכרון למתתיהו החשמונאי וחמשת בניו, כמתואר בספר "המכבים". תוקם במה מתאימה להרפעות, למקהלה ולתזמורת ותוכשרנה טרסות מתאימות לישיבה עבור הצופים. המקום יהיה פתוח לציבור ולתיירים ובמשך אור-קולי, יסופר למבקרים על מלחמות המכבים ובצחונותיהם.

בחצר השטח יוקם "היכל יהדות המכבי" – בית ספר למדריכים ולשליחים עבות תבועת המכבי, וקודשים לחינוך לאומי של הנוער היהודי. בבנין זה יוקם "אולם צבי בשרי ז"ל – אולם הראשונים" (אולם להתעמלות ולהרפעות), אולם "גבורי – ישראל", להנצחת זכרם של גבורי ישראל מכל הזמנים. כן יוקם במקום בית – כנסת ומרכז דתי, חדרי הוראה, משרדים ושרותים, חדרי שבימיה לתלמידים ולמורים, מחסנים ושרותים, מגרשי ספורט, מיטוח לריקוד וקליעה, בריכת שחיה, גנדר ומזיאון של תבועת המכבי ושאר מיתקני ספורט.

מודיעים – כפר-גנים שיתופי – מתנהל מו"מ עם השלטונות המוסמכים להקצאת שטח קרקע נוסף לשטחים הנ"ל עליו יבנו המכבים את "מודיעים" החדשה ויתישבו בכפר משפחות מכבים מישראל ומחו"ל.

"קרן מודיעים" שתוקם ע"י "ועדת מודיעים" תתרים את המכבים ואוהדיהם ותתאג למימון "מפעל מודיעים" שיבוצע שלבים שלבים בהתאם לאמצעים הכספיים שהקרן הזאת תשיג.

יוסף קהתיאלי

השלב הראשון בביצוע הפרויקט הזה, היה הכשרת חלקת הקברות, כפי שנתקבלה כבר ההכרעת אגף העתיקות ואדריכל-בוף מטעם המכבי העולמי (בהמלצת ד"ר ישראל פלד) כבר מטפל בהכנת התכנית. מקומם שלפיד-חנוכה של חג-החנוכה ה-2140 שבחרב נכשלה תשל"ו (1975), כבר יודלק במבט מרשים בקרבי השמש של מודיעים וכן תובת במבט חגיגי אבן הפינה למצבת הזכרון של החשמונאים.

הבפר "שרדיעים" - מו"מ מתקדם מתנהל עם השלטונות המוסמכים להקצאת שטח קרקע גדול בקרבת קברות המכבים, עליו יבנו המכבים את "מרדיעים" החדשה. יהיה זה כפר-נופש, שיבנה על-ידי המתישבים המכבים מישראל ומחו"ל. ההרשמה של מכבים, הרוצים להתיישב במודיעים, כבר בפתחה ועשרות חברים (ובנם זוגות צעירים) כבר ברשמו. המקום במצא במחצית הדרך בין תל-אביב לירושלים בגובה של 220 מטרים מעל לים, ובופר יפה להפליא, יתכן שקופת חולים "מכבי" תקים שם בית-הבראה

"קרן מרדיעים" - למימון "מפעל מודיעים" תוקם "קרן" מיוחדת שתשאב את הכבסותיה מתרומות חברים ואוהדים, מעזבונות והצחת חברים ובני חברים שנפלו במערכות ישראל, 8888888 מנשפים וחגיגות תנוכה שאגודות המכבי, באשר הן שם ואחודים מסורים מהכנסה יוקדשו לקרן הזאת. מהגרלות ובזרים, מארגון ימי-סרט והתרמה עממית וכו'. המלת "בול מודיעים" על כרטיסים להופעות ותחרויות "המכביה", מתישבי מודיעים החדשה ישתתפו בהקמת בית-הספר למדריכים שיוקם במקום 88888 ע"י 888888888 מתן תרומה חד-פעמית (אלף ל"י) לכל בית שיבנה בכפר. כן יש להקדיש חלק הבון מהפצורים שיגבו מהפקעת אצטדיון-המכביה בתל-אביב ל"קרן מודיעים".

לפיד חנוכה - בשנת 1967 קיבלה ההבהגה הארצית של "המכבי הצעיר" את הצעתי לשגר לפידי-מודיעים לגליל. המכבע בחו"ל ואף בוצער שיגורים כאלה. עתה, עקב מפעל מודיעים, יש לארגן את משלוח לפידי-מודיעים לחו"ל במכבית מיוחדת שגוסף לתעמולה למפעל מודיעים תביא גם הכנסה כספית טובה. ועדה מיוחדת של המכבי-הצעיר מטפלת כבר בהכנת תכנית כזו להעברת לפידים לניו-יורק, לוס-אנג'לס, מכסיקו ויהונסבורג. חג החנוכה תשל"ו שהוא "חנוכה שם 2140" נו הובא אבן הפינה לעצבת הזכרון של החשמונאים-המכבים יבוצל לתעמולה ולהתרמה מיחבית ל"קרן-מודיעים".

לבסוף ברצוני לקרוא לחברי המליאה של ההנהלה העולמית של המכבי לשיתוף פעולה מירבית לשובה "מפעל מודיעים", כי 8888888888 בהצלחתו ממובה הצלחת תצוגת המכבי. כולנו יודעים את המצב הקשה בו בתובים עמנו וארצנו לאחר מלחמת יום הכפורים. כן יודעים כולנו את אשר זוממים עמי ערב נגדנו. עמנו בישראל ובתפוצות בחלק למאבק על קיום עם ישראל ומדינת ישראל ואנו המכבים בישראל ובחו"ל משיכים בשיגדה, כאילו לא בפל דבר בישראל.

חברים, בל נשא את שם "המכבי" לשוא! עמנו זקוק ל"מכבים" באמצים ולא לשמשובים. ההתעמלות והספורט היגם רק חלק מהאמצעים החינוכיים שתגועתנו הלאומית-ציונית חייבת לתת לחבריה. בתאזר בא עוז, בזנח את השיגרה ובתאים את תכניותינו לצרכי האומה הנלחמת על קיומה. הצעד הראשון והבכבד ביותר בכוון זה הוא ביצוע "מפעל מודיעים".

בברכת המכבי, חיזקו ואמצו!

יוסף יקותיאלי

חג החנוכה ה-2140 - יבשרו בוסאי "לפיד החנוכה" על מפעל מדיעים

השנה נחוג את חג החנוכה בפעם ה-2140. בבתי ישראל יודלקו נרות ושוב יצאו נערות ובערי "המכבי הצעיר" למודיעים, ידליקו את "לפיד-החנוכה" המסורתי בפעם ה-31 ויעבירו אותו בערי ארץ-ישראל וכפריה.

חג החנוכה היה ידוע לאבותינו כחג הנצחון של היהודים המעטים נגד היונים החזקים והרבים. אנטיוכוס היוני הרשע חג'ע לירושלים הרג הרג-רב ביהודים, בזז את בית-המקדש וטמא את המזבח. גזר על היהודים גזרות קשות, מנע מהם לקיים את מצוות התורה ויאלץ אותם לעבודת אלילים.

בדורות האחרונים, כשהתנועה הלאומית הציונית גברה בקרב היהודים בגולה והחלה העליה לארץ המולדת הקדומה, ביתגה משומת לב יתרה לבומים שהעניקו את הנצחון ליהודים בימים ההם ואת חג החנוכה חגגו עד היום הזה.

בצמח את דברי ההיסטוריון היהודי ד"ר צבי גרץ" בעת אשר גברו הצרות והרדיפות והגיעו למרום קצן ובדמה, כי אין דרך לעם ישראל בלתי-אם להכחד מבני או להכנע תחת השבט הנוגש, באה שעת ההתקוממות. את השעה הזאת קרבו בני משפחה אחת, אשר תם נעבנת-צדק בזרועו בתם יחד עם אמן-לב ורוח גבורה, מסירת-נפש על קדושת תורת ה' עם חכמה וזהירות; זאת היתה משפחת החשמונאים או המכבים. אנ זקן עם חמשת בניו גבורי-הרוח הביאו לידי תמורה במרצה והתקוממות, אשר בתגר עד ותעצמה לאמה הישראלית לעולמי-עולמים."

תנועת המכבי, אשר היצה בתה האמיצה של התנועה הציונית, הדריכה את הנוער היהודי בדרכי משפחת הכהנים הקטנה ממודיעים. היא נושאת בגאון זה למעלה מיובל שנים את השם "מכבי", כאות הערכה והערצה ליהודה המכבי ואחיו, שגבורתם, עוז רוחם ונאמנותם לעמם ולארצם - משמשים לתנועת המכבי בימינו - שמל, מופת ואורת תיבון לחיים לאומיים.

מודיעים - כפר מולדתם וקבורתם של מתתיהו החשמונאי, יהודה המכבי וארבעת אחיו, היה בימים הקדומים אחר יהודי לאומי יקר. מאז נחרב (במאה השביעית לס"ח) הכפר ומצבת הזכרון הנהדרת, שהקים שמעון הנשיא על קבר אביו ואחיו - שמם המקום. ככה היתה המצב בימי שלטון התורכים, בימי שלטון ממשלת המנדט הבריטית וכזה הוא המצב, לדאבוננו, גם בימינו אלה במדינת ישראל.

תנועת המכבי, חייבת להסיר את חרפת השממת מודיעים ולהחזיר למקום ההיסטורי הלאומי הזה את כבודו ותפארתו. מודיעים תהיה לאחר היסטורי לאומי יתשמש מרכז להשראה, לתיגוך ולהדרכה לנוער היהודי שיתחנך ברוח המכבים. הצעד הראשון לכך כבר בעשה, ביוזמת "המכבי" החלה הקרן הקימת לישראל בנטיעת "יער המכבים" סמוך לקברות המיוחסים למכבים. המו"מ עם מיצחל מקרקעי ישראל התקדם וכבר הוקצה שטח קרקע (כולל קברות המכבים) כ-200 דונמים ופתה מתנועת הכנת תכניות תפיתוח להגשה לועדה המחוזית לבניין ערים.

בהסכמת אגף התפיקות של מדינת ישראל, תוכשר חלקת הקברות, בלי לפגוע בקברות ובמרכזה יוכשר מגרש לטכסים ולמיפקדים. יוקם מיתקן למקד מאבני המקום הישן ויותקן מיתקן להדלקת הלפידים של חנוכה ושל "המכבידה" בקרבי השטח. כן תוקם בחלקה הזאת מצבת זכרון למתתיהו החשמונאי וחמשת בניו, כמתואר בספר "המכבים". תוקם בתה מתאימה להופעות, למקהלה ולתזמורת ותוכשרנה מרפות מתאימות לישיבה עבור הצופים. המקום יהיה פתוח לציבור ולתיירים ובפרט אור-קולי, יטופר למבקרים על מלחמות המכבים וגבורותיהם.

ביתרת השטח יוקם "היכל יהודה המכבי" - בית ספר למדריכים ולשליחים עבור תנועת המכבי, וקורסים לחיגוך לאומי של הנוער היהודי. בבנין זה יוקם "אולם צבי בשרי ז"ל - אולם הראשונים" (אולם להתעמלות ולהופעות), אולם "גבורי - ישראל", להנצחת זכרם של גבורי ישראל מכל הזמנים. כן יוקם במקום בית - כנסת ומרכז דתי, חדרי הוראה, משרדים ושרותים, חדרי מגימה לתלמידים ולמורים, מחסנים ושרותים, מגרש ספורט, מיטרח ליד הקליעה, בריכת שחיה, בנדך ומוזיאון של תנועת המכבי ושאר מיתקני ספורט.

מדיעים - כפר-גנים שיתופי - מתנהל מו"מ עם השלטונות המוסמכים להקצאת שטח קרקע נוסף לשטחים הנ"ל עליו יגבו המכבים את "מדיעים" החדשה ויתישבו בכפר משפחות מכבים מישראל ומחו"ל.

"קרן מודיעים" שמרקם ע"י "ועדת מודיעים" תפרים את המכניים לאותיותם ומאגר למימון "מפעל מודיעים" מיבוצע שלבים שלבים בהתאם לאמצעים הכספיים שהקרן הזאת תשיג.

יוסף יקותיאלי

אגרת

ועדת מודיעים
במשרדי מרכז ה.מכבי, ישראל
רח' אבן גבירול 68, תל-אביב ת.ד.

הסרת חרפת השממה מכפר מודיעים וקברות המכבים והפיכת המקום לאתר היסטורי לאומי, אשר ישמש מרכז רוחני וחינוכי לחברי תנועת המכבי והנוער העברי.

מודיעים - כפר מולדתם וקבורתם של מתתיהו החשמונאי, בנו יהודה המכבי וארבעת אחיו, היה בימים הקדומים אתר יהודי לאומי יקר. מאז נחרב הכפר ומצבת הזכרון, שהקים שמעון הנשיא על קברות אביו ואחיו, בראשית המאה השביעית - שמם המקום. ככה היה המצב בימי שלטון התורכים, בימי שלטון ממשלת המנדט הבריטית וכזה הוא המצב, לדאבוננו, גם בימינו אלה במדינת ישראל.

תנועת המכבי - הנושאת זה למעלה מיובל שנים את השם "מכבי", כאות הערכה והערצה ליהודה המכבי ואחיו, שגבורתם, עוז רוחם ונאמנותם לעמם ולארצם, משמשים ל"מכבי" שבימינו, סמל, מופת ואורח חינוך לחיים לאומיים - חייבת להסיר את חרפת השממה במודיעים ולהחזיר למקום ההיסטורי הלאומי הזה את כבודו ותפארתו. מודיעים - יהיה לאתר היסטורי לאומי וישמש מרכז להשראה, לחינוך ולהדרכה לנוער היהודי המתחנך ברוח המכבים:
הצעד הראשון ככר נעשה. ביוזמת "המכבי" החלה הקרן הקימת לישראל בנטיעת "יער המכבים" בקרבת "קברות המכבים". עתה מתנהל מו"מ עם מינהל מקרקעי ישראל (הגוף הממשלתי שקרקעות מודיעים וסביבתה הן בבעלותו ובפיקוחו) בדבר הקצאת שטח הקרקע בו הקברות המיוחסים למכבים והחברתו ל"מכבי" לשם ביצוע התכנית הבאה:

קברות המכבים - חלקה הקברות ששטחה כעשרה דונמים, אשר הנה בפיקוח אגף העתיקות של מדינת ישראל, הגובלת עם "יער המכבים", תוכשר בלי שיפגעו הקברות והשרידים ההיסטוריים. במרכזה יוכשר מגרש לטכסים ולמיפקדים ועליו יוקם "ממקד" (כעין מזבח) מאבני המקום ויותקן מיתקן להדלקת הלפידים (של חנוכה ושל "המכביה") בקרני השמש. החלקה כולה תוקף גדר טבעית ובכניסה אליה יוקם שער מונומנטלי. מקום מתאים יקבע להקמת "מצבת הזכרון" למתתיהו החשמונאי וחמשת בניו, כמתואר בספרי המכבים הנוזדים. הכשרת החלקה הזאת, תיחומה, קביעת המקום למצבת הזכרון ולמגרש הטכסים, תעשה לפי תוכנית של אדריכלים ונגנים שישתתפו ב"מכרז" ושתאושר ע"י ועדת שופטים ואגף העתיקות.

בית יהודה המכבי - בחלקה הגדולה, שבקרבת חלקת-הקברות, יוקם הבית שיהוה בית ספר להכנת מדריכים עבור "המכבי הצעיר". הבית הזה יכלול בקרבו את "אולם הגבורה" להנצחת זכרם של גבורי ישראל מכל הזמנים, את "אולם צבי גשרי - אולם הראשונים" (אולם להתעמלות), "אולם הנשיאים" (להנצחת זכרם של ראשי תנועת המכבי), בית בנסת, חדרי משרד, חדרי הוראה, פנימיה מחסנים ושרותים. כן יוקם בשטח הזה מחנה קבע "מאהל" עבור "המכבי הצעיר" ונוער יהודי שיבוא להשתתף בקורסים שיערכו בבית הספר של תנועת המכבי. בריכת שחיה, מגרשי משחק ומתקני ספורט, בתי מגורים עבור המורים, המדריכים, אנשי התחזוקה שידרשו להחזקת המפעל הזה. מגרשי חניה לכלי רכב, שרותים סניטריים, מדשאות, עצים וכו': כל התכניות לפרטיהן תקבענה במכרז פומבי ע"י אדריכלים מומחים.

הכפר מודיעים - יש לעורר את אגף העתיקות, ארכיאולוגים ומתנדבים לשם ערוכת חפירות במודיעים בתל הנקרא בפי הערבים "תל אלראס" שבקרבת הכפר מיריה (שבוש השם העברי מודיעים) בכדי לגלות את "מודיעים" החשמונאית ולבנות במקום את הכפר מודיעים (ולא עיר!) ותנועת המכבי תיישב בה את חבריה:

"קרן קברות המכבים" - תנועת המכבי העולמית הקים קרן מיוחדת לשם מימון "מפעל מודיעים" שיבוצע שלבים, שלבים בהתאם לאמצעים הכספיים שהקרן הזאת תשיג. על הקונגרס של ההסתדרות עולמית "מכבי", שיתכנס ב"כפר המכביה", לאחר "המכביה ה-9", לאשר את התכנית של "מפעל מודיעים" בכללותה ולהטיל על כל חברי ההסתדרות חובה לרכישת "אבן מודיעים", נוסף לכך תחוייבנה אגודות המכבי לארגן נשפי - חנוכה ולהקדיש חלק נכבד מההכנסה לטובת הקרן הזאת. כן על הקונגרס להחליט שמכספי המיצויים ש"המכבי" יקבל עבור "אצטדיון המכביה" בתל-אביב, יש להקדיש 50% לטובת הקרן הנ"ל.
הנהלת הקרן שתוקם תארגן התרמה כללית בימי החנוכה ותתרים את כל חוגני "החנוכה" ומעריצי מתתיהו החשמונאי, יהודה המכבי ואחיו.

ערב המכביה ה-9 תשל"ג (1973)

יוסף יקותיאלי

סגן ראש הממשלה
שר החינוך והתרבות

ירושלים, י"ד בטבת תשל"ג
19 בדצמבר 1972

13601/5

מר יקותיאלי הנכבד,

בסיפוק רב קראתי את מכתבך מה-19 בנובמבר ש.ז., ממנו הנני למד כי הסתדרות ה"מכבי" בשיתוף עם הקק"ל מתכוונת לגאול את קיברות המכבים משממונם.

למותר להביע מילים על חשיבות טיפוחם של אתרים היסטוריים בעלי משמעות ועדכים עליהם ניתן לתנך את הנוער, במיוחד כאשר מדובר בפרק גבורה מזהיר בתולדות עם ישראל – תקופת המכבים.

תבורכו על היוזמה. כיו"ר בבוד של ההנהלה הבולאומית של המכביה ה-9, הנני מקוה כי ניתן יהיה לקיים טכס ומפקד של המשתתפים באתר המשוקם.

ב ב ר כ ה

יגאל אלון

לכבוד
מר יוסף יקותיאלי
"וועדת מודיעים"
מרכז ה"מכבי"
רחוב אבן גבירול 18
תל-אביב

MACCABI WORLD UNION הסתדרות עולמית "מכבי"

10 באפריל 1972

לכבוד
מר י. יקותיאלי,
רח' הסנין הראשון 1,
נס-ציונה

יוסף היקר,

בהתייחס להתכתבויות בינינו בענין פוריעין ברצוני להודיעך שהשארתי ₪ 2,000.- ל"י אצל הח' מ. קווהזי, נפי שהבטחתי לך, עבור ביצוע מכניהך לשיפוץ שטח הקברים בפוריעין.

כסף זה ישולם לקבלן לאחר שיסיים את העבודה.

ברצוני להזדיף שהיות ואני עורב את הארץ בעוד ימים מספר, הסך הנ"ל ישולם רק לאחד האישוד של דר' אלף לדגר ממלא מקום יו"ר ההנהלה והח' מ. קווהזי גזבר הכבוד אשר יאשרו מאכן כוצעה העבודה בהתאם לפרטים שנמסרו לי במכתבך מיום 19.3.72 ואשר העתק ממנו הועבר לח' קווהזי וזמצא במשרדי מכבי עולמי.

לא נוחר לי אלא לאחל לך הצלחה במפעל זה.

בברכת המכבי
י. גילדבייס
יו"ר ההנהלה העולמית

העתק: דר' א. לרנר, מ"מ יו"ר ההנהלה
מ. קווהזי, גזבר כבוד.

מדינת ישראל

משרד החינוך והתרבות
אגף העתיקות והמוזיאונים

תאריך: כ"א אדר ב' תשל"ג
25 במרץ 1973
בספרנו:

לכבוד
מר יוסף יקותיאלי
וועדת מודיעים
מכבי ישראל
ת.ד 1526
תל-אביב

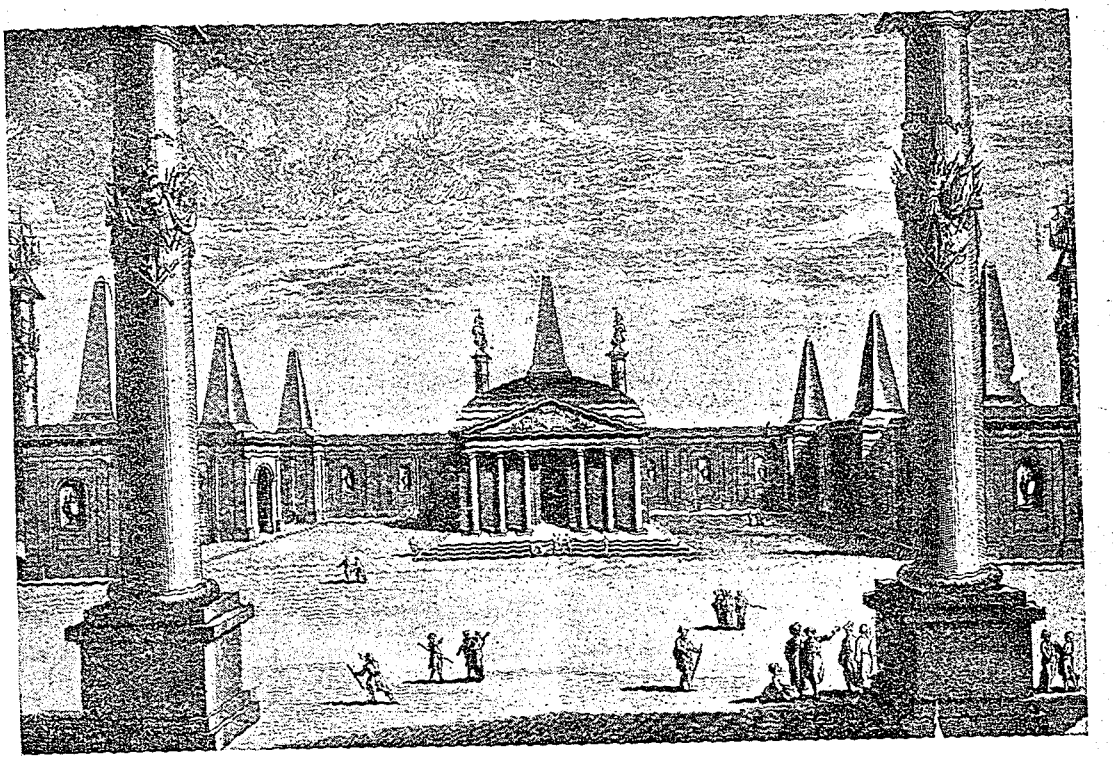
מר יקותיאל הנכבד!

הנדון: קברות המכבים במודיעים

בתשובה על מכתבך מיום 14.3.73 (בצירוף העתק ממפה השטח בק.מ 1:2500) הריני שמח להודיעך כי אגף העתיקות יסכים למסירת שטח א' (כמסומן במפה הנ"ל) לידי הסתדרות המכבי וזאת בתנאי ולאחר שיונש לנו תכנית מפורטת ומוסכמת של פיתוח השטח. תכנית זו צריכה לענות על דרישת אגף העתיקות, שלכל יגזקו תלילה השרידים העבריים היקרים המסומנים באתר. נשמח בכל עת לבוא בדברים עם המתכננים כדי למנוע פיכובים מיותרים באישוד התכנית.
ארכיאולוג המחוז מר רס גופנא ייצג אותנו בשבעים הדרושים.

בכבוד רב,
א. בירן

העתק: מינהל מקרקעי ישראל
מחוז המרכז
רס גופנא ארכיאולוג המחוז

1. מצבת קברי המכבים במודיעים
שיחזור משנת 1722 בקירוב. מתוך הספר: L. F. Cassas, Voyage pittoresque de la Syrie, 1886

מודיעים וקברי המכבים

מודיעים התפרסמה לראשונה בהיסטוריה עם הופעת משפחת החשמונאים, הם המכבים. לפני־כן אין לה כל זכר בספרות הקדומה. המקום נזכר בגירסאות רבות ושונות: מודיעים, מודיעין או מודיעית, ולדוב בתוספת ה' הידיעה. כנראה ראשיתה של העיר היתה במרומי הר, שנקרא המודיעים, כי ממנו היו מודיעים לישובי הסביבה במשואות־אש או בתמרות־עשן, והישוב שנוסד עליו נקרא על שמו. נראה שהגירסה העברית מודיעים היא הקדומה ביותר, ומודיעין היא צורה ארמית מאוחרת.

אל מודיעים כרז פקידי אנטיוכוס אפיפנס, מלך סוריה, ובנו בתוכה במה לזיאוס, דאש אלילי יוון, בשנת 167 לפני סה"נ, בקירוב, בימי שילטון היוונים בארץ. שליחי מלך יוון פנו אל מתתיהו החשמונאי, מהכוהנים תושבי הכפר, שיקריב קורבן על במת העבודה־הזרה של היוונים. מהתיהו ענה: „אם כל העמים שבכל מדינות המלך ישמעו לו ויסורו מאחורי אלהי אבותיהם, אני ובני ואחי נשמור את הברית הכרותה עם אבותינו. לפקודת המלך לא נשמע ומאמונתנו לא נסור ימין ושמאל!". קנאה מתתיהו התעוררה בו וקרא את הקריאה הגדולה: „מי האיש התרד לתורת אלוהיו ומחזיק בבריתו יבוא אלי" — וכך התחיל בכפר מודיעים הקטן מרד המכבים, בשנת 167 לפני סה"נ ופתח הקופה הדשה בתולדות ישראל.

אחרי מותו נקבר מתתיהו הזקן בעיר מולדתו מודיעים, ואליה הביאו לקבורה גופות בניו הגבורים שנהרגו במלחמות: אלעזר, יוחנן, יהודה ויהונתן. בימי שמעון הנשיא, תור הזהב של תקופת המכבים, הוקמה על הקברים במודיעים מצבה נהדרה. כפר המכבים מספר: „ויבן שמעון (מצבה) על קבר אביו ואחיו, ויגביה למראה, באבן גזית מפנים ומאחור. ויעמיד שבע פירמידות אשה לעומת אחותה, לאב לאם ולארבעת האחים. ועליהן עשה מלאכת מחשבת ויעמיד מסביב עמודים גדולים, ויעש על העמודים דמות של כלי נשק לשם עולם, ועל ידם פיתוחי אוניות, להורות ליורדי הים. זה הקבר אשר עשה במודיעים, עד היום הזה".[1] אף שמעון הנשיא, אחרי מותו, הובא לקבורה במקום הזה. קברי המכבים היו קיימים בדורות הבאים וגם בימי יוסף בן מתתיהו (פלביוס), והוא מספר, בשנת 80 לסה"נ, בקירוב: „והם נשמרו עד היום" [2] (ציור 1).

1) ספר המכבים־א יג, כז—ל. 2) קדמוניות היהודים יג, 1, 1.

אגרת

ועדת מדיעים
במשרדי מרכז ה"מכבי", ישראל
רח' אבן גבירול 68, תל-אביב ת.ד

הסרת חרפת השממה מבפר מדיעים וקברות המכבים והפיכת המקום לאתר היסטורי לאומי,
אשר ישמש מרכז רוחני וחינוכי לחברי תנועת המכבי והנוער העברי.

מדיעים - כפר מולדתם וקבורתם של מתתיהו החשמונאי, בנו יהודה המכבי וארבעת אחיו, היה בימים הקדומים אתר יהודי לאומי יקר. מאז נחרב הכפר ומצבת הזכרון, שהקים שמעון הנשיא על קברות אביו ואחיו, בראשית המאה השביעית - שמם המקום. בכה היה המצב בימי שלטון התורכים, בימי שלטון ממשלת המנדט הבריטית וכזה הוא המצב, לדאבוננו, גם בימינו אלה במדינת ישראל.

תנועת המכבי - הנושאת זה למעלה מיובל שנים את השם "מכבי", כאות הערכה והערצה ליהודה המכבי ואחיו, שגבורתם, עוז רוחם ונאמנותם לעמם ולארצם, משמשים ל"מכבי" שבימינו, סמל, מופת ואורח חינוך לחיים לאומיים - מייבת להסיר את חרפת השממה במודיעים ולהחזיר למקום ההיסטורי הלאומי הזה את כבודו ותפארתו. מדיעים - יהיה לאתר היסטורי לאומי וישמש מרכז להשראה, לחינוך ולהדרכה לנוער היהודי המתחנך ברוח המכבים:
הצעד הראשון כבר נעשה. ביוזמת "המכבי" החלה הקרן הקימת לישראל בנטיעת "יער המכבים" בקרבת "קברות המכבים". עתה מתנהל מו"מ עם מינהל מקרקעי ישראל (הגוף הממשלתי שקרקעות מודיעים וסביבתה הן בבעלותו וכפיקוחו) כדבר הקצאת שטח הקרקע בו הקברות המיוחסים למכבים והחברתו ל"מכבי" לשם ביצוע התכנית הבאה:

קברות המכבים - חלקה הקברות ששטחה כעשרה דונמים, אשר הגה בפיקוח אגף העתיקות של מדינת ישראל, הנובלת עם "יער המכבים", תוכשר בלי שיפגעו הקברות והשרידים ההיסטוריים. במרכזה יוכשר מגרש לטכסים ולמיפקדים ועליו יוקם "ממקד" (כעין מזבח) מאבני המקום ויותקן מיתקן להדלקת הלפידים (של חנוכה ושל "המכביה") בקרני השמש. החלקה כולה תוקף גדר טבעית ובכניסה אליה יוקם שער מרונומנטלי. מקום מהאים יקבע להקמת "מצבת הזכרון" למתתיהו החשמונאי וחמשת בניו, כמתואר בספרי המכבים הגנוזים. הכשרת החלקה הזאת, תיחומה, קביעת המקום למצבת הזכרון ולמגרש הטכסים, העשה לפי תוכנית של אדריכלים וגננים שישתתפו ב"מכרז" ושהאשור ע"י ועדת שופטים ואגף העתיקות.

בית יהודה המכבי - בחלקה הגדולה, שבקרבת חלקת-הקברות, יוקם הבית שיהוה בית ספר להכנת מדריכים עבור "המכבי הצעיר". הבית הזה יכלול בקרבו את "אולם הגבורה" להנצחת זכרם של גבורי ישראל מכל הזמנים, את "אולם צבי נשרי - אולם הראשונים" (אולם להתעמלות), "אולם הנשיאים" (להנצחת זכרם של ראשי תנועת המכבי), בית כנסת, חדרי משרד, חדרי הוראה, פנימיה מחסנים ושרותים. כן יוקם בשטח הזה מתנה קבע "מאהל" עבור "המכבי הצעיר" ונוער יהודי שיבוא להשתתף בקורסים שיערכו בבית הספר של תנועת המכבי. בריכת שחיה, מגרשי משחק ומתקני ספורט, בתי מגורים עבור המורים, המדריכים, אנשי התחזקה שידרשו להחזקת המפעל הזה. מגרשי חניה לכלי רכב, שרותים סניטריים, מדשאות, עצים וכו': כל התכניות לפרטיהן תקבענה במכרז פומבי ע"י אדריכלים מומחים:

הכפר מודיעים - יש לעורר את אגף העתיקות, ארכיאולוגים ומתנדבים לשם עריכת חפירות במודיעים בתל הנקרא בפי הערבים "תל אלראס" שבקרבת הכפר מידיה (שבוש השם העברי מודיעים) בכדי לגלות את "מודיעים" החשמונאית ולבנות במקום את הכפר מודיעים (ולא עיר!) ותנועת המכבי תיושב בה את חבריה:

"קרן קברות המכבים" - תנועת המכבי העולמית תקים קרן מיוחדת לשם מימון "מפעל מודיעים" שיבוצע שלבים, שלבים בהתאם לאמצעים הכספיים שהקרן הזאת תשיג. על הקונגרס של ההסתדרות העולמית "מכבי", שיתכנס ב"כפר המכביה", לאחר "המכביה ה-9", לאשר את התכנית של "מפעל מודיעים" בכללותה ולהטיל על כל חברי ההסתדרות חובה לרכישת "אבן מודיעים", גרסף לכך תחוייבנה אגודות המכבי לארגן נשפי - חנוכה ולהקדיש חלק נכבד מהכנסה לטובת הקרן הזאת. כן על הקונגרס להחליט שמכספי המפיצורים ש"המכבי" יקבל עבור "אצטדיון המכביה" בתל-אביב, יש להקדיש 50% לטובת הקרן הנ"ל.
הנהלת הקרן שתוקם תארגן התרמה כללית בימי החנוכה ותתרים את כל חוגני "החנוכה" המעריצי מתתיהו החשמונאי, יהודה המכבי ואחיו.

ערב המכביה ה-9 תשל"ג (1973)

יוסף יקותיאלי

סגן ראש הממשלה
ושר החינוך והתרבות

ירושלים, י"ד בטבת תשל"ג
19 בדצמבר 1972

136/73

מר יקותיאלי הנכבד,

בסיפוק רב קראתי את מכתבך מה-19 בנובמבר ש.ז., ממנו הנני למד כי הסתדרות ה"מכבי" בשיתוף עם הקה"ל מתכוונת לגאול את קיבודות המכבים משממונם.

למותר להכביר מילים על חשיבות טיפוחם של אתרים היסטוריים בעלי משמעות וערכים עליהם ניתן לתנך את הנוער, במיוחד באשר מדובר בפרק גבורה מזהיד בתולדות עם ישראל – תקופת המכבים.

חבורבו על היוזמה. כינ"ר כבוד של ההנהלה הבנלאומית של המכביה ה-9, הנני מקוה כי ניתן יהיה לקיים טכס ומפקד של המשתתפים באתר המשוקם.

ב ב ר כ ה

יגאל אלון

לכבוד
מר יוסף יקותיאלי
"ועדת מודיעים"
מרכז ה"מכבי"
רחוב אבן גבירול 18
תל-אביב

הסתדרות עולמית "מכבי" MACCABI WORLD UNION

10 באפריל 1972

לכבוד
מר י. יקותיאלי,
רח' המגין הראשון 1,
נס-ציונה

יוסף היקר,

בהחייחס להתכתבויות ביניכם בענין מודיעין ברצוני להודיעך שהשארתי ס.2,000 ל"י אצל הח' ס. קווהזי, כפי שהבטחתי לך, עבור ביצוע תכניתך לשיפוץ שמת הקברים במודיעין.

כסף זה ישולם לקבלן לאחר שיסיים את העבודה.

ברצוני להוסיף שהיית ואני עזב את הארץ בעוד ימים מספר, הסך הנ"ל ישולם רק לאחר האישור של דר' אלן לרנר ממלא מקום יו"ר ההנהלה והח' ס. קווהזי בזכר הכבוד אשר יאשרו שאכן בוצעה העבודה בהתאם לפרטים שנמסרו לי במכתבך מיום 19.3.72 ואשר העתק ממנו הועבר לח' קווהזי ונמצא במשרדי מכבי עולמי.

לא נותר לי אלא לאחל לך הצלחה במפעל זה.

בברכת המכבי
ג. ביילסקי
יו"ר ההנהלה העולמית

העתק: דר' א. לרנר, מ"מ יו"ר ההנהלה
ס. קווהזי, גזבר כבוד.

מדינת ישראל

משרד החינוך והתרבות
אגף העתיקות והמוזיאונים

תאריך: כ"ח אדר כ' תשל"ג
25 במרץ 1973
מספר:

לכבוד
מר יוסף יקותיאלי
ועדת מודיעים
מכבי ישראל
ת.ד 1526
תל-אביב

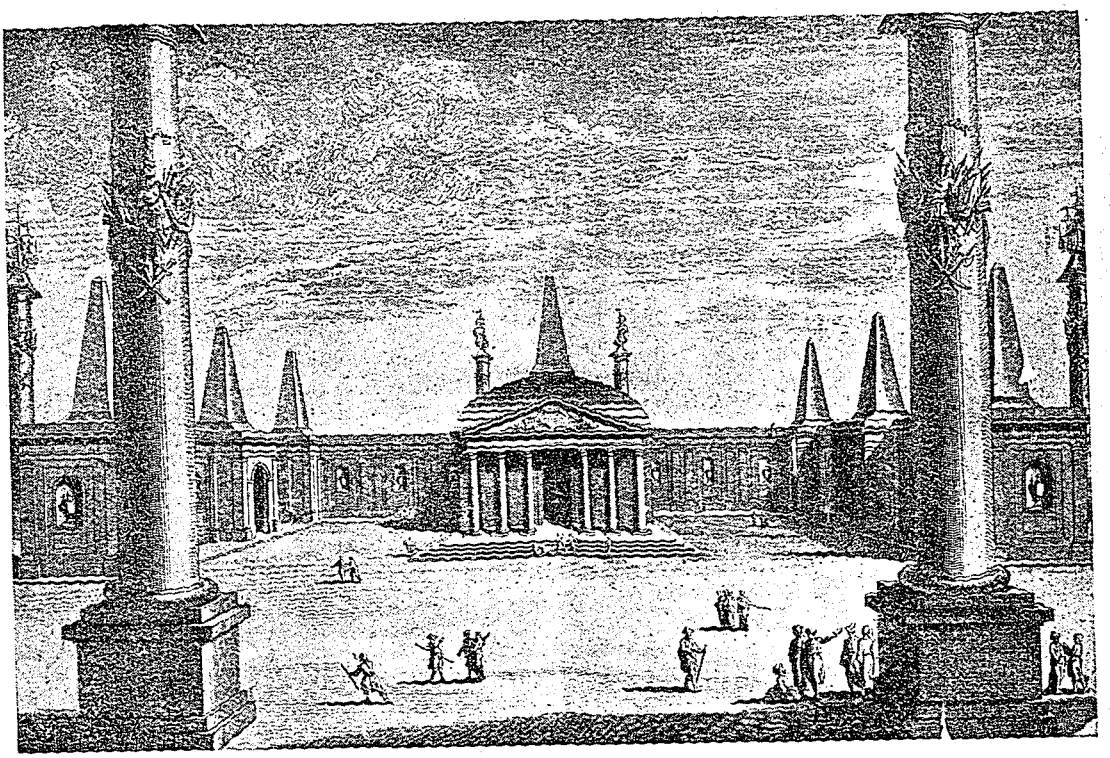
מר יקותיאל הנכבד!

הנדון: קברות המכבים במודיעים

בתשובה על מכתבך מיום 14.3.73 (בצרוף העתק מפת השטח בק.מ 1:2500) הריני שמח להודיעך כי אגף העתיקות יסכים למסירת שטח א' (כמסומן במפה הנ"ל) לידי הסתדרות המכבי וזאת בתנאי ולאחר שתושג לגבי מכנית מפורשת ומוסכמת של פיתוח השטח, תכנית זו צריכה לענות על דרישת אגף העתיקות, שלבל ינזקו חלילה השרידים העבריים היקרים הטמונים כאתר. נשמח ככל עת לבוא בדברים עם המתכננים כדי למנוע עיכובים מיותרים באיסור התכנית.
ארכיאולוג המחוז מר דם גושנא ייצג אותנו במגעים החדושים.

בכבוד רב,
א. בירן

העתק: מינהל מקרקעי ישראל
מחוז המרכז
רם בושנא ארכיאולוג המחוז

1. מצבת קברי המכבים במודיעים
שיחזור משנת 1722 בקירוב. מתוך הספר: L. F. Cassas, Voyage pittoresque de la Syrie, 1886

מודיעים וקברי המכבים

מודיעים התפרסמה לראשונה בהיסטוריה עם הופעת משפחת החשמונאים, הם המכבים. למרבה־כן אין לה כל זכר בספרות הקדומה. המקום נזכר בגירסאות רבות ושונות: מודיים, מודיעין או מודיעית, ולרוב בתוספת ה' הידיעה. כנראה ראשיתה של העיר היתה במרומי הר, שנקרא המודיעים, כי ממנו היו מודיעים לישובי הסביבה במשואות־אש או בתמרות־עשן, והישוב שנוסד עליו נקרא על שמו. גראה שהצירסה העברית מודיעים היא הקדומה ביותר, ומודיעין היא צורה ארמית מאוחרת.

אל מודיעים כרו פקידי אנטיוכוס אפיפנס, מלך סוריה, ובנו בתוכה במה לזיאוס, ראש אלילי יון, בשנת 167 לפני סה"נ, בקירוב, בימי שילטון היוונים בארץ. שליחי מלך יון פנו אל מתתיהו החשמונאי, מהכוהנים תושבי הכפר, שיקריב זבחים על במת העבודה־הזרה של היוונים. מהתיהו ענה: "אם כל העמים שבכל מדינות המלך ישמעו לו ויסורו מאחורי אלוהי אבותיהם, אני ובני ואחי נשמור את הברית הכרותה עם אבותינו. לפקודת המלך לא נשמע ומאמונתנו לא נסור ימין ושמאל". קנאה מתתיהו התעוררה בו וקרא את הקריאה הגדולה: "מי האיש החרד לתורת אלוהיו ומחזיק בבריתו יבוא אלי" — וכך התחיל בכפר מודיעים הקטן מרד המכבים, בשנת 167 לפני סה"נ ופתח הקופה חדשה בתולדות ישראל.

אחרי מותו נקבר מתתיהו הזקן בעיר מולדתו מודיעים, ואליה הובאו לקבורה גופות בניו הגיבורים שנהרגו במלחמות: אלעזר, יוחנן, יהודה ויהונתן. בימי שמעון הנשיא, תור הזהב של תקופת המכבים, הוקמה על הקברים במודיעים מצבה נהדרה. ספר המכבים מספר: "ויבן שמעון (מצבה) על קבר אביו ואחיו, ויגביה למראה, באבן גזית מפנים ומאחור. ויעמיד שבע פירמידות אשה לנגד אחותה, לאב לאם ולארבעת האחים. ועליהן עשה מלאכת מחשבת ויעמיד מסביב עמודים גדולים. ויעש על העמודים דמות של כלי נשק, לשם עולם, ועל יד הכלים פיתוחי אוניות, להורות ליורדי הים. זה הקבר אשר עשה במודיעים, עד היום הזה".[1] אף שמעון הנשיא, אחרי מותו, הובא לקבורה במקום הזה. קברי המכבים היו קיימים בדורות הבאים וגם בימי יוסף בן מתתיהו (פלביוס), והוא מספר, בשנת 80 לסה"נ, בקירוב: "והם נשמרו עד היום" [2] (ציור 1).

1) ספר המכבים־א יג, כז—ל. 2) קדמוניות היהודים יג, ו, ו.

אגרת

הוועדת מודיעים
במשרדי מרכז המכבי בישראל
רח' אבן גבירול 68, תל-אביב ת.ד.

הסרת חרפת השממה מכפר מודיעים וקברות המכבים והפיכת המקום לאתר היסטורי לאומי, אשר ישמש מרכז רוחני וחינוכי לחברי תנועת המכבי והנוער העברי.

מודיעים - כפר מולדתם וקבורתם של מתתיהו החשמונאי, בנו יהודה המכבי וארבעת אחיו, היה בימים הקדומים אתר יהודי לאומי יקר. מאז נחרב הכפר ומצבת הזכרון, שהקים שמעון הנשיא על קברות אביו ואחיו, בראשית המאה השביעית - שמם המקום. ככה היה המצב בימי שלטון התורכים, בימי שלטון ממשלת המנדט הבריטית וכזה הוא המצב, לראבונגד, גם בימינו אלה במדינת ישראל.

תנועת המכבי - הנושאת זה למעלה מיובל שנים את השם "מכבי", באות העריכה והערצה ליהודה המכבי ואחיו, שגבורתם, עוז רוחם ונאמנותם לעמם ולארצם, משמשים ל"מכבי" שבימינו, סמל, מופת ואורח חיגוך לחיים לאומיים - חייבת להסיר את חרפת השממה במודיעים ולהחזיר למקום ההיסטורי הלאומי הזה את כבודו ותפארתו. מודיעים - יהיה לאתר היסטורי לאומי וישמש מרכז להשראה, לחינוך ולהדרכה לנוער היהודי המתחנך ברוח המכבים:
הצעד הראשון כבר נעשה. בירושלים "המכבי" החלה הקרן הקימת לישראל בנטיעת "יער המכבים" בקרבת "קברות המכבים". עתה מתנהל מו"מ עם מינהל מקרקעי ישראל (הגוף הממשלתי שקרקעות מודיעים וסביבתה הן בבעלותו ובפיקוחו) בדבר הקצאת שטח הקרקע בו הקברות המיוחסים למכבים והחכרתו ל"מכבי" לשם ביצוע התכנית הבאה:

קברות המכבים - חלקת הקברות ששטחה כעשרה דונמים, אשר הנה בפיקוח אגף העתיקות של מדינת ישראל, הנובלת עם "יער המכבים", תוכשר בלי שיפגעו הקברות והשרידים ההיסטוריים. במרכזה יוכשר מגרש לטכסים ולמיפקדים ועליו יוקם "ממקד" (כעין מזבח) מאבני המקום וירותקן מיתקן להדלקת הלפידים (של חנוכה ושל "המכביה") בקרני השמש. החלקה כולה תוקף גדר טבעית ובכניסה אליה יוקם שער מונומנטלי. מקום מתאים יקבע להקמת "מצבת הזכרון" למתתיהו החשמונאי וחמשת בניו, כמתואר בספרי המכבים הנזכרים. הכשרת החלקה הזאת, תיחומה, קביעת המקום למצבת הזכרון ולמגרש הטכסים, תעשה לפי תוכנית של אדריכלים ונגנים שישתתפו ב"מכרז" ושתאושר ע"י ועדת שופטים ואגף העתיקות.

בית יהודה המכבי - בחלקה הגדולה, שבקרבת חלקת-הקברות, יוקם הבית שיהוה בית ספר להכנת מדריכים עבור "המכבי הצעיר". הבית הזה יכלול בקרבו את "אולם הגבורה" להנצחת זכרם של גבורי ישראל מכל הזמנים, את "אולם צבי נשרי - אולם הראשונים" (אולם להתעמלות), "אולם הנשיאים" (להנצחת זכרם של ראשי תנועת המכבי), בית כנסת, חדרי משרד, חדרי הוראה, פנימיה מחסנים ושרותים. כן יוקם בשטח הזה מחנה קבע "מאהל" עבור "המכבי הצעיר" ונוער יהודי שיבוא להשתתף בקורסים שיערכו בבית הספר של תנועת המכבי. בריכת שחיה, מגרשי משחק ומתקני ספורט, בתי מגורים עבור המורים, המדריכים, אנשי התחזוקה שידרשו להחזקת המפעל הזה. מגרשי חניה לכלי רכב, שרותים סניטריים, מדשאות, עצים וכו': כל התכניות לפרטיהן תקבענה במכרז פומבי ע"י אדריכלים מומחים:

הכפר מודיעים - יש לעורר את אגף העתיקות, ארכיאולוגים ומתנדבים לשם ערוכת חפירות במודיעים בתל הנקרא בפי הערבים "תל אלראס" שבקרבת הכפר מידיה (שבוש השם העברי מודיעים) בכדי לגלות את "מודיעים" החשמונאית ולבנות במקום את הכפר מודיעים (ולא עירו) ותנועת המכבי תיושב בה את חבריה:

"קרן קברות המכבים" - תנועת המכבי העולמית תקים קרן מיוחדת לשם מימון "מפעל מודיעים" שיבוצע שלבים, שלבים בהתאם לאמצעים הכספיים שהקרן הזאת תשיג. על הקונגרס של ההסתדרות עולמית "מכבי", שיתכנס ב"כפר המכביה", לאחר "המכביה ה-9", לאשר את התכנית של "מפעל מודיעים" בכללותה ולהטיל על כל חברי ההסתדרות חובה לרכישת "אבן מודיעים", נוסף לכך תחוייבנה אגודות המכבי לארגן נשפי - חנוכה ולהקדיש חלק נכבד מההכנסה לטובת הקרן הזאת. כן על הקונגרס להחליט שמכספי המיצויים ש"המכבי" יקבל עבור "אצטדיון המכביה" בתל-אביב, יש להקדיש 50% לטובת הקרן הנ"ל.
הנהלת הקרן שתוקם תארגן התרמה כללית בימי החנוכה ותתרים את כל חונגי "החנוכה" ומעריצי מתתיהו החשמונאי, יהודה המכבי ואחיו.

ערב המכביה ה-9 תשל"ג (1973)

יוסף יקותיאלי

MACCABI WORLD UNION
הוועדה לענייני ה"מכבי" בעולם

10 באוקט' 1972

לכבוד
ח"כ מ' מצגר
הכנסת
ירושלים

שלום רב,

הנדון: הצעת חוק לשינוי חוק הספורט

בהמשך לשיחתנו מיום 2.10.72 בעניין הצעת חוק לשינוי חוק הספורט, אנו מצרפים בזה את נוסח הצעת החוק כפי שהוגשה לכנסת ביום 19.3.72 ואת נוסח הצעת החוק כפי שהיא מוצעת לתיקון ע"י הוועדה לענייני ה"מכבי" בעולם.

נשמח לקבל את הערותיכם לנוסח המוצע ולהיות לשירותכם בכל עניין שתמצאו לנכון.

בכבוד רב,

[illegible]
מזכיר הוועדה

MACCABI WORLD UNION
הוועדה לענייני ה"מכבי" בעולם

10 October 1972

Knesset
Jerusalem

Attn: Mr. M. Mitzger, M.K.

Dear Sir,

Re: Proposed Amendment to Sports Law

Further to our meeting on 2.10.72 regarding the proposed amendment to the Sports Law, we attach herewith the text of the proposed amendment as submitted to the Knesset on 19.3.72 and the text of the proposed amendment as suggested by the Committee for Maccabi Affairs.

We would appreciate your comments on the proposed amendment and would be at your disposal for any further clarification you may require.

Yours sincerely,

[illegible]
Secretary

הוועדה לענייני ה"מכבי" בעולם
רח' הנביאים 13, ת.ד. 1526
ירושלים 91000, טלפון 15158
ת.ל. 585 ירושלים

MACCABI WORLD UNION
הוועדה לענייני ה"מכבי" בעולם

10 באוקטובר 1972

לכבוד
ח"כ מ' מצגר
הכנסת
ירושלים

שלום רב,

הנדון: הצעת חוק לשינוי חוק הספורט

בהמשך לשיחתנו מיום 2.10.72 בעניין הצעת חוק לשינוי חוק הספורט, אנו מצרפים בזה את נוסח הצעת החוק כפי שהוגשה לכנסת ביום 19.3.72 ואת נוסח הצעת החוק כפי שהיא מוצעת לתיקון ע"י הוועדה לענייני ה"מכבי" בעולם.

נשמח לקבל את הערותיכם לנוסח המוצע ולהיות לשירותכם בכל עניין שתמצאו לנכון.

בכבוד רב,

[illegible]
מזכיר הוועדה

הכנסת
ירושלים

לכבוד
ח"כ מ' מצגר

הנדון: הצעת חוק לשינוי חוק הספורט

בהמשך לשיחתנו מיום 2.10.72 בעניין הצעת חוק לשינוי חוק הספורט, אנו מצרפים בזה את נוסח הצעת החוק כפי שהוגשה לכנסת ביום 19.3.72 ואת נוסח הצעת החוק כפי שהיא מוצעת לתיקון ע"י הוועדה לענייני ה"מכבי" בעולם.

נשמח לקבל את הערותיכם לנוסח המוצע ולהיות לשירותכם בכל עניין שתמצאו לנכון.

בכבוד רב,

[illegible]
מזכיר הוועדה

הוועדה לענייני ה"מכבי" בעולם
רח' הנביאים 13, ת.ד. 1526
ירושלים 91000, טלפון 15158
ת.ל. 585 ירושלים

MACCABI WORLD UNION
הוועדה לענייני ה"מכבי" בעולם

10 October 1972

Knesset
Jerusalem

Attn: Mr. M. Mitzger, M.K.

Dear Sir,

Re: Proposed Amendment to Sports Law

Further to our meeting on 2.10.72 regarding the proposed amendment to the Sports Law, we attach herewith the text of the proposed amendment as submitted to the Knesset on 19.3.72 and the text of the proposed amendment as suggested by the Committee for Maccabi Affairs.

We would appreciate your comments on the proposed amendment and would be at your disposal for any further clarification you may require.

Yours sincerely,

[illegible]
Secretary

הכנסת
ירושלים

לכבוד
ח"כ מ' מצגר

הנדון: הצעת חוק לשינוי חוק הספורט

בהמשך לשיחתנו מיום 2.10.72 בעניין הצעת חוק לשינוי חוק הספורט, אנו מצרפים בזה את נוסח הצעת החוק כפי שהוגשה לכנסת ביום 19.3.72 ואת נוסח הצעת החוק כפי שהיא מוצעת לתיקון ע"י הוועדה לענייני ה"מכבי" בעולם.

נשמח לקבל את הערותיכם לנוסח המוצע ולהיות לשירותכם בכל עניין שתמצאו לנכון.

בכבוד רב,

[illegible]
מזכיר הוועדה

הוועדה לענייני ה"מכבי" בעולם
רח' הנביאים 13, ת.ד. 1526
ירושלים 91000, טלפון 15158
ת.ל. 585 ירושלים

MACCABI WORLD UNION
הוועדה לענייני ה"מכבי" בעולם

10 באוקטובר 1972

לכבוד
ח"כ מ' מצגר
הכנסת
ירושלים

שלום רב,

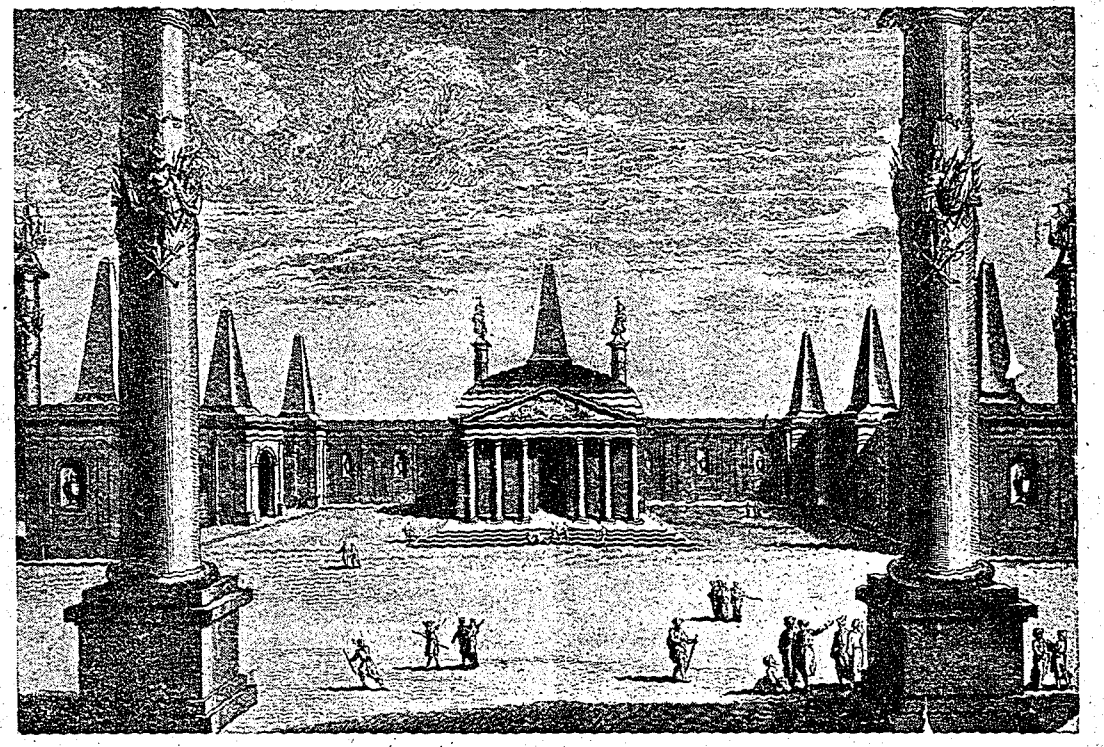
הנדון: הצעת חוק לשינוי חוק הספורט

בהמשך לשיחתנו מיום 2.10.72 בעניין הצעת חוק לשינוי חוק הספורט, אנו מצרפים בזה את נוסח הצעת החוק כפי שהוגשה לכנסת ביום 19.3.72 ואת נוסח הצעת החוק כפי שהיא מוצעת לתיקון ע"י הוועדה לענייני ה"מכבי" בעולם.

נשמח לקבל את הערותיכם לנוסח המוצע ולהיות לשירותכם בכל עניין שתמצאו לנכון.

בכבוד רב,

[illegible]
מזכיר הוועדה

1. מצבת קברי המכבים במודיעים

שיחזור משנת 1722 בקירוב. מתוך הספר: L. F. Cassas, Voyage pittoresque de la Syrie, 1886

מודיעים וקברי המכבים

מודיעים התפרסמה לראשונה בהיסטוריה עם הופעת משפחת החשמונאים, הם המכבים. לפני־כן אין לה כל זכר בספרות הקדומה. המקום נזכר בגירסאות רבות ושונות: מודיעים, מודיעין או מודיעית, ולרוב בתוספת ה׳ הידיעה. כנראה ראשיתה של העיר היתה במרומי הר, שנקרא המודיעים, כי ממנו היו מודיעים לישובי הסביבה במשואות־אש או בתמרות־עשן, והישוב שנוסד עליו נקרא על שמו. נראה שהגירסה העברית מודיעים היא הקדומה ביותר, ומודיעין היא צורה ארמית מאוחרת.

אל מודיעים כרו פקידי אנטיוכוס אפיפנס, מלך סוריה, ובנו בתוכה במה לזיאוס, ראש אלילי יוון, בשנת 167 לפני סה״נ, בקירוב, בימי שלטון היוונים בארץ. שליחי מלך יוון פנו אל מתתיהו החשמונאי, מהכוהנים הושבי הכפר, שיקריב קורבן על במת העבודה־הזרה של היוונים. מתתיהו ענה: ״אם כל העמים שבכל מדינות המלך ישמעו לו ויפרדו מאחורי אלוהי אבותיהם, אני ובני ואחי נשמור את הברית הכרותה עם אבותינו. לפקודת המלך לא נשמע ומאמונתנו לא נסור ימין ושמאל!״. קנאת מתתיהו התעוררה בו וקרא את הקריאה הגדולה: ״מי האיש החרד לתורת אלוהיו ומחזיק בבריתו יבוא אלי״! — וכך התחיל בכפר מודיעים הקטן מרד המכבים, בשנת 167 לפני סה״נ ופתח הקופה הדשה בתולדות ישראל.

אחרי מותו נקבר מתתיהו הוקן בעיר מולדתו מודיעים, ואליה הובאו לקבורה גופות בניו הגבורים שנהרגו במלחמות: אלעזר, יוחנן, יהודה ויהונתן. בימי שמעון הנשיא, תור הזהב של תקופת המכבים, הוקמה על הקברים במודיעים מצבה נהדרה. ספר המכבים מספר: ״ויבן שמעון (מצבה) על קבר אביו ואחיו, ויגביה למראה, באבן גזית מפנים ומאחור. ויעמיד שבע פירמידות אשה לעומת אחותה, לאב ולאם ולארבעת האחים. ועליהן עשה מלאכת מחשבת ויצמן מסביב עמודים גדולים, ויעש על העמודים כלי נשק לשם עולם, ועל יד הכלים פיהוחי אוניות, להורות ליורדי הים. זה הקבר אשר עשה במודיעים, עד היום הזה״.[1] אף שמעון הנשיא, אחרי מותו, הובא לקבורה במקום הזה. קברי המכבים היו קיימים בדורות הבאים וגם בימי יוסף בן מתתיהו (פלביוס), והוא מספר, בשנת 80 לסה״נ, בקירוב: ״הם נשמרו עד היום״[2] (ציור 1).

---

1) ספר המכבים א יג, כז—ל. 2) קדמוניות היהודים יג, ו, ו.

אגרת

ועדת מודיעים

במשרדי מרכז ה.מכבי. ישראל
רח' אבן גבירול 68, תל-אביב ת.ד.

הסדרת חרפת השממה מכפר מודיעים וקברות המכבים הפיכת המקום לאתר היסטורי לאומי, אשר ישמש מרכז רוחני וחינוכי לחברי תנועת המכבי והנוער העברי.

מודיעים – כפר מולדתם וקבורתם של מתתיהו החשמונאי, בנו יהודה המכבי וארבעה אחיו, היה בימים הקדומים אתר יהודי לאומי יקר. מאז נחרב הכפר ומצבת הזכרון, שהקים שמעון הנשיא על קברות אביו ואחיו, כראשית המאה השביעית – שמם המקום. כבה היה המצב בימי שלטון התורכים, בימי שלטון ממשלת המנדט הבריטית וכזה הוא המצב, לדאבוננו, גם בימינו אלה בבדינת ישראל.

תנועת המכבי – הנושאת זה למעלה מיובל שנים את השם "מכבי", כאות הערכה והערצה ליהודה המכבי ואחיו, שגבורתם, עוז רוחם ונאמנותם לעמם ולארצם, משמשים ל"מכבי" שבימינו, סמל, מופת ואורח חינוך לחיים לאומיים – חייבת להסיר את חרפת השממה כמודיעים ולהחזיר למקום ההיסטורי הלאומי הזה את כבודו ותפארתו. מודיעים – יהיה לאתר היסטורי לאומי וישמש מרכז להשראה, לחינוך ולהדרכה לנוער היהודי המתחנך ברוח המכבים:
הצעד הראשון כבר נעשה. ביוזמת "המכבי" החלה הקרן הקימת לישראל בנטיעת "יער המכבים" בקרבת "קברות המכבים". עתה מתנהל מו"מ עם מינהל מקרקעי ישראל (הנוף הממשלתי שקרקעות מודיעים וסביבתה הן בבעלותו ובפיקוחו) בדבר הקצאת שטח הקרקע בו הקברות המיוחסים למכבים והחכרתו ל"מכבי" לשם ביצוע התכנית הבאה:

קברות המכבים – חלקת הקברות ששטחה כעשרה דונמים, אשר הגה בפיקוח אגף העתיקות של מדינת ישראל, הנובלת עם "יער המכבים", תוכשר בלי שיפגעו הקברות והשרידים ההיסטוריים. במרכזה יוכשר מגרש לטכסים ולמיפקדים ועליו יוקם "ממקד" (כעין מזכה) מאבני המקום ויותקן מיתקן להדלקת הלפידים (של חנוכה ושל "המכביה") בקרני השמש. החלקה כולה תוקף גדר טבעית ובכניסה אליה יוקם שער מונומנטלי. מקום מהאים יקבע להקמת "מצבת הזכרון" למתתיהו החשמונאי וחמשת בניו, במתואר בספרי המכבים הנגוזים. הכשרת החלקה הזאת, תיחומה, קביעת המקום למצבת הזכרון ולמגרש הטכסים, תעשה לפי תוכנית של אדריכלים ובנים שישתתפו ב"מכרז" ושתאושר ע"י ועדת שופטים ואגף העתיקות.

בית יהודה המכבי – בחלקה הגדולה, שבקרבת חלקת-הקברות, יוקם הבית שיהודה בית ספר להכנת מדריכים עבור "המכבי הצעיר". הבית הזה יכלול בקרבו את "אולם הגבורה" להנצחת זכרם של גבורי ישראל מכל הזמנים, את "אולם צבי נשרי – אולם הראשונים" (אולם להתעמלות), "אולם הנשיאים" (להנצחת זכרם של ראשי תנועת המכבי), בית כנסת, חדרי משרד, חדרי הוראה, פנימיה לתלמידים ושרותים. בן יוקם בשטח הזה מחנה קבע "מאהל" עבור "המכבי הצעיר" וגוער יהודי שיבוא שתתף בקורסים שיערכו בבית הספר של תנועת המכבי. בריכת שחיה, מגרשי משחק ומתקני ספורט, בתי מגורים עבור המורים, המדריכים, אנשי התחזוקה שידרשו להחזקת המפעל הזה. מגרשי חניה לכלי רכב, שרותים סניטריים, מרשאות, עצים וכו': כל התכניות לפרטיהן תקבענה במכרז פומבי ע"י אדריכלים מומחים:

הכפר מודיעים – יש לעורר את אגף העתיקות, ארכיאולוגים ומתגדבים לשם עריכת חפירות במודיעים בתל הנקרא בפי הערבים "תל אלראס" שבקרבת הכפר מידיה (שבוש השם העברי מודיעים) בכדי לגלות את "מודיעים" החשמונאית ולבנות במקום את הכפר מודיעים (ולא עיר!) ותנועת המכבי תיושב בה את חבריה:

"קרן קברות המכבים" – תנועת המכבי העולמית תקים קרן מיוחדת לשם מימון "מפעל מודיעים" שיבוצע שלבים, שלבים בתאם לאמצעים הכספיים שהקרן הזאת תשיג. על הקונגרס של ההסתדרות עולמית "מכבי", שיתכנס ב"כפר המכביה", לאחר "המכביה ה-9", לאשר את התכנית של "מפעל מודיעים" בכללותה ולהטיל על כל חברי ההסתדרות חובה לרבישת "אבן מודיעים", נוסף לכך תחוייבנה אגודות המכבי לארגן נשפי – חנוכה ולהקדיש חלק נכבד מהתבנסה לטובת הקרן הזאת. כן על הקונגרס להחליט שמכספי הפיצויים ש"המכבי" יקבל עבור "אצטדיון המכביה" בתל-אביב, יש להקדיש 50% לטובת הקרן הנ"ל.
הנהלת הקרן שתוקם תארגן התרמה כללית בימי החנוכה ותתרים את כל חונגי "החנוכה" ומעריצי מתתיהו החשמונאי, יהודה המכבי ואחיו.

ערב המכביה ה-9 תשל"ג (1973)

יוסף יקותיאלי

הפדרציה העולמית למכבי MACCABI WORLD UNION
רח' הנביא ירמיהו 1, ת.ד. 3314, ירושלים 91033
טל. 02-251222

ירושלים, י"ז באדר תשל"ב
19 בפברואר 1972

לכבוד
מר י. פרידמן, מנכ"ל
ועדת המארגנים
אצטדיון רמת-גן
רמת-גן

שלום רב,

הנדון: מכרז לבניית מגרש הכדורגל באצטדיון רמת-גן

בהמשך לשיחתנו מיום 14.2.72 ולמכתבנו מיום 17.2.72 מצורפת בזה תכנית (1:250) של מגרש הכדורגל כפי שהוא מתוכנן כעת (כולל בתי הגג) לצורך הגשת הצעות מחיר.

אנו מבקשים לקבל את הצעתכם לא יאוחר מיום 25.2.72 בשעה 12:00 בצהריים.

בכבוד רב,
הפדרציה העולמית למכבי

מצורפים:
1. תכנית המגרש
2. מפרט טכני

העתק:
מר ש. פרידמן, מנכ"ל ועדת המארגנים
מר א. ברנר, יו"ר ועדת המארגנים

הפדרציה העולמית למכבי MACCABI WORLD UNION
רח' הנביא ירמיהו 1, ת.ד. 3314, ירושלים 91033
טל. 02-251222

10 בפברואר 1972

לכבוד
מר י. פרידמן,
מנכ"ל ועדת המארגנים
רמת-גן

שלום רב,

הנדון: מכרז לבניית מגרש הכדורגל באצטדיון רמת-גן

בהמשך לשיחתנו מיום 2.2.72 ולמכתבנו מיום 7.2.72 מצורפת בזה תכנית מגרש הכדורגל כפי שהוא מתוכנן כעת.

אנו מבקשים לקבל את הצעתכם לא יאוחר מיום 25.2.72 בשעה 12:00 בצהריים.

בכבוד רב,
הפדרציה העולמית למכבי

מצורפים:
1. תכנית המגרש
2. מפרט טכני

העתק:
מר ש. פרידמן, מנכ"ל ועדת המארגנים

הפדרציה העולמית למכבי MACCABI WORLD UNION
רח' הנביא ירמיהו 1, ת.ד. 3314, ירושלים 91033
טל. 02-251222

19 בפברואר 1972

לכבוד
מר י. פרידמן, מנכ"ל
ועדת המארגנים
אצטדיון רמת-גן
רמת-גן

שלום רב,

הנדון: מכרז לבניית מגרש הכדורגל באצטדיון רמת-גן

בהמשך לשיחתנו מיום 2.2.72 ולמכתבנו מיום 7.2.72 מצורפת בזה תכנית מגרש הכדורגל כפי שהוא מתוכנן כעת.

אנו מבקשים לקבל את הצעתכם לא יאוחר מיום 25.2.72 בשעה 12:00 בצהריים.

בכבוד רב,
הפדרציה העולמית למכבי

מצורפים:
1. תכנית המגרש
2. מפרט טכני

העתק:
מר ש. פרידמן, מנכ"ל ועדת המארגנים

הפדרציה העולמית למכבי MACCABI WORLD UNION
רח' הנביא ירמיהו 1, ת.ד. 3314, ירושלים 91033
טל. 02-251222

10 בפברואר 1972

לכבוד
מר י. פרידמן,
מנכ"ל ועדת המארגנים
רמת-גן

שלום רב,

הנדון: מכרז לבניית מגרש הכדורגל באצטדיון רמת-גן

בהמשך לשיחתנו מיום 2.2.72 ולמכתבנו מיום 7.2.72 מצורפת בזה תכנית מגרש הכדורגל כפי שהוא מתוכנן כעת.

אנו מבקשים לקבל את הצעתכם לא יאוחר מיום 25.2.72 בשעה 12:00 בצהריים.

בכבוד רב,
הפדרציה העולמית למכבי

מצורפים:
1. תכנית המגרש
2. מפרט טכני

העתק:
מר ש. פרידמן, מנכ"ל ועדת המארגנים

הפדרציה העולמית למכבי MACCABI WORLD UNION
רח' הנביא ירמיהו 1, ת.ד. 3314, ירושלים 91033
טל. 02-251222

19 בפברואר 1972

לכבוד
מר י. פרידמן, מנכ"ל
ועדת המארגנים
אצטדיון רמת-גן
רמת-גן

שלום רב,

הנדון: מכרז לבניית מגרש הכדורגל באצטדיון רמת-גן

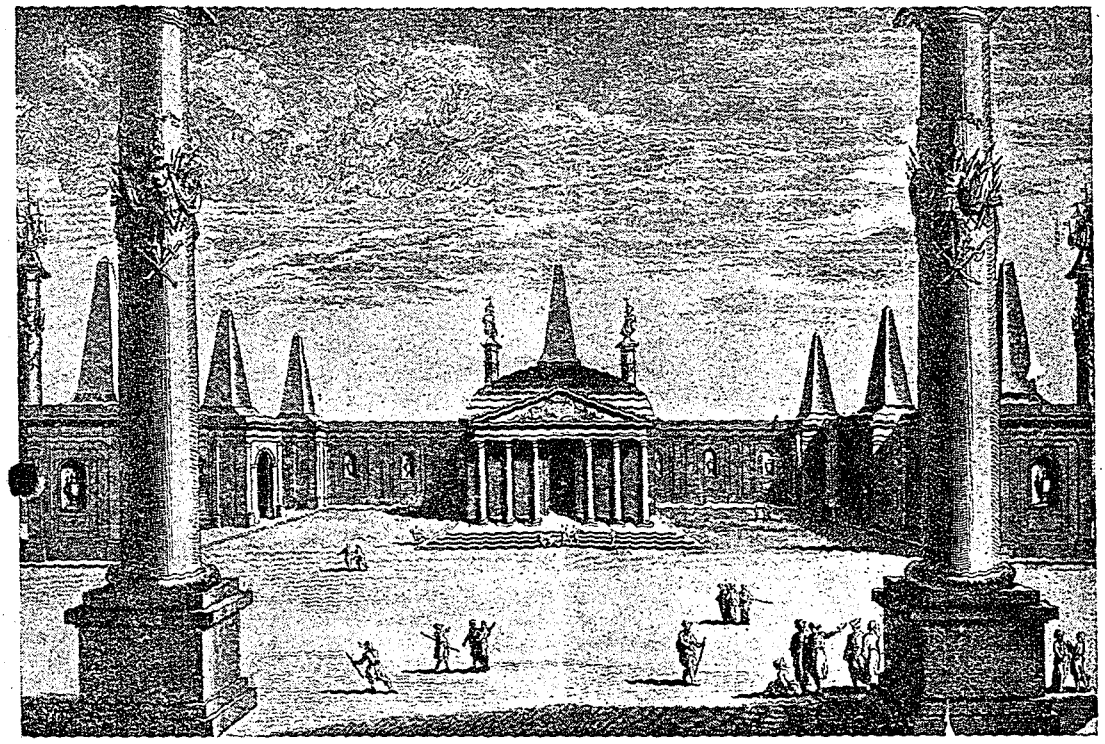
בהמשך לשיחתנו מיום 2.2.72 ולמכתבנו מיום 7.2.72 מצורפת בזה תכנית מגרש הכדורגל כפי שהוא מתוכנן כעת.

אנו מבקשים לקבל את הצעתכם לא יאוחר מיום 25.2.72 בשעה 12:00 בצהריים.

בכבוד רב,
הפדרציה העולמית למכבי

מצורפים:
1. תכנית המגרש
2. מפרט טכני

העתק:
מר ש. פרידמן, מנכ"ל ועדת המארגנים

1. מצבת קברי המכבים במודיעים
שיחזור משנת 1722 בקירוב. מתוך הספר: L. F. Cassas, Voyage pittoresque de la Syrie, 1886

מודיעים וקברי המכבים

מודיעים התפרסמה לראשונה בהיסטוריה עם הופעת משפחת החשמונאים, הם המכבים. לפניכן אין לה כל זכר בספרות הקדומה. המקום נזכר בגירסאות רבות ושונות: מודיעים, מודיעין או מודיעית, ולרוב בתוספת ה' הידיעה. כנראה ראשיתה של העיר היתה במרומי הר, שנקרא המודיעים, כי ממנו היו מודיעים לישובי הסביבה במשואות־אש או בתמרות־עשן, והישוב שנוסד עליו נקרא על שמו. גראה שהגירסה העברית מודיעים היא הקדומה ביותר, ומודיעין היא צורה ארמית מאוחרת.

אל מודיעים כרו פקידי אנטיוכוס אפיפנס, מלך סוריה, ובנו בתוכה במה לזיאוס, דאש אלילי יוון, בשנת 167 לפני סה"נ, בקירוב, בימי שילטון היוונים בארץ. שליחי מלך יוון פנו אל מתתיהו החשמונאי, מהכוהנים הושבי הכפר, שיקריב קורבן על במת העבודה־הזרה של היוונים. מתתיהו ענה: „אם כל העמים שבכל מדינות המלך ישמעו לו ויסורו מאחורי אלוהי אבותיהם, אני ובני ואחי נשמור את הברית הכרותה עם אבותינו. לפקודת המלך לא נשמע ומאמונתנו לא נסור ימין ושמאל!". קנאה מתתיהו התעוררה בו וקרא את הקריאה הגדולה: „מי האיש החרד לתורת אלוהיו ומחזיק בבריתו יבוא אלי" — וכך התחיל בכפר מודיעים הקטן מרד המכבים, בשנת 167 לפני סה"נ ופתח הקופה הדשה בתולדות ישראל.

אחרי מותו נקבר מתתיהו הזקן בעיר מולדתו מודיעים, ואליה הובאו לקבורה גופות בניו הגיבורים שנהרגו במלחמות: אלעזר, יוחנן, יהודה ויהונתן. בימי שמעון הנשיא, תור הזהב של תקופת המכבים, הוקמה על הקברים במודיעים מצבה נהדרה. ספר המכבים מספר: „ויבן שמעון (מצבה) על קבר אביו ואחיו, ויגביה למראה, באבן גזית פנים ומהאחר. ויעמיד שבע פירמידות אשה לעומת אחותה, לאב לאם ולארבעת האחים. ועליהן עשה מלאכת מחשבת ויעמיד מסביב עמודים גדולים, ויעש על העמודים דמות של כלי נשק, לשם עולם, ועל ידם פיתוחי אוניות, להורות ליורדי הים. זה הקבר אשר עשה במודיעים, עד היום הזה".[1] אף שמעון הנשיא, אחרי מותו, הובא לקבורה במקום הזה. קברי המכבים היו קיימים בדורות הבאים וגם בימי יוסף בן מתתיהו (פלביוס), והוא מספר, בשנת 80 לסה"נ, בקירוב: „והם נשמרו עד היום"[2] (ציור 1).

---

1) ספר המכבים־א יג, כז—ל. 2) קדמוניות היהודים יג, ו, ו.

<u>גל צירי המועצה הארצית הכ"א של "המכבי הצעיר"(י' - י"א שבט תשל"ג)</u>

מודיעין - הטרת חרפת השמדה ממקום "קברות המכבים" והפיכתו ל"אתר היסטורי לאומי אשר ישמש מרכז להשראה רוחנית, להדרכה וחינוך לחברי "במכבי הצעיר" ולנוער היהודי המתחנך ב"רוח המכבים".

מקום קבורתם של מתיהם החשמונאי, בנו יהודה המכבי וארבעת אחיו הגבורים, בקרבת כפר מודעים מוריעים, היה בימים קדומים, לפני חורבן ירושלים והבית השני ע"י הרומאים ואף מאות שנים לאחר החורבן, יאתר יהודי לאומי יקר. לפי ההיסטוריונים נחרבה מצבת הזכרון ואיתה על קברות המכבים בראשית המאה השביעית לספה"נ בשלחמות הערבים והפרטים. מאז מקום הקברות מוזנח ושמם. ככה היה בימי השלטון התורכי בארץ, בימי שלטון משלת-המנדט הבריטית וכך הוא המצב, לדאבוננו, גם בימינו אלה, במדינת ישראל העצמאית.

לפני חמשים שנה בקונגרס העולמי של "איגודון המתעמלים היהודים"(בעתר קרלסבד - בשנת 1921) הוחלט שתנועת המתעמלים היהודים תקרא "הסתדרות עולמית "מכבי" - כאות הערצה ליהודה המכבי, שעוז רוחו, נאמנותו לעמו ולארצו - 888888 מישמים ל"מכבים" בימינו, קטל, מופת ואורח חיגוך לחיים לאומיים. על תנועת "המכבי", בלילית, אגודותיה וחבריה להסיר את חרפת השמה במודיעין ולהחזיר למקום קברות המכבים את זוהרו הקדומה.

הצעד הראשון להסרת השמה, כבר נעשה. ביוזמת "המכבי", החלה הקרן הקיימת לישראל לטעת את "יער המכבים" בשטח של "קברות המכבים". מו"מ רציני מתנהל עם מינהל מקרקעי ישראל (בעל הקרקעות במודיעין) לשם הקצאת שטח קרקע (כולל קברות המכבים) להכשרה ופיתוח.

תכנית מפורטת שתוגש לוועדה המחוזית לבנין ערים, נמצאת כבר בהכנה ותוגש בקרוב לאשורה. תכנית הפיתוח הנ"ל מכילה:

א. <u>בכר המכביה</u> - מגרש רחב-ידיים (כולל את קברות המכבים) למיפקדים ולטכסים בקרבת הקברות יוקם "מרחד" (כעין מזבח) ועליו מיתקן להדלקת הלפידים (על חנוכה ועל "המכביה") בקרני השמש. המגרש יהיה המשכו של "יער המכבים" ויותאם בגדר טבעית. מבפנים יוקם המגרש ב-2-3 זרמות שתשמנה את הצופים ליציבה ולעמידה. אחת הזרמות (יותר רחבה וגבוהה) תשמש כבמה להופעות, תזמורת, מקהלה ונאומים. מגרש זה יהוה חלק הראשון בביצוע התכנית ויהיה מוכן עד ל"מכביה ה-9" - לא יאוחר מה-15 יוני 1973.

ב. <u>מצבת הזכרון</u> - מעל לקברות המכבים יוקם מצבת זכרון למתיהם החשמונאי, יהודה המכבי וארבעת אחיו, כמתואר בספרי המכבים הגנוזים (ספר א', פרק י"ג, פסוקים כ"ז - ל), תכנית מצבת הזכרון ודמותה, תיקבע ע"י אדריכלים ואומנים שישתתפו ב"מיכרז" מיוחד. הצעות תוצגנה בתערוכה במטגרת "המכביה".

ג. <u>בית "יהודה המכבי"</u> - הבית הזה ישמש בית-ספר-שדה למדריכים ולמחנכים של "המכבי הצעיר". הוא יכלול את "אולם צבי נשרי (אולם להתעמלות) - אולם הראשונים" ואת חדרי הנגזך והאוזיאון של תנועת המכבי ו"המכבעות", הבנין הזה יוקם בתוך יער גדול, שישמש מחנה-קבע ו"מאהל עבור "המכבי הצעיר" ולנוער יהודי ביקור בקורסים המיוחדים של "המכבי" שיערכו בבית-הספר הזה, שרותים סניטריים, מיגרשים, מגורים למחנים על המקום.

מימון התכנית הנ"ל יעשה בהתרמת חברי המכבי בעולם כולו, התרמת יחידים ומוסדות הצבור והממשלה והכנסות ממפעלים מיוחדים שיאורגנו בימי חנוכה בכל אגודות המכבי.

יש לדרוש מהועד המארגן את "המכביה" להכיל תוספת 888888 למחירי כרטיסי-הכניסה לטכסי "הפתיחה" ו"הנעילה" של "המכביה", שתהיה מוקדשת למימון התכנית הנ"ל. התכנית תבוצע שלבים, שלבים בהתאם להכנסות ולתרומות ש"המכבי" יצליח לגייס למטרה הנכבדה הזאת.

על צירי המועצה הארצית לקבל חגיגית החלטה החותמת עקרונית בתכנית הנ"ל, לדרוש מההסתדרות העולמית "מכבי" ומהסתדרות "המכבי" ישראל לתת את כל התמיכה המלאה הדרושה לביצוע התכנית. על המועצה להחליט שתוקם ועדה מיוחדת בהנהגה הארצית של "המכבי הצעיר" שתטפל במיוחד בהצעה להקמת בית-ספר-שדה למדריכים של "המכבי-הצעיר".

בברכת חברים ו"המכבי, חזק ואמץ!

יוסף יקותיאלי

מודיעים - מקום קבורתם של מתיהו החשמונאי, בנו יהודה המכבי וארבעת אחיו הגבורים, הוא אתר-היסטורי לאומי אשר ישמש מרכז להשראה, חינוך והדרכה לחברי "המכבי" ולנוער היהודי המתחנכים ב"רוח המכבים".

תנועת המכבי - התנועה לחינוך הגופני והרוחני של הנוער היהודי, שסיסמתה היא: "נפש בריאה בגוף בריא", קבלה על עצמה לפתח את כוחם הגופני והנפשי של בני העם היהודי, פועלת בהצלחה רבה זה שבעים שנה.

לפני חמשים שנה בקונגרס העולמי של "ארגון המתעמלים - היהודים" בעיר קרלסבד (1921) נתקבלה החלטה שהתנועה להתעמלות וספורט היהודית תשא את השם "מכבי", כאות הערצה וכבוד ליהודה המכבי בן מתיהו החשמונאי ואחיו הגבורים. גבורתם, עוז רוחם, נאמנותם לעמם ולארצם של החשמונאים-המכבים משמשים ל"מכבים" שבימינו לא רק סמל ומופת, אלא אורח חיינו וחיים. באגודות "המכבי" שואפים ומשתדלים להנך את החברים ברוח המכבים - הקדמונים.

מודיעים, מקום קבורתם של החשמונאים, צריך לשמש מרכז - רוחני לתנועת המכבי. עוד בשנים שלפני מלחמת העולם הראשונה, היו חברי המכבי בארץ-ישראל עולים בימי החנוכה למודיעים לפקוד את קברות המכבים. בעשרות השנים האחרונות מדליקים חברי המכבי א"י בימי החנוכה לפיד בקרבת קברות המכבים ומעבירים אותו בכל הישובים היהודים בא"י. עם קום מדינת ישראל, החלו חברי המכבי להדליק במודיעים (נוסף ללפיד-חנוכה) את "לפיד המכביה" ומעבירים אותו ע"י רצים לאצטדיון ומבעירים בו את "אש המכביה" בטכסי הפתיחה של "המכביה".

מקום הקברות המיוחסים למכבים במודיעים הוא שמם ומוזנח, ככה היה בימי השלטון התורכי בארץ, בימי הבריטים וכך הוא המצב, לדאבוננו, גם בימינו אלה - במדינת ישראל העצמאית.

על ההסתדרות העולמית מכבי, גליליה, אגודותיה וחבריה החובה להסיר את חרפת השממה במודיעים ולהחזיר למקום קבורת המכבים את תפארתו הקדומה. הצעד הראשון כבר נעשה. ביוזמת המכבי החלה הקרן הקימת לישראל בנטיעת "יער המכבים" בקרבת קברות המכבים. הוקמה "ועדת מודיעים" שבה משתתפים נציגים של ההסתדרות העולמית מכבי, מרכז המכבי ישראל, ההנהגה הארצית של "המכבי הצעיר" ו"מיסדר המכבים". ועדה זו מטפלת בהכנת תכנית להכשרת המקום ופיתוחו. בתכנית זו יכללו מגרש רחב-ידיים למיפקדים ולטכסים, מיחקן מיוחד להדלקת "הלפידים" בקרני השמש, מקום למחנה עבור המכבי-הצעיר, מגרש חניה לכלי-רכב, אמפיתאטרון להרצאות ולהופעות, אכסניית נוער ומצבת-זכרון למתתיהו החשמונאי וחמשת בניו.

"ועדת מודיעים" קבלה מכתב-המלצה של "רשות הספורט והחינוך הגופני" של משרד החינוך והתרבות ל"מינהל מקרקעי ישראל" ובו המלצה על כוונת המכבי להכשיר את סביבת "קברות המכבים" במודיעים והפיכתה ל"אתר היסטורי לאומי". כן נאמר במכתב ההמלצה הנ"ל, שתנועת המכבי עומדת לפני מפעל רב חשיבות ומשרד החינוך רואה במפעלים אלה של תנועת המכבי כמפעלים חינוכיים רבי חשיבות ולכן הוא ממליץ בפני מינהל מקרקעי ישראל להעמיד לרשות המכבי את הקרקע סביבת קברות המכבים למען יוכלו לבצע את הכשרתה. הועדה הגישה בקשה למינהל מקרקעי ישראל לקבלת הסכמה ואישור לביצוע התכנית. התכנית תבוצע שלבים, שלבים בהתאם לאמצעים הכספיים ש"המכבי" יצליח לגייס למטרה הנ"ל.

בשם "ועדת מודיעים" הנני פונה אל כל צירי הועיד ה-29 של הסתדרות המכבי ישראל לקבל החלטה חגיגית בועידה הקוראת להנהלת ההסתדרות העולמית מכבי, לכל גלילי המכבי בתפוצות וביחוד למרכז המכבי ישראל לפעול ולהפעיל בביצוע התכנית של מודיעים.

ה' בטבת, תשל"ב - 23 דצמבר 1971

יוסף יקותיאלי

הסרת חרפת השממה ממקום "קברות המכבים" והפיכתו ל"אתר היסטורי לאומי"

אשר ישמש מרכז להשראה רוחנית ולהדרכה וחינוך חברי המכבי והנוער היהודי המתחנך ב"רוח המכביה" - הצעה : מאת יוסף יקותיאלי

מקום קבורתם של מפתיהו החשמונאי, בניו יהודה המכבי וארבעה אחיו הגבורים, בקרבת כפר מולדתם מודיעים, היה בימים קדומים, לפני חורבן ירושלים והבית השני ע"י הרומאים ואף מאות שנים לאחר החורבן, אתר יהודי לאומי יקר. לפי ההיסטוריונים נחרבו הכפר מודיעים ומצבת הזכרון שעל קברות המכבים בראשית המאה השביעית לספ"נ במלחמות בין הערבים לפרסים. מאז מקום הקברות מוזנח ושמם. כמה היה המצב בימי שלטון התורכים, בימי שלטון ממשלת-המנדט הבריטים וכזה הוא המצב, לדאבוננו, גם בימינו אלה במדינת ישראל.

מגמת המכבי, הנושאת את שם "המכבי" כאות הערצה ליהודה המכבי ואחיו, שגבורתם, עוז רוחם ונאמנותם לעמם ולארצם, משמשים ל"מכבי" שבימינו, מטל, מופת ואורח חיגוך לחיים לאומיים - חייבת להסיר את חרפת השממה במודיעים ולהחזיר למקום קברות המכבים את תפארתו וכבודו.

הצעד הראשון להסרת השממה, כבר נעשה. ביוזמת "המכבי", החלה הקרן הקיימת לישראל לשעת את "יער המכבים", סמוך ל"קברות המכבים". מו"מ מתנהל עם מינהל מקרקעי ישראל (בעלת הקרקעות במודיעים) לשם הקצאת שטח (כ-134 דונם) הכולל את קברות המכבים לשם הכשרה ופיתוח המקום, כלהלן:

א. הכשרת מגרש רחב-ידיים למיפקדים ולשבטים, עליו יוקם "מוקד" (כפן מזבח) ועליו מיתקן להדלקת "לפיד תגובה" ו"לפיד המכביה" בקרני השמש;

ב. בית מכבי - שישמש בית-ספר שדה למדריכים של "המכבי הצעיר";

ג. מצבת זכרון (על קברות המכבים) למפתיהו החשמונאי ובניו, כמתואר בספרי המכבים (הגנוזים);

ד. אמפיתיאטרון להרצאות והופעות;

המו"מ עם מינהל מקרקעי ישראל מתקדם, לאחר שהבשנו להם את ההשלכות הדרושות להחכרת הקרקע ללא מיכרז פומבי. עתה עלינו להביא למינהל תכנית הפרויקט שתאושר ע"י הועדה המחוזית לבנין ערים "לודים".

תכנית הפרויקט להכשרת סביבת קברות המכבים

א. בכר-המכביה - הכשרת מגרש רחב-ידיים (שיכלול במחומיו את קברות המכבים) למיפקדים ולמכמים, בקרבת הקברות יוקם "מוקד" (כעין מזבח) ועליו מיתקן להדלקת הלפידים בקרני השמש. המגרש הזה יהיה המשכו של "יער המכבים ולכן יותחם בגדר מבעית (עצים). מבנים לגדר המבעית יוקף המגרש 2-3 מרסות שישמשו את הצופים לישיבה ולעמידה. אחת הטרסות תהיה גבוהה יותר ורחבה וישמש כבמה למקהלה, תזמורת, הפעות ונאומים. מגרש זה שיהווה שלב ראשון לביצוע הפרויקט, יתוכנן על פרטיו בתכנית הפרויקט, כי יש לבשם להכשירו למען יהיה מוכן לתעודתו עד ל"מכביה ה-9" (לא יאוחר מה-15 יוני 1973);

ב. מצבת הזכרון - מעל ל"קברות המכבים" תוקם מצבת זכרון למפתיהו החשמונאי וחמשת בניו, כמתואר בספרי המכבים הגנוזים (ספר המכבים חלק א', פרק י"ג, פסוקים כ"ז - ל). מבנית מצבת הזכרון ודמותה, מיקבע ע"י אדריכלים ואומנים שישתתפו ב"מיכרז" מיוחד. ההצעות תוצגנה בתערוכה שתאורגן במסגרת "המכביה";

ג. בית "יהודה המכבי" - הבית ישמש בית-ספר-שדה למדריכים ומחנכים של תנועת המכבי ("המכבי הצעיר" בכללו), יכלול את "אולם ההתעמלות צבי נשרי - אולם הראשונים", חדרי 88888888 הבנין והמוזיאון של תנועת המכבי ו"המכביות" - הבנין יוקם במוך שטח רחב-ידיים, שישמש מחנה-קבע ו"מטהל" עבור "המכבי הצעיר" ולנוער יהודי מחו"ל. בשטח זה יוקמו גם המשרדים, בתי מגורים עבור אלה שיפקדו על הפעלת בית-ספר-השדה, המדריכים ואנשי התחזוקה והשמירה במקום, מגרשי חניה לכלי רכב ושרותים סניטריים;

את תכנית הפרויקט הנ"ל יש להכין ולהגיש לועדה המחוזית לבנין ערים "לודים" לא יאוחר מסוף ינואר 1973.

המשך בעמוד 2.

הברנו המכבי דב כספי(אדריכל)מטפל בהכנת 88 תכניות מפרויקט (בהתנדבות,פרט להוצאות הממשיות לעבודת שרטוט והכנת פטות)זקוק לעבודתו לפרטים הבאים:

1. <u>קביעת תחומיוע ושטחו של מגרש המיפקדים</u>. הואיל והמגרש הזה(כולל הקברים)יהיה המשכו של "יער המכבים" ההולך וניטע ע"י הקה"קל,יש לשען את תחומיו בהתיעצות עמהינהל פיתוח הקרקע של הקה"קל ועם הנהלת אגף העמיקות. לביצוע הדבר יש להרכיב ועדת מומחים שמצא בהקדם למודיעים יהד עם ח' כספי ומר חיים בלט(המפקח האזורי של הקה"קל)

2. קביעת השטח הגדול ותיחומו,בו יוקם "בית יהודה המכבי",שישמש בית-ספר שדה,גנזך ומוזיאון וכל הקשור בזה. למטרה זו יש להקים ועדת מומחים(מטרכז המכבי ו"המכבי-הצעיר")שתיגש מיד לשפול בסעיף זה.

את הטרטים של שני 8888888 הטעיפים הנ"ל יש להכין למען ימטרו למברנו כספי מה-17 דצמבר 1972.

מימון התכנית ומקורות המימון

התכניט של הכשרת סביבת "קברות המכבים" תבוצע שלבים,שלבים. בשלב הראשון יוכשר ויזכן מגרש המיפקדים והמבנים("בכר המכביה")ויוקם עליו המיפקן להדלקת "הלפידים" בקרני השמש.ההוצאות(בערך)מעלינה ל-4000 ל"י, הן 8888888 תזקפנה ע"ח הועד המארגן של המכביה ה-9(במעיף "מיתקנים") ובתרומתו של מברנו מר פייר גילדמניים(בסך -.2000 ל"י)שנמצאת ברשות "המכבי העולמי").

נוסף להוצאות הכשרת המגרש,/התקנת מיתקן ההדלקה,הוצאות(הממשיות)של הכנת הכניית-הפרויקט נזקק לכספים להכנת ה"מבר" של מצבת-הזכרון,לפרטים, לפרוספקט העמולה להתרמה,לקבלות וכו' ואת אלה יהיה צריך להשיב מהתרמת חברים וידידים.

הצעה להתרמת בספים

1) יש להקים את "קרן קברות המכבים",שתפקידה יהיה לאסוף בספים למימון "הפרויקט",/לפתוח חשבון בבנק ולבחור הנהלה בת 5-7 חברים יקילים;
2) להטיל על כל חברי "המכבי" החובה לרכוש "אבן מודיעים" בישראל תמורת -.5 ל"י ובחו"ל - -.1 דולר;
3) המצת "אבני מודיעים" בציבור במחיר -.10 ל"י ה"אבן",מהמצה ע"י "המכבי הצעיר" תמורת סך -.2 ל"י מכל "אבן" לקופת "המכבי הצעיר";
4) יש לדרוש מהועד המארגן של "המכביה ה-9" שיטילו תוספת למחירי כרטיסי-הכניסה למכמי "הפתיחה" ו"הנעילה"(בגבול 1 - 4 ל"י תוספת למחירי הכרטיסים)לקופת "קרן מודיעים";
5) יום ההולדת ה-95 של הברנו היקר צבי נשרי -(י' שבט ש.ז.) - יש לארגן בתל-המועד פטת(השנה)ב"היכל התרבות" בתל-אביב מסיבה חגיגית לכבודו של נשרי,ההכנסה מוקדשת להקמת "אולם (התעמלות) צבי נשרי - אולם הראשונים". יש לשתף באירגון את רשות הספורט, אגף הנוער והספורט של עיריית ת"א,את אירגון מורי התעמלות,מכון וינגייט,הצופים,ארגוני ומוסדות הספורט בישראל. יש להרכיב ועדת מיוחדת של המכבי ישראל שתיגש מהקדם לשפולה;

כ"ז כסלו,תשל"ג
3 דצמבר 1972

.....
.....
.....

הצעה תכנית למסיבת חול-המועד סכות תשל"ב

(י"ח תשרי (26 ספטמבר 1972) תשל"ג בכפר המכביה)

חלק א'. סימפוזיון - או כנס שיערך תחת כיפת השמים [illegible]
בשעות 5.30 - 7.30 אח"צ
על הבמה יעלו ועד המכבי תל-אביב, חברי-הכבוד של האגודה
ומי ששמשו יושבי-ראש לועד האגודה מאז הוסדה
יפתח יו"ר האגודה (הנוכחי) ויתן רשות הדיבור למר צבי נשרי
[illegible] שיספר בקצרה (10 דקות) על תולדות האגודה.
העגדת סרט של מרכז המכבי, לציון 65 שנים לאגודה, על דגל
האגודה ומסירת אלבום ובו ברכות למכבי ת"א מכל אגודות המכבי
בישראל, (ממוסדות הספורט וארגוני הספורט בישראל.
חלוקת מכות או סרטים לחברים/ות [illegible] מהתקופה
שלפני מלחמת העולם הראשונה; - 30 דקות יוקדשו למכבי ת"א

- הועידה המיסדת של הסתדרות המכבי א"י - יעלו על הבמה
חברים ששתתפו בועידה בשנת 1912 - צבי נשרי, יעקב גוטמן,
רבקה ספר (בניהו) - יוסף יקותיאלי (היה נוכח בועידה לא כציר!)
ונציגי האגודות שציריהן השתתפו בועידה והן: ירושלים, תל-אביב,
פתח תקוה, ראשון-לציון, עקרון, רחובות, זכרון יעקב, נס-ציונה,
גדרה ובאר טוביה והנהלת מרכז המכבי ישראל - יפתח מר סביר דר
וימסור רשות הדיבור לצבי נשרי (10 דקות) או הקראת דו"ח על
הועידה המיסדת שנתפרסם בימים ההם בעתונות, הקראת מאמרו של
חבר המכבי ירושלים יצחק בן-צבי ב"אחדות".
העגדת סרטי ה-60 על דגל ההסתדרות, 88, כל אגודה סרט;
40 דקות יוקדשו למכבי א"י

- 40 שנה ל"מכביה הראשונה" - יעלו על הבמה המברים:
הנהלת "המכביה" המורחבת: (לפי סדר הא"ב) [illegible] יהושע
[illegible] אלוף, דוד אלמגור, שלמה ארזי, [illegible] ברנזון,
בן-סירה, [illegible] יעקב, חביב יקותיאלי,
יוסף יקותיאלי, יעקב סגל, ד"ר סימון, אורי נדב, ד"ר רוזנפלד,
יצחק קורלנד (וחברים של מכבי עולמי, כגון: ד"ר פרידנטל,
ואחרים אם ימצאו);
יפתח יו"ר המכבי העולמי - יברך חיים וייץ, יו"ר הועד המארגן
של "המכביה ה-9" - יוסף יקותיאלי יקריא את נאומו על המכביה
בקונגרס המכבי העולמי במהרישאוסטראו (1929) יהושע אלוף יקריא
דו"ח על ההשתתפות הספורטאים במכביה והתוצאות;
הקראת דברי ברכה (שיבחרו במיוחד) - 30 דקות יוקדשו לחלק זה;

מיפגש חברים: שעה אחת - מזנון קל - ושיחת רעים - 5.- לי
ההשתתפות בחלק א' - כנ"ל - נגד כרטיסי-כניסה במחיר -.5 לי

חלק ב'. ארוחת ערב - 8:30 - 12 (חצות) בלילה
בתכנית: דברי ברכה, בידור ושירה בצבור
דמי ההשתתפות: -.10 לי לאיש;

מודיעים - מקום קבורתם של מתיהו החשמונאי, בנו יהודה המכבי וארבעת אחיו הגבורים, הוא אתר-היסטורי לאומי אשר ישמש מרכז להשראה, חינוך והדרכה לחברי "המכבי" ולנוער היהודי המתחנכים ב"רוח המכבים".

תנועת המכבי - התנועה לחינוך הגופני והרוחני של הנוער היהודי, שסיסמתה היא: "נפש בריאה בגוף בריא", קבלה על עצמה לפתח את כוחם הגופני והנפשי של בני העם היהודי, פועלת בהצלחה רבה זה שבעים שנה.

לפני חמשים שנה בקונגרס העולמי של "אירגון המתעמלים - היהודים" בעיר קרלסבד (1921) נתקבלה החלטה שהתנועה להתעמלות וספורט היהודית תשא את השם "מכבי", כאות מערצה וכבוד ליהודה המכבי בן מתיהו החשמונאי ואחיו הגבורים. גבורתם, עוז רוחם, נאמנותם לעמם ולארצם של החשמונאים-המכבים משמשים ל"מכביס" שבימינו לא רק סמל ומופת, אלא אורח חינוך וחיים. באגודות "המכבי" שואפים ומשתדלים להנך את החברים ברוח המכבים - הקדמונים.

מודיעים, מקום קבורתם של החשמונאים, צריך לשמש מרכז - רוחני לתנועת המכבי. עוד בשנים שלפני מלחמת העולם הראשונה, היו חברי המכבי בארץ-ישראל עולים בימי החנוכה למודיעים לפקוד את קברות המכבים. בעשרות השנים האחרונות מדליקים חברי המכבי א"י בימי החנוכה לפיד בקרבת קברות המכבים ומעבירים אותו בכל הישובים היהודים בא"י. עם קום מדינת ישראל, החלו חברי המכבי להדליק במודיעים (נוסף ללפיד-חנוכה) את "לפיד המכביה" ומעבירים אותו ע"י רצים לאצטדיון ומבעירים בו את "אש המכביה" בטכסי הפתיחה של "המכביה".

מקום הקברות המיוחסים למכבים במודיעים הוא שמם ומוזנח, ככה היה בימי השלטון התורכי בארץ, בימי הבריטים וכך הוא המצב, לדאבוננו, גם בימינו אלה - במדינת ישראל העצמאית.

על ההסתדרות העולמית מכבי, גליליה, אגודותיה וחבריה החובה להסיר את חרפת השממה במודיעים ולהחזיר למקום קבות המכבים את תפארתו הקדומה. הצעד הראשון כבר נעשה. בירושת המכבי החלה הקרן הקימת לישראל בנטיעת "יער המכבים" בקרבת קברות המכבים. הוקמה "ועדת מודיעים" שבה משתתפים נציגים של ההסתדרות העולמית מכבי, מרכז המכבי ישראל, ההנהגה הארצית של "המכבי הצעיר" ו"מיסדר המכבים". ועדה זו מטפלת בהכנת תכנית להכשרת המקום ופיתוחו. בתכנית זו יכללו מגרש רחב-ידיים למיפקדים ולטכסים, מיתקן מיוחד להדלקת "הלפידים" בקרני השמש, מקום למחנה עבור המכבי-הצעיר, מגרש חניה לכלי-רכב, אמפיתאטרון להרצאות ולהופעות, אכסנית נוער ומצבת-זכרון למתיהו החשמונאי וחמשת בניו.

"ועדת מודיעים" קבלה מכתב-המלצה של "רשות הספורט והחינוך הגופני" של משרד החינוך והתרבות ל"מינהל מקרקעי ישראל" ובו המלצה על כוונת המכבי להכשיר את סביבת "קברות המכבים" במודיעים והפיכתה ל"אתר היסטורי לאומי". כן נאמר במכתב ההמלצה הנ"ל, שתנועת המכבי עומדת לפני מפעל רב חשיבות ומשרד החינוך רואה במפעלים אלה של תנועת המכבי כמפעלים חינוכיים רבי חשיבות ולכן הוא ממליץ בפני מינהל מקרקעי ישראל להעמיד לרשות המכבי את הקרקע סביבת קברות המכבים למען יוכלו לבצע את הכשרתה. הועדה הגישה בקשה למינהל מקרקעי ישראל לקבלת הסכמה ואישור לביצוע התכנית. התכנית חבוצע שלבים, שלבים בהתאם לאמצעים הכספיים ש"המכבי" יצליח לגייס למטרה הנ"ל.

בשם "ועדת מודיעים" הנני פונה אל כל צירי הועידה ה-29 של הסתדרות המכבי ישראל לקבל החלטה חביגית בועידה הקוראת להנהלת ההסתדרות העולמית מכבי, לכל גלילי המכבי בתפוצות וביחוד למרכז המכבי ישראל לפעול ולהפעיל בביצוע התכנית של מודיעים.

ה' בטבת, תשל"ב - 23 דצמבר 1971 יוסף יקותיאלי

8.3.69

צעדת איש בנימין

המרחק 42 ק"מ, כ-8.30 שעות

הזינוק הוא בכפר עבוד, אשר לפי המשוער היה שם אבן-העזר הקדומה.

לעבוד נגיע במשאיות מכל חלקי הארץ ונעבור דרך ראש-העין, קבוץ נחשונים, נחצה את הגבול הקודם (הגבול שלפני מלחמת 6 הימים) ליד רנטיס, ונגיע לכפר עבוד, דרך א-לובן.

עבוד נמצאת הגובה 457 מטר מעל פני המים ומשם מראה מרהיב על נוף שפלת החוף. מעבוד נצעד לאורך כביש למרחק 8 ק"מ עד מסעף דיר-נזם. ממשיכים ממסעד דיר-נזם לאורך הכביש עד אום-צפה, המרחק 7 ק"מ. משם ממשיכים לכוון כפר ערורה, 3 ק"מ יש כביש ולאחר מכן, לאורך 6 ק"מ, אין כביש, אך יש דרך עפר טובה. בסביבות ערורה שוב מתחיל הכביש וממשיכים לכוון ג'לג'וליה. מערורה, במקום בו מתחיל הכביש עד ג'לג'וליה, המרחק 7 ק"מ. מג'לג'וליה ממשיכים 5 ק"מ ומגיעים למסעף סנג'יל.

הנוף לכל אורך הדרך מרהיב, הרי ומזכיר נופים בשווייץ.

ממסעף סנג'יל ממשיכים לצעוד לכיוון שילה דרך תורמוס-עיא. ממסעף סנג'יל עד לשילה דרך תורמוס-עיא המרחק 5 ק"מ. בסך הכל צעדנו מנקודת הזינוק בכפר עבוד (אבן-העזר הקדומה) עד שילה מרחק של 42 ק"מ.

שילה הקדומה נקראת בערבית סילון. שילה היתה עיר בהר-אפרים, ושימשה מרכז דתי חשוב לבני ישראל לפני כבוש ירושלים. שילה, הנמצאת 680 מטר מעל פני הים, היא אחד מארבעת המקומות הקדושים לעם, שלפי המסורת שרתה בהם שכינה. בשילה חולקה הארץ לשבטים. המשכן וארון הברית היו בשילה. ידוע על ישוב, שנתקיים בשילה כל ימי בית שני.

בחפירות ארכיאולוגיות בשנים 1926-1932 נתגלו בשילה רצפת פסיפס ושרידים קדומים החל בתקופת הברונזה. כן נשאר שם מבנה של מסגד, ועץ קדומים חופף עליו.

ליד חורבות שילה עמק קטן הקרוי בפי הערבים: מרג' אלעיד (עמק המועד, החג). סבורים כי היו פה כנסים עממיים גדולים בימי קדם. בתקופת התלמוד היה פה ליהודים בית-כנסת נאה.

תתקיים גם צעדה למרחק 25 ק"מ מכפר ערורה לשילה.

מירוץ איש בנימין

(מירוץ המרתון הישראלי)

הפלשתים - קרוביהם של האכיאים (אבות העם היוני) באו מאיי הים (כרתים וכפתור - כרתה וקפריסין), פלשו והשתקעו בחופה של ארץ-ישראל (בשפלה מנחל מצרים עד לנהר הירקון). הם התבצרו בחמש ערים גדולות (עזה, עקרון, אשקלון, אשדוד וגת) ומהן היו מתקיפים מדי פעם בפעם את בני ישראל. ההתקפות הבלתי פוסקות הללו נמשכו בתקופת השופטים בישראל עד לימי דוד המלך, אשר הצליח להכניעם.

המירוץ של אפק - מלחמה היתה נטושה בין הפלשתים לישראל באחד מימי השנה 1080 לפני ספירת הנוצרים בשדה הקרב שבין אפק (כיום ראש-העין) לאבן-העזר (כיום מגדל צדק). הפלשתים גברו על ישראל ובכדי להעלות את המוראל של בני ישראל, הביאו חפני ופנחס בני עלי הכהן את ארון הברית משילה למחנה ישראל באבן-העזר. אולם הנצחון (הזמני) היה לפלשתים, ארון הברית נשבה וחפני ופנחס הכהנים נפלו בקרב. איש-בנימין (לוחם משבט בנימין ששמו לא הוזכר) רץ מהמערכה (מאבן העזר) לשילה (שהיתה בימים ההם המרכז הדתי והמדיני של ישראל) לבשר את הבשורה לעלי, שהיה בתקופה ההיא הכהן הגדול.

מסלול המירוץ של איש בנימין - איש בנימין רץ מהמערכה (אפק - אבן-העזר) שבשפלת החוף לשילה שבהרי אפרים בדרך הררית קשה, העולה מהשפלה להרי אפרים ועבר ביום ההוא מרחק כ-45 ק"מ.

ההוכחה ההיסטורית - ככתוב בספר שמואל א' פרק ד' פסוק י"ב: "וירץ איש בנימין מהמערכה ויבא שילה ביום ההוא".

ריצתו של איש בנימין בוצעה לפני 3047 שנים. היא קדמה לריצתו של הרץ היווני ממרתון לאתונה (שבוצעה לפי האגדה בשנת 490 לפני הספירה) ב-590 שנה.

הרעיון לצעדה זו הובא על ידי יוסף יקותיאלי, אחד מותיקי החברים במרכז המכבי.

מירוץ המרתון היווני (האגדתי)

לפי האגדה היוונית (שנמסרה מלוקיאן) רץ היווני פיליפידס משדה הקרב במרתון לאתונה בשנת 490 לפני ספירת הנוצרים, לבשר את בשורת הנצחון של היוונים על הפרסים. הרץ הגיע לשערי אתונה, הספיק לקרוא: התבשרו, אנו המנצחים! כרע ונפל מת.

מירוץ המרתון המודרני (האולימפי)

יוזם המירוץ היה הצרפתי ברייל. המירוץ בוצע לראשונה במשחקים האולימפיים הראשונים באתונה בשנת 1896. מסלול הריצה היה בדרך ממרתון לאתונה - מרחק 36.700 ק"מ. המנצח היה היווני ספירידון לואיס - הזמן: 2.58.50 שעות.

דמי נסיעה לצעדת איש בנימין

רחובות, ראשל"צ, נתניה, הרצליה, חולון, ת"א, ר"ג, פ"ת, רעננה, הוד השרון ורמלה - 5 ל"י.

כל המדליות של צעדות המכבי נעשו על ידינו.

כל מיני ספלי צבא. ספורט.
אגודים ותנועות נוער
חריטת מבלטים ותבניות
שלטים. מראליות. תאריכונים.
נומראטורים ותקוניהם
מבנשים לניר. שבלונים

נוסד 1954

engravers

טל. 621867

שפיטלניק את ברץ
פתוח במתכת • חותמות גומי
רחוב נחלת בנימין 57, תל-אביב

סקירה קצרה על פעולותי בתנועת "המכבי" והספורט בארץ-ישראל (1920 - 972)

מאת יוסף יקותיאלי

פרטים אישיים:

נולדתי ב י' ניסן שנת תרנ"ז (1897) בעיירה קרסוז-ברזה (רוסיה) לאבי ברוך יקותיאל (זוסמנוביץ) ולאמי יונה מרים קלצקי. בסיון תרס"ט (1909) הגעתי עם הורי לארץ-ישראל.

למדתי בגמנסיה העברית בירושלים, ב"תחכמוני" ו"עזרה" ביפו ובבית המדרש העברי למורים בירושלים. עקב פטירתו הפתאומית (בגיל 48) של אבי בשנת 1914, נאלצתי להפסיק את לימודי והתחלתי לעבוד לפרנסת אמי ואחיותי הצעירות. כפקיד זוטר במשרד הא"י (בהנהלת הד"ר רופין והר"ר שהוץ).

עם פרוץ מלחמת העולם הראשונה (1914-1918) גויסתי לצבא התורכי. לפי הוראה מיוחדת של מפקד המחנה ה-4 הגנרל אחמד ג'מאל פשה, נשפטתי למדריך במיגון בופני במטה הסוג'אהדין (לוחמי מלחמת הקודש) ובחתי הספר המלבחיים בשכם. לאחר שנת שרות בשכם, הועברתי למפקיד מורגמן לפלוגות המחבורה (מכוגיות) הרכמניות מס. 502 ו-מס. 505. בשנות שרותי בצבא עברתי את כל האימפריה העותומנית החל מעוג'ה-חפיר (בואכה מצרים) עד לסטמבול שעל חוף הים השחור.

ב-25 פברואר 1919 חזרתי מאיסטנבול ליפו ולחיים האזרחיים. עד לשנת 1927 עבדתי במשרד הא"י, ועד הצירים ומחברת המשרת הישוב בא"י. במחברת התשמל רכשתי זכויות קרקע מהבעלים למחיתת קו המשק מנחריים לתל-אביב בשנות 1929-1931. בחברת "הנועם" שפלתי ברכישת קרקעות ורישומן בשנות 1934-1938.

עם קום מדינת ישראל נתמנתי כפקיד בכיר (ב/7 אפריל 1948) בועדה המשלחית לרכוש הערבי הנטוש, המשכתי כאחראי על רשום והסדר קרקעות אצל האפוטרופוס לנכסי נפקדים, רשות הפתוח וטיפול מקרקעי ישראל. בדצמבר 1966 פרשתי לגימלאות.

בשנת 1924 נשאתי לאשה את יהודית בת ר' עקיבא אריה הכהן ויס, ראשון מיסדיה של "אחוזת בית" - היא תל-אביב. צאצאינו: ברוך (עו"ד), גדעון (פרופסר לפיזיקה גרעינית ב"מכון ויצמן" ברחובות, אמנון ז"ל (מ"כ בשלמ"ח, נפל בקרב על נבי-יושע בי"א בסן, תש"ח), עודד (מהנדס מכונות חקלאיות במשרד החקלאות), עדנה ודליה (שתיהן בוגרות האוניברסיטה העברית בירושלים). מצאצאינו הנ"ל יש לנו 14 נכדים.

הענקו לי: "סהר הברזל" התורכי במלחמת העולם הראשונה
אות מלחמת הקומסיות (מס. 49559) כ"א בסיון, תש"ח
אות ההגנה (מס. 13938) ל' בסיון, תש"א
עיטור לוחמי המדינה (מס. 22881) ז' באייר, תש"ח
סמל להוריים של תילים שניספו במערכה - 12-9-1966

ציוני-דרך ופעולות ב"מכבי" ובספורט שפעלתי ויזמתי:

בשנת 1911 - נרשמתי כחבר-מגיך באגודת המתעמלים "ראשון-לציון" יפו (היא אגודת "המכבי" תל-אביב). מאז הנני קשור בקשר בלתי-ניתק בתנועת "המכבי" ובספורט העברי;
בשנת 1912 - נתקבלתי כחבר למא-ההגנה של מכבי יפו בפיקודו של יהושע חסין;
בשנת 1913 - לקחתי חלק פעיל בתגיבות פסח ברחובות והשתתפתי בקורס למעמלים;
שיחקתי כדורגל בקבוצה א' של המכבי יפו;
בשנת 1919 - בחזרי משרות הצבא, נרשמתי מחדש באגודת "המכבי" תל-אביב, השתתפתי בהגום המכבי הראשון בחול-המועד טכות תר"פ;
בשנת 1920 - העברתי לוזר הצירים בירושלים ונרשמתי כחבר ב"מכבי" בבירה; במאורעות הדמים בפסח בירושלים, הייתי האחראי להגנה בשכונת האורפלים וחבר בוער ההגנה, יחד עם רחל ינאית, אביעזר ילין, נחום פפר ויצחק לנדסברג (שרה); נבחרתי כמזכיר כבוד של אגודת המכבי ירושלים ופעלתי רבות לחזוק האגודה. הייתי האחראי לאירגון הסדרנים של המכבי בתפילה החגיגית בשבת נחמו לכבוד סיר הרברט סמואל, הנציב הראשון ליהודה, שנערכה בחורמת יהודה חסיד; כמו כן ארגנתי את הסדרנות בהופעות הציבוריות שנערכו בירושלים, כגון: "קרן הגאולה" אספת הנבחרים, חנוכת האוניברסיטה העברית על הר הצופים ועוד.
בחודש נובמבר יזמתי פגישה עם אדוין סמואל (בנו של הנציב העליון) והצלחתי להשפיע עליו להצטרף למכבי;
בשנת 1921 - יזמתי ישיבה של אישים ירושלמים ובה הוכרע וער חדש לאגודת המכבי בלהלן: אביעזר ילין - יו"ר, אדוין סמואל - מזכיר-כבוד, יוסף יקותיאלי - מזכיר-כבוד שני, קולונל סלומון - גזבר כבוד, גדעון אבולעפיה, אסף גרזובסקי (גזבר) חביב יקותיאלי, בנימין ליברמן, יצחק מלמד, ברוך פינקס, פרץ וגאליה קורנפלד - חברי

המשך בעמוד 2

סקירה קצרה פלפסולוגי בתנועת

נספח למאמר 3

הפוך!

- מיסוד הוועד של בתי-הדפוס (מעבר שני) בווילנה (גלגול)
1925 - הוקמה הוועדה המשותפת של הסוכנות או. (מעבר שני) בסיוע מעבדי אורלוה בווילנה לביצוע הפקת הגיליון
- הוקמה בהשתתף של כ"ג "כלל" ומקור על הקמת הוועדה "ווסט-ווילנה"
1926 - ניסיון לקבוע הפעלת "כלל" ומקור על הקמת הוועדה "ווסט-ווילנה"
- הוועדה המשותפת של מעבדי אור הקימה ועדה בקבע 1926 שתדון בהקמת מעבדי
1927 - הקונגרס הראשון של מעבדי אור בווילנה (אור-ועד מפלגתי)
1929 - כינוס ראשון של מעבדי אור בווילנה (אור-ועד מפלגתי)
1918 - ניסיון ארגוני מעבדי בורנשטיין (ורשה)
1918 - 80% מעבדי מעבדי אור מתייחסים לעבודה כ"עבודה הבורגנית". (מעבר-מעמדי)
- הוועדה המשותפת של מעבדי ורשה (בסביבות-ורשה)
1919 - ניסיון ארגוני מעבדי בתי-הדפוס
1919 - ניסיון ארגוני מעבדי ורשה
1915 - הוועדה המשותפת של מעבדי אור בווילנה ובתי-הדפוס בגליציה
- ניסיון ארגוני מעבדי בורנשטיין (בורקינה)
1913 - כינוס מאחורי - 1450 אור - בווילנה לרגל הקונגרס העולמי ה-11
- ניסיון ארגוני מעבדי בתי-הדפוס ברוסיה
1912 - ניסיון ארגוני של הוועדה המשותפת של מעבדי אור
- ניסיון ארגוני מעבדי בתי-הדפוס
- ניסיון ארגוני מעבדי יהודים
1911 - ניסיון ארגוני מעבדי בתי-הדפוס ברוסיה
1908 - ניסיון ארגוני מעבדי בתי-הדפוס בווילנה, שנת הבחירות לדומא
1906 - ניסיון ארגוני של מעבדי הדפוסים (יהודי) של בתי-הדפוס העבריים
- יסוד ועדת מעבדי בתי-הדפוס העבריים
- יסוד ועדת מעבדי בתי-הדפוס (ועדת-שביתה) בווילנה
- הקמת ועדת מעבדי בתי-הדפוס העבריים בווילנה
1903 - הוועדה המשותפת של מעבדי בתי-הדפוס ברוסיה
- ניסיון ארגוני "בונד-כלל" בווילנה
1898 - הקמת "בונד" בווילנה ועד הבחירות "ועד בתי הדפוס" בווילנה
1897 - ניסיון בפולנית (בעיקר) של מעבדי בתי-הדפוס
1895 - הוועדה המשותפת (בין-לאומית) של מעבדי בתי-הדפוס ברוסיה -
- כינוס ארגוני-בונדי בווילנה ועד 1898

הפוך!

- אסף ראשון של קולות (שירים, שיר) בשנת (עלילה)

1925 - הוקדשו הרשימות על סופרים (שירי שם) בספרים שונים בלועזית לרגל חגיגות

- הרשימות הראשונות על כתבי "כתב" בשיקגו-וילנה

1926 - ביקורת בכתבי העת "כתב" ומהם על כתבי הסופרים "וסט בית-וילנה"

- הרשימות הראשונות על שירי-אי בקולות (ר' ברנר ובקולות)

1927 - הקולות הראשונים הכתובים בקול 1926 שהדפיס בלועזית שירי

1928 - כתבים הראשון על שירי-אי בירושלים (בלוג-ראשית סופרי ישראל)

1929 - הוסדה שירות-שירי בירושלים (ראשונים)

1930 - 80% משירי השירי-אי שירים לרגל הקונגרס הציוני-העולמי הבירושלים.

- הרשימות הסטטיסטיקה (ראשונים) הראשונות על שירי ראשי

1931 - הוסדה שירות שירי בקושיץ (בסביבת-ראשונים)

- הוסדה שירות שירי בשיקגו

1932 - הרשימות הראשונות על שירי-אי ועל שירת הקולות בשיקגו וגלילות

1933 - הרשימות הראשונות על שירי-אי ועל שירת הקולות בשיקגו וגלילות

- יוסף שירות שירי בירושלים (בלוג-בית-וילנה)

1934 - כתבים שירות-שירי - 1950 אוג - בלוג הקונגרס העולמי ה-11

- הרשימות הראשונות על שירי שירי שירות בסוף הקולות

- הוסדה בלוג-שירות (בלוגים) שירות שירי

- הוסדה שירות שירי בירושלים

1935 - הוסדה שירות-שירי בהסתדרות הסופרים העברים שירי אי

- הוסדה שירות-שירי בקולות בסוף הקולות בשיקגו-וילנה

- הוסדה שירות שירי בירושלים

- הוסדה שירות שירי בירושלים

1936 - הוסדה שירות שירי בירושלים

1937 - הוסדה שירות שירי בירושלים

1938 - הוסדה שירות שירי בירושלים

1939 - הוסדה שירות שירי בירושלים

1940 - הוסדה שירות שירי בירושלים

1941 - הוסדה שירות שירי בירושלים

1927 – אסר כתשעה על בלבי לשלוח יהודי אלו (אחד – תשעה אלו) לארצות

1928 – יוזף הרי מתרשם כאלו לבלונדון יסכימו להיפך

1929 – הקונגרס של הסוציאליסטים־אחדי אחרון מתי בקרוב יוסף בקשתי

1930 – אסר הוחלט על כולנו אלמנך על אחרי שלו שלטונות־הקולוניות כתבנו

בשנת 1931 – שנת מלחי – ועד הסוציאליסטי לשלוח כתבנו.

1931 – אסר הוחלט שלו על כולנו שוב על אחרי אלו – ע"י ועד־הון

בנוסף אחרון סיום ע"י בלונדון־כתבנו – ולי – בלונדון – ואלפרוד – אלמנך

– שלושת כבר על בכל ידוע על בלבד (כולנו אחרון) אחרי כתבנו

בלונדון אחרון שלושת – בלונדון יוסף, בלונדון

1932 – כולם אחרון בלונדון ועד־כתבנו (אחרון בלונדון האחרון שלו)

– כתבנו הסוציאליסטי בלונדון ועד־הון

– לוחצים בלונדון הסוציאליסטי אחרון אלו שלונדון בלונדון אלו

ע כתבנו־הסוציאליסטי בלונדון מן בלונדון.

1933 – אחרון האחרון על כתבנו אחרי בלונדון (בלונדון)

1934 – לוחץ בלונדון אחרון, אלו ובלונדון בשנת – אל אחרון בלונדון־בלונדון

1935 – בלונדון אחרון בלונדון אחרי בלונדון (בלונדון)

– כתבנו אחרי אלו (בלונדון בלונדון) בלונדון אחרון אל אלו

באחרון בלונדון על אחר אחרי אחרון בלונדון־בלונדון.

1941 – כולנו ≠ בלונדון אחרי בלונדון בלונדון בלונדון אחרי בלונדון

1944 – אחרון בלונדון בלונדון אחרון (בלונדון) – אל בלונדון בלונדון בלונדון

1947 – בלונדון אחרון־בלונדון על אחרי אלו בלונדון בלונדון אחרון אחרון בלונדון

1950 – כתבנו בלונדון אחרון אחרי בלונדון בלונדון

1951 – כולנו בלונדון על בלונדון אחרון בלונדון אחרון בלונדון בלונדון

1953 – כתבנו כתבנו בלונדון

1961 – כתבנו כולנו בלונדון

1965 – כתבנו כולנו בלונדון

– כתבנו בלונדון על בלונדון אחרון־בלונדון כתבנו אחרון בלונדון

ב־1 ביולי 1965 עזב יוסף בלונדון לישראל

יוסף בלונדון
בלונדון על אחרון כתבנו
בשם אחרון בלונדון

חלק זה של זכרונותי "על אישים בספורט הא'י" מוקדש לספורטאים ועסקנים שחלקם בפיתוח ובמפוה הספורט העברי בארץ-ישראל היה רב-ערך מאר.

האחד מהם הוא חיים גלובינסקי - כיום אחד ה"אישים הפופולריים" ביותר בקרב עסקני הספורט בישראל.

חיים נולד בשנת 1902 בלודז(פולניה),התחנך ככל בני היהודים האמידים בפולניה בגמנסיה פולנית,היה צופה ב"צופי-באדן-פאול" בלודז יחד עם שאר חבריו מהגמנסיה. בשגודע בלודז דבר "הכרזת בלפור"(2 נובמבר 1917),השתתף חיים וחבריו בהפגנה ציונית,דבר שהיה 888 בנגוד לרוח הלאומנית של הנהלת הגמנסיה הפולנית ולכן גורשו הוא וחבריו מהגמנסיה.

בשנת 1920 יצאו חיים בלובינסקי 88888888888 ואחדים מחבריו לגירוש לארץ-ישראל. דרכו של חיים מפולניה לטריפט ומשם ליפו לא היתה קלה,אבל הוא התגבר על כל המכשולים. בהגיעו ארצה צורף חיים לקבוצת "ה-100" שאורגנה ע'י "הפועל-הצעיר" ושעליה הוטל לבצוע מקומות עבודה במחנות-הצבא הבריטים ולהחליף את "הג'יפוס"(הפועלים המצריים שעבדו במחנות האלה). השיטמה היתה "לאחר ה-100 אלפים",כי אם יצליחו מאה הראשונים לתפוס מקומות-עבודה במחנות,יתוספו אליהם אלפים שיכבשו את 60 אלף עקומות העבודה של "הג'יפוס" בצבא הבריטי בא'י. הנסיון לא עלה יפה ולמרות כל המאמצים שגילו ה"100" בעבודתם במחנות,לא יכלו לעמוד במבחן ולא התליחו להפחגל לתנאים הקשים מאד ובהשפלת האדם,בהם היו נתונים 8888888 הפועלים הצעריים "הילידים" במשרתי "האדונים" החילים הבריטיים. הקבוצה התפזרה וחיים עבר לעבוד בסלילת כביטים. ההתחלה - בכביש עפולה-נצרת, ההמשך בעבודה בבית-הקברות הצבאי האנגלי בבאר-שבע, ולאחר מכן ב"סולל-בונה" בתל-אביב בה הגיע לדרגה מכובדת עד צאתו בשנת 1967 לגימלאות.

את צעדיו הראשונים בספורט הא'י עשה חיים בלובינסקי כשחקן כדורגל בבאר-שבע. קבוצתו "קבוצת העמק" יצאה לעבודה בבית-הקברות הצבאי הבריטי בבאר-שבע וחיים ארגן בקרבה קבוצת כדורגל,בה השתתפו שחקנים אחדים שהגיעו ארצה מרוסיה ומפליציה,ובשבתות שחקו נגד קבוצות של הצבא שחנו בסביבה. כשהקבוצה עמדה להתחרות נגד יריב חזק - קבוצת הכדורגל הנבחרת של "ההוספרים-הבריטיים",ספר הקבלן אהרליך שפתח-תקוה לגלובינסקי ע'ד בחורצ'יק יהודי מוינה, שחקן כדורגל ש"מפחובב" אצלו בבית(מחזר אחרי בתו)ושכראי לצרף את הבחורצ'יק הזה לקבוצה במשחקה נגד "ההוספרים". חיים קפץ על "המציאה" והבחורצ'יק נתגלה בשטו "שטעון לומק" מבחירי השחקנים והמדריכים של'מכבי'תל-אביב,אשר שחק בזינה ב"הכח". לומק הצטרף לקבוצה והביא אתו גם אייבי וילשון(אף הוא משחקני "מכבי" ת'א)והקבוצה ה חודית של באר-שבע נצחה את קבוצתה החזקה של "ההוספרים".

בשנת 1925 עבר חיים לעבוד ב"סולל-בונה" בתל-אביב. באותו תורף הגיעה לא'י קבוצת הכדורגל של "הכח" וינה,שנתפרסה אז מאד עקב נצחונה המזהיר על קבוצת הכדורגל האנגלית המפורסמת "וטטהאט-יונייטד". קבוצת "הכח" שחקה את משחקה הראשון נגד נבחרת הצבא הבריטי בירושלים וחיים רצה לראות את המשחק הזה, אבל פרוטה לא היתה בכיסו. לקח חיים את "הנכס" היחיד שלו - את מיטת הברזל שלו - מכרה ב-15 גרושים ל"אלטע-זאכען" והצטרף לנסיעה מאורגנת 88888 לירושלים ושלם דמי-נסיעה(הלוך וחזור)10 גרושים,הגיע לירושלים,חזה בנצחון "הכח" וחזר מלא שיפוק רב לתל-אביב.

בתל-אביב שחק חיים כדורגל על מגרשים שונים ובשנודע לפועלי ת'א ע'ד יסוד אגודת "הפועל" בחיפה,הצטרף חיים למיסדי סניף "הפועל" בתל-אביב. ומאז נמנה חיים בין הפעילים ביותר באגוד "הפועל" במשך כל השניט.

(המשך יבוא)

חיים יקירי, אבקשך לעבור על "הדוגמה" הנ"ל ולהעיר לי את הערותיך. אבקשך להכין לי רשימה של פעולות השובות שלך(בציון התאריכים),למען אוכל להמשיך בכתיבה. עלי לציין,כי 88888888888888888 הכחיבה 888 של זכרונותי הן על בסיס היסטורי נאמן ולכן הנני זקוק לתאריכים נכונים,לבל אכשל ע'י הבקורת.

שלך

נס-ציונה 13 מרס 1968.

1912
50
1962

1962

"מכבי"

(מכתב)

ההנהלה להתאגדות ולספורט "מכבי" בישראל, עמותה
בישיון בהתאי תרע"ג בתל-אביב, מסיימת השנה את יובלה הארבעים.

הגוף המכבי בתפוצות הפזורה מתכוננות לחגוג בשנה הבאה את
כנוס הירובל של המכבי בישראל, ואת המכביה ה-7 בשנת 1966.

"מכבי" בישראל דורך לפעולה רבה לקראת חגיגי, אולם
לרשותנו הגדול, בתוצרת עמה אגודותיה ובן מרכזנו בתפוצה
בספיה וארגוניה גם יחד.

בידוע לכם ובוצת רובת של עבודתנו המכבית כבעבר כן
בחודש על שכם חברים מתנדבים. בימים פעמים רואות מדשות בארצנו
ואין כל אפשרות לבצע פעולה רציבית כל שהיא בהתנדבות בלבד.

הגופי הספורט המעמדיים והמפלגתיים, שרשומים וערכם ה"י
דלים בעבר, התחזקו עם קום המדינה, כשפנה גופי ומפלגתיים
עדיפים לארגון הספורי הכללי שי "המוקלי", הקציבו התגבי מביץ
ליותר ממליון לי"י לשנה. בוסף לכמה תרבים שעמדי לרשות הארגון
הזה, יש לו שליטה בלעדית על מאות קבוצים, יובים ומעגלים המבדלים
את המושבה-אל הספרי שלו ללא בקורת וללא מתחרה.

לעומת זאת בלחמות הגודות המכבי הלאומית הבלתי-מפלגתית
והחלוצית, קשה על קיומן. מרכז המכבי הזה חסר מהציים בסדרים
לביצול עבודתו הרבילה, ואין לו אפשרות למוסיף עזרה למגודותי
מחלטת ולא של כך ליסד אגודות מכבי חדשה.

תביעה איפוא, אלא בוכל להחשות ולהחליט עם מפגש הקשה
בו בחוץ "מכבי" בישראל. יכבה עוד בקרבנו מגיה באכביה. אשר מסיבות
שונות אינם שלילים עמה במכבי, אשר אם בארגון אחם לפעולה מתוכננת
בוכל להתגבר על המכשולים מבדרך המכבי.

מבריבו הותיקים, אחדיבו וידידיבו רביה בארץ, ואם בגלה
יוצאי ארץ, בגביר פעולה במגודותיבו ובמהל העסולות המבורה ויחבות
בארץ, במביל ובמלא את מספר את מספר אגודות המכבי ואת מספר אבריבל.
רק על ידי פעולה מתוכננת ובמרצת מגלית לחזק את יכי המכבי בקודם.
ובמציד את המכבי קדימה.

הארגון שברצוננו לאחר את יסודי הערב, צריך להקיף את כל
מרחב התבשיה ואנשיה אשר היו אי-שם במכבי בישראל או במכבי החול.
ממחרים של אלה מגיע לרבבות אחדות. על ארגונן למצוא את הדרכים
האמצעות והמתאימות בהן בצליח להחזיר את המכביה הרבים הגלה
לשורותינו ולבצל את כוחותיהם המרגבים והחומריים והרוחניים לטובת
המכבי בישראל.

הנהלת ארגון ותיקי במכבי בישראל צריכות להביע מכבית פעולה
לשלום הכנסת מהגות פעמה ועד למכבי ה-7 שלנו בשנת 1966. המכבית
זו צריכה לכלול בקובה את הפעולות שבאות:

א. למפה את הפקסיטום של מכביה שבעבר בישראל ומחול, ובן
יהודים ואוחדים לאגודות.

ב. לתקים מוגים לספורט ולהתעמלות על-יד אגודת המכבי שיהיו
מרחמים לגילם ולרצונם של חבריבו אלה, כן יש לארגן שילים,
מגרשים, ומיבות, למם חיזוק הקשר החדשי הן בספורת הרץ הפרחה
שלהם בספורת האגודתי, והן בספורת מיוחד בלויות ועדות.

ג. לארגן מכבית אחודת לטובת קרן היובל של "מכבי" בישראל,
אשר תקים את בל חמת בישראל לבן את התוריים הבאים הבאים.

../2.

השנה תמלאנה 30 שנה להכרת הועד האולימפי הבין-לאומי בועד האולימפי הא"י
ולהכללת ספורטאי א"י במשפחה האולימפית הגדולה.

הקמת הועד האולימפי בא"י היתה פלוגה מאבק קשה וארוך מבית ומבחוץ,
ההתנגדות של[redacted] הערבים והאנגלים היתה עזה. הערבים לא
רצו לשתף פעולה והאנגלים נאחזו בכך וטענו, כי הועד האולימפי שהנהו רוצים
להקים, ייצג רק את אגודות הספורט של המכבי בלבד.

אנו לא נרתענו והקמנו את הועד האולימפי בארצנו ובתקנותיו הדגשנו
במיוחד, כי הועד האולימפי בא"י מייצג את א"י (פלשתינה) ואת הבית הלאומי
היהודי, על-ידי סעיף מכבד זה בתקנות של הועד האולימפי בא"י הבטחנו חוקית
את האפשרות שהספורטאים היהודים בא"י יוכלו לייצג את הבית הלאומי היהודי
ולהניף את דגלנו הלאומי בזירות הספורט הבין-לאומיות.

בסוף הקיץ של מליאת הועד האולימפי הבין-לאומי באתונה בשנת 1934
נתקבלה ההחלטה להכיר בועד האולימפי בא"י ולספחו לועד האולימפי הבין-לאומי.

הנני מבקש, אפוא, את מליאת הועד האולימפי שלנו לציין את המאורע הנכבד

הנני מצ"ע לציין את המאורע ההיסטורי של כניסת א"י העברית
למשפחה האולימפית הבין-לאומית, כלהלן:

א. הוצאה לאור של חוברת תמציתה ע"י הועד האולימפי הישראלי ובו
מקום נכבד לתולדות הועד האולימפי והתאחדויות הספורט בא"י;

ב. לארגן אקדמיה חגיגית המוקדשת לרעיון האולימפי ולועד האולימפי
בישראל, אליה יזומנו כל חברי הועד האולימפי שלנו בעבר ובהווה,
של ראשי הספורט בארצנו, וכל הסטודנטים שייצגו את ארצנו במשחקי-
האולימפיאדה ובהופעות ספורט בין-לאומיות אחרות.

יש להרכיב ועדה שליה [redacted] יופל הביצוע של ההחלטות הועד האולימפי
[redacted] לשם ציון המאורע הנ"ל.

יוסף יקותיאלי

תל-אביב י"ז באב, תשכ"ד
26 ביולי 1964

שי היובל

לאגודת המכבי תל-אביב !

האגודה להתעמלות ולספורט „מכבי" תל-אביב נוסדה ביפו בשנת 1906 והיא חוגגת את יובלה בחול-המועד פסח תש"ך (13—14 באפריל 1960).

אגודת המכבי תל-אביב

— אגודה לספורט, לאומית ובלתי מפלגתית. חבריה באים מכל שדרות העם, ללא הבדל עדה, מעמד ומפלגה.
— חלוצת תרבות הגוף והספורט בישראל.
— אלופת ישראל ומחזיקת הגביעים בכדורגל, כדורסל ובענפי ספורט אחרים במשך שנים רבות.
— אינה מקבלת תמיכה כספית מהממשלה, מהמפלגות וממוסדות הצבור.
— תקציבה מתכסה מתרומות חברים וידידים.
— פעילי האגודה ועסקניה כלם **מתנדבים!**

חברים, ידידים ואוהדים !

רכשו את „שי-היובל" ואפשרו לאגודת המכבי לגדול ולהתפתח!

„שי-היובל" — תרומה בסך —.5 ל"י.

לכל כרטיס „שי-היובל" 10 תלושים המקנים לתורם זכות ל:

1. השתתפות בחלוקת הפרסים בין התורמים, פרס א' — נסיעה למשחקים האולימפיים ברומא.
2. הנחה של 25% במחיר כרטיסי-הכניסה לכנוס היובל של המכבי ת"א.
3. הנחה של 25% במחיר כרטיסי-הכניסה למשחקי הכדורגל של מכבי ת"א באצטדיון-המכביה.
4. הנחות גדולות בבתי מסחר שונים נגד תלושי הנחה.

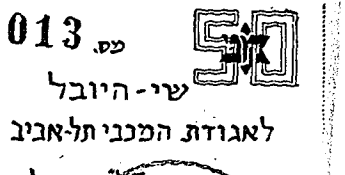
כל הרוכש „ שי - היובל " ומנצל את כל תלושיו -

מקבל את תרומתו, בתוספת רוחים, חזרה !

כל אזרח הרוצה בפתוח הספורט

ובשגשוג המכבי תל-אביב רוכש את „שי-היובל"!

ועד אגודת המכבי תל-אביב

החלטם זכאי:

1. להשתתף בחלוקת הפרסים — פתק א', ל-5 נסיעה למשחקים האולימפיים ברומא.
2. להנחה של 25% מדמי הכניסה לכנוס-היובל של מכבי ת"א.
3. להנחות בבתי-מסחר שונים הנקובים בתלושים הרצופים. — השתמש בתלושי ההנחה ותקבל את תרומתך בחזרה רוחים — חזרה! — תוקף תלושי ההנחה עד 31.12.60.
— לתלושים ללא כרטיס „שי-היובל" לא תינתן הנחה.

שי־היובל
לאגודת המכבי תל־אביב

נגד תלוש זה תקבל כרטיס כניסה לכנוס־היובל בהנחה של 25%.
פנה למוכירות (בית המכבי, רחוב המכבי ת"א), בתקופה שבין 10—31 מרץ 1960.

כרטיס לכנוס היובל | **9**

שי־היובל
לאגודת המכבי תל־אביב

נגד תלוש זה תקבל במסדה בע"מ, חברה לחוצאת ספרים
רחוב הרצל 2, ת"א
הנחה של 10% על כל קניה עד ל־5 ל"י
והנחה של 20% על כל קניה מ־5 ל"י ומעלה.

ספרים | **7**

שי־היובל
לאגודת המכבי תל־אביב

נגד תלוש זה תקבל כרטיס כניסה למשחקי כדורגל של המכבי ת"א (באצטדיון־המכביה) בהנחה של 25% מכירת כרטיסי־הנחה במזכירות המכבי ת"א (בית המכבי רח' המכבי).

כרטיס כדורגל | **5**

שי־היובל
לאגודת המכבי תל־אביב

נגד תלוש זה תקבל בסלון „לידר"
רחוב דיזנגוף 114 ת"א
הנחה של 10% על כל קניותיך.

נעלים | **3**

שי־היובל
לאגודת המכבי תל־אביב

נגד תלוש זה תקבל ב„כיתן בע"מ"
רחוב דיזנגוף 105 (פנת פרישמן)
הנחה של 10% על כל קניותיך.

כיתן בע"מ | **1**

שי־היובל
לאגודת המכבי תל־אביב

שלח תלוש זה למכבי ת"א (בית המכבי, רחוב המכבי) עד ה־1 ביולי 1960 — ציין את שמך וכתובתך בכתב ברור ותקבל כרטיס השתתפות בחלוקת הפרסים בין תורמי שי־היובל.

פרס: | **10**

שי־היובל
לאגודת המכבי תל־אביב

נגד תלוש זה תקבל מהאחים אליהו,
רחוב הרצל 15 תל־אביב
הנחה של 10%
על כל קניה מ־5 ל"י ומעלה

מכשירי כתיבה | **8**

שי־היובל
לאגודת המכבי תל־אביב

נגד תלוש זה תקבל ב„סלון בגי"
רחוב אלנבי 74
הנחה של 10%
על כל קניותיך —

נעלים | **6**

שי־היובל
לאגודת המכבי תל־אביב

נגד תלוש זה תקבל ב„מרום ספורט" בע"מ
פס' דיזנגוף 101
הנחה של 10% על כל קניותיך

ספורט | **4**

שי־היובל
לאגודת המכבי תל־אביב

נגד תלוש זה תקבל אצל כ ה נ א בע"מ
הנחה של 10% אלנבי 29
על כל קניותיך
הלבשה לגברים ולגברות
איכות מעולה

הלבשה | **2**

אגודה להתעמלות ולספורט „מכבי" תל-אביב

כנוס היובל ט"ז-י"ט בתשרי תשכ"ך 18-21.10.1959

„MACCABI" SPORTS CLUB TEL-AVIV, ISRAEL

JUBILEE SPORTS MEET 18-21 October 1959

Tel-Aviv, 12th January 1959

Dear Friend:

It was back in 1906 that the late Dr. Leo Cohen founded the Maccabi Sports Club of Tel-Aviv, the first sports club in Israel. From that time until the present, the club has been non-political, drawing its members from all walks of life without regard for party or position.

Throughout the years, the members met high standards of order, promptness and discipline, helped found the Hagana, fulfilled national obligations, developed teams which even before the establishment of Israel took part in international contests, and were hosts to five World Maccabiahs; today, our soccer and basketball teams hold the Israel championships, and in general our sportsmen continue to distinguish themselves in all branches of sport.

In 1956 we agreed to postpone the celebration of our 50th anniversary till 1959, so that it would coincide with the 50th anniversary of Tel-Aviv, which is now in preparation. By a stroke of good fortune, we have just now, for the first time in our history, obtained jurisdiction over a stadium, which we have undertaken to put into first class condition. This is the Maccabiah Stadium of Tel-Aviv, which was built in 1932 by the World Maccabi for the first World Maccabiah.

It is basically a good stadium, but it has been neglected, and holds only 5000 wooden seats. It must be renovated and 10,000 seats added, if it is to be worthy of its name and purpose, and the estimated cost comes to IL 250,000. In order to maintain our independent non-political character, we have refrained from requesting subsidies from the Government or any party, and our members and their friends have undertaken to raise IL 50,000.

This leaves IL200,000 ($ 110,000) which we hope will be forthcoming from Maccabi and other Jewish friends abroad as a "Jubilee Gift" to the Tel-Aviv Maccabi.

We are therefore appealing to you, dear friend, as a leading personality in the Jewish sports organizations in your locality. We ask you to urge your friends, and all those who have shown interest in Jewish sports, to let us have your contributions, each according to his ability and generosity. In this way, we will be able to repair the stadium as promised, and it will be able to serve the sportsmen of Tel-Aviv, and, periodically, the participants in the World Maccabiahs.

For our Jubilee Meet in April and October 1959, we are issuing a Jubilee Album, which will have a special section devoted to greeting from abroad and photographs of Jewish sports groups and their leaders from all over the world. We will be most pleased if you and your friends will send us photographs and greeting for inclusion in this album, and we will be grateful if you can accomplish this as soon as possible.

Sincirely yours,

Josef Yekutieli
Jubilee Meet Committee
Chairman

Ariel Caspi
Chairman

Aaron Kahana
Honorary Treasurer

בית המכבי, רחוב המכבי, תל-אביב
Maccabi House, Maccabi st., Tel-Aviv, Israel

לכבוד חברי העיריה באמצעות מר חיים לבנון, ראש העיריה,

ת ל - א ב י ב

אדוגים נכבדים,

האגודה להתעמלות ולספורט "מכבי" תל-אביב, שנוסדה ביפו בשנת 1906, מארגנת בחול-המועד סכות תש"ך (באוקטובר 1959) את כנוס היובל שלה. אגודת מכבי ת"א, אשר הגה תלוצת תרבות הגוף בארץ-ישראל, פועלת ביפו ובתל-אביב זה יותר מ-50 שנה ומבצעת עבודה בדוכה ופוריה בקרב כל שדרות העם ללא הבדל עדה, מעמד וסיעה. באגודת המכבי נוסדו תאיה הראשונים של "ההגנה" ובה גדלו ונבטו הזרעים הראשונים של הכח העברי. אגודת המכבי ת"א עסקה לא רק בתרבות הגוף, היא לחמה גם על העבודה העברית, פעלה להשלטת השפה העברית בשפת הדבור בבית ובחוץ, מחדירת את המשמעת, הסדר והדייקנות בקרב חבריה ובכל סביבתה. חברי המכבי ת"א היו תמיד הראשונים לכל מעשי צבורי ולאומי ועמדו תמיד לפקודת הישוב.

ספורטאי המכבי ת"א היו הראשונים שהעלו בכבוד את דגלנו הלאומי בהופעות ספורט לאומיות ובין-לאומיות באי"י ובחו"ל עוד בטרם קמה מדינת ישראל. חמכבי ת"א היה הגורם הראשי לעריכת "המכביה" באי"י וספורטאיו חטובים הביאו בבוד רב לעירנו ולארצנו.

אולם לפרות 50 שנות קיומה, נלחמת אגודת המכבי ת"א קשות על קיומה, כי בתיזמה אגודה לאומית בלתי-מפלגתית, אין היא מקבלת הקצבות כספיות מגופים צבוריים או פוליטיים. לאגודת המכבי ת"א אין מגרש משחקים משלה וספורטאיה משחקים על מגדשים זרים. עתת לכבוד כנוס היובל שלה, מקבלת האגודת לרשותה את אצטדיון-המכביה שבצפון ת"א, בתנאי שעליה לפתח ולשכלל את האצטדיון המוזנח הזה. פתוח זה צריך לעלות כספים רבים ולכן פנתה אגודת המכבי ת"א אל עיריית ת"א בבקשת מענק כספי חד-פעמי.

עיריית תל-אביב סרם בפנתה לבקשת המכבי ולכן הננו פונים, אנו התחומים-ממה, אזרחי תל-אביב, אליכם חברי העיריה וראשיה בבקשה להעניק בחיוב לבקשת אגודת המכבי תל-אביב ולהעניק לאגודה זו מענק כספי הגון כאות הוקרה של העיר תל-אביב לאגודת עבור עבודתה המבורכת בקרב הנוער שלנו במשך תקופה של יותר מ-50 שנה. אין לעיריית ת"א להתחמק מבקשת המכבי למענק כספי בטענת של חוסר בספים או העדר תקציב למטרה זו. כסם שעיריית ת"א חשיבה כספים עבור מוסדות התרבות שבעירנו (כגון: התזמורת הפילהרמונית, "הבימה", הקמרי וכו', שמרות היתם מוסדות מקצועיים) ותשקיעה סכומים גדילים בהם, כן חיבת עיריית ת"א להעניק לאגודת המכבי ת"א מענק כספי הגון חלף עבודתה מהתגרבותית בפתוח תרבות הגוף בקרב תושבי העיר הזאת.

בתקוה, כי חברי העיריה, שליחנו ונבחרינו בהנהלת העיר, יטו אוזן קשבת לבקשתנו, הננו מותמים

תל-אביב, אייר, תשי"ט.

בכבוד רב,

ה ת ח י מ ו ת : (נא לחתום בכתב ברור ולציין את מקום המגורים)

שם המשפחה והשם הפרטי	הרחוב	מבית מס.	ה ת ח י מ ת
גדליאהו יוסף	קיבוץ-גלויות	12	יוסף גדליאהו
יקואלי יוסף	" "	4	יוסף יקואלי
משעני שמואל	אחד העם	3	שמואל משעני
בוזגלו משה	דיזנגוף	6	משה בוזגלו
מלכה אברהם	הוועקר	30	אברהם מלכה
שלמה קסלו	תרקין	5	שלמה קסלו
[illegible]	196	5	[illegible]

לכבוד חברי העיריה באמצעות מר חיים לבנון, ראש העיריה,

ת ל - א ב י ב

אדוננים נכבדים,

האגודה להתעמלות ולספורט "מכבי" תל-אביב, שנוסדה ביפו בשנת 1906, מאוגנת בתוך-המועד מכוח מש"ך (באוקטובר 1959) את כנוס חיובל שלה. אגודת המכבי מ"א, אשר הנה חלוצת תרבות הגוף בארץ-ישראל, פועלת ביפו ובתל-אביב זה יותר מ-50 שנה ומבצעת עבודה ברוכה ופוריה בקרב כל שדרות העם ללא הבדל עדה, מעמד ומפלגה. באגודת המכבי נוסדו מאיות הראשונים של "התגנח" ובת גזרעו ובבסו חזרעים הראשונים של תנח העברי. אגודת המכבי מ"א עסקה לא רק בתרבות הגוף, היא לחמה גם על העבודה העברית, פעלה להשלשת השפה העברית כשפת דבור בבית ובחוץ, תחדירה את המשמעת, הסדר והדיוקנות בקרב חברים ובכל סביבתה. חברי המכבי מ"א תין תמיד הראשונים לכל מפעל צבורי ולאומי ועמדו תמיד לפקודת תישוב.

ספורטאי המכבי מ"א תין הראשונים שהעלו בכבוד את דגלנו תלאומי בתופעות ספורט לאומיות ובין-לאומיות באי"י ובמוי"ל עוד בטרם קמה מדינת ישראל. תמכבי מ"א תיה תגורם הראשי לעריכת "תמכביהי" באי"י וספורטאיו תמובים תביאו כבוד רב לעירנו ולארצנו.

אולם למרות 50 שנות קיומה, נלחמת אגודת המכבי מ"א קשות על קיומה, כי בהיותה אגודה לאומית בלתי-מפלגתית, אין תיא מקבלת הקצבות כספיות מגופים צבוריים או פוליטיים. לאגודת המכבי מ"א אין מגרש משחקים משלה וספורטאיה משחקים על מגרשים זרים. עתה לכבוד כנוס חיובל שלה, מקבלת האגודה לרשותה את אצטדיון-המכביה שבצפון ת"א, בתנאי שעליה לפתח ולשכלל את האצטדיון המוזנח תזה. מאחר זה צריך לעלות כספים רבים ולכן פנתה אגודת המכבי מ"א אל עיריית ת"א בבקשת מענק כספי תל-פעמי.

עיריית תל-אביב טרם נענתה לבקשת המכבי ולכן הננו פונים, אנו התחומים-מטה, אזרחי תל-אביב, אליכם חברי העיריה ובאשיה בבקשה להעניק בחיוב לבקשת אגודת המכבי תל-אביב ולהעניק לאגודה זו מענק בכסף הנדון כאות הוקרה של העיר תל-אביב לאגודה עבור עבודתה המבורכת בקרב הנוער שלנו במשך תקופה של יותר מ-50 שנה. אין לעיריית מ"א להתחמק מבקשת המכבי למענק כספי בסענה של חוסר בכספים או תערר תקציב למטרה זו. כשם שעיריית מ"א תשיגה כספים עבור מוסדות התרבות שבעירנו (כגון: תזמורת תפילהרמונית, "הבימה", תקמרי וכו', שלטרות היותם מוסדות מקצועיים) ותשקיעה סכומים גדולים בהם, כן חיבת עיריית מ"א להעניק לאגודת המכבי מ"א מענק כספי הנון חלק עבורתה תהתנדבותית בפתוח תרבות תגוף בקרב תושבי העיר הזאת.

תתקוה, כי חברי העיריה, שליחנו ונבחרינו בתנמלת העיר, ימי אוזן קשבת לבקשתנו, תננו תוחמים

בכבוד רב,

תל-אביב, אייר, תשי"ט.

ה ח ת י מ ו ת : (נא לחתום בכתב ברור ולציין את מקום תמגורים)

שם המשפחה והשם תפרטי	תרחוב	חבית מס.	ח ת י מ ו ת
שפי שמואל	בן-עזיון	8	
שפי סומה	"	8	
[illegible]	[illegible]	13	
[illegible]	בן-עזיון	8	
[illegible]	בן-עזיון	8	
[illegible]	בן-עזיון	6	
[illegible]	[illegible]	6	
[illegible]	[illegible]	[illegible]	
[illegible]	[illegible]	[illegible]	
[illegible]	[illegible]	[illegible]

לכבוד חברי העיריה באמצעות מר חיים לבנון, ראש העיריה,

ת ל - א ב י ב

אדונים נכבדים,

האגודה להתעמלות ולספורט "מכבי" תל-אביב, שנוסדה ביפו בשנת 1906, מארגנת בחול-המועד סכות תש"ך (באוקטובר 1959) את כנוס חיובל שלה. אגודת המכבי ת"א, אשר הנה חלוצת תרבות הגוף בארץ-ישראל, פועלת ביפו ובתל-אביב זה יותר מ-50 שנה ומבצעת עבודה ברוכה ופוריה בקרב כל שדרות העם ללא הבדל עדה, מעמד ומפלגה. באגודת המכבי נוסדו גופי תאית הראשונים של "התגנה" ובה נזרעו ונבטו הזרעים הראשונים של חכח העצמי. אגודת המכבי ת"א עסקה לא רק בתרבות הגוף, היא לחמה גם על העבודה העברית, פעלה להשלטת השפה העברית בשפת דבור בבית ובחוץ, בחדירה את המשמעת, הסדר והדיסציפלינה בקרב הבריה ובכל סביבתה. חברי המכבי ת"א חין תמיד הראשונים לכל מפעל צבורי ולאומי ועמדו תמיד לפקודת חישוב.

ספורטאי המכבי ת"א היו הראשונים שהעלו בכבוד את דגלנו הלאומי בהופעות ספורט לאומיות ובין-לאומיות באו"י ובחו"ל עוד בטרם קמה מדינת ישראל. חמכבי ת"א חיה הגורם הראשי לעריכת "המכביה" באו"י וספורטאיו הסובים תביאו כבוד רב לעירנו ולארצנו.

אולם למרות 50 שנות קיומה, נלחמת אגודת המכבי ת"א קשות על קיומה, כי בהיותה אגודה לאומית בלתי-מפלגתית, אין חיא מקבלת הקצבות כספיות מגופים צבוריים או פוליטיים. לאגודת המכבי ת"א אין מגרש משחקים משלה וספורטאים משחקים על מגרשים זרים. עתה לכבוד כנוס חיובל שלה, מקבלת האגודה לרשותה את אצטדיון-המכביה שבצפון ת"א, בתנאי שעליה לפתח ולשכלל את האצטדיון המוזנח הזה. פתוח זה צריך לעלות כספים רבים וזכן פנתה אגודת המכבי ת"א אל עיריית ת"א בבקשת מענק כספי תל-פעמי.

עיריית תל-אביב טרם נענתה לבקשת המכבי ולבן הננו פונים, אנו התחומים-מטה, אזרחי תל-אביב, אליכם חברי העיריה וראשיה בבקשה להענות בחיוב לבקשת אגודת המכבי תל-אביב ולהעניק לאגודה זו מענק כספי הנון כאות תוקרת של העיר תל-אביב לאגודה עבור עבודתה המבורכת בקרב הנוער שלנו בשך תקופה של יותר מ-50 שנה. אין לעיריית ת"א להתחסק מבקשת המכבי למענק כספי בשענת של חוסר כספים או הערך תקציב למטרה זו. כשם שעיריית ת"א חשיגה כספים עבור מוסדות התרבות שבעירנו (כגון: התזמורת הפילהרמונית, "הבימה", תקמרי וכו'), שלמרות חיותם מוסדות מקצועיים) והשקיעה סכומים גדולים בהם, כן חיבת עיריית ת"א להעניק לאגודת המכבי ת"א מענק כספי הנון חלק עבודתה ההתנדבותית בפתוח תרבות הגוף בקרב תושבי העיר חזאת.

בתקוה, כי חברי העיריה, שליחנו ובחירינו בחנהלת העיר, ישו אוזן קשבת לבקשתנו, הננו חותמים

תל-אביב, אייר, תשי"ט.

בכבוד רב,

ה ח ת י מ ו ת : (נא להחתים בכתב ברור ולציין את מקום הסגורים)

שם המשפחה ושם הפרטי	הרחוב	הבית מס.	ח ת י מ ו ת
[illegible]	[illegible]	16	[illegible]
[illegible]	[illegible]	24	[illegible]
[illegible]	[illegible]	9	[illegible]
[illegible]	[illegible]	23	[illegible]
[illegible]	[illegible]	8	[illegible]
[illegible]	[illegible]	120	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]

לכבוד חברי העיריה באמצעות מר חיים לבנון, ראש העיריה,

ת ל - א ב י ב

אדונים נכבדים,

האגודה להתעמלות ולספורט "מכבי" תל-אביב, שנוסדה ביפו בשנת 1906, מארגנת בחול-המועד סכות תש"ך (באוקטובר 1959) את כנוס היובל שלה. אגודת המכבי ת"א, אשר הנה חלוצת תרבות הגוף בארץ-ישראל, פועלת ביפו ובתל-אביב זה יותר מ-50 שנה ומבצעת עבודה ברוכה ופוריה בקרב כל שדרות העם ללא הבדל עדה, מעמד ומפלגה. באגודת המכבי נוסדו ונוסדו תאיות הראשונים של "ההגנה" ורבת נזרעו ונבטו הזרעים הראשונים של תכת העבדי. אגודת המכבי ת"א עמקה לא רק בתרבות הגוף, היא לחמה גם על העבודה העברית, פעלה להשלטה השפה העברית בשפת דבור בבית ובחוץ, תחרירה את המשמעת, הסדר והדיוקנות בקרב חבריה ובכל סביבתה. חברי המכבי ת"א תיו תמיד הראשונים לכל מפעל צבורי ולאומי ועמדו תמיד לפקודת הישוב.

ספורטאי המכבי ת"א היו הראשונים שהעלו בכבוד את דגלנו הלאומי בהופעות ספורט לאומיות ובין-לאומיות באי"י ובחו"ל עוד בטרם קמה מדינת ישראל. המכבי ת"א היה הגורם הראשי לעריכת "המכביה" באי"י וספורטאיו הטובים תביאו כבוד רב לעירנו ולארצנו.

אולם למרות 50 שנות קיומה, בלתמת אגודת המכבי ת"א קשות על קיומה, כי בהיותה אגודה לאומית בלתי-מפלגתית, אין היא מקבלת הקצבות כספיות מגופים צבוריים או פוליטיים. לאגודת המכבי ת"א אין מגרש משחקים משלה וספורטאית משחקים על מגרשים זרים. עתה לכבוד כנוס היובל שלה, מקבלת האגודה לרשותה את אצטדיון-המכביה שבצפון ת"א, בתנאי שעליה לפתח ולשכלל את תאצטדיון תמוזנה הזה. פתוח זה צריך לעלות כספים רבים ולכן פנתה אגודת המכבי ת"א אל עיריית ת"א בבקשת מענק כספי חר-פעמי.

עיריית תל-אביב תרם בעבתה לבקשת המכבי ולכן הננו פונים, אנו התתומים-מטה, אזרחי תל-אביב, אליכם חברי העיריה וראשיה בבקשה לחענות בחיוב לבקשת אגודת המכבי תל-אביב ולהעניק לאגודה זו מענק כספי חגון באות תוקרה של העיר תל-אביב לאגודה עבור עבודתה המבורכת בקרב הנוער שלנו במשך תקופה של יותר מ-50 שנה. אין לעיריית ת"א להתחמק מבקשת המכבי למענק כספי בסענה של חוסר כספים או הערך תקציב למטרה זו. כשם שעיריית ת"א חשיבה כספים עבור מוסדות התרבות שבעירנו (בגון: התזמורת הפילהרמונית, "התיאטרון", תקמרי וכו'), שלמרות חיותם מוסדות מקצועיים) והשקיעה סכומים גדולים בהם, כן חיבת עיריית ת"א להעניק לאגודת המכבי ת"א מענק כספי הגון חלף עבודתה התחגדבותית בפתוח תרבות הגוף בקרב תושבי העיר חזאת.

בתקוה, כי חברי העיריה, שליחנו ונבחרינו בתנחלת העיר, ימו אוזן קשבת לבקשתנו, הננו חותמים

תל-אביב, אייר, תשי"ט.

בכבוד רב,

ה ח ת י מ ו ת : (נא לחתום בכתב ברור ולציין את מקום המגורים)

שם המשפחה ושם הפרטי	הרחוב	הבית מס.	ה ח ת י מ ה
[illegible]	[illegible]	272	[illegible]
[illegible]	[illegible]	8	[illegible]
[illegible]	[illegible]	82	[illegible]
[illegible]	[illegible]	181	[illegible]
[illegible]	[illegible]	4	[illegible]
[illegible]	[illegible]	3	[illegible]
[illegible]	[illegible]	8	[illegible]
[illegible]	[illegible]	6	[illegible]
[illegible]	[illegible]	8	[illegible]
[illegible]	[illegible]	25	[illegible]
[illegible]	[illegible]	49	[illegible]
[illegible]	[illegible]	11	[illegible]
[illegible]	[illegible]	9	[illegible]
[illegible]	[illegible]	14	[illegible]
[illegible]	[illegible]	15	[illegible]
[illegible]	[illegible]	6	[illegible]
[illegible]	[illegible]	22	[illegible]
[illegible]	[illegible]	36	[illegible]

למכביה ה-5 ולכפר המכביה דרך נוסף־יובל של המכבי ישראל

המכביה ה-5 שתערך בשנת 1957 תימוד בסימן של חגיגות יובל: יובלה של אגודת המכבי תל-אביב (נוסדה 1906) אגודת ההתעמלות והספורט הראשונה בארץ-ישראל ומחצית היובל למכביה הראשונה (1932). מימד חגיגי כפול זה צריך לקבל את ביטויו המלא במכביה ה-5.

המכביה אשר הנה הכנוס העולמי של אגודות המכבי, הנה יצירה עצמאית של המכבי המושתת על קויי־היסוד המכבואים. המכביה נערכת אך ורק בארץ-ישראל וזאת בכונה תחילה, כי אין המכביה כנוס לשם שריכת תחרויות ספורט גרידא, תחרויות ספורט סתם, קל ונוח יותר לארגן בלונדון, פריז או ניו-יורק (ביחוד מנקודת מבט מסחרית, אצטדיונים, מתקני ספורט וכו'), כי שיכרה ותכליתה של המכביה היו: הבאת נוער עברי מכל התפוצות אל ישראל, למען יראו במו עיניהם את ארץ המולדת הקדומה־החדשה של ימם, למען תדרכנה כפות רגליהם על אדמתן הקדושה וילמדו לדעתה, לאהבה ולאהבה.

המכביה אינה צריכה להיות ספורטיבית גרידא, כי הנה ה"שליה לרגל המודרנית" של הנוער היהודי לא"י ולכן יש לתת לה גם את האופי והצביון החגיגיים של העליה לרגל הקדומה בשבת ישראל של אדמתו עם תוספת מודרנית של ימינו אלה. נוסף של ימי הספורט להקדיש מספר ימים (ולא פחות ממספר ימי הספורט) לטיולים בארץ ולמוד חייה ובעיותיה.

המכביה אינה חגיגי למשחקים האולימפיים.

מנקודת מבט ספורטיבית לאומית יהודית, לא נועדה המכביה להיות חקוי למשחקים האולימפיים או של משחקי-ספורט אחרים, הלא צריכה להיות עצמאית ומותאמת לאופינו העברי ולצרכינו הלאומיים. ואין זאת מתוך לאומיות-יתר או שוביניזם, אלא מתוך הכרח של חיוב לשם גבוש אומה עברית חזקה בארצה. אין ספק שתחרויות הספורט של המכביה צריכות להיות מאורגנות יפה בהתאם לחוקות הספורט הבין-לאומיות, אולם, יש להתאים את מקצועות הספורט שבהם יתחרו ספורטאינו לאקלים ארצנו, בקחתנו בחשבון שרוב המתחרים הנם מחו"ל ואינם רגילים לחום השורר בארצנו בחדש ספטמבר.

כן אנו צריכים לתבל את הספורט במכביה במקוריות עברית, כי אין אנו זקוקים בכל למקוריות נוסח "מרוץ איש-בנשמין" - זהו הרץ העברי ההיסטורי שעבר ברית את המרחק בין אפק לשילה (יותר מ-45 ק"מ) בתקופת שלי הכהן, שקדמה ב-900 שנה ללרץ המרתוני האגדתי של היוונים.

קרב-חמש המכבי במקום הפנטטלון המודרני.

הפנטטלון המודרני או קרב החמש המודרני הנהוג במשחקים-האולימפיים הנהו תחרות הבאה ליצג את ספוס החיל לדוגמא בקליעה למטרה (אקדוח למרחק 25 מטר), בטיוף (דקר), רכיבה על סוס 5000 מטר, ריצת-שדה 4000 מטר ושחיה 300 מטר סגנון חפשי.

בקרב-החמש המודרני שלנו יהיה אף הוא מיועד ליצג ספום החיל הישראלי שחנוכו אינו מיוסד על הכח והגשמיות בלבד, כי אם גם על ההכשרה הרוחנית, ויכיל אפוא תחרויות בריצת-שדה 4000 מטר, שחיה 300 מטר סגנון חפשי, קליעה למטרה למרחק 300 מטר (120 יריות), סיוף ומבחן אנטלגנטיות ב-3 שאלות (שאלות בעניני צבא, דברי ימי ישראל וכללית).

תחרויות באמנות.

בתכנית המקורית שהוצעה למכביה הראשונה בכללו גם תחרויות באמנות, אולם למעשה לא בוצעו תחרויות אלה ב-4 המכביות שנערכו עד-כה. אבו בתור שם הספר מצרוים לא-רק לטפח את הצד הגשמי, אלא שלינו להקדיש תשומת לב רבה גם לצד האמנותי שבתרבות הגוף. במכביה ה-5 יש אפוא לבצע תחרויות בארכיטקטורה, ספרות (פרוזה ושירה), מוסיקה, ציור, פיסול וכיוצ'. כל אלה יל נושאים בתרבות הגוף ותחית ישראל בארצו. אין ספק שאם נכריז בהקדם על תחרויות אומנות אלה נפרסם את פרסיהן תהיה ההשתתפות בהן גדולה.

מכסי הפתיחה והנעילה של המכביה.

טכסים יפים משנויי חגיגיות יצרו משאירים רושם טוב של קהל הצופים, לכן יש להקדיש תשומת לב רבה לטכסי הפתיחה והנעילה של המכביה ולהתייעץ עם אמנים בעלי טעם טוב של תכנון ובצוע. הטכסים האלה אינם צריכים להיות חקויים של טכסים לועזיים, יש לתכננם במקוריות עברית, הם יכולים להיות משולבים בתמונות היסטוריות של עליה לרגל לירושלים בימים שבית המקדש היה קיים.

/

בערב ובלילה שלפני יום-הפתיחה יש לבצע את ההכרזה הארצית ע"ד פתיחת המכביה ביום המחרת. הכרזה זו תישמע במימד חגיגי ובקהל רב בממומות פומביים בערים הגדולות, כשהן מלוות בתהלוכות לפידים ותזמורות, הנחת זרי פרחים של קברות ד"ר הרצל, נורדוי, הנשיא הראשון בישראל ז"ר ויצמן ושל קברות הגבורים שנפלו במלחמת השחרור, במשואות והדורות-אש של כל הדי ישראל מדן ועד אילת.

בטכס הפתיחה יש להכניס פולחן דתי קצר שיכיל קריאת פרק מתאים מהתנ"ך ושירת קטע מ"יהודה המכבי" ע"י מקהלה ותזמורת, ו"יזכור" לנופלים במלחמת השחרור. הבאת הלפיד ממודיעין צריך להיות אף הוא בטכס מתאים. מדרון הלפיד מורכב משלושה חלקים, אש תדלק בטכס בערב יום הפתיחה בירושלים, באילת ובגן שלושה לפידים שידלקו מאש זו יובאו למודיעין למחרת בבוקר. במודיעין יש להקים במת-אבן מתאימה שליה תוצת האש משלושת הלפידים מירושלים מאילת ומגן יזדלק הלפיד שרצים יביאוהו לאצטדיון ברמת-גן. בטכס הדלקת הלפידים צריכים להיות מתוכננים יפה ובתפאורות מתאימות למען אפשר יהיה לצלמן בסרטים ובתמונות לשם תעמולה. הכרות נשיא המדינה של פתיחת המכביה ה-5 שתבוא לאחר הנפת דגל המכביה שתהיה מלווה בירידת תותחים והפרחת יונים תסיים את החלק הרשמי של הטכס. טכס הפתיחה יסתיים בתחרות כדורגל בין נבחרת המכבי והפויל או רקודי-עם של קבוצות נבחרות.

בטכס הנעילה תערך התעמלות כללית של המכבי ישראל, הטכס עצמו יכיל: ענוד סרטי המכביה ל-5 של דגלי המשתתפים במכביה. ההכרזה של נעילת המכביה ה-5 והודעה של מועד המכביה ה-6 בשנת 1961 ע"י נשיא ההסתדרות העולמית מכבי, הורדת הדגל, כבוי אש המכביה, תהלוכת הסיום סביב האצטדיון ע"י המשתתפים כשדגל המכביה מוצא פרוש בראש התהלוכה ע"י ותיקי המכבי והתקוה - יסיימו את טכס הנעילה.

אהבת ישראל.

ההתידדות בין משתתפי המכביה ואורחיה מחוץ-לארץ עם אחיהם יושבי א"י הנה אחד העיקרים היסודיים של המכביה. השגת השיקו החשוב הזה תתוכנן מראש ע"י הדרכת הצבור הא"י בהסברה מתאימה שיש לקבל את האורחים בסבר פנים יפות ולהתידד ולהתרועע עמם. על השלטונות לדאוג לכך שהמחירים בימי המכביה לא יעלו ושרודפי בצע לא ינצלו את האורחים.

ועדת ההארחה והאכסון של המכביה צריכה לבוא בדברים עם מחלקת התיירות של הממשלה, עם המוסדות המוניציפליים והמסחריים של מנת למנוע שליטת השערים, אדרבא, יש לדרוש הורדת המחירים למען הקל של משתתפי המכביה ואורחיה את הוצאותיהם בימי שהותם בישראל.

ארגון קבלות פנים ופיזורי של פני כל הארץ ומתן הזדמנויות למשתתפי המכביה ואורחיה להכיר את ישראל ויושביה, הם אחד התפקידים מכי חשובים המוטלים על מארגני המכביה ושומה עליהם לבוא בדברים עם הקהק"ל, קרן-היסוד ומומדות הממשלה והצבור, חדשים רבים לפני המכביה, לשם שריכה מובה של תכניות קבלות-הפנים והטיולים והדאגה לבצועם המאורגן והמדויק בבוא המועד.

יש להכין מזכרת מיוחדת מטעם המכביה, ממשלת ישראל והמוסדות הלאומיים שיחולקו לכל משתתפי המכביה ואורחיה חינם אין כמה יתד עם חומר הסברה ותעמולה.

ערך תעמולתי רב, ביחוד לתנועת הספורט הישראלית, יש בהזמנת אורחי כבוד למכביה ביחוד מקרב אלה העומדים בראש הספורט הבין-לאומי ומהארצות הידידות המשתרעות של חופי ים-התיכון. שתי דרכים לבצוע הזמנה זו, האחת ע"י משתתפי המכביה מחו"ל הבאים למכביה, כשם ששו האמריקאיים שהזמינו על חשבונם את דניאל פריס (המזכיר הכללי של הספורט המאורגן בארה"ב), והשניה ע"י מארגני המכביה בעזרת מוסדות הספורט הישראליים הכלליים ובעזרת הממשלה. בהזמנת אורחים כאלה למכביה וע"י בקורם בישראל תצמח תועלת רבה לספורט שלנו ותגדיל את מחנה אוהבי ישראל בקרב הגויים.

מקצועות פתוחים ותחרות הבירות הקלסיות: אתונה, רומא וירושלים.

המכביה הנה אמנם כנוס לאומי של אגודות המכבי מכל העולם, אבל בכדי להרים את רמתן הספורטיבית של תחרויות הספורט של המכביה וביחוד בכדי להגדיל את פרסומה גם מחוץ לצבור היהודי בעולם, יש לפתוח מספר תחרויות באתלטיקה-הקלה ואולי גם במקצועות ספורט אחרים לספורטאים לא-יהודיים.

ייתכן ומוטב שמתנהל עתה ויכוח בהצלחה ויביא לידי הכללת תחרות בין נבחרות הפודם של שלוש הבירות ההיסטוריות הקלסיות: אתונא, רומא וירושלים בסטגרת המכביה.

תחרות זו תוכל להתארגן לראשונה במכביה ה-5 באחד ממקצועות הספורט, למשל במרוץ שליחים 4 × 100 או במשחה שליחים 4 × 100 וכיוצא בזה. בעתיד, אם הנסיון הזה במכביה יצליח, אפשר יהיה לקיים את תחרות שלוש הבירות במסגרת יותר רחבה וקבועה שתערך לפי התור מדי שנה בשנה באחת הבירות, אתונא, רומא וירושלים.

"כפר המכביה".

כפר המכביה אשר צריך לשמש מקום אכסון למשתתפי המכביה בימי המכביות, נועד להיות למרכז החיים של תנועת המכבי בישראל ובחו"ל במשך כל ימות השנה ולפיכך מוטלת הקמתו של כל חברי המכבי וידידיו בעולם כולו.

כפר המכביה צריך להכיל:

1. בנין מרכזי בן קומות אחדות שיכיל בקרבו חדרי ליגה ואכסון יבוק אלף איש, אולמי-אוכל, מטבחים, נוחיות, משרדים, אולמות להתאמלות ולהצגות, מוזאון של המכבי העולמי, מחסנים וכו'. עד למכביה ה-5 יש להקים בכפר המכביה ממבח, חדר-אוכל ומרפסת גדולה, חדרי-נוחיות וחלקת אדמה בת 5 דונמים תוכשר להקמת מחנה-אוהלים עבור משתתפי המכריה הזו.

2. בריכת שחיה - בגודל אולימפי (50 × 20 מ') מוקפת מקומות-ישיבה עם כל הנוחיות.

3. מגרש לכדורסל - מגרש בין-לאומי מוקף מקומות-ישיבה שישמש במשך כל השנה לבצוע תחרויות לאומיות ובין-לאומיות.

4. בית המכבי ישראל - בית שיכיל את מוסדות המכבי בישראל ואולם גדול שישמש להופעות התעמלות, איגרוף, התאבקות וכו'; האולם יקרא "אולם הגבורים" ויהיה מוקדש לזכר המכביה ובני המכביה שנפלו במלחמת השחרור. באולם זה יצויינו את שמות הנופלים ושמותיהם ותמונותיהם יקביו של כתליו.

בית המכבי יכיל בקרבו גם את מוסדות-המכבי. יהיה זה בנין מוסדות-כפרי שחבריו יוכלו לבלות את זמנם הפנוי בספורט ובשעשועים וביחוד בימי סוף השבוע. המוסדות הזה יוקם מתרומות החברים בעיקר מותיקי המכבי ויוחזק ממסי החבר.

5. מגרשי טניס - 4 - 5 מגרשי טניס ואחד מהם מוקף מקומות ישיבה לשם עריכת תחרויות לאומיות ובין-לאומיות.

6. מגרש לקליעה למטרה - בממדים וסידורים בין-לאומיים על שטח של 2 - 3 דונמים.

בכדי להקל על הקמת כפר המכביה והחזקתו בתקופה שבין מכביה למכביה, אפשר למצוא זכיונות לחברות ולפרטים בחנאים מסויימים ובשמירה של הזכויות המיוחדות של מארגני המכביה בימי המכביה ושל המכבי ישראל במפעליו המיוחדים.

הזכיונות ימסרו להקמת:

א. ברכת-שחיה בממדים אולימפיים, מוקפת מקומות-ישיבה, מקלחות ונוחיות, חדרי הלבשה, מזנון, חדרי מסז' ורפוי, בית מרחץ הגייני וכו'.

ב. מסלול אופנים - לשם ארגון תחרויות אופנים.

ג. מגרש לסקטינג - למוד סקטינג ועריכת תחרויות.

ד. מגרשי טניס - ללמוד המשחק וארגון תחרויות ידידותיות.

ה. מגרש משחקים לילדים - כיין לונה-פרק של כל ששויין.

ו. קולנוע ואולם להצגות

ז. מסעדה ובית קפה

ח. קיוסקים וגנת פרחים

ע"י מסירת זכיונות כאלה לחברות ופרטים אפשר להחיש את התהליך של הקמת כפר המכביה והפיכת המקום למרכז ספורט ושעשועים שישא את עצמו ואף יביא הכנסות לקפת המכבי.

ללא התדרות מכבי חזקה בישראל לא תתכן המכביה.

המכביה באה לעולם ע"י המכבי ישראל ואילו לא חברי המכבי בישראל - ספורטאים ועסקנים כאחד - לא היו נערכות 4 המכביות המזהירות שקדמו לזו החמשית שתערך בשנת 1957. לדאבוננו לא התפתח כוחה של התאחדות המכבי ישראל בצורה מקבילה עם ההתפתחות הכללית בארץ ורבות הן הסבות לכך. תמיכת הציבור אשר המכבי נמנה על חוגיו, לא הגיעה לממדים הדרושים למכבי, בכדי לפתח את פעילותו בכל השטחים ולקלוט את המוני הנוער בשורותיו.

נסיון המכבי בישראל להעזר ע"י התקשרות עם מפלגה מסויימת, לא הביא את התוצאות הצפויות.

המכבי בישראל החל את פעולותיו בכחות עצמו ואף הגדיל לעשות במשך שנים רבות ללא עזרת המפלגות, ואין ספק, כי בלכוד כל הכחות לפעולה מתוכננת הוא יוכל גם כעת להתגבר על קשייו ולצאת למרחב.

המכבי ישראל עומד לפני שני מאורעות גדולים, המכביה ה-5 ובערב היובל של אגודתנו הראשונה בישראל - אגודת המכבי תל-אביב, יובלה של אגודת המכבי תל-אביב הנהו יובלן של כל המכבי ישראל, יגיים המכבי את כל חבריו לחוג את חג יובלם. נסיים נא בצורה נאה את 50 שנות קיומנו הראשונות ונגיה יסוד איתן לפעולותינו נשנים הבאות.

שתוף פעולה מלא בין נשיאות המכבי העולמי לבין מרכז המכבי ישראל לקראת המכביה ה-5.

20 חודש ביגינו לבין מועד המכביה ה-5, הזמן קצר והמלאכה מרובה. על נשיאות המכבי העולמי ומרכז המכבי בישראל לגשת בהקדם להכנת תכנית פעולה לקראת המכביה ה-5. שני תפקידים נכבדים מוטלים על המכבי ישראל:

1) להכין את המכבי ישראל להשתתפות מלאה במכביה

2) להעמיד את טובי עסקניו וחבריו לועדות המכביה השונות.

שנים הם הגורמים העיקריים שלהם נהיה זקוקים לבצוע תכנית הפעולה המשותפת לקראת המכביה, והם: כח האדם וכח הכסף. שני גורמים אלה לא בשמים משכנם, כי אם עמנו כאן על אדמות, אולם בכדי לרכשם ולהפעילם לטובת המכבי והמכביה עלינו לארגן, לאחד וללכד את כל הכחות והאמצעים הדרושים לנו לבצוע תכניתנו.

דחה כנוס היובל של המכבי ישראל למכביה ה-5.

בהחלטה מודעת של ועד אגודת המכבי תל-אביב נקבע אמנם המועד לכנוס היובל לחול-המועד פסח תשט"ז (1956), אולם בינתיים עבר זמן רב מאז נתקבלה ההחלטה הזו ללא כל פעולה והכנה. לכן יש לקבוע מועד חדש לכנוס בחול-המועד סוכות (באוקטובר 1956). על מרכז המכבי לגשת מיד לפעולות ההכנה. ישמש כנוס היובל גם הכנה לקראת המכביה וכמיין פתיחה של חגיגת היובל של המכבי ישראל שיסתיים במכביה ה-5.

מגדית מאוחדת למכבי ישראל ולמכביה.

"אם אין קמח אין תורה" וללא אמצעים כספיים לא תתכן כל פעולה, אולם לא תתכן פעולה כספית נפרדת של המכבי ישראל עבור כנוס היובל ופעולה כספית אחרת עבור המכביה, שתי הפיולות הנפרדות תגזולנה מרץ כפול וסופן כשלון. - יש אפוא להחליט על מובית מאוחדת ולהקפיא את כל המגביות הנפרדות אפילו של האגודות המקומיות, פרט למסי חבר רגילים. תוקם נא ועדת כספים שאליה יצורפו טובי עסקנינו וידידינו בילי היכולת ובילי השפעה, תעובד תכנית פעולה למען כל התקופה עד למכביה ה-5 ויוחל בבצועה בהקדם.

ומעניין כי-לא יתכן שהיה מישהו שלא ידע מי הוא ומה עשה.

אבל אפשר שהיה מישהו שלא ידע מי הוא ומה עשה, ואפשר שהיה מישהו שידע מי הוא ומה עשה ולא ידע מי הוא ומה עשה. אפשר שהיה מישהו שידע מי הוא ומה עשה ולא ידע מי הוא ומה עשה, ואפשר שהיה מישהו שלא ידע מי הוא ומה עשה ולא ידע מי הוא ומה עשה. אפשר שהיה מישהו שידע מי הוא ומה עשה ולא ידע מי הוא ומה עשה, ואפשר שהיה מישהו שלא ידע מי הוא ומה עשה ולא ידע מי הוא ומה עשה.

אפשר שהיה מישהו שלא ידע מי הוא ומה עשה ולא ידע מי הוא ומה עשה, ואפשר שהיה מישהו שידע מי הוא ומה עשה ולא ידע מי הוא ומה עשה. אפשר שהיה מישהו שלא ידע מי הוא ומה עשה ולא ידע מי הוא ומה עשה, ואפשר שהיה מישהו שידע מי הוא ומה עשה ולא ידע מי הוא ומה עשה.

אפשר שהיה מישהו שידע מי הוא ומה עשה ולא ידע מי הוא ומה עשה, ואפשר שהיה מישהו שלא ידע מי הוא ומה עשה ולא ידע מי הוא ומה עשה. אפשר שהיה מישהו שידע מי הוא ומה עשה ולא ידע מי הוא ומה עשה, ואפשר שהיה מישהו שלא ידע מי הוא ומה עשה ולא ידע מי הוא ומה עשה.

אפשר שהיה מישהו שלא ידע מי הוא ומה עשה ולא ידע מי הוא ומה עשה, ואפשר שהיה מישהו שידע מי הוא ומה עשה ולא ידע מי הוא ומה עשה. אפשר שהיה מישהו שלא ידע מי הוא ומה עשה ולא ידע מי הוא ומה עשה, ואפשר שהיה מישהו שידע מי הוא ומה עשה ולא ידע מי הוא ומה עשה.

אפשר שהיה מישהו שידע מי הוא ומה עשה ולא ידע מי הוא ומה עשה, ואפשר שהיה מישהו שלא ידע מי הוא ומה עשה ולא ידע מי הוא ומה עשה. אפשר שהיה מישהו שידע מי הוא ומה עשה ולא ידע מי הוא ומה עשה, ואפשר שהיה מישהו שלא ידע מי הוא ומה עשה ולא ידע מי הוא ומה עשה.

אפשר שהיה מישהו שלא ידע מי הוא ומה עשה ולא ידע מי הוא ומה עשה, ואפשר שהיה מישהו שידע מי הוא ומה עשה ולא ידע מי הוא ומה עשה. אפשר שהיה מישהו שלא ידע מי הוא ומה עשה ולא ידע מי הוא ומה עשה, ואפשר שהיה מישהו שידע מי הוא ומה עשה ולא ידע מי הוא ומה עשה.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

15.8.56

~~13.7.56~~ ד' באב ה'

כל המעונינים

בשנה הבוכחית תמלאנה 50 שנה לקיומה של אגודת הספורט מכבי ת"א-יפו שנוסדה ביפו בשנת1906.

ועד האגודה החליט לחוג את המאורע ההיסטורי הזה ולהוציא לאור אלבום לכבוד היובל והמיל את עריכתו על ה"ה צבי נשרי, הראשון במדרי ההתעמלות בא"י וממיסדי המכבי, יהושע אלוף, המנהל של המחלקה להכשרה גופנית של משרד החנוך בממשלת ישראל והמפקד הראשי של 4 ה"מכביות", דוד תדהר, העורך הראשי ויוסף יקותיאלי, מזכיר הכבוד של הועד האולימפי בישראל, נציג המועצה של האינצקלופדיה של בני-הישוב בא"י, ספורטאי ותיק ומראשוני המכבי תל-אביב, משתקי הספורט של עמי אסיה, חבר האכסקוטיבה של ההסתדרות העולמית מכבי, יודע המכביה ואחד מראשוני המכבי בת"א.

"אלבום המכבי" יכיל את ההיסטוריה המענינית של אגודת הספורט העברית הראשונה ונה בארץ-ישראל, אשר הנה גם בימינו אלה אחת האגודות המצטיינות בספורט בישראל (אלופת ישראל בכדורגל ובכדורסל) בלויית תמונות רבות מתקופת 50 השנה החולפות.

מהמכבי תל-אביב יצאו יוזמי המכביה הראשונה(1932) והמכביה היו והנם החבירם הפעילים ברוב דפדפות המכבית השונות ובהנהלתה וספורטאיה היו מן המצטיינים במכביות השונות ולכן לוקח "אלבום-המכבי" מדור מיוחד ל-4 המכביות - 1950, 1935, 1932 ו-1953. במדור זה יתפרסם תאור של 4 המכביות בלויית תמונות רבות וביחוד ע"י משלחות הספורט שבאו למכביה הנ"ל מעבר לים. הנגד מקוים, כי ה"אלבום-המכבי" יופיע בימי המכביה ה-5 בספט. 1957.

הד"ר הנרי בלילי מתל-אביב, אחד מחברי המכבי הדתיקים והנכבדים, הנוסע לרגלי עסקיו הפרטיים לאירופה, הואיל בטובו להעמדת לבקשתנו ולנצל את זמנו החפשי בהיותו באירופה למגישות עם ראשי המכבי והספורטאים העבריים במו"ל, בכדי לעורדם למסור את החומר שלהם ע"י השתתפות משלחותיהם במכביות השונות בולל תמונות הנמצאות ברשותם עבור "אלבום-המכבי".

נבקש אפוא את כל המעונינים, ידידינו וחבירנו באשר הם שם לקבל את חברנו ד"ר גלילי בסבר פנים יפות ולעזור לו בהשגת החומר הדרוש לנו עבור "אלבום-המכבי".

בכבוד רב
ובברכת המכבי

יוסף יקותיאלי דוד תדהר

המשחקים האולימפיים המודרניים ה-16 יתקיימו בסוף חשנת הזאת במלבורן שבאוסטרליה. בכנוס הבין-לאומי הגדול הזה ישתתפו ספורטאים מכל קצוי תבל, ללא הבדל גזע, צבע, ודת ממזרח וממערב מכל מפלגה ומכל מעמד, כל אלה יתחרו בתחרויות ספורט שונות, בהתאם לחוקות הספורט הבין-לאומיות לכבוד הספורט ולכבוד עמיהם וארצותיהם.

במשחקים האלה שולטים אמנם הספורטאים הטובים והמצטיינים, אולם העקרון הראשי שנקבע ע"י הברון דה-קוברטין היוזם של המשחקים – האולימפיים המודרניים, כי העיקר במשחקים האלה הוא לא הנצחון, אלא ההשתתפות בהם, מנהו הגורם המניע להשתתפות הגדולה של הספורטאים בני העמים השונים ומכאן גם התופעה המשמחת שמספר המשתתפים, ספורטאים, וארצות, הולך וגדל מדי פעם בפעם. גם העקרון ע"ד יצירת קשרי ידידות בין העמים, שלו חטיף דה-קוברטין, מוצא את ביטוין הנכון במשחקים האולימפיים הנותנים הזדמנות טובה לגוער של כל עמי העולם להפגש איש עם רעהו ולקשור קשרי ידידות ביניהם.

כל אמות העולם, הגדולות והקטנות, למדו להעריך נכונה את חרעיון של המשחקים האולימפיים ועקרונותיהם ואת הצורך להשתתף בהם. אין הן חוסכות מאמץ וכסף, מקימות מתקני-ספורט ואצטדיונים ומאפשרות לנוער אמוניהם והדרכה, למען יוכלו להעמיד ספורטאים טובים שיוכלו להנחיל כבוד לארצותיהם.

למשחקים האולימפיים במלבורן הזמנה גם ישראל והיא נענתה להזמנה זו בחיזב. הועד האולימפי בישראל, ההתאחדות הישראלית לכדורגל וההתאחדות הספורט לחובבים בישראל, החלו בהכנות והם משתדלים לעשות ככל אשר לאל-ידם שהשתתפותם של ספורטאינו במשחקים האולימפיים, תהיה נאה ומכובדת. ספורטאינו למרות היותם בני עם קטן ודל אמצעים, הצליחו להגיע לעמדה מכובדת בכל הופעותיהם הבינלאומיות והם גורעו ברבים כספורטאים חובבים כנים, בעלי רוח קרבית לוחמת. אמנם טרם הגיעו נבחרותינו לידי נצחונות וחפיסת מקומות בשורות הראשונות, אולי אין זה מחוסר כשרון, אלא מחוך חוסר אמון וחדרכה, מפני חוסר מתקני ספורט הראויים לשמם וכיוצא מזה החובעים מתוך דלות וקפה ויקה.

במשחקים האולימפיים ה-15 בשנת 1952 בהלסינקי בהם השתתפו ספורטאינו בפעם חראשונה, התחרו ספורטאים של 69 ארצות ורק ארצות בודדות בעלות אוכלוסיות גדולות במטורת ספורט עשירה, המשקיעות הון רב בפתוח תרבות הגוף בקרב תושביהן, השיגו מקומות ראשוניים, שניים ושלישיים. מכל שאר הארצות הגדולות בנפש וברכוש, לא השיגו אף מקום כבוד אחד. לעומת זאת יש לציין, כי ספורטאינו, שמוצאם מרזרמה קטנה מאד ביחס לרזרבות האדם הגדולות של ארצות עשירות ומפותחות, תפסו מקומות די נכבדים באתלטיקה-הקלה, בשחיה, ובקליעה למטרה. הרץ שלנו דוד מבק היה שתי פעמים ראשון בריצות מוקדמות של 100 ו-200 מ' בהשאירו אחריו רצים משובחים. יואב רענן השחיין שלנו, היה ה-9 בין נציגי כל העולם בקפיצה המיתגי מעל למגדל. וקלעינוז בן-רב, פנקס, ולוביץ, תפסו מקומות די נכבדים בשורת הקלעים האולימפיים בהשאירם

אחריהם קלעים מצויינים של אומות ותיקות וחזקות.

לכל אלה הצענו בהתאמצות רבה, ללא עזרה ממשית מצד הצבור והשלטונות. ארגוני הספורט שלנו המכבי והפועל, מהם הבנו שואבים את מספר אגודות, גלהמים קשה על קיומם. אגודות הספורט שלנו נתונות במצב חמור. ללא מתקני ספורט, וללא מאמנים אשר יוכלו לאמן ולהדריך את חבריהן. מוסדות הספורט הארציים שלנו, הנם חסרי אמצעים, ולכן פעולותיהם מוגבלות. רק הודות לקומץ של עסקנים מסורים, המקדישים את זמנם ומרצם לעניני הספורט בישראל, מחזיקים מוסדות הספורט שלנו מעמד.

יהם הצבור לספורט שלנו הנהו אמנם טוב כשישנה איזו מפעה שהיא בצופק, אולם לא כן יחסו לצרכי הספורט, כשיש צורך להגיש עזרה חמרית למען אפשר הקמת מתקני ספורט, החזקת מאמנים, הבאת קבוצות ספורט מחו"ל וכיו"ב.

גם הממשלה והשלטונות העירוניים אינם נדיבים ביותר, בקושי רב מקציבה הקופה הממשלתית כספים לצרכי הספורט והשלטונות העירוניים קשה אפילו לקבל תרומה כספית כל שהיא לעניני הספורם, ולעומת זאת אין הממשלה ואף לא השלטונות העירוניים מוותרים על המסים ממפעלי הספורט המניעים לסכומי כסף די גדולים.

הועד האולימפי ומוסדות הספורט האחרים בישראל, הביאו לא פעם אחת את תעצומותיהם לממשלה בהזדמנויות שונות הודגר לשלטונות ולצבור, כי יש צורך בסכומי כסף גדולים להכנת ספורטאים טובים שיוכלו לייצג את ישראל בכבוד בהופעות הספורט הבינלאומיות.

הבענו מהממשלה ומהשלטונות העירוניים תקציבים להקמת מתקני-ספורם, בקשנו לשחרר את מפעלי הספורט ממסים למיניהם, הבאנו ראיות וחוכחות מהמדינות התרבותיות באירופה ובאמריקה, על חסך ממשלותיהן לפיתוח תרבות הגוף בארצותיהם. בקשנו רשות לארגן "נעמשון" חוקי שהכנסותיו תוקדשנה לפיתוח הספורט בישראל והוצאת סדירות של בולי ספורט עם תוספת מחיר מיגימלית על מחיר הבולים הקבוע שיוקדש לקופת הועד-האולימפי - כל אלה אמצעי הכנסה המקובלים וקיימים ברוב המדינות התרבותיות.

הצעותינו חרבות לא נתקבלו עד-כה והמצב הכספי הרע של אגודות הספורט שלנו וכל שאר מוסדות הספורט, נשאר ללא תיקון.

מאזינים יקרים, כלנו ישבנו יחדיו ב-11 ביולי בערב, צמודים למקלטי הרדיו שלנו, והקשבנו בקשב רב לדברי נחמיה בן-אברהם מאיצטדיון "דינמו" במוסקבה. לבות כלנו רחבו משמחה ועונג לשמוע את הטכסים שקדמו לשמחק וכולנו יחד כאבנו את כאב 11 שחקינו שלחמו קשות על כל מדוד במשך 90 דקה של המשחק נגד שחקנים שעלו עליהם פי כמה

./.

בכוחותיהם הגופניים, בטכניקה שלהם ובזריזותם. כולנו נשמנו לרווחה שהמשחק הזה בין כוחות בלתי שווים כאלה, נסתיים רק ב-5:0 לרעתנו. במות אני שכל אחד מכם המאזינים, היה מוכן לתרום מכיסו ככל אשר יוטל עליו בלבד להשיג נצחון לנבחרתנו או אפילו להגיע לתיקו. אולם למרות רצונכם הטוב, לא היתה נדיבותכם זו מועילה. אין ספורטאי טוב מגיע להישגיו המובים בן-לילה, הישגים מעולים באים לאחר עבודת אמון רבה ומתמדת. כח גופני מקנדיציה טובה אין רוכשים במשך חודש אחד, אף לא במשך עונה אחת, לטכניקה טובה, לזריזות ולשלימות בכדור מגיעים לאחר תקופת אמונים מיוחדת ומפושכת ובכדי להשיג את כל זה, הנגד זקוקים לבסף רב. "אין קמח אין תורה", אם ברצוננו לקצור נצחונות, וכבוד, עלינו לחפש לחרוש ולהיטיב לזרוע. זיא להעמיד את האמצעים הכספיים הדרושים לרשות מוסדות הספורט שלנו.

מערכי שלנו הפסד מצחיק, כלו דווי הקרבה עצמית ונאמנות ומסירות לעמו, אבל תנו לו את האמצעים הדרושים להתפתחותו ולאמוניו.

הנני פונה אישית במיוחדות זו לכל רבבות המאזינים שהיו עמודים ב-11 בירלי למקלטיהם, ולכל הצבור, אם ברצונכם להנות בעתיד, לא רק משמיעת פכסים נעימים, אלא גם לשמוע ע"ד תוצאות טובות של ספורטאיכם, תנו ידכם וחרומתכם, איש איש כפי יכולתו, לועד האולימפי לישראל.

יום המחרת - היום בו יערך משחק הגומלין בכדור-הרגל, בין נבחרת בריה המועצות ונבחרתנו באיצטדיון העירוני ברמת-גן - הוריכז בחור "היום-האולימפי בישראל" - ביום זה פונה הועד האולימפי לישראל, אל כל הצבור שלנו ללא הבדל מעמד ומפלגה בקריאה: בואו לעזרת הספורט העברי, הרימו תרומתכם לקופת הועד האולימפי ביד נדיבה, סייעו בפתוח חרבות הגוף בישראל ובמבנתו, נעריכו ונעזרתיכו לייצג בכבוד את עם ישראל במשחקים האולימפיים, ובקריאה האולימפית - פרשיוס, אלטיוס, פורטיוס - כלומר, מהר יותר, בבות יותר וחזק יותר, ואנכי לסיים את דברי בתקוה שימצאו את החד הצכון בלבותיהם.

*נוסף *קוחיאלי.

מגדים יקרים,

אמנם לאחר שנים הגיע הדבר לכפרה, ובני משלה, כי הגיע איזה ניחומים לאחרי
ואולם עדיין הכאב גדול ומר, ואין מילים שיכולות לנחם. מוסדות המשפחה בישראל
ל שאינן מתפקדים כראוי, ואין מי שיכול לעזור. בעיות-אלמוניות וכו' וכו' בישראל,
שלא כדבעי אחראי ואלמוני, שאינו נוגע בדבר, ובני אינו יכול לעזור לעצמו בשום צורה.
אולי יש מקום לחוקק חוק שיחייב את בני משלה לשאת באחריות לאחרי מותי.
אחרון אחרון חביב הוא הנושא של בני. ילדים, נדמה שאין אחריות לעתיד יותר
מאשר לילדים. ואולם, כאשר הילדים הם בוגרים, ואין להם שום קשר עם הוריהם,
אחרי שהשקיעו בהם כל כוחותיהם, ולא נשאר להם כלום, ואין אפילו מישהו שיגיד
תודה, אז הדבר הופך לבלתי נסבל. ואני מרגיש שאני חייב לכתוב לכם את הדברים
האלה, כי אני יודע שאתם מבינים אותי. אני מקווה שלא תתפסו את הדברים
כהתקפה. אני מניח שהדברים האלה לא ישנו את מצבי, אבל לפחות אני מרגיש
שהשתחררתי מעול כבד שנים רבות.

אני מקווה שתבינו את הדברים שכתבתי, ושלא תתפסו אותם כהתקפה. אני
מקווה שתמשיכו לכתוב לי, ושאני אמשיך לכתוב לכם. אני מקווה שנוכל לשמור
על קשר טוב, למרות הכל.

בברכת שלום ושמחה - ליזי משפחת-שלום - ובמיוחד הנכדים שלי, שאני אוהב
אותם מאוד, ושאני מתגעגע אליהם מאוד.

אני מקווה שתבינו את הדברים שכתבתי, ושלא תתפסו אותם כהתקפה. אני
מקווה שתמשיכו לכתוב לי, ושאני אמשיך לכתוב לכם. אני מקווה שנוכל לשמור
על קשר טוב, למרות הכל.

בברכת שלום ושמחה - ליזי משפחת-שלום - ובמיוחד הנכדים שלי, שאני אוהב
אותם מאוד, ושאני מתגעגע אליהם מאוד.

אני מקווה שתבינו את הדברים שכתבתי, ושלא תתפסו אותם כהתקפה. אני
מקווה שתמשיכו לכתוב לי, ושאני אמשיך לכתוב לכם. אני מקווה שנוכל לשמור
על קשר טוב, למרות הכל.

בברכת שלום ושמחה - ליזי משפחת-שלום - ובמיוחד הנכדים שלי, שאני אוהב
אותם מאוד, ושאני מתגעגע אליהם מאוד.

אני מקווה שתבינו את הדברים שכתבתי, ושלא תתפסו אותם כהתקפה. אני
מקווה שתמשיכו לכתוב לי, ושאני אמשיך לכתוב לכם. אני מקווה שנוכל לשמור
על קשר טוב, למרות הכל.

בברכת שלום ושמחה - ליזי משפחת-שלום - ובמיוחד הנכדים שלי, שאני אוהב
אותם מאוד, ושאני מתגעגע אליהם מאוד.

על מנת שיוכלו הנבחנים לבחון את עצמם, מה שאינו אפשרי לדעתי אם הם
הנבחנים יודעים: הנבחנים כבר יודעים ושוכחים באותו רגע.

בכדי לעודד את הנבחנים לשתף פעולה ולהביע דעתם על אופן הבחינה
ולא רק לענות על השאלות שם, ראוי שיהיו הנבחנים שותפים בתכנון ובעיבוד של
המבחנים שלהם. לשם כך יש לקיים דיון עם הנבחנים לאחר כל מבחן.

א. מבחני הידע

במבחנים אלו יש לבדוק את הידע שרכשו התלמידים בנושאים שנלמדו
אולם בניגוד לבחינות הסיום, אין צורך לבדוק הכל, אלא כאלו שהמורה
בשיעור 5-6 נושאים עיקריים שבהם יש להתמקד. בדרך כלל מורים לא
בנושאים שנלמדו בכיתה, אלא בנושאים שהם חשובים בעיניהם.
בנוסף לכך, יש לבדוק את יכולת התלמידים ליישם את הידע שרכשו
בסיטואציות חדשות. לשם כך יש לבנות שאלות שבהן התלמיד נדרש לחשוב
ולהגיע אל המסקנות בעצמו.

הנושאים המרכזיים: 1. הפיזיולוגיה של הפעילות הגופנית (מושגי יסוד).
2. הפיזיולוגיה של מערכת הנשימה והשפעת הפעילות הגופנית עליה.
3. הפיזיולוגיה של מערכת הדם והשפעת הפעילות הגופנית עליה.
4. הפיזיולוגיה של מערכת השרירים (מושגי יסוד בלבד).
5. ביומכניקה של הפעילות הגופנית - מושגי יסוד בלבד.
6. [illegible]

ב. בניית המבחן ושלביו

בניית המבחן מתחילה בקביעת מטרות המבחן ומבנה המבחן בהתאם למטרות.
מבנה המבחן - 1. אופני הפעילות בהם ייבדקו התלמידים - לדוגמה: שאלות
הדורשות ידע בלבד, שאלות הדורשות יישום של הידע, שאלות הדורשות
ניתוח נתונים.
2. אוכלוסיית הנבחנים - בהתאם לגיל התלמידים ורמתם יש לבנות את
המבחן. לדוגמה: שאלות בנושאים שונים לתלמידים בכיתות שונות.
3. משקל כל נושא - בהתאם לחשיבות הנושא ולזמן שהוקדש ללימודו
בכיתה יש לקבוע את משקל כל נושא במבחן.
4. סוגי השאלות - שאלות אובייקטיביות (שאלות סגורות) - שאלות
שבהן התלמיד נדרש לבחור את התשובה הנכונה מבין מספר תשובות
אפשריות. שאלות סובייקטיביות (שאלות פתוחות) - שאלות שבהן
התלמיד נדרש לנסח את התשובה בעצמו.
5. משקל כל שאלה - בהתאם לחשיבות השאלה, לרמת הקושי, לזמן
הנדרש לפתרונה ולמבנה המבחן יש לקבוע את משקל כל שאלה.

משקל כל שאלה לא יעלה על 5.

ג. הדרכות וכו'.

הדרכות כ-5 מדריכי בסוף 1957. על הדרכה, שהיה לנכון ומה שעשו בשלוש השנים האחרונות בהסדרים שלמים בעצמה ולאחרונה בכללי, מה טוב, מבני לאומאן ולבאר הדרכות בהשתתפות כל המדריכים על הקונגרסים שלהם.

הדרכה שהיה צורך ומבקרים לפיכך לנוכחים מאחר ואחרת אי נכון. לאחרונה הדרכות ולהדרכות מאחר שלא עם אין שלמה, כפי שקיבלו בתחילת הדרכות.

ד. הדרכת בשלבי האחרון ושלום

בשלב שנת 1958 האחרונה שלה שלום האחרון. שלום. אחרי סיום שלבי האחרון צריך לבי מדריך לאחרונה בהדרכות ובמבקרים ומבקרים בהדרכות. על הדרכה. שלום בהדרכות בלבד ומבקרים בהדרכות. לאחרונה בהדרכות בלבד ומבקרים בהדרכות. שלום בהדרכות בלבד ומבקרים בהדרכות. שלום בהדרכות בלבד ומבקרים בהדרכות. שלום בהדרכות בלבד ומבקרים בהדרכות. שלום בהדרכות בלבד ומבקרים בהדרכות.

ה. הדרכת שלבי האחרון ושלום

הדרכה שלבי האחרון ושלום בהדרכות ובמבקרים בהדרכות. שלום בהדרכות בלבד ומבקרים בהדרכות. שלום בהדרכות בלבד ומבקרים בהדרכות. שלום בהדרכות בלבד ומבקרים בהדרכות. שלום בהדרכות בלבד ומבקרים בהדרכות. שלום בהדרכות בלבד ומבקרים בהדרכות.

בקשות שונות לאזור הצפון

1. הסדרת אלחוט - לא נמצא פתרון מתאים עד כה. נושא זה יועלה שוב בישיבת הנהלת הקרן הקיימת לישראל.

2. מעבדות לאומיות - ייסוד בית-ספר לבעלי מקצוע - שר החקלאות מסר כי הוא מוכן לתת 50% מהסכום הדרוש לייסוד בית-ספר כזה, ובלבד שיתקבל 50% הסכום הדרוש מקרנות פרטיות.

בין המוסדות:

10% - אוניברסיטת תל-אביב

15% - מוסדות המשקים ומוסדות-השיתוף

20% - הסוכנות היהודית (אולי ניתן יהיה להשיג סכום זה מקרן אחת)

45% - ממשלת ישראל (אולי ניתן יהיה להשיג סכום זה מקרן אחת)

3. בית-חולים לילדים - בישיבת הממשלה הקרובה יובא הנושא לדיון. אולם כבר עתה ניתן לומר, כי אין לצפות לקבלת סכום גדול מהממשלה לשם הקמת בית-חולים לילדים בחיפה. ייתכן כי יהיה אפשר לקבל סכום מסוים מהקרן לפיתוח הנגב.

בברכה,

[illegible]

בדיוק מאחורי הקלעים

כשהוא מתקבל בחיבה ובהערכה רבה ע"י כל מאזיניו בקונצרטים הפומביים, הוא מתקשה להתרגל לחיי היום-יום הפשוטים של אזרח רגיל. נקודה זו מובנת לכל מי שמכיר את הבעיות הכלכליות והחברתיות שמתמודדים עמן כמעט כל האמנים, מאלה שמנגנים או שרים בתזמורות ועד לסולנים הבולטים ביותר. [illegible] מאחורי הקלעים של הקונצרטים הפומביים, ישנם מאות נגנים ואמנים אחרים שחייהם עוברים בשקט יחסי, אך לא פחות מרתק. [illegible] מלגות לנגנים צעירים ומוכשרים (fellowships) שבכוחן יוכלו לעסוק בלימודים ובאימונים ללא דאגות כלכליות. [illegible] בעיות כלכליות ואחרות שמתמודדים עמן נגנים ואמנים בכל רחבי העולם.

בשנת 1955 – ניסיון ראשון בישראל לקיים תזמורת סימפונית קבועה של 45 נגנים מלא [illegible] בשנת 1932 בתל אביב, על ידי [illegible] ובהשתתפות נגנים מובחרים מכל רחבי הארץ. [illegible] ובשנת 1936 – [illegible] ב-ג-ס – [illegible] בשנת 1955 – [illegible] בשנת 1955 – [illegible] בשנת 1955

השתלחותם בלרנינסקי וירסף יקרחיאלי, נציגי מרכז המרלינסקי בישראל לכנס של האינטרנציונל של מרכז המרלינסקי מבין-לאומי עם נציגי מרכזי מרקסיסטים תלאומיים רבניצי התאחדות המפלגות הבין-לאומיים בדצמבר 1955.

ב-5 בדצמ' 1955 בשעה 11 בלילה הגענו לפריז. למחרת היום נקרנו בשגרירות ישראל. השגריר מר צור, אשר חזר זה עתה (באחר האירוע שמאנר בו) לפריז הפגה ארוחנו למר יקיש, המזכיר השני של השגרירות, שיעמוד לרשותנו בעצת ותושיה.

ראשית כל מסרנו למר יקיש על מצב העניינים בקשר לבטל התזמנה שלנו למשרד ארצות הבין-התיכון בברצלונה ביולי ש.ו. והתרשינו לקצונן בקצתו, את דוד מרלחנו בקנין זה. גו ביום בקרנו בדרך המרלינסקי הצרפתי, רשמנו את שמותינו ורכתובותינו ברשימת הנציגות ורכן רשמנו לנו את שמות הנציגים ורכתובותיהם, אשר עמם היה עלינו לבוא בדברים. בקשנו מהמזכיר לסדר לנו פגישה עם מר מרשנו מסרי, סגן-הנסיא של הדרך המרלינסקי הבין-לאומי, שמושנו בפריז.

ביקשנו מסרנו את החרטי שלנו להרגדת ארמתי (ע"י השגרירות) לשם חלוקה בין כל חברי הדרך המרלינסקי הבין-לאומי, נציגי הדעים המרלינסקים הלאומיים והתאחדות המפלגות הבין-לאומיות. התקשרנו עם מר יעקב, המזכיר הראשי של המטה, לילי ארמת ורבקרנו אחר בדיוקו, כי חלה תחלית עתה לאחר נתוח דציני. עם מר יעקב התיעצנו בדבר פרסום עניינו בעתונות בפריז ורמיקרי בדבר המניעה עם מר מסרי.

למניעה עם מר מסרי לוה אחנו מר קנה, עורך לקציו העתונות של השגרירות, כי מר מסרי מדבר רק צרפתית. לאחר דברי ברכה ורגשים פתח מר מסרי בעצמו בעניין ברצלונה ואמר, כי הוא היה שם ורניק את דעתו, כי על הדרך המארגן בסמרך להזמין את ישראל למשקיפ. הוא מצטער שהסמרדים לא שיגר את דעתם, ארלם הוא עדיין מחזיק בדעתו זו.

בימים שלאחר כך התכנסו להתגב עם נציגים של דעים אלינסים שונים שבבר הגיעו פריזה ושדרנו את אחרתי שהצגנו ענינו יחד עם התרגום הצרפתי ושרמנו לחרמי מכתב לדי באנגלית רבצרפתית אל כל הנוכחים בדבר.

ב-8 בדצמ' התקשרנו עם בנסת הסברות של הצירות הסמרדית (בעזרתו של מר קנה), כי הם בגו שבועי לברר מי הם נציגי מסרי שבאו מר שיבואו למריז ולבסוף לקחת אתם דברים. בתגובו אמרו עם הנסת של העתונות של הצירות הסמרדית, בפגישה זו גלוות אליגו מר קנה, כאחד מהנציגים שלנו. הנסת הסמרדי דבן אחד הדוברים הסמרדיים שהתם שהתנו לא ידעו כל דבר על הענין שלנו, ורגילו השתרמות ורכן דאף אבזבה על העשה של הדרך המארגן את משקי ברצלונה. לרעתם הם עצמם רואים עדידות לישראל והתעניינות לחכנסת פרלימנט בספורם, ארלם בהידות והענין לסרטי לא ידוע להם, הבטיחו להתקשר באמצעות השגרירי הסמרדי בפריז עם משרד החוץ הסמרדי ולברר את המצב.

ב-9 בדצמ' התקשרנו עם מר ארסו מאיר, המזכיר הכללי של הדרך המרלינסקי הבין-לאומי, אשר קבע לנו פגישה עם מר ברונגר לשעה 5 בערב באותו יום. ב-5 נסרך בדיוק הגענו בתקדם ומר מאיר נקשנו לחברת מעם, הניגו שעתים רביעיות התקיימה ישיבה של המכסקרסיבה של הדרך המרלינסקי הבין-לאומי ורכה משתתפו: ברונגר, לורד ברנלי, מסרי ומחסר מאחר. לאחר הישיבה הזו נפגשנו אל מר ברונגר ובנוכחות מר מאיר התנהלה שיחה ביניהנו. מר ברונגר הדגיש לנו, כי הוא עשה את הכמתחו לחגש את ולארנשטין והניע את הענין שלנו לדיון באסטרסיבה, אשר החליטה, כי אין לה רשות להתערב בעניינם הפנימיים של הדרך המארגן את משקי יום-התיכון. כמרכן שאנו הפנינו את התנגדותנו נגד ההלטה זו (שדרך אגב נתקבלה ערך בטרם שרחת קסנו) ודרשנו דיון מקיף במליאת של הדרך המרלינסקי הבין-לאומי או בישיבה עם נציגים הדעים המרלינסקים הלאומיים. מר ברונגר מרב לקבל את דרישתנו זו. לדעתו זה הוא ענין שבינינו לבין הדרך המרלינסקי הם מדי דבין אין באן כל ענין מדיני. הדגשנו ההזדר רהדגשנו, כי הסבה האמתית לבטל התזמנה היא אך ורק פרלימית (חלוק של הארצות הערבית). רבסלה הרגיע מענו הסביר שאחזר שלנו יהולק לכל המשתתפים באמצעות המזכירות הנכ' זנקי. רבן הסכים שאם מי שהוא יזמין מחברי הדרך המרלינסקי הבין-לאומי יעדרו את השאלה שלנו במליאה, יזובא בה. שיחנו זו נמשכה כשלושת רבעי השעה.

כו בערב נפגשנו עם ד"ר אזריאל מיכון, מסרנו לו את החרטי שלנו רחסברנו לו את תענין ובקשנוהו שהוא יעדרי את השאלה במליאה. ד"ר אזריאל היה אדיב מאד, לקח את החרטי לקריאה דלישרה הדעת, ארלם לא הבטיח למעלה ראף לא אמר שהוא מסרב למעלה.

ב-10 בדצמ' התראנו עם נציגים שונים (של מרלנד, הפלפינים, דרום, בולגריה, פינלנד, קובה, איט מהם לא תראה התנגדות לנו, אבל גם לא התחיב למעלה עזרה. בחלגרמה שנתקבלה בשגרירות ואשר תקראה באוזנינו, נתבשרנו, כי [illegible] ידיעו הנשל ותנהיג קבלו הבטחה מר ברונדנ' לעזרה לנו ורבי החבר המצרי (מחמד טאהר) לא הביע כל דעה בענין לא בעד ולא בעד. כן קבלנו תלגרמה מר שליח סלוניקון (חבר האינטרנציונל של המרכז המרלינסקי) כי לורד בתן דבר עם לורד ברנלי ומר ויליס מדובלין דבר עם לורד קילנן ואת מחיאות לעיניכם באחיה. התראנו עם עוד נציגים ונציגות עם שר מרן-מרנקל

מפיגלגר, אשר אמר לנו, כי מר לימפון מחלפיגקי דבר אתו בעצינגר (בטרם צאתנו לישראל
מנת יקרהיאלי במעוב למרכז תסבבי הקרלטי בלרנדון ובקשר שאנשי הסבבי בכל מקרה
יתנשר עם מחכרים (שבארצותיהם) של הדעד האולימפי הבין-לאומי). ב-11 נכקר מסרנר
את כל החרטר לחלוקה לכל חברי הדעד האולימפי הבין-לאומי דהצציגים של הדעדים
האולימפיים דהתאחדדות חטרנדת דבכנסבר לישיבה.

סדר היום של הישיבה הבזל 24 סעיפים רבישיבה לקחר חלק נציגים של 46 דעדים
אולימפיים ובנוסף עליהם נציגים של התאחדדות הספורט הבין-לאומי. עליבר לציין
לשבח שלטרות מהתשתמפות הרבה (יותר מ-150 איש) שרר מקם דסדר באסטה ובכל הסעיפים
שעמדר על הסדק נדרנד. הישיבה החלה ב-9.30 בבקר ונסתיימה נד בידם ב-5 (כולל הפסקת
צהרים מ-12 עד 2.30). ההסתעה היחידה שהיתה בישיבהה זד באה מצד הסיניים (מקנזי)
אשרה בקשר את רשות הדבדר דאחד מהם דבר מיניה דחשני הקריא הרגולציות מרבניות מרוש
באנגליה דבצרפתית, הם הגיעו אז מחותם על אשר הדעד האולימפי הבין-לאומי דכן
התאחדדות הספורט הבין-לאומית מכירה באנשי צ'קוסלובקיה בשעה שישנה רק סין
אחת ויחידה. ברונדג' ענה, כי זהו נתחשב בזאת שזאת היא הסעם הראשונה שנציגי סין
מתפיעים בישיבה של הדעד האולימפי ולכן נתן להם לדבר, אולם זהו מהגדי לכל פוליטיקה
שהיא בספורט דכי העקרון מוסדות הספורט העולדגים מכירים בסני יצוגים, האחד של
הסתפחות של סין דחשני של פורמוזה ודבדי זהו אים מעניין דאף איש לא הגיב
על כך.

מבירן שהעניין שלנו - משחקי יפ-החיבדן - לא נפלל בסדר היום, נצלנו הזדמנות אחד
מחבימה לחסכיק את דבריהם לבאסיה, בסנדינה השאלה ע"י הנדת הדעד האולימפי הבין-
לאומי בארגנטינה; התאחדדות הבין-לאומית של חרשים-אלמים, משחקי אתלטיקה לחרשים של
קלי (קובה) ההתאחדדות הבין-לאומית של הוליכים הרחיקים (משחקי סמרים לבנים), בקשנו את
רשות הדבדר ההצענו את ההצעה הבאה: אנו סטליצים מאד בהנדת הארגנית הבזנים, ארלם
בהנאי אחד, שהארגנים אולה יתחייבו לא לעשות כל הסליה בפקדליהיהם בשד ארץ
או ויש לילקק בגלל צבע, דת או פוליטיקה - דאת למנוע בישיבה הפוליטית של דבריהם על
בשיחתם בירבנו להלהם בזה שהנד עניין אי הסתפקות בהשלכותיו על דבריהם אלה השיב
זה סנדינגר כי הדעד האולימפי למטל בזה. קיבלנו לשון בשעד בי אף אחד מהנציגים לא נקש
את רשות הדבדר ולא הקדיר שום דבר לעניין הזה. לאחר מכן התעניין כמה נציגים בדבר
ואנו נתנו להם את התסבר המלא.

בשיחת הדעד האולימפי האולקי הדגיש לנו, כי עמל, למי בקשת חברנו את, בעניין בחיתו
בבוצלונה, ארלם לא הצליח לשכנעם לשנות(הוא בחב להדגיש זאת לדעד האולימפי הישראל)
דהחלש, תכסיה לנו בשם הדעד האולימפי האולקי הדגיש, כי במשחקים בשנת 1959 שיערכו באסליה
או בצרפת תרזמן ישראל דאף השתתף בהם.

לאחר הישיבה הגיש מר קדנס, מזכיר הכללי של הדעד האולימפי הספרדי לשל
תרעד האורגן של משחקי בוצלונה. הוא מסר לנו, כי הוא נתנקש ע"י הדעד האולימפי
הספרדי למחלאת אחבר אלימה רלמשרי לנו, בן הדעד האולימפי הספרדי אינו נגד השתתפותנ
רבי הם הדיר שנתנים שאר להשתתפנו לולא הדיק הנדול של העוינים הפאנים בתחרות
המשחקים. הספרדים מרדים בצרקת סענותינו דהדי דיבים לתת לנו סטיסקציה. מר קדנס
אמר לנו שהוא אזור למחרת לספרד דיבים לדעד האולימפי הספרדי שימין כ"כ של הדעד
האולימפי בישראל נתחרה בכדד דבנשקף למשחקי יפ-החיבדן.

כמשיכת עתרנאים אלק שהורנגה ק"י הדעד האולימפי הבין-לאומי מהרנו לעתרנאים חומר
על דבהסדל התזמנה לישראל מטעם הדעד האולימפי בהרשלישת דאך שהדבר לתה בקל-שת עק
ההתלשלות העניינים. בלם (נציגיהם ב"י הדיקטור-ברם) מבטיחו לפרסם את העניין.
המשך הסיבה, לאור שתים המטפציה, חיתה לנו שיחת נדמת עם מר הרינגב" ומטרנד לו
את דבדי קדנס מהודה, כי במדל התזנגה בם של ויקן בדלים לרגלי לחץ חערבים. לעדמת
זאת מדען ברונדג' שקדנס אמר לו דבדים אחדים (בשפה הצרפתית)/. אנו דשבנד
מרדנדג' שפט למבנים תקון בחרקה של המקומות האדוניים למען למנוע בעתיד הפלידה
בלתיב את המורגנים לחזמין את כל האריצות שבאזור. הוא בקש שנביע לו את הצעתנו
בכתב. למען תהבא לדיון במליאה. מסאמני לו אשרא את הצעתנו בכתב ואף שלחנו העתק
מהמכתב זה לחברים לחברים בדנית של הדעד האולימפי הבין-לאומי. עד כה קבלנו
תכמחדה להתדד בהצעתנו מחבירים מארנטינה, סרלנקה, קדמה, בדלגיה ודהכן שמפילה
רומיה התמדך בהצעתנו.

על כל המסיפים חרבים שנדרנד בישיבה המחדדה של הדעדים האולימפיים
והנציגים של התאחדדות הספורט הבין-לאומית, שלחנו, כמובן, ברכה חמה שיובן ע"י
המזכיר הכללי של הדעד האולימפי הבין-לאומי.

מדיד 13 בידנ 1955.

אם אין אנו לנו, מי לנו?
ואם לא עכשיו אימתי?
קדימה המכבי!

חברים,

בחרתי להביע לכם את דעתי בעניין כדור-הרגל (אשר ממנו יש ללמוד גם לגבי כל שאר ענפי הספורט) בכתב מאשר בעל-פה, כי בדרך זו יקל לי ולכם להתרכז בעניין הנ"ל ולקבל החלטות צרורות כפי שהמצב החמור והעדין בו נתונות אגודות המכבי, דורש זאת מאתנו.

1. בהיה נא נאמנים למכבי ולמטרותיו. המכבי שם לו למטרה לטפח את תרבות הגוף והספורט בקרב היהודים. אגודות המכבי הן לאומיות, בלתי-מפלגתיות ולכן הן פתוחות לכל יהודי לאומי ללא הבדל מעמד ומפלגה. המכבי באי"ש שהחל את פעולתו בשנת 1906 ביפו, הקפיד לשמור על העקרונות הלאומיים והבלתי-מפלגתיים והודות לפעולתו זו קמה ותהי תנועת ספורט ענפה בארץ-ישראל. המכבי הוא שיסד את ההתאחדות הא"י לכדור-הרגל, את ההתאחדות לספורט בישראל ואת הועד האולימפי לישראל. עוד בטרם קום מדינת ישראל, הניפו המכבים את דגלנו הלאומי על תרני האצטדיונים באוסטריה, בפולניה, במצרים, בלבנון, ביון, באנגליה, בהונגריה, באוסטרליה ובארצות הברית. עם ישראל כלו, בתפוצות וביישראל, ראה במכבי את תנועת הספורט היהודית הלאומית הבלתי-מפלגתית והבלתי-מעמדית ולכן היה מעמד המכבי עליון מעל כל ארגוני הספורט היהודים האחרים. אולם אנו במו ידינו פגענו קשה באחד מעקרונות המכבי החשוב ביותר, התקשרנו בהסכם עם אחת המפלגות הפוליטיות בישראל ותמורת נזיד עדשים - תמיכה כספית קטנה - מכרנו את בכורתנו כתנועת ספורט יהודית כללית בלתי-מפלגתית והקימונו בגדנו את דעת חבריו המכבים בחו"ל וכן את דעת הקהל בכלל, כי היינו בעיניהם לארגון מעמדי ומפלגתי. כן הזנחנו את טפוח תרבות הגוף והספורט בישראל, כי חשבנו מזרי הדפנה של עברנו המזהיר ומספר קבוצות ספורט מצליחות, יעמדו לנו. צהיה אפוא נאמנים למכבי ולמטרותיו, עליו להרבות בפעולה ובמפעלי ספורט, עליו להבריז ברבים, כי אין אנו ארגון מפלגתי וכי אגודותיו פתוחות לכל יהודי לאומי, ללא הבדל מעמד ומפלגה. אנו קשורים אך ורק בעם ישראל, בקרבו אנו פועלים ונפעל ומפנו נשאב את כחנו וכן את האמצעים הכספיים הדרושים לנו לביצוע פעולותינו.

2. חסל סדר ה"פיפסי-פיפסי" - אנו היינו דמוקרטים מאז ומתמיד, ה"פיפסי-פיפסי" לא היתה המצאה שלנו; הסרבים והנאמנים שבמכבי התנגדו להסכם הלא-דמוקרטי שנחתם בזמנו עם "הפועל". הסכם זה היה בעוכרי המכבי, הוא הרדים את כוחות התסיסה והיצירה של הפרט ושל הכלל בסורותינו והקפיא את המכבי על שמריו. עסקינו הטובים ביותר שפלו באמונה בעקיני הספורט הישראלי, אולם הזניחו את אגודותינו. עלחנו לברך, אפוא, על בטול ההסכם של ה"פיפסי-פיפסי", אין זאת אומרת, כי אנו נצא נגד שיתוף פעולה עם "הפועל" או עם כל ארגון ספורט אחר. אנו נמשיך בשיתוף פעולה גם להבא עם כל ארגוני הספורט, אולם לא על-חשבון אגודותינו ועל חשבון התקדמותנו. יחזרו אנשינו להקדיש את ידיעותיהם, מרצם וכשרונותיהם לאגודות המכבי שלהם. נערוך נא תכנית פעולה לשלום הנגים הבאות (מעתה עד למכביה ה-5), שתהיה מכוונת אך ורק כלפי פנים ובחזיר לתנועת המכבי את כחה ותפארתה.

3. האיכות קודמת לכמות - כל הטוב והמסובה הנהר מעם ויקר, מעטים הם הספורטאים הטובים בספורט הישראלי, מעטים הם המאמנים, המדריכים והעסקנים בעלי הידיעה וההכשרה, אולם המעט הזה נמצא ברובו הגדול בשורות המכבי. נארגן אפוא את המעטים הפעולים האלה לעבודה פוריה במכבי ונדאג לחזק ולהגשיל את האיכות של הספורט באגודותינו. נביט נא בעיניים פקוחות אל המציאות הישראלית בהוה. אין למכבי האמצעים הכספיים הדרושים להתפשטותו והתרחבותו. יסבם בישראל מקומות-יסוד שהם מפלגתיים מובהקים ולא תנתן בהם דריסת רגל למכבי הבלתי-מפלגתי, לעומת זאת רב כחנו לפעול בהצלחה רבה בערים ובכפרים הגדולים. נתרכז נא בעבודתנו במקומות האלה בשמך שלוש השנים הבאות ונכבוש את כל מרצנו לחזק אגודות המכבי בערים ובכפרים האלה והעלאת רמתם הספורטיבית. נדאג לכך שקבוצות הספורט של המכבי תהיינה הכי טובות בישראל. קדימה המכבי!

הצעות פעולה

1. להוציא לאור אגרת-הסברה לצבור בישראל ולהבהיר לכל, כי המכבי הנהו בלתי-מפלגתי וכי המכבי הנהו נגד ה"פיפסי-פיפסי" ובעד בחירות דמוקרטיות במוסדות הספורט בישראל, אולם בדרכים ישרות וחוקיות ובהכנה מתאימה ולא בתכסיסים בלתי-הוגנים.
2. אגודות המכבי בשארות בהתאחדות הישראלית לכדורגל אשר תן היד מיסדיה ומחזיקיה, אולם לרגלי התלטת המכבי לתזק את קבוצותיו ולהרבות את פעולותיהן, אין המכבי יכול לותר על אנשיו ולשלחם למוסדות ההתאחדות לכדורגל (פרט לשופטים) במשך תקופת ההתבססות של אגודות המכבי.
3. לרכז את כל כוחותינו המכוניים וההנהלתיים באגודות המכבי לטען חזק את פעולותיהן והקמת קבוצות כדורגל מכבידות בוספות מתרשמנה בהתאחדות.
4. לארגן ליגה פעילה של קבוצות הכדורגל של המכבי שתפעיל את כל קבוצות המכבי מהקטנות והגדולות גם יחד.
5. לסתף את קבוצות המכבי בליגה הארצית של ההתאחדות, אולם בדאגה לכך שהסתפותן זו לא תפגע בהסתפותן בליגה של המכבי.

הפרד !

6. להמעיט עד למינימום יציאת קבוצות מכבי לחו"ל, לעומת זאת לעשות את הכל להבאת קבוצות כדורגל משובחות מחו"ל.
7. לארגן תחרויות על גביע-היובל של המכבי תל-אביב (בשלום דרגות א,ב,ג) שתהיינה פתוחות לכל קבוצות המכבי בישראל ובחו"ל (להטיל על ועדה מיוחדת לעבד את החוקה).
8. לדרום מהשלטונות העירוניים והממשלתיים להעמיד לרשות אגודות המכבי מגרשי-משחק.
9. להכריז ולארגן מגבית תחת הסיסמה "קדימה המכבים" בישראל ובחו"ל מעתה עד לכנוס המכבי הקרוב. כל אגודה מכבית תהיה חייבת לפעול למובת המגבית, כי רק 10% ממנה יוקדשו לקרן הפעולה של מרכז המכבי ו-90% למובת האגודות עצמן.
10. על כל אגודת מכבי לבצע מפעל (ספורטיבי או נשף) בפורים ש"ז ו-20% מההכנסות ימסרו לקרן הפעולה של מרכז המכבי.

יוסף יקותיאלי

תל-אביב י"ם בכסלו, תשט"ו 14.12.1954

מגבית של 200 אלף ל"י לכסוי ההוצאות להכנת ספורטאינו להשתתפות במשחקי ים-התיכון (ברצלונה 55.6.30-21) והמשחקים האולימפיים ה- 16 במלבורן 1956.

הצעות לדיון הועד האולימפי.

1. נשיא המדינה - הפטרון של הועד האולימפי - יש לפנות לנשיא המדינה בבקשה ש יקבל את חועד האולימפי תחת חסותו (דבר זה נהוג בכל המדינות
2. שרי המדינה ניו' הכנסת - יתבקשו להיות סגני נשיא-הכבוד.

המגבית האולימפית - לשם כסוי הוצאות ההכנה של ספורטאינו במקצועות הספורט השונ לקוחת השתתפות במשחקי ים-התיכון והמשחקים-האולימפיים, הי צורך ב-200 אלף לירות-ישראליות וב-30 אלף דולר.
את הלידות הישראליות יש לאסוף באמצעות מגבית שתתחיל באוקטובר 1954 ותגמר באוקטובר 1956. לשם בצוע המגבית יש להוכיב: ועדת-מגבית-מרכזית.

ועדת-מגבית-מרכזית - לועדה זו יש להכניס אישים בעלי השפעה מכל חוגי הישוב (כולל חברי הועד של אגוד ידידי הועד האולימפי).

ועדת ביצוע - מקוב חברי הועדה המרכזית (ובעיקר מקוב חברי הועד האולימפי) יש להוכיב ועדת ביצוע בת 5-9 חברים שמושבה יהיה בתל-אביב.

ועדות מקומיות - ועדת הביצוע תוכיב ועדות מקומיות בת"א-יפו, ירושלים, חיפה, פ"ת, נתניה, רחובות, חדרה, רמלה, לוד וכו' ועדות אלה תהיינה מורכבות מאישים פעילים ובעלי-השפעה במקום ובקרבם באי-כח ארגוני הספורט המקומיים.

הסכמים יערך לפי מקצועות התורמים - כל ועדה מקומית תכין רשימות של תורמים-הגופים המאורגנים שלהם משתייכים התורמים בכדי למצוא את דרכי המאימה והיעילה להתרמת כל 88888 בעלי היכולת במקום.

ועדות נשים - יש לארגן ועדות נשים בכל מקום שבעזרתן אפשר יהיה לארגן מסיבות לתורמים בחוגים שונים לביצוע ההתרמה.

פתיחת המגבית - "שלומפי" - ב-11 אוקטובר ש.ז. המגבית תפתח חגיגית בתל-אביב ב"יום-האולימפי", אולם במקומות אחרים (בירושלים, חיפה, פתח-תקוה וכו') אפשר לפתוח את המגבית בנפרד בתאריכים שונים למען תוכלנה הועדות המקומיות להעזר בכוחות מחוץ למקומם.

התעמולה - ועדת הביצוע תטפל בתעמולה במרוכז, תבוא לידי הסכם עם העתונות שתפרסם מאמרים חיוביים בקשר למשחקי ים-התיכון והמשחקים האולימפיים, תוציא לאור פלקטים, מודעות וכו'. תכין קבלות ודברי-דפוס וכו'.

30% מדמי התרומות למרכזי הספורט (המכבי, הפועל) - בכדי למנוע 888888 הפרעות למגבית ולהבטיח את הצלחתה יש להקדיש את האחוזים האלה למרכזים למען יוכלו להמשיך את עבודתם באגודותיהם ולמען יוכלו להתכונן לפיזולה לטובת המגבית.

פרסים למתרימים חרוצים - ועדת הביצוע תקבע פרסים שיחולקו בין המתרימים שיצטיינו בעבודת ההתרמה.

ועדת הביצוע תטפל ישרות - במגבית מהבנקים והמוסדות הכלכליים, העירוניות, המועצות האזוריות והמקומיות וכו'.

ציון מקורות הכנסה שונים לועד האולימפי

1. על הועד האולימפי לנהל מו"מ עם מנהל ההכנסות של המדינה (מר שרף) לקבל את הסכמתו לתוספת 2 פרוטות לכל כרטיס קולנוע בחוק מיסי-שעשוע לטובת הועד-האולימפי (20 מליון כרטיסי קולנוע נמכרים בכל שנה בכל הארץ ואפשר לקבל באופן זה כ-40 אלף ל"י לטובת הועד האולימפי).
2. מו"מ עם תג'ל בדבר שחרור "הטוטו-האולימפי" ממיסים.

3. לנהל מו"מ עם העיריות והמועצות המקומיות לשחרר את מפעלי הספורט ממסי-שעשועים אן להקדיש אחוזים מסויימים ממסים אלה לטובת הועד האולימפי.
4. לנהל מו"מ עם שר המשטרה לאפשר לועד האולימפי לארגן הגרלה חד-פעמית (כפי הסדור של מגן-דוד אדום).
5. לנהל מו"מ עם מנהל הדואר להוצאת סדרה של בולי ספורט בתוספת 25 פרוטה לכל בול לטובת הועד האולימפי (אף דבר זה עשוי בארצות רבות).
6. לקבוע את סמל הועד האולימפי ולרשמו כ"סמל מסחרי" למען למנוע את השמוש בו ללא הסכמת הועד האולימפי ולהפיץ סמלים כאלה לסכירה בצבור.
7. להכין ממלים שיופצו בין בעלי המכוניות והמוניות נגד חשלום מסוים.
8. מו"מ עם בעלי ברכות-המחיה שיוסיפו לכרטיסי הכניסה 10 פרוטה (בול אולימפי) לטובת הועד האולימפי.
9. לארגן מדי שנה בשנהתחרויות על גביעים אולימפיים בכדורגל וכדורסל בין נבחרות הערים ת"א-ירושלים-חיפה-פ"ת-פו-רחובות-חדרה-נתניה, כל ההכנסות מוקדשות לועד האולימפי.

ת"א 22 ביולי 1954.

אגודה להתעמלות ולספורט "מכבי" תל-אביב

דברי דפוס

תל-אביב, 16.11.1954

לכבוד

_____

_____

_____

אגרת היובל מס. 3

הברים יקרים!

מסיבת הנוכה - לותיקים ולפעילים

ביום ה', ד' חנוכה (כ"ה בכסלו - 23 בדצמבר) ס.ז., תערך בתל-אביב (על דבר המקום והכעה תבוא הודעה מיוחדת) מסיבת חברים בהשתתפותו ותחת הסותו של הברנו הותיק, ישראל דוקה, שר הפנים.

מסיבה זו נועדה לקרוב הלבבות לקראת חג היובל של אגודתנו, ויוזמנו אליה הברינו הותיקים וכל אותם החברים שעמדו בראש אגודתנו בתור חברי ועד, מעמלים או נדריליים - בזמן מן הזמנים - הב ורעיותיהם, וכן הבדתינו ובני זוגן.

הברים יקרים כלכם הדשתם בזמניכם כוחים, את זמנכם ומרצכם לאגודתנו, לכלנו קשה העבודה למען המכבי. כותפים היינו למפעלים, למאורעות והויות יקריב ונעימים לכלנו לרביב כאתנו לא היתה הזדמנות להתראות איש את רעהו זה שנים רבות, תשמח לנו, איפוא, המסיבה הזו למפגש הבריב ולחדוש ידידות ורעות בין כלנו.

למען נוכל לדאוג לשדורים המתאימים בעוד מועד, נבקשכם להודיענו בהקדם בהזדר (באמצעות התלוש דלמטה) על רצונכם להשתתף במסיבה זו.

בברכת המכבי,

יוסף יקותיאלי,
בשם ועד אגודת מכבי ת"א

לכבוד אגודת מכבי ת"א,
רחוב המכביב, תל-אביב.

ה.ב.,

נא לרשום לפניכם, כי נשמח להשתתף במסיבת הנוכה, בכ"ה בכסלו ס.ז., והננו מזמיניב _____ מקומות.

לכסוי הוצאות המסיבה הגנו מצרפים בזה המחאה ע"ס _____ ל"י.

בברכת הברים,

הכתובת: _____

.....

אגודה להתעמלות ולספורט
"מכבי" תל-אביב.

תל-אביב,
ה' מרחשון תשמ"ו
1 בנובמבר 1954

אגרת היובל מס' 2

חברים יקרים,

א. <u>חבריגו הותיקים בראש</u>

אגרתנו מכ"ה באלול תשי"ד (23.9.54) עוררה הד חיובי בקרב חבריגו. החברים צבי נשרי ומשה דנין היו הראשונים בתשובותיהם על אגרתנו הנ"ל ובהסכמתם לתת את ידם לארגון ההכנות לחג-היובל של אגודתנו. הח' משה למפרט, אחד מראשוני המיסדים של אגודתנו והמכמל הראשי שלה בתקופה שלפני מלחמת העולם הראשונה (1906 - 1915), הופיע אימית וחבריע את רצונו לפעול יחד אתנו בהכנות לחג-היובל. אנו מצפים לשמוע בקרוב מכל חבריגו הוביים ומכקשים אותם להזדרז בתשובותיהם.

ב. <u>חברים שכתובותיהם אינן ידועות לגו.</u>

כל קוראי האגרת המכירים חברים וחברות (וחברות שנישאו ברנתיים) שהיו אי-פעם חברים באגודתנו, מתבקשים להמציא לנו את כתובות החברים והחברות האלה, כדי שנוכל להתקשר אתם ישרות ולחדש את קשריהם עם אגודתנו.

ג. <u>"אלבום היובל" של אגודתנו.</u>

הגנו שמחים להודיעכם, כי בבר הורכבה המערכת של "אלבום-היובל" מהחברים: צבי נשרי, יהושע אלוף, יוסף יקותיאלי ודוד תדהר. חברנו דוד תדהר העורך והמו"ל של "האנציקלופדיה של בני הישוב" קבל על עצמו גם את הדאגה והטפול בהוצאה לאור של "אלבום-היובל".

אנו משוכנעים שעריכת "אלבום-היובל" שלנו והוצאתו לאור גמסרו לידים הטובות והגאמנות ביותר ותקוותנו חזקה שהאלבום שנקבל מהם יהיה שי יקר וחשוב לא רק לחברי אגודתנו אלא לכל חברי המכבי באשר הם שם.

ד. <u>נבחרת היובל.</u>

חודש נובמבר ש.ז. נקבע להרשמת מועמדים לנבחרת היובל. כל נער ונערה מגיל 15 ומעלה אוהבי התעמלות וריקוד, יודעי שיר ונגינה מוזמנים להרשם לנבחרת היובל. בראשית דצמבר ש"ז תתחלנה פעולות ההדרכה של הנבחרת ע"י סגל מורים ומדריכים מומחים בהנהלת חברנו שמואל שומכר.

חברים יקרים, באגרות אלה שאנו שולחים לכם נשתדל להודיעכם על מהלך ההכנות לחג-היובל של אגודתנו. נא מסרו את תוכן האגרות לחבריכם ולידידיכם.

נשמח לקבל מכם הצעות והערות, אנא כתבו לגו.

בברכת המכבי,

יוסף יקותיאלי
בשם ועד אגודת מכבי
תל-אביב.

הכתובת:
יוסף יקותיאלי,
רחוב קרית ספר 12
תל-אביב.

החצעה לחוג את יובל המכבי תל־אביב בשנת 1955

האגודה להתעמלות "ראשון־לציון" יפו, שהפכה את"כ לאגודת המכבי תל־אביב, נוסדה בשנת 1906, בשנת 1956 תמלאנה לאגודה הזו 50 שנה. אולם הואיל ושנת 1956 הנה שנה אולימפית ובה יערכו המשחקים האולימפיים ה־16 במלבורן (אוסטרליה) וספורטאינו וכן הספורטאים מחוץ לישראל יהיו עסוקים, לכן יש לערוך את חגיגות היובל של המכבי תל־אביב בשנת 1955.

תכנית חגיגות היובל

א. מפעלי ספורט:

1. כנוס המכבי ישראל בחול־המועד פסח תשט"ו (אפריל 1955); יכלול הופעה המונית של קשישים ונוער במספר המקסימלי בתרגילי התעמלות, תהלוכה ברחובות תל־אביב, תחרויות בענפי הספורט השונים ונשפים;

2. תחרויות כדורגל על "גביע היובל";

3. מרוץ "איש־בנימין" (המרתון העברי) 42 ק"מ (מרוץ זה יאורגן בעתיד ע"י המכבי תל־אביב ע"ש [illegible]);

4. תחרות קלסית "אתונא־רומא־ירושלים"

בענפי הספורט - כדורגל, כדורסל, שחיה ובדור־מים ואתלטיקה־קלה
הערה: הועדה הספורטיבית תקבע (לאחר מו"מ עם הגורמים השונים) באיזה ענפי ספורט;

ב. תערוכה של תרבות הגוף במכבי:

תערוכת תמונות, דיאגרמות, דברי־דפוס, פרסים וכו" מהמכבי הא' והמכבי ישראל. מנחת יסוד לתערוכה קבועה לתרבות הגוף במכבי (מוזיאון של המכבי).

ג. ספר המכבי:

האורגינל יהוה ספר גדול בכריכה מהודרת, זכרונות "הראשונים" (כגון: צבי נשר, משה דנין ואחרים) יהיו בכתב ידם (אם לא הכל בי אז בחלקם) והשאר יהיה כתוב במכונת כתיבה, כל מאמר מלווה בתמונות הכותב וחתימת ידו האורגינלית. אם תהיה אפשרות יודפס הספר הזה או קצורו בדפוס, האוריגנל ישמר בארון מיוחד בבית המכבי תל־אביב.

ד. בית המכבי:

מתנת היובל לאגודת המכבי ת"א ליובלה: מגרש בן 30־40 דונם שיבטיל אצטדיון ובית־מכבי. התרומות תאספנה מבין חברים ואוהדים בישראל ובחו"ל. עיריית תל־אביב חדרש להקדיש את הקרקע מתוך מגרשיה הצבוריים.

ד ר כ י ה ב צ ו ע

לשם עכנת התכניות לפרטיהן ולבצוען יוקם ועד־היובל שיעזר ע"י ועדות משנה, כלהלן:

1. ועדת הספורט - תטפל בהכנת תכנית הכנוס, תחרויות הספורט וכל הכרוך בבצוע של הנ"ל.
2. ועדת התערוכה - תגש לאסוף החומר לתערוכה, מיונו, הכנת קטלוג וקביעת המקום להצגתו והכנת הצעה למוזיאון של המכבי.

./.

3. ועדת ספר־המכבי - תאסוף את החומר ותערוך אותו.

4. ועדת בית־המכבי - תנהל מו"מ עם עיריית ת"א להשגת הקרקע,תכנין הצעות ותכניות של האצטדיון ובית־המכבי שישמש גם אביזה למכבי ישראל ולנשיאות של המכבי העולמי.

5. ועד היובל - תפקידו יהיה לרכז את עבודת הועדות הנ"ל ויתחלק לשני ראשים:1)נשיאות - בהרכב מורחב לנכבדים בעלי שם
2)מזכירות- ועד פועל שירכז את כל העניינים ויפעיל את הועדות השונות.

תל־אביב ל' בשבט,תש"ג
(15.2.1953)

יוסף יקותיאלי

הצעות פעולה עבור הועד האולימפי לעונה הקרובה.

1. המליאה של הועד האולימפי תתאסף פעם אחת בחודש בעונת החורף.
2. יש להרכיב הנהלה (המזכיר ושני הגזברים) שתטפל בענינים השוטפים ותתאסף פעם אחת בשבוע.
3. המזכיר יעבה לדורשי בכל יום ב' בשעות 5.30 – 7.30 בערב.
4. עלון-ידיעות (לעת עתה בסטנסיל) יופיע פעם אחת בחודש (בהשתתפות התאחדויות הספורט והכדורגל) וישלח לכל הארגונים, אגודות ומוסדות שמש התחלה לירחון רשמי של הועד האולימפי ומוסדות הספורט בישראל.
5. הדו"ח האולימפי א) יש להכין דו"ח על השתתפותנו במשחקים האולימפים וכן חשבון ההוצאות (כולל ההכנסות), הדו"ח יחולק באחד מערבי חנוכה הבא במסבה חגיגית שאליה יזמינו בא-כוח הממשלה, התורמים הגדולים, פעילי הספורט, העתונאים וכו". יש להסיל על ועדה מיוחדת שטפל בכצוע.

   ב) דו"ח בדפוס (בהתאם להצעה המיוחדת הרצופה) שיכיל חומר מעניין ומתאים לתעמולה לספורט הישראלי בכלל ולרעיון האולימפי בפרט.

6. מועצה אולימפית – יש להקים ע"י הועד האולימפי מועצה צבורית שתהיה לעזר לועד האולימפי. תפקידה יהיה מיעץ בלבד. הרכבה 25–30 חברי המועצה תתכנס 2–3 פעמים בשנה, תשמע דו"ח מהועד האולימפי ותטפל בבושאים מיוחדים שלהם תוקדש הישיבה.
   מחברי המועצה תורכבנה הועדות: הכספית, התעמולה וכו"
7. ועדת צירי הכנסת יש להקים ועדה מכל המפלגות בכנסת, תפקידה יהיה להיות לעזר לועד האולימפי בממשלה ובכנסת.
8. קרן אולימפית – תפקידה יהיה להשיג את הכספים הדרושים למימון ההכנות וההוצאות למשתקי אסיה והמשחקים האולימפיים. הכנסותיה מתרומות, מסים על כרטיסי בניסה למפעלי ספורט הגרלה, טוטו וכו"
9. היום האולימפי – יש להכריז יום אחד בשנה שבו תעשה תעמולה לספורט בכלל ולרעיון האולימפי בפרט. השנה הנני מציע את ה-10 במאי 1953. באורגן יום סרט בכל הארץ, מפעלי-ספורט מחוזיים ומפעל מרכזי ונשף בתל-אביב. יש להרכיב ועדת בצוע.
10. משחקי אסיה – המשחקים יערכו במאי 1954 במנילה, יש להתחיל בהכנות. הבאת מאמנים לאתלטיקה-קלה, שחיה ובדורסל, כדורגל וכו". למסור הודעה לאמנים בישראל על התערובה בציור, פיסול וארכיטקטורה שתתקיים במנילה במסגרת המשחקים הנ"ל. לפני כן תערך תערוכה של המוצגים בישראל.
11. משחקי יום-התיכון – בקיץ 1954 יתקימו בטפרד המשחקים של עמי יום-התיכון. עלינו לדון עם הממשלה והמוסדות אם נשתתף בהם או לאו ואם כן יש להתחיל בהכנות לקראתם.

תל-אביב 22 אוקטובר 1952

יוסף יקותאלי

נא להכיר את ישראל

ב-1952 עם הספורטאים מישראל במשחקים האולימפיים בהלסינקי, שהתי בשעותי הפנויות בין המשלחות השונות ובאתי ברבריס עם חבריהם ומנהליהם. רובם ככלם היו טובים וידידותיים מאד, אולם נוכחתי לדעת, כי רק מעטים מאלה שנפגשתי אתם וברובם בני אסיה, ידעו מעט מאוד ע"ד ישראל ומקומה ע"פ כדור הארץ.

חשבתי איפא לנכון ודוקא להביא לרפוס דברים מעטים ע"ד ארצינו - עם ישראל - ולהציגו בדרך זו בפני הקוראים הנכבדים.

בני ישראל העברים או היהודים "הנם אמא אסיתי מובהק מגזע בני שם ומוצאם מבקעת הפרת והחידקל (מסופטמיה), אשר התישבו בארץ ישראל (הנודעת בפי העמים כפלשתינה) השוכנת על חופה המזרחי של הים - התיכון, כ-3000 שנה לפני הספירה הנוצרית.

בני ישראל היו הראשונים שהבינו באל אחד יוצר הכל, שאין לו גוף ולא דמות הגוף, ונביאיהם הגדולים העניקו לעולם את ספר - הספרים - התנ"ך, אשר שימש יסוד ומקור לשתי הדתות הגדולות בעולם: הנצרות והאיסלם.

היהודים היו עם עובדי אדמה, שוחרי השלום ואוהבי החופש. אולם לאסונם הבדול שכנה ארצם (ארץ ישראל) בין ים - התיכון ומדבריות ערב וסיני, ושימשה מעבר טבעי בין יבשות אסיה ואפריקה, ואירופה ומשום כך שימשה תמיד שדה - קרב לאימפריות הגדולות שלחמו ביניהן.

מאות שנים לאחר שלחמו היהודים הנואשת נגד האימפריה הרומאית (שהחלה בשנת 70 לספירה הנוצרית) המשיכו היהודים להלחם על קיומם המדיני והלאומי ואף לאחר שמאות אלפים יהודים נהרגו במלחמות האלה, ומאות אלפים הוגלו לארצות אירופה, לא פסק מעולם הקשר הפיזי והרוחני בין העם היהודי למולדתו.

גם בארצות גלותם לא שכחו היהודים את מולדתם. אהבת המולדת השתזרה בחוק הפולחן הדתי של היהודים ובתפילותיהם בקר, צהרים וערב, היו מזכירים תמיד את ארץ ישראל מולדתם ואת ירושלים בירתם.

למרות הדעות והצרות, הרדיפות ושפיכת הדמים שפקדו את היהודים לעיתים קרובות מאד בארצות שבים, לא בגדו בעמם ובמולדתם ולא התבוללו בקרב העמים שוביהם. אב לבנו ואם לבתה הורישו את נאמנותם לעמם ולארצם ואת התקוה הגדולה לחזור ביום מן הימים לארץ ישראל.

היהודים אשר היו עובדי אדמה חרוצים, הוכרחו בארצות גלותם לזנוח את עבודת האדמה ולעסוק בעבודות הכי בזויות.

במשך מאות שנים הכריחו העמים את היהודים החיים בתוכם, לגור בשכונות מיוחדות, מוקפות חומה, ללא אור ושמש ובצפיפות איומה - אלה הם הגיטאות של היהודים בארצות הנוצריות והמוסלמיות.

אולם רוח היהודים לא נשברה, למרות ההגבלות האלה קמו בקרב היהודים הכספים גדולים, רופאים ואנשי מדע, אשר הביאו תרבות לעולם.

במאות האחרונות וביחוד במאה ה-19 וה-20, כשרוח החופש והשיוויון החל לפעם את עמי אירופה, נפרצו חומות הגיטו וליהודים באה מרוחה, אז הוכיחו היהודים את כשרונותיהם ויגדילו לעשות בכל ארצות מושבותיהם במסחר ובתעשיה, ברפואה ובמדע.

נא להכיר את ישראל

בהיותי בשנת 1952 עם הספורטאים מישראל במשחקים האולימפיים בהלסינקי, שוטטתי בשעותי הפנויות בין המשלחות השונות ובאתי בדברים עם חבריהם ומנהליהם. רובם ככלם היו טובים וידידותיים מאד, אולם נוכחתי לדעת, כי רק מעטים מהלה שנפגשתי אתם ובריבם בני אסיה, ידעו מעט מאוד ע"ד ישראל והמקומה ע"פ כדור הארץ.

חשבתי איפא לנכון וטוב להביא לדפוס דברים מעטים ע"ד עמינו – עם ישראל – ולהציגו בדרך זו בפני הקוראים הנכבדים.

בני ישראל העבריים או היהודים "הגם עמא אסיתי מובהק מבזע בני שם ומוצאם מבקעת הפרת והחידקל (מסופטמיה), אשר התישבו בארץ ישראל (הגודעת בפי העמים כפלשתינה) השוכנת על חופה המזרחי של הים – התיכון, כ-3000 שנה לפני הספירה הנוצרית.

בני ישראל היו הראשונים שהכירו באל אחד יוצר הכל, שאין לו גוף ולא דמות הגוף, ונביאיהם הגדולים העניקו לעולם את ספר – הספרים – התנ"ך, אשר שימש לסוד ומקור לשתי הדתות הגדולות בעולם: הנצרות והאיסלם.

היהודים היו עם עובדי אדמה, שוחרי השלום ואוהבי החופש. עולם לאסונם הגדול שכנה ארצם (ארץ ישראל) בין ים – התיכון ומדבריות ערב וסיני ושימשה מעבר סבעי בין יבשות אסיה ואפריקה, ואירופה ומשום כך שימשה תמיד שדה – קרב לאימפריות מגדולות שלחמו ביניהן.

מאות שנים לאחר מלחמת היהודים הנואשת נגד האימפריה הרומאית (שהחלה בשנת 70 לספירה הנוצרית) ממשיכו היהודים להלחם על קיומם הדתי והלאומי ואף לאחר שמאות אלפים יהודים נהרגו במלחמות האלה, ומאות אלפים הובלו לארצות אירופה, לא פסק מעולם הקשר הפיזי והרוחני בין העם היהודי למולדתו.

גם בארצות גלותם לא שכחו היהודים את מולדתם. אהבת המולדת השמורה בחוק הפולחן הדתי של היהודים ובתפילותיהם בקר, צהרים וערב, היו מזכירים תמיד את ארץ ישראל מולדתם ואת ירושלים בירתם.

למרות הרעות והאסונות, הרדיפות והשפיכת הדמים שפקדו את היהודים לעיתים קרובות מאד בארצות שבים, לא בגדו בעמם ובמולדתם ולא התכוללו בקרב העמים שובינם. אב לבנו ואם לבתה הורישו את באמונתם לעמם ולארצם ואת התקוה הגדולה לחזור ביום מן הימים לארץ ישראל.

היהודים אשר היו עובדי אדמה מרוצאם, מוכרחו בארצות גלותם לזנוח את עבודת האדמה ולעסוק בעבודות מכי נזדיות.

במשך מאות שנים הכריחו העמים את היהודים החיים בתוכם, לגור בשכונות מיוחדות, סוקפות חומה, ללא אור ושמש ובצפיפות איומה – אלה הם הגיטאות של היהודים בארצות הנוצריות והמוסלמיות.

אולם רוח היהודים לא נשברה, למרות ההגבלות המלמ קטר בקרב היהודים חכמים גדולים, רופאים ואנשי מדע, אשר הגיעו הרבה טובה לעולם.

במאות האחרונות וביחוד במאה ה-19 וה-20, בשרות החופש והשיוון החל לפקם את עמי אירופה, בפרצו חומות הגיטו וליהודים באה הרוחה, אז הוכיחו היהודים את כשרונותיהם ויגדילו לעשות בכל ארצות מושבותיהם במסחר ובתעשיה, ברפואה ובמדע.

ביניהם, עם בלות היהודים מארצם, תסכה ארצם שאיתם ידועה כארץ פוריה, ארץ זבת חלב ודבש, לארץ שוממה . במקום מליוני היהודים שהיו בה והיפריחה שכנו בה מתי מספר , בני עמים שונים .

במשות המאורגנות , תחת משלטון העותומני , נחשבה א"י לאחד המחוזות הקטנים ומדלים כאחד , באימפריה המזרחית הגדולה . במספר ערים קטנות וכפרים בודדים ועל חוף הים התיכון חיו רבבות אחדות של תושבים (מוסלמים, יהודים וגוצרים) חיי דלות ומסכנות .

בראשית המאה ה-18 גדלה תנועת השיבה של היהודים לארצם הקדומה ויחד עם אחיהם הישובים באי"י החלו לבנות כפרים חדשים, לעבד את הקרקע ולסעת גנים. היהודים פיתחו את הארץ, בנו בתי - ספר ובתי חולים אשר היו פתוחים לכל התושבים .

לאחר מלחמת העולם הראשונה (1914 - 1918) הוכרה דשמית על - ידי חבר הלאומים זכותם ההיסטורית של היהודים בארץ ישראל והיא הוברזה כבית - לאומי לעם ישראל .

במלחמת העולם השניה (1940 - 1945) השמיד היטלר והנאציים הגרמנים יותר מ- 6 מיליון יהודים בארצות אירופה שנכבשו על - ידם (גברים, נשים, וטף נשרפו חיים בכבשני הגזים). עד סוף מלחמת העולם השניה, ב- 29 בנובמבר 1947, החליטה האסיפה הכללית של האומות המאוחדות שהתכנסה בניו - יורק, בהשלצתם של המעצמות הגדולות - ארצות הברית של אמריקה וברית המועצות הסוציאליסטית ברוסיה , שמדינה יהודית תוקם בארץ ישראל מ-14 במאי 1948 כ - 1800 שנה לאחר נפילת ירושלים, ומדינת היהודים, קמה ותהי מדינת ישראל .

למרות הסבל האיום והתלאות מרבות בהם הסנסו היהודים בארצות פיזוריהם, ולמרות הטרב האיום שהנחית בהם היטלר, זרמו מאות אלפי יהודים פליטים מדובאים לארץ מולדתם הקדומה - החדשה , התישבו בה והחלו לעבדה . והארץ השוממה החלה לשגשג ולפרוח הודות לזיעתם ולעמלם של בניה שחזרו אליה .

ההיסטוריה לא תכדיבם והעם היהודי האומלל, קרבן האימפריאליזם, אשר הרבה להת סמרו לעולם כולו, אשר סבל יותר מכל עם בעולם ואשר חיה במשך מאות שנים נדף בין העמים, ללא אדמה וללא מולדת , חזר למולדתו הקדומה והתי לעם בכל העמים .

יוסף יקותיאלי

נא להכיר את ישראל

בחילופי בשנת 1952 עם הסטודנטים מישראל במשחקים האולימפיים בהלסינקי, שוטטתי בשעותי הפנויות בין המשלחות השונות ובאתי בדברים עם חבריהם ומנהליהם. רובם ככלם היו שובבים וידידותיים מאד, אולם נדהמתי לדעת, כי רק מעטים מהלה שנפגשתי אתם ובינהם בני אסיה, ידעו מעט מאוד ע"ד ישראל והמקומה ע"פ כדור הארץ.

השבתי אימא לנכון וטוב להביא לדעתם דברים מעטים ע"ד עמינו - עם ישראל - ולהציגו בדרך זו בפני הקוראים הנכבדים.

בני ישראל העבריים או היהודים מהגם שמם אסיתי מובהק מבוא בני שם ומוצאם מבקעת הפרת והחידקל (מסופטמיה), אשר התישבו בארץ ישראל (הגודעת בפי העמים כפלשתינה) הנמצאת על חופה המזרחי של הים - התיכון, כ-3000 שנה לפני הספירה הנוצרית.

בני ישראל היו הראשונים שהכירו באל אחד יוצר הכל, שאין לו גוף ולא דמות הגוף, וכביכולם הגדולים העניקו לעולם את ספר - הספרים - התנ"ך, אשר שימש יסוד ומקור לשתי מדתות הגדולות בעולם: הנצרות והאיסלם.

היהודים היו עם עובדי אדמה, שוחרי השלום ואוהבי התופש. אולם לאסונם הגדול שכנה ארצם (ארץ ישראל) בין ים - התיכון והמדבריות ערב וסיני ושימשה מעבר מבחי בין יבשות אסיה אפריקה, ואירופה ומשום כך שימשה תמיד שדה - קרב לאימפריות הגדולות שלחשו ביניהן.

מאות שניה לאחר שלחמה היהודים הנואשה נגד האימפריה הרומאית (שהחלה בשנת 70 לספירה הנוצרית) המשיכו היהודים להלחם על קיומם המדיני והלאומי ואף לאחר משאות שלפים יהודים נמרבו במלחמות האלה, ומאות שלפים הובלו לשבות אירומה, לא פסק מעולם העשר המדיני והתרוחני בין העם היהודי למולדתו.

גם בארצות גלותם לא שכחו היהודים את מולדתם. אהבת המולדת השתזרה בתוך הפולחן הדתי של היהודים ובתפילותיהם בקר, צהרים וערב, היו מזכירים תמיד את ארץ ישראל מולדתם ואת ירושלים בירתם.

למרות הרעות והצרות, הרדיפות והשפיכת הדמים שפקדו את היהודים לעיתים קרובות מאד בארצות שבים, לא בגדו העמם ובמולדתם ולא התבוללו בקרב העמים שרביהם. אב לבנו ואם לבתה מורישו את נאמנותם לעמם ולארצם ואת התקוה הגדולה לחזור ביום מן הימים לארץ ישראל.

היהודים אשר היו עובדי אדמה מרוצתם, הוכרחו בארצות גלותם לזנוח את עבודת האדמה ולעסוק בעבודות תכי בזויות.

במשך מאות שנים הכריחו העמים את היהודים מחיים בתוכם, לגור בשכונות מיוחדות, מוקפות חומה, ללא אור ושמש ובשפיכות אדמה - אלה הם הגיטאות של היהודים בארצות הנוצריות והמוסלמיות.

~~אולם לית היהודים לא נשברה~~, לשרות התנבלות שלחו קמך בקרב היהודים מכמים גדולים, רופאים ואנשי מדע, אשר הביאו תרבות טובה לעולם.

במאות האחרונות וביחוד במאה ה-19 וה-20, כשרות התופש והשוויון החל לשרש את קסמי אירופה, נפרצו חומות הגיטו וליהודים באה תרופה, אז הוכיחו היהודים את כשרונותיהם ויגדילו לעשות בכל ארצות מושבותיהם במסחר ובמעשים, בדפוס ובמדע.

בארצם, ומכה ארצם שחיטה ידועה כארץ פורייה, ארץ
שופמה, במקום מליונ'י היהודים שחיו בה ותיפרחוה
מספר, בני עמים שונים.

במאות השתרונות, תחת השלטון העותומני, נחשבה א"י לאחד המחוזות הקטנים והדלים כאחד, באימפריה התורכית הגדולה. במספר ערים קטנות וכפריים בודדים (על הרוב הים התיכון מיני רבבות אחדות של תושבים (מוסלמים, יהודים ונוצרים) חיי דלות ומסכנות.

בראשית המאה ה-19 גדלה תנועת השיבת של היהודים לארצם הקדומה ויחד עם אחיהם הישמעים בא"י החלו לבנות כפרים חדשים, לעבד את הקרקע ולטעת גנים. היהודים פיתחו את הארץ, בנו בתי - ספר ובתי חולים אשר היו שותפים לכל התושבים.

לאחר מלחמת העולם הראשונה (1914 - 1918) הוכרה רשמית על - ידי חבר הלאומים זכותם ההיסטורית של היהודים בארץ ישראל וחייב הוברזה בבית - לאומי לעם ישראל.

במלחמת העולם השניה (1940 - 1945) השמיד היטלר ותנאיו מגרמניה ויותר מ- 6 מיליון יהודים בארצות אירופה שנכבשו על - ידם (גברים, נשים, וטף נשרפו חיים בכבשני הגזים). עד תום מלחמת העולם השניה, ב- 29 בנובמבר 1947, החליטה האסיפה הכללית של האומות המאוחדות שתחכנסה בניו - יורק, בהשלטתם של המעצמות הגדולות - ארצות הברית של אמריקה וברית המועצות הסובייטיסטית ברוסיה, שמדינה יהודית תוקם בארץ ישראל ב-14 במאי 1948 כ - 1800 שנה לאחר נפילת ירושלים, ומדינת היהודים, קטנה ותחי מדינת ישראל.

למרות מסכל האיום והחלאות הרבות בהם אחגסו היהודים בארבות פיזוריהם, ולמרות התרג התרים שהנחית בהם היטלר, זרמו מאות אלפי יהודים פליטים מרוכאים לארץ מולדתם הקדומה - החדשה, התישבו בה והחלו לעבדה.
והארץ התרוממה תחלה לשגשג ולפרוח הודות לזיעתם ולעמלם של בניה שחזרו אליה.

התיסטוריה לא תכזיבה והעם היהודי האומלל, קרבן האימפריאליזם, אשר הרבה להת מעובו לעולם כולו, אשר מבל יותר מכל עם בעולם ואשר סיה במשך מאות שנים נדוף בין העמים, ללא אדמה וללא מולדת, חזר למולדתו הקדומה ויהי לעם בכל העמים.

יוסף יקותיאלי

המשחקים האולימפיים ה-15 נפתחים ע"י נשיא המדינה הפינית

70000 נוכחים באצטדיון הגדול - 69 לאומים מיוצגים ע"י 5800 ספורטאים

מלאך השלום נכשל בשליחותו

יום היסטורי לישראל - יוסה הספואר של הלסינקי

למרות הגשם היורד לסרוגין ולפעמים גם זורם די הגון, מסתדקים אלפי הספורטאים לטוריהם ולקבוצותיהם הארציות באצטדיון הקטן שבקרבת האצטדיון הגדול. גו שאי השלטים, בחודים פיניים לובשי חולצות לבנות, עומדים בראשי הטורים וכידיהם השלטים עם שמות הארצות ומלמעל להם הדגלים הלאומיים של כל בעודם מקופלים. הבחורים האלה נצבים במקומותיהם ואינם נוטשים אותם אפילו בשהגשם ניתך בזעף ארצה, תמר מי-טל (חברת המשלחת הישראלית) חטה על הבחור הפיני הנושא את שלט ישראל העומד בגשם וטוב עד לעור עצמותיו, היא יצאה ממחבואה מתחת לגג הבמה והביא מעיל גשם למען יתעטף הבחור נושא כליהם של ישראל.

קבוצתנו נמנית בין הקטנות (26 ספורטאים, 2 מאמנים, 1 רופא ו-4 מלוים) שעליהן להערך על שדה האצטדיון בטור ערפי אחד, סדור הערכות בדו חל על כל המשלחות שמספר חבריהן הוא פחות מ-60 איש. אולם עד להערכות, נכנס לאצטדיון בשלשות.

האצטדיון מלא מפה לפה (לפי העתונות 70000-75 איש), הכל יושבים על מקומות ישיבה, כי באצטדיון הגדול של הלסינקי אין מקומות עמידה. בשעה 13 החלה התזמורת הצבאית (בת 180 איש) לנגן ויוייר הועד האולימפי הבין-לאומי מר אדסטרם (ישיש שבדי בן 81 שנה) ויוייר הועד המארגן של המשחקים פון-פרנקל מקבלים את פני מר פאסקיבי, נשיא המדינה הפינית שהגיע באוטו הלוקם שלו עד לכניסה אל הבמה הראשית, התזמורת מנגנת את ההמנון הפיני והנשיא עולה אל הבמה.

המשלחות עולות אל האצטדיון

לצלילי המרש "הגלדיאטורים באים" נכנסת המשלחת הראשונה - יון אל האצטדיון. לפי המסורת של המשחקים האולימפיים המודרניים נהנית יון - ארץ האולימפיה - מהזכות לעלות ראשונה אל האצטדיון. אחריה באות שאר המשלחות לפי סדר הא"ב של שמותיהן. האחרונה צועדת המשלחת הפינית - המארחת.

המשלחת שלנו צועדת אחר המשלחת הבריטית ולפני הצטלקים (כך הוא הסדר לפי שמות הארצות בפינית). מאז צאתנו מהאצטדיון הקטן עד שהגענו לאצטדיון הגדול, הגבו מלווים תרוע ות $$$$ ההמון; מחיאות כפים סוערות וקריאות נלהבות "היי, היי ישראל!" של רבבות הצופים שעל הבמות מסביב מפיעות אותנו בהכנסנו אל האצטדיון. אנו צועדים זקופים, מתוחים ומרגשים - הן זה הוא היום שכה צפינו לו ואחדים מאתנו הנובחים עתה באצטדיון, החלו לטפל בישור ההדורים ובהסרת המכשולים לקראת בצוע של מצעד היסטורי עוד לפני מחצית יו כל שניט. אנו מקיפים את האצטדיון ונערכים בטור ערפי שפניו אל הבמה הראשית, באמצע המגרש. התקפת הצלמים היא חזקה ופוגעת בנו מכל צד.

שמים אפורים מלמעל, דשא ירוק מלמטה ושלל צבעים מסביב

התמונה המצטיירת על האצטדיון הנה מרהיבה עין. השמים האפורים מלמעל לרשיננו, הדשא הירוק מתחת לרגלינו, מסילת המרוץ החומה (הפכו שלולית מים אדומות), התלבשות המגוונות בצבעי הקשת של המשלחות השונות, כסויי הראש הצבעוניים של המשתתפים ההודים, הפקיבטנים וכן תלבשותיהם של הצופים לרבבותיהם - תמונה שלא תשכח מהרה ואשר העין ראתה אותה.

ראה עמוד 2.

חברי הועד האולימפי הבין-לאומי מסתדרים בשורה חזיתית למלו הבמה הראשית - סביב לבמת הנואמים שבאצטדיון. פון-פרנקל, יו"ר הועד המארגן את המשחקים האולימפיים נואם את נאום הפתיחה הארוך שלו ב-4 שפות (פינית, שבדית, צרפתית ואנגלית) הוא מברך את 69 הלאומים ששלחו את משלחותיהם להלסינקי ואת 5800 הספורטאים למשחקים האולימפיים. הוא מודה לכל אלה שעזרו לועד המארגן לארגן את המשחקים ולבצעם וכן לועד האולימפי הבין-לאומי שנתן אמון בפינים והטיל על הלסינקי לארגן את המשחקים האלה בתחומיה. בסוף דבריו הזמין את נשיא המדינה לפתוח את החגיגה. מר פאסקיבי עולה על הבמה ומבריד מעליה ב-4 שפות: "אני מודיע על פתיחת המשחקים האולימפיי ה-15 למנין האולימפי המודרני !". התזמורת מנגנת, הדגל האולימפי (רקע לבן ועליו חמש טבעות צבעוניות משולבות אשה ברעותה) עולה על התורן הראשי, מאות יוני-דואר שלצואריהן צמודים פתקים ובהם הודעה על פתיחת המשחקים, שוחררו משובכיהן. היונים ממריאות לרקיע האצטדיון, חגות בו ומקיפות את האצטדיון מספר פעמים ולבסוף נעלמות באופק. המשחקים האולימפיים ה-15 נ פ ת ח ו.

נורמי סביא את הלפיד - מציתת את האש האולימפית

קולהמיינן מעלה את האש אל ראש המגדל האולימפי

לקול תרועת שמחה ומחיאות כפים נכנס הרץ הפיני המפורסם פאבו נורמי, דרך השער המרתוני אל האצטדיון ובידו הלפיד האולימפי. הלפיד הזה הודלק לראשונה בטבס חגיגי באולימפיה האתונאית, רצים מכל העמים העבירו אותו דרך יבשת אירופה וימיה, עד הגיעו להלסינקי. נורמי עובר בריצה את מסילת המרוץ, מגיע למזבח (בצורת גביע) האולימפי מבעיר באש לפידו את הומר התבערה שעליו ושאש האולימפית נגלתה לעיני כל, היא תבער (על ראש המגדל האולימפי - לשם העברה ע"י הספורטאי הפיני המהולל קולהמיינן) במשך כל ימי המשחקים עד לרגע בו יודיע נשיא הועד האולימפי הבין-לאומי על נעילת המשחקים. המקהלה הפינית (בת 500 איש) שרה את ההמנון האולימפי של יאקו לינגמה. באשר נדמו קולות המקהלה, עלה הבישוף הראשי של פינלנד מר טלומיס על הבמה וקרא תפלה לשלום העולם, להתגברות הטוב ולחזוק הקשרים הידידותיים בין כל העמים ללא הבדל גזע, דת ולשון.

מלאך השלום מרפיע - אולם נכשל כשליחותו

בעזוב הבישוף הפיני את במת הנואמים, הופיעה עלמה עטופה שמלה לבנה ארוכה על מסלול-הריצה - הספורטאים על המגרש והקהל על הבמה חשבוהה בממלאת תפקיד לפי התכנית - היא עלתה בריצה על במת הנואמים וקראה אל הקהל דרך המיקרופון בפינית "ידידי" ובאנגלית "בבידתי" ובצרפתית "דלא הוסיפה, כי הסדרנים כבר החזיקו בה, הורידוה מעל הבמה ומסרוה למשטרה. העלמה הזאת ושמה [illegible] ברברה פלאיר, גרמניה ותלמידת האונבסטיטה, מטיפה נמרצות לשלום בין כל העמים. היא מכונה בפי הרהל "מלאך השלום". היא הגיעה במיוחד לאצטדיון בכדי להשמיע באזני העם באסני [illegible] העולם כלו את קריאתה לאחות עמים ולאחדתם. לפני חדרה אל האצטדיון ראו אותה באחד הפרקים הסמוכים וכידה לפיד בוער. המשטרה הפינית מסרה אותה לבדיקה רופאית.

השבועה האולימפית מפי מתעמל פיני ותיק.

על הבמה עולה דייר היקי מאולינגן, מתעמל פיני ותיק, הוא שם את ידו על הדגל [illegible] לראשו ונשבע את השבועה הקבועה: "הננו נשבעים לקחת חלק במשחקים האולימפיים בהתחרות הוגנת בהקפידנו על החוקים שלהם ובשאיפה להשתתף בהם ברוח ספורט כנה לכבודה של ארצנו ולתפארת הספורט." [illegible] כל קהל הצופים לרבבותיהם נעמדים על רגליהם על הבמות ואלפי הספורטאים עומדים על המגרש, המקהלה הפינית בלוית רבבות הצופים שרים את ההמנון הפיני.

המשחקים האולימפיים ה-15 נפתחים ע"י נשיא המדינה הפינית

70000 נוכחים באצטדיון הגדול - 69 לאומים מיוצגים ע"י 5800 ספורטאים

מלאך השלום נכשל בשליחותו

יום היסטורי לישראל - יומה הפואר של הלסינקי

למרות הגשם היורד לסרוגין ולפעמים גם זורם די הגון, מסתדרים אלפי הספורטאים לטורייהם ולקבוצותיהם הארציות באצטדיון הקטן בקרבת האצטדיון הגדול. גו שאי השלטים, בחורים פיניים לובשי חולצות לבנות, עומדים בראשי הטורים וביידיהם השלטים עם שמות הארצות ומלמעל להם הדגלים הלאומיים של כל בעודם מקופלים. הבחורים האלה נצבים במקומותיהם ואינם נוטשים אותם אפילו כשהגשם ניתך בזעף ארצה, תמר מי-סל (חברת המשלחת הישראלית) חשה על הבחור הפיני הנושא את שלט ישראל העומד בגשם וטוב עד לעור עצמותיו, היא רצתה ממחבואה מתחת לגג הבמה והביא מעיל גשם למען יתעטף הבחור נושא כליהם של ישראל.

קבוצתנו נמנית בין הקטנות (26 ספורטאים, 2 מאמנים, 1 רופא ו-4 מלווים) שעליהן להערך על שדה האצטדיון בטור ערפי אחד, סדור הערכות בה חל על כל המשלחות שמספר חבריהן הוא פחות מ-60 איש. אולם עד להערכות, נמצם לאצטדיון בשלשות.

האצטדיון מלא מפה לפה (לפי העתונות 70000-75 איש), הבל ישבים על מקומות ישיבה, כי באצטדיון הגדול של הלסינקי אין מקומות עמידה. בשעה 13 החלה התזמורת הצבאית (בת 180 איש) לנגן ויוויר הועד האולימפי הבין-לאומי מר אדסטרם (ישיש שכדי בן 81 שנה) ויוויר הועד המארגן של המשחקים מר-פרנקל מקבלים את פני מר פאסקיבי, נשיא המדינה הפינית שהגיע באוטו הלוקסוס שלו עד לכניסה אל הבמה הראשית, התזמורת מנגנת את ההמנון הפיני והנשיא עולה אל הבמה.

המשלחות עולות אל האצטדיון

לצלילי המרש "הגלדיאטורים באים" נכנסת המשלחת הראשונה - יון אל האצטדיון. לפי המסורת של המשחקים האולימפיים המודרניים נהנית יון - ארץ האולימפיה - מהזכות לעלות ראשונה אל האצטדיון. אחריה באות שאר המשלחות לפי סדר הא"ב של שמותיהן. האחרונה צועדת המשלחת הפינית - המארחת.

המשלחת שלנו צועדת אחר המשלחת הבריטית ולפני האמריקאית (כך הוא הסדר לפי שמות הארצות בפינית). מאז צאתנו מהאצטדיון הקטן עד שהגענו לאצטדיון הגדול, הנגן מלווים תרוע ות $$$$ ההמון; מחיאות כפים סוערות וקריאות נלהבות "היי, היי ישראל!" של רבבות הצופים שעל הבמות מסביב מפתיעות אותנו בהכנסנו אל האצטדיון. אנו צועדים זקופים, מתוחים ומרגשים - הן זה הוא היום שכה צפינו לו ואחדים מאתנו הגוכחים עתה באצטדיון, החלו לטפל בישור ההדורים ובהסרת המכשולים לקראת בצועו של מצעד היסטורי עוד לפני מחצית יו בל שנים. אנו מקיפים את האצטדיון ונערכים בטור ערפי שפנינו אל הבמה הראשית, באמצע המגרש. התקפת הצלמים היא חזקה ופוגעת בנו מכל צד.

שמים אפורים מלמעל, דשא ירוק מלמטה ושלל צבעים מסביב

התמונה המצטיירת על האצטדיון הנה מרהיבה עין. השמים האפורים מלמעל לדשא הירוק מתחת לרגלינו, מסילת המרוץ החומה (הפכו שוליות מים אדומות), התלבשות המגוונות בצבעי הקשת של המשלחות השונות, כסויי הראש הצבעוניים של המשתתפים ההודים, הפקיסטנים וכן תלבשותיהן של הצופים לרבבותיהם - תמונה שלא תשכח מהרה ואשרי העין ראתה אותה.

ראה עמוד 2.

חברי הועד האולימפי הבין-לאומי מתאדרים בשורה חזקה לפני המשלחות ומול הבמה הראשית - סביב לבמת-הנואמים שעל האצטדיון. פון-פרבקל יו"ר הועד הפיני מארגן המשחקים נואם את נאום הפתיחה הארוך באנגלית שפות(פיניות, שבדיות, צרפתית ואנגלית), הוא מברך את 69 הלאומים ששלחו את משלחותיהם ואת 5800 הספורטאים - למשחקים האולימפיים. הוא מודה לכל אלה שעזרו לועד המארגן לארגן את המשחקים ולבצעם ולועד האולימפי הבין לאומי שבתן אמון בהלסינקי והטיל עליה את ארגון המשחקים האלה בתחומיה. בסוף דבריו מזמין פון-פרבקל את מר פסקיבי, נשיא הרפובליקה, לפתוח את המשחקים. מר פסקיבי עולה על הבמה ובשפות הפינית, השבדית והאנגלית הוא מבריז: "אני מודיע על פתיחת המשחקים האולימפיים ה-15 למנין האולימפי המודרני", התזמורת מנגנת, הדגל האולימפי (דגל לבן וחמש טבעות צבעוניות) עולה על התורן הראשי, מאות יוני-דואר, שלצווארהן צמודים פתקים ובהם הודעה על פתיחת המשחקים, שוחררו משובביהן. היונים מסריאות לרקיע האצטדיון, חגות מעליו ביד קפיפות את האצטדיון מספר פעמים ולבסוף נעלמות באופק - המשחקים האולימפיים ה-15 נ פ ת ח ו .

נורמי מביא את הלפיד - מציית את האש האולימפית

שרלהמיינן מעלה את האש אל ראש העמוד האולימפי

לקול תרועות שמחה ומחיאות כפים פורצות נכנס הרץ הפיני הספורטסן, דרך השער המרתוני אל האצטדיון וכידו הלפיד האולימפי. (הלפיד הזה בא להלסינקי מהאולימפיה ביון בעברו דרך יבשת אירופה ויתיה). נורמי עובר בריצה את מסלול הריצה, מביא לבן האש האולימפית (בצורת גביע גדול) מעיר באש לפידו את חומר-הכערה שעל הכן והאש האולימפית נגלתה לעיני תבער (על ראש המגדל האולימפי - לעיני הספורטאי הפיני המהולל קולהמיינן) בשעה בל ידעי המשחקים עד לרגע בו יוכרז על נעילת המשחקים. המקהלה הפינית (בת 500 איש) שרה את ההמנון האולימפי של יאקו לינג'מה. אך נדמו קולות המקהלה והבישוף הראשי של פינלנד שלומיס עלה על הבמה וקרא תפלה לשלום העולם, להתעכרות הטוב ולחזוק הקשרים הידידותיים בין כל העמים ללא הבדל גזע, דת ולשון.

מלאך השלום מופיע, אולם נכשל בשליחותו

בעזוב הבישוף הפיני את במת-הנואמים, הופיעה עלמה עטופה שמלה לבנה ארובה על מסלולי-הריצה - הספורטאים על המגרש והקהל על הבמה חשבוה בתחלת-תפקיד לפי התכנית - היא עלתה בריצה על במת-הנואמית וקראה בקריאה בפינית "ידידי" ובאנגלית "גבירותי ואדוני" ולא הוסיפה, כי הסדרנים בכו התזיקו את, הורידוה מעל הבמה ומסרוה למשטרה. העלמה הזאת ששמה ברברה פאיד, גרמניה סטודנטית באוניברסיטה - הגה מסיפה נמרצות לשלום בין כל העמים והיא מכונה בפי הקהל "מלאך השלום" - באה במיוחד לאצטדיון בכדי להשמיע באזני העולם כלו את קריאתה לאחות עמים ולאחודם. לפני חדרה אל האצטדיון ראתה אותה מאחד הפרקים הסמוכים וכידה לפיד אש. המשטרה הפינית מסרה אותה לבדיקת רופאים.

השבועה האולימפית מפי מתעמל פיני ותיק

על הבמה עולה דייר היקי טאוולייזן, מתעמל פיני ותיק, הוא שם ידו על הדגל הפיני שטעל לראשו ונשבע את השבועה הקבועה: "הננו נשבעים לקחת חלק במשחקים האולימפיים בתחרות הוגנת בהקפידנו על החוקים שלהם ובשאיפה להשתתף בהם ברוח ספורט בנה לכבודה של ארצנו ולתפארת הספורט". כל קהל הצופים לרבבותיהם נעמדים על רגליהם ואלפי הספורטאים עומדים דום, המקהלה בלוית רבבות הפינים שרים את ההמנון הפיני - הלסינקי זכתה לין מה הגדול - היום המפואר ביותר בכל ימות קיומה.

המשך בעמוד 3

20.7.52

המשחקים האולימפיים ה-15 -
נפתחים ע"י נשיא הסדינה הפינית.
70.000 נוכחים באצטדיון הגדול - 69 לאומים מיוצגים ע"י
5800 ספורטאים

מלאך - השלום נכשל בשליחותו

יום היסטורי לישראל - יומה הטפואר של הלסינקי

למרות הגשם היורד לסרוגין ולפעמים גם בזרם די הגון, מסתדרים אלפי הספורטאים לטוריהם ולקבוצותיהם הארציות באצטדיון הקטן שבקרת האצטדיון הגדול. נושאי השלטים, בחורים פיניים לבושי חולצות לבנות, עומדים בראשי הטורים בידיהם השלטים עם שמות הארצות ומלפעל להם הדגלים הלאומיים של כל משלחת בעודם מקופלים. הבחורים האלה נצבים במקומותיהם ואינם נוטשים אותם אפילו כשהגשם נתך בזעף ארצה, תמר מי-טל (משלחת ישראל) רצה ממחסה מחת גג הבמה אל המגרש והביאה מעיל גשם למחסה הבחור הנושא את שלט ישראל.

קבוצתנו נמנית בין הקטנות (26 ספורטאים, 2 מאמנים, 1 רופא ו-4 מלווים) שעליהן להערך על שדה האצטדיון 88888 בטור ערפי אחד, סדור זה חל על כל המשלחות שמספר חבריהן הוא פחות מ-60 איש. אולם עד להערכות, נכנס לאצטדיון ונקיפו בשלשות.

האצטדיון מלא מפה לפה (לפי מספרי העתונות 70000-75 איש) הכל יושבים באצטדיון הגדול של הלסינקי אין מקומות עמידה. בשעה 13 שומעים את התזמורת הגדולה (בת 180 איש) משמיעה מ נעימות-לכת, נשיא הועד האולימפי הבין-לאומי, מר אדסטרם (ישיש שבדי בן 82 שנה) ויו"ר הועד המארגן של המשחקים פון-פרנקל מקבלים את פני מר פאסקיבי, נשיא הסדינה הפינית שהגיע באומו הלוקס שלו עד לכניסה אל הבמה הרא שית, התזמורת מנגנת את ההמנון הפיני והנשיא עולה למקומו אל הבמה.

המשלחות עולות אל האצטדיון

88888888

לפלילי המרש "הגלידטורים באים" נכנסת המשלחת הראשונה 88888888888 - מ י ו ן - אל האצטדיון. לפי המסורת של המשחקים האולימפיים המודרניים נהנית יון (ארץ האולימפיה) מזכות עליה ראשונה לאצטדיון. אחריה 8888 באות שאר המשלחות לפי סדר הא"ב של שמות לאומיהן, האחרונה צועדת המשלחת הפינית - המארחת.

המשלחת שלנו צועדת אחר המשלחת הבריטית ולפני האסלקית (זהו הסדר לפי שמות הארצות בפינית). מרגע צאתנו מהאצטדיון הקטן עד הגיענו לאצטדיון הגדול, הננו מלווים מרועות התמון; מחיאות כפים סוערות וקריאות נלהבות "ישראל, היי, היי ישראל!" של רבבות הצופים שעל הבמות מסביב מפתיעות אותנו בתוך האצטדיון. אנו צועדים זקופים, מתוחים ונרגשים - הן זהו היום שכה צפינו לו ואחדים מאתנו הנוכחים באצטדיון, החלו מטפלים ביישור ההדורים ובהסרת המבשלים לקראת בצועו של מצעד היסטורי זה כבר לפני מ מחצית היובל. אנו מקימים את האצטדיון ונערכים בטור ערפי שפנין אל הבמה הראשית, באמצע המגרש. התקפת הצלמים היא חזקה ופוגעת בנו מכל צד.

שמים אפורים, - מלמעל, רשא ירוק מתחת ושלל צבעים סביב.

התמונה של האצטדיון בכלליותה מרהיבה עין. השמים האפורים מלמעל לראשינו, הדשא הירוק הרסוב מתחת לרגלינו, המסלול האדום (שהפך שלוליות מים אדומות), התלבשות המגוונות של המשלחות ורבבות הצופים מסביב - תמונה שלא תשכח מהרה ואשרי העין ראתה אותה.

ראה עמוד 2.

חברי הועד האולימפי הבין-לאומי מסתדרים בשורה חזיתית למלוא הבמה הראשית - סביב לבמת הנואמים שבאצטדיון. פון-פרנקל, יו"ר הועד המארגן את המשחקים האולימפיים נואם את נאום הפתיחה הארוך שלו ב-4 שפות (פינית, שבדית, צרפתית ואנגלית) הוא מברך את 69 הלאומים ששלחו את משלחותיהם להלסינקי ואת 5800 הספורטאים למשחקים האולימפיים. הוא מודה לכל אלה שעזרו לועד המארגן לארגן את המשחקים ולבצעם וכן לועד האולימפי הבין-לאומי שבחר אמון המארגן לארגן את המשחקים האלה בתחומיה. בסוף דבריו בפינים והסיל על הלסינקי לארגן את המשחקים האלה בתחומיה. בסוף דבריו הזמין את נשיא המדינה לפתוח את החגיגה. מר פאסקיבי עולה על הבמה ומבריז מעליה ב-4 שפות: "אני מודיע על פתיחת המשחקים האולימפיי ה-15 למנין האולימפי המודרני !". התזמורת מנגנת, הדגל האולימפי (רקע לבן ועליו חמש טבעות צבעוניות משולבות אשה ברעותה) עולה על התורן הראשי, מאות יונים-דואר שלצואריהן צמודים פתקים ובהם הודעה על פתיחת המשחקים, שוחררו משובכיהן. היונים ממריאות לרקיע האצטדיון, חגות בו ומקיפות את האצטדיון מספר פעמים ולבסוף נעלמות באופק. המשחקים האולימפיים ה-15 נ פ ת ח ו.

נורמי מביא את הלפיד - מציתת את האש האולימפית

קולהמיינן מעלה את האש אל ראש המגדל האולימפי

לקול תרועות שמחה ומחיאות כפים נכנס הרץ הפיני המפורסם פאבו נורמי, דרך השער המרתוני אל האצטדיון ובידו הלפיד האולימפי. הלפיד הזה הודלק לראשונה בסכס חגיגי באולימפיה האתונאית, רצים מכל העמים העבירו אותו דרך יבשת אירופה וימיה, עד הגיעו להלסינקי. נורמי עובר בריצה את מסילת המרוץ, מגיע למזבח (בצורת בגיע) האולימפי מבעיר בשש לפידו את חומר התבערה שעליו ושאש האולימפית נגלתה לעיני כל, היא תבער (על ראש המגדל האולימפי - לשש העברה ע"י הספורטאי הפיני המהולל קולהמיינן) במשך כל ימי המשחקים עד לרגע בו יודיע נשיא הועד האולימפי הבין-לאומי על נעילת המשחקים. המקהלה הפינית (בת 500 איש) שרה את ההמנון האולימפי של יאקו לינגמה. באשר נדמו קולות המקהלה, עלה הבישוף הראשי של פינלנד מר סלומים על הבמה וקרא תפלה לשלום העולם, להתבדות הפוב ולחזוק הקשרים הידידותיים בין כל העמים ללא הבדל גזע, דת ולשון.

מלאך השלום מרפיע - אולם נכשל בשליחותו

בעזוב הבישוף הפיני את במת הנואמים, הרפיעה עלמה עטופה שמלה לבנה ארוכה על מסלול-הריצה - הספורטאים על המגרש והקהל על הבמה חשבוהה כמסלאת תפקיד לפי התכנית - היא עלתה בריצה על במת הנואמים וקראה אל הקהל דרך המיקרופון בפינית "ידידי" ובאנגלית " גבירותי ואדוני" ולא הוסיפה, כי הסדרנים בבר החזיקו טה, הורידוה מעל הבמה ומסרוה למשטרה. העלמה הזאת ושמה בר ברברה פלאיר, גדמניה ותלמידת האוניברסיטה, מסיפה נמקצות לשלום בין כל העמים. היא סכונה בפי הרהל "מלאך השלום. היא הגיעה כמיוחב לאצדטיון בכדי להשמיע באזני העם כאמני את העולם כלו את קריאתה לאחות עמים ולאחדתם. לפני חדרה אל האצטדיון ראו אותה באחד הפרקים הסמוכים ובידה לפיד בוער. המשטרה הפינית מסרה אותה לבדיקת רופאים.

השבועה האולימפית מפי מחעמל פיני ותיק.

על הבמה עולה דייר היוקי סאולינן, מחעמל פיני ותיק, הוא שם את ידו על הדגל ופינשעלא לראשו ונשבע את השבועה הקבועה: "הננו נשבעים לקחת חלק במשחקים האולימפיים בתחרות הוגנת בהקפידנו על החוקים שלהם ובשאיפה להשתתף בהם ברוח ספורט כנה לכבודה של ארצנו ולתפארת הספורט. " כל קהל הצופים לרבבותיהם נעמדים על רגליהם על הבמות ואלפי הספורטא

עומדים על המגרש, המקהלה הפינית בלוית רבבות הצופים שרים את ההמנון הפיני

לא הוא שהיה [illegible] הראשון שהגיע לבוסטון.
אני הייתי [illegible] בוסטון, כי הוא הזמין אותי לבוא ולעבוד אצלו. [illegible]
[illegible] בשנת 1948 [illegible] הוא [illegible] הראשון [illegible]
[illegible] בין השנים 1940 ו-1944 [illegible] בית
[illegible] בשנת 1944 [illegible] בית [illegible] בשנת 1936 [illegible]
[illegible] בשנת 1935 [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

שבנוסף המשלוחים מהמדינות בקרבת ראש-כיה ווינה ולונדון ולא
יהיה ניתן לשלוח משלוחים מהמדינות בקרבת ראש-כיה ווינה ולונדון ולא
ולונדון, אלא רק ולונדון, ~~בקרבת~~ מהמדינות בקרבת ראש-כיה ווינה ולונדון ולא
המשלוחים בקרבת ראש-כיה ווינה ולונדון ולא יהיה ניתן לשלוח משלוחים
ולונדון ולא יהיה ניתן לשלוח משלוחים מהמדינות בקרבת ראש-כיה ווינה

ולא – אלא כי הוא הנושא שעליו הוא מדבר. ואין הוא מדבר על עצמו, אלא על

על כל אחת מן 9 אחוזות הנותרות 1-34 אחוזות זהו
הכנסה שנתית ממוצעת של 3 מיליון דולר. אחוזה ממוצעת
מכניסה 3 מיליון דולר בשנה. הכנסה זו מתחלקת בין
שלושה בעלים ומנהלים, והיא מספיקה בקושי לכיסוי
הוצאות ההחזקה של האחוזה. כדי להרוויח 200 אלף
דולר בשנה צריך אדם עשיר שיהיה לו לפחות 200 אלף
דולר להשקיע באחוזה ועוד מיליון דולר על מנת להבטיח
שיהיה לו מספיק כסף לחיות. ב-2000 מכר שמרון שליש
מאחוזתו, ובשנת 2001 מכר שליש נוסף. בשנת 2002
נותרו לו שתי אחוזות בשטח כולל של 22.4 אלף דונם
בשטח של 8.12 מיליון דולר, שהוא מכר לבסוף
לקונסורציום של משקיעים בראשות ג'ון מלון.
הוא הפסיד על אחוזת מיטשל כסף רב, אך הוא
מקבל על כך נחמה בכך שהוא הציל את האחוזה
מלהיות מחולקת לחלקות קטנות. הוא מאמין
שהקונסורציום יפעיל את האחוזה בצורה יעילה יותר
ממנו. הוא מקווה שהקונסורציום יפתח את האחוזה
לציבור הרחב, ויאפשר לאנשים לטייל בה ולהנות
מיופיה הטבעי. הוא מקווה שהקונסורציום יגן על
האחוזה מפני פיתוח מסחרי ומפני הרס הסביבה.
שמרון מאמין שהאחוזה היא נכס לאומי, ושהיא
צריכה להישאר פתוחה לציבור הרחב. הוא מקווה
שהקונסורציום יבין את חשיבותה של האחוזה
ויפעל בהתאם. שמרון מאמין שהאחוזה היא נכס
לאומי, ושהיא צריכה להישאר פתוחה לציבור הרחב.
הוא מקווה שהקונסורציום יבין את חשיבותה של
האחוזה ויפעל בהתאם. שמרון מאמין שהאחוזה היא
נכס לאומי, ושהיא צריכה להישאר פתוחה לציבור
הרחב. הוא מקווה שהקונסורציום יבין את חשיבותה
של האחוזה ויפעל בהתאם. שמרון מאמין שהאחוזה
היא נכס לאומי, ושהיא צריכה להישאר פתוחה
לציבור הרחב. הוא מקווה שהקונסורציום יבין את
חשיבותה של האחוזה ויפעל בהתאם. שמרון מאמין
שהאחוזה היא נכס לאומי, ושהיא צריכה להישאר
פתוחה לציבור הרחב. הוא מקווה שהקונסורציום
יבין את חשיבותה של האחוזה ויפעל בהתאם.

6

הפעילות הציונית ואת הקשרים הבינלאומיים שלה. הוא ייצג את הסתדרות הציונית-הרוויזיונית בקונגרסים הציוניים ובוועידות הבינלאומיות של הסתדרות הציונית-הרוויזיונית. הוא היה חבר הנהלת הסוכנות היהודית בשנים 1933 ו- 1935 ואחד מראשי הקואליציה הציונית-הכללית שהתנגדה למדיניות הסוכנות היהודית ולמנהיגות חיים ויצמן ודוד בן-גוריון.

בשנת 1935 קרע דוד הכהן את יחסיו עם הסתדרות הציונית-הרוויזיונית בעקבות הקמת "ברית הציונים הרוויזיוניסטים" בראשות אברהם טהון. הוא הקים את "הברית הציונית-הרוויזיונית" ועמד בראשה עד 1948. בשנים 1940 ו- 1944 נבחר לכנסת השנייה והשלישית מטעם "הברית הציונית-הרוויזיונית". הוא נפטר ב-1948 ונקבר בתל אביב. בהלוויתו השתתפו אלפי אנשים, ובהם ראשי הממשלה והכנסת, חברי הכנסת ונציגי הסתדרות הציונית-הרוויזיונית.

דוד הכהן נשא לאשה את רחל בת יעקב מרגולין, בתו של הרב יעקב מרגולין, רבה של העיר פינסק. לזוג נולדו שלושה ילדים: בנם הבכור, יוסף הכהן, נפל במלחמת העצמאות בקרב על הר הצופים בירושלים ב-1948. בנו השני, אברהם הכהן, היה מהנדס חשמל ועבד במפעל החשמל של תל אביב. בתם הצעירה, שרה הכהן, נישאה לעורך הדין משה שפירא, שכיהן כשר המשפטים בממשלת ישראל בשנות החמישים.

דוד הכהן נחשב לאחד ממנהיגי הימין הציוני בתקופת המנדט הבריטי. הוא התנגד להסכם העברה עם גרמניה הנאצית ולשיתוף פעולה עם הבריטים נגד היישוב היהודי בארץ ישראל. הוא קרא לנקיטת פעולות צבאיות נגד השלטון הבריטי ותמך בהקמת מדינה יהודית על שני עברות הירדן. הוא נאבק נגד מדיניות "הספר הלבן" של 1939 ונגד ההגבלות על העלייה בתקופת מלחמת העולם השנייה.

הוא נפטר ב-1948 ונקבר בבית הקברות ישן ברחובות. בהלוויתו השתתפו אלפי אנשים, ובהם ראשי הממשלה והכנסת, חברי הכנסת ונציגי הסתדרות הציונית-הרוויזיונית. בשנת 1950 הוקם בית הספר התיכון ע"ש דוד הכהן בתל אביב, ובשנת 1955 הוקם רחוב ע"ש דוד הכהן בירושלים. בשנת 1960 הוקם בית הכנסת ע"ש דוד הכהן בשכונת רמת אביב בתל אביב.

דוד הכהן נחשב לאחד ממנהיגי הימין הציוני בתקופת המנדט הבריטי. הוא התנגד להסכם העברה עם גרמניה הנאצית ולשיתוף פעולה עם הבריטים נגד היישוב היהודי בארץ ישראל. הוא קרא לנקיטת פעולות צבאיות נגד השלטון הבריטי ותמך בהקמת מדינה יהודית על שני עברות הירדן. הוא נאבק נגד מדיניות "הספר הלבן" של 1939 ונגד ההגבלות על העלייה בתקופת מלחמת העולם השנייה.

הוא נפטר ב-1948 ונקבר בבית הקברות ישן ברחובות. בהלוויתו השתתפו אלפי אנשים, ובהם ראשי הממשלה והכנסת, חברי הכנסת ונציגי הסתדרות הציונית-הרוויזיונית. בשנת 1950 הוקם בית הספר התיכון ע"ש דוד הכהן בתל אביב, ובשנת 1955 הוקם רחוב ע"ש דוד הכהן בירושלים. בשנת 1960 הוקם בית הכנסת ע"ש דוד הכהן בשכונת רמת אביב בתל אביב.

בהלטינית. כי יש לשבצם ולא ירגישו התגלות על הבמה. עומק לזה, שיבוק בשבוים, שצריך שלא
מבנה לתפארת והתלהב על חשיב האלוהים והקשלותו ביחיד האלוהים והשלום, ומשל הנשוע על
המשפחה שלכם לראשון בראשון הוא האלוהים-שלנו. אלכסי כבני הנביא הזקן
אלו יש-כך בתורה הוא בתורה לשמחה לשמחה הנסתרים בשמחה.

בקטלוניה אלו יושב ושב בבית האלוהים שלנו. הרים הסיני הקיץ בין על האלוהים זה יחוד
מתקדם השתדבר ונוך הוא האלוהים הסיני. הרים הסיני הקיץ בין על האלוהים זה יחוד
מתבוא בקטלוניה הנסיונות שלנו מסה אלך נפש, שיהיו פעולה עם הוא האלוהים על השלום.
פסוקים, תלמידים, לנתים, שפוטרים ומלך בקא והאדם אלו אלמה לישראל הוא האלוהים
בהתאבדות לבא השלום.

משלוח הכרשה ובאו עכשו אלך בשמעון. האלוהים שכתב! שלו כתבים אלוהים, והאל
בקשה - ירמיה בקבל ושמע הסכמתם שמואלה, ישוה לאברהם ובקשה אוכלוסיה - אלוהים
סמכותו הוא בשלום מלכים אלוהים. השלום נקבה בשמו על אלה הנשים
בשמעלי את הישראלים הקשלותם והאלוהים. לכל השלום נקבה אלה אלוה באות
אחת ובן השלום בקלי בא שם אלה לכל טעמו והקבה שמה. הקשלה הקדושה הקיום
מכבד בכל אשר והשלום והשלום לכל הקדושה אלוה אלה אלוה בשם בא השלום
השלום. בהתאבדות כי יש לו אלוהים שלנו אלה הוא הקשלה הקדושה
אלהים לשמחה ישראל בשלום בין השלום לכל הוא האלוהים הסיני.
אלהים לשמחה ישראל בשלום בין השלום לכל הוא האלוהים הסיני.
אלוה הוא הקשלה ואלוה השלום והשלום הקדושה אלוה הוא הקשלה
בלא שם השלום בהתאבדות.

כי-כן בהלו הוא הקשלה השלום והשלום הסכמתם השלום בהתאבדות
הסיני והשלום בקשלה - בהלו אלו הוא הקשלה בקשלה הקשלה בכל השלום על הקדושה
והשלום.

פגישה עם הנציגות של הסוכנות היהודית לשעבר - בלסינקי 25.7.52

[illegible]

(ג) מלכים א' ח, ט; דברים ד, יג; י, ד; ט, ט; לא, כו; כט, כ; ל, כא; יהושע כג, טז; שופטים ב, כ; ירמיהו לד, יח; הושע ו, ז; ח, א; מלאכי ב, י.

[illegible]

הלסינקי

ד'וח מהקונגרס של ההתאחדות הבין לאומית להתאגרפות-הלסינקי 25.7.52

מאת: י. יקותיאלים נציג ישראל

==========

~~הנבחרת שלחו את נציגיהן לקונגרס~~ הבוכס, אולם למרות המספר הגדול של הנציגים, כל ארץ היתה מיוצגת לכהפח ע"י 2 נציגים, המאנפלו הציונו בסדר ולא האריכו כדיכוחים, ב-10 לפנה"צ נפתח מושב הקונגרס ובשעה 1,30 אחה"צ נגעל.

למוד נסיון מהקונגרסים שקדמו לשה הקדמתי לבוא לקונגרס במחצית השעה וברקתי את רשימת ההתאחדויות הארציות המסונפות להתאחדות הבין לאומית לבוכס. וכמובן שאף כאן נעדרה ישראל מהרשימה, אבל פלשתינה עדנה מופיעה ובדיו אדומה השום חוב בסך 10- לישש' דמי חברים. דאגתי אפוא לכך שהמזכיר (אגב הוא יהודי) יעביר קו על פלשתינה ויכניס במקומה באותיות בולטות את ישראל, אבל בחוב בסך 10- לישש' של פלשתינה נאלצתי להכיר בחוב של ישראל והבטחתי כי פרעונו יסודר בקרוב.

ד'וח המזכיר הכללי (קולונל אנגלי בדימוס) באנגלית, שהוא עצמו תרגמו לצרפתית היה קצר ומרוכז מאד. בין יתר דבריו הזכיר לשבח את ארגון תחרויות הבוכס של משחקי ים התיכון שנערכו באלכסנדריה (מצרים), כיון שנוכח שמה יד עם מר דה-מציה (סגן הנשיא).

הויכוח על הד'וח לא היה ממושך והיו"ר עבר מיד לסדר היום הקבוע. נציג פולניה דרש נמרצות את אשרו בקשת הספרח שהוגשה ע"י גרמניה המזרחית, אולם הועדה החליטה לדחות את הספרח עד לאחר שתורץ החלטת הועד האולימפי הבין-לאומי בדבר ~~שעור~~ הועד האולימפי הלאומי של גרמניה המזרחית.

נציג פטלניה הוסיף לעורר את שאלת השפה הרוסית בתחום שפה ~~שמית~~, הויכוח בשאלה זו היה ער מאד ודוברי ספרדית דרשו אף הם מצדם את ההכרה בשפה הספרדית, אולם חברי בשיאות הקונגרס, שהויכוח התנהל בעיקר אתם, עמדו בכל תוקף על כך שהשפות הרשמיות תהיינה רק אנגלית וצרפתית ואמנם הקונגרס החליט בהוב דעות מכריע להשאיר את מצב השפות כקמותו.

הועדת הטכנית מסרה את הצ'ד'ת מפעולותיה והודיעה את שמות השופטים המוסמכים על ידה לשפוט בתחרויות הבוכס כמשחקים האולימפיים. נציג רוסיה החל לטעון ברוסית הי"ר הפסיקו ודרש ממנו שידבר אנגלית או צרפתית, הנציג הרוסי שמדבר אף רוסית נאלץ אפוא ללחוש את דבריו ~~שאנשי~~ חברו (המתורגמן) והוא השמיעה את דבריו בצרפתית ההוטה. טענתו של נב' רוסיה היתה נגד ההלטת הועדה המארגנת שעל כל המתאגרפים להשקל בכפה האולימפי קאביל (כו מתאכסנים כל הספורטאים, פרט לאלה של מזרח אירפה

~~ל~~ ~~המתאכסנים בכפה אחרונה~~

בנוס חיובל של המכבי תל־אביב

חול המועד פסח תשי"ט

תרס"ו תשמ"ו 50 1906 1956

אגרת לחברים ולאוהדים

מס. 3

ח' בתמוז תשי"ח
26 ביוני 1958

מאת ועד אגודת המכבי תל-אביב

(בית המכבי, רחוב המכבים)

— מוקדשת לחבריגו החותיקים והקשישים —

בל נזניח את הותיקים!

אגודת „מכבי" תל־אביב כבר צירנה באורח חגיגי את דבר מלאות חמשים שנה לקיומה ואז ניתנה לנו, ההדמנות לעשות שעה קלה במחיצתם של הראשונים אלה שהניחו את היסודות לאגודה זו וע"י כך ל„מכב" הארצי ולתנועת הספורט בישראל בכלל, סיימו לה בעצה ובהדרכה ותרמו תרומה נכבדה לקידום פעולותיה בשמחים השונים למען הנוער והעם כולו.

עתה נפגש שוב בצוותא עם הותיקים ובודאי תועלינה בפגישה זו וכרונות נוספים על „ימי בראשית", כשהעולם היה נראה עדיין „צעיר כל כך" והישוב היה ב„חיתוליו".

וגיד נא את האמת, אין הישוב הישראלי „מפנק" ביותר את ותיקיו ותנועת ה„מכבי", מחוץ לאי־אלה מקרים יוצאים מן הכלל, אף היא רחוקה מאד מלהעריך כדבעי את פעלם של הראשונים. קשה כאן ליתן את הסיבות, שמהן נובע יוזם התעלמות זה. ישנם מקרים, שהותיקים עצמם אשמים ביחס זה, אך אין כל ספק בדבר, שבדרך כלל האשמה היא במוסדות ובאלה היושבים בהם, החוששים לעתים קרובות מ„קול עלה נדף" ומעונינים להשכיח את פעלם של הראשונים אולי גם טבעי הוא הדבר, שכל מוסד מעדיף להתחיל את ההיסטוריה מימיו הוא.

אך חלילה לנו להשלים עם מצב זה. כל המפעל הציוני הנו בעצם „המשך" אחד גדול למרות העובדה, שהתנועה הציונית בתור שכזו נשאה משחו ימיה אופי של התחדשות. הוא הדין ביחס לתנועת ה„מכבי", אשר באה לחדש את חסודת הגבורה בישראל מלפני אלפי שנים.

בלי חולמים וחוחמים שום תנועה בעולם אינה יכולה להתפתח ובלי אלה, אשר עוד לפני עשרות בשנים החזו בהגשמת חזונו של מאכס נורדאו ז"ל בנוגע ל„יהדות השרירים" הלכה למעשה, היו בודאי כל הסיסמאות הנעלות נשארות „על הנייר" בלבד. **הותיקים הם שפילסו את הדרך לצעירים מהם וכך נמשכה השלשלת עד היום הזה.**

בתנאים קשים ופרימיטיביים הוטל על ראשוני ה„מכבי" לעשות את עבודתם ולסלול את הדרך לאחרים, אך הם עמדו במבחן, שהועיד להם הגורל וכך הפכו תרבות הגוף והספורט בארצנו לאמצעי חינוכי ממדרגה ראשונה. מי העיז „בימים ההם" לדבר על תקציבים? האידיאליזם שבלב והאמונה העמוקה בנוער היהודי מילאו את מקום המחסור בכספים ודברים בלתי־אפשריים הפכו באופן שכזה לענינים ממשיים הניתנים לביצוע היום או מחר.

צבי נשרי, שכבר הגיע לגבורות וחבריו משה דניץ, מאיר כספי, ריכרד פטובסקי, יצחק צילזינג, משה שוהם ואחרים — הבה היא תרומתם למענגו. את כל הותיקים בתוכנו יש לקרב ולנצל את נסיונם ואת נאמנותם במדה המכסימלית. האמת היא שכל אלה שהסתגרו ב„מכבי" יוכלו בלבם הוכיח תמיד להטות שכם לפעולה, אם ירגישו, שקיים יחס חברי כלפיהם.

רק שילוב של כחות הצעירים והותיקים יש בו, כדי להצעידנו קדימה, אך למען השם חברים צעירים אל נא תזניחו את הותיקים.

יצחק איזנברג

תכנית המסיבה החגיגית לכבוד חברינו הותיקים

שתתקיים בקפה „נוגה" בת' בתמוז (26 ביוני) ש.ז. ב־8.30 בערב

יושב ראש המסיבה — סעדיה שושני

הקדמה — אריאל כספי, יו"ר ועד האגודה

פתיחה וברכה — סעדיה שושני

לנשרי בן ה־80 — אביעזר ילין

לותיקי המכבי ת"א — עזרא איכלוב

ברכת המכבי ישראל — שלום זיסמן, יו"ר הנהלת המרכז

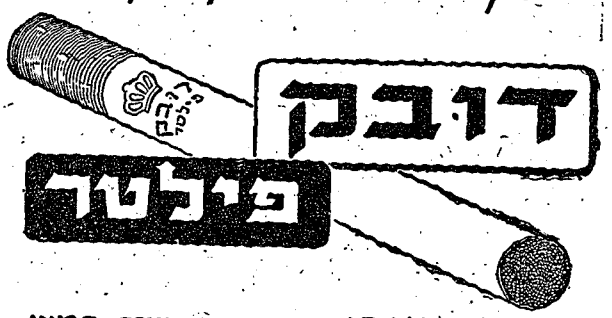
מזנון — בידור (נגינה וזמרה) — שיתת רעים

רשות הדיבור לחתני המסיבה

דברי סיום — סעדיה שושני — התקוה.

(הערה כללית — הדוברים מתבקשים לדבר קצרות!)

טבק מובחר - סינון מקסימלי

עם פילטר דיקו היחיד והמיוחד במינו

ל'כבוד חברנו היקר צבי נשרי בהגיעו לגבורות

(תמצית נאומו של עזרא איכלוב בוועידת המכבי א"י האחרונה)

צבי נשרי
נולד בשנת תרל"ח (1878)

ועידת המכבי מתכנסת הערב להסב לכבודו של חבר דגול ויקר שהגיע לגבורות, הח' צבי נשרי. בודאי שאין בכוחם של דברים קצרים הערב למצות העריכה שיש לכל אחד מאיתנו ומעריצינו, לצבור חדשים, על פועל חיינו, מידותינו וחן נמרסיו.

מכיר אני את צבי נשרי עוד שנים רבות לפני שהכירני הוא, אם כי גם מאז עברו כבר 35 שנה. דמותו היתה תמיד מרכזית ושושנת אור וחן. כאחד ממיסדי מוסדי המכבי בישראל, כחלוץ ההוראה בחנוך הגופני היה מחנך חדור למעלה מיובל שנים. אין לזכור את צעדי היצירה והפעולה של המכבי ברחבי ארץ מבלי לראות את הח' צבי נשרי משולב בהן בכל אתר ואתר. אין להעריך את היקף החנוך הגופני בארץ מבלי לראות ולהכיר את כוח היזמה והמעש הרבים שהשקיע צבי נשרי בשטח זה. אלה בודאי יבואו בכתובים ויצטרפו לשרשרת הזהב של המסכת המזהירה של תקומתנו הלאומית בארץ. בחלק זה של מצעדנו לקראת התחיה הלאומית היה צבי נשרי ראש וראשון לבולנו.

ובלי לפגוע ולצמצם בתפקידו הגדול של נשרי במכבי, יש לזכור את תפקידו כמורה ומחנך. אך הרבה יותר מזה, נשרי לא רק היה מחנך למורה לתרבות הגוף העברי הראשון והותיק בישראל. נשרי שלנו היה זה שידע להפוך את הוראת תרבות הגוף בבתי־הספר לחלק חשוב ובלתי נפרד משעורי ההוראה האחרים. איני יכול לקבוע בדיוק מתי התחילו להורות התעמלות בבתי־הספר בארץ־ישראל, אבל אם גם קרה פה ושם שהיו שקדמו לו, הרי הוא היה הראשון שהפך שעור ההוראה להתעמלות לחלק סדיר של ההוראה בבתי הספר והוא שהעלה את ההוראה הזו לדמות רציונית משכנעת ואף מושכת לב.

כשאני בא כיום להעלות תפקידיו של נשרי כמורה ההתעמלות וכאחד ממיסדי המכבי ומנהיגיו כל העת, אל לנו לשכוח את משמעות המכבי באותם הימים, לפני למעלה מחמשים שנה. אותם הימים בהם היה בארץ השלטון הטורקי המתנכר, בהם היתה השמירה וההגנה העברית, למוד השפה העברית, הדגמת דגל הכחול־לבן —דברים שבסכנה ובפקוח נפש בארץ ישראל תחת המשטר הגוגש, ביפו החשוכה על סימטאותיה האפלות, ביהדות נתונה לקשיים ולסכנת יום־יומית היה נשרי בין אלה שהיו חלוצים, מגיחי יסוד ועומדים בראש למלחמה למען הערכים הלאומיים והבסחוניים של האומה. הוא עמד אז, עם בודדים ובראש בודדים, בימים שהמונים היו מאתנו והלאה והתפקידה שהיה למלא זה סלילת דרך, הכוונה ועמידה על המשמר. זאת עשה בכבוד, בהצלחה ובאמונה מופתית.

אבל אין לראות את צבי נשרי רק באור זה, כי אי אפשר להתעלם מעובדה יקרת הערך, כי היה תמיד במחנגי האיש הנעים, בעל תכונות אצילות נפש ונועם הליכות, והיה תמיד הרוח הטובה, החברית והלבבית שהשרתה שלום וידידות על כל סביבותיה. אהב את כולם אך לא פחות מכך אהבו כולם אותו. ובאשר מפעם לפעם בהופעותינו המרכזיות בארץ עד הימים האחרונים רואים את צבי נשרי זקוף קומה נושא תוי אצילות מופלאה זו שלו, הריגו כולנו מאושרים לראותו כזה ומתפללים להמשיך לראותו שנים ארוכות וטובות.

אינני יכול לסיים שורותי אלה מבלי להעלות את העובדה הנעימה של הראותו לי כאחד מבני משפחות פתח־תקוה וכפר־סבא, אותן משפחות אשר נתנו דוגמא נפלאה של התערות ושרשיות מולדתית. אינני יכול גם לשכוח את תרומת הדמים שנתנה משפחתו הענפה להגנת הישוב בתקופה המדינה בדרך.

הנני שולח מיטב ברכותי לרעיתו הנכבדה ומוסר למר נשרי את איחולי הלבביים לחיים ארוכים, לעוד ולאיתנות. כה לחי!

עזרא איכלוב

ליבוביץ חיים — נולד בשנת 1891 ברזמניה.

בהיותו בן 8 שנים הביאו הוריו עמם ארצה. היה בין מיסדי המכבי בפ"ת. השקיע הרבה מרץ בפתוח ספורט הציד ששמשה הכנה מוסווית ללמוד קליעה למטרה לצעירי ה"הגנה". פעל הרבה בה לארגון הנוער הלאומי, שרות ה"כבאות ויסוד "מגן־דוד אדום", ביחוד עמל הרבה בפתוח הספורט הימי ועמד במשך שנים רבות בראש "זבולון". יסד את העזרה הראשונה על חוף ימה של ת"א. ארגן מרוצי סוסים והקים את ארגון "מגן־דוד ירוק" לטפוח גינות ירק קטנות. חבר תומך של אגודתנו במשך כל השנים. בהיותו פעיל עתה באילת, החליט לטעת עץ על שם כל ילד הנולד באילת.

למפרט משה — נולד בפולניה בשנת 1887. נמנה

בין עשרת החברים הראשונים שנענו לקריאתו של ד"ר ליאו כהן ז"ל ונרשמו לאגודת המתעמלים ביפו. עד ל"מלחמת העולם ה־ראשונה, שמש מעמל להתעמלות על מכשירים באגודתנו.

פט בן־ציון — עלה ארצה בשנת 1932 מפולניה. מאז בואו הצטרף לאגודתנו, נבחר לועד ולבא חלק פעיל בכל שעולות האגודה.

במשך שנים אחדות היה האחראי למח' הכדורגל ואף עמד בראש הקבוצה הראשונה במסעה בשנת 193, בארצות־הברית. כהן ליו"ר ועד אגודתנו ויצג את המכבי בהתאחדות הא"י לכדורגל. חבר מרכז המכבי ישראל.

נוביק יואב — יליד פתח־תקוה. בעברו, לפני

מלחמת העולם ה־ראשונה, לגור ביפו, הצטרף למכבי יפו ונבחר לועד האגודה. בשנת 1925 שמש כיושב ראש של אגודתנו והשקיע הרבה עבודה זמרץ בפתוחה.

נחום משה לוי — נולד בשנת 1888 בתימן זב־

היותו בן 16 הגיע ארצה־ישראל. בש־נת 1908 נרשם למכבי יפו, עבד כפועל בנין וכשומר. בימי מלחמת העולם הראשונה היה לם בגליל ופעל לטובת גולי יפו. נבחר כחבר לעירית יפו. היה ממיסדי שוק הכרמל ובשנת 1924). בשנת 1913, מספר משה, הש־תתפתי יחד עם כל חברי המכבי יפו בהלויתו של השיח החזרבי נזרי ביי. בהגיע תהלוכתנו ובראשה מפקדנו משה דנין לסדיה, עמדנו דום והקימקאם (המושל) של יפו קבל את פנינו, וסקר את השורות שלנו ואמר לקצין התורכי שהיה בלויתו: ראה מה ההבדל בין היהודים לערבים. הערבים יושבים ומ־יללים כחתולים ואלה היהודים צועדים כחילים. כאילו הם באמת אדוני הארץ הזאת. אמר וניבא ולא ידע שנבואתו תתקיים בימינו אלה.

ד. נ. פסובסקי — נולד בצ'כוסלובקיה בשנת

1987, מהנדס־בנאי. עלה ארצה בשנת 1920 והצטרף לא־גודת המכבי ת"א ונבחר להיות יו"ר ועד האגודה. פסו־בסקי החל את פ־עולתו במכבי פרג בשנת 1905 (לפני כן היה חבר ת־"סוקול"). בשנת 1907 השתתף עם קבוצת מתעמלים קרקאית בכנוס זד

לכבוד חברנו היקר צבי נשרי בהגיעו לגבורות

(חמציח נאומו של עזרא איכלוב בועידת המכבי א"י האחרונה)

צבי נשרי
נולד בשנת תרל"ח (1878)

זעידת המכבי מחכ נסת הערב להסב לכבודו של חבר דגזל ויקר שהגיע לגבורות, הח' צבי נשרי. בודאי שאין בכוחם של דברים קצרים הערב למצות הערכה שיש לכו־לנו, מכירין ומע־ריצין, לצבור חדי־חב, על פועל חיין, מידותיו ותן נמר־סין.

מכיר אני את צבי נשרי עוד שנים רבות לפני שהכירני הוא, אם כי גם מאז עברו כבר 35 שנה. דמותו היחה חנייד מרכזית ושמעתי אודי תן. כאחד ממיסדי ומתיקי המכבי בי־ראל, כתלוין ההוראה בתנוך הגופני היה מחנך הדור למעלה מיובל שנים. אין לזכור את צעדי היצירה והפעולה של המכבי ברחבי ארץ מבלי לראות את הח' צבי נשרי משולב בהן בכל אחר ואחר. אין להעריך את הישגי החנוך הגופני בארץ מבלי לראות ולהכיר את כות היומה והמעש הרבים שהשקיע צבי נשרי בשטח זה. אלה בודאי יבואו בבחובים ויצטדמו לשדשרת הזהב של המסכת המ־פוארת של תקומתנו הלאומית בארץ. בחלק זה של מצעדנו לקראת התחיה הלאומית היה צבי נשרי ראש וראשון לכולנו.

ובלי לפגוע ולצמצם בתפקידו הגדול של נשרי במכבי, יש לזכור את תפקידו כמורה ומחנך. אך הרבה יותר מזה, נשרי לא רק היה מחנך ומורה לתרבות הגוף העבר־ הראשון והוותיק בישראל. נשרי שלנו היה זה שידע להפוך את הוראת התרבות הגוף בבתי־הספר לחלק חשוב ובלתי נפרד משעורי ההוראה האחרים. איני יכול לקבוע, בדיוק מהי התחילו להורות התעמלות בבתי־הספר בארץ־ישראל.

אבל אם גם קרה פה ושם שהיו שקדמו לו, הרי הוא היה הראשון שהמך שעור ההוראה להתעמלות לחלק סדיר של ההורגה בבתי הספר והוא שהעלה את ההוראה הזו לרמה רצינית משכנעת ואף מושכת לב.

כשאני בא כיום להעלות תפקידיו של נשרי כמורה ההתעמלות וכאחד ממיסדי המכבי ומנהיגיו כל העת, אל לנו לשכוח את משמעות המכבי באותם הימים, לפני למעלה מחמשים שנה. אותם הימים בהם היה בארץ השלטון הטורקי המתנכר, בהם היתה השמירה וההגנה העברית, למוד השפה העברית, הדגמת דגל הכחול־לבן —דברים שבסכנה ובפקוח נפש בארץ־ישראל תחת המשטר הנוגש, ביפו החשוכה על סיטואותיה האפלות, ביהדות נתונה לקשיים ולסכנה יום־יומית היה נשדי בין אלה שהיו חלוצים, מניחי יסוד ועומדים בראש למלחמה למען הערכים הל־אומיים והבטחוניים של האומה, הוא עמד או, עם בודדים ובראש בודדים, בימים שהמונים היו מאתנו והלאה והתפקיד שהיה למלא זה סלילת דרך, הכוונה ועמידה על המשמד. זאת עשה בכבוד, בהצלחה יבנאמנות מופחית.

אבל אין לראות את צבי נשרי רק באור זה, כי אי אפשר להתעלם מעובדה יקרת הערך, כי היה תמיד במתנגי האיש הנעים, בעל תכונות אצילות נפש ונועם הליכות, והיה תמיד הרוח הטובה, ההבריק והלבבית שהשרחה שלום וידידות על כל סביבותיה. אהב את כולם אך לא פחות מכך אהבו כולם אותו. וכאשר מפעם לפעם בהופעותינו המרכזיות בארץ עד הימים האחרונים ריאים את צבי נשרי זקוף קומה נושא תוי אצילות מופלאה זו שלו, הרינו כולנו מאושרים לראותו כזה ומתפללים להמשיך לראותו שנים ארוכות וטובות.

אינני יכול לסיים שורותי אלה מבלי להעלות את העובדה הנעימה של הראותו לי כאחד מבני משפחות פתח־תקוה וכפר־סבא, אותן משפחות אשר נתנו דוגמא נפלאה של התערות ושרשיות מולדתית. אינני יכול גם לשכוח את תרומת הדמים שנתנה משפחתו הענוה להגנת הישוב בתקופה הסדינה בדרך.

הנני שולח מיטב ברכותי לרעיתו הנכבדה ומוסר למר נשרי את איזולי הלבביים לחיים ארוכים, לעוז ולאיתנות. כה לחי!

עזרא איכלוב

תכנית והמסיבה החגיגית לכבוד חברינו הותיקים

שתתקיים בקפה „נוגה" בח' בתמוז (26 ביוני) ש.ז. ב־8.30 בערב

יושב ראש המסיבה — סעדיה שושני

הקדמה — אריאל לספי, יו"ר ועד האגודה

פתיחה וברכה — סעדיה שושני

לנשרי בן ה־80 — אביעזר ילין

לותיקי המכבי ת"א — עוזרא איכלוב

ברכת המכבי ישראל — שלום זיסמן, יו"ר הנהלת המרכז

מזנון — בידור (נגינה וזמרה) — שיחת רעים

רשות הדיבור לחתני המסיבה

דברי סיום — סעדיה שושני — התקוה.

(הערה כללית — הדוברים מתבקשים לדבר קצרות!)

מתעמלים היהודים בוינה תחת פיקודו של ד"ר בלום (כעת בחיפה) המאמן הראשי של בר־כוכבא ברלין. היה אחד ממיסדי גליל המכבי צ'כוסלובקיה בשנת 1919 ואף נבחר להיות יושב ראש הגליל. באגודת המכבי ת"א, דאג פסובסקי, בשנים שעמד בראש האגודה, לפתוח ההתעמלות ואף ארגן נשף התעמלות באולם הקולנוע „עדן" אשר עשה רושם גדול. בשנת 1937־38, מלא פסובסקי תפקיד של מעמל באגודת המכבי חיפה.

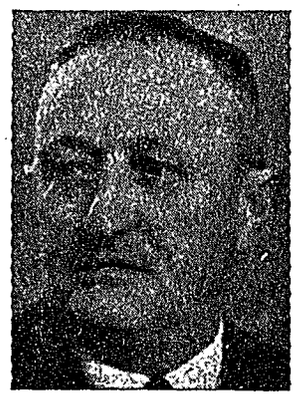
יצחק ציזלינג — הגיע בעזרתו ארצה לבני מלחמת העולם הראשונה. הצטרף למכבי ת"א בשנת 1927 ונבחר ליושב ראש האגודה. הקריש מרץ רב ועבודה רבה לפתוח המכבי בתל־אביב ולבסוסו. הודות למאמציו הגדולים הוקם „בית המכבי" המשמש מרכז לפעולות המכבי בתל־אביב. במשך שנים רבות מקריש יצחק ציזלינג מזמנו ומרצו למכבי ת"א ולהסתדרות המכבי בא"י. עתה הוא מכהן כנשיא כבוד של אגודת המכבי תל־אביב.

קנטרוביץ יעקב — נולד ברוסיה בשנת 1890.

בשנת 1905 הגיע לא"י והשתתף בי־סוד המכבי בירו־שלים, ושמש כחבר ועד במשך שנים אחדות. בשנת 1930 עבר לתל־אביב ו־הצטרף לאגודתנו כחבר תומך.

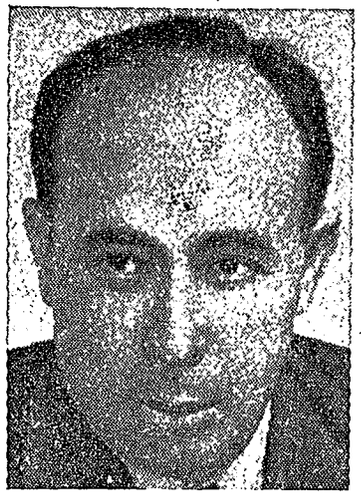
שוחם משה — נולד בפולניה בשנת 1887. בשנת 1909 עלה לא"י. הצטרף למכבי והיה פעיל מאד. בועד ה־אגודה. בימי מלחמת העולם הראשונה גורש למצרים והיה ממיסדי המכבי שם.

אחדים מחברינו הותיקים לא המציאו לנו את גלופות תמונותיהם. אחרים לא הזדרזו לענות על חוזרנו ולכן חסרו לנו פרטים אודותם. נבקש אפוא את סליחתם.

המערכת

רוקח ישראל — יליד ימו. בשנת 1907 הצטרף לאגודת המתעמלים. השתלם בשויץ ובאנגליה כמהנדס חשמלאי. מאז שנת 1922 ועד לשנת 1953 היה חבר הועצה של עיריית ת"א. משנת 1927 כהן כסגן יו"ר וכראש עיריה משנת 1936 עד לשנת 1953. משנת 1953 ועד לשנת 1955 היה שר הפנים ב־

מדינת ישראל. חבר הכנסת מאז שנת 1949. למרות טרדותיו הרבות וחפקידיו הקשים לא זנח את המכבי. בערב המכביה הראשונה סיע למכבי בהקמת אצטדיון־המכביה ושמש כחבר הקורטריום של האצטדיון הזה; השקיע הרבה עבודה בגיוס הכספים לבנין בית־המכבי ת"א והוא משמש כיו"ר ועד הנאמנים של בית המכבי. מאז המכביה הראשונה (תרצ"ב) מכהן כנשיא כבוד של המועצה הארצית של המכבי א"י.

שושני סעדיה — נולד בשנת 1989 ברוסיה. עלה ארצה בשנת 1907. היה מראשוני החברים באגודת המכבי יפו וממיסדי הסתדרות המכבי א"י. ממיסדי קבוצת ההגנה ביפו שמ־מנה נוסדה ה„הגנה". מראשי ההגנה ומפעיליה וחבר המפקדה העלינה שלה. חבר מועצת עיריית תל־אביב מאז 1921 (בהפסקה של שתי

שנים). משנת 1936 מכהן כראש המחלקה לגננות ושיפור העיר תל־אביב והודות למרצו ושבודתו הקים גנים פורחים ופינות נוי ירבבות אלפי עצים ניטעו בכל רחבי העיר. עתה סגן ראש העיריה.

כנוס היובל של המכבי תל־אביב

חול המועד (פסח תשי"ט)

תרס"ו תשמ"ז 1906 1956

אגרת לחברים ולאוהדים

מאת ועד אגודת המכבי תל־אביב

(בית המכבי, רחוב המכבים)

מס. 3

ח' בתמוז תשי"ח
26 ביוני 1958

— מוקדשת לחבריגו הותיקים והקשישים —

בל נזניח את הותיקים!

אגודת „מכבי" תל־אביב כבר ציינה באורח חגיגי את דבר מלאות חמשים שנה לקיומה ואז ניתנה לנו, ההזדמנות לעשות שעה קלה בחציצתם של הראשונים אלה שהניחו את היסודות לאגודה זו וע"י כך ל„מכבי" הארצי ולתנועת הספורט בישראל בכלל, סייעו לה בעצה ובהדרכה ותרמו תרומה נכבדה לקידום פעולותיה בשפתיים השונים למען הנוער והעם כולו.

עתה נפגש שוב בצוותא עם הותיקים ובודאי תוקלינה בפגישה זו וכרונות נוספים על „ימי בראשית", כשהעולם היה נראה עדיין „צעיר כל כך" והישוב היה ב„חיתוליו".

וגיד נא את האמת, אין הישוב הישראלי „מפנק" ביחוד את ותיקיו ותנועת ה„מכבי", מחוץ לאי־אלה מקרים יוצאים מן הכלל, אף ריא רחוקה מאד מלהעריך כדבעי את פעלם של הראשונים. קשה כאן לותת את הסיבות, שמהן נובע יוזם התעלמות זה. ישנם מקרים, שהותיקים עצמם אשמים ביחס זה, אך אין כל ספק בדבר, שבדרך כלל האשמה היא במוסדות ובאלה היושבים בהם, החוששים לעתים קרובות מ„קול עלה נדף" ומעדיפים להשכיח את פעלם של הראשונים אולי גם טבעי הוא הדבר, שכל מוסד מעדיף להתחיל את ההיסטוריה מימיו הוא.

אך חלילה לנו להשלים עם מצב זה. כל המפעל הציוני הנו בעצם „המשך" אחד גדול למרות העובדה, שהתנועה הציונית בתור שכזו נשאה משחו ימיה אופי של התחדשות. הוא הדין ביחס לתנועת ה„מכבי", אשר באה לחדש את מסורת הגבורה בישראל מלפני אלפי שנים.

בלי חולמים ולוחמים שום תנועה בעולם אינה יכולה להתפתח ובלי אלה, אשר עוד לפני עשרות בשנים החלו בהגשמת חזונו של מאכס נורדאו ז"ל בנוגע ל„יהדות השרירים" הלכה למעשה, היו בודאי כל הסימאות הנעלות נשארות „על הנייר" בלבד. **הותיקים הם שפילסו את הדרך לצעירינו מדם וכך נמשכה השלשלת עד היום הזה.**

בתנאים קשים ופרימיטיביים הוטל על ראשוני ה„מכבי" לעשות את עבודתם ולסלול את הדרך לאחרים, אך הם עמדו במבחן, שהועיד להם הגורל וכך הפכו תרבות הגוף והספורט בארצנו לאמצעי חינוכי ממדרגה ראשונה. מי העיז „בימים ההם" לדבר על תקציבים? האידיאלים שבלב והאמונה העמוקה בנוער היהודי מילאו את מקום המחסור בכספים ודברים בלתי אפשריים הפכו באופן שכזה לענינים ממשיים הניתנים לביצוע היום או מחר.

צבי נשרי, שכבר הגיע לגבורות וחבריו משה דיין, מאיר כספי, דיכדר פסובסקי, יצחק ציזלינג, משה שוהם ואחרים — רבה היא תרומתם למעננו. את כל הותיקים בתוכנו יש לקרב ולנצל את נסיונם ואת נאמנותם במדה המכסימלית, כי האמת היא שכל אלה שהסנטימנט ה„מכבי" יוקד בלבם מוכנים תמיד להטות שכם לפעולה, אם ירגישו, שקיים יחס חברי כלפיהם.

רק שילוב של כחות הצעירים והותיקים יש בו, כדי להצעידנו קדימה, אך למען השם חברים צעירים אל נא תזניחו את הותיקים.

יצחק איזנברג

9 חדשים – לכנוס היובל של אגודתנו!

חמגבית למען כנוס היובל ואצטדיון המכביה

ההכנות למגבית העממית למען כנוס היובל ואצטדיון המכביה הסתיימנה בסוף ספטמבר ש.ז. פעולות המגבית תתחלנה באוקטובר ש.ז. חברות וחברים המעונינים לעבוד במגבית (בשכר) להרשם במזכירות האגודה.

ברטיסי חבר ודמי חבר

החברים התומכים מתבקשים להמציא לועד האגודה את דמי החבר שלהם בסך —.13 ל"י לשנה (כולל תמורת ברטיס החבר), שלחו את מסיכם לאגודה ותסכו דמי גביה.

מפגש חברות וחברים בחול־המועד פסח תשי"ט

בקשר להכנות לכנוס היובל של אגודתנו (שיערך בחול־המועד פסח תשי"ט) הננו מתכננים מיפגש חברות וחברים ותיקים וחדשים ב־אחד מימי חול המועד סכות תשי"ט. אנא תמציאו לנו כתובות של חברים ואוהדים הידיעות לכם, למען נבוא בקשר אתם.

אלבום־היובל של המכבי תל־אביב
חלק א'

בעריכת החברים: נשרי צבי, אלוף יהושע, יקותיאלי יוסף, תדהר דוד. מכיל את תקופת בראשית של אגודת המכבי ת"א—יפו בשנות 1906—1925, חולדות אגודת־המתעמלים העברית הראשונה בארץ־ישראל מפי מיסדיה וחבריה הותיקים בלוית תמונות רבות.

המחיר — —.2 ל"י.

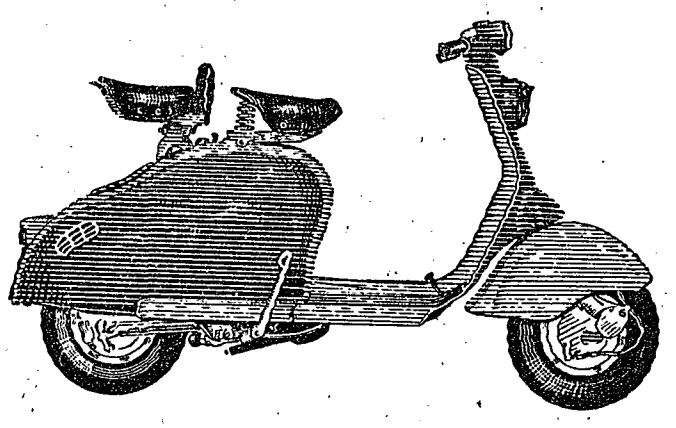
לאגודות המכבי הנזקה גדולה.

לפנות אל: דוד תדהר, תל־אביב נחלת־בנימין מס' 18, ת.ד. 475 טל. 62831.

ספורטוטו – ישראל

מופעל על ידי הועד האולימפי ההתאחדות הישראלית לכדורגל והתאחדות לספורט בישראל

מפעל צבורי עממי לטובת כל אוהבי הספורט בישראל. 50% מכל דמי ההשתתפות ברוטו בנחושי ה„ספורטוטו" מתחלקים ב־3 פרסים בין המשתתפים — 50% הנותרים, לאחר נכוי הוצאות מיניהיות (דוב העבודה נעשית בהתנדבות!), מוקדשים לטיפוח הספורט והרבות־הגוף בישראל.

הספורטאי מבכר

Lambretta

כי הוא: * יותר זול * יותר יציב * יותר אלגנטי * יותר חסכוני

דרך פתח תקוה 25 * ויזרה חברה ישראלית לרכב בע"מ * טלפון 3890

סוכנות ראשית לקטנועי למברטה

יוסף יקותיאלי

נא להביר את חתני המסיבה:

עלינו להחזיק טובה לועד אגודתנו על ארגנו את המסיבה לכבוד חברינו הותיקים. חבריים יקרים אלה, שלכבודם נערכת המסיבה, הקדישו חלקה מזמנם וממרצם לטובת המכבי, איש, איש בתקופתו ובתפקידו. גם כשחברים אלה חדלו להיות פעילים באגודתנו, לא זנחוה, הם מתעניינים בה חמוד ומושיטים לה את עזרתם, בהדרשם, בכל עת.

בימים אלה, ימי ההכנה לקראת כנוס היובל שלנו, כשאנו משתדלים למשוך לתוג הפעילים שלנו מספר גדול של חברים ואוהדים, אשר יעזרו לנו בעבודות ההכנה, וקוקים אנו מאד לחבריהם הותיקים בעלי הנסיון, היכולת והקשרים הטובים, ישמשו חבריהם הותיקים שלא נס לחם ולא פגה אהבתם למכבי, מופת לדור הצעיר והוכחה לנוער שלנו, כי עוד קימת „התגדבות" במכבי יבכחות מאוחדים נגביר את פעולותינו ונבטיח את הצלחת כנוסנו.

ואלה הם חבריהם הותיקים, נקרא בשמותיהם לפי סדר הא"ב ונציגם בדברים קצרים לחבריהם הצעירים.

אלמגור (איזנשטין) **אברהם** — נולד ברוסיה בשנת 1884 — עלה ארצה בשנת 1906. הסמוכה לציור בגמנסיה ה עברית „הרצליה". הצטרף לאגודת ה מתעמלים „ראשון לציון" בימיה הראשונים, היה בין מיסדי „כנור-ציון" (התזמורת של המכבי). ארגן נשפי אמנות ראשונים ב א"י. משנת 1912 ינם וארגן את חגי

גות הפורים בתל-אביב. היה מארגני ההגנה והשמירה בת"א עד לכבוש הארץ ע"י האנגלים. בהיותו מראשי המכבי, הוזמן ע"י ועד הצירים לארגן משטרה עברית בא"י בשנת 1918 ואף נתמנה אח"כ לקציין העברי הראשון של המשטרה ביפו ותל-אביב.

אלמגור דניאל — נולד באוקראינה בשנת 1893 ועלה ארצה בשנת 1914. עבד כפועל חקלאי ושמש מזכיר הסתדרות הפועלים החקלאים בשנות 1915-1917. בשנת 1918-1919 שמש גזבר כבוד של אגודת המכבי ת"א ובשנים 1936-1939 היה יושב ראש אגודתנו.

גבאי ירוחם — נולד בתורכיה בשנת 1893. בעודו נער היה חבר באגודת הספורט „הגבור" בעירו אדריאנופולי ובשנות 1912-1914 היה פעיל במכבי באיסטנבול. בימי המלחמה העולמית הראשונה נקלע לארץ באי למצרים והיה בין מיסדי המכבי שם. בשנת 1920 עלה לא"י והתישב בה. במשך שנים

רבות היה פעיל בועד אגודתנו ובשנת 1925 נהל את קבוצת הכדורגל של המכבי ת"א במסעה הראשון לחו"ל (באוסטריה, צ'כוסלובקיה ופולניה).

דגן פרץ — נולד ברומניה בשנת 1892 — בהיותו בן 3 שנים הובא ארצה. נמ"ה בין מיסדי אגודת המכבי בירושלים (בשנת 1911). בימי המלחמה העולמית היה במצרים והיה ממיסדי המכבי שם. פעל במשך שנים רבות במכבי ירושלים, כהן יו"ר מרכז המכבי בא"י וכחבר הנשיאות של ההסתדרות העול-

מית מכבי, היה מבין מיסדי ההתאחדות הא"י לכדורגל. אתלט ותיק שהצטיין באתלטיקה-הקלה, בשחיה ובכדורגל. בעברו לגור לח"א הצטרף למכבי תל-אביב.

דימנטין יצחק — נולד בירושלים בשנת 1888, בהיותו בן שלוש התיישבו הוריו ב פתח-תקוה. היה בין מיסדי המכבי פתח-תקוה והיה פעיל בה בכל שנות מ גוריו שם. בשנת 1918 עבר לגור ל תל-אביב ומאז הנ הו חבר תומך של אגודתנו. משמש ע תה חבר בועדת הכספים של כנוס היובל.

דימקין אברהם — נולד בשנת 1894 בירושלים. במשך שנים רבות פעל במכבי ירושלים. בעברו בשנת 1941 לתל-אביב, הצטרף למכבי ת"א ונבחר לועד האגודה. מלא תפקידים חשובים במרכז המכבי א"י שממנה את פעולות המכבי א"י.

חסין יחזקאל — נולד בשנת 1892 ביפו. בהיותו נער צעיר היה בין הראשונים שנצטרפו לאגודת המתעמלים „ראשון-לציון", היה בין מיסדי התזמורת „כנור ציון" ואף נגן בה. ארגן תאים להגנה עצמית במכבי ושמש עד למלחמת העולם הראשונה כמעמל באגודה. בקונת 1914 כשפרצה מלחמת ה עולם הראשונה, גורש ע"י התורכים למצרים. באלכסנדריה השתתף ביסוד המכבי והצופים שם. בשנת 1918 חזר לת"א והצטרף שוב לאגודתו, שמש כיושב ראש המכבי ת"א ובשנת 1924 היה חבר מועצת העיריה בת"א.

כספי מאיר — נולד בירושלים בשנת 1887. בשנת 1914 עבר לגור ביפו והצטרף לאגודת המתעמלים. תדרות המכבי א"י. היה בין מיסדי הס בשנים שלפני מל חמת העולם הראשונה טפל ברכישת נשק להגנה. פעל רבות לטובת המ כבי בא"י ושמש חבר ועד, גזבר וירושב ראש של אגודתנו. כהן כיו שב ראש ועדת המכבית הראשונה-ותרם הרבת מכחו, מרצו וזמנו להצלחתה.

לוי ששון — נולד בבולגריה, בשנת 1907 ונכנס לשורות המכבי שם והיה פעיל שם כחבר בלי"ד של ה מכבי בסופיה, בש נת 1918 חבר ספר פקודות התעמלות בבולגרית ובעברית. בעלותו בשנת 1934 ארצה, הצטרף למכבי ת"א והיה פעיל בה, נבחר כחבר המועצת הארצית של המכבי א"י.

מסין משה — נולד בשנת 1889 ביפו. בשנת 1907 הצטרף לאגודת המתעמלים „ראשון-לציון" — היא אגודת המכבי יפו-ת"א. היה הרוח החיה באגודה ודאג להתפתחותה. שמש מעמל ראשי ראשון באגודתנו, חבר ה ועד ויושב-ראש של האגודה, במשך שנים רבות עמל, מרץ וכשר, באגודתנו.

סייע ליסוד אגודות מכבי בכל מושבות יהודה וב ארגון החגיגות העממיות ברחובות שנערכו בימי חול המועד פסח ונהל את הופעת המתעמלים בח גיגות האלה. היה חבר נשיאות המכבי א"י. היה בין היהודים הראשונים בא"י ששרתו בצבא התורכי ביפו לפני מלחמת העולם הראשונה.

אגודה להתעמלות ולספורט „מכבי" תל־אביב
„MACCABI" SPORTS CLUB TEL-AVIV, ISRAEL

בנוס היובל חול־המועד פסח ט"ז - י"ז בניסן תש"ך
JUBILEE SPORTS MEET 13-14 APRIL 1960

Maccabi House, Maccabi st., Tel Aviv, Israel בית המכבי, רחוב המכבי, תל־אביב

יוסף יקותיאלי - יכוצע לראשונה במסלול המקורי בב' חול-המועד פסח - י"ז בניסן, תשכ"ח (15 באפריל 1968) לכבוד 20 שנה לעצמאות ישראל ולמלאות 70 שנה לקריאתו ההיסטורית של ד"ר מכס נורדאו ז"ל בקונגרס הציוני השני (בבזל 1898) אל הנוער היהודי "להקים שוב דור של יהודים שרירים"!.
המארגנים: מרכז הסתדרות המכבי בישראל.
הזינוק הוא בכפר עבודה (לפי המשוער מקומה של אבן-העזר) - דיר-נזם-אום-צפה-ערורה-ג'לג'וליה-סנג'ל-תורמוס-עיה - שילה (בירם חרבת סילון) - המרחק: 42 ק"מ.

חוקת מירוץ איש-בנימין

1. מירוץ איש-בנימין יערך בימי חול-המועד מדי שנה בשנה, פרט לשנה בה נערכת "המכביה" ואז יכלל המירוץ הזה בתכנית "המכביה";
2. ארגון המירוץ יבוצע ע"י ועדת הספורט של הסתדרות המכבי ישראל לפי תקנות המירוץ המרתוני של ההתאחדות הבין-לאומית לאתלטיקה-הקלה (I.A.A.F.) בפקוחה של התאחדות הספורט בישראל;
3. מירוץ איש-בנימין השנתי (פרט למירוצים במסגרת "המכביה"), יהיה פתוח לכל הספורטאים החובבים בישראל. המירוץ הזה בימי "המכביה" יהיה בין-לאומי ויהיה פתוח לכל משתתפי המכביה ואף למוזמנים (שלא ממשתתפי "המכביה") מחו"ל;
4. ההרשמה למירוץ איש-בנימין צריכה להגיע למרכז המכבי ישראל לכל המאוחר בט"ו אדר. ההרשמה למירוץ הזה במסגרת "המכביה" תעשה בהתאם לסדרי ההרשמה למשתתפי "המכביה";
5. "מגן איש-בנימין" - זהו הפרס למנצחים במירוץ איש-בנימין. על המגן 10 לוחות קטנים, שם הרץ שיגיע הראשון לטפרה, יחרת על אחד הלוחות האלה. המגן ישמר תמיד במרכז המכבי ישראל;
הרץ - המנצח - של המקום 1 יקבל מדליית זהב ותעודה;
" 2 " " כסף "
" 3 " " ארד "
3 הרצים שהגיעו למקומות 6,5,4 יקבלו סיכות-זכרון ותעודות.
של הרצים שלקחו חלק במירוץ והגיעו למטרה (לאחר ששת הראשונים), יקבלו תעודות;

- - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - -
- - - - - - - - -

הצעת יוסף יקותיאלי
נס-ציונה, ט' כסלו, תשכ"ח - 11.12.1967

מירון איש-בנימין

(הרץ העברי שקדם לרץ מרתון ב- 590 שנה)

פתח דבר - הפלשתים קרובי משפחה של האכאים (אבות העם היווני) באו מאיי הים (כרתים וכפתור - כרתה וקפריסין), פלשו והשתקעו בחופה של ארץ-ישראל (בשפלה מנחל מצרים עד לנהר הירקון). הם התבצרו בחמש ערים: עזה, עקרון, אשקלון, אשדוד וגת ומהן היו מתקיפים מדי פעם בפעם את בני ישראל. ההתקפות הבלתי פוסקות האלו נמשכו בתקופת השופטים עד ליבי דוד המלך, אשר הצליח להכניעם.

הרץ מבני בנימין - מלחמה היתה נפושה בין פלשתים לישראל בשנת 1060 ל-888 לפני הספירה הנוצרית. בכדי להעלות את המוראל של הלוחמים הישראלים, הביאו חפני ופנחס בני עלי הכהן את ארון-הברית משילה אל מחנה ישראל שבאבן העזר. אולם הנצחון (הזמני) היה לפלשתים, ארון-הברית נשבה וחפני ופנחס הכהנים נפלו בקרב.

איש בנימין (לוחם ישראלי מבני בנימין ששמו לא הוזכר) רץ מהמערכה (מאבן-העזר) לשילה - שהיתה בימים ההם - המרכז הדתי והמדיני של ישראל, לבשר את הבשורה לעלי הכהן הגדול, אביהם של חפני ופנחס.

מסלול הריצה של איש-בנימין - איש בנימין רץ מהמערכה (אפק-אבן-העזר) שבשפלה הוף לשילה בדרך הרריח קשה העולה מהשפלה להרי אפרים ועבר ביום החוא מרחק ב-45 ק"מ.

ההרכחה ההיסטורית - לריצה הזו ישנה הוכחה היסטורית בכתבי-הקודש, בכתוב בספר שמואל א', פרק ד', פסוק י"ב: "וירץ איש בנימין מהמערכה ויבוא שילה ביום ההוא".

הרץ היווני (האגדתי) מסרתון - לפי האגדה היוונים (שגסרה שלוקיאן) רץ היווני פיליפידס משדה הקרב במרתון בשנת 490 לפני הספירה הנוצרית, לבשר את בשורת הנצחון של היוונים על הפרסים. הרץ הגיע לשערי אתונה, קרא: "התבשרו, אנו המנצחים!" - כרע מתחיו ומת. ריצתו של איש-בנימין בוצעה לפני 3047 שנה, היא קדמה לריצתו של הרץ היווני מסרתון לאתונה ב-590 שנה. המרחק מסרתון לאתונה - כ-36 ק"מ.

מירוץ מרתון האולימפי המודרני - יוזם המירוץ הזה היה הצרפתי ברייל. המירוץ בוצע לראשונה במשחקים-האולימפיים הראשונים באתונה בשנת 1896. הרץ היווני ספיריזון לוזאים עבר את המרחק 36.700 ק"מ בזמן - 2:58.50 שעות. במירוץ המרתון בטוקיו (1964) הגיע ראשון הרץ האימיאופי אבאבא שעבר את המרחק 42.195 ק"מ בזמן - 2:12.11,2 שעות.

מירוץ איש-בנימין בימינו אלה - יוזם המירוץ: הישראלי

הצעות החלטה למועצה הארצית ה"ח של המכבי-הצעיר בישראל - ג' שבט תשכ"ז
16 דצמבר 1966

שהוצעו ע"י יוסף יקותיאלי

א. המוזיאון והבנזך של המכבי

המועצה שמעה בענין רב ע"ד החלטת ההנהלה של ההסתדרות העולמית מכבי, שאושרה גם על-ידי הקונגרס העולמי של המכבי ה-15 בדבר הקמת מוזיאון ובנזך של תנועת המכבי את"ל ו"המכביות" בכפר-המכביה, בו יאספו, ימוין, יוצג וישמר כל החומר הרב ההיסטורי שנצטבר באגודות המכבי ומועדון הספורט היהודים בעולם כולו במשך 70 שנות קיומה של את"ל תנועת חרבות הגוף בקרב היהודים.
המועצה מחליטה שיש צורך בהקמת אולם מיוחד באגף הישראלי של המוזיאון שבו ירוכז החומר של המכבי-הצעיר ועל חברי המכבי-הצעיר לעזור ולסייע למועצה למען המוזיאון והבנזך של ההסתדרות העולמית מכבי להחשת בצוע המכנייות להקמת המוזיאון בכפר-המכביה.

ב. מצבת הזכרון לחשמונאים ו"בית-המכבים" ביעד המכבי במודיעין

א. המועצה קוראת לכל חברי המכבי-הצעיר את"ל/את"ל/את"ל/את"ל בישראל ולחבריהם בחו"ל להגדיל את פעולתם לנטיעת עצים ביער המכביה במודיעין;
ב. המועצה מעודדת וממריצה את הפעולה להקמת מצבת-זכרון לחשמונאים (בהתאם למתואר בספרי המכבים הבנודים) את"ל/את"ל/את"ל וכן את "בית-המכבים" ביער-המכבים במודיעין שבו ירוכז חומר ע"ד תקופת החשמונאים ובו ילמדו את הנוער בכלל ואת הנוער המכבי בפרט ע"ד החשמונאים בימים ההם וע"י תנועת המכבי כימינו אלה;
ג. המועצה שמעה בענין רב ע"ד ההצעה שיש לעודד את הנוער היהודי בכלל ואת הנוער המכבי בפרט לערוך בימי החנוכה 8888888888 מסיבות ותגיבות שהכנסותיהן תהיינה מוקדשות להקמת מצבת-הזכרון ו"בית-המכבים במודיעין את"ל ושיש חשיבות לשתף משלחות של מכבי-הצעיר ישראל בחגיגות כאלה בערכים יהודיים גדולים (טבון, כניו-יורק, לונדון, פריז וכו') והבאת לפיד (שלוחה מכיכוך הלפיד של המכבי) ממודיעין לחגיגות האלה בחו"ל לשם הדלקת את"ל8888נורות החנוכה שם.

ג. 70 שנה ל"יהדות השרירים".

המועצה שמעה, כי בשנת תשכ"ח (1968) המלאנה 70 שנה מאז השמיע הד"ר מכט נורדוי בקונגרס הציוני ה-5 בבזל (1898) את קריאתו ההיסטורית אל הנוער היהודי בעולם "ליצור שוב את יהדות-השרירים" - קריאה שהביאה ליסוד תנועת המכבי בכל הפזורותיו של העם היהודי;
המועצה קוראת למרכז המכבי ישראל ולהנהלה של ההסתדרות העולמית מכבי לתכנן מכנית פעולה לאיזון המאורע הנכבד הזה בימי המכביה ה-8 ע"י ארגון תערוכה בין-לאומית שבה יוצגו ויצוינו השגיה של תנועת המכבי ושל הספורטאים היהודים בחקות 70 השנים שעברו.

ד. כנוס עולמי של המכבי-הצעיר בימי המכביה ה-8.

המועצה מחליטה שאין לשכוח לשתף במכביה גם את הנוער (בנים ובנות בגיל 12-17) הרב המתעופף ומתחנך באגודות המכבי או מחוצה להן, שאף הם יוכלו לבקר בישראל בימי המכביה ויקבלו הדרכה והשתלמות לאומית בארץ.
לנוער זה יכין המכבי-הצעיר בישראל תכנית מיוחדת שתבוצע לפני ימי הספורט של "האולפים". מתן לנוער הזה אפשרות לחנות במחנות או במאהלים בישראל במשך שבועות אחדים, יאבנו עבורם משחקים וחברויות, מיולים וסיורים, הרצאות והצבות, למען תדק את הזיקה הלאומית והתנוך העברי בקרבם והבטחת אהבתם לעם ישראל ולארץ-ישראל.

רוסיה המתאכסנים בכפר אולימפי). לדבריו אי) אפשר להשריד וליגע את התאגרפים השונים באופני ולשלשלם למרחב כה גדול (18 קמ') לקפילי, הוא דרש ששקילת המתאגרפים הרשמית וחגריהם יעשה בכפרם הם. לאחר הסברה של כב' פינלנדיה, כי אי אפשר עתה במוכן שכבי לסדר את הסידורים לשקילת המתאגרפים באופן מיוחד, הוסרה מעל הפרק דרישתו של נציב רוסיה.

בד'ות של הועדה המכנית הודגש כי מספר המתאגרפים הלוקחים חלק הפעם במשחקים האולימפיים הוא גדול 261 מתאגרפים.

כב' אוסטרליה שקבל את רשות הדבור לפני נעילת הישיבה עודד את כל הנציגים שיתאמצו לשלוח את מתאגריהם למשחקים האולימפיים בשנת 1956 לאוסטרליה להבטיח בשם הועד האולימפי האוסטרלי לעשות את המקסימום בכל הנוגע להוזלת הנסיעה והשכון במקום.

בערב היו כל משתתפי הקונגרס מוזמנים לארוחת ערב ורקודים שנערכו ע"י ההתאחדות הפינית לכבוד.

==========

ד'וח מקונגרס הפינא' – ההתאחדות הבין-לאומית לשחיה

הלסינקי 23.7.52 – מאת: י. יקותיאלי

ההשתתפות בקונגרס הפינא' היתה גדולה מ-69 התאחדויות השחיה המסונפות להתאחדות הבין לאומית השתתפו נציגים של 40 ארצות :

סדר היום של הקונגרס היה מלא ועדוש והכיל 85 הצעות מחוץ לעניינים השוטפים של הקונגרס (ד'וח הנהלתי תקציב וכו').

לאחר שהקונגרס שמע ואשר את הפרטיכל של הקונגרס האחרון מה-28.7.48 בלונדון וכן את החלטות של משרד הפינא' בישיבותיו השונות בלונדון, מילנו, פריז והלסינקי, הוקרא הד'וח של נשיא הפינא', מכיר הכבוד ובזכר הכבוד . עלי לציין כי בד'וח מכיר הכבוד כדבר פעולות הפינא' בתקופה שבין קונגרס לונדון (1948) עד לקונגרס הנוכחי, הזכרו תחרויות השחיה שנערכו במכביה השלישית שהיו תחת פקוחת הפינא'.

הדיון בהצעות הרבות נמשך במשך כל היום וחלק גדול מכן נדחו לדיון ל-3/8 (המשך הקונגרס).

בשם ישראל השתתפו בקונגרס 2 נציגים הח' יפלסקי ויקותיאלי, אולם שניהם לא נוכחו בישיבת הנעילה ב-3 באוגוסט 1952.

אוביר בזה את השאלות שעמדו בדיון במושב הקונגרס ב-23 ביולי.

פרפר: – החשובה בשאלות שעוררה וכוח ער מאד היתה שאלת ההפרדה בשחית החזה והפרפר. ברוב גדול של 58 בעד 1-30 נגד הוחלט להפריד בין שחית החזה האורתודוכסית לבין שחית הפרפר.

כבות: – הוחלט שמורים המלמדים שחיה אלמנטרית בבתי-הספר או במוסדות עירוניים יחשבו כחובבים.

שיאים: – ההצעה של יפן שדרשה ששיאים יושרו רק את השחיה תושעה בברכה של 50 מ' נדחתה לדיון ב-3/8.

העברה: – הוחלט להעביר את מצרים מקבוצה ב' לקבוצה א' ואת אוסטריה מקבוצה ב' לקבוצה ב'.

שפות רשמיות: – דרישת הארצות הדוברות ספרדית להכיר בשפה הספרדית כשפה רשמית וכך את דרישת הגוש המזרחי להכיר ברוסית כשפה שמית – עוררו וכוח סוער, אולם הקונגרס החליט ברוב דעות להשאיר את המצב כקדמותו, דהיינו השפות הרשמיות הן רק אנגלית וצרפתית.

שנתון חדש: – ההחלט להטיל על משרד הפינא' להוציא לאור שנתון חדש לתקופה 1953/52

/..

שופטים בין-לאומיים:- בכדור מים - אושרו שופטים מוסמכים למשחקי כדור-מים בי-לאומיים (בינהם 2 ישראלים: בינהקר ודוד קורן).

החברים המשרד הפינא, בועדת כדור-המים ובועדת הפיצה המימית

הצעת הונגריה שרק ההתאחדויות הארציות תקראנה בשמות חבריהן שיכנסו כחברים למוסדות הנ"ל ללא שהקונגרס יקבע את האנשים, נדחתה.

מסי חבר - הוחלט שמסי החבר שעל ההתאחדויות הארציות לשלם למשרד הפינא' יהיו בעתיד כלהלן:

חברים הנמנים בקבוצה א' - 15. לישם'
" " " ב' - 12. "
" " " ג' - 9. "

סעיף 16 בעמוד 15 - לבטל את כל הסעיף פרט למשפט האשון.

מספר חברי הועד הבין-לאומי לקפיצה המימה: - הוחלט שהועדה הזו תהיה מורכבת מ-8 חברים שיתמנו ע"י משרד הפינא' מתוך רשימת המועמדים שההתאחדויות הארציות מצאנה למזכיר הכבוד שתגיע לידיו לכל הפחות חודש מלא אחד לפני המועד של הקונגרס. ממשה חברים מתוך ה-8 יהיו קוורום.

יו"ר הועדה לקפיצה: - הוחלט שיו"ר הועדה הזו צריך להיות חבר הועדה ויבחר בישיבת הועדה הראשונה שתהיה מיד לאחר המחקים האולימפיים: תקופת כהונתו בתור יו"ר תהי 4 שנים.

ועדת הכדור-מים: - הוחלט שמספר חברי הועדה יהיה 8 כל אחד מהתאחדות ארצית אחת.

פינא' המוסד היחיד בעולם לשחיה: - הוחלט שכל התאחדות ארצית תכנים בתקנותה סעיף הקובע שהפינא' הנה המוסד היחיד בעולם המפקח על השחיה.

תקנות הפינא' וחוקותיה: - הוחלט, כי חוקת הפינא' ותקנותיה הן לטובת ההתאחדויות השחייה הארציות ולכן תהיה כל אחת מכן רשאית להספיסן ולהעתיקן, אולם כל התאחדות או מוסד אחר שירצה להספיסן יהיה נזקק לרשיון בכתב מאת הפינא'.

12 במקום 8 לתחרות הסופית בקפיצה: - ההצעה השבדית שבעתיד יכנסו לתחרות הסופית בקפיצות מעל המגדל 12 איש במקום 8 נתקבלה ברוב של 41 נגד 35

ד'וח מהקונגרס של הפדרציה בין לאומית לסיוף-הלסינקי 20.7.52

מאת י. יקותיאלי - נציג ישראל

הקונגרס הזה היה קונגרס שלא מן המנין. 30 התאחדויות ארציות לסיוף היו המיוצגים על ידי נציגים רציניים (כאן הרבה אריסטוקרטים זקנים).

בהגישו את כתב המנוי למזכירה נתברר, כי ישראל אינה מופיעה ברשימת החברות אלא פלשתינה הסברתי למזכירה כי פלשתינה אינה קיימת יותר וכי יש לתקן את הרשום. התקון נעשה והמזכירה טרחה והביאה מהמשרד המטפל בארגון הקונגרס דגל לאומי של ישראל ושלט "ישראל" ושמה אותו על השולחן למולי.

הופעת דגלנו הלאומי עוררה תשומת לב. אחד מנכבדי הקונגרס מר פאול אנספק (יהודי מבלגיה), חבר כבוד של הפדרציה הבין-לאומית לסיוף נגש אלי אמר לי "שלום" ולחץ את ידי אחריו באו גם יהודים אחרים (נציגי ארה'ב וצרפת) וברכוני לשלום. אף בא-כח שוויץ-מר שיבון-הציג את עצמו, הוא המנהל בעל מפעל החרושת של האחים טיבו ובקשני למסור ד'ש למר יוסף בג'רנו מתל-אביב שאתו הוא עומד בקשרי מסחר.

בקונגרס השתתפו נציגים של הארצות הבאות:

1. ארגנטינה
2. אוסטרליה
3. אוסטריה
4. ארה'ב
5. אטליה
6. בלגיה
7. בולגריה
8. בריטניה
9. ברזיל
10. גרמינה
11. דניה
12. הונגריה
13. הולנד
14. ישראל
15. יפן
16. לוכסמבורג
17. ניו-זלנד
18. סאר
19. ספרד
20. פינלנד
21. פורטוגל
22. פולניה
23. צרפת
24. שוויץ
25. מצרים
26. צ'כוסלובקיה

בד'וח של ההנהלה על הקונגרס ה-33 של הפדרציה שהתכנסה ב-28 למרץ 1952 בפריז נאמר לגבי שלפדרציה מסונפות 51 התאחדויות לאומיות מתן הוציאו רק 34 ארצות 15874 רשיונות לסיפים לשנת 1951. על לציין בהזדמנות זו, כי מאז 1946 לא הוציאה התאחדות הספורט בא'י 6 רשיון בין לאומי לסיפים.

נתקבלו בקשות ספוח מהפדרציה של איי האנטילים ההולנדים ומדינת ויטנאם סמוכן אושר, בקשת הספוח של רודזיה הדרומית נדחתה עד לברור נוסף. בקשת הספוח של התאחדות הספורט של הלבנון, נדחתה, כי ענף הסיוף טרם התפתח בארץ הזו.

./.

בלגיה הזמינה את הקונגרס לארגן את אליפות העולמית לסיוף בשנת 1953

בבלגיה, הקונגרס קבל את ההזמנה והאליפות העולמית תתקיים ב-12.6.53 בבריסל.

כל צירי הקונגרס הוזמנו ע"י הפדרציה הפינית לסיוף לארוחת צהרים חגיגית.

==========

ד'וח מהקונגרס של ההתאחדות הבין-לאומית להוקי-בהלסינקי 17.7.52

מאת י. יקותיאלי

בקונגרס ההוקי לקחו חלק נציגי הארצות החברות הבאות:

1. ארגנטינה	– 1 נציג		11. ישראל	– 2 נציגים	
2. אוסטרליה	– 2 "		12. יפן	– 1 "	
3. אוסטריה	– 2 "		13. ניו-זלנד	– 2 "	
4. אטליה	– 3 "		14. סינגפור	– 2 "	
5. בלגיה	– 3 "		15. ספרד	– 2 "	
6. ברזיליה	– 3 "		16. פינלנד	– 3 "	
7. גרמניה	– 2 "		17. פקיסטן	– 3 "	
8. דניה	– 2 "		18. פולניה	– 2 "	
9. הודו	– 2 "		19. צרפת	– 3 "	
10. הולנד	– 3 "		20. שויץ	– 3 "	

את התאחדות הטפורט בישראל יצגו החברים ז. גרוס ויקותיאלי.

במסרי את פתב המנדי של נציגינו למזכירות בתברר, כי ברשימת החברים רשומה פלשתינה ולא ישראל, בקשנו לתקן את הטעות ולהכניס במקום פלשתינה את ישראל, לאחר שהמזכירה תקנה את הטעות, הוצב על השלחן שאליו ישבנו, שלט קטן עם כתובת ישראל.

המזכיר הכללי מר רנה פרנק הקריא את הד'וח של הנהלת ההתאחדות בצרפתית והמתורגמן הקריא את תרגומו של הד'וח באנגלית.

בתקופת 1950-1952 קבלה ההנהלה באופן זמני להתאחדות את ההתאחדות ההוקי הלאומיות של גרמניה-המערבית, הסאר, שבדיה, פרס ודרום-אפריקה. כיום מסונפות להת' הבין-לאומית להוקי 36 ארצות, מהן 19 באירופה, 9 באסיה, 4 באפריקה, 2 באמריקה ו-2 באוקניה (אוסטליה) (הקונגרס אשר) הקונגרס אשר את ספוח הארצות הנ"ל ובן אשר גם קבלת הארצות הונקונג, קניה וניגריה.

בסדר צירות הארצות להקי של אסבתיסטן וצילין הוצאו מההאחדות ע"י ההנהלה, כי לא שלחו במשך שנים אחדות את המסים, למרות דרשות ההנהלה החרכות, צילין סלקה ברבע האחרון (בשעת הקונגרס) את חובה ונתקבלה חזרה כחברה, לעומת זאת אישר הקונגרס את בטול החברות של אפגניסטן.

המזכיר הכללי מסר ד'וח על היחסים שבין הארגנטינה ובין ההתאחדות הבין-לאומית להוקי עבור נשים. הקשר בין שתי ההתאחדויות היה אמוץ ובישיבות משותפות, שהשתתפו בהן יו"ר ומזכירת הת' ההוקי לנשים ומזכיר הכללי של הת' הבין לאומית להוקי,

./.

בדונו כל השאלות שהיו טעונו הסדר.

הועדה הטכנית המורכבת מ-9 חברים פעלה יפה ושיתפה פעולה עם הועד המארגן של המשחקים האולימפיים בהלסינקי בכל הנוגע להכנתת למשחקי ההוקי ואף דאגה לשופטים מוסמכים ששפטו בהחרויות.

בין ודברים קשים היו להנהלת ההתאחדות עם הועד האולימפי הבין-לאומי בדבר צמצום ההשתתפות של קבוצות ההוקי במשחקים האולימפיים. ההנהלה ממשיכה לעמוד על דעתה ועל דרשותיה שיתנו לכל ארץ האפשרות לשחף את נבחרתה במשחקי ההוקי האולימפיים. הועד האולימפי האוסטרלי, אשר יארגן את המשחקים האולימפיים ה-16 בשנת 1956, הבטיח להנהלה להתמך בדרישתה זו כלפי הועד האולימפי הבין-לאומי.

גביע פעול לוסיי, לזכר הנשיא הראשון המיטר של הפדרציה הבין-לאומית להוקי שהיה עד אז בידי טפרד, נמסר הפעם לפי המלצת ההנהלה לפקיסטן, הקונגרס אשר את ההצעה הזו במחיאות כפים.

ועדה מיוחדת שהורכבה ע"י ההנהלה ואושרה ע"י הקונגרס חוקרת וכוחנת את ההצעה של ארגון משחקי הוקי באולם, סידור כזה יקל את המשחק ההוקי בארצות הסובלות מחורף קשה וארוך.

משחק ההוקי נכלל גם בתכנית של משחקי ארצות ים-התיכון שנערכו באלפנדריה של מצרים, אולם הם לא יצאו לפועל, בי הקבוצות המתחרות לא הופיעו.

הקונגרס אשר את הד'וח של ההנהלה והחליט להטיל על ההנהלה להוציא לאור ספר שיכיל את חוקת ההתאחדות וקוקת המשחקים באנגלית ובצרפתית.

וכוח ער התעורר בדבר ספוח התאחדות ההוקי של גרמניה המזרחית, את שאלת הספוח עורר נציג פולניה. הקונגרס החליט לדחות את דבר הספוח של גרמניה המזרחית לאחר ההחלטה של הועד האולימפי הבין-לאומי בדבר ההכרה בועד האולימפי של גרמניה המזרחית.

לפני נעילת הקונגרס קבל חברנו גרוס רשות הדבור והפנה את תשומת לב הנציגים השונים, כי ספורטאי ישראל משתדלים לפתח את משחק ההוקי והוא מבקש את ההתאחדויות החברות לתת לישראל הזדמנות למשחק נגד קבוצות טובות.

הפדרציה הבינית להוקי הזמינה את כל נציגי הקונגרס לארוחת ערב חגיגית באחד המסעדות המפוארות של הלסינקי.

==========

הרהורים ליום האולימפי בישראל

מאת יוסף יקותיאלי

משאת יכבדנו בעבודה על הכל
(שמירה בזיכרון המערכת - 15.5 (0:3)
17.7.1956

כשהייתי צעוד באותו ערב ב-11 ביולי למקלט הרדיו והקשבתי לדבורו העברי הקולח של נחמיה בן-אברהם ממוסקבה, חזיתי בעיני רוחי את אצטדיון "דינמו" המלא על כל גדותיו, את דגליגו החכולים-לבנים משובצי מגני-הדוד המתנוססים על חרני האצטדיון כשאלפי זוגות עיניים נוגות מלטפות אותם במבט חקות. וכשצלילי "התקוה" הגיעו לאזני, הרהרתי ע"ד רבבות זוגות האזנים היהודיות בכל קצוי בריה-המועצות ובנות בריתה, הצמודות בדבקות למקלי הרדיו הפרטיים והצבוריים והקולטות בחיל-חדוה וברעד-אהבה את הטלים והמנגינה של "התקוה הנושנה" ששמעו לאחרונה לפני עשרות שנים בבית אבא ואמא בימים ההם..... ואמרתי לעצמי:

מה השכר ואיזהו התקציב שהיו הארגונים היהודיים, ההסתדרות הציונית ומדינת ישראל מקדישים ומקציבים למוסד-תעמולה אשר היה מקבל על עצמו לבצע את התכנית הבאה - להעלות בהיכר ובפומבי את דגלי ציון באחד האצטדיונים הראשיים בלבה של מוסקבה; להטיל על תזמורת צבאית משובחת לנגן את "התקוה" ולהעמיד לכבודה את רבבות הצופים המסלאים את האצטדיון הענקי עד אפס מקום; לקבוע במרכז האצטדיון כרזות כתובות עברית ולהשמיע בו בומקולים אדירים שירה עברית עסיסית מפיהן של יפה ירקוני ושושנה דמרי ודגרי ברכה בשפת עבר; ולהעביר את כל אלה בתחנות השידור הכבירות על בלי האיחר לכל רחבי בריית-המועצות והעולם; ולתת אפשרות חוקית לשני מליונות היהודים בכל קצוי רוסיה הגדולה ולכל אחיהם בארצות מזרח-אירופה להקשיב בהיחד, מחוך חרות וללא כל פחד לדרישת שלום חיה מארץ המולדת הקדומה-החדשה.!?

והוספתי לומר לעצמי, שכר ותקציב לשם ביצוע תכנית שידור כזו, אם היו מגיעים למליונות לירות, היו מתכסים ברצון וללא כל היסוסים על-ידי כל הנוגעים בדבר.

והנה קמו הועד האולימפי לישראל, ההתאחדות הישראלית לכדורגל, אגודת הטכבי, הפועל וביתר והגישו לכל המעוניינים את תכנית השידור הפנטסטית הזו ללא הזמנה מוקדמת, ללא כל חוזה המחיב תשלומי הוצאות ודמי טרחה למבצעיה ! ומוסיף אני להרהר ולשאול - מה הגמול, אשר מוסדות הלאום והמדינה שלנו, ישלמו למוסדות הספורט שלנו הנאנחים יום-יום על יד קפתם הריקה והתובעים את תמיכת הצבור והמדינה ואינם נענים.....?

והספרים המלבדים (הספרי הנוער) ומלאו הפנים המונים כולם הכלי הכרמי.
הנעצי: אני על שלחן שמונה שולחנות שלמים, ומעט לחמי וקמו אל אכילתו
שמונה קבוצות שמונה קבוצות לפני שלח שלמה הכרמי, לחמי/שמונה הספרים
ויין לבנון ולסולדו:
מרים, בגילוי על שמשם את לבוש הנעלה "שמע ישראל שבקובץ
ראי, פיקי גילה, וקשה עכיו ובניין את שמעתי את הנים. מתוקף כאלו
שלמה! - המעבר מ-ערוב - בלה נים על שמונות הכרמי וה כבוש
שלמה הקטנים:
מלא ה שיעין בשמש על שלח-ה שמונה על שמונה, ומה שלמה פסלה אולם מעטים
פרא וכעין לבנון מלא-פלשתים ומגורת שמונה בלבוא. שלחן לכביא בפני הלשון
וכבאי לעלות מא- הפשרה לפני כבוד הלציר שלחן, לעתיד ילמדו לציורה ואמנם ושמנה
בכיסא לשמש פיגמא ואופה ועל הבאים לעבודתם. אמנתם היתה שלמה-ה איכותית
אומנו כשמונה שלחן, מעבדות ומבחינה שהיו מבחנה ואמנות לעבודתם
כשמונת ילדים" מלבדו.
מבנה הפתוח על הכשמונה והספרים מצור הלשון שלחן/אולם הפעולות על שמונת
היו בפיהם לעתמנה על קולות רבים ובאוב על שמונות הלבוש והיתה, שלחן הבין אחר
ה הכשמונה ומספרים בלבו. מבחינה ולחן בכה לשלחן בשמונת, ומבחינה הכשמונה
מרכז חשוב מעמדים ולבכים ומשמעותם. שלשתיהם הנה הכשמונה בשמונת
הבלב

ילקוט מ"ל ה הלבנון"

אף כאן השלים הגברת התואם הפיסטולי של אלפונסין אבן לבאומין הצבוע
הרפשנות של הקבלת הצו.
מבט אל הפוך, כשלם הדיום של "לא הורגים" הוא אלגיה לראות את מוסדות
ה-ברוך את אסא אסר-ראשלה לתרבות-פוליטיקה בפי אם שוקע ואוקטה וכן
חולה וקבוצה, שמעט נאלץ ואחר מאוחרת ואשונים בקפדנות. אחד קבוצה ו
ה-20 בת ראשלה ופניה וגם אקסודוס הוקרבנות, אולם, שהוא פניה ואולם בבוץ
ואחרת ואחר הפוך קבוצה בשעת של אחרונים ואחרונה בבוץ
בראש לחולה ואלה של פי אחרונה הפסבוס והצבי בשבוץ.
בראי זאת אין מנס שאור אחרונה הפסבוס ובמחסה, כי ואלה של אחרונה הצבי ה-אחר
ואחר בקהל הצבי-הפוך, וש לכאשר לאחר אשלחה של פי אלהלה הצבי
ירוק ב"הולנד-הצבי" שבו ישראל פי וכבי אחרונה פחי אחרונים בקשים
אשלחה אכלה בפה ובני אולמים בשנה האשונה בולט. אחד אלוף, אבון
ואלה "לא הורגים" אחרי הצבי ואחרונה פסבוס בשבוץ פי אחרונה הפסבוס
לשולחן בשבוץ בון לא הורגים שלו.
בשלום, כולל בואשים אחרונה שלהם ואחר אחרונים שוב
בבוץ הפשוט, ואחרונה אחר-אשלחה בשבוץ. אחרונה אשלחה בשבוץ ואחרונה, בון הפוך
אל פי כוב בשלום ובני אולמים. בבוץ בשבוץ בשבוץ אחרי בבוץ אחרונה
אל פסבוס אפ ובשבוץ פסבוס שבוץ אחרונה אחרונה בשבוץ ואחרונה, ואשר
בשבוץ בשבוץ הפסבוס בשבוץ אחרונה אחרונה בשבוץ אחרונה בשבוץ. פי-

בעיקרון, יופי קלאסי נשאר הדבר היחיד שבו ~~הנשים~~ ה-8 זהות שוות.
בכל שאר ההיבטים, מישהי יכולה להיות מושלמת בעוד שאחרת תהיה
בדיוק ההפך. לדוגמה, אישה אחת יכולה להיות מוכשרת מאוד בספורט
אבל לא מוכשרת במיוחד בלימודים. אישה אחרת יכולה להיות מוכשרת
מאוד בלימודים אבל לא מוכשרת בספורט. אישה שלישית יכולה להיות
מוכשרת בשניהם, אבל לא מוכשרת במיוחד בשום דבר. אישה רביעית
יכולה להיות מוכשרת בשניהם, אבל לא מוכשרת במיוחד בשום דבר.
אישה חמישית יכולה להיות מוכשרת בשניהם, אבל לא מוכשרת במיוחד
בשום דבר. אישה שישית יכולה להיות מוכשרת בשניהם, אבל לא
מוכשרת במיוחד בשום דבר. אישה שביעית יכולה להיות מוכשרת
בשניהם, אבל לא מוכשרת במיוחד בשום דבר. אישה שמינית יכולה
להיות מוכשרת בשניהם, אבל לא מוכשרת במיוחד בשום דבר.

[illegible]

תנועת תרבות-חגוף והספורט בארץ-ישראל הכתה שרשים עמוקים בתוכנו. בתקופת זמן קצרה הצליחה התנועה לחדור לכל שדרות הישוב העברי. אגדות-הספורט נוסדו בערי אי"י ומושבותיה ובהן טפלו בעצמי-הספורט המובים. בשנים האחרונות, ערב פרוץ המלחמה ההימלרית, גערכו בארצנו מפעלי-ספורט חשובים. ספורטאים עבריים מאי"י בקור בתוך בהתחרויות בין-לאומיות שונות וייצגו את צבעינו הלאומיים בכבוד ולתפארת. ספורטאים מחוץ לבקרו בארצנו וקשרי-ספורט ידידותיים בקשרו בין ארץ-ישראל הספורטיבית לבין עולם הספורט הנדדל. בשתי המכביות (הראשונה בשנת הרצ"ב-1932 והשניה בשנת תרצ"ח-1935) הוכיחו הספורטאים העבריים את כחם בספורט ובארגון גם יחד. רמת הספורט והתנהגות הניעה לרמה בין-לאומית. הוכוחים על ערך תרבות-הגוף בישראל ועל הצורך בספורט - הנם עתה נחלת-העבר, כיום שורות דעה אחת ויחידה - דעת הכלל וחפרט לזכות הספורט העברי.

בימי המלחמה הצטמצמה הפעולה הספורטיבית, הקוער העברי נעגה לקויאת מלחמתינו הלאומיים ויתגיים באלפיו למערכות העבא, אך הפסקה בפעולות הספורט לא בעה. הקוער בגיל הצעיר ממשיך בפעולתו. ההגמר המלחמה "גדלו" הפעילות בספורט ומספר המשתתפים בתנועת הספורט העברית "גדל אף הוא". מכריי התרחבה על הפעולה העתידה לבוא, מחיבים מבר עכשיו את התחבת המסגות של תנועת הספורט לקראת התאת וביחוד יצירת תנאים יותרים מאשר בעבר. יש לדאג מעתה לצרכים ההכרתיים ולהתחיל בהכנות לקראת התתיל הקרוב.

אחד המכשולים הקשים ביותר העומד לשטן בדרך הספורט בארצנו, הוא המחסור במגרשי-ספורט ומקומות מתאימים לביצוע פעולות ספורט שונות. בעית המגרשים ומקומות-הפעולה האחרים עלתה על הפרק בעת ובעונה אחת עם שאלת הספורט בכלל, אבל לא נמצא לה פתרון עד כה. בעולם הגדול הביאו לפתור את השאלה החשובה הזו ברוכים שונות. המדינה, השלטונות העירוניים, מוסדות-פילנתרופיים שראוי להבראת העם ונדיבים פרטיים - כל אלה בתנו את חלקם לפתרון השאלה הזו. בארצנו בעשה מעט מזעיר בכוון זה. שלטונות הארץ עוסדים מרחוק, השלטונות העירוניים אף הם לא הראו פעילות רבה בשטה הספורט, המעט שהושג פה ושם - הושג ע"י התאמצויות הספורטאים עצמם ובאמצעים מצומצמים שאינם הולמים את גודל התפקיד. התוצאה המציאותית היא - שאין בכל ערי אי"י ומושבותיה אפילו מגרש ספורט אחד הראוי לשמו.

תשומת לב יתרה הקדשתי לשאלת מגרשי-הספורט בארצנו, נסיתי פעמים רבות בזמנים שונים לארגן פעולה-בצורית בקרב ידידי הספורט העברי, פעם בצורת מצבית ופעם על-ידי יסוד "קרן למגרשים", אבל בלי הצלחה. בועידות התתדרות המכבי העולמית והארצית העליתי מדי פעם בפעם את שאלת מגרשי-הספורט על הפרק, בתקבלו החלטות הגיגיות ולידי מעשה הבליתי לא הגענו. אחרי כל נסיונותי אלה ונסיובותיהם של אחרים בכוון זה, באתי לידי מסקנה, כי יש ללכת בעקבות התברות המסחריות בעיים באנגליה וצרפת-הברית שתקימו אצטדיונים-ספורט, בריכות-שחיה, אולמות לבוכם וכו' בהצלחה רבה. צריך למשוך את תשומת לבם של בעלי-האמצעים, המחפשים שדה פעולה להונם ולזמנם, לצד העסקי שבמפעלי-הספורט ולהשיג בדרך זו את התחר לתנועת הספורט שלנו.

"חברת הספורט בארץ-ישראל, בע"מ שנוסדה למטרה הגיל, צריכה לשמש מכשיר לביצוע התפקידים הבאים: הקמת מגרשי-ספורט, בריכות-שחיה, אולמי-התעמלות, מגרשי-משחק ושעשועים ושאר מקומות-פעולה לענפי הספורט השונים בערי אי"י ומושבותיה. עבודתה של החברה הזו תעשה על יסוד מסחרי ולשם בתינת דוחים לבעלי-מניותיה. היא תעמיד את מגרשי-הספורט ובריכות השחיה שלה לשמוש הספורטאים-העבדים (ללא כל תפלית שפלנתית) בתנאים נוחים בזמנים מסוימים.

בירושלם - בירת ארצנו - דלה מאד תנועת הספורט העברית. בעבדני קבאה מביט הנוער העברי לעבר הבנינים המפוארים ומקומות הספורט הנאים שנכרים הקימו בבירתנו הנצחית. מגרש ספורט לספורטאים העברים בבירתם - מושג כה סבעי והכרחי, טרם הושג והנוער שלנו, הער לכל פעולת, סובת, כי חסר מקום פעולת תנהו. בריכת-שחיה מודרנית בירושלם וקל-ידה מגרש ספורט יפה, אצטדיון לאוסי מפאים האין צורך באלה או האם אין הדבר הזה בר-ביצוע? בריכת-שחיה בירושלים העברית ומגרש ספורט משוכלל אינם דק משאלת לאומית חשובה, אלא גם עסק מסחרי טוב. חברת הספורם בא"י בע"מ, הסילה על עצמה את התפקיד להקים את המפעלים החשובים האלה בירושלם.

בתל-אביב הגדולה - "עיר המכביות" - למרות היותה שוכנת לחף ימים, זקוקים כל תושביה וכל תושבי סביבתה לבריכת-שחיה מודרנית. ספורט השחיה הנהו אחד מענפי-הספורט החשובים ביותר לבריאות הארם, בלי בריכת-שחיה לא יתכן ללמוד את השחיה. יפה של תל-אב הוא פתוח לרוחות ולסערות, מי הירקון נגועים בבלהרציה, מי אינו יודע זאת? זאף על-פי כן אי-אפשר היה להשיג עד כה מעירית תל אביב מגרש צבורי להקמת ברכת-שחיה. ההתנצחות הספלגתית בעירית ת"א פגעה בעבר בהברת החלטה ברבר מסירת זכיון להקמת בריכת-שחיה. עתה יתכן מאד שחברת הספורם בא"י, בע"מ, שאין לה כל עניינים מפלגתיים או כל קשר אחר עם אגודות הספורט לסיניהן, זולת הקשר המקצועי, אולי תצליח חברה זו להשיג מאבות העיר את הזכיון להקמת בריכת-שחיה מודרנית בתל-אביב שרבבות תושבים מתנענעים לה.

תאה עמוד 2.

אף מגרש ספורט הגון אין לה לתל-אביב. "אצטדיון-המכביה" היה מקום פעולה זמני, אבל כל פעולת ספורט חוקית (בהתאם לחוקות הספורט) אינה יכולה להתערך על האצטדיון הזה המשתרע על חף חים ושרוחות וחולדת חים שולטים בו. תל-אביב זקוקה לאצטדיון מודרני המקומו תרחק הרחק מחף חים.

גם בחיפה עיר-התעיד לא תאירה התצלחם פנים לספורטאי. מגרש ספורט מסודר לא נמצא בתהומיה ורחמרגו מורגש מאד. חברת הספורט רכשה חלקת אדמה יפה על הנת-הכרמל. חלקה זו משתרעת לאורך הכביש המסבר את נוה-שאנן עם אחוזת-סמואל מצד אחד וכביש חרש אחר, שנמתח בין חברה את המקום הזה עם הדר-הכרמל. במקום מרכזי זה בפרשת דרכים חשובה עומדת חברת הספורט לאי, בעיה להקים את מגרש הספורט שישא עליו את שמו של הנדיבדר פ.ה.קיש ז"ל שנפל חלל במלחמת הגבורה בסוריה.

חברת הספורט באי, בעיה, רשומה בהון של 6500 לאי, מזה 100 מניות-יסוד ענות 1. לאי, והשאר מניות רגילות. עד כה נמכרו 100 מניות-היסוד ו-2100 מניות רגילות. לפי תקנותיה היא רשאית היא לה רשיון כזה מהמציב הפליון להחזיק קרקעות בכל ארץ-ישראל. מטרותיה הן: לרכש קרקעות באי, הקמת מגרשי-ספורט, בריכות-שחיה, אצטדיונים, אולמי-התעמלות, מגרשים לטרוי-טרופים, שדות-תעופה, מועדונים, מגרשי-טניס, מגרשי-שעשועים, מעגני-סירות וכדי. לקבל זכיונות מאת הממשלה והשלטונות העירוניים לשם פיתוח אדמות ממשלתיות ועירוביות למטרת הניל. ובדרך כלל להקים כל מיני מפעלי-שעשועים ולעסוק בכל עסק העלול להביא תועלת ישרות או בעקיפים לחברה.

החברה שואפת לאחד פעולה עם מוסדות מאימים ~~היש עמה התאחדות בהבטחת להבטיח~~ ~~שביעות-בטיחה של החברה ולהבטיחה את הרווח~~. ~~החברה תלוי רק בהתרכז הנהלה בהשגתה~~ בעלת ערך ממוך. חברת הספורט יכולה להיות גורם חשוב מאד גם בתגועת הספורט העבודית בלהכי על ידי פעילותה בשטח הזה תצבר השפעתה בכל הכוונים האלה. - במצב הכלכלי הנוכחי לא יקשה לאסוף בזמן קצר באי, 30 אלף לאי, ולעשות פעולות קונסטרוקטיביות בארץ.

~~תל-אביב 6 מרס 1946~~

יוסף יקותיאלי

1946

מצב העניינים השורר כיום בהתאחדות אגודות הספורט לחובבים באי"ה, הוא יגע מאד ואין אנו רשאים להעלים עין ממנו. הננו מצווים לשכם עצה במה וכיצד לתקן את המצב במוסד החשוב הזה ולגשת מיד לריאורגניזציה נמרצת. אם ישאר המצב הקיים, הרי נאבד את כל עמדות-המפתח בספורט האי"ה שהצלחנו להשיגן אחרי עמל רב ועם הפסד העמדות האלה, יאבד הספורט העברי את ההגמוניה שלו באי"ה.

בשנים האחרונות, לפני פרוץ המלחמה הנוכחית, בעשתה עבודת-ההכנה, גוסדו התאחדויות הספורט השונות והוקם הועד-האולימפי. אחרי שפול רב הוכרו המוסדות האלה רשמית ע"י מוסדות הספורט הבין-לאומיים. בשנות המלחמה אי-אפשר היה לעשות הרבה וגם לא היה הכרח בכך. עתה כשהמלחמה ~~האירופית~~ נגמרה, הננו מתחילים לעבוד מחי"-חדש לחי"-שלום, הקשרים עם חוץ הולכים ומתחדשים, עתה יש הברח להתחיל בפעולה ממשית מבפנים וכן יש להתחיל בחדוש הקשרים עם חוץ.

שאלת-השאלות עבורנו בעבר ובעתיד, היא, ההגמוניה של הספורט העברי באי"ה. שתי תעודות להגמוניה זו: האחת-נתונה כלה בידינו-והיא: חזוק כחותינו הפעילים בכל ענפי-הספורט השונים, הגדלת מספר האגדות העבריות בכל ערי אי"ה ומושבותיה, עד כדי הבטחת כל עמדות הספורט הראשונות, השניות והשלישיות בידי ספורטאינו. התעודה השניה-שאינה כלה בידינו ותלויה הנה בהרבה גם מגורמי-חוץ- היא יצוג ארץ-ישראל ע"י ספורטאים עברים בצבעים עבריים. עד אשר תקום המדינה העברית, יהיה עלינו לעמוד על המשמר, דרוכים ומוכנים לשסוע ולהגן על ההגמוניה העברית בספורט האי"ה.

עד-כה מחזיקים אנו את כל המוסדות הראשיים של הספורט האי"ה בידינו וכן גם את העמדות הראשונות בספורט למקצועותיו השונים. במאמצים גדולים הצלחנו להתגבר על מכשולים ~~ע~~ רבים שהיו בדרכנו אל העמדות והמוסדות הנ"ל. מצב החולשה וחוסר הארגון שבו נתון הספורט ~~ע~~ אצל שכנינו, הקל עלינו את כבוש עמדותינו הנוכחיות. עתה, ביחוד בשנה האחרונה, הורגשה תזוזה גדולה אצל שכנינו, בעיקר בענף כדור-הרגל והבוקס, אבל אין ספק שזאת היא רק ההתחלה. ההתעוררות מראה את סימניה והיא עלולה להתחזק הרבה על-ידי גורמים שונים מבפנים ומבחוץ ואם נשאר עומדים קופאים על שמרינו, נתעורר ביום בהיר אחד כשידינו על ראשינו.

במה נקדם את פני הרעה?

ראשית כל עלינו לגשת במרץ רב לחזוק ארגוננו מבפנים. חזוק זה יושג על-ידי ליכוד כל אגדות-הספורט העבריות (ללא הבדל מפלגה) בתוך ההתאחדות ויסוד אגדות-ספורט עבריות חדשות בכל ערי אי"ה ומושבותיה, למען נוכל לארגן פעולה ספורטיבית בכל שדרות הישוב ולהגדיל את מספר האגדות הנספחות להתאחדות ואת מספר חברי ההתאחדות. עלינו לקבוע תכנית אחידה לכל פעולותינו, החל מהתקנות ליסוד אגודה באחד הכפרים וכלה בכל התקנות והחוקות לכל ענף ספורט לכל פעולה קטנה כגדולה. אנו מצווים לארגן מקסימום של פעולות בכל ענף ספורט ולהצע בקביעות ובדיקנות את הרכבאויות לכל ענף וענף במועדו. על-ידי פעילות כזו נרים את רמת הספורט שלנו לרמה אירופית שלפי"המלחמה

אנו מחויבים להתגבר על כל הסאלות הסטלגתיות. כל עברי העוסק בספורט באגודה עבריה, צריך להיות שותפנו בעבודה. כל אגודה עברית מחויבת להצטרף להתאחדות מבלי שהצטרפות זו תחייב אותה לא להיות שייכת לאיזו גוש ארצי מפלגתי או בלתי-מפלגתי. בהתאחדות הן מתאחדות לשם ביצוע פעולות ספורט מקצועיות גרידא למען הרם את קרן הספורט העברי ולמען שמור על ההגמוניה העברית בספורט האי"ה. עלינו להיות נמישים ובעלי-רצון טוב ואז המצא הדרך לספות כל אגודה עברית להתאחדותנו. לאחר שנים רבות של פעולה בתנועת הספורט, באתי לידי מסקנא, שלדעתי היא צריכה להיות מסקנתו של כל מכבי-נאמן - לשאוף תמיד לפתוח מקסימלי של תרבות-הגוף בקרב העם העברי ולטיע בידי כל עברי לשפל בתרבות-הגוף בלי לשים לב להשקפותיו הפוליטיות (אם אין הן תורגות מהמסגרת הציונית).

את דלתות ההתאחדות עלינו להשאיר פתוחות לכל אגודה אי"ה, אשר תסכים לקבל עליה את תקנות ההתאחדות. אנו נקפיד על שמירת התקנה "שאין להפלות חברים הפליה גזעית או דתית" וכן על התקנה של "יצוג הבית-העברי הלאומי" שבאה כתוספת ליצוג האי"ה. על הנהלת ההתאחדות לשמור על נויטרליות מלאה. עלינו להקדיש תשומת לב לכל הנעשה בחוגי הספורט אצל שכנינו בארץ ובארצות השכנות, כי על יסוד ידיעה ברורה מהנעשה אצלם, נוכל לשמור על עמדותינו. אנו נשתדל לשמח יחסי ידידות עם שכנינו וביחוד נמנע

תהיינה / הם

ונזהר להיות "הסתרבים", אבל לא נצטער אם יהיו/סרבנים תמידיים וההזכחות לכך/בידינו. מאמצים גדולים עלינו לעשות למען שפת יחסי ידידות עם הפורמאנים הערבים בארצות השכנות, בשדל להרבות פעולה אתם, ישרות או בעקיפין.

כלפי חוץ עלינו להקפיד מאד בשמירת הקשרים הפורמליים עם ההתאחדויות הבין-לאומיות. נמהר להתקשר אתן במכתבים, נמציא להן דו"ח משעולותינו ונאחל להן ברכות לחדוש הקשרים. נבדוק את קשרינו בכל מקצועות הספורט ונחיש את ~~אחיזת~~ האשרפותינו אל אלה שפרם הסתקנו להצטרף. פעולתנו הראשונה צריכה להיות מדפסת דו"ח שיכלול את פעולותינו בכל ענפי-הספורם (בשלוש השפות הרשמיות) ולהמציאו לכל ההתאחדויות הבין-לאומיות והארציות. נשתדל להשתתף בפעולות ספורט בין-לאומיות וכן לארגן כאלה אצלנו. בחדש את המרים בדבר משחקי אסיה-המערבית. נכריז על פעולה גדולה באתלטיקה-הקלה, בשחיה וכו' באביב הבא ונתאמץ לשתף בהן כחות מן החוץ. ניצור יחסי ידידות עם ספורטאי קפריסין, יון, מלטה, יוגוסלביה, תורכיה, רוסניה ובולגריה ובתחיל גם לגשש ברוסיה.

בדרך כלל עלינו להבהיר לעצמנו את שאיפתנו אנו בספורט הבין-לאומי והיא צריכה להיות לנו ליסוד כל הפוליטיקה הספורטיבית שלנו. במלים קצרות אשתדל להביע את שאיפתנו זו: ליצג את העם העברי בתור יחידה לאומית שביתה הלאומי הוא ארץ-ישראל. עלינו גם להכניס בחוגים הבין-לאומיים של הספורט את הדעה שעם לאום רשאי ליצוג בהופעות בין-לאומיות, אף אם אינו מדינה עצמאית, כי הבית הלאומי של כל לאום יוצג על-ידו. אין ספק ששנויים יחולו בפוליטיקה הכללית של הספורט הבין-לאומי וכן בועד האולימפי הבין-לאומי. השפעת הקשרים המדיניים בין רומיה, בריטניה וארצות-הברית ושלטון השמאל ברוב המדינות באירופה, כל אלה יתנו בקרוב מאד את סמניהם ועלינו לקחת את כל הנסיבות האלה בחשבון.

אסים בצפני בזה את הפעולות התכופות שעלינו לנקוט בהן בכדי להשיג את אשר הסברתי לעיל.

1. קביעת מועד לאספה-כללית של ההתאחדות לנובמבר 1945.
2. למנות ועד-פועל או מזכירות בת 3 - 5 חברים בתל-אביב שתצא מיד לביצוע ההחלטות.
3. תפקידי הועדה יהיו: לנהל מרים עם "הפועל" ולבוא לידי הסכם אתו בדבר רשום אגודותיו להתאחדות בתור יחידות. במקרה שלא יושג הסכם כזה, כי אז למצוא את הדרך של שיתוף פעולה מקצועית נרידא, אבל לשמור בכל מחיר את הליכוד הסכני בידי ההתאחדות ולא לאפשר יצירת התאחדויות מקבילות או מיוחדות.
4. לערוך תכנית פעולה לרבנאות בכל ענף ספורט עד סוף השנה הנוכחית.
5. לערוך ולהוציא לאור דו"ח של ההתאחדות על כל פעולותיה, לוחות השיאים האי', מפעליה וכו' לשם תעמולה ומשלוח לחו"ל.
6. להתקשר מיד עם ההתאחדויות הבין-לאומיות ולבדוק את הספורטים השונים.
7. להכין תכנית ולהתחיל בהכנות לקראת מפעל ארצי גדול באביב הבא.
8. לערוך מפעלים ספורטיביים בשחיה, בבוקס וכו' העלולים לתת הכנסה בספית למובת ההתאחדות.
9. לארגן מחדש את החברות של האגודות בהתאחדות, לעודד ליסוד אגודות חדשות עד כדי הגדלת מספר החברים בהתאחדות.

1945

פרדסיו של ה' יוסף אילן מנס-ציונה. ה' אילן הנ"ל התקשר עם ערבי בחוזה לשם מכירת פרדסיו ששטחם כ-70 דונם ואדמת בור בשטח 31 דונם, תמורת -.10000 לא"י. חובותיו של אילן עולים לסך -.7870 לא"י (מזה בשעבודים נגד משכנתאות-.5650 לא"י). הפרדס האחד (גוש 3847 חלקה 10) מחזיק 40 דונם ובו באר וחלקת בור בשטח 31 דונם. הפרדס השני (גוש 3741 חלקה 6,12) בשטח 30 דונם בערך מציו עזוב, מקבל מים מבאר הפרדס הראשון. הפרדסים הנ"ל נמצאים במקום מרכזי (עמדות מפתח) על גבול בית-עובד דגנ-ציונה.
הנושים של ה' אילן מסכימים להפחית את תביעותיהם אם הוא ימכור את פרדסיו ליהודים (ה' מ.ז.שטרוכמן, גו"ד בתל-אביב הבקי בכל הענין הזה מקבל על עצמו לסדר את הדבר עם הנושים ויש תקוה כי בסכום של 6500 לא"י אפשר יהיה לסלק את החובות). יש אפוא צורך תכוף בהשגת סך -.6500 לא"י לשם סדור הענין, כי ב-22 לח.ז. נקבע מועד ההעברה לערבי.
נהלתי מו"מ עם האהים חבס שהם ישקיעו את הסכום הנ"ל, חשובתם היתה, כי כיום אין להם בסף מזומן חפשי. התראתי עם עוד בעלי-הון אחדים, אבל לא הצלחתי לעניינם בקניה.

פרדסים בעקרון. ה"ה נתנאל בולד, גילר, נימן ואלזנר בעלי פרדסים בשטח 65 דונם התקשרו יחדיו למכירת פרדסיהם לנכרים. ההתקשרות נעשית עם יהודי אחד והוא יעביר את הפרדסים לערבי, כל זה בידיעתם המלאה של בעלי הפרדסים. המחיר המוצע להם הוא -.55 לא"י לדונם, הם מוענים שאין יהודים קונים למרות זאת שהם מוכנים לממור ליהודים במחיר -.45 לא"י לדונם. הנושים העיקריים בפרדסים אלה הם בבנק המרכזי (ויטליס) והלחץ של הנ"ל כבד מאד. הזמנתי את ה' בולד (שהוא הגהו מארגן המכירה העיקרי) לשיחה והוא משתמט ממנה.

פרדס שנידרוביץ-שני בבאר-יעקב. הפרדס הזה ששטחו כ-28 דונם מוצע למכירה-פומבית ע"י חברת המשכנתאות התקלאיות ירושלם, ההצעה הכי גבוהה הנה כיום של ערבים וקונים יהודים אינם.

פרדסי שנידרוביץ יהודה. ליהודה שנידרוביץ פרדס בן 44 דונם בבאר-יעקב, פרדס בן 15 דונם בכפר-אחרון ופרדס בן 16 דונם בבית-עובד. הוא חיב על הפרדסים האלה כ-5000 לא"י, ערבים עומדים לקנות את פרדסו שבבאר-יעקב. הוא אינו רוצה למכור לערבים, אבל לחץ מצד הנושים גדול מאד ואם לא ימצא קונה יהודי לפרדס שבבאר-יעקב, יאלץ למכור לערבי.

פרדס הק בחדרה. נהלתי מו"מ עם שוגים בדבר קנית הפרדס הזה השייך כיום להברת המשכנתאות בירושלם (והיא עומדת למכרו לערבי!), המחיר הגבוה ביותר שהוצע ע"י קונה יהודי הוא -.65 לא"י, אבל חברת המשכנתאות דורשת -.80 לא"י לדונם. המועד האחרון שהחברה הנ"ל קבעה למכירת הפרדס הוא סוף מרס ש.ז.

אדמת טורק בחדרה. הקונה היחיד המשלם סך -.30 לא"י לדונם הוא ה'סולוביציק מחדרה, אבל אין בידו אלא שליש הכסף הדרוש (השטח הוא 21 דונם בערך) והוא מבקש הלואה למשך עשר שנים. המועד האחרון למכירת הקרקע הנ"ל הוא סוף מרס ש.ז.

הערה כללית. נודע לי בירושלם, כי פרדסים אחדים של יהודים הממושכנים להברת המשכנתאות, עומדים להמכר לערבים (מהם בכפר נחמן, בחדריה ובבאר-יעקב) אשר מציעים את המחיר הכי גבוה. על חברי הועדה לדון אפוא באופן רציני במה לקדם את פני הרעה. יש ליצור בהקדם הכי אפשרית קרן מיוחדה (מכספים צבוריים ופרטיים) אשר תגאל את הפרדסים והקרקעות העומדים להמכר לנכרים, כי כמעט כל בעלי-הפרדסים האלה הנם קרבנות-הפרדסנות והלחץ הכבד של נושיהם מכריח אותם למכור את פרדסיהם לנכרים באין קונים יהודים.

תל-אביב 16 מרס 1943.

יוסף יקותיאלי

רשימת נושי יוסף אילן, מנס-ציונה.

א. נושים שחובם אינו מובטח (נושים מוטרות)

1.	אוצר בעלי הבתים בע"מ	אלנבי 73, ת"א	72.666 לא"י (הלואה נגד שטרות בערבות)
2.	אמריקה א"י בע"מ	אחד העם 19 ת"א	" 44.- "
3.	בנק אנגלו פלסתינה בע"מ	יפו	" 242.495 "
4.	בנק קופת עם בע"מ	אחד העם 13 ת"א	" 233.670 "
5.	בנק אשראי בע"מ	לילינבלום "	" 184.360 "
6.	בנק המזרחי בע"מ	" "	" 152.345 "
7.	בנק שלמה המלך	" "	" 100.- "
8.	בנק בני בנימין	" "	" 82.070 "
9.	הלואה ומסכון מקלאית בע"מ	נס-ציונה	" 415.105 "
10.	קרדיט גומלין בע"מ	הרצל 14 ת"א	" 120.930 "
		סה"כ	" 1647.641

ב. נושים שחובם אינו מובטח (נושים פרטיים)

1.	נתן אליאס,	רחוב ברנר	ת"א	" 110.- (הלואה נגד שטרות בלי ערבות)
2.	ברוק טוביה	רחוב מלצט 8	"	" 80.- " " " " "
3.	ברנשטיין נח		נס-ציונה	" 50.- " " " עם "
4.	גרבוב ברוך		ת"א	" 200.- " " " עם "
5.	גובזמן ישראל		רחובות	" 75.- " " " בלי "
6.	חסין לייב		"	" 200.- " " " " "
7.	מיקולינסקי סולומון,	רחוב הרצל	ת"א	" 225.- " " " " "
8.	מורדכוביץ צבי,	רח' אלנבי, הבית הכחול	"	" 60.- " " " " "
9.	חברת מבטשף		"	" 25.- " " " " "
10.	פורר אחים		רחובות	" 53.- " " " " "
11.	פבזנר יעקוב,	רחוב הרצל	ת"א	" 25.- " " " עם "
12.	צרקוב ראובן,	רחוב פרוג	"	" 125.- " " " " "
13.	צרקוב אהרון	" "	"	" 100.- " " " " "
14.	קלינגרמן אליהו,	157, רחוב בן יהודה	"	" 150.- " " " " "
15.	רוטמיסטרובסקי יוסף לוי,	הגדוד העברי	"	" 50.- " " " " "
16.	שפלטר		נס-ציונה	" 45.- " " " " "
			סה"כ	" 1573.-

ג. נושים שחובם מובטח במלואו (משכנתאות)

1.	חברה למשכנתאות מקלאיות,	בעיים, ירוטלים	2200.- " (כולל כבר רבית) משכנתא ראשונה
2.	חברת "אדיר" בע"מ	תל-אביב	666.- " (לא כולל רבית) משכנתא שניה
3.	מיקולינסקי סולומון	תל-אביב	1500.- " (לא כולל רבית) משכנתא שלישית

שלוש המשכנתאות הנייל בסך של 4.350 לא"י וכמו כן סך של 500 לא"י הלואה לעבוד הפרדס מובטחות ע"י הרכוש דלקמן: פרדס בשטח של 40 דונמים ביחד עם באר וכל הסדורים וכמו כן קרקע בור בשטח של 31.178 דונמים. רשום במשרד ספרי האחוזה, גוש מס. 3847, חלקה מס. 10. כל הרכוש הנייל הוערך על ידי שמאי משרד החוצאה לפועל לסך של 5.700 לא"י.

1.	ויס פני	לונדון	900.- " (לא כולל רבית) משכנתא ראשונה
2.	הירשפלד פלתיאל	שנדיה	1000.- " (לא כולל רבית) " שניה

שתי המשכנתאות הנייל מובטחות ע"י רכוש, הידוע בתור חלקות מס. 6/12 בגוש 3741 שביחד עם הפרדס דלעיל יוצר חלקה אחת. השטח הוא פרדס מצי עזוב בשטח של 29.263 דונמים. על הפרדס הזה מגיע לממשלה עבור עבודו סך של 250 לא"י. הפרדס הזה מושקע מהבאר של הפרדס ה-1 הפרדס הזה הוערך ע"י שמאי משרד ההוצאה לפועל לסך של 1170 לא"י. עבור שתי המשכנתאות מגיע רבית בסך של בערך 750-800 לא"י.

1647.641
-3250.-
1900.-
5650
6297.641
1573.
7820.-

<u>פרדס הק ואדמת טורק בחדרה.</u> בקותי בחדרה בקשר לנ"ל ונתברר שמבארו של הק משקים שני פרדסים בלבד ובעליהם אינם יכולים לעשות דבר בקשר לרכישת פרדס הק.
בסיחה עם ה' בוסקובסקי, הובר לי כי ה' גד מכנס מוכן לרכוש את הפרדס של הק במחיר של -.60 לא"י הדונם (חברת המשכנתאות דורשת -.80 לא"י לדונם1) וה' דובלצקי (בא-כחו ה' כשרן) רוצה לרכוש את אדמת טורק במחיר -.25 לא"י לדונם (חברת המשכנתאות דורשת -.30 לא"י עבור הדונם1). אף הא' פרידר (סרסור קרקעות בחדרה) מציע קונים לנ"ל במחירים כנ"ל.
דברתי עם ה' מכנס והוא מסכים לשלם קן -.65 לא"י לדונם עבור פרוש הק, עתה יש לנסות דבר עם הנהלת חברת המשכנתאות להורדת המחיר. בשיחה עם ה' פרנק (פקיד ראשי בחברת המשכנתאות) בירושלם, הובר לי שהחברה לא תוכל להוזיל את המחיר, כי המחיר הזה נקבע ע"י המנהלה. לדברי ה' פרנק, אין לחשוש שפרדס הק או אדמת טורק יעברו לידי נכרים, כי ישנם קונים יהודים, את שטות הקונים הוא לא הגיד לי.
יש אפוא לנסות דבר באמצעות חברי המנהלה היהודים בכדי להוזיל את המחיר (ישיבת המנהלה או המועצה ב-3 מרס ש.ז.) [illegible]

21.2.1943

בעניין קלינגר – אדמת מגדל.

ב–16 דנא יצאתי לטבריה. התראתי עם ה' נחמני, בא–כחה של הקה"קל שם. לדבריו דורש קליבלר בעד 24 דונם –.450 לא"י ובוסף לזה סך –.100לא"י פצויים לערבי עבור בטול החוזה. עפ"י עצתי נהל אושורוביץ, המוכתאר של מגדל, מו"מ עם הערבי בדבר הפצויים ובא עמו לידי הסכם לשלם לערבי את ההוצאות שהוציא בקשר לקרקע בערך –.50 לא"י.
נסעתי למגדל, שם ראיתי גם את הערבי. הוא מוען שהיו לו הוצאות ממש בגבול הסכום הנ"ל. המצב אפוא הוא, שעבור הקרקע בשטח 24 דונם יש לשלם לקלינגר סך –.450 לא"י ולערבי בעל החוזה יש לשלם את הוצאותיו בערך –.50 לא"י.
ה' נחמני הבטיח לכתוב ללשכה הראשית של הקה"קל ולקבל את הסכמתה לסדור הזה. יש צורך שגם ה' זוכוביצקי ימליץ על כך לקה"קל.

קבוצת בעלי–הון בחיפה הרוצים להשתתף בפעולות הועדה.

ב–18 דנא הייתי בחיפה. פניתי אל ד"ר טולוביצ'יק בכדי להודע ממנו פרטים בדבר קבוצת אנשים בחיפה שמוכנים להשקיע כ–10000 לא הוא שלחני אל ה' נחום אפשטין. ה' אפשטין הראה לי תזכורת שעליה חתומים 5 אנשים המתחיבים להשקיע כ"כ –.500 לא"י, אבל ברצונם ליסד חברת מניות. קימת חברה אחת בשם "נכס" בע"מ בהון רשום של –.5000 לא"י, היא רשאית לעשות כל פעולות קרקעיות ואף יש לה רשות להחזיק קרקע, מנהל החברה הזו הוא ה' אפשטין. הוא מציע שהועדה תשתמש בהברה הזאת בתור מכשיר לפעולותיה. הבטיח להמציא את העתקה תזכיר ההתאגדות ואת רשימת האנשים שכבר התחיבו להשקעה סכומי–כסף, לפי המען של ה' זוכוביצקי.
דברתי עם ה" בולוביצ'יק והוא מבקש למטור לה' זוכובצקי שבימים שני הבא יבקר בתל–אביב ואז יפגש לשיחה מיוחדת עם ה' זוכובצקי.

19.2.1943

שכונת קרית אליהו בחיפה. השכונה הזו נבנתה על האדמה המשתרעת לרגלי השכונה הערבית אשר על מורד הר-הכרמל ובין הכביש חיפה-תל-אביב, בה כ-50 בית. כמו-כן ישנם עוד הרבה מגרשים פנויים (בהם גם כאלה השייכים לקה"ק) ושטחי-קרקע של יהודים שטרם נחלקו למגרשים בס"ה עד ל-900 מגרש כ"א 750 מטר-מרובע נטו. עוד בראשית הבנות השכונה הזו, שחבריה הנם מאוגדים ל"קרית-אליהו" אגודה-שתופית, לפני המאורעות של שנת 1936, פנו חברי האגודה הזו אל בנק האיפותיקאי בבקשת הלואות, הבנק סרב לתת אותן, כי לשכונות שמספר בתיהן הוא פחות מ-500, אין הבנק נותן הלואות. האנשים שבנו את בתיהם השיגו הלאות נגד שעבוד בתיהם משונים. בתקופת המאורעות ואחריה נמכרו 9 בתים לנכרים. 888 באוקטובר 1942 פנה ועד האגודה הנ"ל במכתב אל המוסדות הלאומיים בקריאת עזרה, כי 8 בתים המשועבדים למלוים פרטיים עומדים למכירה ויש חשש שיעברו לנכרים ובכדי למנוע זאת צריך להחליף את המשכנתאות. המכתב הזה הגיע להנהלת הבנק האיפותיקאי, ההנהלה דנה בדבר והחלטתה מאז, שלא לתת הלואות לנ"ל עומדת בתקפה. דרישת האגודה היא השגת -8000 לא"י עבור 8 בתים. - אלה הפרטים שקבלתי מה' כהן, מנהל הבנק האפותיקאי. לדבריו יש להתראות עם ה' יחיאל י. נשר בחיפה (חבר הועד) ולקבל פרטים נוספים בקשר לנ"ל.

בימים הקרובים אסע לחיפה לשם קבלת פרטים ע"ד הבתים הנ"ל, מי בעליהם, ומי בעלי-המשכנתאות, עם מי מהם אפשר להתפשר וכו'. ואז אגיש דו"ח מלא.

תל-אביב 19.1.1943

פרדס שנידרוביץ בבאר-יעקב.

ב-17 ינואר 1943 בקרתי בבית ה' יהודה שנידרוביץ בגס-ציונה. שוחחתי עם גברת הבית,כי ה' שנידרוביץ היה מחוץ לבית. בדמעות על עיניה 88888ובכבי עצור היא תארה את מצבם החמרי הקשה מאד. הבעל חולה במחלת הסוכר וכל התרגזות קלה היא בעוכריו.יש להם פרדס בן 44 דונם בבאר-יעקב ובו באר המשקה גם את הפרדסים השכנים של השותפים מאיר שנידרוביץ ואסתר שני מירושלם(רחוב הטורים מס.25 מקור-ברוך)ששטחם כ-28 דונם. פרדסם של שני ושל שנידרוביץ עברו לרשות חברת המשכנתאות החקלאיות בירושלם ועובי עומד לרכשם מהחברה,קונה יהודי לא נמצא עד עתה,ה' בן-פיון שני מירושלם עושה מאמצים למצוא קונה יהודי ועד כה לא הצליח. פרדס של יהודה שנידרוביץ ממושכן בסך -.1500 לא"י משכנתא ראשונה ושניה,אינו במצב טוב,כי לא היו האמצעים מספיקים. מלבד הפרדס הזה יש להם עוד פרדס אחד בן 16 דונם בכפר אתרן, הוא ממושכן לגב' כאמלה הינדי(יהודיה מבגדד)בסך -.1000 לא"י מלבד לרבית ולהוצאות,זמן-הפרעון של המשכנתא הזו היה חל לפני שתי שנים,עתה לוחץ העו"ד ששון,בא-כחה של הגברת הנ"ל על שינדרוביץ לסלוק המגיע ממנו והוא מאים במכירה פומבית,נתן מועד עד ל-1 מרץ ש.ז. פרדס שלישי בן 16 דונם יש להם בבית-עובד,אף הוא ממושכן לגב' סלבודה,נתנה ארכא של 2 חדשים לסלוק החוב עם הרבית ולא תעמיד גם אותו למכירה פומבית. אין להם כל עצה אלא למכור שני פרדסים(בבאר-יעקב ובכפר/עובד)ולסלק בחמורה את השעבודים המציקים להם מאד. אם הם יקבלו -.100 לא"י לדונם,יוכלו להפטר מהמשכנתאות וגם מהחובות הפרטיים שלו. הקונים הערבים מציעים מחירים טובים. את הפרדס בבית-עובד הם רוצים להשאיר לעצמם לשם מחיה. הגב' שנידרוביץ מודיעה שבעלה וגם היא לא ימכרו את פרדסיהם לערבים,בקשתם היא שימציאו להם קונה יהודי,כי אחרת ימכרו את הפרדסים במכירה פומבית ואז לא יהיה לאל ידם למנוע את המכירה ללא יהודים.

פרדס תפחום זמסקי. הייתי אצל ה' זמסקי תנחום בראשון-לציון, פרדס שלו בן 40 דונם גובל עם פרדס שנידרוביץ בבאר-יעקב. הוא מכחש בכל תוקף את ה"עלילה" שברצונו למכור את פרדסו ללא-יהודים. באו אמנם ערבים לראות את הפרדס ורצו לקנותו,אבל הם באו מתוך אי-הבנה והוא הודיע להם בפרוש, כי הפרדס אינו למכירה.

תל-אביב 17 ינואר 1943.

פרדס חק בחדרה. הפרדס הזה נמצא בגוש 10047 חלקה 4, שטחו — 47.611 דונם היה שייך לחק והעבר, לרגלי אי— פרעון חוב (משכנתא) בסך — 2600 לא"י, לחברה למשכנתאות חקלאיות בא"י, בע'מ. בן בעל הפרדס (הבעל מת) עובד בצבא הבריטי, פנה להנהלת החברה הנ"ל ואף הקצין שלו המליץ על הבקשה, לעכב את המכירה, אבל ההנהלה ענתה, כי הפרדס כבר עבר לרשותה ואם רוצים לרכשו חזרה, יש לשלם — 80 לא"י לדונם.
מרכז התאחדות האכרים פנה אף הוא בנידון זה להנהלת החברה הנ"ל ובתשובה נמסרה ההחלטה (מ—5 ינואר 1943), כי המצ"ע את המחיר הגבוה ביותר עבור הפרדס הנ"ל הוא ערבי וכי אין הנהלת החברה נותנת את דעתה לפוליטקה, אם היהודים רוצים להשאיר את הפרדס בידיהם הרי עליהם לשלם לחברה סך — 80 לא"י לדונם, ארכה ניתנה לשם סדור הקניה הזו עד ל—31 מרץ 1943, אחר המועד הזה תמכור החברה את הפרדס לכל המרבה במחירו.
הייתי ב—14 דנא בחדרה בכדי לברר במקום מה אפשר לעשות ? התראתי עם ה' בוטקובסקי, הוא טפל בענין זה בהתאחדות האכרים ואף דבר עליו במועצה של חדרה. לדבריו דרישת חברת המשכנתאות — 80 לא"י לדונם, היא מוגזמת. קונה יהודי בחדרה טרם נמצא.
הלכתי אפוא לברר את הדבר עם המתווכים המקומיים. ה' שמואלזון, שעפ"י בקשת האלמנה הק, מטפל במכירת הפרדס, אומר כי הציעו עבור הפרדס — 47 לא"י לדונם, הוא ממשיך לענין קונים ויודיע לי את התוצאות בהקדם.
יצאתי לפרדס בלוית מומחה (ה' טיכו). הפרדס נמצא במרחק של 300 מטר בערך מחכבי"ש חיפה—תל—אביב, אדמתו כבדה (מצאנו במקומות רבים שמי הגשמים עודם עומדים ולא שקעו), הרבה עצים חולים. לדברי המומחה, אין לשלם בעד הדונם יותר מ—60 לא"י.
יש אפוא לנסות בהורדת המחיר אצל חברת המשכנתאות ולהמשיך בחפושי קונים. במו—כן יש לחשוב, במקרה שהחברה לא תסכים להורדת המחיר, על אפשרות של [illegible] רכישת הפרדס ע"י קונה יהודי בעזרת סכום כסף כל שהוא. בפרדס הסמוך ישנה באר שממנה מים גם הפרדסים הסמוכים, לדאבוני לא מצאתי את בעלי— הפרדסים הנוגעים בדבר בבקורי זה, אבל אני עוד אתראה אתם בכדי לעניינם ברכישת הפרדס או בהשתתפות ברכישתו למען יהיה הבאר להם.

פרדס טורק. הפרדס הזה נמצא בגוש 10039 חלקה 4, שטחו 20.986 דונם, בחדרה. היה שייך לגב' טורק (הגרה בארצות—הברית) והעבר, לרגלי פגור בתשלומים לחברת המשכנתאות הנ"ל. רק 10 דונם היה נטוע, עתה גם השטח הזה מוזנח ו—10 דונם הם אדמת בור. החברה דורשת — 30 לא"י לדונם. דברתי עם ה' סולוביציק שהיה מעבד את הפרדס הזה (הגב' טורק היא קרובתו), לדבריו המחיר הוא מוגזם ויש לנסות להוזילו. הוא מוכן לרכוש את האדמה, אבל יזקק להלואה של 2/3 המחיר לתקופה של עשר שנים. אף בקשר לשטח אדמה זה בקרתי אצל מתווכים במקום וכן מסרתי פרטים למתווכים בתל—אביב שיחפשו קונים מתאימים.

תל—אביב 15 ינואר 1943.

פרדס הק בחדרה. הפרדס הזה נמצא בגוש 10047 חלקה 4, שטחו – 47.611 דונם היה שייך להק והעבד, לרגלי אי-פרעון חוב (משכנתא) בסך – 2600 לא"י, לחברה למשכנתאות חקלאיות בא"י, בע"מ. בן בעל הפרדס (הבעל מת) עובד בצבא הבריטי, פנה להנהלת החברה הנ"ל ואף הקציץ שלו המליץ על הבקשה, לעכב את המכירה, אבל ההנהלה ענתה, כי הפרדס כבר עבר לרשותה ואם רוצים לרכשו חזרה, יש לשלם – 80 לא"י לדונם.

מרכז התאחדות האכרים פנה אף הוא בנידון זה להנהלת החברה הנ"ל ובתשובה נמסרה ההחלטה (מ-6 ינואר 1943), כי המציע את המחיר הגבוה ביותר עבור הפרדס הנ"ל הוא ערבי וכי אין הנהלת החברה נותנת את דעתה לפוליטיקה, אם היהודים רוצים להשאיר את הפרדס בידיהם הרי עליהם לשלם לחברה סך – 80 לא"י לדונם, ארכה ניתנה לשם סדור הקניה הזו עד ל-31 מרץ 1943, אחר המועד הזה תמכור החברה את הפרדס לכל המרבה במחירו.

היית ב-14 דנא בחדרה בכדי לברר במקום מה אפשר לעשות? התראתי עם ה' בוטקובסקי, הוא טפל בענין זה בהתאחדות האכרים ואף דבר עליו במועצה של חדרה. לדבריו דרישת חברת המשכנתאות – 80 לא"י לדונם, היא מוגזמת. קונה יהודי בחדרה טרם נמצא.

הלכתי אפוא לברר את הדבר עם המתווכים המקומיים. ה' שמואלזון, שעפ"י בקשת האלמנה הק, מטפל במכירת הפרדס, אומר כי הציעו עבור הפרדס – 47 לא"י לדונם, הוא ממשיך לענין קונים ויודיע לי את התוצאות בהקדם.

יצאתי לפרדס בלוית מומחה (ה' סיכו). הפרדס נמצא במרחק של 300 מטר בערך מהכביש חיפה-תל-אביב, אדמתו כבדה (מצאנו במקומות רבים שמי הגשמים עודם עומדים ולא שקעו), הרבה עצים חולים. לדברי המומחה, אין לשלם בעד הדונם יותר מ-60 לא"י.

יש אפוא לנסות בהורדת המחיר אצל חברת המשכנתאות ולהמשיך בחפושי קונים. במו-כן יש לחשוב, במקרה שהחברה לא תסכים להורדת המחיר, על אפשרות של [illegible] רכישת הפרדס ע"י קונה יהודי בעזרת סכום כסף כל שהוא. בפרדס תרון ישנה באר שממנה ניתן מים גם הפרדסים הסמוכים, לדאבוני לא מצאתי את בעלי-הפרדסים הנוגעים בדבר בקודי זה, אבל אני עוד אתראה אתם בכדי לענינם ברכישת הפרדס או בהשתתפות ברכישתו למען יהיה הבאר להם.

פרדס מורק. הפרדס הזה נמצא בגוש 10039 חלקה 4, שטחו 20.986 דונם. בחדרה. היה שייך לגב' טורק (הגרה בארצות-הברית) והעבד, לרגלי פגור בחשלומים לחברת המשכנתאות הנ"ל. רק 10 דונם היה נטוע, עתה גם השטח הזה מוזנח ו-10 דונם הם אדמת בור. החברה דורשת – 30 לא"י לדונם. דברתי עם ה' סולוביציק שהיה מעבד את הפרדס הזה (הגב' טורק היא קרובתו), לדבריו המחיר הוא מוגזם ויש לנסות להוזילו. הוא מוכן לרכוש את האדמה, אבל יזקק להלואה של 2/3 המחיר לתקופה של עשר שנים. אף בקשר לשטח אדמה זה בקרתי אצל מתווכים במקום וכן מסרתי פרטים למתווכים בתל-אביב שיחפשו קונים מתאימים.

תל-אביב 15 ינואר 1943.

פרדס ארדשטין בכפר-סבא. הפרדס הזה גובל עם פרדס קרמן שנמכר לערבים. בקדתי אצל ה' ארדשטין (רחוב מאיר צ'ון מס.18 - שכונת פלורנטין תל-אביב) לשם ברור השמועות בדבר מכירת פרדסו לערבים, ונתברר לי, כי אשתו (שהפרדס רשום על שמה) רוצה למכור את הפרדס והערבים שקנו את פרדס קרמן נוצים לקנות גם את הפרדס הזה. הא' ארדשטין (פקיד באוצר בעלי-בתים בת"א) מתנגד למכירה לערבים. לאחר שיחה ממושכת עם הגב' והא' ארדשטין קבלתי את הרושם שהמכירה לערבים לא תצא לפועל. ימים אחדים אח"כ שלחתי מחוכים לגב' ארדשטין לשם מכירת הפרדס לקונים יהודים.

אדמת האחים זיצב בבאר-יעקב. לאחים הנ"ל כ-30 דונם קרקע בבאר-יעקב. על האדמה רובצת משכנתא ולרגלי פגור בתשלומים הוצאה למכירה-פומבית. ה' אליאב זיצוב הציע את הקרקע למרכז החקלאי (היא גובלת עם אדמת מחנה-העבודה) 8888 ודרש סך -.40 לא"י לדונם, לדבריו הציע לו קונה ערבי מחיר יותר גבוה. היות ולא קבל תשובה המניחה את הדעת, פנה במכתב לה' הוצפלד ואים שאם לא תורכש הקרקע הזו ע"י הקה"קל, ימכרנה לערבי. פניתי אל הוצפלד ואח"כ אל שפריר והוברר לי, כי אין לשני אלה כל ענין בקרקע הזאת ופ"י עצתם פניתי אל ה' יוסף רבינוביץ, מזכיר מחלקת העבודה של הסוכנות היהודית, אשר לה מחנה-עבודה על חלקה גובלת עם זו. הסברתי למר רבינוביץ את מצב העניינים והוא הבטיח לי לעשות את כל הדרוש לשם רכישת הקרקע הזו ע"י הקה"קל עבור מחנה-העבודה. ביומים באחי בדברים גם עם ה' ישראל קיפניס, אשר הנהו בא-כחו של בעל המשכנתא והוא הבטיח לי למנוע את העברת הקרקע הזו ללא-יהודים ואם יאלץ להמשין במכירה הפומבית, הרי ירכוש את האדמה עבור בעל המשכנתא.

פרדס יעקב פריאלניק בראשון-לציון. הפרדס הזה נמצא בגוש 3925 חלקה 1&, שטחו 42.255 דונם. ה' פריאלניק חיב כ-140 לא"י לפו"ד פ. יוסף מת"א וזה האחרון העמיד את הפרדס הנ"ל למכירה פומבית. הפרדס הזה נמצא בגבולות הפרדסים שנמכרו לערבים ואלה מעוניינים מאד ברכישתו. ה' זוכוביצקי בקר אצל ה' יוסף והצליח לעכב בינתים את המכירה-הפומבית ואף להוריד את סכום החוב הנ"ל לסך -.100 לא"י שצריך לסלקו -.50 לא"י בזמן הכי קרוב ואת העודף בעבור שבועות אחדים.

התראתי עם ה' פריאלניק ונתברר, כי הוא חיב לשונים (בכללם גם ה' יוסף) כ-1500 לא"י נכסיו של פריאלניק הם: 1) הפרדם הנ"ל בן 42 דונם; 2) בית, ארוה ומגרש בשטח 2 דונם בתוך ראשון-לציון (ברחוב פינסקר מול השוק); 3) חלקת אדמה (פרדס מוזנח) בת 10 דונמים ו-4) חלקה שניה בת 10 דונמים (פרדס שנעקר) - על שתי החלקות ישנן אינסטלציות להשקאה, שתיהן רשומות על שם פיק"א ויש עליהן חוב של -.600 לא"י בערך שצריך לפרעו במשך 8 שנים.

ה' פריאלניק חושב כי בסכום של -.1200 לא"י יוכל לסלק את כל חובותיו. סכום של -.500 לא"י הוא מקוה לקבל ממכירת שני מגרשי-בנין ברא"לצ ואת העודף בסך -.700 לא"י הוא מקוה לקבל בהלואה נגד משכנתא על הפרדם והבית. ה' פרדקין, מומחה לפרדסים, בקר בפרדס הנ"ל והמציא את חות דעתו. עתה יש לדון בדבר האפשרות של מתן הלואה למר פקיאלניק כנ"ל.

אדמת קלינגר במגדל. ה' אשרוביץ, המוכתר וחבר הועד של מגדל, מודיע, כי ה' קלינגר אינו מסכים להעביר את אדמתו במגדל (כ-24 דונם) 88888 לקה"קל במחיר של -.400 לא"י, אלא הוא דורש סך -.550 לא"י, כי לדבריו עליו לשלם פצויים בסך -.100 לא"י לערבי בהתאם לחוזה שביניהם. ה' אשרוביץ מבקש להשפיע על הנהלת הקה"קל להעניק לדרישת קלינגר הנ"ל. עניתי לה' אשרוביץ, כי עליהם (ז"א על אנשי מגדל שלהם תמסור הקה"קל את הקרקע בחכירה) להתאמץ להשיג את ההפרש מכיסם, במקרה שלא יצליחו לבוא לידי הסכם עם מר קלינגר בדבר המחיר. כמו-כן יעצתי להם לנסות לבוא לידי סדור עם הערבי (אשר, לדבריהם, הנם עם הערבי הזה בקשרי-ידידות) בדבר הפצויים ובודאי שיצליחו להקטין את סכום הפצויים. יש אבל לדון בדבר ובמקרה שהמו"מ של אנשי מגדל עם קלינגר ועם הערבי לא יצאו פרי, יהיה הכרח להשפיע על הקה"קל להגדיל את המחיר הנ"ל.

פרדס חק בחדרה. הפרדס הזה נמצא בגוש 10047 חלקה 4, שטחו 47.611 דונם, היה שייך להק ועבר אח"כ, לרגלי אי-פרעון המשכנתא בסך -.2600 לא"י, לחברה למשכנתאות חקלאיות בא"י, בע"מ. בעל הפרדס אינו בחיים ובנו עובד בצבא, הבן פנה להנהלת החברה ואף הקציץ שלו המליץ על הבקשה, לעכב את המכירה, אבל ההנהלה ענתה כי הפרדס הוא כיום קנינה והיא תמכרנו במחיר של -.80 לא"י הדונם.

מרכז התאחדות האכרים פנה אף הוא בנדון זה להנהלת החברה הנ"ל ובתשובה קבלו הודעה, כי בהתאם להחלטת הנהלת החברה (מ-5 ינואר ש.ז.) ניתנת ארכה עד ל-31 מרץ ש.ז. 8888 לשם רכישת הפרדם הזה במחיר של -.80 לא"י הדונם. לדברי מנהל החברה, אין החברה עוסקת בפוליטקה, כיום הנהו ערבי אשר הציע את המחיר הכי גבוה עבור הפרדס הזה ואם עד ה-31 מרץ הנ"ל לא ירכשו היהודים את הפרדס במחיר של -.80 לא"י לדונם, הרי תעביר החברה את הפרדס לאותו הקונה אשר ידבה במחירו.

הייתי ב-14 דנא בחדרה בכדי לברר במקום את האפשרויות להשגת קונה יהודי לפרדס. בקרתי אצל ה' בוסקובסקי, הוא קבל מכתב ממרכז התאחדות האכרים בנדון זה ואף דבר ע"ד הסכנה שהפרדס ימכר ללא-יהודי עם חברי המועצה בחדרה. לדבריו המחיר -.80 לא"י לדונם הוא מוגזם וקונה יהודי בחדרה טרם נמצא.

ראה ההמשך מעבר השני!

הלכתי אפוא לברר את דבר מכירת הפרדס הנ"ל ליהודים באמצעות מתוכים מקומיים. אחד מהם ה' שמואלזון, טפל במכירה. מטעם הגב' הק, הוצע מחיר של -.47 לא"י לדונם, הוא ממשיך לטפל בעניין ואת התוצאות יודיע בהקדם.

יצאתי לבקר בפרדס בלוית מומחה (ה' טיבר). הפרדס נמצא במרחק 300 מטר בערך מהכביש חיפה-תל-אביב, אדמתו כברה והרכה עצים הנם חולים ומספר גדול של עצים נחשלים. לדברי המומחה אין לשלם בעד הפרדס הזה יותר מ-60 לא"י לדונם. יש אפוא לנסות להשיג הוזלת המחיר שנקבע ע"י חברת המשכנתאות, וכן להמשיך בחפושי קונים יהודים. בפרדס ישנה באר שמפגה משקים פרדסים אחדים הגובלים בו, לדאבוני לא יכולתי בו בידם להשיג את בעלי הפרדסים האלה, למען לדון אתם על אפשרות של רכישת הפרדס כלו ע"ד השתתפות ברכישתו, אבל אני אתראה אתם בימים הקרובים. כמו-כן יש לחשוב על סדור הקלה כספית (באיזו דרך שהיא) לקונה יהודי, במקרה שלא יוכל לשלם את המחיר שהחברה דורשת עבור הפרדס.

<u>פרדס טורק, חדרה.</u> משתרע בחלקה ים. 4 בגוש 10039, ששטחו 20.986 דונם, מזה 10 דונם פרדס מודנח והשאר אדמת בור. היה שייך לגב' טורק (הגרה בארצות-הברית) עתה עבר הפרדס והאדמה לחברה למשכנתאות החקלאיות, בע"מ, והיא דורשת 30 לא"י לדונם. דברתי עם ה' סולוביצ'יק (קרובה של הגב' טורק) שהיה מעבד את הפרדס הזה, דעתו היא שהמחיר הוא מוגזם ויש להשתדל בדבר הוזלתו. הוא מוכן לרכוש את 20 הדונם הנ"ל, אבל יזקק להלואה של שני שלישי המחיר לתקופה של עשר שנים. אף בקשר לשטח אדמה זה בקרתי אצל מתוכים במקום וכן מסרתי פרטים למתוכים בתל-אביב שיחפשו קונים יהודים עבור הנ"ל.

תל-אביב 15 ינואר 1943.

47611-65
238055
285666
309715

פרדס ארדשטין בכפר-סבא. הפרדס הזה גובל עם פרדס קרמן שנמכר לערבים. בקרתי אצל ה' ארדשטין (רחוב מאיר צ'ון מס.18 - שכונת פלורנטין תל-אביב) לשם ברור השמועות בדבר מכירת פרדסו לערבים, ונתברר לי, כי אשתו (שהפרדס רשום על שמה) רוצה למכור את הפרדס והערבים שקנו את פרדס קרמן פרצים בם את הפרדס הזה. הא' ארדשטין (פקיד באוצר בעלי-בתים בת"א) מתנגד למכירה לערבים. לאחר שיחה משוכת עם הגב' והא' ארדשטין קבלתי את הרושם שהמכירה לערבים לא תצא לפועל. ימים אחדים אח"כ שלחתי מחוברים לגב' ארדשטין לשם מכירת הפרדס לקונים יהודים.

אדמת האחים זיצב בבאר-יעקב. לאחים הנ"ל כ-30 דונם קרקע בבאר-יעקב. על האדמה רובצת משכנתא ולרגלי פגור בתשלומים הוצאה למכירה-פומבית. ה' אליאב זיצוב הציע את הקרקע למרכז החקלאי (היא גובלת עם אדמת מחנה-העבודה) 8888 ודרש סך -.40 לא"י לדונם, לדבריו הציע לו קונה ערבי מחיר יותר גבוה. היות ולא קבל תשובה המניחה את הדעת, פנה במכתב לה' הרצפלד ואח"כ אל שפריר והובר לי, כי אין לשני אלה כל ענין בקרקע הזאת ועפ"י עצתם פניתי אל ה' יוסף רבינוביץ, מזכיר מחלקת העבודה של הסוכנות היהודית, אשר לה מחנה-עבודה על חלקה גובלת עם זו. הסברתי למר רבינוביץ את מצב העניינים והוא הבטיח לי לעשות את כל הדרוש לשם רכישת הקרקע הזו ע"י הקה"ק לעבור מחנה-העבודה. בינתים באתי בדברים גם עם ה' ישראל קיפניס, אשר הנהו בא-כחו של בעל המשכנתא והוא הבטיח לי למנוע את העברת הקרקע הזו ללא-יהודים ואם יאלץ להמשיך במכירה הפומבית, הרי ירכוש את האדמה עבור בעל המשכנתא.

פרדס יעקב פריאלניק בראשון-לציון. הפרדס הזה נמצא בגוש 3925 חלקה 1&2, שטחו 42.255 דונם. ה' פריאלניק חיב כ-140 לא"י לעו"ד פ. יוסף מת"א וזה האחרון העמיד את הפרדס הנ"ל למכירה פומבית. הפרדס הזה נמצא בגבולות הפרדסים שנמכרו לערבים ואלה מעוניינים מאד ברכישתו. ה' זוכוביצקי בקר אצל ה' יוסף והצליח לעכב בינתים את המכירה-הפומבית ואף להוריד את סכום החוב הנ"ל לסך -.100 לא"י שצריך לסלקו -.50 לא"י בזמן הכי קרוב ואת העודף בעבור שבועות אחדים.

התראתי עם ה' פריאלניק ונתברר, כי הוא חיב לשונים (בכללם גם ה' יוסף) כ-1500 לא"י נכסיו של פריאלניק הם: 1) הפרדס הנ"ל בן 42 דונם; 2) בית, ארוה ומגרש בשטח 2 דונם בתוך ראשון-לציון (ברחוב פינסקר מול השוק); 3) חלקת אדמה (פרדס מוזנח) בת 10 דונמים ו-4) חלקה שניה בת 10 דונמים (פרדס שנעקר) - על שתי החלקות ישנן אינסטלציות להשקאה, שתיהן רשומות על שם פיק"א ויש עליהן חוב של -.600 לא"י בערך שצריך לפרעו במשך 8 שנים.

ה' פריאלניק חושב כי בסכום של -.1200 לא"י יוכל לסלק את כל חובותיו. סכום של -.500 לא"י הוא מקוה לקבל ממכירת שני מגרשי-בנין ברוא"לג ואת העודף בסך -.700 לא"י הוא מקוה לקבל בהלואה נגד משכנתא של הפרדס והבית. ה' פרדקין, מומחה לפרדסים, בקר בפרדס הנ"ל והמציא את חות שעתו. עתה יש לדון בדבר האפשרות של מתן הלואה למר פקיאלניק כנ"ל.

אדמת קלינגר במגדל. ה' אשרוביץ, המוכתר וחבר הועד של מגדל, מודיע, כי ה' קלינגר אינו מסכים להעביר את אדמתו במגדל (כ-24 דונם) 8888 לקה"ק במחיר של -.400 לא"י, אלא הוא דורש סך -.550 לא"י, כי לדבריו עליו לשלם פצויים בסך -.100 לא"י לערבי בהתאם לחוזה שביניהם. ה' אשרוביץ מבקש להשפיע על הנהלת הקה"ק להעניק לדרישת קלינגר הנ"ל. עניתי לה' אשרוביץ, כי עליהם (ז"א על אנשי מגדל שלהם תמסור הקה"ק את הקרקע בהכירה) להתאמץ להשיג את ההפרש מכיסם, במקרה שלא יצליחו לבוא לידי הסכם עם מר קלינגר בדבר המחיר. כמו-כן יעצתי להם לנסות לבוא לידי סדור עם הערבי (אשר, לדבריהם, הנם עם הערבי הזה בקשרי-ידידות) בדבר הפצויים ובודאי שיצליחו להקטין את סכום הפצויים. יש אבל לדון בדבר ובמקרה שהמו"מ של אנשי מגדל עם קלינגר ועם הערבי לא ישאו פרי, יהיה הברח להשפיע על הקה"ק להגדיל את המחיר הנ"ל.

פרדס הק בחדרה. הפרדס הזה נמצא בגוש 10047 חלקה 4, שטחו 47.611 דונם, היה שיך להק ועבר את"כ, לרגלי אי-פרעון המשכנתא בסך -.2600 לא"י, לחברה למשכנתאות חקלאיות בא"י, בע"מ. בעל הפרדס אינו בחיים ובנו עובד בצבא, הבן פנה להנהלת החברה ואף הקציץ שלו המליץ על הבקשה, לעכב את המכירה, אבל ההנהלה ענתה כי הפרדס הוא כיום קנינה והיא תמכרנו במחיר של -.80 לא"י הדונם.

מרכז התאחדות האכרים פנה אף הוא בנדון זה להנהלת החברה הנ"ל ובמשובה קבלו הודעה, כי בהתאם להחלטת הנהלת החברה (מ-5 ינואר ש.ז.) ניתנת ארכה עד ל-31 מרץ ש.ז. 8888 לשם רכישת הפרדס הזה במחיר של -.80 לא"י הדונם. לדברי מנהל החברה, אין החברה עוסקת בפוליטקה, כיום הנהו ערבי אשר הציע את המחיר הכי גבוה עבור הפרדס הזה ואם עד ה-31 מרץ הנ"ל לא ירכשו היהודים את הפרדס במחיר של -.80 לא"י לדונם, הרי תעביר החברה את הפרדס לאותו הקונה אשר יורה במחירו.

הייתי ב-14 דנא בחדרה בכדי לברר במקום את האפשרויות להשגת קונה יהודי לפרדס. בקרתי אצל ה' בוסקובסקי, הוא קבל מכתב ממרכז התאחדות האכרים בנדון זה ואף דבר ע"ד הסכנה שהפרדס ימכר ללא-יהודי עם חברי המועצה בחדרה. לדבריו המחיר -.80 לא"י לדונם הוא מוגזם וקונה יהודי בחדרה שרם נמצא.

ראה ההמשך מעבר השני!

הלכתי אפוא לברר את דבר מכירת הפרדס הג"ל ליהודים באמצעות מתווכים מקומיים. אחד מהם ה' שמואלזון, טפל במכירה ממעם הגב' הק, הוצע מחיר של -.47 לא"י לדונם, הוא ממשיך לטפל בעניין ואת התוצאות יודיע בהקדם.
יצאתי לבקר בפרדס בלוית מומחה (ה' מיכו). הפרדס נמצא במרחק 300 מטר בערך מהכביש חיפה-תל-אביב, אדמתו כבדה והרבה עציט הנקרים חולים ומספר גדול של עצים נחשלים. לדברי המומחה אין לשלם בעד הפרדס הזה יותר מ-60 לא"י לדונם. יש אפוא לנסות להשיג הוזלת המחיר שנקבע ע"י חברת המשכנתאות, וכן להמשיך במפושי קונים יהודים. בפרדס ישנה באר שממנה משקים פרדסים אחדים הגובלים בו, לדאבוני לא יכולתי בו ביום להשיג את בעלי הפרדסים האלה, למען לדון אתם על אפשרות של רכישת הפרדס כלו ע"ד השתתפות ברכישתו, אבל אני אתראה אתם בימים הקרובים. כמו-כן יש להשוב על סדור הקלה כספית (באיזו דרך שהיא) לקונה יהודי, במקרה שלא יוכל לשלם את המחיר שהחברה דורשת עבור הפרדס.

<u>פרדס טורק, חדרה.</u> משתרע בחלקה מס. 4 בגוש 10039, שטחו 20.986 דונם, מזה 10 דונם פרדס מוזנח והשאר אדמת בור. היה שייך לגב' טורק (הגרה בארצות-הברית) עתה עבר הפרדס והאדמה לחברה למשכנתאות החקלאיות, בע"מ, והיא דורשת 30 לא"י לדונם. דברתי עם ה' סולוביציק (קרובה של הגב' טורק) שהיה מעבד את הפרדס הזה, דעתו היא שהמחיר הוא מוגזם ויש להשתדל בדבר הוזלתו. הוא מוכן לרכוש א ת 20 הדונם הג"ל, אבל יזקק להלואה של שני שלישי המחיר לתקופה של עשר שנים. אף בקשר לשטח אדמה זה בקרתי אצל מתווכים במקום וכן מסרתי פרטים למתווכים בתל-אביב שיחפשו קונים יהודים עבור הג"ל.

תל-אביב 15 ינואר 1943.

פרדס יעקב פריאלניק בראשון-לציון.

בהתאם למכתב שנתקבל מאת ה' אריאב, מהתאחדות האכרים, העמיד העו"ד פ. יוסף מה'א למכירה פומבית את הנכסים של ה' יעקב פריאלניק: פרדס בגוש 14/3925 בשטח 42.255 דונם שנערך בסך -.1521 לא"י
בית, ארוה ומגרש (גינה)" 1.930 " " " -.680 "
וכל זה לשם גביית חוב בסך -.135 לא"י בערך. (עבור שכר עו"ד)
במטרדו של ה' יוסף הורגד לי, כי החוב הזה הוא ישן (זה שנתיים)
וכי ה' פריאלניק אינו רוצה לשלם ואין דרך אחרת לגביה אלא ע"י מכירה פומבית, ה' זוטובצקי, הואיל לבקר את ה' יוסף והצליח להשיג ממנו הנחה והיא: הורדת החוב עד ל-100 לא"י שצריך לסלקו: -.50 לא"י בזמן הקרוב ביותר ואת העודף כעבור שבועות אחדים. משיחתי עם ה' פריאלניק מתברר: כי הוא הוא חייב לשונים כ-1500 לא"י (כתוכם גם לה' יוסף). ה' יוסף העמיד את הנכסים למכירה פומבית זכל יתר הנושים הצטרפו לעקולו על מנת להשתתף במכירה-הפומבית. נשיא בית-המשפט נתן צו מכירה על הפרדס, אבל לא הסכים לתת צו מכירה על הבית.

נכסיו של מר פריאלניק הם:
1. פרדס בן 42 דונם (דו"ח מפורט ע"י ה' פרדקין)
2. בית, ארוה ומגרש בתוך המושבה (ברחוב פינסקר מול השוק). כ-2 דונם
3. חלקת אדמה (פרדס מוזנח) בן 10 דונם) שתי החלקות רשומות ע"ש
4. " " " " " 10 ") פיקא וחל עליהן חוב 600 לא"י
ז"פ במשך 8 שנים.

הפרדס והבית רשומים ע"ש מר פריאלניק ואחיו המנוח (יורשיו-אשתו (שנשאה בינתים לאחר) ובת קטנה.
ה' פרדקין יצא עמי לראשון והנהו מגיש דו"ח מפורט על מצב הנכסים הנ"ל.
בסכום של -.1200 לא"י חושב ה' פריאלניק לחסל את כל חובותיו. סך -.500 לא"י הוא יקבל, לדבריו, עבור שני מגרשי/בנין שהוא עומד למכור במושבה. ואת העודף כ-700 לא"י ברצונו לקבל בהלואה נגד משכנתא על הפרדס והבית.

צריך לציין, כי הפרדס של פריאלניק הנ"ל נמצא בגבול הפרדסים של דוידזון וסגל שנמכרו לערבים ואשר הערבים מעונינים ברכישתו ואף שלחו את מתוכיהם לפריאלניק, אשר דחה אותם. העניין הוא רציני ואין להעמיד את פריאלניק בנסיון, הלא הערבים מציעים עבור הפרדס מחיר טוב.

תל-אביב 5 ינואר 1943.

פרדס פריאלניק, ראשון-לציון.

יעקב פריאלניק חייב לעו"ד פ.יוסף כ-150 לא"י (לפי פסק-דין שבתיקים במשרד ההוצאה לפועל), עתה הגיש ה' יוסף את פסק-הדין לגביה ע"י מכירה פומבית של הפרדס של הנ"ל בשטח 42 דונם (גוש מס.3925 חלקה מס.14) ששויו נערך ע"י השמאי של משרד ההו"צלפ בסך -.1521 לא"י וכן את הבית של הנ"ל וגינה (בתוך המושבה) שנערכו ע"י השמאי הנ"ל בסך -.680 לא"י.
באתי בדברים עם משרד העו"ד יוסף. לותר על איזו סכום שהוא מהחוב הנ"ל אי-אפשר, אבל הסכימו לקבל עתה סך -.50 לא"י ולעכב את ההוצאה לפועל עד שמר פריאלניק יסדר את ענייניו ויסלק להם את העודף.
הודעתי לה' פריאלניק באמצעות מזכיר המועצה החקלאית ברא"לצ (ה' הורביץ) שיבוא עוד השבוע הזה ויכניס את הסכום הנ"ל למשרדו של ה' יוסף.

אדמת האחים זיצב בבאר-יעקב. נפגשתי 88 בירושלם עם ה' יוסף רבינוביץ, מזכיר מחלקת העבודה של הסוכנות היהודית ואחרי שהסברתי לו את הענין, הבטיח להתקשר מיד עם הנהלת הקה"קל למען ירכשו את חלקת האדמה (כ-30 דונם) עבור מחנה-עבודה. כמו-כן התראתי עם ה' ישראל קיפניס, בא-כח בעל המשכנתא שעל החלקה הנ"ל והוא הבטיח לי לעכב את ההוצאה לפועל למען לתת שהות לאחים זיצב לסדר את דבר מכירת החלקה הנ"ל.

מצב העניינים בקשר למכירת פרדסים יהודים בצרפת. בהיותי בירושלם נפגשתי שוב פעם עם ה' יהודה ספורטו (זה שקנה את הפרדסים של סגל בסרפנד), הוא הבטיח לי שלא יעביר את הפרדס (כ-16 דונם) לערבי שעבור נקנה הפרדס ועתה הוא משתדל להשיב קונה יהודי.
ה' חיים נחום (מבגדד) אמר לי, כי נמלך בדעתו והחליט אף הוא להפסיק את העברת הפרדסים היהודים לערבים. לדבריו מטפל בדבר הזה (במכירת פרדסים לערבים) אחד מחברי המועצה של רא"לצ והוא כבר כתב מכתב בנידון זה למועצה ואף הבטיח למסור לי פרטים מדויקים ונכונים בשבוע הבא.

תל-אביב 30 דצמבר 1942.

אדמת האחים זיצב (מנס-ציונה)בבאר-יעקב.

ה' אליאב זיצב המציא למרכז התאחדות האכרים את העתקת מכתבו למר הרצפלד(18.12.42):
"אני מתפלא מאד שאחרי ריצות במשך שלושה חדשים עלה וירד למשורך. ואחרי ששלחת
"לבקר את שטח האדמה שאני הצעתי לך בבאר-יעקב,הגובלת עם הקבוץ ואדמת הקרן-הקימת.
"במחיר המינימום שבמינימום בהרבה פחות ממה שהציעו לי זרים. העברת אותי לידי
"שפריר והוא גם כן כבד אותי בבא ושוב. עד שקרעתי את סוליות נעלי ונמאס עלי
"התכסיס המקובל אצלכם כפי הנראה. בהתחשב עם מקום המצא הקרקע,לא רצפתי והשתדלתי
"לעשות את הכל שיכולתי ולשוא. לכן הנני להודיעך שכל האחריות תפול עליכם,
"במקרה שאהיה נאלץ להעביר את השטח הנ"ל לידים זרות. ולא תובלו להכחיש את
"העובדה שנהלתי אתכם משא ומתן והצעתי לכם תנאים ומחיר הכי קטן שאפשר."
-- נסעתי לנס-ציונה והתראתי עם ה' זיצב(האב). לדבריו מחזיקה הקרקע המדוברת
כ-30 דונם ובובלת עם אדמת הק"קל שבצרפנד ועם באר-יעקב. על האדמה רובצת משכנתא
בסך -.800 לא"י. ה' ישראל קיפניס הנהו בא-כח התובעת(אשה שנפטרה וירשיה נמצאים
ברוסיה)והקרקע הוצאה למכירה פומבית. ערבים מציעים -.60 לא"י לדונם,האחים זיצב
מסכימים למכור את הקרקע לקה"קל למטרת שיכון במחיר של -.40 לא"י הדונם;
הרצפלד(מהמרכז החקלאי)הודיע,כפי הנראה בשם הקה"קל שלא ישלמו יותר מ-30 לא"י
עבור הדונם.
בקרתי גם את ה' הרצפלד והוא הסביר לי כי ענייני השיכון של הפועלים הם בידי
שפריר ולכן יש לנהל את המו"מ עם שפריר. את שפריר מרם מצאתי ובודאי אשיגהו
היום או מחר. אני אתראה עוד היום עם ה' ישראל קיפניס למען לברר אתו את מצב
המשכנתא ואנסה להשפיע עליו לקבל קצת את לחצו על האחים זיצב ואולי אפשר יהיה
להשיג אצלו הנחה ברבית.
למחר קבעתי גם פגישה עם אליאב זיצב ולדרוש ממנו להפסיק את המו"מ עם הזרים
הרוצים לרכוש את הקרקע הנ"ל.

תל-אביב,22 דצמבר 1942

אדמת האחים זיצב בבאר-יעקב.

הייתי אצל הח' שפריר בענין הנ"ל. ממנו הובר לי, כי אין אדמת האחים זיצב באה בחשבון עבור שיכון-פועלים (המחלקה של שפריר), אלא הידות ועל האדמה הגובלת ישנו מחנה-עבודה, יש אפוא לדון בענין זה עם מחלקת-העבודה של הסוכנות היהודית לא"י, עם ה' גרינבוים וה' יוסף רבינוביץ. יש אפוא לפנות למחלקה הנ"ל של הסוכנות ולהמליץ בדבר רכישת החלקה של האחים זיצב.

הזמנתי את אליאב זיצב (האחד מן האחים זיצב) לפגישה בכדי לקבל יותר פרטים וכו', הפגישה תרם יצאה לפועל (הוא לא בא למועד הקבוע) ובודאי תתקיים אחר השבת הבאה.

תל-אביב 24 דצמבר 1942.

לענין מכירת הפרדסים היהודים בסרפנד-אלחראב (ע"י ראשון-לציון).

ב-14 דנא הייתי שוב פעם בירושלם בכדי להפגש עם ה' חיים נחום, האיש אשר קנה את הפרדסים מיוסף סגל ואבישי דודזון (כ-26 דונם). אורבתי לו שעות אחדות בבנין סנסור עד שהשגתיו. הוא הנהו מנהל העסקים של סנסור (ערבי נוצרי בעל נכסים רבים וביניהם בנין בדול ברחוב א.בן-יהודה בירושלם), מוצאו מבגדד. אחרי שהסברתי לו את הענין שבגללו רציתי לראותו, נימה לכמש ולהמיל את כל הענין על יהודה ספורסו, אשר כפי שנתברר הנהו שותפו לקנוניה לקנות פרדסים עבור ערבים בסביבת ראשון. לבסוף טען שהוא עושה זאת מתוך הכרה פוליטית (לדבריו הוא "פוליטקאי") שים הכרח לטובת היהודים לשתף פעולה עם ערבים. את השטח 26 דונם הנ"ל רשם בספרי-האחוזה על שמו ומסר עוד לפני זאת יפוי-כח בלתי חוזר לספורטו, אשר צריך להעביר את הפרדסים על-שם ג'ון סלאמה או לפקודתו. כמובן שלבטל את הפעולה הזו כבר אי-אפשר. ה' נחום לא רצה להבטיח לי, כי להבא ימשוך את ידו מעסקים כאלה ויש צורך ללחוץ עליו. אני חזקר לדעת עם מי יש לו קשרים. שמעתי אומרים, כי אפשר לעשות דבר ע"י התאחדות עולי בגדד?!.

2. בפגישותי השונות עם שונים נשאלתי לפעמים "מי שמך?" - יש אפוא צורך לתת לי איזו לגיטימציה שאוכל להראותה למעונינים.

3. יש אולי צורך להעביר בעתונות העברית ידיעה בדבר "יהודי מבגדד" הקונה פרדסים-יהודים לשם העברתם לידים נכריות, למען ידעו זאת בעלי-הפרדסים, המוענים עתה שהם מכרו את פרדסיהם ליהודי ואילו היו יודעים שזה מתכון להעבירם ללא-יהודים היו נמנעים ממכירה (ככה טוענים אנשי ראשון הנ"ל).

ת"א 16.12.1942

דו"ח בדבר חלקת אדמה במגדל (טבריה) העומדת להמכר לערבי.

בקרתי במגדל וה' משה כתר (מהועד) ויצחק אושרוביץ (המוכתר) מסרו לי אל-דבר מכירת חלקת קרקע מאדמת מגדל את הפרטים הבאים:

לבנק קליגלר בטבריה היתה חלקת אדמה במגדל בת 18 דונם בערך, הבנק הזה פשט את הרגל ונושיו הם ה' אליהו קליגלר מצפת, אברהם וינברג מטבריה ורצ'קובסקי בבנק קפת-עם תל-אביב, הנושה העיקרי הוא אליהו קליגלר מצפת. ה' קליגלר הג'ל התקשר בחוזה עם ערבי (עלי אבו-כמל מכפר מג'דל) ומכר לו את החלקה במחיר של ~.500 לא"י (סך ~.100 לא"י בתוך פצרים נקבעו בחוזה).
חלקת האדמה הזו נמצאת על הגבול בין מגדל ושראר (הכפר הערבי) והנה חשובה מאד לישוב העברי במגדל מטעמי בטחון. אנשי מגדל נהלו מו"מ עם קליגלר בדבר רכישת הקרקע הנ"ל והוא הבטיח להם לעכב את המכירה ל-10 ימים עד שימצאו קונה יהודי, במו-כן הסכים קליגלר למכור ליהודי בסך ~.400 לא"י. שנים מאנשי מגדל (בחר וברסנוי) הזקוקים לקרקע, מוכנים לרכוש את החלקה הנ"ל, אבל יכולים להשקיע בקניה רק סך ~.120 לא"י.

בקרתי את ה' אליהו קליגלר בצפת. לדבריו שטח חלקת האדמה שלו הוא — 24 דונם. הוא הציע את החלקה הזו לה' יוסף נחמני, עבור הקה"קל, וזה האחרון משך אותו בלך ושוב הדשים אחדים והשובה סופית לא קבל עד היום הזה.
הוא הציע את הקרקע לאנשי מגדל ואלה לא הסכימו לקנותה, אדרבא טענו שהיות וערבי מחזיק בקרקע זה ארבע שנים ויש לו זכות אריסות, לא יוכל יהודי לרכוש את הקרקע. הוא פנה גם לקבוצת גיבעת-אבל גם הם לא הסכימו לרכוש את החלקה הנ"ל. הוא הסכים לאנשי מגדל למחיר של ~.500 דונם ולשאת בעצמו בסכום הפצויים שיש לשלם לערבי בעד הפרת החוזה.
לאחר שיחה משותפת עם ה' קליגלר ובנו, הוסכם שהם יעכבו את המכירה למשך שני חדשים. מחיר ה-24 דונם יהיה ~.450 לא"י, אפשר יהיה לשלם את תמורת הקרקע חלק במזומן (כ-250 לא"י) וחלק (כ-200 לא"י) בהשלומים נגד בטחונות טובים (לשעבוד הקרקע עצמה לבטחון החוב אין הם מסכימים!).

המסקנות: (לפי הסדר):

1. המכירה לערבי עוכבה לעוד שני חדשים;
2. מחיר ה-24 דונם יהיה ~.400 לא"י מזה יוכלו להשתוף אנשי המקום בסך ~.120 לא"י; רכוש מתאים לשעבוד לשם בטחון עודף מחיר הקרקע אין לאנשי המקום (לקרקע משלהם אין להם!).
3. יש להציע את הקרקע בג"ל לקה"קל, אשר תמסור אותה למכירה לאנשי המקום. או שאנשי המקום המאורגנים באגודה חדדית להקלאות מגדל, ירכשו אותה וירשמוה על שם האגודה ולשם בטחון עודף המחיר ישכנו קרקע נוספת מהאדמה הרשומה על שם האגודה.
4. ישנן במגדל עוד חלקות אדמה ששטחן מגיע ל-115 דונם בערך, השייכות לאנשים פרטיים (שאינם נמצאים במגדל), העומדים למכירה והעלולות גם להמכר ללא-יהודים. אנשי המקום זקוקים לקרקע וכן ימצאו אנשים אחרים שיסכימו להתישב במגדל, אם הקרקע הנ"ל תעבור לידי הקה"קל ותמסר להם בהכירה. יש אפוא לנהל מו"מ עם הקה"קל בענין זה למען למנוע את השנות "פרשת-קליגלר" בעתיד.

תל-אביב 8 בדצמבר 1942.

העתקות נמסרו לה' ז'רובינצקי וד"ר פינר.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

1.0M

דו"ח לחברי הועדה למניעת העברת רכוש יהודי לנכרים.

בהתאם להוראותיו של ה' ש.זוכוביצקי, בקרתי ב-15 נובמבר ש.ז. במרכז התאחדות האכרים אצל ה' אריאב ועפ"י פקודתו נשלח מכתב-חוזר מטעם המרכז לועדים המקומיים בנוסח הבא:

" בזמנו הודענו לכם על דבר אסוף החמר הנוגע להעברת רכוש ליהודים זרות ומניעת העברות אלה. בחוזר מיוחד בקשנו מכם להמציא לנו את החמר הנוגע למושבתכם. כיום אנו יכולים להודיע לכם שהוקמה ועדה שתטפל בבעיה זו ונשמח מאד אם תואילו להמציא לנו בהקדם את החמר המבוקש הנוגע לחקלאי מושבתכם.
מר יקותיאלי יוסף, נציב הועדה הזאת, יסור למושבתכם בכדי לברר את המקרים הדחופים, ונשמח אם תביאו לפניו את הפרטים שיבקש."

לשם יצירת קשר אישי וקבלת ידיעות ממקור ראשון בקרתי השבוע הזה ברחבות, נס-ציונה, ראשון-לציון, בנימינה וחדרה. ואלה הן התוצאות:

רחבות. ה' גורדון, מזכיר הועד-החקלאי, מודיע, כי עד-כה לא קרה ברחבות שום מקרה של העברת רכוש עברי לנכרים והוא מקוה שגם בעתיד לא יקרה כדבר הזה. היה איזה חשש בקשר לאחד (שרשבסקי שמו), אבל הענין ירד מהפרק. הועד-החקלאי יעמוד על המשמר וימהר להודיע למרכז על כל מקרה בראשיתו.

נס-ציונה. אדמת האחים זייצב (כ-30 דונם) עומדת להמכר במכירה-פומבית לרבלי אי-פרעון שעבוד כספי הרובץ עליה. ישנם ערבים המעונינים באדמה הזאת ואשר ישתתפו במכירה-הפומבית. האדמה הוצעה למרכז-החקלאי של הסתדרות העובדים המובן לרכשה למטרות שכון, אבל המחיר המוצע על-ידי הקה"קל סך -.30 לא"י לדונם אינו מספיק; חסול המכירה הפומבית יהיה אפשרי רק במחיר -.40 לא"י לדונם. הפרטים האלה נודעו לי בנס-ציונה, רציתי להפגש עם ה' בוקסר, יו"ר המועצה, ולשמוע את חות דעתו על מנת למסרה לועדה, אבל הוא לא היה במושבה ואף לא הצלחתי לפגשו בתל-אביב. יש אפוא לקבוע עמו מועד לפגישה בכתב.

ראשון-לציון. ה' דוד הורביץ, מזכיר הועד החקלאי, הבטיח לעמוד על המשמר ולהודיע למרכז על כל מקרה שיקרה. לפני זמן קצר קרה מקרה אחד של מכירת פרדס יהודי לערבים (פרדס נתנאל), אבל זה מאדמות צרפנד מחוץ לתחום השפעתו של הועד החקלאי.

בנימינה. לא היו כל מקרים. ה' קיציס, מזכיר הועד, קבל על עצמו להתענין בשאלה הנדונה ולמהר להודיע על כל מקרה בראשית התפתחותו.

חדרה. פרדס חק - זהו הענין היחיד העומד על הפרק בחדרה. הפרדס הזה שהיה משועבד לבנק ההלואות הממשלתי, עבר, מפני אי-פרעון דמי-השעבוד, לרשות הבנק והנהו עומד למכירה פומבית. ה' יצחק חק, נמצא בצבא ועתה הגיש בקשה לחופשה למען יוכל לטפל בענין. לדברי ה' כוכבי, מזכיר המועצה, טפל מרכז התאחדות האכרים בענין הזה ואף הצליח לעכב בינתים את המכירה-הפומבית. כשיבוא מר חק לחופשה יהיה צורך לעזור לו בטפול אצל הבנק הנ"ל.

גם בבאר-יעקב עומד להמכר הפרדס של ה' נסים שלחון (בעל המשכנתא הבנק הממשלתי!), החכם סגס, מועד באר-יעקב, ימציא את הפרטים ועל הועדה יהיה לטפל גם בענין זה.

מחוץ לבקורים הנ"ל, הנני נמצא במגע יום-יומי עם שונים, שמהם אוכל להודע על כל מו"מ בדבר העברת רכוש יהודי לנכרים.

לשם סדור העבודה הפנימית (אוסף החומר שיגיע לידינו בתיקים וכו') יש צורך לקבוע מקום במשרד שאוכל להמצא שם 2-3 פעמים בשבוע בשעות קבועות (רצוי בשעות אח"הצ).

תל-אביב 20 נובמבר 1942.

נשוא הרפת השמחה מעל "מודיעים" עיר מולדת מתיהו הבהן החשמונאי
מבית יהוריב וחצשת בניו הגבורים!ומקום קבורתם - מודיעים תבנה
ותוקם מחדש! על-ידי חברי תנועת "המכבי"!על ידי אוהדי התנועה המכבית
ועל ידי כל בני ישראל!חוגגי "חג החנוכה" היהודים בישראל ובכל תפוצות
הגולם היהודית שבכל קצהוי תבל.

חג "החנוכה" היה לאבותינו,אלפיים שנה,כחג הצבחון היהודים המעטים נגד
אויביהם הפולשים היונים החזקים והרבים. היונים ובראשם אנטיוכוס אפיפאנס
הרשע הגיעו לירושלים,לאחר הרג רב ביהודים,בזזו את בית המקדש,סדדו את
כלי הקודש ומטאר את המזבח ואת קודש-הקודשים. גזרו גזרות על היהודים,טבעו
אותם לסול את בניהם ולהביאם בברית של אברהם אביהו ואילצו אותם לעבודת
האלילים.

בצמח את דברי ההיסטוריון המלומד היהודי ד'ר צבי גרץ על תקופת המשד ההיא?
"בעת אשר בגדו הצרות והרציפות והגיעו למרום קיצן ובדמה,כי אין דרך לעם חפץ
ישראל בלתי-אם להכחד מגוי או להכנע תחת השבט הגרגם,באה -עת התקוממות.
את השעה הזו קרבו בני משפחה אחת,אשר נתנו עוז ועצמות לאומה הישראלית בעולמי
לעולמי-עולמים."

תנועת "המכבי" בישיבו אלה,אשר היתה יצירת בניה ובנותיה האמיצים התנועה חפץ
הציונית העולמית,אשר קמה בתקופת 70 השנים האחרונות ופעלה והדריכה את הנוער
היהודי בדרך בת הלכו קדמוניהם,בני משפחת הכוהנים-החשמונאים מודיעים.
תנועת "המכבי" בזמננו נושאת בגאון את המצביא הראשון של משפחת החשמונאים -
יהודה המכבי - "המכבי". זאת כאות הפרכה והעדכה ליהודה המכבי ואחיו הגבוליים
מגבורתם,ערץ רוחם ובאומצתם לעמם ולארצם ארץ-ישראל - מממשים לתנועת "המכבי"
בישיבו - משל,מרפת ואורח נאמן לחיים יהודיים לאומיים.

"מודיעים" - עיר מולדתם וקבורתם של מתיהו הכהן החשמונאי,בנו המצביא הראשון
יהודה המכבי וארבעת אחיו הגבורים,היתה בימים הקדומים אחר יהודי לאומי יקר.
מאז בחורבה העיר מדיעים(במאה השביעית לספ'הנ)ועמה מצבת הזכרון הנהדרת,
מהקים מעמרן התדמי עמיא ישראל,על קברות אביו ואמו וארבעת אחיו(גם הוא עצמו
בקבר שמה ע'י בניו) - מעמד המקום היקר הזה. ככה היה הטצב בימי שלטון
התורכים בארץ-ישראל,בימי שלטון השבדם הברימי וכזה הוא השצב לדאבוננו
ולשמחתנו,גם בימינו אנו,בתקופת 30 השנים,של ממשלת היהודים במדינת ישראל...

תנועת "המכבי" יורשתה הטבעית של משפחת החשמונאים-המכבים חייבת לקשום הכל
להשרת מרפת השמשה מ"מודיעים". מודיעים,שעד כה בעדרת משפת הבניה של ישראל,
חייבת לקום ולהיות לאחר לאומי היסטורי,שתשמש מרכז להשראת לאומיות לכל עם
ישראל ולמרכז חינוכי,לאומי ולהדרכת כל הנוער היהודי,שיתחנך ברוח השחרות,
הגאמנות והטמירות עד ברוח משפחת הכוהנים החשמונאים-המכבים.

הצעדים הראשונים כבר נעשו ע'י תנועת המכבי בישראל. עד חנוכה תשל'ם נוצק
מירוץ "לפיד החנוכה" ה-34 ע'י נוער המכבי-הצעיר. הלפיד שהוצת באש המסורה
בהוגערה בקרני-שמש של מודיעים - השמש היא הפדה היחידה הגאמנה לכל שהתרחש
בימים הקדמוניים והיא גם העדה הגאמנה לשחרחש בימי חנוכה בחרבות מודיעים
בימינו אנו במדינת ישראל העצמאית.

אנו השכנים עשינו רבות,אבל כוחנו דל לעומת המכניות הנועזות שהנחו מחכנים
לעשות .בהסכמת אגף העתיקות של מדינת ישראל,תוכשר החלקה 6 בגוש 5596
(מאדמות הקברים המיוחסים למכביים!)בשטח 30 דונם להקמת מצבת הזכרון על קברות
המכביים,כמתואר בספר "המכביים" הבנוזים,ונקם ממקד(כעין מזבח)עבר ירושלים
"לפיד חנוכה" ו-"לפיד המכביהם בקרני השמש.יותקן גדר טבעית להלקת הקברות
תוקם בסה להוספות פרטניות לזכר החשמונאים,ירקם שיתקן לשרש על-קולי
בישפר לכוסים את מלחמות המכביים נגד היונים ובצחונותיהם. כן יוקמו מקומות
ישיבה ועמידה לקהל הצופים. כן תיבנה "מודיעים" החדשה על האדמה בהוקצבה
על ידי זיכהל מקדקעי ישראל והסוכנות היהודית. "קרן מודיעים" תוקם בהקדם
וכל חברי המכבי,הפועל,הצופים ,בית"ר ו"אליצור" יתבקשו להרים את תרומותיהם
להקמת מצבת הזכרון,וכל עם ישראל התובב את חג "החנוכה" - לא יפגר אף הוא
ויממלא את חובתו הלאומית הדתית.

יוסף יקותיאלי

לכבוד

מקום קבורתם של מתתיהו החשמונאי, בנו יהודה המכבי וארבעת אחיו הגבורים, הוא אתר היסטורי לאומי, אשר ישמש מרכז להשראה, חינוך והדרכה לחברי "המכבי" ולנוער היהודי המתחנכים ב"רוח המכבים".

עוד בשנים שלפני מלחמת העולם הראשונה, היו תלמידי הגמנסיה העברית הרצליה וחברי אגודות "המכבי" עולים בימי החנוכה למודיעים לפקוד את קברות המכבים. בעשרות השנים האחרונות מדליקים חברי המכבי א"י, בימי החנוכה, לפיד בקרבת קברות המכבים ומעבירים אותו בכל הישובים היהודים בא"י. עם קום מדינת ישראל, החלו חברי המכבי להדליק במודיעים (נוסף ללפיד חנוכה) את "לפיד המכביה" ומעבירים אותו ע"י רצים לאצטדיון ומדליקים בו את "אש המכביה" בטכסי הפתיחה של "המכביה".

מקום קברות המכבי, היה בימים הקדומים, לפני חורבן ירושלים והבית השני ע"י הרומאים ואף מאות שנים לאחר החורבן, אתר יהודי לאומי יקר. לפי ההיסטוריונים נחרבו הכפר מודיעים ומצבת הזכרון, שהקים שמעון נשיא ישראל על קברי אביו ואחיו, במאה השביעית לספה"נ במלחמות בין הערבים לפרסים. מאז מוזנח מקום הקברות ושמם, ככה היה המצב בימי השלטון התורכי, בימי שלטון ממשלת-המנדט הבריטית וככה הוא המצב גם בימינו אלה במדינת ישראל.

תנועת "המכבי", הנושאת את שם הכבוד "מכבי" (למעלה מ-50 שנה) כאות הערצה ליהודה המכבי ולאחיו הגבורים, אשר גבורתם, עוז רוחם ונאמנותם לעמם ולארצם משמשים ל"מכבים" בימינו, סמל, מופת ואורח חינוך, החליטה שמש להסיר את חרפת השממה במודיעים ולהחזיר למקום קברות המכבים את תפארתו.

הצעד הראשון כבר נעשה. ביוזמת "המכבי" החלה הקרן הקימת לישראל לטעת את "יער המכבים", סמוך לקברות המכבים. עתה מתכננים להכשיר מגרש רחב ידיים (שיכלול את קברות המכבים) למיפקדים ולטכסים, עליו יוקם מיתקן מיוחד להדלקת לפיד-החנוכה ולפיד המכביה, בקרני השמש. את מגרש המיפקדים מקווים להכשיר עד למועד "המכביה ה-9" (ט' תמוז - 9 יולי 1973)
בשלב שני תוקם מצבת הזכרון על קברות המכבים, כמתואר בספר המכבים (הנגוד) א' פרק י"ג - כ"ז-ל. לאחר התחעצות עם אדריכלים ואומנים.

הנני מביאים את דבריני הנ"ל לחשומת לב כב' ונשמח מאד לקבל בחוזר את דבריך והערכתך את חשיבות המפעל הנ"ל.

בכבוד רב

יוסף יקותיאלי

בשם "ועדת מודיעים" של "המכבי"

חנוכה - א לפני 2137 שנה
לידת המכבי ומרד 2132 "
שיחרור ירושלים והבית השני לפני 2112 שנה

דגם מרכזיה מאושרת לשימוש בקווים עירוניים אלחוטיים בתדר 27/12/74-9

ריכוז אחזקה (אחזקה)	115.500	ליש"ח
" נגרר אבטחת קבלת אחזקה ואחזקה	5.-	"
" נגרר אבטחת אחזקה, אחסנה ואחזקה	22.-	"
" נגרר אחזקה כללית	10.-	"
" נגרר אחזקה (בדיקת אבטחה, אחזקה)	10.-	"
" נגרר אחזקה מקבלת (אחזקה-אחסנה)	5.-	"
" נגרר אחזקה -	10.-	"
" נגרר אחזקה (אחזקה בקבלת)	15.-	"
" נגרר אחזקה -	10.-	"
" נגרר אחזקה (אחזקה)	18.500	"
נגרר אחזקה (אחזקה ואחזקה)	10.-	ליש"ח

הערה: [illegible]

אחזקה, אחזקה, אחזקה.

אחזקה כללית, אחזקה אחזקה 10 אחזקה, אחזקה אחזקה ו. ו אחזקה, אחזקה אחזקה 2 אחזקה.

אחזקה. אחזקה אחזקה, 2 אחזקה אחזקה אחזקה. ב אחזקה אחזקה אחזקה

- מלא - ולא ידוע מספר
- מספר מלא ידוע אך לא מלא
- מספר לא ידוע כלל - ולכן
לא ידוע

- לא ידוע. מספר הנפגעים הכולל בקרב האוכלוסייה האזרחית בשני הצדדים במהלך המלחמה (כולל הרוגים ופצועים) נאמד בכ-250 אלף איש. מספר הנפגעים בקרב הלוחמים בשני הצדדים נאמד בכ-200 אלף איש. מספר הנפגעים בקרב האוכלוסייה האזרחית בשני הצדדים במהלך המלחמה (כולל הרוגים ופצועים) נאמד בכ-250 אלף איש. מספר הנפגעים בקרב הלוחמים בשני הצדדים נאמד בכ-200 אלף איש.

- מספר הנפגעים הכולל בקרב האוכלוסייה האזרחית בשני הצדדים במהלך המלחמה (כולל הרוגים ופצועים) נאמד בכ-250 אלף איש. מספר הנפגעים בקרב הלוחמים בשני הצדדים נאמד בכ-200 אלף איש.

- מספר הנפגעים הכולל בקרב האוכלוסייה האזרחית בשני הצדדים במהלך המלחמה (כולל הרוגים ופצועים) נאמד בכ-250 אלף איש. מספר הנפגעים בקרב הלוחמים בשני הצדדים נאמד בכ-200 אלף איש.

- מספר הנפגעים הכולל בקרב האוכלוסייה האזרחית בשני הצדדים במהלך המלחמה (כולל הרוגים ופצועים) נאמד בכ-250 אלף איש. מספר הנפגעים בקרב הלוחמים בשני הצדדים נאמד בכ-200 אלף איש.

- מספר הנפגעים הכולל בקרב האוכלוסייה האזרחית בשני הצדדים במהלך המלחמה (כולל הרוגים ופצועים) נאמד בכ-250 אלף איש. מספר הנפגעים בקרב הלוחמים בשני הצדדים נאמד בכ-200 אלף איש.

- מספר הנפגעים הכולל בקרב האוכלוסייה האזרחית בשני הצדדים במהלך המלחמה (כולל הרוגים ופצועים) נאמד בכ-250 אלף איש. מספר הנפגעים בקרב הלוחמים בשני הצדדים נאמד בכ-200 אלף איש.

חשבון הוצאות

15.11.42	פרקים לרכוש (לפי קבלה)	0.070 לאי
	נסיעה מאיכוב לרמלה	0.050 "
	" מרמלה לפ"ת-בחינה	0.013 "
	" מפ"ת-בחינה לפתח	0.013 "
	נירונית-בלהבים	0.100 "
	נסיעה לבית	0.036 "
" 18.	ב-מה אלפונים את בולי-יצא	0.020 "
	" " מיזרן את מיזרן פרישמן	0.012 "
" " 19.	נסיעה מרמלה לבוקרים	0.150 "
	" מבוקרים לרמלה	0.035 "
	בלונים בבוקר	0.100 "
	שיבוי מלבנה ובחזרה	0.132 "
	בגדים מלוכלכים מבלבה	0.006 "
" 26.	נסיעה לרמלה-יצא את הכביסה ושוב	0.200 "
	הזמנת חומרים מבית הדפוס	0.024 "
	נירונית - בלהבים	0.100 "
" 1.12.	נסיעה לרמלה ושוב-ת"ת	0.220 "
		1.281 לאי

קבלה מרי בלוך-לשם
ב-15.11.42
ראשי שלי הוצאות 1.281 "
ראשי שלי 1.719 לאי

2.12.42

$= \frac{42}{21}$

$= 21.$

הא' קלינגלר מצפת רוצה למכור חלקת אדמה ממגדל (טבריה) לערבי.

ה' יצחק אושרוביץ, המוכתאר של מגדל שע"י טבריה, בקר היום בתל-אביב אצל הד"ר פינר ואח"כ נפגש עם הח"מ. לפי דבריו בא באופן מיוחד לתל-אביב בכדי לטפל בענין, כי חכוף הנהו. וזהו עצם הענין:
לבנק קלירס בטבריה היתה חלקת אדמה בת 18 דונם במגדל שע"י טבריה, הבנק הזה פשט את הרגל וגושיו העיקריים הם: קלינגלר מצפת, אברהם וינברג מטבריה ורצ'קובסקי מבנק קפת-עם בתל-אביב, בא-כחם של הנ"ל הנהו ה' קלינגלר הנ"ל. ה' קלינגלר התקשר עם ערבי (עלי אבו-כאמל מכפר מג'דל) לשם מכירת החלקה הנ"ל במחיר של -.500 לא"י וסך של -.100 לא"י נקבע בתור פצויים בחוזה-המכירה. חלקת האדמה הנ"ל נמצאת על הגבול והנה תשובה מאד לישוב העברי במגדל מטעמי בטחון. אנשי מגדל נהלו מו"מ עם קלינגלר ואחרי אימים וכו' הסכים לעכב את המכירה ואף הסכים למכור את החלקה ליהודים במחיר של -.400 לא"י. ישנם שני יהודים במגדל הזקוקים לקרקע ומוכנים להשקיע במזומן כ-100 לא"י, בקשתם היא שהקה"ק תקנה את החלקה ותמסור להם בהכירה נגד הסך -.100 לא"י; שישתדלו להשיב עבורם הלואה בסך -.300 לא"י נגד משכנתא. ישנה גם אפשרות קלושה והיא: להשפיע על קלינגלר שיעביר את הקרקע ליהודים הנ"ל בתשלומים נגד משכנתא. ה' אושרוביץ מבקש שיבואו למקום ולברר את כל הפרטים עם חברי הועד וכן לנהל מו"מ עם ה' קליגלר. גם הד"ר פינר הבטיח לו, כי מיד לאחר קבלו דו"ח מפורט יטפל בדבר. הבטחתי לא' אושרוביץ למלפן לו ביום ו' ולהודיעו אם אוכל לבוא למגדל ביום א' הבא.

2.12.1942

ש.ב. יזכרני ה' אושרוביץ יצחק
ורגלם אך תדעוך ותשבות
שיצרו ושלשו בעליות ועלליו
בטוב ונדמים אשולנים בירושלים.

הא' קלינגלר מצפת רוצה למכור חלקת אדמה ממגדל (טבריה) לערבי.

ה' יצחק אושרוביץ, המוכתאר של מגדל שע"י טבריה, בקר היום בתל-אביב אצל הד"ר פינר ואח"כ נפגש עם הח"מ. לפי דבריו בא באופן מיוחד לתל-אביב בכדי לטפל בענין, כי תכוף הנהו. וזהו עצם העניין:

לבנק קלירס בטבריה היתה חלקת אדמה בת 18 דונם במגדל שע"י טבריה, הבנק הזה פשט את הרגל ונושיו העיקריים הם: קלינגלר מצפת, אברהם וינברג מטבריה ורצ'קובסקי מבנק קפח-עם בתל-אביב, בא-כחם של הנ"ל הנהו ה' קלינגלר הנ"ל. ה' קלינגלר התקשר עם ערבי (עלי אבו-כאמל מכפר מג'דל) לשם מכירת החלקה הנ"ל במחיר של -.500 לא"י וסך של -.100 לא"י נקבע בתור פצויים בחוזה-המכירה. חלקת האדמה הנ"ל נמצאת על הגבול והנה חשובה מאד לישוב העברי במגדל מטעמי בטחון. אנשי מגדל נהלו מו"מ עם קלינגלר ואחרי אימים וכו' הסכים לעכב את המכירה ואף הסכים למכור את החלקה ליהודים במחיר של -.400 לא"י. ישנם שני יהודים במגדל הזקוקים לקרקע ומוכנים להשקיע במזומן כ-100 לא"י, בקשתם היא שהקה"ק תקנה את החלקה ותמסור להם בחכירה נגד הסך -.100 לא"י; אם שישתדלו להשיג עבורם הלואה בסך -.300 לא"י נגד משכנתא. ישנה גם אפשרות קלושה והיא: להשפיע על קלינגלר שיעביר את הקרקע ליהודים הנ"ל בלא משכנתא. ה' אושרוביץ מבקש 88 שיבואו למקום ולברר את כל הפרטים עם חברי הועד וכן לנהל מו"מ עם ה' קליגלר. גם הד"ר פינר הבטיח לו, כי מיד לאחר קבלו דו"ח מפורט יטפל בדבר. הבטחתי לא' אושרוביץ לטלפן לו ביום ו' ולהודיעו אם אוכל לבוא למגדל ביום א' הבא.

2.12.1942

נ.ב. ובזמן ה אושרוביץ, נתן בשעתו
יזכר מלקוח מאתנו שטבריה מרשות
בעליהן לאנוש בטבריא ומסביבתה
מאונים בשעתו ב' כיוון.

זלמן פישצנר – פתח-תקוה

נמצא בארץ זה יותר מ-50 שנה. בעל בית-מסחר לחמרי-בנין. הסתבך בעסקיו ולשם הבטחת הקרדיט שלו בבנק אנגלו-פלשתינה, שעבד לבנק את שני פרדסיו אשר בפתח-תקוה.

הפרדס האחד – הישן – הנהו בן 35.500 דונם. נטע לפני 32 שנה. 10 דונמים ממנו מכילים עצי ולנסיה, לימונים, חושחש ואתרוגים ועל השאר עצי ת'ז שמוט. עבוד הפרדס נעשה בעבודה עברית, במשך 9 החשבים האחרונים השקיע ה' פשצנר סך -.129 לא"י, נוסף על הסך -.121 לא"י (ההלוה מהממשלה) לעבוד הפרדס. הפרדס נמצא אפוא במצב טוב ולפי הערכת מומחים יש לקוות לפ 100 תיבות פרי מכל דונם.

הפרדס השני – הקטן – הנהו בן 10.500 דונמים, נטע לפני 9 שנים. שני הפרדסים משועבדים לטובת בנק אנגלו-פלשתינה בסך -.5000 לא"י. כמו-כן מרושכן הפרדם הקטן בסך -.2100 לא"י לק.מ.פ. וחברת תעשיות חימיות ממלכתיות.

חובותיו של מר פשצנר הם:

לבנק אנגלו-פלשתינה.....	-.5000	לא"י
לק.מ.פ.	-.600	"
לחברת תעשיות חימיות ממלכתיות	-.1500	"
לאגודת "פרדם".....	-.200	"
ללשכת העבודה – שכר פועלים..	-.200	"
לבנק אשראי.....	-.80	"
לבנק עולי-פולנדה.....	-.38	"
לחובעים שונים.....	-.1022	"
	-.8640	לא"י

ועוד ישנם 4 עקולים על הפרדסים שטרם ברר את סכומי-החביעות.

הנהלת בנק אנגלו-פלשתינה תובעת מה' פשצנר את סדור חובו ע"י מכירת הפרדס. המחיר המוצע הוא -.160 לא"י לדונם עבור מפרדס הישן, ז"א, -.5680 לא"י סכום כסף שלא יספיק לסדור החובות, אפילו אחדי הקטנת חוב הבנק (כפי הבטחת ההנהלה) מ-5000 לא"י ל-3000 לא"י. ה' פשצנר מסכים למכירת הפרדם הקטן בסך -.500 לא"י [illegible] וכן הוא מוכר את ביתו בבני להקל בינתים את החובות, בלי להזקק במכירת הפרדם הישן עתה.

בקשתו של ה' פשצנר היא: להשתדל בפני הנהלת הבנק אנגלו-פלשתינה לתת לו ארכא לתשלום חובו במשך שנים אחדות ולחפסיק את הלחץ עליו למכירת פרדסו.

29.11.1942

דו"ח ממצב העניין של נסים שלחון מבאר-יעקב.

ה' נסים אזידור שלחון מבאר-יעקב קבל הלואה בסך -.350 לא"י מאת המבקה למשכנתאות חקלאיות בא"י,בע"מ,לתקופה של 18 שנה החל משנת 1937.התשלום השנתי נקבע לסך 37.500 לא"י. הא' שלחון פגר בתשלומים ולא שלם לחברה זה 4 שנים. החברה מסרה את המשכנתא להוצאה לפועל ושמה את ידה על הפרדס המשועבד לבטחון ההלואה. (תיק ההוצאה לפועל מס.200/42).
הפרדס נמצא בתוך המושבה באר-יעקב והוא משתרע על החלקות הבאות:

גוש 4040	חלקה מס.7	בשטח 5.206	דונמים
" "	" 100	" 8.073	"
		13.279	דונם

הפרדס הנהוג בן 12 שנה ובו 580 עצי תפוז בפרדס צנורות 100 מטר - "3
50 " אשכוליות " 300 " - "2
200 " ולנסיה צריף בן 3 חדרים לדיירה
20 " פרי שונים וגדר של רשת ברזל 200 מטר.

מלבד לחוב הנ"ל ישנו עוד חוב לממשלה בסך -.110 לא"י.
המעריך מטעם ההוצלפ"ה העריך את הפרדס בסך -.690 לא"י.
התביעה של הבנק הנה ~ סך -.350 לא"י בצרוף רבית,הוצאות ושכר-טרחה שלעו"ד בערך -.120 לא"י.
ה' שלחון מבקש להשיג פעורו ארכה מהבנק לשנה אחת,הוא מתחייב להכניס לבנק את תמורת התפוזים שיקטוף השנה(הוא מקוה ל~500 תיבה)וכן ברצונו להשכיר הצריף ואת התמורה להכניס לבנק.

24.11.1942

חמכבים חוזרים!

חם חוזרים! הם באים! עוד יום,עוד יומים ושליחינו חקלים יגערו מעליהם את אבק חגולה שדבק בהם ו באפניהם בדרכם - דרך אלפי־חקילומטרים חארוכ ה.

חמכבי ארץ־ישראל מצפה בבליון־צינים לבוא משלחתו ובשמחה רבה יקדם את פניהם. רבים חיו חספקנים בשורות חמכבי,מעטים מאד חאמינו בחתגשמות חנסיעה חזאת ועי חמש גדולה חכבירה בנסיעה וחוצאותיח במחנה חקא־מכבי. עחה עם פיום מסע־חנצחון חמזחיר,פגו חשפקות וחחמלחה חכבירה של משלחת חסוטוציקליסטים חו ג ג ת את נאחונה חמלא.

נימים קשים יצאו משלחתנו אל הגולה, בעוד חד־חמאורעות ממלא שח חלק חיינו, בעוד יהודי העולם נפעמים ונרכאים אק מימי־חיגון שעברו עליגו. בעוד פח ושם קונגים אפעים מפריסי־רעל חמכניסים מרך־לב ופקפקים בגולה,מעפלים את חבלת־ שמיגו ומקדירים את פניגו. וחנח חנפיעו חמכנים מארץ־ישראל וברעש אפניהם חממו כל חד־יגונים, לקדרות חגולה חזועפת חביאו את שמחת חארץ־ישראל.

זקנים ונעירים,נשים ואנשים,לאומיים ופחנוקלים,כני־ברית ושאינם כני־ ברית,חרדו כלם לקראת משרת בחוריגו.

"שחחיינו וקיימנו" ברכו יחודי איזמיר וקושטא. "עוד לא עושמה גחלת־חמכבי בחרכיח,למכביח אף אגו בוא נבוא" - כה היו חברי נערי־ישראל בקושטא.

ברומניה האפלה/חזרחה חשמש. קלובים אנשטיים עורכים פגישות ושיחות, חמשטרה־כלח אדיבות ולילחורים חיחה כימים החם שמחה ויהלה.

"שמח אני מאד לקום בברכה את אנשי־לאפורט חמופתיים של חחסתדרות חמכבית מכבי,חוד מולדתכם וארצכם חקדושה ג מון של פניהם חשוופים. שכן אמיצים ובני־ חורים חם בני־חמולדת חעבריח" - אלה היו דברי נשיא אחד חקלובים הרומנים.

בעיריית אנטורפן נאם בא־כח חעיריח:" אני מברך בברכת "ברוך חבא" את חאורחים מאיי. רובני אפני־מניע אלה,איכם מאותו פוג חשטורמנים שחנגו רגילים קראותם יום־יום,חשואפים לרקורדים. אלה הם עשרה שליחים מאיי,מארץ ההחיח שלכם חמביאים לכל יישת־שלום חיח ונאמנה מאחיכם,אחיותיכם וחלוציכם. בלב ם צריכים להתגאות ק"ישאר בחמץ

בביח־חעיריח חקרוב כאנטורפן ישנו ספר־זכ עתיק יומים ובפע ם חראשונה בדברי ימי חעיר וחארץ חזאת,חתמו מכבים ארץ־ישראליים את שמותיהם בע כריח בספרה הנכבד של חעיר אנטורפן.

בעיר ספא (בבלגיה) נערכה בימים ההם ההתחרות האירופית חגדולה באומו־ מוביליס חידועה בשם: בהתחרות ענקיח זו משתתפים באי־כח מכל עמי־חבל וחנח נזדמנו לשם,בחורינו חנחמדים ומשרדי - חחתחרות כבדים לפתוח את חתחרות בסבוב ראשון סביב כל האצטדיון חפנק י. ובנוכחות קחל בן 160 אלף עוברת משלחתנו וברחשה דגלח חתכל־לבן,וכפעם חראשונה לקיוס חאצטדיון וחחתחרות חכבירה חזו נשלל כבוד חפהיחה חחגיגית מקלובים אדירים ופיפול כחלק המכבי ארץ־ישראל.

ב־13 יולי שנת 1930 שעה 160 שלפים חפידי חגרן־פרי דאירופ שנוכחו בפתיחת חחתחרות לכבוד יובל־חמאת לשחרורח של בלגיה ועוד אלפי־רבבות אחרים אשר חקשיבו על־יד מכונות־הרדיו שלחם את דברי־חברכה אשר חשמיע חברון רח־זייקן רח־נייקס,נשיא־חכבוד של חחתאחדות חבין־לאומית של חקלוב ים לאוטומוביליס: "יש לי חעגג לחגיג לפניכם את חאמיצים באנטי־חספורט שהגיעו לאנטורפן מתל־אביב שבארץ־ישראל על־מנת לקח ת חלק בבנוף של חספורטאים העברים חמאוחדים בחתאחדות

תעולמית מכבי שנערך שם. כעברם בשטוקגו חגגו שמחינו לכבוד את חלוצי־התעורה של ארץ־ישראל החדשה בפתיחת התחרויותנו הגדולה".

מה רחב ודעק לב כל יהודי ואף לבו המתנכר של המתבולל העשיר שיש בתאו הנכבר באמריון או על־יד הרדיו שלו - פחד ורחב הלב לשמע דבריו של הברון ב ן המשפחה הכלכלית האמילה וקרומה ביותר שאף הוא עצמו לא חלם שיהיה עליו להזכיר בגאונו יהודים וכעדם יהודים תפורטסמנים שבאו מארץ־ישראל.

שבוב־כבוד באוטודרום הפריזי בפתיחת התחרות הטוטציקלים העולמית,באומים ברדיו,חגתת זר־פרחים ע ל קבר החייל האלמוני בפריז.

אצלת עשרות נוסעים(ודוקא מנושאי צלב־החקרם)מכתר האיקם בגרמניה - היתה אנכע אלהים. שם ישראל בתקדש או ברכים וידעו כל הגוים ובעיקר האנטשמיים הגרמנים,כי בחוריט לעם השבדי אמיצי־לב ונאזרי כח.

שפירו ת־לחי לפולני יחיר אשר העיז לידות אבן באחד מבחורינו - הוכיחו לעו לבים כי לא בני־גולה הם הארץ־ישראלים.

"עמי־השחיח" אמר יהודי זקן משרנטלוניה " חגבי כיום בן 65 שנה ורגיל היה לחנפת יהודים משולחים מארץ־ישראל,ארוכי־הפאות והקפוטות,בלי־מיחושים ואנחות שהיו באי ם להוריק את קופסאות־הצדקה,אבל לראות "שקצים" רכובי־מכונות תכאים בק ציצת הדרך מארץ־ישראל חגה,לזאת לא פלתי".

"אחרי ימי־חיגון מופיעים אלינו בשריגו העפירים מארץ־ישראל,בואכם לגולה הנא מאורע נכבד מאד. תופעתכם האמיצה ותסנותכם מעודדות אותנו,הנגו מתגאים בכם. אתם השיבותם חיום אלינו את לב בני־הנעורים שלנו,תגתם את אם־חלאום. בלבות המתבוללים תכי ארוקים ותפתתם רוח־חיים בחשוגינו התודרים".

"החמונים היהודים התפוררו לקראתכם. בתחלתנות תפירית הם רדפו אחרי המו טוציקלטים שלכם. שנו אולי לא נוכל למשיגכם,אב ל תדור תבא הוא ישיג את המוטוציקלטים הארץ־ישראליים. החמונים תתאב קו באבקכם,שאפן לקרבכם את אבק נגדיכם כשאפם לקרבם את ריח תפותי - הזהב מפתח־התקוה. אתם הבאתם אתכם לגו לה את שמשה של ארץ־ישראל". אלה היו דברי המינמור דוידסון והי גוש ליב בורשה.

כהנה וכהנה אפשר לרשום ממה שנאמר שה ושם.שרשרת א רוב ח של הפגגות לאו מיות,חרמת קרן ארץ־ישראל ותחלת עם־ישראל בקרב כל האריות והשמים שדרך ם עברה משלחתנו .

במלה אחת בפיעת משלחתנו זאת היא נאחון לאומי ממדרגה־ראשונ ה. אף מבחיג צידו י,אף נואם בחפר־עליון מאי" או מחוצת לו היה מעליה בדבריו בפגישותיו כ אשר תעליחו עשרת בחוריגו חשתקנ ים ותאמיצים בעסע ם.
בלי ע זרת הקרנות חלאומיות,בלי כל המלצות של המפרות הלאומיים שלנו מלאו בחוריגו את דרכם אל כל לב . חפס התעורר,חנוע ר העברי קם לעע ולה ארץ־ישרא ל חנה בפי כ ל ומעל כ ל. "שלחתיו" ב מכניח בא"י",זאת היתה הקר י שה חגדולה שבה ג פרד כל בחור מישראל מחבריגו,חר חקריאה חזו מלו ח את משלחתנו כב ל דרכם הארוכה. דחנה חם הוזרים אלינו ויתדיו כ ג ש לעבודה לקראת "חמכביה".

יוסף יקותיאלי

1930

Sports in Palestine
young but not to be kept down.

Tel Aviv, October, 1938.

Tourists visiting the holy country should rather land at TelAviv than at Haifa. Arabs certainly are not able to distinguish Jewish and Non-Jewish Europeans, Americans, South Africans etc. Therefore even Non-Jewish visitors may have to suffer from Arabic terror when arriving at Haifa which has a mixed Arabic Jewish population. This dagger is avoided by disembarking at Tel Aviv. Tel Aviv is a pure Jewish town. Its 150 000 inhabitants are Jews, from the mayor to the shoeblack and the dockyard-labourer.

Walking the broad asphalt streets which are kept in good order you may not imagine that this town is built on the sands of the desert.

At the boundaries of Tel Aviv and Jaffa and even still in Allenbystreet -. so called after the conqueror of Palestine - houses are not set apart from each other. But in the northern districts buildings are separated by little gardens. Windows face north, south, west, and east, thus supplying Tel Aviv's population with plenty of fresh air.- so necessary after a day's hard work in the hot climate.

The enormous traffic in the streets, the elegant shops, cafés, and cinemas - and last not least sports carried out in TelAviv - make you nearly forget that you are in the Orient.

The Secretary of the Athletic-Union, a serious and considerate man, gives us every information we require:

" Our youth - no matter whether immigrants or "natives"-is very fond of sports and consequently sports developed in a very satisfactory manner. But the already more than two years lasting Arabic terror hinders our sports immensely. Nevertheless we could successfully maintain our organisations in case our youth will be able to resume sports on full scale.

Judging our/ sports grounds, please take into consideration that everything was just coming into existence when the riots began. Being compelled to spend every farthing for our defence and for the assistance of German and Austrian immigrants we are not in a position to do anything for a further development of our sports grounds at present.

Regarding the results of our sportsmen remember that most of them are working very hard in the construction of buildings and roads or in agriculture. Those who immigrated only a few years ago from Europe have not yet become quite acclimatized. Nevertheless sports would have been getting on if the riots had not broken out.

Even Tel Aviv that appears to be so quiet is really like a fortress. Firing is often to be heard in every quarter of the town at night. Therefore its boundaries must constantly be guarded. Almost all the sportsmen are now so called "Gafirim", i.e. supernumeraries or members of the "Haganah" the Jewish organisation of self defence. They devote their spare time to guarding. Always prepared for attacks, always ready to fire they have always defended themselves successfully. But many men had to sacrifice their lives.

Nevertheless the sportsman's lot in TelAviv is still a better one than that of a colonist. While the former is on duty only three or four times a week the latter has to be on guard every night.

You will certainly admit, that it is a proof of a great enthusiasm for sports that nevertheless our youth frequents sports grounds. Now, please, go and judge for yourself what in spite of all the difficulties is done in sports here . "

There are three large sports grounds, the Stadium, built only a few years ago on the occasion of the second Maccabiah, the Maccabi- and the Hapoel sports grounds.

The Stadium is situated at the sea shore and borders upon the Levant Fair Grounds which are now used as barracks by English Soldiers. Its first outward impression is a good one. The large football field is surrounded by a broad race-course. Alongside the ground there is a wooden platform for 1100 spectators. But the field itself is a very bad one. It is not covered with turf - but with sand ofthe desert with large holes in it!

Only the English Army has turfs, all the Jewish Clubs in the country have to put up with sand grounds as there are no means for the cultivation of turfs.

The two other sportsgrounds of Tel Aviv Clubs are situated at the Jaffa-Tel Aviv boundaries, its territory belonging to Jaffa. The "Hapoel" sports ground has often been fired on out of an Arabic orange grove which borders upon its one side. There is only one football field and two modest platforms.

In spite of all dangers "Hapoel" carries out sports there every day. Matches, however, are not advertised lest the terrorists' attention will be directed to them. Nevertheless there are even onlookers on Saturdays who watch the matches closely - whilst "Gafirim" ready to fire guarantee their safety.

The Maccabi sports ground is said to be the comparatively best football field. However, it cannot be used at all now, as it is situated in pure Arabic surroundings. Sportsmen are there on guard by day and by night. Only a short time ago it was attempted to set fire to the platforms a little part of which burnt down.

During thelast weeks foreigners had the opportunity of watching football, hockey-, and hand-ball matches, furthermore, two athletic-, one swimming meeting, a boxing competition, and a tennis tournament.

What strikes the eye first is the variety of sportsmen. There are besides Europeans also "coloured" people: Sephardic Jews of Spanish origine, mostly coming from Greece, and the still more bronzed Yemenites immigrated from Yemen.

Even from a European point of view sports are carried out in Tel Aviv in a cultivated manner. You see that the young ⅌ sportsmen try to tread in the steps of great champions, and are trained by good teachers. Victory is contended for with great enthusiasm but in a fair and restrained manner.

Football is the most popular sport. Nine clubs contended for the championship: 7 Jewish clubs and two English Military teams. As they are at home in various parts of the country and - under the present circumstances-the responsibility of travelling could not be born by the authorities local leagues were formed instead of the National League. The first division consists of Maccabi Tel Aviv, Hakoach Tel Aviv, Hapoel Tel Aviv, and Maccabi Avshalom, Petach-Tikwah, which is only a fifteen minutes' way from Tel Aviv.

Besindes 9 first class teams there are another 30 football clubs in the country. XXXXXXX A lagge number, if you take into consideration that the Jewish population amounts to 450 000.

Among Arabs sports - only at the very beginning - were taught at schools; there were also some tennis players, but not strong enough to compete with Jewish or English players. At present sports are not carried out at all among Arabs.

Sports in Palestine
young but not to be kept down.

Tel Aviv, October, 1938.

Tourists visiting the holy country should rather land at TelAviv than at Haifa. Arabs certainly are not able to distinguish Jewish and Non-Jewish Europeans, Americans, South Africans etc. Therefore even Non Jewish visitors may have to suffer from Arabic terror when arriving at Haifa which has a mixed Arabic Jewish population. This danger is avoided by disembarking at Tel Aviv. Tel Aviv is a pure Jewish town. Its 150 000 inhabitants are Jews, from the mayor to the shoeblack and the dockyard-labourer.

Walking the broad asphalt streets which are kept in good order you may not imagine that this town is built on the sands of the desert. A

At the boundaries of Tel Aviv and Jaffa and even still in Allenbystreet -. so called after the conqueror of Palestine - houses are not set apart from each other. But in the northern districts buildings are separated by little gardens. Windows face north, south, west, and east, thus supplying Tel Aviv's population with plenty of fresh air.- so necessary after a day's hard work in the hot climate.

The enormous traffic in the streets, the elegant shops, cafés, and cinemas - and last not least sports carried out in TelAviv - make you nearly forget that you are in the Orient.

The Secretary of the Athletic-Union, a serious and considerate man, gives us every information we require:

" Our youth - no matter whether immigrants or "natives"-is very fond of sports and consequently sports developed in a very satisfactory manner. But the already more than two years lasting Arabic terror hinders our sports immensely. Nevertheless we could successfully maintain our organisations in case our youth will be able to resume sports on full scale.

Judging our/ sports grounds, please take into consideration that everything was just coming into existence when the riots began. Being compelled to spend every farthing for our defence and for the assistance of German and Austrian immigrants we are not in a position to do anything for a further development of our sports grounds at present.

Regarding the results of our sportsmen remember that most of them are working very hard in the construction of buildings and roads or in agriculture. Those who immigrated only a few years ago from Europe have not yet become quite acclimatized. Nevertheless sports would have been getting on if the riots had not broken out.

Even Tel Aviv that appears to be so quiet is really like a fortress. Firing is often to be heard in every quarter of the town at night. Therefore its boundaries must constantly be guarded. Almost all the sportsmen are now so called "Gafirim", i.e. supernumeraries or members of the "Haganah" the Jewish organisation of self defence. They devote their spare time to guarding. Always prepared for attacks, always ready to fire they have always defended themselves successfully. But many men had to sacrifice their lives.

Sports in Palestine
young but not to be kept down.

Tel Aviv, October, 1938.

Tourists visiting the holy country should rather land at TelAviv than at Haifa. Arabs certainly are not able to distinguish Jewish and Non-Jewish Europeans, Americans, South Africans etc. Therefore even Non Jewish visitors may have to suffer from Arabic terror when arriving at Haifa which has a mixed Arabic Jewish population. This danger is avoided by disembarking at Tel Aviv. Tel Aviv is a pure Jewish town. Its 150 000 inhabitants are Jews, from the mayor to the shoeblack and the dockyard-labourer.

Walking the broad asphalt streets which are kept in good order you may not imagine that this town is built on the sands of the desert. A

At the boundaries of Tel Aviv and Jaffa and even still in Allenbystreet ~. so called after the conqueror of Palestine - houses are not set apart from each other. But in the northern districts buildings are separated by little gardens. Windows face north, south, west, and east, thus supplying Tel Aviv's population with plenty of fresh air.- so necessary after a day's hard work in the hot climate.

The enormous traffic in the streets, the elegant shops, cafés, and cinemas - and last not least sports carried out in TelAviv - make you nearly forget that you are in the Orient.

The Secretary of the Athletic-Union, a serious and considerate man, gives us every information we require:

" Our youth - no matter whether immigrants or "natives"-is very fond of sports and consequently sports developed in a very satisfactory manner. But the already more than two years lasting Arabic terror hinders our sports immensely. Nevertheless we could successfully maintain our organisations in case our youth will be able to resume sports on full scale.

Judging our/ sports grounds, please take into consideration that everything was just coming into existence when the riots began. Being compelled to spend every farthing for our defence and for the assistance of German and Austrian immigrants we are not in a position to do anything for a further development of our sports grounds at present.

Regarding the results of our sportsmen remember that most of them are working very hard in the construction of buildings and roads or in agriculture. Those who immigrated only a few years ago from Europe have not yet become quite acclimatized. Nevertheless sports would have been getting on if the riots had not broken out.

Even Tel Aviv that appears to be so quiet is really like a fortress. Firing is often to be heard in every quarter of the town at night. Therefore its boundaries must constantly be guarded. Almost all the sportsmen are now so called "Gafirim", i.e. supernumeraries or members of the "Haganah" the Jewish organisation of self defence. They devote their spare time to guarding. Always prepared for attacks, always ready to fire they have always defended themselves successfully. But many men had to sacrifice their lives.

Even from a European point of view sports are carried out in Tel Aviv in a cultivated manner. You see that the young ø sportsmen try to tread in the steps of great champions, and are trained by good teachers. Victory is contended for with great enthusiasm but in a fair and restrained manner.

Football is the most popular sport. Nine clubs contended for the championship: 7 Jewish clubs and two English Military teams. As they are at home in various parts of the country and - under the present circumstances-the responsibility of travelling could not be born by the authorities local leagues were formed instead of the National League. The first division consists of Maccabi Tel Aviv, Hakoach Tel Aviv, Hapoel Tel Aviv, and Maccabi Avshalom, Petach-Tikwah, which is only a fifteen minutes' way from Tel Aviv.

Besindes) first class teams there are another 30 football clubs in the country. XXXXXXX A large number, if you take into consideration that the Jewish population amounts to 450 000.

Among Arabs sports - only at the very beginning - were taught at schools; there were also some tennis players, but not strong enough to compete with Jewish or English players. At present sports are not carried out at all among Arabs.

12.5.31 – שניתי שמואל בשיר לא עשה לי רושם. משהו-המזון היו ומנים לא משהו, ושל החוש ביום קצרו והוויר מאוד.
ואחרת-תמלה מהרים נאוי לאוכל תמיד ב[illegible]. הוסף שאי אפשר לי לעשות שום דבר, כי הוא מתעורר
בשעות-לילה הלפני בוקר מאוד, ובידו אלוה מהשעות מהווכוו-צלוב ה[illegible] התחב.

13.5.31 ... ואני מתחיל לעבוד. [illegible] הוא מתחיל לעבוד בשעות הלילה, ואני הולך לישון. [illegible]
[illegible] הוא מתחיל לעבוד בשעות הלילה, ואני הולך לישון. [illegible]
[illegible] הוא מתחיל לעבוד בשעות הלילה, ואני הולך לישון. [illegible]
[illegible] הוא מתחיל לעבוד בשעות הלילה, ואני הולך לישון. [illegible]

[illegible] בעיר הגדולה ביותר בעולם, שבה מתגוררים יותר יהודים מאשר בכל עיר אחרת בעולם. [illegible] ה-20 של המאה הקודמת, כאשר "ניו יורק" היתה [illegible] מאות אלפי יהודים. [illegible] ניו יורק [illegible] מאות אלפי יהודים [illegible] ניו יורק [illegible] ניו יורק [illegible] ניו יורק

[illegible] אוטומאטיזציה. [illegible] [illegible] [illegible]

IN VINO VERITAS

(ואולי זה מה שהשתמע מן הדברים שכתבתי לעיל, ואולי לא. אבל אני יודע בוודאות שאין זה מה שהתכוונתי לומר.)

אני מתנצל.

ואולי הכוונה היא לכך שהשתיינות מעוררת את הרצון לדבר, ומי שמדבר הרבה, בסופו של דבר, אומר את האמת. אולי. אבל לא בטוח. אני מכיר הרבה שתיינים שמדברים הרבה ושקרנים גדולים. ואני מכיר הרבה שתיינים שמדברים הרבה ואומרים את האמת. אבל אני לא מכיר אף שתיין שמדבר הרבה ואומר את האמת. אולי אני לא מכיר מספיק שתיינים. אולי אני לא מכיר מספיק אנשים שמדברים הרבה ואומרים את האמת. אולי אני לא מכיר מספיק אנשים שמדברים הרבה. אולי אני לא מכיר מספיק אנשים.

מאחל לכם אור ופרץ.

18.5.61 תודה על המכתב שקיבלתי אתמול בערב - האזנתי אחר כך לקלטת, ואולם [illegible] שום הוראה. אני מקווה שבקרוב יהיה לי [illegible] בעברית - ואז אוכל לקרוא את המכתב [illegible] בעצמי. אני מקווה שתוכלו לשלוח לי [illegible] בקרוב ככל האפשר, כי אני רוצה [illegible] בהקדם. [illegible] אני מקווה שתוכלו לשלוח לי [illegible] בקרוב ככל האפשר, כי אני רוצה [illegible] בהקדם. [illegible] אני מקווה שתוכלו לשלוח לי [illegible] בקרוב ככל האפשר, כי אני רוצה [illegible] בהקדם.

[

אני השתלב במהלך שנת טירונות על שלוש ומחציות אותן סיים בתוך שנה, ולאחר מכן
בשנתיים.

אחרי השחרור עבד בתחילה בקלקיליה, אחר כך מחוסים ובמהרה אחותו ואמו
עברו להתגורר עמו. אחרי מספר שנים נישא לאשתו הראשונה ונולדו להם שני ילדים.
לאחר מכן התגרש ונישא בשנית לאשתו השנייה, שהיתה אלמנה עם שני ילדים.
יחד עמה נולדו לו עוד שני ילדים. משפחתו גרה בקרבת מקום לבית הוריו.
בשנותיו האחרונות, כשהחל לסבול מבעיות בריאות, עבר לגור בבית אחותו.
הוא נפטר בשנת 2500 לפ"ס.

בילדותו למד בבית הספר היסודי בעיר מולדתו. אחרי שסיים את לימודיו
בבית הספר היסודי, למד בישיבה בעיר. אחרי שלמד שם מספר שנים, עבר
לישיבה בעיר אחרת, שם למד עד גיל 18. אחרי שסיים את לימודיו בישיבה
הוא החל ללמוד בבית המדרש למורים בעיר מולדתו. לאחר שסיים את לימודיו
בבית המדרש למורים, החל לעבוד כמורה בבית ספר יסודי בעיר מולדתו.
הוא עבד כמורה במשך 3 שנים, ואחר כך עבר לעבוד כמורה בבית ספר יסודי
בעיר אחרת, שם עבד כמורה במשך 2 שנים. לאחר מכן עבר לעבוד כמורה
בבית ספר יסודי בעיר אחרת, שם עבד כמורה במשך 2 שנים. לאחר מכן
עבר לעבוד כמורה בבית ספר יסודי בעיר אחרת, שם עבד כמורה במשך
2 שנים. לאחר מכן עבר לעבוד כמורה בבית ספר יסודי בעיר אחרת,
שם עבד כמורה במשך 2 שנים. לאחר מכן עבר לעבוד כמורה בבית ספר
יסודי בעיר אחרת, שם עבד כמורה במשך 2 שנים. לאחר מכן עבר

ירושלים

יום ב' 28.5.34

[illegible]

יום ב' 28.5.34

[illegible]

[illegible]

[illegible]

22.5.

1930

יוסף וקיתיאלי

ברוך שובך, ליפא לויתן!

אחרי נסיעה של ארבעה חדשים במזרח אירופה והבלקנים חזר ה' ליפא לויתן ארצה־ישראל. כבנסיעתו הראשונה (בשנת 1930) כן גם בנסיעתו זו, השניה־הציב לויתן מטרה לעצמו ללמוד את תנועת הספורט באירופה בכלל וזו שבקרב היהודים בפרט.

במסעו הראשון הכריז ליפא על המכביה הראשונה (שנערכה באביב תרצ"ב בתל־אביב), בכל עתון יהודי ולועזי, בכל פגישה עם יהודים או נכרים שמשה המכביה לנושא עיקרי. בו בזמן שעוד רבים היו המכשולים בדרך הגשמת המכביה ומתנגדים רבים היו למפעל גדול זה אפילו בשורות המכבי א"י, נכא לויתן בהתלהבות רבה על הצלחת הכנוס הספורטיבי העברי הגדול.

במסעו השני פרסמה העתונות היהודית והלועזית ידיעות ומאמרים על המכביה הראשונה שנערכה ועל השניה שתערך בשנת 1935. בעירות פולין הקטנות מתכנסים כל תושבי־הן היהודים מקטן ועד גדול לשמוע את אשר היה במכביה הראשונה ואת אשר תושבים לעשות במכביה השניה ולבבות השומעים רועדים מגיל.

בספורט הימי

בלי רעש, בלי הודעות מוקדמות והכרזות צעקניות. בתוך שטח הנמל החדש בחיפה, לאורך משכר הגלים הראשי, נתקיימו בשבת, 15.10.32 התחרויות הפנימיות של האגודה הימית המקומית „דולפין". לעיני קהל קטן, של אוהדים ומזמנים, הועברה פעולה, שהיא פרי עבודה מאימצת במשך שלש שנים רצופות. במשך שנות קיומה נאבקה האגודה הצעירה הזו עם מכשולים ומעצורים בדרך התקדמותה: על־ידי התנכרות ואיבה של אהדה והבנה לפעולתה, וע"י גלגולים שונים והופר יציבות, והצליחה להתנכר עליהם ולהמשיך את דרכה ביחד מרץ ונם להרחיבה.

ההתחרויות, אשר שמשו כעין סיכום לפעולות „דולפין" עד כה, הראו בעליל את כחה של אגודה אשר דרכה ברורה לפניה, שהכפילה והשלישה במשך זמן קצר את מספר חבריה, והיא משמשת כיום — הלוץ ומורה־דרך לספורט הימי העברי בארץ ולתנועה הימית ככלל.

הישג חשוב הוא, שהצליחו לעבור את המרחק של 100 מטר בשחיה חפשית מונח לפני צרור עתונים, עשרות גליונות בשפות: היהודית, הפולנית, הצ'כית הגרמנית, ההונגרית, הכולגרית, הרוסית, הצרפתית, האיטלקית, היוגוסלבית, האלבנית והיונית — כתבות בשתים־עשרה לשון ולכל אלה נושא אחד: — המכביה והספורט העברי בארץ־ישראל.

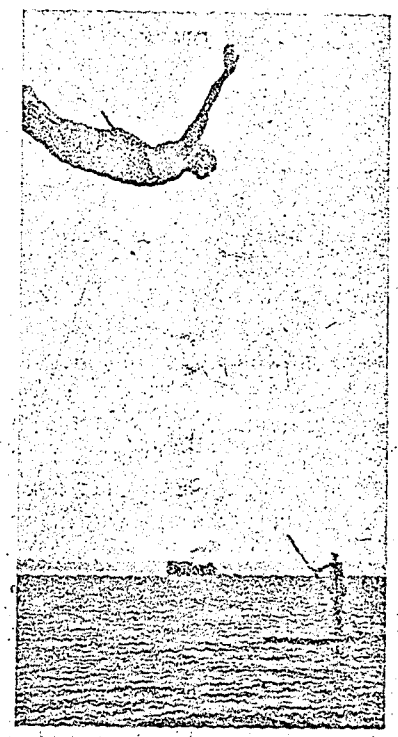
ה„ספורט־הידלפ" הבודפסטי — עתון שמעודו לא נתפרסמה בו ידיעה ע"ד ספורט יהודי והמלה „יהודי" לא נזכרה בו לשבח מעולם — עתה רואות עיני בעמוד הראשון שני עמודים גדולים גדושים מלים הונגריות עם כותרת באותיות שמנות ובולטות — הספורט היהודי בא"י — שיחת העורך הראשי עם ה' ליפא לויתן, סופר ספורטאי מא"י. כמה לבבות יהודים רעדו מגיל באותו יום של הופעת הידעתון הזה! כמה אלפים ספורטאים הונגרים נכרים, שיהודי היא להם לזרא, קראו בפעם הראשונה בימי חייהם מלה טובה ויפה ע"ד יהודים היושבים בארצם ועוסקים גם בספורט בהצלחה רבה!

והנה עתון אחר מודפס באותיות לטיניות, המיפיע בטירנה, בירת אלבניה — הכתוב בו הוא סוד עבורי, אבל בכותרת וכן) בכל המאמר הנדול בולט, הנני מוצא את שמות הידכבוד: מכבי, ארץ־ישראל, תל־אביב וכו'.

כתבו של עתון יהודי אחר בפולניה כותב מעירתו בדברים האלה: „בית־הכנסת הגדול של עירתנו נמלא מפה לפה, „המכביה" וארץ־ישראל — שתי מלות־קסם שמשכו את לב כל הקהל, אל הרצאתו של ה' ל. לויתן."

עתון צ'כי חשוב מביא את תמונתו של ל"יפא לויתן (ומלמטה את התימתו בעברית) וכותב: „בכנוס הסוקולים (למלאות 60 שנה לקיום הסתדרות הסוקולים) בפרג השתתפו באי־כח וצירים מכל המדינות והעמים שרצו להביע את ידידותם לצ'כי. כל אלה היו אורחי מיניסטריון החוץ. מיניסטר החוץ ה' בניש עדך לבבו כל אלה משתה גדול. בנאומו לכבוד היום הביע ה' בניש את שמחתו, כי בין כל העתונאים הרבים באי־כח העתונות העולמית ישנו גם בא־כחה של העתונות העברית מארץ־ישראל!

ליפא לויתן „סופר־הספורט" העברי חזר ארצה. הוא לא היה שכ"ה ההנועה־ד„המכבית הרשמי": על דעתו הפרטית פעל, את תוצאות־התעמולה של מסעו הראשון ראינו במכביה הראשונה ואת תוצאות־התעמולה של מסעו השני נראה בודאי במכביה השניה. בקרוב נקרא ב„כלנוע" גם את רשימותיו־המעניינות המאליפות של הכרוז הנאמן של תנועת הספורט העברית, ברוך שובך, חבר ליפא!

במשך 1.15 רנע; בחורות: 60 מטר, הפשי 1.5 רנע, צלילה למרחק: 41,20 מטר.

אנה המקרה שאגודת „דולפין" תסדר את תחרויותיה בתוך שטח הנמל החדש; ממול השחיניה מתנוססת חיפה במדרון, כהכוקה לרגלי הכרמל היורד בשפוע לצד הים, אוהה חיפה שמרבים כה לדבר אצלנו עליה, בעל „עיר העתיד", ועל ערכה בישוב הארצי־ישראלי, ומאליהן מתנגבות השאלות: האם מיכנים אנו לקראת המצב החדש ההולך ונוצר בשביל חיפה ובשביל הארץ כולה עם נמר עבודות הנמל? האם לא אהרנו את ההזדמנות להשיג את מה שהזמנו? אז תפנה את עיניך והראה לפניך את אותם הצעירים הנמצאים כים ואשר הים הוא חייהם, ותקותם היחידה היא להסתדר כעבודה ימית מעשית. האם לא זו היא הדרך, המובילה לפתרון השאלות המקרות במזרח? כן, יש להנביר את כת האנודות הימיות, לטפח את האהבה ליס ולעבודת הים, ואז תפתר השאלה מאליה.

עם סיום התחרויות נפרדנו על־ידי קפיצות אל המים מגובה של 6—8 מטר, שהיו האוה לעינים. דולפיני.

נמחק בכוח חוק הדיו
אי־מירה
ישראל רוקח

אגודה לרוחמלורת
ולטפורט

מכבי תל־אביב

תל־אביב 18 לדצמבר 1930

מדאר ידידי,

בשכנדת לאחרונה בתל אביב דבר אתך יוסף יקותיאלי בקשר עם הנסיעה שקבוצתנו רוצה לערך למצרים. הנצב בימים כארץ הוא בזה שאין נגד מי לשחק. כידוע לך הקבוצות הצבאיות האנגליות אינן משתתפות במשחקים נגד קבוצות אזרחים וזהו מכשול רב על דרך התפתחות כדור הרגל כאן.

ברצוננו לא להתקשר עם התאחדות המצרית אלא עם קבוצות בודדות. רוצים אנו להתחיל בהתחרויות נגד קבוצות יותר קרובות, כגון פורט סעיד ואיסמעיליה. חסדורים שאנו רוצים לעשות הם:- אנחנו מתקשרים עם קבוצה לבא לשחק נגדם על חשבוננו והם צריכים להחזיר בקור לתל אביב על חשבונם.

בקשתי אליך היא להודיענו, אם תוכל, שמות של קלובים לבדוק רגל בפורט סעיד ואיסמעיליה שנוכל להתקשר אתם בהקדם. הכי אפשרי לשם משחקים, וכמו כן אבקשך להודיענו הוצאות סיחתך עם הומיך מוחמד כפי שנדברת עם יוסף יקותיאלי.

תסלח לי על שאני מטריד, אולם כלנו רחומים לעבודה צבורית.

בידידות,

אפרים רובינשטיין ז"ל

ORIENT SPORT AGENCY

א.נ.

אבקש את סליחתך על פנותי אליך בשורותיי הבאות באופן פרטי, כי העניין חשוב הנהו ורצוי לבררו בראשונה באופן פרטי בטרם יובא לדיון רשמי. עבורתך הרבה בתנועת הספורט ויחסך הטוב אלינו, [illegible] נותנים תקוה בלבי, כי תתעניין בתשובת הלב הראויה לדברי הבאים ואף תעזור לנו להשיג את הפתרון הרצוי, בשר יובא העניין אל השלחן הירוק.

עוטרים אנו לפני ההשתתפות הראשונה של [illegible] בטשחקים האולימפיים שיערכו בשנת 1940 בהלסינקי, לראבוגנו הגדול לא יסולנו לקל לקבל את עצתך הנאמנה ולהענות בחיוב להזמנת הועד המארגן את המשחקים בברלין בשנת 1936, כי אנו הרגשנו את דבר השתחפותנו שטה בהתרפטות, אבל עתה הננו לנצל בשמחה את ההזמנה שקבלנו מהלסינקי ונעשה את כל אשר ביכלתנו להרכיב משלחת מחאימה. וכאן בהגיענו להכנת המשלחת הננו נתקלים בקושיים שברצוני לשיטם לפניך למען לקבל את עצתך ועזרתך להרחקתם.

[illegible]

בארץ-ישראל, אשר הנה טולדתו הקדומה והחדשה של עם ישראל, שבים נדחי העם העברי אל מכורתם וביניהם נמצאים גם ספורטאים טובים, אשר הצטיינו בעבר בארצות מושבם ואשר גם הופיעו פעם במשחקים האולימפיים בתור באי-כח המדינות שבהן חיו אז. והנה מתעוררת עתה שאלה חוקית, כיצד לנהוג בספורטאים עבריים, אשר הפסיקו כל קשר עם ארצות גרמניה ואוסטריה ואשר [illegible] יצגו כבר פעם את אחת הארצות האלה במשחקים-האולימפיים והרוצים עתה ליצג את טולדתם הקדומה-החדשה. כמו-כן מה יעשו ספורטאים עבריים אשר הצליחו בחרוף נפש להטלט מהארצות ההן, אשר התישבו בארצנו אולם עוד טרם הספיקו לקבל את ההתאזרחות שלה, כי טרם טלאו שתי שניט לישיבתם אצלנו.??

לפי החוקה של הועד האולימפי הבין-לאומי יכול ליצג ארץ רק הספורטאי אשר הנה נתין אותה הארץ, [illegible] ע"י התאזרחות או ע"י כבוש או הסכם מדיני. דצוני לפנות אל הועד האולימפי הבין-לאומי ולבקש מסנו לחשוב את העובדה שהפליטים היהודים [illegible] עזבו את ארצות טגוריהם ברצונן של אותן הארצות ואפילו התחייבן בטרם עזבם את הארצות האלה לבלי חזור אליהן, באים לארץ-ישראל לא כאל ארץ הגירה סתם, אלא אל ארץ אשר החוק הבין-לאומי הכיר אותה בתור בית-לאומי של העם היהודי, ז"א, הם נחשבים כבני אותה הארץ למרות שהספיקו להתאזרח בה טפני קוצר זמן. הוא הדין שתנתן רשות לאולימפיוניקים היהודים, אשר התישבו ישיבת קבע בא"י להופיע בשם הארץ הזאת, למרות אשר בעבר כבר הופיעו בשם ארץ אחרת וביהוד כשאין אותה הארץ (אשר בשמה הופיעו) רוצה בהם.

תקותי חזקה, כי בעניין זה, אשר הנהו יותר פורמלי מאשר בעל ערך ספורטיבי, יואיל הועד האולימפי הבין-לאומי להוכיח לכל, כי במשחקים האולימפיים אין כל פרות בין הגזעים וכי כל עם השואף באמת ובתמים לקחת חלק בטשחקים האלה יוכל לעשות זאת בלי הגבלות פורמליות.

אכיר תודה לכ' אם יעיין במכתבי זה ויודיעני בהוזר את דעתו כיצר להשיג את טיועם של חברי הועד האולימפי הבין-לאומי לשאלה צודקת זו.

ברגשי הערצה

ההכנות להרכבת המשלחת הא"י למשחקים-האולימפיים וכל העשור בזה.

הוצאה להנהלת התאחדות אגודות הספורט לחובבים בא"י

ע"י יוסף יקותיאלי

פתח דבר: דבר השתתפותם של ספורטאי ארץ-ישראל בשם הבית הלאומי העברי במשחקים-האולימפיים הנערכים בידלי 1940 בהלסינקי, הנהו נושא תכוף מאד שיש לדבר בו לא רק ברצינות רבה, אלא גם בזהירות מספקת ובמהירות יוצאת מן הכלל. ב- 2 יולי 1940 אחר-חצהרים תערך הפתיחה הרשמית של המשחקים האולימפיים ולא לאחר משהה שבועות לפני כן, ז"א, בראשית יוני 1940 צריכה כבר משלחתנו להיות רשומה לקצועותיה אצל הועד המארגן בפינלנד ועשרים יום בערך אח"כ צריכה להמצא בהלסינקי גם רשימת המתחרים לפרטיה. בסוף יוני תצא משלחתנו לדרך, עליה להקדים במקצת, כי נסיעה ארוכה ומיגעת לפניה ויהיה צורך לתת לחבריה הזדמנות של מנוחה מספקת בפינלנדיה או בקרבתה.

אחריות רבה הנגו מטילים על המשלחת שלנו. ההשתתפות במשחקי-הלסינקי תהיה השתתפות-הבחולים של הספורטאים העבריים אי-ותר נכון של העם העברי, עיני כל העולם - ידידים ואויבים - תהיינה נטויות אל ספורטאינו, חובתנו היא אפוא לדאוג לכך שהחופעה הראשונה של עם ישראל בחג העמים, תהיה נאה ומשאיר רושם טוב על כל רואיה. יודעים אנו שאין עוד בכח אנשינו, אשר יצבו את ביתנו-הלאומי למשוך את תשומת לב חונגי הפולימפידה בהשיגיהם המצויגים, הרבה עמים גדולים וחזקים מאתנו המשתתפים במשחקים-האולימפיים המודרניים מראשיתם עוד טרם הצליחו שהמנונם ישמע בצמטדיון האולימפי ואף לא ששמות מחריהם יזכרו לכל-הפחות בין ששת הראשונים על טבלת המנצחים במשחקים האולימפיים, אין אפוא לדרוש מאתנו ה"צעירים" במשפחה האולימפית לנחול נצחונות כבר בהופעתנו הראשונה. לעומת זאת יכולה משלחתנו למשוך את תשומת הלב של המסתכל אם נצליח לארגנה יפה ולהתאים לכך את הרכבה. התעמולה הלאומית תופשת מקום ראשון בהופעות גבחרות העמים, נשתדל אף אנו לעשות דבר מה לשם תעמולת אהדה לעם ישראל ולארץ-ישראל.

נוסף לכל הקושיים-הכספיים והטכניים שבהם הגנו נתונים בנשתנו להכנת משלחתנו, אורבת לנו סכנת "מה יאמרו הגויים". עומדות לפנינו שאלות משאלות שונות שאת פתרונן עלינו למצוא בזהירות רבה ובהבנה דקה. נתיגות הספורטאים השובים שלנו לא תמיד הנה בסדר הנמוך, ישנם חסרי-תעודות וישנם חסרי אזרחות. ומחחת לכל השאלות המטרידות האלה יש חשש שתתגלה לפנינו שאלת הדגל. כל אלה תובעים מאתנו ערנות מרובה, זהירות ורצון חזק.

אמנם בתור התאחדות אגודות הספורט לחובבים בא"י רובצת עלינו האגה היחידה והיא: הכנת הספורטאים והרכב המשלחת באותם מקצועות-הספורט שההתאחדות מפקחת עליהם וחא לא, שאלת כסף וכל מיני דאגות אחרות צריכות להיות לפי החק מנת חלקו של הועד-האולימפי שלנו, אבל לדאבוננו הגדול הן האמת המרה ידועה לנו, אם אין אנו לנו מי לנו?! לכן מחובתנו לא רק הדאגה לצד הטכני גרידא, אלא גם שאלת השגת האמצעים ומציאת פתרונות מתאימים לכל השאלות למיניהן תפול עלינו. ישרות או בעקיפין. מצווים אנו אפוא, בטפלנו בשאלת המשלחת האולימפית שלנו, לעיין בעניין מכל צדדיו בחשומת לב מרובה.

חוקת ההשתתפות: חשוב מאד למטפלים בענין משלחתנו למשחקים-האולימפיים לדעת את התנאים העיקריים הנדרשים מאת אלה הרוצים לקחת חלק באולימפידה. אשתדל לשים בזה רק את אותם הסעיפים של החוקה-האולימפית המעניגים אותנו בנשתנו להחליט על הרכב משלחתנו.

סעיף 2: ליצג ארץ יוכל רק זה שרכש את נתיגותו באותה הארץ ע"י לידה או ע"י התאזרחות באותה הארץ או במדינה אשר בתוקף הקונסטי-טוציה שייכת לאותה הארץ.
מי שהשתתף פעם במשחקים-אולימפיים בשם ארץ אחת, לא יהיה רשאי ליצג במשחקים הבאים ארץ אחרת ואפילו קבל את האזרחות של אותה הארץ. יוצא מהכלל זה שגוי אזרחות בתוצאה מכבוש או מיצירת מדינה חדשה עפ"י הסכם.....

סעיף 9: ההרשמה בכל התחרויות נעשית ע"י הועד-האולימפי הלאומי של כל ארץ ונשלחת על-ידו לועד המארגן.....
ששה שבועות לפני התחלת המשחקים צריכה הרשימה המכילה את מקצועות הספורט שבהם שולחת הארץ את מתחריה, להמצא בידי

שלום לכולם – שמי [redacted] ואני [redacted]

אני מתגורר ב[redacted] – [redacted] – [redacted]

אני נשוי ל[redacted] ואב ל[redacted] – [redacted] – [redacted]

אני [redacted] – [redacted] – [redacted]

אני [redacted] – [redacted] – [redacted]

**אני [

ארכיון יהושע - מאי 1982

ת ל = א ב י ב – עיר הספורט והמכביות

מאת: יוסף יקותיאלי

תל=אביב היא עיר=הספורט העברית במשך 50 שנות קיומה, היא ערש הספורט העברי וכל מאורעות=הספורט החשובים שאירעו בארץ באותה תקופה אירעו בתל= אביב. פרשה שהביאה לשנוי ערכין מוחלט בחיי הגופר וכחיי היטוב כולו, אירעו בעיקר בתל=אביב. תרבות הגוף והספורט לכל ענפיו ישרו את לבבותם של החלוצים יוצאי=הגולה ושל הנערים ילידי הארץ, ועשו אותם לאנטי=הגבה, לטומרים ולגוטרים, ולאנטי=צבא מצטיינים. וזכותה של תל=אביב בזכוידותיה בשטחי=חיים אחרים, בראשוניות שלה, במופת ודוגמה שנתנה ליוזמה והמבצעים טובה.

שלוש הן התקופות בספורט התל=אביבי, טרי־טומן והשפעתן בתגו את אותותיהם כתנועת הספורט בארץ; א) התקופה הראשונה היא תקופת "בראשית" משנת 1906,(היא שנה יסודה של "אחוזת בית", אמה של תל=אביב) בה נוסדה ביפו אגודת המתעמלים "ראשון=לציון", שבמשך הזמן הוסב שמה ל"מכבי", התקופה שעד לכבושה של הארץ בידי הבריטים; ב) התקופה השניה – תקופת "הבית הלאומי" משנת 1918 עד לשנת 1948 – שנת קום מדינת ישראל; ג) התקופה המתחילה משנת 1948 ועד שנת היובל של העיר תל=אביב (תשי"ט–1959).

א. תקופת בראשית

בראשיתם של שני אבות הציונות החדשה – הרצל ("אני מאמין כי יקום דור= יהודים חדש ונפלא בארץ, בני המכבים יקומו לתחיה") ומכס נורדאו ("עליצו ליצור טוב יהדות=שרירים חזקה – אים לא ימצעבו מעטוק בהבראתנו הגופנית – נחנק נעוריגו לעת זקנותנו; ובחזה רחב, באברים חזקים, במבט אמין – נהיה לאנטי חילו") – מצאו אוזן קשבת בקרב הגופר היהודי בגולה, האקדמאים היהודים בארצות אירופה היו הראשונים שארגנו אגודות להתעמלות יהודיות. בהשפעתם של שני חוזינו אלה נתעורר לתחיה גופנית גם הגופר העברי בארץ, וקודם=כל ביפו, ואחר כך בתל=אביב.

אגודת המתעמלים "ראשון לציון" נוסדה ביפו

קטן ודל היה היטוב היהודי בארץ, וקטן ודל ביפו, עיר החוף. האוכלוסיה היהודית – יוצאי גלויות שונות, המדברים בלשונות שונות של ארצות=מוצאם. השלטון בארץ – שלטון תורכי מנוון ועריץ. הערבים, כלם תושבי העיר ובעלי הנכסים שבה – ידם על העליונה והגופר הערבי – פרוע ומטיל=אימה, כנציגי הגויים בארצות הגולה, שמהם נקבצו היהודים לעיר זו, יפו, היו גם משתוללים ומציקים ליהודים בכל הזדמנות. היתה שכנה לצאת בערבים החוצה, בפרט לבודדים, והתוקפים היהודים, כמבוגרים כצעירים, היו נסגרים בערבים בבית. ואם היו מתקפים – היו מכלימים, נעלבים ואינם עולבים. "ווילאד אל מיתה" (בני המיתה) היו מכונים היהודים בפי שכניהם הערבים.

כזה היה מצב העניינים ביפו עד שנוסדה – שלש שנים קודם יסודה של "אחוזת בית" – תל=אביב – על=ידי ליאו כהן ז"ל אגודת המתעמלים הראשונה ביפו בשם "ראשון לציון", שסיגתה בשנת 1911 את שמה ל"אגודת להתעמלות מכבי יפו".

בהצעה, כמעט בהחבא, החלו המתעמלים הראשונים את פעולותיהם בחצר בית= התבשיל הכללי טעל שפת הים בנוה=שלום. כעבור חדשים מספר עברה האגודה לחצר בית המלאכה לחביות בנוה=צדק. כאן נוצרו מכשירי=ההתעמלות הראשונים בארץ

ישראל: מקבילי עמודי=קפיציה. מחצר הראשונים עברה האגודה לאורווה ערבית בסמטת ד"ר שסין. באורווה זו זכו המתעמלים לבקורו של ד"ר וולפסון, הנשיא השני של ההסתדרות הציונית. על בקור זה מספר החבר הותיק משה למפרט: "באחד הערבים, כשהתעמלנו לאור פנס=נפט, הופיעו ד"ר ליאו כהן ודעיתו, בלוית אורח בעל=זקן, אשר הציגוהו לפנינו בשם דוד וולפסון, נשיא ההסתדרות הציונית. הראינו לאורחים את התרגילים אשר למדנו לעשות על המקבילים, תרגילים אלה לא הצטיינו ביותר. ה' וולפסון שיבח את מרצנו ואמר: "עלי להודות שכבר ראיתי מתעמלים יהודים טובים מכם, אבל אתם עולים עליהם, כי שפת הפקודות שלכם היא עברית, וכזאת אני שומע בפעם הראשונה בחיי".

אגודת "ראשון לציון" משנה שמה ל"מכבי"

בשנה הטלטלית לקיום האגודה חל כיפנה חשוב בחייה. בימים ההם הוזמן לג'טנסיה "הרצליה" מורה להתעמלות ושמו יצחק אורלוב (כיום: נשרי). אורלוב נשפח לאגודת המתעמלים, ובהמלצתו ניתנה לאגודה הרשות להתעמל בחצר הגמנסיה (בבנין מול השכונה האמריקאית=גרמנית, כיום: רחוב אילת). מאז החל אורלוב לנהל את שעורי ההתעמלות באגודה. תקופת ההוראה של אורלוב היתה אז קצרה, כי הוא נסע לשוויץ להשתלם בהתעמלות. באותה עונה מנתה האגודה 18 חבר, ובמסיבה לכבוד אורלוב, ערב צאתו לשוויץ, צוין מספר החברים בסימן "ת"ו" - אות לחיים ארוכים.

כשהגמנסיה "הרצליה" עברה בשנת 1910 לתל=אביב, עברה אגודת ההתעמלות לאולם=ההתעמלות החדש שהוקם בבית=הספר לבנות בגרה=צדק. מספר החברים גדל, ושעורי ההתעמלות היו מתנהלים על=ידי אורלוב והמתעמלים משה דבין, משה ודוב למפרט, יצחק קיפניס, יהושע חסין, חיים נמיאס, משה סוקולובסקי ואחרים. סיסמת ההתעמלות היתה הגרמנית, הרבה תרגילי סדר, במטות ברזל, אלות ועל מכשירים (מקבילים, מתח, סוס והמור). כן היו נערכים משחקים על החולות בין יפו לתל=אביב. בהתעמלות העממית (כפי שנקראה אז האתלטיקה הקלה) טיפלו מעט מאד ובאופן פרימיטיבי, התקיצות לגובה ולרחק נוצעו בעזרת מקפצה ומעל לחבל. [illegible]

נשף ההתעמלות הראשון וההשתתפות בחגיגות רחובות

בחנוכה תרע"ב נערך על=ידי המכבי יפו נשף=ההתעמלות הפומבי הראשון במעמד קהל רב. האולם בבית=הספר לבנות קושט ולאחר הדלקת נרות=החנוכה בלוית מקהלה, נערכה תכנית ההתעמלות. המתעמלים משה ודוב למפרט, יצחק קיפניס, שלום זלברבלט, בנימין ליברמן, משה בריסקין, חיים נמיאס, מאיר כהנא ואחרים הפתיעו בלהטוטיהם על המקבילים ועל המתח וזכו להתלהבות עצומה בקהל. המתעמלים על המקבילים הציגו תרגילים במטות ובאלות=אש לקול מנגינותיה של תזמורת המכבי "כנור ציון".

בחגיגות ברחובות העיר בחגיגה הראשונה (ערכך בפסח תרע"א) תפסה אגודת "המכבי" את המקום הראשי. הספורט בחגיגות רחובות נעזבו עוד באופן פרימיטיבי, [illegible]. המתעמלים סיפו לקהו את הפרסים הראשונים, והופעתם היתה מפיחה חיים ושמחה בחגיגות העממיות הללו. בחגיגות פסח בפעם האחרונה (פסח תרע"ד - 1914), ערב מלחמת=העולם הראשונה, לא השתתפה אגודת המכבי יפו, כמחאה על פיטורי השוטרים העברים על=ידי ועד המושבה רחובות.

הצעד הראשון לכבוש הים.

יפו, עיר החוף, שימשה שער=העליה הראשי לארץ, ובהיותה ללא נמל, עגבו

האניות טול יפו, במרחק רב וספנים ערבים היו מעבירים בסירותיהם הגדולות את הנוסעים ומפציהם מן האניה ליבשה. התנהגות הספנים הערבים האלה בנוסעים היהודים היתה גסה ומחפירה, ובידעם שהם היחידים השולטים בימה של יפו, לא שמו לב למהאות הנוסעים היהודים ולתלונותיהם. אז קמו חברי המכבי וארגנו קבוצת סייטים שהחלה להאמן בעצמם (ללא עזרת הספנים הערבים) בהשטת הסירות. התקדמות הקבוצה היתה גדולה, וקצה מקרה שהקבוצה נמצאה בלב הים בעת שהתהוללה סערה וחברי הקבוצה נלחמו קשות בגלי הים והצליחו להגיע בשלום לחוף יפו. ראו זאת ספני יפו היהירים, ויחס כבוד מהול בפחד נתעורר בלבם אל הסייטים המכבים ומאז הומתקה התנהגותם בנוסעים היהודים, כי חששו ל"התחרות" מצד הסייטים היהודים.

<u>המכבי מניח יסוד להגנת.</u>

כשהעליה לארץ הלכה וגברה, גברה גם השטנה נגד הציונות ונגד היהודים. העתונות הערבית ליבתה את היצרים ואת השנאה ליהודים הזרים השואפים לכבוש את הארץ. בפרס הרגשה ההסתה ביפו, שדרכה היו באים העולים. חלופי דברים ותגרות ידים בין ערבים ליהודים קרו לעתים קרובות, וה"שבאב" ("התברה") הערבים ניצלו כל הזדמנות שבאה לידם להכות ביהודים.

אגודת המכבי שחינכה את חבריה לכח ולאומץ-לב, נתנה את דעתה לדבר הזה, ומתוך חשש להתפתחויות העלולות לבוא, מחליטה שיש לארגן את חבריה לקבוצות לחיטה והגנה. חברי המכבי חולקו לקבוצות שהתאמנו בלחימה במקלות, בסכינים ובאקדוחים, ההתארגנות היתה חשאית וסודית מאד. חברי הקבוצות האלה היו ערים ומוכנים להתערב בכל תגרה שתארע [illegible] ולילות רבים היו מבלים בשמירה במחבואים שונים בשכונות היהודיות.

ערב פורים תרע"ב (1912) פשטה שמועה, כי ערבי יפו זוממים להתנפל על תל-אביב ביום הפורים. קבוצת ההגנה של המכבי גויסה לשמירה וזו ינה במוטות ברזל, סכינים ובאקדוחים. השמועה על דבר התארגנות היהודים (המכבי) להגנה עצמית הגיעה לאזני הערבים וההתנפלות לא יצאה לפועל. מקרה זה עורר את ראשי היישוב להעמיד לרשותם של ראשי המכבי כספים לרכישת כלי נשק ולחיזוק כחות השמירה וההגנה. קבוצת המכבי, ושחבריה היו אז אורלוב, טעדיה שוטן-אדום (כיום: שוטני), משה דגין, יהושע חסין, האחים סברדלוב, דוב הוז, אליהו גולומב, יצחק אולשנסקי ואחרים, נתארגנו לקבוצה יוזמת שקבלה עליה לחזק את המכבי ולבחור מקרבו אנשים המתאימים להיות חברים בקבוצת ההגנה.

טעדיה שוטני מספר על הקבוצה הנ"ל: "הקבוצה הזאת היתה מטפלת באימונים בנשק והכל היה בתוך המכבי. אגודת המכבי היתה אז חזקה, בחירת חברים ל"מכבי" בעשתה בהקפדה יתירה. האמונים בנשק בעשו בזהירות רבה, מומחים מיוחדים להדרכת החברים לא היו, והכל נעשה באמצעות המכבי ובעזרתו הגדולה של צבי אורלוב, המחנך והמדריך של המכבי בימים ההם".

<u>השלטת הלשון העברית, המלחמה נגד התנוך הזר והמיסיון ובעד העבודה העברית</u>

חברי המכבי היו מבני כל העדות והשכבות, וסתם רבים שלא ידעו עברית. ועד האגודה ארגן שעורי-ערב ללימוד הלשון העברית, דברי ימי ישראל והשכלה כללית. המכבי היה עורך לעתים קרובות נשפים והרצאות לחבריו ולצבור והטיל את חובת הדיבור העברית על חבריו בבית ובחוץ. חברי המכבי, שהקפידו בעצמם על הדיבור העברי, דרשו זאת גם מאחרים, ולא רק על-ידי הפצת פתקאות "יהודי דבר עברית", אלא גם שמעו על כך שכבל ההופעות הפומביות ידובר אך ורק בעברית, ולפעמים "פוצצו" אסיפות פומביות שלא הקפידו בהן על הדבור העברי.

תפקיד חשוב מאד מילא המכבי בסלחמה במיסיון ובחינוך הזר. המכבים היו היחידים שהעיזו לצאת במלחמה גלויה במיסיון, אירגנו מטמרות על פתחי המיסיון ומנעו את היהודים להכנס למוסדות המיסיון.

"המכבי נלחם להשלטת העבודה העברית ולא רק בתעמולה ובפה, אלא גם בפועל" - מספר משה דניין, "אופי=הסצות העסיקו פועלים ערבים, פעמים רבות הזהירנו את בעל המאפיה ואת בניו, ודרשנו מהם להעסיק פועלים יהודים וכשלא נשמעו לאזהרותינו, החלטנו לקחת את סידור העניין בידינו. שבועות מספר קודם הפסח, כשאפית המצות היתה בעצם תקפה, קבלה קבוצת "מסדה" (זאת היתה הקבוצה של המכבי שנלחמה במיסיון ונגד עבודה זרה) הוראה להוריד את הפועלים הערבים מעבודתם. חברינו, מאיר כספי, ישראל יקותיאלי, ~~[illegible]~~ עזר הורביץ בלילית חברים אחרים באו למאפיה ובקשו בידידות מהפועלים הערבים לעזוב את העבודה והם בעצמם הפסילו את סדוליהם והחלו לעבוד בליטת הבצק עבודה במאפיה. הם עבדו כל אותו הלילה עד שבעל המאפיה הביא למחרתו פועלים יהודים לעבודה. פעולה זו הרימה את קרן אגודתנו, כי חברי "הפועל הצעיר" ניסו כמה פעמים קודם לכן להשפיע על בעל המאפיה, להעסיק פועלים עבדים במאפיתם ולא הצליחו בדבר".

המכבי מתאזרח בתל=אביב

לאחר שהגמנסיה "הרצליה" השתכנה בבית החדש בתל=אביב, פתח מכבי יפו סניף בתל=אביב. חברי הסניף הזה היו ברובם מורים ופקידים, ובמדוצת הזמן, נצטרפו אליהם רבים מתלמידי הגמנסיה "הרצליה". עבודת ההתעמלות התנהלה באולם ההתעמלות בחצר הגמנסיה ומשחקים היו נערכים על החולות שמסביב לתל=אביב.

בשנת 1913 אורגנו על=ידי המכבי ומרכז=המורים באולם ההתעמלות של הגמנסיה "הרצליה" בתל=אביב שעורים מיוחדים למורים ומעמלים, שנמשכו חודש ימים. המורים היו צבי אורלוב, א. גולדשמידט, וזונבשיין (מעמל מומחה להתעמלות על מכשירים, שנשלח במיוחד על=ידי המכבי קושטא, להורות בקורס הזה). בקורס השתתפו גם חברי "השומר" יהזקאל הנקין, דוד פיש ואחרים. החומר שנמסר למורים ולמעמלים נדפס בחוברת מיוחדת, בהוצאת מרכז המורים ומרכז המכבי.

על התקופה ההיא אנו שומעים מפי אורלוב: "יש לציין במיוחד את הקשר האמיץ והעבודה המשותפת שהיו קיימים בין מחיי הגוף ומחיי הרוח בימים ההם. חברי המכבי היו מכל שדרות הישוב, והמכבי היה מרכז בתוכו, את בעלי ההכרה הלאומית והפעילים ביותר מבין הנוער. מלבד עיסוקו בחינוך הגוף ובהכשרת לחיי כבוד, עסק המכבי בהפצת הלשון העברית ודבר את דיבה נלחם בחינוך הזר, במיסיון ולמען טוהר המידות. השתדל להכניס סדר ודיסציפלינה בהופעות הפומביות ומשמעת בחיים הציבוריים. בכלל מיפל המכבי בכל העניינים הלאומיים והציבוריים, שעכשיו יש כמעט ארגון מיוחד לכל אחד מהם".

ראשית משחק הכדורגל=ביפו ובתל=אביב

חברי המכבי היו הראשונים שהחלו לשחק במשחק הכדורגל. עמנואל גוראריה, המארגן הראשון של ענף זה, מספר: "בפורים תרע"ג (1913), הגיעתי לא"י מצרפת. אחי ראובן נתקבל לעבודה בבית הקונסיטיון של "מ. דיזנגוף ושות' ומחברי=בעבודה, אשר בן דוד, נודע לי על אגודת המכבי ביפו. בערב אחד (בליל שבת) נפגשנו עם משה דניין לשיחת=היכרות, ולמחרת ביום השבת לפני הצהרים השתתפנו בפעם הראשונה במשחק כדורגל עם חברי המכבי יפו.

המשחק נערך על מגרש חול בתל=אביב, (בקרבת רחוב אלנבי כיום). ראובן

ואני הופענו בתלבושות ונעלי=כדורגל ברגליכם (שהבאנו אתנו מחוץ=לארץ), שאר החברים שחקו בנעלים רגילות ובמכנסי=התעמלות. המגרש לא היה מסומן, והשערים סומנו בבגדיהם של השחקנים. הריצה על המגרש היתה קשה מאד, אף כי מידות המגרש היו קטנות מן המידות המקובלות. אחי ואני הכנסנו סדר מסויים באימונים. קבענו את תפקידי השחקנים וחלקנו אותם לשתי קבוצות.

קבוצת הכדורגל נתארגנה כמחלקה קבועה, והשתתפו בה החברים: אשר בן=דוד, יהושע חסין, חיים לוי, חייש נחמיאס, פלג'נטר, דוד תדהר, ייבנין משה ודבלמפרש, יוסף יקותיאלי, קרול, משה שוהם, גולדיס, מנחם ארבר, קושניר ואחרים. בפסח תרע"ג שחקה קבוצתנו במגיגות רחובות נגד קבוצת הגמנסיה "הרצליה". התוצאות היו 0:0. יש לציין כי שחקני הגמנסיה היו יותר טובים, כי הם היו מרבים באימונים, וכן עמד לרשותם מגרש שאדמתו היתה קשה ומתאמת יותר לאמונים מאשר חולות חוף=הים שעליהם התאמנו השכים. בקבוצת הגמנסיה שחקו האחים דוד ויעקב מרכוס (שבאו מאפריקה הדרומית, והיסיבו לשחק) האחים לזכראני, יצחק דוביצקי, ויהושע גולדברג, אשר היו ידועים בתקופה ההיא כשחקנים משוגנים. לאחר זמן לא=רב נספחו כל אלה לאגודת השכבי ויהושע גולדברג (כיום: רב=צבאי דאשי בחיל=הים בארצות=הברית) נבחר לקפטן של קבוצת השכבי.

בל"ג בעומר תרע"ג נערכה במקוה ישראל תחרות שניה בכדורגל בין השכבי והגמנסיה "הרצליה" והתוצאות היו 0:1 לטובת הגימנסיה. כפרס לקבוצת המנצחים ניתן ספר על=דבר משחק הכדורגל באנגליה. זמן קצר אחר כך הופיעה במוצאת השכבי חוברת קטנה עלדבר משחק הכדורגל מאת צבי אורלוב, היתה זאת החוברת הראשונה מסדר זה בשפה העברית.

<u>הנשים באגודת השכבי</u>

בשנים הראשונות להוסדה של אגודת המתעמלים "ראשון לציון" לא השתתפו בה חברות, אך אחר כך נצטרפה קבוצת בנות לאגודה. על הצטרפות זו מספר משה דגין: "כשחזר הבחור צבי אורלוב מהשתלמותו בחוץ=לארץ, הצליח לקבל את הסכמת הנהלת הגימנסיה "הרצליה" להרשות לחברי אגודתנו להתעמל בחצר הגמנסיה, היו שם מקבילי עץ, מתח, אלות ומכשירי=התעמלות אחרים. בהזדמנות זו ראוי להזכיר, כי קודם שהתעמלנו בחצר הגמנסיה התעמלה שם קבוצה נבדלת של בנות בהדרכתו של אורלוב. בקבוצה זו השתתפו בנות המשפחות המיוחסות היהודיות ביפו. רמזו לנו בנמוס רב, שאסור לבחורים להיות נוכחים בשעת ההתעמלות של הבנות. קבוצה זו של "מתבדלות" לא האריכה ימים, ולאחר שאגודת השכבי כבשה את חצר הגמנסיה, בתפזרה הקבוצה וחברותיה בצטרפו אחר כך לאגודה.

עוד בשנת 1911, כשהאגודה פעלה בחצר בית הספר לבנות ולמורות כבוה=צדק, אורגנה בה מחלקה מיוחדת של בנות, והמעמלות הראשונות היו רחל אבולעפיה (קומרוב בית=הלחמי - כיום בארצות הברית) ורבקה פפר (כיום: בניחז).

שאלת התלבושת לחברות העסיקה את הנהלת האגודה. עד אותו זמן נהגו החברות ללבוש, משעמי צניעות, תלבושות לא נוחות להתעמלות, אך המעמלות דרשו להכניס רפורמה בתלבושת הבנות. לאחר וכוחים רבים, הוגהגה באגודה תלבושת= התעמלות לבנות נוחה ואסתטית, כפי שהיתה נהוגה אז בארצות אירופה.

שעור=ההתעמלות של הבנות התנהלו, כאמור, במחלקה מיוחדת בהנהלת מעמלות, בהדרכת של צבי אורלוב. החברות השתתפו בהופעות הפומביות של האגודה, בנספים ובטיולים והספיעו לטובה על הרמה החברותית והתרבותית בחיי האגודה.

היחסים בין המכבי והשלטונות התורכיים

השלטונות התורכיים ביקשו להיחסד בכבוד למכבי. אגודת "המכבי" היתה רשומה ומאושרת על-ידי השלטונות. בהופעות הפומביות בימי גנוסיה של המלכות העותומאנית, בלטו המכבים בתלבושותיהם הלבנות כשתרבושים אדומים לראשיהם (התרבוש אהיה הכובע הלאומי של התורכים!). בימי התחרויות לפרלמנט התורכי התיצבו חברי המכבי לעשות תעמולה בקרב הבוחרים היהודים לטובת מועמדם של מפלגת "התורכים הצעירים" שדגלה ברעיונות של דיפורמה וחירות.

לאחר מהפכת "התורכים הצעירים" (בשנת 1908), עלתה לפני היהוב שאלת השתתפותם של הבחורים היהודים בצבא תורכיה. עד אז לא נתבקשה לאזרחים שאינם מושלימים דריסת-רגל בצבא השולטן. הנוצרים והיהודים היו חייבים בתשלום כופר צבא במקום השירות. בכמכבי שררה הדעה, כי חובה על החברים ללמוד בצבא התורכי. ועל-ידי כך יקבלו הבחורים חנוך צבאי ויתאמנו בשימוש בכלי-נשק. חברי המכבי היו הראשונים מבין היהודים שנתגייסו לצבא התורכי, כשבחורים יהודים אחרים השתמטו מן השירות ועזבו את הארץ.

בתקופה של מלחמת איטליה-תורכיה (איטליה כבשה אז את טריפולי ולוב שבאפריקה מידי התורכים) לקחו חברי המכבי חלק בהפגנות הסולידריות עם תורכיה. גם על רקע הספורט היה מגע בין המכבי לבין הצבא התורכי. שחקני המכבי לימדו את אנשי הצבא התורכי שחנו בפולשתק בכדורגל ובמשחקים אחרים, ופגישות-משחק נערכו לעתים קרובות על המגרש שבדרך יפו (כיום: רחוב אילת).

אגודת המכבי בימי מלחמת-העולם הראשונה (1914-1918)

עם פרוץ מלחמת-העולם הראשונה נמצא היישוב היהודי בארץ-ישראל במצב קשה מאד. התושבים היהודים היו ברובם אזרחים של מדינות שונות (לא-תורכיים), ובעיקר אזרחי רוסיה, צרפת ואנגליה - מדינות שנלחמו נגד גרמניה ותורכיה בעלת בריתה. השלטונות התורכים, בפרס השלטון הצבאי, דרש לגרש את הזרים מן הארץ, אך ראשי היישוב, בעזרת ההסתדרות הציונית ומוסדות יהודים אחרים בחוץ-לארץ, הצליחו להשיג מאת הממשלה התורכית רשות שהיהודים בתיכי המדינות האויבות (רוסיה, צרפת ואנגליה) יקבלו עליהם את האזרחות העותומאנית וישארו בארץ.

מוסדות היישוב עודדו את היהודים הזרים להתאזרח (להתעתמן) וחברי המכבי השפיעו על הצבור הרחב לקבל את הנתינות העותומאנית. רבים נמנעו מלהתעתמן וגורשו מן הארץ למצרים. אחר כך כשמוסדות היישוב יעצו לנוער להתגייס לצבא התורכי, גדול היה מספרם של חברי המכבי שנתגייסו לצבא ומהם נשלחו רבים (תלמידי הגמנסיות ובתי-המדרש למורים) לבתי-ספר צבאיים ושמשו אחר כך כקצינים בצבא התורכי.

אגודת המכבי המשיכה עוד לפעול בשנתיים הראשונות של מלחמת-העולם (1914-1915), אך לאחר התגייסות רבים מחברי לצבא התורכי, וכשנתגברו חשדותיהם של השלטונות התורכים נגד היישוב היהודי בארץ, רפתה פעולת המכבי ונפסקה עד לשנת 1918. ואז נתארגנה על-ידי החברים מנחם ארבר, יוסף יקותיאלי ואבנר שלוש. קבוצת הספורט "גלגל", שהיתה מצורפת מחברי מכבי צעירים ותלמידים שלא הגיעו עדיין לגיל שרות הצבא.

ב. הספורט התל-אביבי בתקופה הראשונה שלאחר הכיבוש

התקופה שלאחר כבוש הבריטים

מיד לאחר הכבוש הבריטי נתחדשה פעולת המכבי, והפעם באולם הגימנסיה

"הרצליה" בתל-אביב. מספר החברים הגיע למאות, ועד מכבי חדש נבחר לאגודה. לועד החדש נכנס אשר בן-דוד, פנחס בילים, יהודית [illegible]ן (זוטא), דוד כבשנה, נתן ספקטור, אריה רובינשטיין ודוד תדהר. זרם החוזרים ליפו מקרטות ניירובי הלך וגדל, וביום ד' סיון תרפ"ח הובאו חזרה לתל-אביב וליפו ספרי-התורה שהוצאו מבתי-הכנסת בזמן הגירוש של תושבי תל-אביב על-ידי התורכים. המכבי אירגן את התהלוכה לכבוד ספרי-התורה. כל חברי המכבי היו בתלבושתם הלבנה. ברחובות בתל-אביב הידד שוב קול הגועד העברי. קול שמחה ושמון. המכבי חזר להתעמלות ולמשחקים. אז נוסד [illegible] "המכבי הצעיר" (בשביל נערים ונערות שלא הגיעו עדיין לגיל הטאפטר להצטרף לאגודת המכבי). המעמלים של "המכבי הצעיר" בתל-אביב אכנר אבולעפיה, זאב אברבנאל וש. גרזובסקי (גור) והמעמלת מרים אידלסון, מרים טכטר, חנה קיפניס, לאה פרלשטיין בראורמן ומיה טיף.

המכבי שהגיש לגדודים העברים ומתנדבי הגדוד העברי

חברי המכבי, שגורשו מיפו למצרים, לא שקטו על שמריהם גם בטקוס-הגירוש. החברים יהושע חסין, יצחק קיפניס ומשה שוהם, יסדו אגודת מכבי באלכסנדריה ובקהיר, ובקום "גדוד נהגי הפרדות" על-ידי זאב ז'בוטינסקי ויוסף טרומפלדור, היו חברי המכבי ראשוני המתגייסים לגדוד הזה. המכבים גרושקובסקי, הרשקוביץ ורוזנברג זכו אף לאותות-הצטיינות.

באדר תרע"ח התחילה התעמולה להקמת גדודים עברים בארץ-ישראל, וביוני 1918 נתקבל האישור לגיוס הגדוד העברי הארצישראלי.

ואז נשמעה הקריאה החדשה:

שמע ישראל! שמע מה לבך אומר לך! הצריכים אנו כשעה זו להשיב לנו את ארצנו ולאשר ולקיים את קנינה בידינו לעיני כל העולם?

שמע מה הגידנך אומר לך?

הבריטים ילחמו לעינינו, ואנחנו נשב בית עד שובם להת לנו ארץ אשר פדו הם בלבד? ושמע מה שכתוב ישרך אומר לך:

תנוכל אנחנו לקבל [illegible] מתנת חנם כזאת?

שמע ישראל! דמי אבותינו הגבורים מלפני אלפים שנה ודמי הבריטים הנלחמים לנו פה כיום - צועקים אלינו! התנדבו, התנדבו!

ההתלהבות להתנדבות לגדוד הגיעה לידי כך, שחברי המכבי הצעיר בגיל 15 נרשמו כבני 18, כדי שיוכלו להתקבל לגדוד בטירה "אריה, אריה, קום התנדב לגדוד העברי" (אריה - זה שמו של המעמל הראשי של המכבי תל-אביב - אריה רובינשטיין!) התנדבו המכבים, ומתוך 700 המתנדבים מראשונים היו כארבע מאות חברי מכבי, רובם של הרב-סוראים, הספלים והרסג'ים (דוד כבשנה, אשר בן-דוד, אריה רובינשטיין, פנחס בילים ואחרים) היו מכבים.

הספורט בתל-אביב עולה על דרך המלך - הונח היסוד לאתלטיקה הקלה

רוח חדשה החלה לנשוב באולם ההתעמלות. תרגילי-הסדר והתצעידה קבלו כיוון חדש, ואף במשחקים הישגים (וכדורגל בכללם) נכנסה רוח חדשה, כל אלה בהשפעת הצבא הבריטי.

בסוכות תרע"ט (1919) נערך בירושלים כנוס המכבי הראשון. השתתפו בו חברי המכבי מהאגודות נדרה, דמשק, [illegible], זכרון יעקב, טבריה, ירושלים, יפו (הראשונה), נס ציונה, עקרון, פתח-תקוה, צפת, (ורחובות). תכנית הכנוס כללה: תרגילים כלליים, התעמלות על מקבילים ועל מתח, קפיצות לגובה ולרוחק, ריצה 100 ו-200 מ', מירוץ שליחים, הרמת משקלות, מטיכת חבל ומשחק כדורגל.

הכנוס עלה יפה מאד, ואגודת המכבי תל=אביב זכתה ברוב הפרסים הטיבה את המקום הראשון וקבלה את הפרס הראשי - ספר תנ"ך בכריכת כסף, עבודת בצלאל, לזכר שמריה ילין ז"ל (מתנת משפחת ילין).

הטפעת הכנוס הראשון על פיתוח הספורט באגודת המכבי תל=אביב היתה עובה מאד. החברים החלו עסקים באתלטיקה הקלה (ריצות, קפיצות וזריקות) בינתים התחדרו חברים מן הנדדד העברי והביאו אתם ידיעות שרכשו בשרותם בצבא הבריטי והפעילו אותם במכבי.

בפורים תרפ"ג (1923) אירגן המכבי תל=אביב את התחרויות הראשונות באתלטיקה קלה לפי התוקים הבינלאומיים, ותוצאות התחרויות האלה שימשו יסוד והתחלה לשיא=האתלטיקה בארץ=ישראל. ואלו הן התוצאות של תחרויות הבנים (בנות לא השתתפו):

ריצה 100 מ'	-	11.4 שניות
400 מ'	-	62.4 "
1500 מ'	-	4:55.0 דקות
קפיצה וגובה בתרצה	-	1.60 מ'
" בלי תרצה	-	1.40 מ'
לרוקח בתרצה	-	6.22 מ'
לרוחק בלי תרצה	-	3.09 מ'
הדיפת כדורברזל (7.250 ק"ג)	-	8.16 מ'
זריקת דיסקוס	-	31.60 מ'
הטלת כידון	-	31.10 מ'

<u>קבוצת הכדורגל של מכבי תל=אביב שוללת את הדרך לנצחונותיה ולסגרטי=משחקיב</u>

כבר הזכרנו לטעלה, שקבוצת הכדורגל של המכבי תל=אביב נתארגנה למחלקה מיוחדת באגודה, בשנת 1913. אך שנות הילדות של קבוצה זו, העתידה להיות אלופת ישראל, היו דלות=מעש הן מפני חוסר ידיעות במשחק והן מפני חוסר יריבים - שנוי יסודי חל במצב עם כבוש הארץ על=ידי הבריטים. בשנת 1919 נתארגנה מחדש קבוצת הכדורגל של המכבי תל=אביב. ואף המתפה ונצחה בכנוס הראשון של המכבי א"י בירושלים, אבל תארגון והאמון של הקבוצה נתגבשו אחר כך, כשהגיעו מורינה לתל=אביב החברים שמעון לשמק (כיום: בפתח=תקוה) וחברו שמורק (כיום: בירושלים). שחקנים ששיחקו, ראו והכירו את הכדורגל, הויגאי המשובח. שני אלה אירגנו הקבוצה מחדש, ולומק קיבל על יו גם את איטון המשחקים, הוא היה איפוא המאמן הראשי של המכבי תל=אביב ואפר גם לומר - המאמן הראשון למשחק הכדורגל בארץ=ישראל.

הקבוצה המכבית התלה משחקת נגד קבוצות אחרות של מכבי, ונגד קבוצות מן הצבא הבריטי. אז התקינו מגרש לכדורגל בתל=אביב במקום גן=מאיר כיום ברחוב המלך ג'ורג', הקימו שערים (מעץ) וסימנוהו בסיד והקיפוהו בחבלים.

כמה מותיקי המכבי העלו בהזדמנויות שונות זכרונות רבי=ענין, המתארים את ההתחלה הפרימיטיבית של מגרשי הכדורגל הראשונים בתל=אביב, עד שהגיעו למגרשים מתוקנים.

<u>בקור "הכח" בארץ=ישראל; קבוצת המכבי תל=אביב יוצאת לחו"ל</u>

בסוף 1920 באה לארץ קבוצת "הכח" וינגא, שהיתה אז בשיא עליתה, ונתפרסמה בפרס לאחר שנצחה את "וסטהם יונייטד" באנגליה. קבוצת "הכח" שהקה בארץ=ישראל 2 משחקים אחד בירושלים נגד נבחר אנגלית, ובתל=אביב נגד נבחרת מכבית.

הופעתה של קבוצת "הכח" בארץ ובפרט בתל=אביב השפיעה לסובה רבה בענף הכדורגל. ראשי "הכח" ד"ר קרנר ופלדס, עוררו את המכבי לשגר את קבוצת הכדורגל לשחק לשם ליסוד והתחזקות. לאחר משא=ומתן ממושך יצאה קבוצת המכבי תל=אביב בסוף יולי 1925 לווינה לקחת חלק בכנוס המכבי באירופה שנערך בוויינה לכבוד הקונגרס הציוני הי"ד. אל הקבוצה הזו נצטרף גם הספורטאי ברוך קרצמן (רץ וקופץ שהיה אז ה"כוכב" של המכבי).

קבוצת המכבי תל=אביב שחקה באוסטריה, צ'כוסלובקיה ובפולין 20 משחק, מהם ניצחה ב=13, הפסידה ב=3 ושיימה בתיקו ב=4 משחקים. סיכום השערים היה 64 לטובת המכבי ו=38 לטובת יריבותיה.

<u>המכבי תל=אביב זוכה כמה פעמים בגביע ובאלפיות הארצישראלית</u>

ב=3 במאי 1929 זכתה קבוצת המכבי תל=אביב בהרכב: ברגר, אקרמן, דזניק, סלונים, י. זלבנסקי, בק, א. זלבנסקי, חרש, בכר, פצנובסקי, דליצקי, בגביע הארצישראלי בנצחה את יריבתה מכבי=חשמונאי מירושלים 4:0.

אך שיא הזכיה בגביע הארצישראלי היה 1930, כשהמכבי שיחק את משחק הגמר נגד הקבוצה הצבאית החזקה ביותר בארץ=ישראל (בתקופה ההיא) "נורתהמשיר 48". המשחק נערך על מגרש "הפועל" ונסתיים בתוצאות 1:2 לטובת המכבי.

המכבי תל=אביב שיחק בהרכב: בליברג, דזניק, וינברג, בק, י. זלבנסקי, גרוסמן, א. זלבנסקי, חרש., בכר, פצנובסקי דליצקי. השערים נכבשו: ע"י בכר - 1, וחרש - 1.

עם הזכיה בפעם ~~השלישית~~ בגביע הארצישראלי זכתה אגודת המכבי תל=אביב בברכות רבות, ואחת החשובות שבהן של מאיר דיזנגוף, ראש העיר תל=אביב, שכתב:

"טוב אני מאד לנצחון שנצחתם בעת ההתחרות של אתמול, ואני מברך את כל אלה שהשתתפו ואת כל המכבי בסימן טוב ומאחל לו שיזכה לסד ר את ה"מכביאדה" בשנת 1932 בהצלחה ובנצחון. בימינו אלה של דיכוי הרוח, הנצחון של הגוף הבריא יעודד את רוח הלוחמים על שדות אחרים שתהיה להם גם נפש בריאה. ואם בימי משה - בהרימו את ידיו - גבר ישראל, יכולים אנו להגיד כי באם ירים המכבי את רגליו - יגבר ישראל וחזק ויאמץ. נפגשתי עם מוסל ירושלים בטניסה אחרת הוא ג"כ ברך אותי להצלחת המכבי".

קבוצת המכבי תל=אביב החזיקה בגביע הארצי עשר פעמים: בשנים 1929, 1930, 1933, 1941, 1946, 1947, 1954, 1955, 1956, 1958.

קבוצת המכבי תל=אביב זכתה באליפות ארץ=ישראל 15 פעם בשנים: 1933, 1936, 1939, 1941, 1943, 1945, 1946, 1947, 1950, 1951, 1952, 1953, 1954, 1956, 1957 ו=1958.

<u>משחקים של המכבי תל=אביב בחו"ל בשנות 1925-1954</u>

שנה	הארץ	משחקים	בצחון	הפסד	תיקו	שערים מכבי	שערים יריב
1925	פולין	20	13	3	4	64	38
1936	ארצות=הברית	13	10	0	3	36	12
1939	אוסטרליה	20	11	5	4	93	9
1950	יגוסלביה	11	8	0	3	24	14
1950	שוויץ	4	3	0	1	19	9
1951	תורכיה	3	2	0	1	5	2
1952	"	5	5	0	0	10	3
1954	איטליה	2	1	0	1	7	1
1954	צרפת	4	0	4	0	1	1
?	אנגליה	4	0	4	0	3	22
		83	53	12	18	262	111

המכביה העולמית - יצירה תל-אביבית

המכביה הראשונה שנערכה לראשונה באביב תרצ"ב (1932) היא תוצאה יסירה מפרי עבודתם המתמדת של המכבים - ובפרט מכבי תל-אביב, בשתי שנים רבות של פעילות-ספורט ענפה.

כותב השורות רואה זכות גדולה לעצמו, שהוא היה ההוגה הראשון של רעיון "המכביה" ומן הלוחמים העיקריים לביצועה. רבים לא-ידעו-שעור היו הקשיים והמכשולים שנתקלו בהם מגשימי הרעיון. היו אלה מכשולים מנית ומבחוץ, של בני ברית ושאינם בני ברית. אך הרעיון עצמו, משעה שיצא לאויר העולם, נקלט בלבות הנוער היהודי באשר הוא שם. המכביה נעשתה למטרה הגדולה הנכספת של כל המכבים והספורטאים היהודים בארץ-ישראל ובכל רחבי הגולה. ומשום כך - אף - הצליחו להתגבר על המכשולים והרעיון זכה להגשמה.

הרקע והמניעים למכביה. - מה היו המניעים העיקריים למכביה? בשנים שלאחר מלחמת-העולם הראשונה, התפתחה מאד תנועת הספורט בעולם. התפתחות זו לא פסחה גם על היהודים. אגודות להתעמלות ולספורט יהודיות נוסדו בכל יישובי היהודים, והנוער היהודי נהר בהמוניו אל מגרשי-הספורט. עם הכבוש הבריטי של ארץ-ישראל ועם העליה המוגברת של יהודים מארצות אירופה לארץ-ישראל, גברה והתפתחה תנועת הספורט בארצנו. אגודות המכבי בארץ-ישראל קבלו תגבורת של ספורטאים מעולים מארצות הגולה, ונתחזקו בענפי הספורט השונים. התחרויות והמשחקים בין האגודות השונות בארץ יצרו את הכנוסים הארציים והגדילו את הדוחה לעריכת מפעלי ספורט לשם התמודדות בין הספורטאים.

נוסף למניעים פנימיים אלה היה עוד גורם אחד חשוב ורב-ערך שהמריץ את המכבי בארץ-ישראל לקבל את הצעת המכביה והיא - השאיפה לשתף את הספורטאים היהודים מארץ-ישראל במשחקים האולימפיים.

במשחקים האולימפיים המודרניים, הנערכים אחת לארבע שנים (מאז 1896 באתונה) לקחו חלק ספורטאים מכל אומות העולם. זכות ההשתתפות במשחקים האולימפיים היתה רק לאומות בעלות טריטוריה משלהן. ספורטאים יהודים השתתפו אמנם בכל המשחקים האולימפיים ואף הצטיינו בהם, אך ספורטאים אלה לא הופיעו במשחקים כיהודים, אלא כנציגים של ארצות-מוצאם.

כדי לשתף במשחקים האולימפיים גם את הספורטאים היהודים ש"ביתם הלאומי" הוא בארץ-ישראל, היה רצוי לערוך כנוס עולמי של ארגוני המכבי בארץ-ישראל, בהשתתפות ספורטאים יהודים מעולים מכל העולם, כדי לערוך את מאזן הכוחות, לבחר את דגמתם של ספורטאי ישראל ולדעת איך לכוון את הצעדים לקראת העתיד.

למיפגן הספורט צורפו גם מעשים לאומיים וציוניים. מאות ואלפי צעירים יהודים, שיבואו למכביה בארץ-ישראל, [illegible] וראו את הארץ הנבנית ויתכשרו מן החיים החדשים בה, וישובו לבתיהם במרץ מחודש להמשיך בעבודת עמם עד בוא [illegible] לעלות לארץ.

המכביה הראשונה נערכה בועד שנקבע בכ"ט אדר ב' תרצ"ב (28 במארס - 6 באפריל 1932), באצטדיון המכביה [illegible] בצפונה של תל-אביב. רושם המכביה הראשונה היה עצום גם בארץ וגם בתפוצות ישראל. המכביה נתנה דחיפה עצומה, בהישגיה החשובים ובעצם כינוסה, להרחבתו ולשכלולו של הספורט היהודי, וכן שימשה גם מגוף הדק לבנין הארץ ותל-אביב בפרט. רבים מבאי המכביה, שהגיעו לארץ כתיירים לזמן קצר, נשארו בה כתושבים קבועים.

ההשתתפות בכל המכביות היתה גדולה, ספורטאים יהודים מעולים מכל גלילי המכבי ומכל מרכזי היישוב היהודיים בעולם לקחו חלק בהן. רמת הספורט

בכל המכביות היתה גבוהה, וההישגים שהושגו בענפי=הספורט השונים היו מצוינים. כל התקוות שתלו ב"מכביה" - נתמלאו. המכביה היתה לאבן=שואבת לכל הנוער היהודי ולגורם ממריץ ומלהיב מבחינה ספורטיבית ולאומית כאחת. התקדמות של הספורטאים היהודים גדלה ממכביה למכביה.

ההשתתפות של ספורטאי ישראל במשחקים האוליפיים הושגה אף היא, ונבחרת ישראל ייצגה את העם היהודי במשחקים האוליפיים בשנת 1952 ובשנת 1956.

<u>רשמים על המכביה הראשונה</u>. - על ערכה של ה"מכביה" לספורט הארצישראלי והיהודי בכלל, נכתבו הרבה דברי הערכה על=ידי איזים יהודים גדולים. ואביא רק את דבריהם של מאיר דיזנגוף ז"ל, אבי העיר תל=אביב, סביסיו ובעידודו נערכה המכביה ונבנה האיצטדיון.

"קשה לי לתאר לעצמי את הכנוס העולמי הראשון של "המכבי", באותה צורה נשגבה אשר ראינוה, בשקום אחר ולא בתל=אביב.

כי אכן יש משהו משותף לעיר העברית תל=אביב ול"מכבי", שניהם הולכים בדרך אחת ומטרה אחת להם: גאווה לאומית, קומסיות. המכבי - שעל ישראל צעיר הצועד בעוז ובגאון, כחו נמתניו ובלבו - רצון כביר העמוי לבלי חת, משעת וסדר, אחוגה בנצח ישראל ותקוה לתקומת האומה בכבוד. והעיר תל=אביב אף היא בין הנשפיים והיא מרכזת בתוכה כל רעיון נועז. כל שאיפה אידיאלית, כל מפעל של יצירה וכל ארגון כחות לסדר, לעבודה ולמשמעת צבורית.

העיר העברית תל=אביב כאילו נוצרה בשביל המכביה, בשביל מפקד כחות הנוער הספורטיבי שלנו. והמכביה נוצרה בשביל תל=אביב.

מי שלא היה במעמד המכביה הראשונה בתל=אביב, לא ראה הפגנה נשגבה ומלאת הוד. לעולם לא אשכח את הימים האלה. ואני & תפלה כי אזכה לכנוס הבא של המכביה בתל=אביב, ותחזינה עיני בהתאסף בעיר זו אהבתי, בחורים ובתולות חמד ובצעדם צעדי אין ודגלם עליהם כח, איחוד, אהבה, לעם ולכולדת, אמונת רצון ונצחון". -

עבודתה של ההסתדרות העולמית מכבי אינה מצטמצמת רק בטפוח תרבות-הגוף בקרב הנוער של העם העברי בכל תפוצות הגולה, אלא בחלקה החשוב ביותר הנה מכוונת לבית-הלאומי העברי - ארץ-ישראל. כשם שההסתדרות הציונית הנה הטכשיר הגדול של תחיתנו הלאומית, יוצרת את האפשרויות של ההכשרה הרוחנית והמעשית של חלוצי העם העברי לעליה למולדתם, כן יוצרת ההסתדרות העולמית מכבי באמצעות גלילה והאגודות המסונפות להם את הדרבה הספורטאית העברית שיחידיה העולים ארצה-ישראל מחזקים את תנועת הספורט בארץ ומגדילים את כחה.

ארץ-ישראל הספורטאית קשורה קשר אמיץ עם ההסתדרות העולמית מכבי, המפעלים הגדולים של ההסתדרות הזו -"המכביות" שבעבר ושבעתיד, האצטדיון-הזמני והאצטדיון-הלאומי שבעתיד, חזקו את השקר הזה ויעשוהו לבלתי מנותק.

הועד האולימפי הא"י וכן התאחדות אגודות הספורט לחובבים בא"י, מוסדות-הספורט הא"י הרשמיים המוכרים ע"י מוסדות הספורט הבין-לאומיים, מעונינים מאד בעבודתה החשובה של ההסתדרות העולמית מכבי, כי על-ידי העבודה הפוריה הזו גוברת התנועה הספורטאית בארץ-ישראל. רבות הן נקודות-המגע המשותפות בין מוסדות-הספורט הא"י הנ"ל ובין נשיאות ההסתדרות העולמית מכבי בכל ששה תרבות-הגוף ומטרה אחת משותפת להן והיא: טפוח תרבות-הגוף בארץ-ישראל ויצוג ספורטאי נאה של הבית הלאומי העברי על במות הספורט הבין-לאומיות.

בתור מזכיר-הכבוד של הועד האולימפי הא"י ושל התאחדות אגודות הספורט לחובבים בארץ-ישראל, העומד זה שנים רבות בחזית-העבודה של תנועת הספורט בא"י, הנני מביע בזה את תקותי שהקונגרס העולמי של המכבי יקדיש בישיבותיו תשומת לב רבה לגורל מפעליו החשובים "המכביה השלישית" ו"האצטדיון-הלאומי" בא"י וגם לא יזניח את הדיון הרציני בשאלות של משחקי עמי אסיה-המערבית העומדים לחערך ביולי 1938 בתל-אביב ובמשחקים-האולימפיים בשנת 1940 שבהם ייצוג בפעם הראשונה העם העברי באמצעות ארץ-ישראל.

ברכתי הלבבית נתונה לצירי הקונגרס הנכבדים, תהיה עבודתם פוריה ומועילה לעם ישראל ולארץ-ישראל.

חזק ואמץ !

יוסף יקותיאלי

תל-אביב י"ג אדר א" התרצ"ח

14.2.1938

חוקת המכביה

הצעה מאת יוסף יקותיאלי

(מיוסדת על החוקה האולימפית)

1. <u>משחקי המכביה</u> – יערכו אחת לארבע שנים (פרט ליוצא מן הכלל, או לרגלי כח עליון) בארץ-ישראל.

2. <u>תכנית משחקי המכביה</u> – מכילה תחרויות במקצועות הספורט הבאים: אתלטיקה קלה, התעמלות, ספורט מגן (התאגרפות, האבקות, סיוף וקליעה למטרה), ספורט המים (שחיה וחתירה), קרב חמש ישראלי, הרמת משקלות, אופניים ושיט ואת המשחקים: כדור-יד, כדורגל, כדורסל, כדור-עף, טניס ושטיס-שלחן. משחק שלא תשתת פנה בו לכל הפחות 6 קבוצות, יוצא מהתכנית. בתור משחק רוחני רצוי לארגן תחרויות בשחמט. כמו-כן תערכנה תחרויות באמנות (ארכיטקטורה, ספרות-פרוזה-שירה, מוסיקה, ציור, שרטוט ופסול) כל אלה על נושאים מתרבות הגוף.

כל התחרויות הנ"ל וכן כל המשחקים יערכו אך ורק עפ"י החוקים הבין-לאומיים של התאחדויות הספורט הבין-לאומיות המפקחות על מקצועות הספורט הנ"ל.

ממה-המכביה יקבע מקום בתכנית גם להצגות התעמלותיות מיוחדות, כפי שימצא למתאים וביחוד תרגילים כלליים.

3. <u>המשתתפים במכביה</u> – רק ספורטאים ומתעמלים חובבים יהיו רשאים לקחת חלק במשחקי המכביה. הגדרת החובבות תקבע בהתאם לחוקים הבין-לאומיים של מקצועות הספורט השונים. כל מכבי, ללא הבדל גיל ומין, זכאי לקחת חלק במשחקי המכביה. הנהלת כל גליל מכבי תארגן את הנבחרת של ארצה וכן תהיה אחראית לחובבות חברי נבחרתה. כל נבחרת ארצית תוציא תעודות מתאימות החתומות ע"י שלטונות הספורט המוסמכים לכך בארצה, המעידות על חובבות המתחרים. ספורטאים שמותיהם לא יהיו כלולים בתעודות האלה לא יוכלו לקחת חלק במשחקי המכביה.

לייצג ארץ יובל ספורטאי היושב באותה הארץ ישיבת קבע ולכל הפחות ששה חדשים לפני מועד משחקי המכביה.

בארצות שאין בהן גליל מכבי מאורגן או שאין בהן אגודות ספורט עבריות, יוכלו הספורטאים היהודים לארגן את משלחתם לפי הסכם מיוחד עם נשיאות ההסתדרות העולמית מכבי, בתנאי ספורט שבשם ארץ אחת תוכל להופיע רק קבוצת ספורטאים אחת.

4. <u>הרשמת המשתתפים</u> – הרשמת המשתתפים במכביה תעשה אך ורק באמצעות ממה-המכביה. ששה שבועות לפני פתיחת המכביה, ימציא כל גליל מכבי לממה המכביה את רשימת מקצועות הספורט שבהם לקחו חבריו חלק. הודעה זו תוכל להמסר גם טלגרפית. שמות המתחרים ימסרו לממה-המכביה לא יאוחר מ-14 יום לפני פתיחת המכביה, אחר המועד הזה אי-אפשר יהיה להוסיף שמות לרשימה או להכניס בה שנויים. כל ההרשמות תעשינה בשתי העתקות, שמות המתחרים יכתבו במכונת-כתיבה או באותיות דפוס על גבי הטפסים המיועדים לכך שממה-המכביה ימציאם לכל הגלילים.

בכדי לתת תוקף להרשמות טלגרפיות יקבע כל גליל סימון מיוחד ביניו וביין ממה-המכביה ובדרך זו תמנעה אי-הבנה.

על כל גליל לשלם מס-הרשמה בסך -.5 ל"י לכל מקצוע ספורט שבו ישתתפו חבריו, מס זה צריך להשלח לממה-המכביה יחד עם ההרשמה.

5. <u>מספר המשתתפים</u> – מספר המתחרים המשתתפים בכל מקצוע ספורט יהיה בהתאם למקובל בחוקה האולימפית על כל פנים אין לעבור את ההגבלות כלהלן:

א. בתחרויות-יחיד, שני מתחרים לכל תחרות לכל גליל (ארץ) ללא מלואים (רזרבה);

ב. בתחרויות-קבוצה, קבוצה אחת לכל גליל (ארץ), מספר המלואים יהיה בהתאם למקובל במשחקים האולימפיים;

6. <u>מקצועות פתוחים</u> - בשיאות ההסתדרות העולמית מכבי תהיה רשאית לפתוח מקצועות ספורט שונים גם למתחרים לא-מכבים וזאת לשם הרמת הרמה הספורטיבית של המכביה ויצירת קשרי ידידות בין העמים.

7. <u>ארגון משחקי המכביה והנהלתם</u> - ארגון משחקי המכביה והנהלתם יחין בידי בשיאות ההסתדרות העולמית מכבי. בשיאות ההסתדרות העולמית מכבי תמנה בארץ ישראל, בהתיעצות עם הנהלת המכבי ישראל, את הועדות הבאות: ועדת כספים, ועדה טכנית (ספורט), ועדת ארגון, ועדת תעמולה וועדת איכסון וטיולים, שבראשן יעמוד מטה-המכביה שיהיה מורכב מ-5 יושבי ראש הועדות הנ"ל.

8. <u>תקציב המכביה</u> - מטה-המכביה יכין את הצעות תכנית המכביה ואת תקציביה שיוגשו לאישור בשיאות ההסתדרות העולמית מכבי. התקציבים הנ"ל יכילו את הסעיפים הבאים:

1. תעמולה ופרסום (עתונות, רדיו וכו')
2. ארגון והוצאה לפועל
3. מתקני ספורט, מכשירים ופרסים
4. השתתפות בתקציב ההכנה של המכבי ישראל
5. אכסון משתתפי המכביה
6. טיולים, בידור ומזכרות למשתתפי המכביה.

התקציבים הנ"ל צריכים לכלול את ההוצאות וההכנסות המשוערות של כל מפעלי המכביה.

הדיון על התקציבים יערך לא יאוחר מאשר שלוש שנים לפני מועד המכביה. משרד מטה-המכביה צריך להתחיל לפעול מיד לאחר אשור התקציבים ולא יאוחר מאשר 24 חודש לפני מועד המכביה.

בשיאות המכבי העולמי תמציא העתקים מהצעות התקציבים לכל חברי הבשיאות העולמית ולכל גלילי המכבי, לקבלת הערותיהם, אולם אין להשהות את אישור התקציבים יותר משבי חדשים מתאריך בו יוגשו לבשיאות לאישור.

9. <u>השפוט במכביה</u> - השפוט במשחקי המכביה יאורגן בהתאם לחוקות הספורט הבין-לאומיות של מקצועות הספורט השונים. השופטים יהיו מוסמכים, באשור ובפקוח נציגי הספורט הבין-לאומי בישראל. רצוי שכל גליל המשתתף במכביה, ידאג לכך שבין חברי משלחתו ימצאו שופטים מוסמכים, באותם מקצועות הספורט בהם חבריו לוקחים חלק.

10. <u>ועדת ערעורים</u> - ועדת ערעורים המורכבת מ-5 חברים, תתמנה ע"י בשיאות ההסתדרות העולמית מכבי, רצוי שחבריה יהיו מארצות שונות. לועדת הערעורים יוגש כל דבר אשר אין לו אופי טכני ואשר אינו ניתן לשפוט השופטים. ועדת הערעורים תתכנס לפי דרישת מטה-המכביות, עפ"י דרישת אחד הצדדים, או עפ"י החלטת חברי הועדה עצמם לכשימצאו את הדבר לנחוץ.

תלונות נגד השתתפות של לא-חובבים במשחקי המכביה תוגשנה למפקחים מטעם באי-כח הספורט הבין-לאומי בישראל. התלונה צריכה להמסר בהקדם הכי אפשרי, לא יאוחר משעה אחת לאחר צאת ההתחרות לפועל. ערעורים לאחר המועד הנ"ל, יתקבלו ישר ע"י באי-כח הספורט הבין-לאומי בישראל במשך עשרים יום לאחר המכביה וימסרו ע"י האחרונים לברור להתאחדויות הספורט הבין-לאומיות הנוגעות בדבר, בדרך כלל יחולו כל חוקי הספורט של התאחדויות הבין-לאומיות לספורט בכל עניני הספורט במשחקי המכביה.

11. <u>פרסים ותעודות</u> - למצטיינים במשחקי המכביה, ינתנו פרסים, כל פרס ותעודה עמו.

הראשונים יקבלו מדליות מוזהבות, השניים - מדליות מוכספות והשלישים - מדליות ברונזה, הוא הדין גם לקבוצות שכל חבר הקבוצה יקבל מדליה ותעודה לפי הדירוג דלעיל. שמות המנצחים במשחקי המכביה יחרתו על מצבת-זכרון מיוחדת לדבר באצטדיון או בכפר המכביה. הפרסים יחולקו מיד לאחר כל פעולה.

שום חשבון נקודות לא יתנהל במשחקי המכביה, אלא שמות כל ששת המתחרים הכי טובים, לפי דרוגם, יתפרסמו ברשימת התוצאות.

תעודות ומדליות זכרון תינתנה לכל משתתפי המכביה ופעיליה.

12. תכנית משחקי המכביה - חוברת מיוחדת שתכיל את תכנית המשחקים של המכביה וחוקתם תפורסם על ידי ממה-המכביה ותחולק לכל המעורבים.

13. הוצאות נסיעה - הוצאות הנסיעה של משלחות הספורט למשחקי המכביה תחולנה על כל גליל וגליל, על בשיאות הסתדרות עולמית מכבי לדאוג להשגת הנחות מכסימליות בהוצאות הנסיעה.

14. איכסון - על ממה-המכביה לדאוג למקומות לינה וכלכלה בזול לכל משתתפי המכביה בכפר-המכביה, במחיר קבוע מראש וכן למספר מסוים של מקומות לינה וכלכלה חינם אם יהיה צורך בכך.

15. קציני-קשר - לשם הקלת הקשרים בין הגלילים לבין ממה-המכביה יקבע כל גליל קצין-קשר בא"י. קצין-הקשר צריך לדעת את שפת הארץ של הגליל שאותו הוא מייצג. תפקידו של קצין-הקשר יהיה:

1. לדאוג לסדור הנסיעה של משלחת הגליל וקבלת פניה;
2. לעזור בארגון ואכסון המשלחת;
3. להופיע לפני ממה-המכביה בתור נציג לכל ענייני גלילו;

16. מקומות שמורים - בבמה הראשית וכן בשאר מקומות-התחרויות יקבעו מקומות מיוחדים עבור:
   א. חברי הנשיאות של ההסתדרות העולמית מכבי ונשיהם;
   ב. חברי ממה-המכביה וועדת הערעור ונשיהם;
   ג. חברי ועדות המשפה ונשיהם;
   ד. ראשי הגלילים ומנהלי הקבוצות ונשיהם;
   ה. מקומות כבוד מיוחדים על הבמה הראשית יקבעו לחברי הוועד האולימפי וחברי התאחדויות הספורט השונות בישראל ולנשיהם;
   ו. לשופטים, לעותנאים ולמתחרים;
   ז. יש לדאוג למקומות ישיבה מיוחדים לכל המשתתפים.

17. דגל-המכביה ודגלי הארצות המשתתפות - האצטדיון וכן שאר המתקנים, בהם תערכנה תחרויות המכביה, יקושטו בדגלי הארצות שמשלחותיהן משתתפות במכביה, דגלי ישראל. דגל המכביה המסורתי יונף על התורן הראשי באצטדיון, בו תערך הפתיחה החגיגית, בטכס הפתיחה, ויורד בטכס הנעילה של המכביה.

18. טכס הפתיחה - נשיא מדינת ישראל, שיוזמן לפתוח את משחקי המכביה, יתקבל בהגיעו לבמה הראשית ע"י נשיא ההסתדרות העולמית מכבי. נשיא המכבי יציג את חברי הנשיאות של ההסתדרות העולמית מכבי לנשיא המדינה וילווהו למקומו בבמה הראשית. התזמורת תנגן את ההמנון הלאומי ומיד לאחר כך יסתדרו חברי הנשיאות של ההסתדרות העולמית מכבי על המגרש מול במת הנשיא והמשלחות תתחלנה לעלות על האצטדיון. בראש כל משלחת שלט ועליו כתוב עברית ולועזית שם הארץ ממנה באה המשלחת, לאחר השלט יבוא בושא הדגל של המשלחת. סדר המשלחות יהיה לפי סדר הא"ב העברי ומשלחת ישראל תבוא בסוף כל המשלחות. דגלי הארצות יוכנו ע"י ממה-המכביה ויהיו כלם בגודל שווה. לאחר כל דגל לאומי של כל משלחת ומשלחת יבוא דגל הגליל או דגל המשלחת שיובא אתה ארצה.

המשלחות תעבורנה בסך סביב כל האצטדיון ובעברן מול במת נשיא המדינה יצדיעו חברי המשלחות ע"י הפניה ראש לעבר הבמה והנמכת דגלם הלאומי. כל המשלחות לאחר סיום להקיף את האצטדיון, תסתדרנה בשורה חזיתית במרכז האצטדיון כשפניהם לעבר הבמה הראשית ושלטיהם ודגליהם בשורה הראשונה. נשיא ההסתדרות העולמית מכבי ינאם קצרות ובסיומו את דבריו יבקש את נשיא המדינה להכריז על פתיחת המכביה. נשיא המדינה יתרומם אל המקרופון ויואמר:

"הנני מכריז על פתיחת המכביה ..... "

מיד לאחר ההכרזה הנ"ל יונף דגל המכביה אל ראש התורן הראשי לקול תרועות חצוצרות ולקול יריות תותחים תופרחנה מאות יונים שעל צואר כל אחת מהן סרט ועליו כתובת: "המכביה ה ..... תאריך..... בפתחון" אז יגיע הרץ ובידו לפיד האש מסודיעין, אשר יקיף פעם אחת את כל האצטדיון ויתיצב ע"י המקום שבו תודלק אש ההמיד של המכביה. אז תשמע החצוצרה של האזכרה, דגל המכביה יורד עד מחצית התורן וקריינית תקריא את "יזכור" לזכר לוחמי סלחמת-השחרור שנפלו בקרב. לאחר הקראת "יזכור" - שתי דקות דומיה ולכל חצוצרות ותופים יונף דגל המכביה חזרה אל ראש התורן. אז יזליק הרץ מביא הלפיד את אש התמיד והקריין יקריא פרק מהתנ"ך והמקהלה והתזמורת ישמיעו חלק מהאורטוריה של "יהודה המכבי".

<u>השבעת הספורטאי</u>: - עתה עולה אחד הספורטאים הישראלים על הבמה בלוית נושא הדגל הלאומי של ישראל, כשהוא מוקף בחצי בחצי גורן ע"י כל נושאי הדגלים הלאומיים של המשלחות השונות ובנוגעו בשולי הדגל הישראלי ישמיע את השבועה בשם כל משתתפי המכביה, כלהלן: "הנני נשבעים, כי בקחתנו חלק במשחקי המכביה נשמור על כנות ההתחרות והמשחק בהתאם לחוקים, ברוח ספורטיבית כנה לתפארת הספורט, לכבוד עם ישראל ולכבוד הארצות שממן באנו".

לאחר השבועה תחל התכנית כפי שנקבעה.

19. <u>טכס הנעילה</u> - טכס הנעילה יערך באצטדיון הראשי, בו נערך טכס הפתיחה, לאחר סיום התכנית שנקבעה מסתדרים נושאי הדגלים והמשלחות במרכז האצטדיון, וחברי נשיאות ההסתדרות העולמית מכבי עונדים סרטים לזכר אותה מכביה על דגלי הגלילים. נשיא ההסתדרות העולמית מכבי עולה על הבמה ונושא את נאום הנעילה כלהלן:

"בשם ההסתדרות העולמית מכבי הנני מביע את תודתנו העמוקה לנשיא מדינת ישראל על כבודו אותנו בפתיחת המכביה ה..... כמו כן הנני מודה למוסדות הממשלה, לראשי העיר רמת-גן ותל-אביב וכל המועצות אשר בתחומן נערכה המכביה, לכל החברים במטה-המכביה ובועדות השונות על העבודה הרבה והפוריה שהשקיעו בהכנת המכביה..... תודתנו החמה והלבבית בתובה לכל המשלחות אשר באו אלינו מכל ארצות תבל ובהשתתפותם במשחקי המכביה ותחרויותיה העלו את המכביה הנוכחית ברמה גבוהה מאד. הנני מודיע על סיום המכביה ה..... ומכריז, כי המכביה ה..... תיערך בישראל בשנת..... והנני קורא לכל חברי המכבי לכל חברי המכבי בכל ארצות תבל ולכל הספורטאים היהודים באשר הם שם להמשיך במרץ בעבודתם הספורטיבית והלאומית עד למכביה הבאה שכלם מוזמנים לקחת חלק בה".

לאחר סיום דברי נשיא ההסתדרות העולמית מכבי, תרועת חצוצרות, דגל המכביה יורד לאטו מעל התורן הראשי, שירת התקוה ע"י התזמורת והמקהלה, אש-המכביה תכובה ודגל המכביה ימסר לששה מותיקי המכבי אשר יוציאוהו כשהוא פרוש בידיהם בראש התהלוכה של נושאי הדגלים והמשלחות כשכולם יחד עוזבים את האצטדיון.

20. <u>הכנסות המכביה</u> - הכספים שישארו בקופת המכביה בתום הכנסה יחולקו כלהלן:
50% לקרן המכביה.
25% לקפת הנשיאות של ההסתדרות העולמית מכבי.
25% לקפת הסתדרות המכבי ישראל.

21. <u>צלומים והסרטה</u> - מטה-המכביה ידאג לכך שהתחרויות וההופעות תצולמנה ותוסרטנה, אולם יש לשים לב לכך שהצלום וההסרטה לא יפריעו למהלך התחרויות והמשחקים, עם הצלמים והמסריטים יותנה שימציאו העתק מהסרט לנשיאות של ההסתדרות העולמית מכבי חינם וכן יתחייבו למכור העתקות לגלילי המכבי במחירים מוזלים למען יוכלו להציגן בפני חבריהם וידידיהם.

22. <u>הנוסח הראשי</u> - כל תקנות המכביה, ספסיה, חוזיה וחוקות העזר שלה יתפרסמו בעברית ואם יהיה צורך בכך יתורגמו גם לשפות לועזיות, בהתאם להחלטת מטה-המכביה. בכל מקרה של אי-הבנה בשפות התרגום, יכריע המקור העברי.

תל-אביב, תמוז תש"ז

[illegible]

[illegible]

[illegible]

"המכבי" המניח היסוד ל"כח העברי"

בעתונות הישראלית נתפרסמה בסוף אפריל ש.ז. [illegible] של משרד הבטחון/אגף כח אדם (היחידה לאותות שרות) ע"ד עיטור לוחמי המדינה - עלי"ה ובה מצוטטת החלטת הממשלה כלהלן: "הממשלה החליטה ביסיבתה מיום י' באדר תשכ"ח (10.3.68) - להעניק בסנת ה-20 למדינת ישראל עיטור לכל מי שלחם למען תקומת המדינה במסגרת ארגוני לוחמים וביחידות צבאיות משך תקופת "המומר" ועד קום המדינה" ובהמשך המודעה בא פרוט הארגונים והיחידות שחבריהן זכאים ל"עליה", כלהלן: המומר, ניל"י, הגנה (כולל פלמ"ח), אצ"ל (כולל ברית-החשמונאים), לח"י, חיילי הגדודים העבריים במלחמת העולם הראשונה, מתנדבים לחיל הנוטרים והמשטרה, מתנדבי היסוב לצבא הבריטי במלחמת העולם השניה, מח"ל, פעילי ההעפלה והבריחה, פרטיזנים לוחמי הגיטאות וחיילים בצבאות הברית במלחמת העולם השניה - תוסבי ישראל.

לצאורה יפה וחלק כנאה לממשלת "ליכוד לאומי" - כל השרים וכל המפלגות הפוליטיות באו על סעוקם, אולם הארגון האחד, הלאומי והבלתי-מפלגתי, אשר הניח את היסוד ל"כח העברי", שאגודותיו וחבריו היו חלוצי תרבות-הגוף בקרב העם היהודי, לא נזכר בהחלטת הממשלה ומכאן סיוע להיסטוריונים "משעם", שהכל מתחיל אצלם "מתקופת המומר" ומכאן סילוף ההיסטוריה של התחיה הלאומית והגופנית של עמנו ועל זאת ברצוני להתעכב בדברי הבאים. עלי לציין, כי איני היסטוריון, אלא איש מישראל שגדל והתחנך בארץ ישראל, עד ראיה וחויה בתקופה ארוכה מימי שלטון התורכים, שלטון המנדט הבריטי ועשרים שנים במדינת ישראל. דברי מכוונים ל"עמך" ובפרט לבני הנוער שידעו שגם בטרם היות "המומר" נתרחש דבר מה בקרב העם היהודי.

בראשית היה הרעיון

מדברי ד"ר תיאודור הרצל - אבי הציונות המדינית וחוזה מדינת היהודים: - "התחברו בחורים, אנו צריכים לכם. אמנו לא רק את רוחכם, כי אם גם את כריריכם. היו חזקים וזקופים ולמדו בסקידה והתלהבות, אנו נצמרך לכוחכם ולידיעותיכם. "פרוחים יהודים"! - עד עתה היה זה כנוי של גנאי, מעתה הפכו את הכינוי הזה ועשו אותו לשם כבוד: "יהודים צעירים!". אני מאמין, כי יקום דור יהודים חדש ונפלא בארץ, בני "המכבים" יקומו לתחיה!"

מדברי ד"ר מכס נורדאו:- "עלינו ליצור טוב יהדות-כריריס חזקה. נחדש את נעורינו לזקוניו. בחזה רחב, איברים חזקים, מבט אמיץ - נהיה לאנשי חיל! אצלנו היהודים, יש לספורט משיבות יתרה, חינוכית. הוא צריך להבריאנו לא רק בגוף, כי אם גם ברוח. יחי הספורט העברי! יפרצו ויפרחו איגודי הספורט העבריס!".

הרעיון התבשם

קריאתו ההיסטורית של ד"ר מכס נורדאו מעל במת הקונגרס הציוני בבזל (1898) אל הנוער היהודי "ליצור טוב יהודים כריריים" עוררה את הנוער היהודי לפעולה. אגודות יהודיות להתעמלות ולספורט נוסדו בכל רחבי הגולה והתארגנו ל"התאחדות המתעמלים היהודים", שהפכה בשנת 1921 (לפי החלטת קונגרס המתעמלים היהודים בקרלסבד) ל"הסתדרות עולמית מכבי".

תנועת המכבי - התנועה הלאומית הבלתי-מפלגתית לתרבות הגוף בקרב היהודים - באה כהשלמה לתנועה הציונית - תנועת התחיה הלאומית של העם היהודי. במשך 70 השנים שעברו מאז 1898, גילה הנוער היהודי את כוחו ויכולתו בסדה תרבות הגוף. בתקופה זו נתחוללה מהפכה ושינוי עריכין חיובי בקרב הנוער היהודי, שחדל להיות "יליד הגיטו" והגיע לחיי נוער נורמלי ול"נפש בריאה בגוף בריא". וזאת הודות לתנועת "המכבי". היהודי חדל להיות מוג-לב, הוא הצטייין לא רק בהתעמלות ובספורט באגודתו, אלא גם כרח בצבא בארץ מגוריו והתנסה גם בהגנה על הכבוד, הנפש והרכוש של היהודי.

בשנת 1906 מגיע הרעיון של "יהודים כריריים" לארץ-ישראל

בימים ההם בשנת תרס"ו (1906) והישוב היהודי בארץ-ישראל קטן ודל וביפו עיר החוף עדה קטנה ובניה יוצאי גלויות סונות, מדברים בשבעים לשון ומתגוררים בבתים קטנים בשכונות המרופסות בין התושבים הערבים. הסכנים הערבים חסרי תרבות והשלטון התורכי השולט בארץ-ישראל - רודף שלמונים. כל פרחח ערבי חשב את עצמו גבור רב-כח ובכל הזדמנות התקלס והתעלל בשכנו היהודי ואף חציק לו. עם ערב, ברדת החשכה, היו התושבים היהודים נסגרים בבתיהם ובחצרותיהם. נערי היהודים והנויהם רכים וחלשים, ניתקפים ומחשים - "אולאד-אלמיתה" (בני המתה) - כך נקראו בימים ההם היהודים בפי שכניהם הערבים.

הדי קריאתו של ד"ר נורדאו בדבר "יהודים כריריים" הגיעו גם לארץ-ישראל ובשנת 1906 נוסדה ביפו אגודת המתעמלים "ראשון לציון" ע"י הד"ר ליאו כהן ויחזקאל הנקין - היא האגודה להתעמלות ולספורט מכבי תל-אביב בימינו אלה. לאחר מכן נוסדו אגודות "מכבי" רבות בכל ערי א"י ומושבותיה שהתארגנו בשנת 1912 להסתדרות להתעמלות ולספורט "מכבי" - בארץ-ישראל.

./.

"המכבי" בארץ-ישראל הניח את היסוד ל"כח העברי"

כבר ציינתי לעיל, כי תנועת "המכבי" חוללה מהפכה וטיגוי ערכין בקרב הנוער היהודי בגולה, מהפכה כזו הביא "המכבי" בקרב הנוער היהודי בארץ-ישראל. באגודות המכבי התחנכו החברים לא רק בהתעמלות ובספורט, אלא גם לחיי סדר, דיסציפלינה ומסורת. חברי המכבי הנהיגו את השפה העברית, לא רק כשפת הפקודה באגודותיהם, אלא גם לחמו להשלטת השפה העברית והעבודה העברית בגליל, בעיר ובכפר. באגודות המכבי הוקמו תאי-ההגנה הראשונים (עוד בטרם קם "השומר" סנוסד בשנת 1909 ושרבים מחבריו אף התאמנו ב"מכבי") וחברי המכבי למדו להשתמש בנשק.

המכבי בארץ ישראל הניח את היסוד ל"כח העברי". חברי המכבי היוו בפועל ולמעשה את הגרעין הראשון לצבא העברי. לא נרתעו מלהתגייס לצבא התורכי, עוד לפני מלחמת העולם הראשונה. חברי המכבי משה דניין, עשהאל פוחצ'בסקי, איתן בלקינד, אבשלום גיסין, אברהם מקוב ועוד רבים אחרים - הלכו לצבא התורכי מרצונם הטוב, כדי ללמוד להיות לאנשי-צבא ולקציניס - כי באגודות המכבי השיפו לנו מילדותנו, "כי זאת הארץ לנו תהיה". ובמלחמת העולם הראשונה, התגייסו חברי המכבי לצבא התורכי לפי הוראות מוסדות היסוב. סובי הנוער היהודי (כולל "הגימנזיסטים" מתל-אביב ו"הסמינריסטים" מירושלים) היו חברים ב"מכבי" (בין חברי המכבי בתל אביב היו גם דב הוז ואליהו גולומב ז"ל ובירושלים יצחק בן-צבי ויעקב זרובבל ז"ל - שהיו לאחר מכן מראשי הסתדרות העובדים). חברי המכבי מא"י שנתפסו ע"י התורכים וגורשו למצרים (בימי מלחמת העולם הראשונה) התגייסו ל"גדוד נהגי הפרדות" בגליפולי שנוסד ע"י טרומפלדור וז'בוטינסקי (1915) ואף הצטיינו בו (גרושקובסקי, רוזנברג ואחרים).

ובסוחלם על גיוס ל"גדוד העברי" (קלעי-המלן-הבריטי) עם כיבוש הארץ ע"י הבריטים, אחזה התלהבות את כל חברי המכבי בא"י 80% מחברי המכבי התגייסו לגדוד העברי בסידה "אריה, אריה, קום התנדב לגדוד העברי! (אריה - זהו אריה רובינשטיין ז"ל, שהיה אז המעמל הראשי של המכבי תל-אביב). רובם של הרב-טוראים, הסמלים והרסג'ים (אריה רובינשטין, אשר בן-דוד, דוד כבשנה, פנחס גיליס, דן דניין, דוד תדהר, שפירא ורבים אחרים) היו מחברי המכבי.

חלקם של חברי "המכבי" גדול ורב ב"הגנה" (על כל גווניה) בפלמ"ח ובצה"ל.

כפי שכבר צוין לעיל, הוקמו "תאי-ההגנה" הראשונים בא"י באגודות המכבי וזאת עוד בטרם קום "השומר" וכאן עלי להדגיש, כי הנני רוכש כבוד רב ל"שומר", הכרתי את חבריו איטית וקשרי ידידות היו לי עם החברים יחזקאל הנקין, דוד פיש, יצחק הוז, צבי נדב, יוסף נחמני ואחרים - אולם כל עניין "השומר" היתה "אפיזודה" יפה, דומנטית, קצרה ואף לא ראשונה במינה (קדמו לה "השומרים" וגבורים כגון: סנדר חדאד מפתח-תקוה, שמעון גוטברג מזכרון-יעקב, ברלה רוזנבלום מרחובות, ראובן יוסף פייקוביץ - אבין של יגאל פייקוביץ חניך "המכבי הצעיר" - כיום הסר יגאל אלון, יעקב זרמתי היפואי מפתח-תקוה, יוסף קסטל החברוני בחדרה ולבסוף אברהם שפירא הגדול מפתח-תקוה). ולכסנתארגנה (בשנת 1921) ה"הגנה" מלאו חברי המכבי בה, תפקידים נכבדים וחשובים, גם בצבא הבריטי במלחמת העולם השניה (פלוגת "המכבי" ומאות חברים בודדים) לקחו חלק חברי מכבי א"י ורבים מהם הגיעו לתפקידי פיקוד, החל מרב-טוראי עד לקציניס גבוהים.

ולכספרצה מלחמת השחרור השתתפו חברי המכבי ב"הגנה" (על כל סלוחותיה) בפלמ"ח ובצ.ה.ל. ורבים מהם ומאמאמיהם נפלו בקרב. בכה המסיכו בכל הקרבות, בסיני ובמלחמת "ששת הימים" - ביאות וכנאה לבנים שחונכו ב"מכבי" או ע"י הוריס "מכביס".

ועתה דברי איטים אחדים על "המכבי"

פרופ' חיים ויצמן - הנשיא הראשון של מדינת ישראל: "חמשים שנות קיום ועבודה ללא לאות בשדה הספורט והציונות ראויות להיות מועלות על נס ביום כינוסכם זה. אתם, המכביס, הפחתם לראשונה רוח חדשה בעם - הגנה על בגודו ועל קיומו. סניפיכם בכל הגלויות היד לבית מועד לשוחרי תרבות הגוף ותרבות הרוח הציונית. עוד בגלות זרעתם את זרע הגבורה ואת תוצאות מאמציכם הוזות עיניגו היום - ישוב עומד לבל חת, גבורת צבאנו וכוננות בחורינו."

(דצמבר 1948)

חיים נחמן ביאליק - "מכל הפגישות שהיו לי עם אנשי הרוח בלודז -הרושם הגדול ביותר והמשמח ביותר עשו עלי תרגילי - הכח שראיתי באולם "המכבי".

(מדבריו באולם המכבי לודז - 1913)

לוי אשכול – ויאס הממשלה: "כבעיס היגים יחלפס מאז נוסדה אגודת "המכבי" הראשונה בעולם, היו כנלס שערות בזיי עמנו. בתקופה זו של תחיה לאומית וקוממיות ממלכתית של העס היהודי בארצו, מילאה הנועת "המכבי" והסתדרותה את שליחותה במסירות ובכבוד. אגודות "מכבי" ידעו לא רק לפתח את תרבות הגוף וליצור ונודעת "יהדות חטריריס" כביטויו של ס. נורדאו ז"ל, אלא התכילו גס להתריס בקרב הנוער היהודי ערכים לאומיים וציוניים, בחיכול טריריהם ונפכותיהם של צעיריס וצעירות יהודיים וביצירת מסגרות לארגונם ונרמה הנועת "מכבי" תרומה חשובה ליצירת כוח ההגנה העברי, היודע לעמוד על משמר כבודו וחירותו של העם."

(אוגוסט 1965)

לאור כל הנ"ל, ברור לכל, כי תנועת "המכבי" שקדמה ל"שומר" מכניס **רבות,** היתה המניחה את היסוד וביח-היוצר ל"כח-העברי" ואת חלוקת העיסוויים יס, איפוא, **להאמיל** בקרב חברי "המכבי"

נס-ציונה, אייר, תשכ"ח.

יוסף יקותיאלי

אם אין אנו לנו, מי לנו?
ואם לא עכשיו אימתי?!
קדימה המכבי!

חברים,

בחרתי להביא לכם את דעתי בעניין כדור-הרגל (אשר ממנו יש ללמוד גם לגבי כל שאר ענפי הספורט) בכתב מאשר בעל-פה, כי בדרך זו יקל לי ולכם להתרכז בעניין הנ"ל ולקבל החלטות בנוגעת כפי שהמצב החמור והעדין בו נתונות אגודות המכבי, דורש זאת מאתנו.

1. בהיה נא נאמנים למכבי ולמטרותיו. המכבי שם לו למטרה לטפח את תרבות הגוף והספורט בקרב היהודים. אגודות המכבי הן לאומיות, בלתי-מפלגתיות ולכן הן פתוחות לכל יהודי לאומי ללא הבדל מעמד ומפלגה. המכבי בא"י שתחל את פעולתו בשנת 1906 ביפו, הקפיד לשמור על העקרונות הלאומיים והבלתי-מפלגתיים והדבר לפעולתו זו קמה ותהי תנועת ספורט ענפה בארץ-ישראל. המכבי הוא שיסד את ההתאחדות הא"י לכדור-הרגל, את ההתאחדות לספורט בישראל ואת הועד האולימפי לישראל. עוד בטרם קום מדינת ישראל, הניפו המכבים את דגלנו הלאומי על תרני האצטדיונים באוסטריה, בפולניה, בטצרים, בלבנון, ביון, באנגליה, בהודו, באוסטרליה ובארצות הברית. עם ישראל כלו, בתפוצות ובישראל, ראה במכבי את תנועת הספורט היהודית הלאומית הבלתי-מפלגתית והבלתי-מעמדית ולכן היה מעמד המכבי עליון מעל כל ארגוני הספורט היהודים האחרים. אולם אנו במר ידינו פגענו קשה באחד מעקרונות המכבי החשוב ביותר, התקשרנו בהסכם עם אחת המפלגות הפוליטיות בישראל ותמורת בזיד עדשים - תמיכה כספית קטנה - מכרנו את בכורתנו כתנועת ספורט יהודית כללית בלתי-מפלגתית והקימונו בגדנו את דעת חבריגו המכבים בחו"ל וכן את דעת הקהל בכלל, כי היינו בעיניהם לארגון מעמדי ומפלגתי. כן הזנחנו את טפוח תרבות הגוף והספורט בישראל, כי חשבנו מזרי הדפנה של עברנו המזהיר ומספר קבוצות ספורט מצליחות, יעמדו לנו. נהיה אפוא נאמנים למכבי ולמטרותיו, עליגו להרבות בפעולה ובמפעלי ספורט, עליגו להבריז ברבים, כי אין אנו ארגון מפלגתי וכי אגודותיגו פתוחות לכל יהודי לאומי, ללא הבדל מעמד ומפלגה. אנו קוראים אך ורק בעם ישראל, בקרבו אנו פועלים ונפעל ומטנו נשאב את כחנו וכן את האמצעים הכספיים הדרושים לנו לבצוע פעולותיגו.

2. חסל סדר ה"פיפסי-פיפסי" - אנו היינו דמוקרטים מאז ומתמיד, ה"פיפסי-פיפסי" לא היתה המצאה שלנו; הטובים והנאמנים שבמכבי התבגדו להסכם הלא-דמוקרטי שנחתם בזמנו עם "הפועל". הסכם זה היה בעוכרי המכבי, הוא הרדים את כוחות התסיסה והיצירה של הפרט וסל הכלל בטורותיגו והקפיא את המכבי פלא סמרין. פסקיגו הטובים ביותר טפלו באמונה בעניני הספורט הישראלי, אולם הזניחו את אגודותיגו. עלחנו לברך, אפוא, על בטול ההסכם של ה"פיפסי-פיפסי", אין זאת אומרת, כי אנו נגד שיתוף פעולה עם "הפועל" או עם כל ארגון ספורט אחר. אנו נמשיך בשיתוף פעולה גם להבא עם כל ארגוני הספורט, אולם לא על-חשבון אגודותיגו ועל חשבון התקדמותנו. יחזרו אמיגו להקדיש את ידיעותיהם, מרצם וכשרונותיהם לאגודות המכבי שלהם. בערוך נא תכנית פעולה לסלום הסגים הבאות (מעתה עד למכביה ה-5), שתהיה מכוונת אך ורק כלפי פנים ובחזיר לתנועת המכבי את כחה ותפארתה.

3. האיכות קודמת לכמות - כל הטוב והמטובח הנהו מעט ויקר. מעטים הם הספורטאים הטובים בספורט הישראלי, מעטים הם המאמנים, המדריכים והעסקנים בעלי הידיעה וההכשרה, אולם המעט הזה נמצא ברובו הגדול בטורות המכבי. נארגן אפוא את המעטים המעולים האלה לעבודה פוריה במכבי ונדאג לחזק ולהגדיל את האיכות של הספורט באגודותיגו. גביט גא בעיניים פקוחות אל המציאות הישראלית בהוה. אין למכבי האמצעים הכספיים הדרושים להתפשטותו והתרחבותו. יסגם בישראל מקומות-יטוב שהם מפלגתיים מובהקים ולא תנתן בהם דריסת רגל למכבי הבלתי-מפלגתי, לעומת זאת רב כחנו לפעול בהצלחה רבה בערים ובכפרים הגדולים. נתרכז נא בעבודתנו במקומות האלה במסך שלוש השנים הבאות ונכוון את כל מרצנו לחזק אגודות המכבי בערים ובכפרים האלה והעלאת רמתם הספורטיבית. נדאג לכך שקבוצות הספורט של המכבי תהיגה הכי טובות בישראל. קדימה המכבי!

הצעות פעולה

1. להוציא לאור אגרת-הסברה לצבור בישראל ולהבהיר לכל, כי המכבי הנהו בלתי-מפלגתי וכי המכבי הנהו נגד ה"פיפסי-פיפסי" ובעד בחירות דמוקרטיות בסוסדות הספורט בישראל, אולם בדרכים ישרות וחוקיות ובהכבה מתאימה ולא בתכסיסים בלתי-הוגנים.
2. אגודות המכבי בשארות בהתאחדות הישראלית לכדורגל אשר הן היו מיסדיה ומחזיקיה, אולם לרגלי החלטת המכבי לחזק את קבוצותיו ולהרבות את פעולותיהן, אין המכבי יכול לותר על אמציו ולשלחם למוסדות ההתאחדות לכדורגל (פרט לטופסים) במשך תקופת ההתבססות של אגודות המכבי;
3. לרכז את כל כוחותיגו הטכניים וההנהלתיים באגודות המכבי לטען חזק את פעולותיהן והקמת קבוצות כדורגל מכבירות נוספות שתרשמנה בהתאחדות.
4. לארגן ליגה פעילה של קבוצות הכדורגל של המכבי שתפעיל את כל קבוצות המכבי מהקטנות והגדולות גם יחד.
5. לטתף את קבוצות המכבי בליגה הארצית של ההתאחדות, אולם בדאגה לכך שהשתתפותן זו לא תפגע בהשתתפותן בליגה של המכבי.

הפוך!

70 שנה להכרזתו ההיסטורית של ד"ר מכס נורדאו אל הנוער היהודי בתפוצות
מעל במת הקונגרס הציוני ה-2 בבזל(1898) "ליצור שוב יהדות שרירים" -

70 שנה ליסוד אגודות "המכבי" הראשונות באירופה: בקונסטנטינופול - 1895
בפלובדיב(בולגריה) - 1897 ובברלין - 1898.

65 שנים ליסוד ההסתדרות העולמית "מכבי" - שנת 1903

השנה מלאו 70 שנה לקריאתו ההיסטורית של ד"ר מכס נורדאו אל הנוער היהודי מעל במת הקונגרס הציוני השני,בשנת 1898 בבזל - "ליצור שוב יהדות שרירים!" ונזאת תמצית קריאתו:

"עלינו ליצור שוב יהדות שרירים חזקה! כן! ליצור שוב! דברי ימינו מעידים,כי לפנים היתה קיימת יהדות כזאת. אך ימים רבים,רבים מאד,עסקנו רק בסיגוף גופנו והמתתו. אולם לא נכון - אחרים מותתו את גופנו ובהצלחה רבה. הם הפכו את יהדות-הגיטו של ימי-הבינים לעם דל ומסכן,כחוש וחסר-אונים.

עתה הוטרה המעוקה. רצוננו חפשי,איש לא ימנענו מעסוק בהבראתנו הגופנית. נחדש נעורינו לעת זקנתנו,נפתח בנו חזה רחב,איברים חזקים,מבט אמיץ - נהיה לאנשי-חיל!

לעינינו גדל נוער עברי חדש,חסון,בריא בגופו. אמנם עדיין רחוק הוא מאותם היהודים שיצאו בקרקסאות להלחם עם גיבורי יוון והברברים של הצפון, אבל עוד עלה נוער זה,יגדל ויגבר. יחי הספורט! יפרצו ויפרחו אגודות-הספורט העבריות!"

אגודת ההתעמלות היהודית הראשונה נוסדה בשנת 1895 בקונסטנטינופול,בירת תורכיה. גרמו ליסודה האנטישמיים הגרמנים בקונסטנטינופול,שקבלו החלטה להפסיק לקבל יהודים לאגודת ההתעמלות הגרמנית "טויטוניה". החברים היהודים עזבו את "טויטוניה" ויסדו את "האגודה הישראלית להתעמלות",ששינתה כעבור שנים אחדות את שמה ל"מכבי".

בשנת 1897 נוסדה בפלובדיב(בולגריה)אגודת ההתעמלות "שמשון". אגודה זו נוסדה מתוך הכרה ברורה,שיש 888 לתת לנוער היהודי חינוך גופני ולאומי באגודה יהודית.

בשנת 1898 נוסדה בברלין אגודת "בר-כוכבא". מיסדיה היו סטודנטים יהודים שהחליטו שיש להציל את הנוער היהודי בגרמניה מהתבוללות ולהנחם ליהודים לאומיים באגודה יהודית לאומית.

הענות הנוער היהודי לקריאתו של ד"ר נורדאו היתה חיובית מאד.אגודות יהודיות להתעמלות ולספורט נוסדו בהרבה קהילות יהודיות. בשנת 1903 נערכה בבזל הופעה-התעמלותית לכבוד צירי הקונגרס הציוני השני. בהופעה ההתעמלותית הזאת לקחו חלק מתעמלים יהודים מאוסטריה-הונגריה,בולגריה וגרמניה. ד"ר הרצל, ד"ר נורדאו,פרופ.מנדלשטם ושאר צירי הקונגרס קבלו את הופעת המתעמלים בתשואות רמות. לאחר ההופעה נתכנסו נציגי אגודות ההתעמלות היהודיות שתבריהן לקחו חלק בהופעה ויסדו את "התאחדות המתעמלים היהודים" - היא ההסתדרות העולמית "מכבי".

גם בישוב היהודי הקטן בארץ-ישראל נמצאו גואלים לדעיון "יהדות השרירים" ובשנת 1906 יסדו הד"ר ליאו כהן ויחזקאל הנקין את אגודת המתעמלים "ראשון-לציון" ביפו - היא: האגודה להתעמלות ולספורט "מכבי" תל-אביב בימינו אלה. תוך שנים אחדות נוסדו עוד אגודות "מכבי" בכל ערי א"י ומושבותיה והן התאחדו בשנת 1912 להסתדרות להתעמלות ולספורט "מכבי" ארץ-ישראל.

גם ברוסיה-הצאריסטית נוסדו אגודות "מכבי" בשנים 1911-1917 שהתאחדו בראשית שנות המהפכה הרוסית להסתדרות ארצית,אולם כל האגודות האלה נסגרו על-ידי השלטונות הקומוניסטיים.

בשנות מלחמת העולם הראשונה (1914-1918)נפסקה זמנית פעילות המכבי באירופה ובא"י,אבל מיד עם סיום המלחמה חזרו כל אגודות "המכבי" לפעילות מוגברת. בשנת 1921 התכנסה "התאחדות המתעמלים היהודים" לקונגרס עולמי בקרלסבד,בו השתתפו נציגים של 9 התאחדויות ארציות "מכבי". בקונגרס זה הוחלט לשנות את שם "התאחדות המתעמלים היהודים" ל-"הסתדרות עולמית מכבי".

ההסתדרות העולמית "מכבי" הלכה והתעצמה ובשנת 1939,ערב מלחמת העולם השניה (הנאצית)היו מאורגנים בה 37 גלילים ובהם 200.000 ספורטאים וספורטאיות.

המשך בעמוד 2.

אם אין אנו לנו, מי לנו?
ואם לא עכשיו אימתי?!
קדימה המכבי!

חברים,

בחרתי להביע לכם את דעתי בעניין כדור-הרגל (אשר ממנו יש ללמוד גם לגבי כל שאר ענפי הספורט) בכתב מאשר בעל-פה, כי בדרך זו יקל לי ולכם להתרכז בעניין הנ"ל ולקבל החלטות גבוהות כפי שהמצב החמור והעניין בו בתוכות אגודות המכבי, דורש זאת מאתנו.

1. נהיה נא נאמנים למכבי ולמטרותיו. המכבי שם לו למטרה לטפח את תרבות הגוף והספורט בקרב היהודים. אגודות המכבי הן לאומיות, בלתי-מפלגתיות ולכן הן פתוחות לכל יהודי לאומי ללא הבדל מעמד ומפלגה. המכבי בא"י שהחל את פעולתו בשנת 1906 ביפו, הקפיד לשמור על העקרונות הלאומיים והבלתי-מפלגתיים והודות לפעולתו זו קמה ותהי תנועת ספורט ענפה בארץ-ישראל. המכבי הוא שיסד את ההתאחדות הא"י לכדור-הרגל, את ההתאחדות לספורט בישראל ואת הועד האולימפי לישראל. עוד בטרם קום מדינת ישראל, הביפו המכבים את דגלנו הלאומי על מרבי האצטדיונים באוסטריה, בפולניה, בטצרים, בלבנון, ביון, באנגליה, בהודו, באוסטרליה ובארצות הברית. עם ישראל כלו, בתפוצות ובישראל, ראה במכבי את תנועת הספורט היהודית הלאומית הבלתי-מפלגתית והבלתי-מעמדית ולכן היה מעמד המכבי עליון מעל כל ארגוני הספורט היהודים האחרים. אולם אנו במר יזיגו פגענו קשה באחד מעקרונות המכבי החשוב ביותר, התקשרנו בהסכם עם אחת המפלגות הפוליטיות בישראל ותמורת נזיד עדשים - תמיכה כספית קטנה - מכרנו את בכורתנו כתנועת ספורט יהודית כללית בלתי-מפלגתית והקימונו נגדנו את דעת תבריבו המכבים בחו"ל וכן את דעת הקהל בכלל, כי היינו בעיניהם לארגון מעמדי ומפלגתי. כן הזנחנו את טיפוח תרבות הגוף והספורט בישראל, כי חשבנו מזרי הדפנה של עברנו המזהיר ומספר קבוצות ספורט מצליחות, יעמדו לנו. נהיה אפוא נאמנים למכבי ולמטרותיו, עליו להרבות בפעולה ובמפעלי ספורט, עליו להבהיר ברבים, כי אין אנו ארגון מפלגתי וכי אגודותיו פתוחות לכל יהודי לאומי, ללא הבדל מעמד ומפלגה. אנו קמודיב אך ורק בעם ישראל, בקרבו אנו פועלים ובפעל ומעמנו בשאב את כחנו וכן את האמצעים הכספיים הדרושים לנו לבצוע פעולותיבו.

2. חסל סדר ה"פיפסטי-פיפסטי" - אנו היינו דמוקרטים מאז ומתמיד, ה"פיפסטי-פיפסטי" לא היתה הסצאה שלנו; הטובים והנאמנים שבמכבי התנגדו להסכם הלא-דמוקרטי שנחתם בזמנו עם "הפועל". הסכם זה היה בעוכרי המכבי, הוא הרדים את כוחות התסיסה והיצירה של הפרט ושל הכלל בטורונתיבו והקפיא את המכבי פלג שמרין. עסקנינו הטובים ביותר טפלו באמונה בעניני הספורט הישראלי, אולם הזניחו את אגודותיבו. עלחנו לברך, אפוא, על בטול ההסכם של ה"פיפסטי-פיפסטי", אין זאת אומרת, כי אנו נגד שיתוף פעולה עם "הפועל" או עם כל ארגון ספורט אחר. אנו נמשיך בשיתוף פעולה גם להבא עם כל ארגוני הספורט, אולם לא על-חשבון אגודותינו ועל חשבון התקדמותנו. יחזרו אנשינו להקדיש את ידיעותיהם, מרצם וכשרונותיהם לאגודות המכבי שלהם. נעורך נא תכנית פעולה לשלום השנים הבאות (מעתה עד למכביה ה-5), שתהיה מכוונת אך ורק כלפי פנים ובחזיר לתנועת המכבי את כחה ותפארתה.

3. האיכות קודמת לכמות - כל הטוב והמטובח הנהר מעט ויקר. מעטים הם הספורטאים הטובים בספורט הישראלי, מעטים הם המאמנים, המריכים והמסקנים בעלי הידיעה וההכשרה, אולם המעט הזה נמצא ברובו הגדול בטורות המכבי. נארגן אפוא את המעטים המעולים האלה לעבודה פוריה במכבי ונדאג לחזק ולהגדיל את האיכות של הספורט באגודותיבו. נביט נא בעיניים פקוחות אל המציאות הישראלית בהוה. אין למכבי האמצעים הכספיים הדרושים להתפשטותו והתרחבותו. ישנם בישראל מקומות-ישוב שהם מפלגתיים מובהקים ולא תתן בהם דריסת רגל למכבי הבלתי-מפלגתי, לעומת זאת רב כחנו לפעול בהצלחה רבה בערים ובכפרים הגדולים. נתרכז נא בעבודתנו במקומות האלה במשך שלום השנים הבאות ונכוון את כל מרצנו לחזק אגודות המכבי בערים ובכפרים האלה והעלאת רמתם הספורטיבית. נדאג לכך שקבוצות הספורט של המכבי תהיבה הכי טובות בישראל. קדימה המכבי!

הצעת פעולה

1. להוציא לאור אגרת-הסברה לצבור בישראל ולהבהיר לכל, כי המכבי הנהו בלתי-מפלגתי וכי המכבי הנהו נגד ה"פיפסטי-פיפסטי" ובעד בחירות דמוקרטיות במוסדות הספורט בישראל, אולם בדרכים ישרות וחוקיות ובהכנה מתאימה ולא בתכסיסים בלתי-הוגנים.
2. אגודות המכבי נשארות בהתאחדות הישראלית לכדורגל אשר הן היו מיסדיה ומחזיקיה, אולם לרגלי החלטת המכבי לחזק את קבוצותיו ולהרבות את פעולותיהן, אין המכבי יכול לותר על אנשיו ולשלחם למוסדות ההתאחדות לכדורגל (פרט לטופטים) במשך תקופת ההתבססות של אגודות המכבי;
3. לרכז את כל כוחותיבו המכביים וההנהלתיים באגודות המכבי למען חזק את פעולותיהן והקמת קבוצות כדורגל מכבידות נוספות שתרשמנה בהתאחדות.
4. לארגן ליגה פעילה של קבוצות הכדורגל של המכבי שתפעיל את כל קבוצות המכבי מהקטנות והגדולות גם יחד.
5. לטפח את קבוצות המכבי בליגה הארצית של ההתאחדות, אולם בדאגה לכך שהשתתפותן זו לא תפגע בהשתתפותן בליגה של המכבי.

המשך 1

6. להמעיט עד למינימום יציאת קבוצות מכבי לחו"ל, לעומת זאת לעשות את הכל להבאת קבוצות בדורגל מסובחות מחו"ל.
7. לארגן תחרויות על גביע-היובל של המכבי תל-אביב (בשלום דרגות א,ב,ג) שתהיינה פתוחות לכל קבוצות המכבי בישראל ובחו"ל (להטיל על ועדה מיוחדת לעבד את החוקה).
8. לדרוש מהסלטרגות העירוניים והמטשלתיים להעמיד לרשות אגודות המכבי מגרשי-משחק.
9. להכריז ולארגן סגבית תחת הסיסמה "קדימה המכבי!" בישראל ובחו"ל מעתה עד לכנוס המכבי הקרוב. כל אגודה מכבית תהיה חייבת לפעול לטובת הסגבית, כי רק 10% מסגבת יוקדשו לקרן הפעולה של מרכז המכבי ו-90% לטובת האגודות עצמן.
10. על כל אגודת מכבי לבצע מפעל (ספורטיבי או נשף) בפורים ש"ז ו-20% מההכנסות יעברו לקרן הפעולה של מרכז המכבי.

יוסף יקותיאלי

תל-אביב י"ט בכסלו, תשט"ו 14.12.1954

70 שנה להכרזתו ההיסטורית של ד"ר מכס נורדאו אל הנוער היהודי בתפוצות
מעל במת הקונגרס הציוני ה-2 בבזל(1898) "ליצור שוב יהדות שרירים" -

70 שנה ליסוד אגודות "המכבי" הראשונות באירופה: בקונסטנטינופול - 1895
בפלובדיב(בולגריה) - 1897 ובברלין - 1898.

65 שנים ליסוד ההסתדרות העולמית "מכבי" - שנת 1903

השנה מלאו 70 שנה לקריאתו ההיסטורית של ד"ר מכס נורדאו אל הנוער היהודי מעל במת הקונגרס הציוני השני,בשנת 1898 בבזל - "ליצור שוב יהדות שרירים!" וזאת תמצית קריאתו:

"עלינו ליצור שוב יהדות שרירים חזקה! כן! ליצור שוב! דברי ימינו מעידים,כי לפנים היתה קיימת יהדות כזאת. אך ימים רבים,רבים מאד,עסקנו רק בטיפוח גופנו והסתתו. אולם לא נכון - אתרים מותתו את גופנו ובהצלחה רבה. הם הפכו את יהדות-הגיטו של ימי-הבינים לעם דל ומסכן,כחוש וחסר-אונים.

עתה הוסרה המעוקה. רצוננו חפשי,איש לא ימנענו מעסוק בהבראתנו הגופנית. נתדש נעוריגו לעת זקנתנו,נפתח בנו חזה רחב,איברים חזקים,מבט אמיץ - נהיה לאנשי-חיל!

לעיניגו גדל נוער עברי חדש,חסון,בריא בגופו. אמנם עדיין רחוק הוא מאותם היהודים שיצאו בקרקסאות להלחם עם גיבורי יוון והגרמנים של הצבון, אבל עוד עלה נוער זה,יגדל ויגבר. יחי הספורט! יפרצו ויפרחו אגודות-הספורט העבריות!"

אגודת ההתעמלות היהודית הראשונה נוסדה בשנת 1895 בקונסטנטינופול,בירת תורכיה. גרמו ליסודה האנטישמיים הגרמנים בקונסטנטינופול,שקבלו החלטה להפסיק לקבל יהודים לאגודת ההתעמלות הגרמנית "טוישוניה". החברים היהודים עזבו את "טוישוניה" ויסדו את "האגודה הישראלית להתעמלות",ששינתה בעבור שנים אחדות את שמה ל"מכבי".

בשנת 1897 נוסדה בפלובדיב(בולגריה)אגודת ההתעמלות "שמשון". אגודה זו נוסדה מתוך הכרה ברורה,שיש בה לתת לנוער היהודי חינוך גופני ולאומי באגודה יהודית.

בשנת 1898 נוסדה בברלין אגודת "בר-כוכבא". מיסדיה היו סטודנטים יהודים שהתליטו שיש להציל את הנוער היהודי בגרמניה מהתבוללות ולהנחם ליהודים לאומיים באגודה יהודית לאומית.

העגנת הנוער היהודי לקריאתו של ד"ר נורדאו היתה חיובית מאד.אגודות יהודיות להתעמלות ולספורט נוסדו בהרבה קהילות יהודיות. בשנת 1903 נערכה בבזל הופעה-התעמלותית לכבוד ה צירי הקונגרס הציוני השני. בהופעה ההתעמלותית הזאת לקחו חלק מתעמלים יהודים מאוסטריה-הונגריה,בולגריה וגרמניה. ד"ר הרצל, ד"ר נורדאו,פרופ.מנדלשטם ושאר צירי הקונגרס קבלו את הופעת המתעמלים בתשואות רמות. לאחר ההופעה נתכנסו נציגי אגודות ההתעמלות היהודיות שחבריהן לקחו חלק בהופעה ויסדו את "התאחדות המתעמלים היהודים" - היא ההסתדרות העולמית "מכבי".

גם בישוב היהודי הקטן בארץ-ישראל נמצאו גואלים לדעיון "יהדות השרירים" ובשנת 1906 יסדו הד"ר ליאו כהן ויחזקאל הנקין את אגודת המתעמלים "ראשון-לציון" ביפו - היא: האגודה להתעמלות ולספורט "מכבי" תל-אביב בימינו אלה. תוך שנים אחדות נוסדו עוד אגודות "מכבי" בכל ערי א"י ומושבותיה והן התאחדו בשנת 1912 להסתדרות להתעמלות ולטפורט "מכבי" ארץ-ישראל.

גם ברוסיה-הצאריסטית נוסדו אגודות "מכבי" בשנים 1911-1917 שהתאחדו בראשית שנות המהפכה הרוסית להסתדרות ארצית,אולם כל האגודות האלה נסגרו על-ידי השלטונות הקומוניסטיים.

בשנות מלחמת העולם הראשונה (1914-1918)נפסקה זמנית פעילות המכבי באירופה ובא"י,אבל מיד עם סיום המלחמה חזרו כל אגודות "המכבי" לפעילות מוגברת. בשנת 1921 התכנסה "התאחדות המתעמלים היהודים" לקונגרס עולמי בקרלסבד,בו השתתפו נציגים של 9 התאחדויות ארציות "מכבי". בקונגרס זה הוחלט לשנות את שם "התאחדות המתעמלים היהודים" ל-"הסתדרות עולמית מכבי".

ההסתדרות העולמית "מכבי" הלכה והתעצמה ובשנת 1939,ערב מלחמת העולם השניה (הנאצית)היו מאורגנים בה 37 גלילים ובהם 200.000 ספורטאים וספורטאיות.

המשך בעמוד 2.

ההתאחדות המכבי ארץ-ישראל התעצמה אף היא לאחר כיבוש הארץ ע"י הבריטים והכרזת ארץ-ישראל כבית-לאומי של העם היהודי, והגיעה לשיאה עם עריכת "המכביה" הראשונה באביב 1932.

מה היה המניע העיקרי לעריכת "המכביה" ?

בשנים שלאחר מלחמת העולם הראשונה, התפתחה מאד תנועת הספורט בעולם. התפתחות זו לא פסחה גם על היהודים, הנוער היהודי באירופה הצטרף לאגודות הספורט היהודיות. עם גבור העליה היהודית לא"י, קבלו אגודות המכבי בא"י תגבורת של ספורטאים טובים מארצות הגולה ונתחזקו בעבפי הספורט השונים. תחרויות-הספורט בין האגודות 888תבארץ ,הגדילו את הדרישה לעריכת מפעלי-ספורט לשם התמודדות בין הספורטאים. נוסף למניעים פנימיים אלה, היה עוד גורם אחד חשוב ורב-ערך מאד שהמריץ את המכבי בא"י ואת ההסתדרות העולמית מכבי לקבל את ההצעה לעריכת משחקי "המכביה" והוא: - השאיפה לשתף את הספורטאים היהודים מארץ-ישראל במשחקים האולימפיים.

במשחקים האולימפיים המודרניים, הנערכים אחת לארבע שנים (מאז 1896) השתתפו ספורטאים מכל אומות העולם. זכות ההשתתפות במשחקים האולימפיים, ניתנת רק לאומות שיש להן מדינה משלהן. ספורטאים יהודים לקחו חלק כמעט בכל המשחקים-האלימפיים ואף הצטיינו בהם, אולם ספורטאים אלה, לא הופיעו במשחקים כיהודים, אלא כנציגים של ארצות מושבם.

כדי להכין את הספורטאים היהודים לקראת השתתפותם במשחקים-האולימפיים כנציגי ארץ-ישראל - הבית הלאומי היהודי, היה רצוי מאד לערוך כנוס עולמי של ארגוני המכבי בהשתתפות ספורטאים יהודים מעולים מכל העולם - בארץ-ישראל, כדי לערוך את מבחן הכוחות ולדעת איך לכוון את מצעדיהם לקראת העתיד.

למיפגן הספורט של המכביה- צורפו גם שעמים ציוניים-לאומיים. מאות ואלפי צעירים יהודים שיבואו ל"מכביה", יראו את הארץ הנבנית, ויתישבו בה.

ב"מכביה" הראשונה שנערכה בשנת 1932 השתתפו 5000 ספורטאים מ-22 ארצות וב"מכביה" השניה - בשנת 1935 - 5700 ספורטאים מ-27 ארצות.

והנה באה השואה. מיליוני יהודים הושמדו באירופה על-ידי הנאצים הגרמנים, ובתוכם נרצחו רבבות של ספורטאים יהודים. הנהלת ההסתדרות העולמית שמושבה היה בברלין, עקרה בעוד מועד ללונדון ומשם לארץ-ישראל. בימים הקודרים של מלחמת העולם השניה, נוסדו אגפדות "מכבי" רבות בארצות אמריקה-הדרומית. לאחר המלחמה התעוררו לפעולה אגודות ה"מכבי" באירופה המערבית ועם קום מדינת ישראל הפגינו הספורטאים היהודים מחו"ל יחד עם ספורטאי ישראל, שוב וביתר שאת, את הספורט היהודי ב-5 "מכביות" מפוארות שנערכו במדינת ישראל הריבונית.

תנועת המכבי, מלאו לה השנה - 65 שנים, חוללה מהפכה ושינוי ערכין בקרב הנוער היהודי בגולה. מהפכה כזו הביא "המכבי" גם בקרב הנוער היהודי בא"י. באגודות "המכבי" התחנכן החברים לא רק בהתעמלות ובספורט, אלא גם לחיי סדר, דיקנות ומשמעת. חברי "המכבי" הפכו את לשון-הקודש של התפילות לשפה עברית חיה, לשפת-פקודות ודיבור בפי כול. באגודות המכבי הוקמו קבוצות "ההגנה" הראשונות וחברי המכבי למדו להשתמש בנשק.

תנועת המכבי היתה "בית היוצר" של הכח היהודי וחברי המכבי בא"י היוו את הגרעין הראשון של הצבא העברי. הם התגייסו לצבא התורכי, לגדוד נהגי 8888888 הפרדות שנוסד ע"י טרומפלדור וז'בוטינסקי ולחמו בגליפולי וכן התנדבו לגדוד העברי שהוקם 888 בא"י במלחמת העולם הראשונה.

תנועת המכבי בעולם מונה 32 גלילים ארציים ובהם 250 אלף חברים והנה כיום גורם לאומי גדול המלכד את הנוער היהודי בתפוצות ומגן עליהם מהתבוללות. בקונגרס האחרון (ה-16) של ההסתדרות העולמית מכבי שהתכנס באוקטובר 1968 במכסיקו, נתקבלו התלטות להמריץ את חברי "המכבי" בתפוצות לעלות ארצה ולהתישב בה. בקיץ 1969 תערך 88 בישראל "המכביה" ה-8 ומקווים שספורטאים יהודים רבים ישתתפו בה וכן מצפים שרבים מהם יחליטו להתישב בארץ-ישראל.

והגני לסיים בברכת "המכבי" - חזק ואמץ! להתראות ב"מכביה"ה-8 !!!

יוסף יקותיאלי
תל - אביב
129.ד.ת

י"א מנ"א,תש"ו 8.8.1946

קריאה למנהלת ההסתדרות העולמית מכבי,מרכז המכבי צ"י ולכל המכבים הנאמנים.

ח.נ.

צ"ה-היציבות והשרר תכונית למפולת-מפשיות היו תמיד בעוכרי המכבי. למפעלי המכבי נגשים על-פי-מרוב ברגע האחרון,ללא זמן מספיק להכנות יסודיות,בהתאמצות רבה מגיעים את המגשים ראת המפעלים ולבסוף עם סיום המפעל שנגמר בהצלחה או ללא-הועיל,עומדים עסקני המכבי מדלי אוכים,ריקים מארץ ומכסף.

אין לי להמשיך את המצב הבלתי נורמלי הזה. יש להקן תכונית מפקית למכבי צ"י שבה יוקמו במשרון כל הנורמים,החל מנשיאות המכבי העולמי ועבור באחר מכספי הארץ. ומקציבי המכבי אינם קבועים ומיוחסים על בלימה. ועדת המקיבים מרכזית צריכה לברוק את המקציבים הנזכרים ולקבוע את האינדוס המתאים לכל אחר מהם,אשר כל תגועת המכבי תהיה מחויבת ומחראית לממוגם.

הארידות מסביב אף היא אינה נורמה לכך. אחד העיקרים של המכבי - הצי-מפלגתיות, נשגם קשה. יש להקן את המעמות וליצור אוירה אוהדת בקרב הצבור. עליגו ללחום באדישות האופפת אותנו,בגים למלחמה זו את כל המציליס שלגו. כשמואל להחזיר אליגו את כל אלה מחבריגו שבאשמתגו ראקו מאתגו ויחד אתה נקום למעולה מכבית בהרצה. נגש בהקדם להכנת תכונית מפקית קונסטרוקטיבית ולחוטטה,לתקן בהקע מאתגו זעזועים ולבל נעצב את פעולותיגו בעתיד.

על-ידי קביעת מכונית למפעלים כוללים נעזור את מכרינו לפעולה מאומצת וכן יתעורר גם הצורך לקראתבד ונמצא בקרבו את אוחדינו הרבים שישתתו להגיש לגו את עזרתם בכל התוכנים.

"מכבית תשרי-תמ". הנהלת המכבי העולמי צריכה להכריז על כנוס המכבית-השלישית בחול-המועד פסח תש"ו(אפריל 1946)בתל-אביב.
למכבית זו "המכבית-משרידים" יוזמנו כל המשתתפים העברים בשני תם. צ"י-אפשר להקדים את מועד המכבית הזאת,כי עליגו להתכונן היטב בכל - בתפולה,בהכנת מכונית ובכספים, אמנם בה בשנה(באוגוסט 1948)יערכו גם המשחקים-האולימפיים בלונדון,אבל אין עובדה זאת צריכה להפריענו,מפורשינו שהגו מקוים לראותם המכבית,"שתתפד רק מצעירים ממדר(מאוריגו מ"ל)בקבוצות תלאומיות של ארצותיהם במשחקים-האולימפיים. ואפשר למפורשים הצ"י,תרי משמש המכבית אמון ומבחן מצוין לקבוצתגו המגחרת. התכרזה על בוקר המכבית השלישית מעורר מצב רוח טוב ומשלחבות לא רק בשורות המכבי,אלא בכל שדרות הצבור העברי בעולם. "יום המכבי" תקציב המכבית השלישית יצובר בהתאמה עם התקציב לקבעת המכונית,התקציב ובו'. תקציב המכבית השלישית יצובר בהתאמה עם התקציב המכבי צ"י ותסופת לב מיוחדת תנתן למרכון המכבית שתהיה כללית ואחידה בצ"י ובחו"ל.
כחלק בלתי נפרד מהמכונית המכבית-משרידים" צריכת למיות התלטה-בתוסה להעביר את עצמותיו של מנחיגו הגדול זיו מרצל זיל מריגה לצ"י. יקבל המכבי עליו את היזמה ולא ירתע מפני כל קו שתקוים צואתו של הסגדול הגדול.

"המכניזון" - מרכז המפורים בצ"י. המפעל הקונסטרוקטיבי של המכבי העולמי בשתוף פעולה מלא עם המכבי צ"י וכל מאר ארגוני המכבי בגולה,יהיה להקים את"מרכז המפורים" בצ"י. מרכז זה יכיל,אצטריון לצ"ע ולמשחקים,בית-מפר למרוות הגוף להכנת מורים,מדריכים ומפעלים בכל ענפי המפורים והמשחקים,בית-חכנך לאחי"-המכבי מאירופה ומל-ידו בית-מלאכה למכשירי המעמלות המפורים. לשם הקמת מרכז המפורים כזה הגגו זקוקים לקרקע בשטח 200-300 דונם(בסביבת ת"א,ראלי"צ,תל-ליטוינסקי,פ"ת,הרצליה,נתניה)מהקים קל או אפילו אדמת פרשית. למרכז המפורים:אצטדיון,בי"ס,בית-מלאכה,ברכת-שחיה,מגרש-משחק ובו' - יספיקו לגו 80-100 דונם ואת השטח המותר נחלק לשיכון מורגי עבוד מכביים ואוהדים ובתמורת בקבל חלק הגון מהתקציב שידוש לגו להקים את מפעלגו. בביצוע מפעל כזה ימיה מקום לשתף מעולה עם כל אגודות המפורים העבריות שבעולם ובייחוד באגודות אמריקה.

ראה דף ב'.

משלחת מתשלחים ומפעלות מצ"ח לחו"ל. יש להתחיל בהעמולה רחבה בצ"ח ובחו"ל לקראת מכבית-הצירים ולטובת המכבית
למרכז-המפורש. להגדלת מתעמולת וכן לשם הכנסות-כספיות יש @@@@ להכין ולארגן משלחת מתשלחים ומפעלות שיהיו יכולים לטלא תכנית מלאה לכשף משולם בתרבילי-התעמולות על מכשירים וחפשיים,רקודים צ"ח,פירה עברית,תמונות חיות וכו'. קבוצה זו צריכה להיות מורכבת מבחירי הנוער מלנו בגיל 17-20 שנה @@@@@@@@@@ ותכנית הצגותית צריכה להיות מתרבתרות ביותר. קבוצה זו תבקר בארצות-הברית ושמה יש להרכיב ולכוון ועדות מקומיות שתדאגנה לכל הסידורים וביחוד למכירת תכרטיסים המוקדמת והשלמת הפגנית.

השתתפותנו הרשמית בשחקים האולימפיים 1948. למרות השתייכותנו לועד-האולימפי הבין-לאומי מתת 1934 ולמרות הפגודים הבין-לאומיים המאפשרים את השתתפותה של נבחרת צ"ח במשחקי האולימפיים,לא נעשה אצלנו כל צעד ממשי בהכנה לקראת הימים הגדול בלונדון(באגוסט 1948). לא נחפש את האחריות להתנהגות זו,אבל נחפש בהקדם את הדרך לתקון המצב הרע הזה. מסתמים מונים שיין כאן המקום לשרטט,לא רצוי שהועד האולימפי הצ"ח ינס לעריכת פגנית מיוחדת @@@@@ לשם השגת האמצעים הכספיים הדרושים להכנת המשלחת האולימפית ולכטוי הוצאותיה. הנסיון תיתה לטובי שניים בחודת ועוד אני מחזיק בה גם היום שיש ליצור קרן מיוחדת לטיפון התוספות הבין-לאומיות של הספורטאים העברים בצ"ח. שקרן מצידה(דיזנגוף 7)צריכה לקום בהקדם תחת אגודת האולימפי,הכנבי הצ"ח,הועד האולימפי הצ"ח והתאחדות של אגודות הספורט לחובבים בצ"ח. יש להכריז על חודת "פרוטה-הספורט",זאת תהיה התרומה היחידה של כל הספורטאים העברים בעולם לקרן זו. ערכה 5 מיליון לפי הסטטיסטיקה של כל הארצות,הרמה זו תגבה מכל ברטיס-חבר,כרטיס-כניסה לכל מפעלי הספורט הוגיבותיו בצורת גרול או חותמת. קביעת "יום הפורטה" פיוחד שיערך מדי שנה בשנה ושכל ההכנסות ממפעלי הספורט,בחים,תגיבות,ברטיס וכו' יחזו קודש לקרן הבין.

מכשיר בלכלי בצ"ח. לשם ביצוע המפעל של "הפרוטה-הספורט",ושאר פעולות כספיות וכלכליות יש הכרח ביצירת או בהכישת חברה בצ"ח שתתאים למכבית הפעולות של המכבי. על דבר זה הדחלט זה פעמים רבות ואף הקונגרס של הפסתדרות העולמית במכבי בפריז(1929)אשר בפגם השניה את ההחלטה היו ויש עתה להחזיק גם ההחלטה הזו,בי בלעדי המכשיר הזה לא יכון המשק המכבי.

זאת חיצ תכנית בקוים כלליים גלי להכנס לפרטי-הפרטים,קריאתי מוקנית אל כל מוסדות המכבי דאל כל העסקנים,קומו לעבות. אל תדחו כל הפעה המגיעה אליכם, דונו בה בכובד ראש ובעיקר גלו רצון טוב לשתוף פעולה עם כל הגורמים שיש בהם נכונות לתרום לטובת המכבי.

יוסף יקותיאלי

ג' הכוונים הקלים.

23/3 כ"ו בניסן 23/3/23

1/104.

תרס"ו תשט"ז
50
1906
1956

השתתפות ארץ-ישראל במשחקים האולימפיים ה-14(של האולימפיידה ה-14)בשנת 1948

פרשי,לא לפרסום. מיכום והצעות מאת יוסף יקותיאלי,ת"א,2 בספטמבר 1945

ענין דבר: הועד האולימפי לא"י הוכר רשמית על-ידי הקונגרס של הועד האולימפי הבין-לאומי בשנת 1934 במושבו באתונא. למשחקים האולימפיים שנערכו בברלין בשנת 1936 הוזמנה גם ארץ-ישראל,אבל ארץ-ישראל לא נענתה להזמנה. הקול.קיש ד"ל, שהיה בתקופה ההיא נשיא הועד האולימפי לא"י,ענה לועד האולימפי בברלין,כי היות והועד האולימפי שלנו וכן הספורט שלנו עודם צעירים,אין הם מוכנים עוד לקחת חלק במשחקים האולימפיים.(לשם האמת ההיסטורית,עלי להודיע בזה,כי דובר והומכם בין החי"ם,שכיהן בתקופה הנ"ל,מזכיר-כבוד של הועד-האולימפי הא"י,ובין הקול.קיש,כי ההזמנה לגרמניה תוחזר דרך מחאה על הנאציות הקיימת שם,אבל התשובה של הנשיא היתה כפי שציינתי לעיל.) במשחקים של האולימפיידה ה-12 שהיו אריכים להערך בשנת 1940 במוקיו ושהוחלט להעבירם אח"כ להלסינקי,היתה ארץ-ישראל משתתפת בוודאי שכם אחד עם כל עמי העולם. והנה באה המלחמה הנאצית והמשחקים לא התקיימו לא בשנת 1940,אף לא בשנת 1944. עתה עם גמר מלחמת יפן,וא"א, עם סיום מלחמת-העולם השניה,החלו לדיין בועד האולימפי הבין-לאומי בדבר עריכת המשחקים של האולימפיידה ה-14 בשנת 1948. בפגישה שנערכה באצרסם ש.ז.בלונדון,ברונה השאלה הזאת,בחוג מצומצם(מהידיעות שהגיעונו השתתפו בפגישה זו היה אדסטרום(שודיה),ברונדיג'(ארצות-הברית)לורד אבדרד(אנגליה)ובאו לידי החלטה לכנס בספטמבר 1946 את הקונגרס של הועד האולימפי הבין-לאומי בלוזן(שויץ)ובו בקונגרס יוחלט אם לערוך את המשחקים בשנת 1948 והיכן לערכם?

כפי שהגיע לאזני,הובעה הדעה בחוגי הספורט שלנו,כי יש להתכונן לשלוח בא-כח מא"י לקונגרס ללוזן וכו',לראבוכי הגדול,לא יוכל בא-כח של א"י לקחת חלק בקונגרס הנ"ל, כי זה בנגוד לחוקה של הועד האולימפי הבין-לאומי(כפי שאבאר להלן).

הועד האולימפי הבין-לאומי העומד בראש המשחקים-האולימפיים,הנהו מוסד קבוע ותמידי הבוחר את עצמו. בועד העליון הזה נמצאים לכל השחות חבר אחד ולכל היותר 3 הבריח לכל ארץ שגה קיים ועד אולימפי לאומי וכן נמצאים במועצה בא-כח אחד לכל פדרציה בין-לאומית של כל מקצוע מפורש הנכלל בתכנית המשחקים האולימפיים. חברי הועד העליון הזה,אינם מחויבים לחיות בתיכי אותה הארץ,שאותה הם מיצגים בועד האולימפי הבין-לאומי. הם נחשבים כצירים של הועד האולימפי הבין-לאומי אל האגודים האולימפיים ופדרציות הספורט שבארצותיהם. לכן אין הם נזקקים למנדטים של הועדים הארציים או של הפדרציות הארציות שבארצותיהם,ועל ידי כך חפשים הם בהבעת דעותיהם והצבעותיהם,לדעת מיסדי הועד האולימפי הבין-לאומי,מביא דבר זה תועלת רבה לשמירת האוביקטיביות בועד האולימפי הבין-לאומי. כמובן מאליו שהועד האולימפי הבין-לאומי מקדיש תשומת לב רבה לבחירת החברים שלו למען יהיו מתאימים לתפקידם הנכבד הזה.

הועד האולימפי הבין-לאומי המנה את צירו בארץ מסוימת,רק אחרי שארץ זו לקחה כבר חלק פעם אחת במשחקים-האולימפיים.

מהאמור לעיל מתברר,כי לא"י עוד שרם נתמנה ציר,כי א"י שרם לקחה חלק במשחקים-האולימפיים. בקונגרס האחרון,שהתקיים במדריד,אורגנה ואף יצאה לפועל פגישה בין הנרף בייליס-לאשור,נשיא הועד האולימפי הבין-לאומי ובין הקול.קיש ד"ל,לשם היכרות הדדית. דבר זה בוצע לאחר מו"מ ממושך באמצעות ידידנו חדיר שמידט,ציר הועד האולימפי הבין-לאומי לאוסטריה בתקופה ההיא,אשר רצה לחבין את הלבבות למנוי ציר עבור א"י,לאחר השתתפותנו במשחקים בשנת 1940 בהלסינקי.

הכל יודעים,כי לא על נקלה הושגה ההכרה הרשמית של הועד האולימפי הא"י. נשוחינו להתקשרויות לפורדות הספורט הבין-לאומיים התחלו כבר בשנת 1921,הדבה מכשולים עמדו בדרכנו ובעמל רב הרחקנום עד בוא האשור המאר בכסף בשנת 1934. ועדנו הוא כיום מובר רשמית,אבל לראבוכנו הגדול,הוא קיים לעת-עתה רק על הניר ולא עשה כל פעולה של ממש בכדי להוכיח את פיאותו,חובת כלנו היא לעוררו לפעולה,כי אחרת עלולים אנו לאבדו ולגרום לתגועת הספורט שלנו נזק רב.

השאלה המדינית של א"י ידועה היטב לועד האולימפי הבין-לאומי וכן ידוע להם, כי הספורטאים הערבים אינם משתפים פעולה עם הספורטאים היהודים. ידידינו שרשו ותמכו בהכרתו הרשמית של הועד האולימפי הא"י,שענו והוכיחו,כי הספורט הא"י קיים ופותח אך ורק תודות ליהודים ולכן אין למנוע מאתנו האחרונים את ההשתתפות במשחקים-האולימפיים. נוסף לזה גימקו את טענותיהם בעובדא שא"י הנה הבית-הלאומי של היהודים ולכן תם רשאים ליצג את בימם הלאומי.

כהוכחה למסקנתי הנ"ל הנני לצטט בזה שורות אחדות ממכתבו ש ל ה' אדמטרו(נשיא ההתאחדות הבין-לאומית לאתלטיקה-הקלה,אשר הנהו אחד המבודים הנכבדים והמעילים ביותר בועד האולימפי הבין-לאומי)לחיים מה-7 ינואר 1935:

"שמעתי שארצכם נמנעת לקחת חלק במשחקים-האולימפיים בשנה הבאה בברלין. הבחכם הנכם עושים זאת? נדמה לי שחקו הנכון ביותר עבור ארצכם הוא,להשתתף ולו רק עם מספר קטן של אתלטים,למען הראות את בזיונכם למנהיגים השוררים עתה בגרמניה. יש מספר אתלטים ונתיבים בגרמניה בעלי אותה הדת שלכם ואתם תחזקו את מצבם על ידי השתתפותכם. בקשר לבקורו של ה' ברונדג' בגרמניה,היה לי העונג להפגש עם נאי-בח של הסתדרות המכבי והתאחדות לוחמי החזית היהודים,שם. שהי ההסתדרויות האלה תקחנה חלק במכבות למשחקים האולימפיים ואם מי שחוה מהאתלטים שלהם יהיה די שוב,ייצג את גרמניה במשלחת הגרמנית.

אני כותב את המכתב הזה בשם עצמי,כי הנני מעוגין בסוגת האנושיות בכללה ללא הדל דת."

עליגו אפוא לחרול להיות פסיביים ולהסתפק בועד פורמלי בלבד,אלא,בפעילו בהתאם לחוקתו ולתפקידיו ונגש להכין את עצמנו להשתתפותה של ארצנו והכית הלאומי העברי במשחקים האולימפיים הצתידים. במשחקי

התשתתפות של ספורטאיגו/באולימפיידה ה-14 תהיה ההשתתפות הראשונה של עם ישראל, עיני כל העולם - יהודים וארייבים - תהייגה נשויות אל ספורטאיגו. חובתגו היא לדאוג לכך שההופעה הראשונה הזו תהיה נאה ושמשלחתגו תשאיר רושם טוב על כל רואיה. אמנם יודעים אנו,כי אין עוד בכח אנשיגו,אשר ייצגו את ארצנו,למשוך את תשומת הלב של חובגי המשחקים בחשיגיהם המצוייגים,הרבה פעמים גדולים,חזקים ועשירים מאתנו המשתתפים במשחקים-האולימפיים המודרגיים מראשיתם,טרם האליחו לשמוע את המנוגיגם באצטדיון-האולימפי ולראות את דגלם מונף על תורן הנצחון. הם לא הצליחו אפילו להשיג מקום שני בין שאת הראשוגים. אין אפוא לדרוש מאתנו "אצעידים" במשפחה האולימפית לנחול בצחורות בבר בהופעתנו הראשונה,לעומת זאת יש לעשות את הכל לטען תהא הופעתה של משלחתגו יפה בארגונה ובצורתה. התעמולה הלאומית תופסת מקום חשוב בהופעות בבחרות העמים,בשתדל לעשות אפוא העמולת-אחדה לעם ישראל ולארצו. אבל עלי להדגיש,כי אין הספורטאים שלנו חפשים מהתכוגגות מקצועית באותם התחרויות שבתן נחלי ש לשתף מתחרים שלנו. התכוגה השכנית צריכה להיות רציגית מאד מאד,עליגו לבור לגו את מקצועות הספורט,שלדעתנו,נוכל להכין בהם יריבים רציגיים. אל נשכח שהיתה בשגים האחרוגות מלחמה איומה,עמי אירופה דוכאו בפשך השגים האלה ורבבות צעיריהם נפלו ואיבם,ורמה הספורטיבית לא תהיה איפוא גבוהה מאד במשחקים הבאים. ואם ספורטאיגו הצעירים יקבלו את האמון המתאים,רשאים אגו לשאוף לתוצאות טובות. שלוש שגים עד ל-1948 למגיגו, תקופת זמן די מספיקה לפעולה פוריה.

מקצועות בהגנית הלימיגקי היון: אתלטיקה-קלה,התעמלות,התאבקות,מיוף,מלחמת-חפש מודיגית,שחיה וכדור-טים,שיט וירשות,קליעה למטרה,הרמת משקלות,אופגים,כדורגל,מלחמת-עפר, רכיבה,בוקס. וכן תחרויות באמגות(אדריכליות,שירה,פרוזה וציור).

עבודת הסכגאים שלנו תהיה לבחור את המקצועות הבאים בחשבון עבורנו. בשמחה עליגו לשאוף לגדולות.בהתעמלות שוררת אצלנו חזקה גדולה,אבל ישנה האפשרות להכין קבוצה לדוגמא לשם הפגנה.בהתאם לסעיף 9 של החוקה האולימפית רשאית כל ארץ להפגין את התעמלות ע"י קבוצה לדוגמא,כל קבוצה כזו צריכה למגות לא פחות מ-16 מתעמל או מתעמלת וזמן החצגה לא יארך יותר מ-45 דקה. שום פרט או נקודת יתגו לקבוצה כזו,אבל לדעתי נוכל להעמיד קבוצת מתעמלות לשם הפגנה-תעמולתית. גם קבוצת כדורגל נוכל להכין ואולי גם קבוצת הוקי. על אלה חדבדים ידונו ויחליטו אנשינו המסכנאים ותוצאות ההכנה והמבחנים יוכיחו לנו את המקצועות שבהם נשתף את ספורטאינו במשחקים-האולימפיים.

האמצעים בלי תקציב להכנה,ציוד ואחיכ לנסיעה לא תיכון השתתפותנו. להשגת האמצעים-הכספיים: הכספיים צריך לגשת מיד. הועד האולימפי הא"י צריך להרמיב ועדה כספית שעליה יוטל סכומי כסף גדולים לשם הכנת משלחתנו למשחקים-האולימפיים. יש ליצור קרן מיוחדת שתאסוף תרומות,תשיל מסים על אגדות ספורט,על מפעלים,להנהיג את "פרוטת-הספורט" בחיים,לגבותה בכל הזדמגות,לערוך ימי טרס וכו'.על הכל יש ליצור הלך-רוח והתלהבות לקראת השתתפותנו הראשונה במשחקים האולימפיים.

תצעתי לועד האולימפי הא"י לכגס לפגישה אישית את כל אגשינו הפעילים וחובבי-הדעה-הספורטיבית שבקרבנו בחול-המועד סכות שיץ לתל-אביב לשם ברור וליבון השאלה האולימפית שלנו

בפגישה כזאת, טיהיה לה רק צופי אקדמי בלבד, יוכל הועד האולימפי הא"י להכיר את הדרוש ולהסיק את המסקנות לקראת פעולה נמרצת.

ישנם עניינים שאין בדעתי לנגוע בהם בכתב, אבל יהיה צורך לברר בין חברים, ובהם שאלת ההתאחדות לאגדות הספורט לחובבים באי', שאי-אפשר להזניחה יותר, כי בלי התאחדות מאורגנת יפה ופעילה היטב, לא תתכן כל הבנה מפורטיבית של נבחרתינו.

לכ'
חתי בחום יות,
מזכיר-הכבוד של הועד האולימפי לא"י,
חיפה.

ידידי היקר,

הנני שולח לך בזה את רשימתי דלעיל שבה הנני מביע את מעט מרעיונותי בדבר השתתפותנו במשחקים-האולימפיים הבאים. לדעתי רצוי היה לבצל את ההזדמנות של החגים ותצים עלינו למובה ולכנס לשגישה-ידידותית בתל-אביב את כל אותם מחבריגו שהראו פעילות בעבר ואשר יש להם הבנה בעניינים העומדים לפנינו. עלינו לעורר תשומת לב בין האנשים שלנו, להכין אנשים שיסתיעו למשוך בעול וכו', ובפגישה כזו, שתשא אופי בלתי רשמי, ישנה האפשרות לקרב לבבות ולעורר את "החזון" הדרוש לנו להשגת מטרתנו.

בברכת שנה טובה.

שלך

העתקה לחי שלם, תל-אביב.

כנ' אדר ב' תש"ח
2.4.48

השתתפותה של ארץ ישראל במשחקים האולימפיים

המשחקים האולימפיים המודרניים, שיוזמם היה הברפתי ברון פיר דה קוברטין, נערכו לראשונה בשנת 1896 באתונה. ראשיתם היתה מצערה, אבל במשך השנים הפכו להיות לחג בין לאומי גדול של הנוער מכל קצוי תבל. משחקים לא נערכים אחת ל-4 שנים ומשלחות מכל הארצות לוקחות חלק בהם.

המשחקים האולימפיים ה-14 נערכו ב-29 יולי - 15 אוגוסט ש.ז. בלונדון. 57 ארצות הוזמנו לשלוח את נבחרותיהן למשחקים האלה וארץ ישראל בתוכן.

ספורטאים יהודים השתתפו במשחקים האולימפיים מראשיתם, אבל הם לא הופיעו בתור יהודים, אלא בשם אותן הארצות בהן הם מתגוררים. עם תחיית עמנו ובנין ארצנו הצלחנו להקים גם אצלנו את כל מוסדות הספורט הטוניב ולספחם למוסדות הספורט הבין לאומיים. כן נוסד בארצנו ועד אולימפי שהוכר רשמית בשנת 1934 ע"י הועד האולימפי הבין לאומי.

ארצנו הוזמנה לקחת חלק במשחקי 1936 שנערכו בברלין, אבל הועד האולימפי שלנו דחה את ההזמנה, כי לא רצה לשתף פעולה עם הנאצים. בשנת 1940 היו צריכים המשחקים להערך בטוקיו, אבל לרגלי מלחמת יפן-סין העבירו המשחקים המשחקים להלסינקי (פינלנדיה) וגם שם לא התקיימו לרגלי המלחמה העולמית. כן מנעה המלחמה העולמית את עריכת המשחקים האולימפיים בשנת 1944.

השנה יערכו המשחקים, כפי שהוזכר לעיל, בלונדון. הועד האולימפי שלנו נענה בחיוב להזמנה שקבל מהועד המארגן. אגודי הספורט שלנו החלו בהכנת הספורטאים. תקותנו חזקה, כי משלחתנו תהיה מורכבת מטובי הספורטאים העבריים בארצנו ללא הבדל מפלגה ומעמד במשתפותם הפעילה של ארגוני המכבי, הפועל וכל שאר אגודות הספורט.

עלינו לציין את הערך התעמולתי הרב בהופעת אנשינו בצבעיהם הלאומיים במפקד הלאומים הגדול בלונדון, ביחוד עתה בעצם מאבקנו הגדול על עצמאותנו. כן עלינו להדגיש שזאת היא הופעתנו הראשונה על במה בין-לאומית חשובה זו, למרות שברותנו בועד האולימפי הבין לאומי משנת 1934 ואי השתתפותנו יכולה לנרום לנו אי נעימויות רבות ואברן רבנאותנו בספורט הבין לאומי בשם א"י. במשחקים האולימפיים הנוכחים תשתתפנה משלחות מהלבנון וסוריה (זאת היא הופעתם הראשונה) ולא יתכן בשום אופן שאנו נעדר מהם הפעם משלחתנו תהיה מורכבת מ-50-60 איש ואני מעריכים את הוצאות הכנת האנשים, ציודם איכסונם במשך עשרים יום בלונדון ונסיעתם הלוך וחזור ל- 10 אלפים לא"י.

הועד המארגן. את הפרטים האלה אפשר גם למסור תלגרפית.
15 יום לפני התחלת התחרות הראשונה של מקצוע ספורט מסויים צריכה הרשימה המכילה את שמות המתחרים הבודדים להמצא בידי הועד המארגן, אחר המועד הזה לא יתכן כל שנוי בהמשלחות.....

בכדי לתת הזדמנות במשך ימי המשחקים-האולימפיים להראות שטות מועילות בחנוך הגוף ע"י התגוננות-מופת בהתעפלות, מקבל הועד האולימפי הבין-לאומי הצעות בדבר הופעת קבוצות מתעמלים-חובבים לשם דיון בהן והעברתן לועד המארגן. כל מס-הדשמה לא יחול על המשתתפים הנרשמים.

סעיף 10: א) מספר המשתתפים לכל תחרות-יחיד לא יעלה על שלושה לכל ארץ (כלי מלואים).

ב) לכל תחרות בקבוצה רשאית כל ארץ לרשום קבוצה אחת עם מספר מלואים בהתאם לחוקה של אותו מקצוע ספורט.

סעיף 16: תלונות בדבר חובבות של משתתף או בדבר נתינותו תובאנה לפני ההתאחדות הבין-לאומית של אותו מקצוע ספורט שאליה משתייך המשתתף והיא תחליט בדבר.

סעיף 23: אין הועד המארגן משתתף בהוצאות הדרך של המשלחות השונות. תפקידו אבל לדאוג לכך שההוצאות תוקטנה עד כמה שאפשר.

סעיף 24: הועד המארגן מחויב להבין עבור הספורטאים אכסון ואכל במחירים מוזלים כפי שיקבעו מראש לפי גולגולת ולפי יום. הוצאות האכסון והאכל תכוסינה ע"י הלאומים המשתתפים והם יהיו גם האחראים בעד כל נזק שיגרום ע"י ספורטאיהם.

סעיף 25: בכדי להקל על המו"מ בין הועד המארגן ובין ראשי-המשלחות, על הועד המארגן למנות אישיות בתור "מקשר" (אטאשה). המקשר הזה צריך לדעת את שפת הארץ של המשלחת. מנוי המקשר יעשה בהסכמה הדדית של הועד המארגן ושל הארץ המשתתפת. תפקיד המקשר יהיה הדאגה והטפול בכל ענייני המשלחת שבה הוא מעוגין.

המקצועות השונים במשחקים האולימפיים הנערכים בהלסינקי מכילה את מקצועות-המשחקי הלסינקי: הספורט הבאים: אטלטיקה-קלה, התאבקות, טיוף, מלחמת חמש מודרנית, שיט וייכטות, שחיה, קליעה למטרה, הרמת משקולות, תחרות-קנאו, אופנים, כדור-מים, כדורגל, מלחמת-עשר, קפיצה המימה, התעמלות, רכיבה, בוקס.

הפתיחה הרשמית תהיה ביום השבת 20 יולי בשעה 2 אח"צ, הנעילה הרשמית תערך ביום הראשון ה-4 אוגוסט בשעה 8 בערב.

באיזה מקצועות א) באטלטיקה-הקלה יש לנו סכויים קלושים מאד, כי השיבינו עודם דלים נשתתף ? : בהשואה לזולתנו. נקח לדוגמא את המינימום שידרש מאת המתחרים שיוכלו לגשת להתחרויות הסופיות במקצועות הבאים:

בקפיצה לגובה	-	187 ס"מ
" לרוחק	-	720 "
" במוט	-	390 "
" משולשת	-	14.50 מ.
דיסקוס	-	45 "
כידון	-	65 "
פטיש	-	49 "

הוא הדין גם בנוגע לריצות שאף בהן אין לנו תקוות רבות, אבל למרות כל זאת מצווים אנו לגשת להכנות רציניות באטלטיקה-הקלה, עלינו להתסיב בחפוש "כוחות" בתחרויות שונות, בערוך אמונים ל"נבחרים", נתן לחם הזדמנות של תחרות נגד כוחות באו"ל, במלה אחת נעשה את כל המאמצים להעלות את דמת הא"ק במשך העונה הבאה ונשלח קבוצת אטלטים במספר לא גדול, כי רק בדרך זו יש לנו לקוות להגיע פעם לתוצאות טובות של האטלטים שלנו גם במשחקים-האולימפיים.

ב) כדורגל - זה לא מעניינו בתור התאחדות.

ג) במלחמת-חמש מודרנית (רכיבת-שדה 5000 מטר, סיוף, קליעה למטרה-20 ירות כ 25 מטר במרחק 25 מטר, שחיה - 300 מטר חפשי, ריצה 4000 מטר בשדה). יתכן שנמצא ספורטאי מתאים שיתאמן ויופיע בשמנו.

ג) התאבקות, בוקס והרמת משקולות - יתכן ג"כ שימצא מי שחוא ואולי ינסה הירשל את כחו ?

ה) בהתעמלות שורדת אצלנו הזנחה גמורה,אבל יש לנסות ולחפש מתעמלים על מכשירים שיתאמנו,שמא ימצא מי שהוא מהם שיהיה ראוי להופעה. באופן מיוחד ברצוני להסב את תשומת הלב לכתוב בסעיף 9 של החוקה-האולימפית שכל ארץ רשאית להפגין את ההתעמלות שלה ע"י קבוצה לדוגמא. לפי ההוראות המפורטות שמצאתי בנדון זה יוצא: שכל ארץ מעונינת צריכה לפנות למזכירות של הועד-האולימפי הבין-לאומי ללוזאן לא יאוחר מאשר במשך שני חדשים בערך לפני מועד המשחקים ולהודיע את רצונם לשלוח קבוצה לדוגמא. כל קבוצה כזו צריכה למנות לא פחות מ-16 מתעמל ו-(או)16 מתעמלת. זמן ההצגה לא יארך יותר מ-45 דקה. שום פרס אף לא נקודות לא ינתנו לקבוצה כזו.
דעתי שעלינו להרכיב קבוצה של מתעמלות,אשר לא יש לבחור מהחומר הכי משובח שלנו וללמדן תכנית יוצאת מן הכלל,כי בזה נוכל להפגין את מציאותנו באופן מצוין.

ו) שחיה וכדור-מים,על אלה אין צורך להרחיב את הדבור,כי בקצועות אלה ומתנו לא רעה ואם אפילו לא נשיג מקום בין ששת הראשונים,הרי יש לעשות את כל המאמצים שהנבחרת שלנו תקבל את האמון הדרוש.
הטפול הראשון בהכנת הספורטאים הבאים בחשבון צריך להמסר לועדות המקצועיות, עליהן החובה לעבד בהקדם הכי אפשרי תכנית של תחרויות למציאת הספורטאי 88888 הבלתי ידוע ולהוציאה לפועל בהקדם. הייתי מיעץ לכל ועדה להתחיל בחפוש בכל האגודות ע"י קביעת 5 הספורטאים הכי טובים בכל אגודה לכל מקצוע ואח"כ עמשת הספורטאים הכי טובים בכל מחוז ועיר ולבסוף עשרת הספורטאים הכי טובים לכל ענף ספורט בכל הארץ.
יש לציין מעתה את מקצועות הספורט שמהם ברצוננו להוציא נבחרת עבור המשחקים-האולימפיים,למען התחיל בפעולה-הכנה רציונלית,ההחלטה הסופית צריכה לבוא באביב 1940,בינתים יש לעודד את כל הספורטאים למקצועותיהם השונים לפעולה. עלינו להקיף גם את בתי-הספר,בזה את התיכוניים שמא יתגלו בהם כוכבים.

האמצעים לא קל הוא לסמן תכנית להכנת הנבחרת שלנו במקצועות הספורט השונים. הכספיים: אבל על כל פנים הרי זה יותר קל מאשר להשיג את האמצעים הדרושים לשם הגשמת התכנית מהמחשבה לפועל. אף פעולה שלנו לא תצליח אם יחסרו לנו האמצעים ולו הכי מינמליים הדרושים לעריכת אמונים מסודרים ולארגון תחרויות בחינה וחפוש של ספורטאים ולבסוף אמון רציונלי של הנבחרת והוצאות צידה ונסיעתה למשחקים-האולימפיים. כבר הזכרתי בפתח דברי שאין עלינו בתור התאחדות לדאוג לשאלות הכספיות הנוגעות להכנת הנבחרת שלנו ולכספי הוצאותיה,זהו מתפקידו של הועד האולימפי הא"י,אבל בהתחשבות מהשאלה הכספית והטלתה על אחרים לא נושע, עלינו למצוא את הדרך אל הועד האולימפי לעוררו לפעולה,להפעילו ולהשיג בכחות משותפים את הכספים הדרושים לנו.
במצב הקשה השורר עתה בארצנו,יקשה לנו מאד להשיג כספים,אבל אין זה מפטר אותנו ממאמצים יוצאים מן הכלל,כי דבר אחד צריך להיות ברור לנו - משלחת שלנו מוכרחה להופיע במשחקים-האולימפיים ויהיה זה בכל מחיר. ישנן הרבה דרכים להשגת אמצעים כספיים,וישנם גם הכחות המתאימים אשר אפשר יהיה לרתמם לפעולה,אבל דבר אחד חשוב מאד עומד לשטן בדרכנו והוא:חוסר האחוד בין אגודות הספורט השונות. כאן אני מתרין שההתאחדות צריכה לעשות את כל המאמצים בכדי לספח אליה את כל אגודות הספורט העבריות שעודן כיום מחוצה לה ולו ע"י נתינת פריולגיות מיוחדות להן,כי אם ברצוננו לצאת אל העם לשם מגבית לטובת המשחקים האולימפיים,עלינו להבטיח בראשונה את האחדה הכללית של הצבור וזאת נוכל לעשות אם לא ימצאו מתנגדים לנו בשום שדרה משדרות העם.
יש תחת ידי הצעות מעשיות לשם ארגון המגבית-האולימפית,אבל תורן יגיע לאחר הנתן מצדנו דחיפה עצומה לועד-האולימפי הא"י למען יגש לעבודה. צעדנו הראשון צריך להיות פגישה תכופה עם חברי הועד האולימפי ודיון מלא אתם על דרכי פעולתם בעתיד. יצירת מועצה אולימפית מורחבת שבה ימצאו באי-כח לכל מקצוע ספורט אוליפי וכן מספר אישים אשר יכולים להביא לנו תועלת בארגון המגבית.

הצעות בקשר להכנת המשלחת תא"י למשחקים האולימפיים – מוצעות ע"י יוסף לוי תיאלי

1. באידה מקצועות ישתתפו ספורטאינו:

א. באטלטיקה-הקלה יש לנו סכויים קלושים מאד, אם אפילו נצליח בשאלת הספורטאים היהודים שטרם נתאזרחו, הרי השיגינו דלים והלואי שנגיע למינימום, אבל עלינו לשלוח קבוצה מצומצמת של גברים וגברות, כי ע"י ההשתתפות נשיג הרבה.

ב. שחיה וכדור-מים, באלה יש לנו סכויים יותר טובים מאשר באטלטיקה, אם אפילו לא תצליח קבוצתנו להיות בין עשר הראשונות, הרי בכל זאת יש תקוה לחפוש אל המקומות 11-15. מלבד זאת תוכל קבוצתנו זו לסדר מסע תעמולה באירופה. אבל גם במקרה הזה תלוי הרבה בהצלחתנו להעביר את הצעתנו לקונגרס בלונדון בדבר הבלתי-אזרחים.

ג. בכדורגל, הסכויים מפוקפקים מאד, אבל יש להשתתף בהתחרויות.

ד. במלחמת-חמש מודרנית – אולי ימצא יחיד כזה (יואב אוירבך?) וצריך לחפשו. בשאר מקצועות הספורט אין לנו כל סכויים (אומרים שהירשל מתאמן בהתבאקות והוא מאמין להשיג מקום טוב, שאלתו עוד יותר קשה, כי הוא כבר הופיע פעם בשם אוסטריה) אבל צריך בכל זאת לחפש.
לדעתי יש לערוך התחרויות-חפוש בכל מקצועות הספורט השונים ולהוציא את כל עשרת הראשונים בכל מקצוע, דבר זה חשוב הנהו מאד וישמש לנו יסוד להשיגינו הלאומיים.
את מספר חברי המשלחת כלה הנני מעריך ל-50-70 איש (מחרים, מאמנים ומלוים), את הוצאות ההכנה והנסיעה אני מעריך ל-1500 לא"י.

2. שאלת הכספים: במצב הקשה השורר עתה בארץ קשה מאד להשיג כספים, אבל אין זת מפטר אותנו מלנסות כל מיני נסיונות, כי דבר אחד צריך להיות ברור לנו – משלחת שלנו מוכרחה לנסוע להלסינקי בכל מחיר. חבל שהפסדנו שנה שלמה ללא-פעולה, אבל עוד לפנינו שנה ואם נעבוד במרץ נשיג את התקציב שלנו.

א) יש ליצור את "קרן מאיר דיזנגוף" שתפקידה לאסוף כספים עבור הופעות בין-לאומיות, מטעמים פוליטיים עלינו להיות זהירים ולא לאסוף בעת כספים ע"י קרן אולימפית, כי מי יודע אם לא ידרשו מקרן כללית כמו "קרן אולימפית" הוצאת כטפים גם עבור ספורטאים לא עבריים? לעומת זאת נוכל למסור לקרן מאיר דיזנגוף סמכויות זמנידת לאוסף כטפים עבור השתתפותנו בהלסינקי.

ב) יש להכריז קונקורס בין הצירים עבור הסמל האולימפי שלא"י. לדעתי יכיל הסמל הזה את חמש-הטבעות, את הצבעים הלאומיים שלנו, ענף זית ומגן-דוד. את הסמל עלינו לרשום באופן רשמית אצל השלטונות, למען תהיה לנו בעורת על השמוש בו. עלינו להזדרז בשאלת הסמל בטרם בוא ה"גזרות", כי במקרה שנתקל בקושיים בשאלת הדגל, נתנהם ב"סמל" שבו לא תוכל להול הפרשה.

ג) את השמוש בסמל יש לנצל, בלחלן: סיכות שתופצנה בצבור במשך תקופה מטוימת במחיר מטוים; סמליב מיוחדים עבור אוטומוביליטם; בולים לשמוש בצבור; סמלים לסיגריות, לגפרורים ולשאר תוצרת.

ד) יש צורך להגביג את חובת "פרושה-הספורט" בצורת מס על כל כרטיס בהתחרויות חגיגות ונשפים, לבוא לידי הסכמים עם בתי-מסחר שונים, קולנוע וכו" שישתמשו ב"פרושת-הספורט" בתור פרסומת להגדלת מספר הקונים.

ה) לשם הצלחת המפעל הכספי, ביחוד עריכת מגבית וימי טרט, רצוי מאד לבוא לידי הסכם עם כל ארגוני הספורט העבריים בארץ (בדבר הקשרים עם קלובים לא-יהודים דרושה זהירות רבה, משלחתנו תיצג לפי הקנותינו את הביה-הלאומי העברי). נקחל לדוגמא את פינלנדיה, שם נעשה לפני זמן קצר, הסכם בין ארגון הספורט הכללי ובין ארגון הספורט של הפועלים לשם פעולה משותפת עבור הממחקים האולימפיים. ע"י הסכם כזה נוכל להבטיח את הצלחת הפעולה הכספית. אין להשוש כאן על השתלטות, ההופעה בהלסינקי תהיה בשם העם העברי ולא בשם ארגון זה או משנהו.

ו) יש לארגן הגבלה, כל קונה כרטיס יזכה, את הפרסים יש לאסוף מהקבוץ.

ז) יש לפנות להו"ל לקבוצים וליחידים לשם השגת הרומות וכן גם בארץ.

ח) בקשר לאכסון משלחתנו יש להתקשר מיד עם המכבי פינלנדיה ועם קהלת הלסינגפורס.

ט) יש להתקשר עם משרד נסיעות שיארגן קבוצת תירים ונקבל ממנו הכנסות.

י) המועצה-האולימפית צריכה להבחר, בקרב 15 חבריה יהיו 6 שייצגו את עבפי הספורט הבאים: אטלטיקה, שחיה, כדורגל, כדורסל, בוקס, התאבקות וסיוף. שאת החברים יהיו אישים היכולים לעזור לנו.

1. באיזה מקצועות ישתתפו ספורטאינו:

א. באטלטיקה–הקלה יש לנו סכויים קלושים מאד, אם אפילו נצליח בשאלת הספורטאים היהודים שסרם נתאזרחו, הרי השיגינו דלים והלואי שנגיע למינימום, אבל עלינו לשלוח קבוצה מצומצמת של גברים וגברות, כי ע"י ההשתתפות נשיג הרבה.

ב. שחיה וכדור–מים, באלה יש לנו סכויים יותר טובים מאשר באטלטיקה, אם אפילו לא תצליח קבוצתנו להיות בין עשר הראשונות, הרי בכל זאת יש תקוה לחפוש את המקומות 11–15. מלבד זאת תוכל קבוצתנו זו לסדר מסע תעמולה באירופה. אבל גם במקרה הזה חלוי הרבה בהצלחתנו להעביר את הצעתנו לקונגרס בלונדון בדבר הבלתי–אזרחים.

ג. בכדורגל, הסכויים מפוקפקים מאד, אבל יש להשתתף בהתחרויות.

ד. במלחמת–חמש מודרנית – אולי ימצא יחיד כזה (יואב אוירבך?) וצריך לחפשו. בשאר מקצועות הספורט אין לנו כל סכויים (אומרים שהירשל מתאמן בהתבאקות והוא מאמין להשיג מקום טוב, שאלתו עור יותר קשה, כי הוא כבר הופיע פעם בשם אומטריה) אבל צריך בכל זאת לחפש.

לדעתי יש לערוך התחרויות–חפוש בכל מקצועות הספורט השונים ולהוציא את כל עשרת הראשונים בכל מקצוע, דבר זה חשוב הנהו מאד וישמש לנו יסוד להשיגינו הלאומיים.

את מספר חברי המשלחת כלה הנני מעריך ל–50–70 איש (מחרים, מאמנים ומלוים), את הוצאות ההכנה והנסיעה אני מעריך ל–1500 לא"י.

2. שאלת הכספים: במצב הקשה המשורר עתה בארץ יקשה מאד להשיג כספים, אבל אין זה מפטר אותנו מלנסות כל מיני נסיונות, כי דבר אחד צריך להיות ברור לנו – משלחת שלנו מוכרחה לנסוע להלסינקי בכל מחיר. חבל שהפסדנו שנה שלמה ללא–פעולה, אבל עוד לפנינו שנה ואם נעבוד במרץ נשיג את התקציב שלנו.

א) יש ליצור את "קרן מאיר דיזנגוף" שתפקידה לאסוף כספים עבור הופעות בין–לאומיות, מטעמים פוליטיים עלינו להיות זהירים ולא לאסוף כעת כספים ע"י קרן אולימפית, כי מי יודע אם לא ידרשו מקרן כללית כמו "קרן אולימפית" הוצאת כספים גם עבור ספורטאים לא עבריים? לעומת זאת נוכל למסור לקרן מאיר דיזנגוף סמכויות זמניות לאוסף כספים עבור השתתפותנו בהלסינקי.

ב) יש להבריז קונקורס בין הצירים עבור הסמל האולימפי שלא"י. לדעתי יכיל הסמל הזה את חמש–הטבעות, את הצבעים הלאומיים שלנו, ענף זית ומגן–דוד. את הסמל עלינו לרשום באופן רשמית אצל השלטונות, למען תהיה לנו בקורת על השמוש בו. עלינו להזדרז בשאלת הסמל בטרם בוא ה"גדרות", כי במקרה שנתקל בקושיים בשאלת חדגל, נתנהם ב"סמל" שבו לא תוכל להול הפרצה.

ג) את השמוש בסמל יש לנצל, בלהלן: זיכות שהופצנה בעבור במרך תקופה מטוימת במחיר מסוים; סמלים מיוחדים עבור אוטומובילים; בולים לשמוש בעבור; סמלים למיגרות, לגפרורים ולשאר תוצרת.

ד) יש צורך להניח את חובת "פרוטת–הספורט" בצורת מס על כל כרטיס בהתחרויות הגיבות ונשפים, לבוא לידי הסכמים עם בתי–מסחר שונים, קולנוע וכו" שישתמשו ב"פרוטת–הספורט" בתור פרסומה להגדלה מספר הקונים.

ה) לשם הצלחת המפעל הכספי, ביחוד עריכת מגבית וימי טוב, רצוי מאד לבוא לידי הסכם עם כל ארגוני הספורט הלא–רדים בארץ (בדבר הקשרים עם קלובים לא–יהודים דרושה זהירות רבה, משלחתנו תיצג לפי הקנותינו את הבית–הלאומי העברי). נקחל לדוגמא את פינלנדיה, שב נעשה לפני זמן קצר, הסכם בין ארגון הספורט הכללי ובין ארגון הספורט של הפועלים לשם פעולה משותפת עבור המשחקים האולימפיים. ע"י הסכם כזה נוכל להבטיח את הצלחת הפעולה הכספית. אין להשוש כאן על התהלטות, ההופעה בהלנסינקי תהיה בשם העם העברי ולא בשם ארגון זה או משנהו.

ו) יש לארגן הגבלה, כל קונה כרטיס יזכה, את הפרסים יש לאסוף מהציבור.

ז) יש לפנות לחו"ל לקבוצים וליחידים לשם השגת תרומות וכן גם בארץ.

ח) בקשר לאכסון משלחתנו יש להתקשר מיד עם המכבי פינלנדיה ועם קהלת הלסינגפורס.

ט) יש להתקשר עם משרד נסיעות שיארגן קבוצת תירים ונקבל ממנו הכנסות.

י) המוצצה–האולימפית צריכה להבחר, בקרב 15 חבריה יהיו 6 שייצגו את ענפי הספורט הבאים: אטלטיקה, שחיה, כדורגל, כדורסל, בוקס, התאבקות וסיוף. שאת החברים יהיו אישים היכולים לעזור לנו.

על משחק־ההגנועה שהתחבבו על הנוער שלנו הנהוג משחק „ההוקי".

קבוצות ההוקי של הסביבי ארץ־ישראל עושות חיל במשחקן, נערים ובוגרים לוקחים חלק בו בשקידה רבה. הדרישה לחקת־הוקי כחובה עברית נעשתה תכופה, כי בלי ידיעת החקים אין תקוה למשחק־ישר אף לא לנצחונות.

בפרס נפשי אל עצם החקה ברצוני להעביר [illegible] במלים מעטות לפני המעונינים, את הידוע לי ע"ד תולדות ההוקי.

כבר בתקופה הקדומות בימי היונים, הפרסים והבצנצים היו בני־הנעורים משחקים במשחק שלקחו חלק בו שתי קבוצות אשר תקפו איזה את רעותה ובסקלות עקומים אשר בידיהם השתדלו להעביר כדור מתחום לתחום. משחק דומה שחקו בצרפת ובו השתמשו במקלות־רועים „הוקה" (hocquet) ומכאן השם הנוכחי „הוקי".

באנגליה —אם־הספורט— הרבו לשחק במשחק ההוקי בבתי־הספר והוא היה נפוץ בין התלמידים במדה יותר גדולה מאשר משחק כדור־הרגל. את צורתו הקבועה והמשוכללת קבל „ההוקי" עם ימוד „ההתאחדות להוקי" בשנת 1886, אז נקבעו חקי־המשחק, גדל שדה־המשחק, גובה המערים" ורחבו, מספר המשתתפים, ארך המקל ומשקלו וכו'.

הרעיון שבמשחק ההוקי הוא אותו הרעיון שבמאר משחק־השער, נבדל הנהוג מהאחרים שבו משתמשים גם במקל מלבד לבדור ועולה הנהוג על האחרים בנתנו מקום־פעולה לידים ולרגלים גם יחד.

ירושלם איר, תרפ"ח

יוסף יקותיאלי

אחוד הנוער העברי תחת דגל המכבי

א. אחוד הנוער העברי בארץ. הצורך באחוד הכוחות הספורטיביים בקרב הנוער העברי בארץ נתעורר לא רק מתוך הרצון לחסוך בכוחות ובאמצעים, אלא בעיקר מתוך הרצון לקבל את הנוער העברי כפי שהוא, עם כל הבעיות המיוחדות לו, ולתת לו את האפשרות לבטא את עצמו בתוך המסגרת הלאומית הכללית. אחוד הנוער העברי בארץ נתפרש מתוך הנחה, שאין לחנך את הנוער העברי בארץ בשתי מסגרות נפרדות, ושאין לחלק את הנוער העברי בארץ לשתי קבוצות, שקבוצה אחת תחנך את חבריה לחיי עבודה ולחיי חלוציות, ואילו הקבוצה השניה תחנך את חבריה לחיי בטלה ולחיי פרזיטיות. אחוד הנוער העברי בארץ נתפרש מתוך הנחה, שאין לחנך את הנוער העברי בארץ לחיי גלות, לחיי פחד מפני הסביבה, לחיי התבטלות מפני הסביבה, לחיי התחשבות בסביבה, אלא לחיי עבודה, לחיי יצירה, לחיי התגברות על הסביבה, לחיי כיבוש הסביבה. אחוד הנוער העברי בארץ נתפרש מתוך הנחה, שאין לחנך את הנוער העברי בארץ לחיי פחד מפני הסביבה, אלא לחיי כיבוש הסביבה, לחיי התגברות על הסביבה, לחיי עבודה ויצירה, לחיי חלוציות. אחוד הנוער העברי בארץ נתפרש מתוך הנחה, שאין לחנך את הנוער העברי בארץ לחיי התבטלות מפני הסביבה, אלא לחיי כיבוש הסביבה, לחיי עבודה ויצירה, לחיי חלוציות. אחוד הנוער העברי בארץ נתפרש מתוך הנחה, שאין לחנך את הנוער העברי בארץ לחיי התבטלות מפני הסביבה, אלא לחיי כיבוש הסביבה, לחיי עבודה ויצירה, לחיי חלוציות.

ב. האחוד ע"י "המכבי". לאחר עם בארצנו, עם שזה שנים אלפים שנה נודד הוא מבלי מולדת ומבלי מדינה, עם שכמעט כל ימי גלותו הרגיש בה רק, כי רוצים בו רק לשחוט אותו, עם שגם אלה נותן לנו המכבי, נמצא כריאה בגוף כריאה, באומה זו חתירה על דגל המכבי גלולה כל תביעת המכבי. הנוער העברי שהוא העתיד של עמנו יזקף את קומתו, מחזק את שריריו ואת אמץ לבו ומרצו בשורות המכבי. פלשה ע"ר ראשיים משמיל המכבי לתקנות ולמטרה מוד זיקנות, ומי כמונו יודע ומודה בלקוי שלשם המטרה שלה במאנגו, הוסר המטרה הרחיק ואלאומית עודה לנו תמיד נוקים מרחיים ולאומיים מסוד תלקוי ומריקנות ומטרה שה היא לנו, גזלים מאן יקר מקנות חיינו. ומהבירנו את כל אלה התרוננה עלינו, אימה לשאוף להתיים ע"י תנוך הנוער בלבד ברוח זו של שלשה עקרים האלה ולתגילם בתוך ותנוך כזה יקבל הנוער רק במכבי.

ג. המכבי הוא בלתי־מפלגתי. המכבי הוא יצירה לאומית מחודת ובלתי־מפלגתית. אין מוסד חיים זה או אחר מסוגל מטיע על מבנית המכבי, ואין מתלחות מסיעה להתקיים את לב החברים למפלגה אחת או האחרת, כי מטרתו העצמי של המכבי שהוא חברות חנוך לכל — חברות עם ישראל בגוף ובנפש. מטעם עיקרי זה יכל כל בעל ובעלת כישראל השואפים בלב שלם למחיית עמנו בארצו למצוא את מקומם במכבי, בלי שים לב למפלגותיהם ולגמנותיהם.

מטיעה להתקיים

מטרתו הנוף בכפף ובגוף המטעה המסדר וחקיקות אינך מזעזע במוח חקי המפלגה שהיא שרבבה על ידיה עקב כל לבבי בתוך המכבי להכניס את מבנית המפלגתו לתוך המכבי ובעזרת הניבים כאלה כל למנהיגי המפלגות לנסות לנתל אותם למטרתם. תכלית המכבי היא להתמיל לעם ישראל בכוך ועוז. לאחין את תכונות הדרושים לבנין המולדת החרבה ושה שלומים המוכנים הדרושים לעמנו בשלטת תחיתו.

ד. אין מקום עם המכבי בגוזל את המטרות של האגודות. אין ההתאגדות מתת דגל המכבי בגולה את תוכף הקבוצות והאגודות המקומיות, כל אלה ובמיוחד עפ"י תכניותיהן המיוחדות להן, אבל יחד עם זה אין מקבלת עליהן את המבנית הכללית של המכבי. המפלגה בהגדרת תנוף עפ"י שמה יודעת קשרי־ גומות אשר תקים לעניני עפ"י מנהלת המכבי. כל האגודות לסיגיהן, ספורטיביות והמפלגתיות יכול גם האגודות המקומיות בצורך הרב ובדרישה התיכונית של ימינו נערי גו ובריאתם הגופנית, מקבלות עליהן בדיוק את מרות המכבי.

ה. תכנית המבודת של המכבי. תכנית המכבי בקשר לבריאת הנוף המחלק לשני סוגים מאשר עבור המכבי עצמו ואגודות המקומיות והמתעמלות ומסדי עבור האגודות המקומיות אשר נספחות אל דגל המכבי. תכנית הראשונה יודעת הגה בפעם לבלבן לא אחבב על יתר ואפשר לסיבם את תכנית.

ו. מדרגת ע"ר (נוער־המכבי). כל אגודה הנספחת אל המכבי אשר גיל חבריה הוא מ־16 עד 18 שנה (מקום הנוער אשר אינו לומד בבתי־ספר) מחויבת הנוער המכבי ומתעמלות מדיק ומחויבים עד מלא להם שנה ה־17 אשר אז הם עוברים לשורות המכבי.

האגודות והמבודות אשר גיל חבריהן הוא מבני 17 ומעלה מחויבות לעבור עם חבריהן אגודה אחרת שהיא מבנית עפ"י תכנית המכבי של מחסדרות בסעיף 3 חבית־המבנית זו תהיה ג.מ.ג.ל.י.ת.ר. 3.מגילי־ישראל־המכבי (למחות כל שברי הגוף) ו.מ.כ.י.ת.מעולה למעשה ומעלייה. עם כמה חקירות הוא יקרן עפ"י מרצו התמדרות אל עפ"י המכבי המקומי שהוא שהמקר הוא עוברים החברים אשר לקחו חלק בו לפרוזה ב.

מדרגה ב'.([illegible]). החברים האלה אשר נסרו את הקורס שלהם בלעיל המשיכים מנם לנפשם עד עבור 3 חדשים מיום המפקד הראשון ואז עליהם לתת־צב למפקד השני,אשר בו יחזרו על מרכיבים שונים ויעלו למדרגת השלישית. [illegible]

מדרגה ג'.([illegible]). בעבור [illegible] שלשה חדשים אחרי המפקד השני יקרא המפקד השלישי; [illegible]

מדרגה ד'(מכבים). במפקד הזה האחרון יתחנכו,חברים המשתתפים בו מקבלים את מנקפי־ החבר שלהם זנקראים פעמה מכבים. המכבים משתתפים בשני מפקדי־ שנתיים בחג המכונה זהג המפה. חמכבי נשאר מכבי כל ימי־חייו,הוא רשום במלוגתו לפי גילו עם יתר חבריו בני אותו הגיל.
למכבים ישנה אחריות ידועה ועליהם לעבור קודם מיוחד. חובה על כל מכבי לעבור ברגל את כל הארץ. בעד ידיעת המולדת תנתנה מעודות מיוחדות,וכן ירשמו המקומות אשר עבר אותם המכבי ברגל במנקפו למזפה.

יוסף אור בסיס של המפקד האחרון ראשית תמוז

1. **תובות המפ**. כל חבר ההמחדרות מכלם מחי־המחדרות במן חצי גרש־מצרי נזמף על ספי האגדה אשר לה הוא שייך.מלבד זאת ממלמת האגדה 10% מהכנסותיה המפמיות לקפת ההמחדרות. המח־החדשי של כל חבר גובה ע'י גזבר האגדה אשר בין חבריה הוא נמנה ואם החבר איננו שייך לאגדה,ישלם את המפ הזה למען חצי שנה למפרע לקפת ההמח־ דרות.10% מהכנסות האגדות נכנסים לקפת־ההמחדרות בפזף השנה עם גמר ההשבונות.

2. **מנהלת ההמחדרות**. ההמחדרות מנהלת ע'י ועד־מרכזי בן 15 חברים;מהם 5 יוצרים את המפקדה —ה"ב הוא מצביא־ראשי זמנים קצרים. המצביא ממלא גם את תפקיד נשיא־ההמחדרות ליו"ר המרכז והמנגנים — תפקידי גזבר ומזכיר: חגזבר הוא גם ראש הועדה החכמית,וזה זו מרכבת ה־5 חברים של ההנהלה בהוספת עוד 5—5 חיצוניים ומיא מהמלה במאלות התקציב של ההמחדרות זמנהל גם את הקרנות מעל־ יד ההמחדרות,כגון־צלמגרשים,לאולמות־התעמלות,למכשירים,לעזרה־הדדית ובדומה. המזכיר הוא ראש הועדת־הארגון והתעמולה,ועזה זו המלה בהפצחרעיון המכבי ואירגון חנוער העברי בארץ,הוצאה כל־שבמא וכוי.
המצביא־הראשי הוא ראש הועדה־המכגאים העוסקת בהבנת המנגינים,מוציא לפועל את פרוי המפקדים,התחרויות ובדומה.

3. **בחירת ההנהלה**. בחירת ההנהלה נעשית ע'י אספת ההמחדרות המרכבת מבאי־כח של האגדות מייצגות להמחדרות. האספה הכללית נקראית באפן דגיל פעם אחת בשנה בחג המכות.

4. **הקרנות שע'י ההמחדרות המכבי**. ע'י ההמחדרות המכבי קיימות הקרנות הבאות: 1. **קרן־ המכשירים**,בכספיה מגדילים את רכוש המכשירים של כל האגדות המייצגות להמחדרות; 2. **קרן־מגרשים ואולמות**. קרן זו דואגת לרכישת מגרשי משחק ואולמות התעמלות בגבל ערי ומשבזות הארץ. 3. **קרן־התעמולה**. בכספיה לחפצת דעיון המכבי,מנון מעמלים,הוצאה עתון,חגיגות והחרויות וכוי; 4. **קרן העזרה־ההדדית**. קרן לעזרת חברים מזבלים,עזרת במקרי־אסון וכוי.
הקרנות האלה מתעשרות באחוזים קבועים מרמי־ההמחדרות והכנסות הקפה השונות מלבד התרומות אשר באות לעם הקרנות הנ"ל בלבד.

11. **הקשר עם "המכבי" בחו"ל**. ההמחדרות נכנסת למחדרות "המכבי"העולמית וממלת לעזור לה לאחוד כל הנוער העברי בעולם.

"זמף "קות־אל".

גלול,תרפג.

גרוך שובך חברנו ליפא לויתן!

אחרי נסיעה במשך חמשה חדשים בארצות אירופה חזר חברנו ליפא לויתן חל־אביבה. לבאורה אין זה מאורע בלתי־רגיל, על נסיעות חברים לחו"ל לרגלי עניניהם הפרטיים, או לשם בלוי ימי־החופש, הננו שופעים לפרקים, אבל לא כן נסיעתו של חברנו זה.

לויתן הקדיש את חמשת ירחי־חופשתו לא להנאתו הפרטית, הוא לא נסע לבלות את זמנו בנעימים באירופה, ליפא יזם והוציא לפועל פעולה מכבית חשובה – הוא עשה תעמולה רחבה לתנועת החרבות הגופנית העברית, למכבי ו"למכביה". על חשבונו הפרטי נסע, בשמו הפרטי הופיע, אבל כל פעולותיו היו למובה המכבי.

תנועתנו למרות 30 שנותיה, עוד לצעירה תחשב – צעירה בפעולות וצעירה בנסיון. במשך שנות קיומנו באיי ובחו"ל השתדלנו, או יותר נכון לומר שאפנו, למשוך אלינו את הנוער העברי לסוגיו השונים, הצלחתנו בכגון זה לא היתה גדולה ביותר. למספרים הגדולים שאליהם תיינו צריכים להגיע בשים לב למספר הצעירים העברים העוסקים בספורט ולמספר שנות קיומנו, לא הגענו ערכה. עבודתנו תיחה לקויה בתעמולתה וגם בארגונה. ישנן עוד הרבה פנות בעולם היהודי שאליהן טרם חדרה תנועתנו, ישנם עוד הרבה אנשי־ספורט עברים העוסקים בספורט באגדות גבר, בי טרם התודענו להם ואשר טרם נורגלו להם קיומנו ופעולותיכנו.

לא פחות מהחלק התעמולתי, לקוי, אצלנו באיי גם החלק הארגוני־אידיאלוגי. אחרי 25 שנות קיום של המחדרות המכבי א"י עומדה עולה על ועידותינו השאלה האידיאלוגית. בועידתנו האחרונה הומל על הגשיאות הדרשה למפלי מחדש בחקנות של המחדרותנו ולהציע לועידה הבאה הצעות־חקוק בחקנותינו אשר תשוינה את הארגון שלנו לאלה של המזקולים או הדוים שה־טורנרשפט.

חברנו לויתן הרגיש בלקויים אלה זה כבר. בהזדמנויות שונות הביע לי את דעתו, בי מגשים אנו ללא דרך קבועה. הגשש זה הובלם בעיקר בשאיפה המתמדת לחדושים זאי־הרצון להזקק לשטות וחקים המיים בהמחדרויות וארגונים אשר קדמונו בשנים ובנסיון. ליפא לא הסתפק בהבעת דעה גרידא, הוא התליט אפוא לחקור, להבין וללמוד את תנועת הספורט בחו"ל. במגמה להתוודע אל העולם הספורטאי הדחוק מאי, לקשור קשרי־ידידות אתם ולקרב את הנדחים שלנו. התליט לעשות ויעשה.

מה עשה חברנו לויתן? אם ארצה לפרט את כל פעולותיו של ליפא במשך שהותו בחו"ל, אהיה נאלץ להאריך בבתיבה ומואס הגני רוצה להמנע. אני אציין אפוא בזה רק פרטים אחדים אשר ערכם רב הוא ביותר. את מגלת המעשים ופרשת הפגישות והשיחות בנסיעתו יספר לכם חברנו לויתן בהרצאותיו אשר מחכונו הנהו להרצות בכל אגדותינו.

דרכו של לויתן עברה בצרפת, בלגיה, גרמניה, ליטא, לטויה, פולניה, צ'כוסלובקיה, אוסטריה ואטליה, בכל אחת מהארצות האלה שהה לויתן זמן מסוים אשר הקדישו ללמוד תנועת הספורט במקום ולתעמולה לתנועת המכבי והמכביה.

בבתי־החנוך לחרבות־הגופנית הגבוהים ביותר באירופה (במוסד הצבאי הצרפתי בפריז־ז'אנויל, בבית־הספר הגבוה לחרבות־גופנית בברלין, במוסד הצבאי־אזרחי להתעמלות וספורט בורשה וכו') בקר ליפא בחלמיד חפשי והשתתף בכל אחד ממם במשך ימים אחדים בכל השעורים והפעולות. הוא בקר במוסדות הרשמיים המטפלים בספורט (במיניסטריון לענייני התעמלות וספורט בפריז, במועצה העליונה להרבות גופנית בברלין) חקר על פעולות המוסדות האלה והפקידים, בכל אל קבלוהו בסבר פנים יפות ונעזרו לו בקבלה ידיעות שבקש והסבירו לו את כל דברי־הרפתם שלהם.

במערבות העתונים הספורטיבים הגדולים ביותר ב"אוטו" הפריזאי הנפוץ בין 600 אלף קורא ואצל משנהו "האקו־דה־ספורט" שאף הוא נפוץ בין 200 אלף קורא, שמחו לקבל מלויתן על תנועת הספורט העברית בכלל וזו של א"י בפרט, על החיים הלאומיים התדשים המתפתחים בארצנו ועל המכבית שתערך באביב 1932. הרבה שורות מלאות מימפטיה והערכה לתנועתנו נתפרסמו בעתונים הגדולים האלה ובעוד עשרות עתונים חשובים אחרים שעדיין לא היתה לנו בל [illegible] הספקה קולמוס עליהם. פגישות ושיחות מעניינות נערכו ונתנהלו בינו ובין אישי הספורט הבי גדולים באירופה, פרנץ רישל – הרוח החיה של הספורט הצרפתי והמניע הגדול של הספורט הבין־לאומי, [illegible] ד"ר קרל דים – המזכיר הראשי של־ועד האולימפי הגרמני, החוקר הנכבד בעניני הספורט הבין־לאומי, ג'וני זיממרלי האמריקאי, רבן־השיחה העולמי – בל אלה ספורטאים חבקיאים בספורט העולמי, ידעו מעם מאה ואולי גם לא ידעו דבר על תנועת הספורט העברית – קבלו עתה את הידיעות [illegible] האלה בהתעניינות מרובה.

אחים מהנכרים - יהודים מתבוללים, הצהילו פנים לשמע כל המתרחש בקרב צעירי עמם.

הנרי ברגשטין, שזמם הבוקר הבי גדול בעולם כלו, התרגש בהקשיבו לדברי ליפא על התיים החדשים בארץ-ישראל החדשה. הוא התפעל מרעיון "המכביה" והביע את רצונו העז להיות אחד השופטים בהתחרויות הבוקר שתערכנה במכביה. ברגשטין האוהב, רצה לציין את התרשמותו הבבירה מהידיעות המשמחות ששמע ולבן ממר את דבריו בבחב וכן גם את חמונתו אשר בעמל רב ציר עליה את שמו באותיות עבריות מרובעות שבהתאמה צות מרובה העלה אותן לזברונות מימי הילדות הרחוקים.

הזמר מיזל - נפולין של משחק בדור - הרגל - בחב לזברון את הדברים הבאים: "התעוררות צעירי עמי בתרבות הגופנית היא מפליאה ונהדרת. "המכביה" זהו מפעל הברתי בעל ערך רב, אשר יקבל התזקה והסברה בלילת. אהיה מאושר לבקר בימי המכביה את ארץ ישראל."

אלה הם פרטים אחדים מפעולותיו של לויתן בתוגי הפדות הבין-לאומיים.

במחננו העברי עוררה הופעתו התענינות עצומה. הפתוגות היהודית פרסמה שיחות מלאות ענין וחעמולה, באגדות נערבו פגישות והרצאות אשר תמיד נהפכו לחגיגות נהדרות. בהרבה ערים בפולניה ולימא הצליח לויתן לאחד נפרדים, קלובים אידישאים וסבבים ערבי קבלות-פנים משותפות. אגדות מבבי תדשות נוסדו בימתו (בלידא, קמלץ וכו'). ההערבת הנבונה נתנה לבקורו של לויתן בפולניה ע"י יו"ר ההסתדרות הסבבי בפולניה, רומצקי בנאומו בועידת המכבי האחרונה בברלין, בו הוא הדגיש את המתפיד הגדול בתעמולה וקשרים במכבי וצין את התועלת הרבה ממפעו של ליפא.

זאת היא [redacted] הערכה קצרה על פרשת מפעו של לויתן שלנו. הוא מלא תפקיד חשוב, שאנו הזכנו, בהצלחה רבה. אני מקוה שבקרוב מאד נשמע מליפא הרצאה מפורטת על נסיעתו וכן תנתן לכל חברי המכבי ההזדמנות לשמוע אותה [redacted] באזניהם ולקראה בדפוס, למען נלמד בלנו את אשר למד חברנו ליפא ונשתמש בידיעות האלה למובת תנועתנו.

שלום שובדן

בסלו, חרצ"א.

יזמך יקותאלי

ירושלים, י"ח טבת תרפ"ז (23.12.1926)

מ.נ.

בהזדמנות לבוא ומונוח עסרן "ועד־הדבר וציינו את הערך־החעמולתי הרב שיש לסמורם העברי עבור הנועתנו הלאומית. מכתבים ומכתוב העידו את תשומת־לב כנתלי התעמולה שלנו לנצל את הנועתי־הסמורם העבריים בעולם בכלל ושם של ארץ־ישראל בפרם, למטרות התעמולה.

נלמד מרק בדרכי־התעמולה המגוונים

שורגאי היכנה נתפרסמה בעולם כלו על־ידי קבוצת כדור־הרגל שלה שהה הצליחה במשחקים האולימפיים האחרונים. פינלנדית הדלה תכינה את הלואתה הלאומית הודות להזרמה המוני - נורמי הרץ המצוין שלה. גרמנית חזקה את התעמרות בהמרות על־ידי קבוצת מהעלית שבידה את ארגוני־התברית. צ'כוסלובקית שלחה את "סטרמה" הפרגית למחוז בכדור־הרגל באמריקה לשם הכנסת לאוסית ותוצר הקשרים בין חצ'בים המגרים ובין המולדת. רופית מסובסית התכירה קבוצה מחוקי כדור־רגל בדרכי טיולה לשם התעמולה הזו. ועוד כשנה וכחצי אספל למנות מדינות אשר תגרילו את מסעתן המדינית הלאומית והכלכלית על־ידי משחקים של כנית.

בועדי־המנדטים עמד אורמסבי־גור בהגנתן של המטלה הציונית ומצא את דבר החנוך הגופני ומושם מרום רחב בין העברים החרשים בארץ־ישראל. אפילו מוסד "רושש בעבר" ס"ר רונלד מסדרם "הלל בנאומו בסעמסר את הפעולות המסודרות של המכבי ארץ־ישראל. ולבסוף הצעתו "נאספה של הסכרת "נכונות" בדבר שכלול המסדרים וחזוקן. לדבריו תגדל התעמולה באנגליה על־ידי נשתן עברי בכדור־רגל ושר מאשר דרך המצע־התעמולה אחרים.

לא אוסיף לסרם כאן עוד העלות ודברים רבים ושונים נגדון דנן, רשוני להסיף כזה שכבר נאמר על־כך "ידיעות מכחוץ הסכירים את הסמורם חיובי והשפעתו, מ"מ"ם להכין ולהעריך את הועלתו התעמולתית "ושר כאמר מנה"ג"נו מכתנים.

./.

אין אפשר איך בכל מחנה, וזו גם סיבה שמחנה־הספורט, אשר יבטל מהפעולה הרחבה והעסיסית שבעשיה ע"י "מכח" הוא־נא בנסיעותיו הרבות למרות שהפעולה זו בוודאי לא תסיד "לשמה". בנסיעתו הנוכחית של "מכח" הוא־נא/תסיד פוסיים שהלקח בשוחטות זו בלע לעשיים קרובות את הלקוח אגו. משם "אוסטריה" דרך את השם "הונגריה" והאביל עליו. בנסיעה האחרונה של "מכח" לאמריקה נתנתה אוסטריה "זוהר מאשר הציונות", ובאן על לחרגיים את העובדה שהפעולה האוסטרית ידעה את אשר לפניה ולכן פיקח הרבה בהגשמת הנסיעה הזו.

אחדת החיה הפעולה ואחרות חדישה המוצאות בחופש קבוצה ארץ־ישראלי דובר עברית־חיית, הנקראים בשמות עבריים ושמש ארץ־ישראל שוחטם. לקבוצה זו שתצא ורגלה מבלי־לבן ברשתה, לא היו כל שוחטים זרים, שלנו היא וסלנו נצחונותיה ותעפולתה.

הספורט מביא הנוח כיום על כל חושבי חבל, וכפרם סקרנות רבים מסנו כגון: כשורי־הרגל, הבוקס, האטלטיקה וכו'. חסוני חשק נמשכים כחבל־קסם לחמדיות כדורי־הרגל. קבוצות הספורט של המכבי רכשו להן מספר עצום של חברים מחוגים שונים החבוללים החוקים מהחרות הלאומית ושאיפותיה, ולמה לא ישמשם התסמרות הציונית באמצעי זה לרבים לבטות לרעיונה ?

ועתה כל החרבות זוהר, אגב לקצר הצעה, בהיות ולפי השמועה נשתדלה ה־ התעפולה של הי־קרנוחינו הלאומית "קרן־היסוד" ו"קרן־היסת", ומל התעפולה מצא מעתה הסוכר תעפולה מהותר, ריצה אני להסב את תשומת־לב הסוכר הזה לעגף התעפולה עסי משוב זה זהנו הספורט

המכבי ארץ־ישראל יכין את פיסם בחוחיו לנסיעה־התעפולה הבאה. בראש וראשונה באים כעת בחשבון מסעי בדורי־הרגל. קבוצתם בדורי־הרגל של המכבי א' התקרשו בשבחים האחרונות במדת נכרת מאד, מלוגות המכבי תל־אביב וירושלם נשתו בכר אם כל הקבוצות האגליות הצעירות. קבוצה נבחרת שחרכב מטובי המשתתפים העברים באי' תפקד לראשונה בקורי־התעפולה את מפרים, אחם־נחרים, טרימפל, אלגזירים וחונים, את ארצות אירופה החונות ובנו

במוסדן נסיקם כיון לא מצא למועיל בלי הכנה מוקדמת לכך דרושה הבנה ושתוף
מחשיבים בינתיים הנקודה עוד בחרף את ארץ-ישראל קבוצות בדוד-רגל מערות.
זקי כקורים אלו יובנו הכתוב והעזרקע לסחק-נוסלין בספרים.
אסרתי הבנה וחנני רוצה לעסר על מ'בה.
נחוץ לנו מאשן מוסחה אשר יסיב לבחר את חסר האוניי ויכינם הבן
בתפ,ידם,בסוכן ירי-שגיחה אשר תביו את הבקורים,תקשר התקשרויות-
בקור עם חוץ ומרחב להבטחת מחשיות אשר תכסינה את ההוצאות.
מה אפוא ידרש מאת מוסד-התקפולה של קרנותינו הלאומיות ?:
א) תשתתפות בהחזקת מאשן מוסחה שמשכרתו החדשית תעלה ל-ג - 25 ל'מצ;
ב) הוצאות נסיעה של מחנים מסקום לסקום בא'י,לשם אמון,
ארגון,מוכירות וחונות,במדם - 20 ל'.
ג) השתתפות בהקציב נסיעה חקבוצה לחו'ל.
כל ההוצאות האלו לא תלבנה לכוד'ע' ארגון מחשיב וחוצלה חבטח התבטחה
את ההוצאות ועוד ישארו רוחים חגונים. לפם א'לוסטרציה חנני להכיא בזן את
הסטרים בקשר לבקורה האחרון של קבוצה "חכמ" באסרקה.
ב) קבלן פרטי קבל על עצמו וכחה:
א) אם כל הוצאות הנסיעה (הלוך וחוב) של 25 א'י (19 משק,1 מאשן
1-3 מנהלים) מחלקה שניה דכבה דאנ'ה,מסחורים;
ב) הוצאות המזון והמלון במשך כל ימי שחותם באסרקה;
ג) כביסה לבגדים זקוקים-בגדים;
ד) 6 דולרים לכל משק במקרה של נצחון;
ה) במוחנים - 10000 דולר.
ג) בבקורו הראשון של "חכמ" בארץ-ישראל עלתה הבנחה מ'ב החחרות
במצרים ל'יחר מ-2000 ל'מצ,ובארץ-ישראל חבנים חסבב מל'אביב כ-200 ל'מצ;

-/-

ירושלים כ־150 ל"מצ וחיפה כ־100 ל"מצ; באי"ה לא קבל "הכח" פרוטה.
בקזוז השני באי"ה הכנים "הכח" במצרים כ־3000 ל"מצ ובאי"ה הכנים המכבי
תל־אביב – 280 ל"מצ, ירושלים – 214 ל"מצ. בפעם זו קבל "הכח" מהמכבי
160 ל"מצ.

המכבי א"י התיץ לקבוצה מצרית זה 38 איש בעד 6 התחרויות בארץ־ישראל
במשך 8 ימים כ־200 ל"מצ. בכוונה כזה ואולי כפלים מספר חוכל קבוצה עברית
ארץ־ישראלית לקבל במצרים רק בעד שתי התחרויות.

כחוד אדם מנוסה בדבר, ובחוד חבר המכבי המוסמך כלב שלם להשלחת קרוניגן
תלאות־ות השני מגיש את הצעתי זו להסכמה לבבם ומבקשני אחבם לתן בה בכל
כובד־הראש. אני מצפי מוכן לענות על כל שאלותיכם, ובעיקר לקבל על־ מה ארגון
הדבר והוצאתו לפועל.

על־ להרגיש לבסוף, כי אין להכחל מהתוצאות הכרוכות בדבר, תן לא תפלינה
וחר מאשר התזקק 2 – 3 שליחים, והתעשלה אחר חוסג ע"י קבוצה־הספורט שלנו,
לא חוסג ע"י מאה שליחים נואמים בהסדעליון.

בכבוד רב מברכם מכבי והתחיה

יוסף יוחאי, ירושלם ת.ד.456.

הודעה לעתונות

עורך נכבד,

בפקודת ההנהלה-המרכזית של ההסתדרות הסוכני ארץ-ישראל הנני לבקש מכי לפרסם את השורות מבאות בגליון הבא של עתונו הנכבד ₪₪₪₪₪ וא"ל נא לקבל את תודתנו בעד הפרסום הזה למפרע.

א. בעתונים "דואר היום" ו"דבר" (שבוע העבר) נתפרסם מכתב-גלוי למרכז הסוכני א"י בתל-אביב של הד"ר ארנפם סימון בתור חבר הנשיאות של ההסתדרות העולמית סוכני. בשיחת טלפון של הד"ר ארנפם סימון בתור חבר הנשיאות של ההסתדרות העולמית סוכני, בשיחת טלפון עם ההנהלה-המרכזית האחרונה (כ"ג דנא), שבה היה נוכח גם חבר ההנהלה הד"ר א.סימון, דנו החברים בדבר מכתב גלוי זה והובררו ב) כי אמנם דוע להנהלה-המרכזית של הסוכני א"י את דבר שיכותו של הד"ר סימון לנשיאות ההסתדרות העולמית סוכני, אבל רק בדרך השמועה ולא באפן רשמי כנהוג בהסתדרותנו. ג) ההנהלה-המרכזית עומדת בקשר רשמי עם הנשיאות העולמית ולכן היא הנושאה כלפי האחריות של מעשי הסוכני א"י כלפי הסוכני העולמי. ד) בקשר לנידון דנן (הנסיעה לאמריקה) נקראו אספות שבועות של חברי ההנהלה-המרכזית ואליהן הוזמן הד"ר סימון בכתב ובטלגרפים, תעדרו באספות האלה וא"הבעה דעתו אפילו בכתב סתם בזמן אותו להכנע להחלטות ההנהלה, צ"אחו בגלוי דעתו הנ"ל נחשבת לשביתת-המשמעת ועל זאת יעמד למשפט-משמעת. צ"ל אוך בקשר שהגישו סימון התנגדות הנ"ל-הודעה זו נתפרסמה בעתונות העולמית ואחר-כך הגיע אלינו המכתב הנ"ל.

ב. בדבר הנסיעה לאמריקה של קבוצת הדוברים של "הסוכני-הגבור" הרי שההנהלה-המרכזית בהשתתפות ע"ד הנ"מ השונים והחלטה: א) מספר החברים המקומיים (דוברי עברית) היה לא פחות מ-50;
ב) כל המשתתפים בנסיעה משלמים את שכותם חלוציות לטובת עברית;
ג) אף א"א מהמשתתפים מקבל יחד בעד בטול-עבודה וכו';
ד) ההכנה הנחלתית-הקבוצה היא בידי ההנהלה-המרכזית;
ה) הנחלתית-הקבוצה תשמש גם בתור משלחת של הסוכני ארץ-ישראל לחקירת לבית ולחשגית על כל פעולות הקבוצה לבל תתנגדנה לתקנות הסוכני וכן עליה ליצור קשרים אמיצים בין הנוסף העברי העומק בספורט באמריקה וכין הסוכני א"י;
ו) אין חברי הקבוצה רשאים לבוא במגע עם העתונות או עם בני-הבתן, אלא מיוחד הנהל בסדר כל הדברים שבחה הקבוצה בתוך לפי תקנות הנ"ל;
ז) בל ההודעות, הברכות וכו' הסרטים בקשר לחתרוות שתערכנה ע"י הקבוצה הנ"ל תעשנה בשם "הסוכני-הגבורי" פה וחתונה עליהן גם כחותם עברית;
ח) חברי המשלחת וכן גם המשתתפים שהדלו לחפץ הוסרו-העבודה, בפי אשר קבלו ממנהלות הקרנות הלאומיות והחסתדרות חציונית, בכל הופעותיהם;

ג. לחברי המשלחת של הסוכני ארץ-ישראל ובתור הנהלת קבוצת הדוברים של "הסוכני-הגבורי" חתם הנוסעת לאמריקה, נסנו הסוכנים: אבעזר ליון, יוסף קיזלמן ד"ר [illegible].

בכבוד רב
ובברכת הסוכני

יוסף יקי הי"אל

„HASPORT"
THE PALESTINE ILLUSTRATED
SPORTS WEEKLY
EDITOR: JOSEPH YEKUTIELI
TEL-AVIV, P. O. B. 129 (Palestine)
Office: T. A. NACHLAT BENJAMIN 52
PHONE 4653 ROOM 28

„הספורט"
שבועון מצויר לעניני
הספורט ותרבות הגוף בא"י
המו"ל והעורך: יוסף יקותיאלי
תל-אביב, תיבת דאר 129
המשרד: ת.א. נחלת בנימין 52
חדר 28 טלפון 4653

אם אין אנו לנו, מי לנו ?

מגבית הספורטאים

חברים, נבחדת האתלטיקה-הקלה שלנו הוזמנה לתחרויות בין-לאומיות שתערכנה ב-21,14,7 ספטמבר ש.ז. באיסטנבול, איזמיר ואנקרה (תורכיה). בשבים האחרונות השתדלנו לשתף את ספורטאינו בתחרויות בין-לאומיות ביחוד בארצות השכנות. החדם הערבי סגר בפנינו את מצבים, סוריה והלבנון. תורכיה פקפקה זמן רב, אבל עתה קבלנו הזמנה לתורכיה. השתתפות ספורטאינו שם היא חשובה מאד הן מבחינת ספורטיבית (הכנה טובה למשחקים-האולימפיים) והן מבחינה לאומיים. אנו צריכים לשלוח 6 אנשים (ושאקים תשבר"ל - 250 לא"י לכסדי ההוצאות. שום קפה עבורית אינה באה בחשבון זהזמן קצר והתורבים הכנו לעזור לעצמנו. לכן פתחנו במגבית פנימית והשגנו סוגים גם אליך, התאסן ותן תרומה מקסימלית, כי אנו מוכרחים לשלוח את ספורטאינו לתורכיה בכל מחיר.

בברכת הספורט הטוב

נ.ב. חברנו מר דב גולוב הואיל
לקבל על עצמו את הגבית
ונא לתרום נגד קבלה חתומה על ידו.